Holy Bible

Aionian Edition®

ܦܫܝܛܬܐ

Aramaic Peshitta New Testament

AionianBible.org
The world's first Holy Bible untranslation
100% free to copy and print
also known as " The Purple Bible "

Holy Bible Aionian Edition ®

ܥܬܝܩܐ

Aramaic Peshitta New Testament

CC Attribution NoDerivatives 4.0, 2018-2024
Source text: Crosswire.org
Source version: 2/9/2020
Source copyright: Public Domain
John Richards, 1905

Formatted by Speedata Publisher 4.19.2 (Pro) on 5/16/2024
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously
https://AionianBible.org

Published by Nainoia Inc
https://Nainoia-Inc.signedon.net

We pray for a modern public domain translation in every language
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Preface

ܬܪܓܡܐ at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aïdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aïdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal… and purple is the color of royalty!

Table of Contents

NEW TESTAMENT

11 ..... ܡܬܝ
25 ..... ܡܪܩܘܣ
34 ..... ܠܘܩܐ
49 ..... ܝܘܚܢܢ
61 ..... ܡܥܣܐܝܬܐ
77 ..... ܡܬܬܝܐܘܣ
84 ..... ܩܕܡܝܐ-ܐ
90 ..... ܩܕܡܝܐ-ܒ
94 ..... ܪܘܡܝܐ
96 ..... ܩܘܪܢܬܝܐ-ܐ
99 ..... ܩܘܪܢܬܝܐ-ܒ
101 ..... ܓܠܛܝܐ
103 ..... ܐܦܣܘܣܝܐ-ܐ
105 ..... ܐܦܣܘܣܝܐ-ܒ
106 ..... ܬܠܬܝܐ-ܐ
108 ..... ܬܠܬܝܐ-ܒ
110..... ܦܠܛܝܐ
111..... ܦܠܛܝܐ
112..... ܩܘܠܘܣܝܐ
117..... ܒܪܢܒܐ
119..... ܬܫܠܘܢܝܩܝܐ-ܐ
121 ..... ܬܫܠܘܢܝܩܝܐ-ܒ
123 ..... ܛܝܡܬܐܘܣ-ܐ
125 ..... ܛܝܡܬܐܘܣ-ܒ
126 ..... ܛܝܛܘܣ
127 ..... ܦܝܠܝܡܘܢ
128 ..... ܝܘܕܐ

APPENDIX

Reader's Guide
Glossary
Maps
Destiny
Illustrations, Doré

NEW TESTAMENT

𐤀𐤁𐤄𐤉𐤌 𐤌𐤄𐤌 𐤀𐤋𐤄𐤉 𐤔𐤋𐤇 𐤋𐤄𐤌 𐤊𐤉 𐤄𐤌 𐤉𐤓𐤏𐤄 𐤕𐤋𐤄 𐤋𐤄𐤌 𐤊𐤉 𐤄𐤌 𐤉𐤓𐤏𐤄 𐤕𐤋𐤄 𐤋𐤄𐤌 𐤊𐤉 𐤄𐤌 𐤉𐤓𐤏𐤄 𐤕𐤋𐤄 𐤋𐤄𐤌

𐤊𐤄𐤋 𐤋𐤄𐤌𐤋𐤊

23:34 𐤊𐤄𐤋𐤀

1 ולדוד הזקן בא בימים וכסוהו בבגדים ולא יחם
2 לו׳ ויאמרו עבדיו אדני המלך יבקשו לאדני המלך
נערה בתולה ותעמד לפני המלך ותהי לו סוכנת
3 ושכבה בחיקך ואדני המלך יחם׳ ותבקש נערה יפה
לכל גבול ישראל ותמצא את אבישג השונמית
4 ותביאהו אל המלך׳ והנערה יפה עצומה מאד
ותהי לו סוכנת ותשרת את המלך׳ והמלך לא
5 ידעה׳ ואדוניה בן חגית התנשא לאמר אני אמלוך
ויעש לו רכב ופרשים וחמשים איש רצים לפניו׳
6 ולא עצבו אביו מימים לאמר למה כן עשית׳
וגם הוא טוב מראה מאד והוא ילד אחרי אבשלום׳
7 ויהי דבר עם יואב בן צרויה ועם אביתר הכהן
ויעזרו אחרי אדוניה׳ ולצדוק הכהן ובנייהו בן
8 יהוידע ונתן הנביא ושמעי ורעי והגבורים אשר
לדוד לא היו עם אדוניה׳ ויזבח אדוניה צאן
9 ובקר ומריא עם אבן הזחלת אשר אצל עין רוגל
ויקרא לכל אחיו בני המלך ולכל אנשי יהודה
10 עבדי המלך׳ ואת נתן הנביא ובניהו ואת שלמה
אחיו לא קרא׳ ויאמר אדוניה אל אביתר הכהן
11 ואל יואב בן צרויה׳ ונתן הנביא דבר אל בת שבע
אם שלמה לאמר׳ הלא שמעת כי מלך אדוניה
בן חגית ואדוננו דוד לא ידע׳ 12 ועתה לכי נא
ואיעצך עצה ונמלטה נפשך ונפש בנך שלמה׳
13 לכי ובאי אל המלך דוד ואמרת אליו׳ הלא
אתה אדוני המלך נשבעת לאמתך לאמר׳ כי שלמה
בנך יבא אחרי וישב על כסאי׳ ומדוע מלך אדוניה׳
14 הן עודך מדברת עם המלך ואני אבוא אחרייך
15 ומלאו דבריך׳ ותבא בת שבע אל המלך׳
הנער׳ ואבישג השונמית׳ 16 ותקד בת שבע
ותשתחו למלך׳ ויאמר המלך׳ מה לך׳ ותאמר׳
אדני אתה נשבעת בה׳ אלהיך לאמתך׳ כי שלמה
בנך יבא אחרי וישב על כסאי׳ 17 ועתה הנה
אדוני המלך׳ עיני כל ישראל עליך׳ להגיד
להם׳ מי אדוני המלך׳ אשר ישב על כסא אדוני
המלך׳ אחרי׳ 18 והנה אדוניה מלך׳ ואדוני המלך
לא ידע׳ 19 וזבח פר ומריא וצאן הרבה׳ וקרא
לכל בני המלך׳ ולאביתר הכהן וליואב שר הצבא׳
ולשלמה עבדך לא קרא׳ 20 ואתה אדני המלך׳
עליך עיני כל ישראל׳ להגיד להם׳ מי ישב על
כסא אדני המלך אחרי׳ 21 והיה׳ כשכב אדני המלך
עם אבתיו׳ והיה אני ובני שלמה חטאים׳
22 והנה עודנה מדברת עם המלך׳ ונתן הנביא
בא׳ 23 ויגידו למלך לאמר׳ הנה נתן הנביא׳
ויבא לפני המלך׳ וישתחו לאפיו׳ אל הארץ׳
24 ויאמר׳ אדני המלך׳ אמרת׳ אתה׳ אדוני המלך׳
אחרי׳ ויבא הוא׳ ויעמד לפני׳ 25 כי הורד היום׳
ויזבח פר ומריא וצאן הרבה׳ וקרא לכל בני
המלך׳ ולשרי הצבא׳ ולאביתר הכהן׳ והנם
אכלים ושתים לפניו׳ ויאמרו׳ יחי המלך שלמה׳
26 ולי אדוני אביתר הכהן׳ ולי עבדך לא קרא׳
ולצדוק הכהן׳ ולבניהו בן יהוידע׳ ולנתן הנביא
לא קרא׳ ולשלמה עבדך לא קרא׳ 27 הן מאת
אדוני המלך נהיתה הדבר הזה׳ ולעבדיך לא
הודעת׳ מי ישב על כסא אדוני המלך׳ אחרי׳
28 ויען המלך דוד׳ ויאמר׳ קראו לי לבת שבע׳
ותבא לפני המלך׳ ותעמד לפני המלך׳ 29 וישבע
המלך׳ ויאמר׳ חי יהוה׳ אשר פדה את נפשי
מכל צר׳ 30 כי אם כאשר נשבעתי לך ביהוה
אלהי ישראל׳ לאמר׳ כי שלמה בנך יבא אחרי
וישב על כסאי׳ תחתי׳ כי אם כן אעשה היום
הזה׳ 31 ותקד בת שבע אפים׳ ארצה׳ ותשתחו
למלך׳ ותאמר׳ יחי אדני המלך דוד לעולם׳
32 ויאמר המלך דוד׳ קראו לי לצדוק הכהן׳
ולנתן הנביא׳ ולבניהו בן יהוידע׳ ויבאו׳
לפני המלך׳ 33 ויאמר אליהם המלך׳ קחו אתכם
את עבדי אדניכם׳ והרכבתם את שלמה בני
על הפרדה אשר לי׳ והורדתם אותו׳ גיחון׳
34 ומשח אותו שם צדוק הכהן ונתן הנביא
למלך׳ לישראל׳ ותקעתם בשופר׳ ואמרתם׳
יחי המלך שלמה׳ 35 ועליתם אחריו׳ ובא׳
וישב על כסאי׳ ומלך תחתי׳ ואותו צויתי
להיות נגיד׳ על ישראל׳ ועל יהודה׳ 36 ויען
בניהו בן יהוידע׳ את המלך׳ ויאמר׳ אמן׳
כה יאמר יהוה אלהי אדני המלך׳ 37 כאשר
היה יהוה׳ עם אדני המלך׳ כן יהי עם שלמה׳
ויגדל׳ את כסאו׳ מכסא אדני המלך דוד׳
38 וירד צדוק הכהן׳ ונתן הנביא׳ ובניהו בן
יהוידע׳ והכרתי׳ והפלתי׳ ורכבו׳ על הפרדה
המלך דוד׳ וילכו׳ אתו׳ אל גיחון׳ 39 ולקח
צדוק הכהן׳ את קרן השמן׳ מן האהל׳ וימשח
את שלמה׳ ויתקעו בשופר׳ ויאמרו כל העם׳
יחי המלך שלמה׳ 40 ועלו כל העם אחריו׳
וחלל׳ העם׳ מחלל גדול׳ ותבקע הארץ בקולם׳
41 וישמע אדוניה׳ וכל הקראים׳ אתו׳ מאכל׳
מן׳ אל׳ אדוניה׳ ויאמר׳ מה׳ קול׳ העיר׳
42 המהומה׳ עודנו׳ מדבר׳ והנה׳ יונתן׳ בן
אביתר׳ הכהן׳ בא׳ ויאמר׳ אדוני׳ אדוניה׳
43 ויען יונתן׳ ויאמר׳ אדוننו׳ המלך דוד׳
המליך׳ את שלמה׳ 44 ושלח׳ המלך׳ אתו׳
את צדוק הכהן׳ ואת נתן הנביא׳ ואת בניהו
בן יהוידע׳ והכרתי׳ והפלתי׳ וירכיבו׳ אתו׳
על פרדת המלך׳ 45 וימשחו׳ צדוק הכהן׳
ונתן הנביא׳ למלך׳ בגיחון׳ ויעלו׳ משם׳
בשמחה׳ ותהם׳ העיר׳ זה׳ הקול׳ אשר׳
שמעתם׳ 46 וגם׳ שלמה׳ ישב׳ על כסא׳
המלכות׳ 47 וגם׳ עבדי המלך׳ באו׳ לברך׳
את אדוننו׳ המלך דוד׳ לאמר׳ יטיב׳ אלהיך׳
את שם שלמה׳ מן שמך׳ וגדל׳ את כסאו׳
מכסאך׳ והמלך׳ השתחוה׳ על המטה׳
48 וגם׳ כה׳ אמר׳ המלך׳ ברוך׳ יהוה׳
אלהי׳ ישראל׳ אשר׳ נתן׳ היום׳ מושב׳
לשבת׳ על כסאי׳ ועיני׳ רואות׳ 49 ויחרדו׳
כל׳ הקראים׳ אשר׳ אתו׳ ויקומו׳ איש׳
לדרכו׳ 50 ואדוניה׳ יירא׳ מפני שלמה׳
ויקם׳ וילך׳ ויחזק׳ בקרנות׳ המזבח׳
51 ויגד׳ לשלמה׳ לאמר׳ הנה׳ אדוניה׳
יירא׳ את המלך שלמה׳ והנה׳ החזיק׳
בקרנות׳ המזבח׳ לאמר׳ ישבע לי׳ היום׳
המלך שלמה׳ אם׳ יהרג׳ עבדו׳ בחרב׳
52 ויאמר׳ שלמה׳ אם׳ יהיה׳ לאיש׳ חיל׳
לא׳ יפל׳ מן׳ שערתו׳ ואם׳ רע׳ ימצא׳
בו׳ מת׳ 53 וישלח׳ המלך שלמה׳ ויורידו׳
אתו׳ מעל המזבח׳ ויבא׳ ויפל׳ לפני׳
המלך שלמה׳ ויאמר׳ שלמה׳ אליו׳ לך׳
לביתך׳

2 ויקרבו׳ ימי׳ דוד׳ למות׳ ויצו׳ את שלמה׳
בנו׳ לאמר׳ 2 אנכי׳ הולך׳ בדרך׳ כל׳
הארץ׳ וחזקת׳ והיית׳ לאיש׳ 3 ושמרת׳
את משמרת׳ יהוה׳ אלהיך׳ ללכת׳ בדרכיו׳
לשמר׳ חקיו׳ ומצותיו׳ ומשפטיו׳ ועדותיו׳
כאשר׳ כתוב׳ בתורת׳ משה׳ למען׳ תשכיל׳
את כל׳ אשר׳ תעשה׳ ואת כל׳ אשר׳ תפנה׳
שם׳ 4 למען׳ יקים׳ יהוה׳ את דברו׳ אשר׳
דבר׳ עלי׳ לאמר׳ אם׳ ישמרו׳ בניך׳ את
דרכם׳ להתהלך׳ לפני׳ באמת׳ בכל׳
לבבם׳ ובכל׳ נפשם׳ לאמר׳ לא׳ יכרת׳
לך׳ איש׳ מעל׳ כסא׳ ישראל׳ 5 וגם׳ אתה׳
ידעת׳ את׳ אשר׳ עשה׳ לי׳ יואב׳ בן׳
צרויה׳ אשר׳ עשה׳ לשני׳ צבאות׳ ישראל׳
לאבנר׳ בן׳ נר׳ ולעמשא׳ בן׳ יתר׳ אשר׳
הרגם׳ וישם׳ דמי׳ מלחמה׳ בשלום׳
ויתן׳ דמי׳ מלחמה׳ בחגרו׳ אשר׳ במתניו׳
ובנעליו׳ אשר׳ ברגליו׳ 6 ועשית׳ כחכמתך׳
ולא׳ תורד׳ שיבתו׳ בשלום׳ שאול׳
7 ולבני׳ ברזלי׳ הגלעדי׳ עשה׳ חסד׳
והיו׳ מאכלי׳ שלחן׳ כי׳ כן׳ קרבו׳ אלי׳
בברחי׳ אל׳ אבשלום׳ אחיך׳ 8 והנה׳ אתך׳
שמעי׳ בן׳ גרא׳ בן׳ הימני׳ מבחרים׳
ואנכי׳ נשבעתי׳ לו׳ ביהוה׳ לאמר׳ אם׳
אמיתך׳ בחרב׳ 9 ועתה׳ אל׳ תנקהו׳ כי׳
איש׳ חכם׳ אתה׳ וידעת׳ את׳ אשר׳
תעשה׳ לו׳ והורדת׳ את׳ שיבתו׳ בדם׳
שאול׳ 10 ויישן׳ דוד׳ עם׳ אבתיו׳
ונקבר׳ בעיר׳ דוד׳ 11 והימים׳ אשר׳
מלך׳ דוד׳ על׳ ישראל׳ ארבע׳ שנים׳
בחברון׳ ושלשים׳ שנה׳ מלך׳ בירושלם׳
12 ושלמה׳ ישב׳ על׳ כסא׳ דוד׳ אביו׳
ותכן׳ מלכותו׳ מאד׳ מאד׳ 13 ואדוניה׳
בן׳ חגית׳ בא׳ אל׳ בת׳ שבע׳ אם׳
שלמה׳ ותאמר׳ השלום׳ בואך׳ ויאמר׳
שלום׳ 14 ואמר׳ דבר׳ לי׳ אלי׳ ותאמר׳
דבר׳ 15 ויאמר׳ אתה׳ ידעת׳ כי׳ לי׳
המלוכה׳ ואלי׳ שמו׳ כל׳ ישראל׳
פניהם׳ למלוך׳ ותסב׳ המלוכה׳ ותהי׳
לאחי׳ כי׳ מאת׳ יהוה׳ היתה׳ לו׳
16 ועתה׳ שאלה׳ אחת׳ אנכי׳ שואל׳
אליך׳ אל׳ תשיבני׳ את׳ פני׳ ותאמר׳
דבר׳ 17 ויאמר׳ דברי׳ נא׳ אל׳ שלמה׳
המלך׳ כי׳ לא׳ יגיד׳ את׳ פניך׳ ונתן׳
לי׳ את׳ אבישג׳ השונמית׳ לאשה׳
18 ותאמר׳ בת׳ שבע׳ טובים׳ הדברים׳
אדבר׳ אל׳ המלך׳ 19 ותבא׳ בת׳ שבע׳
אל׳ המלך׳ שלמה׳ לדבר׳ אל׳ אדוניה׳
ויקם׳ המלך׳ לקראתה׳ וישתחו׳ לה׳
וישב׳ על׳ כסאו׳ והכסא׳ לא׳ הושם׳
לאם׳ המלך׳ וישב׳ מימינו׳ 20 ותאמר׳
שאלה׳ קטנה׳ אנכי׳ שואלת׳ מאתך׳
אל׳ תשיבני׳ את׳ פני׳ ותאמר׳ המלך׳
אמרי׳ נא׳ את׳ פני׳ כי׳ לא׳ אשיב׳
את׳ פניך׳ 21 ותאמר׳ יתן׳ אבישג׳
השונמית׳ לאדוניה׳ אחיך׳ לאשה׳
22 ויען׳ המלך׳ שלמה׳ ויאמר׳ לאמו׳
ולמה׳ אתה׳ שואלת׳ אבישג׳ השונמית׳
לאדוניה׳ הבה׳ לו׳ המלוכה׳ כי׳ הוא׳
אחי׳ הגדול׳ ממני׳ ולו׳ ולאביתר׳
הכהן׳ וליואב׳ בן׳ צרויה׳ 23 וישבע׳
המלך׳ שלמה׳ ביהוה׳ לאמר׳ כה׳
יעשה׳ לי׳ אלהים׳ וכה׳ יוסיף׳ כי׳
אם׳ נגד׳ נפשו׳ את׳ הדבר׳ הזה׳
24 ועתה׳ חי׳ יהוה׳ אשר׳ הכין׳
אותי׳ ויושיבני׳ על׳ כסא׳ דוד׳
אבי׳ ואשר׳ עשה׳ בית׳ לי׳ כאשר׳
דבר׳ כי׳ אם׳ היום׳ יומת׳ אדוניה׳
25 וישלח׳ המלך שלמה׳ ביהוידע׳
בן׳ יהוידע׳ ויפגע׳ בו׳ ויחי׳
כאשר׳ הכה׳ את׳ אדוניה׳ ויבא׳
26 ולאביתר׳ הכהן׳ אמר׳ המלך׳
לך׳ לך׳ לענתה׳ אל׳ שדותיך׳
כי׳ איש׳ מות׳ אתה׳ ובעת׳ הזאת׳
לא׳ אמיתך׳ בחרב׳ כי׳ נשאת׳
את׳ הארון׳ אדני׳ יהוה׳ לפני׳
דוד׳ אבי׳ ואשר׳ עניתי׳ בכל׳
אשר׳ התענה׳ אבי׳ 27 ויגרש׳
שלמה׳ את׳ אביתר׳ מהיות׳ כהן׳
ליהוה׳ למלא׳ את׳ דבר׳ יהוה׳
אשר׳ דבר׳ על׳ בית׳ עלי׳ בשלו׳
28 ויבא׳ השמועה׳ אל׳ יואב׳
כי׳ נטה׳ יואב׳ אחרי׳ אדוניה׳
ואחרי׳ אבשלום׳ לא׳ נטה׳ אחרי׳
אדוניה׳ ויברח׳ יואב׳ אל׳ אהל׳
יהוה׳ ויחזק׳ בקרנות׳ המזבח׳
29 ויגד׳ למלך׳ שלמה׳ כי׳ נס׳
יואב׳ אל׳ אהל׳ יהוה׳ והנה׳
אצל׳ המזבח׳ ותשלח׳ שלמה׳
את׳ בניהו׳ בן׳ יהוידע׳ לאמר׳
פגע׳ בו׳ 30 ויבא׳ בניהו׳ אל׳
אהל׳ יהוה׳ ויאמר׳ לו׳ כה׳
אמר׳ המלך׳ צא׳ ויאמר׳ לא׳
כי׳ פה׳ אמות׳ ואמר׳ בניהו׳
לאמר׳ כדבר׳ אשר׳ דבר׳
יואב׳ אלי׳ כה׳ ענני׳
31 ויאמר׳ אליו׳ המלך׳
עשה׳ כדבר׳ אשר׳
דבר׳ ופגע׳ בו׳
וקברתו׳ והסר׳
דם׳ חנם׳ אשר׳
שפך׳ יואב׳
מעלי׳ ומעל׳
בית׳ אבי׳
32 ויהוה׳
ישיב׳ דמו׳
בראשו׳
אשר׳ פגע׳
בשני׳
צבאות׳
ישראל׳
ויהרגם׳
בחרב׳
ואבי׳
דוד׳
לא׳
ידע׳
אבנר׳
בן׳
נר׳
שר׳
צבא׳
ישראל׳
ועמשא׳
בן׳
יתר׳
שר׳
צבא׳
יהודה׳
33 ושבו׳
דמיהם׳
בראש׳
יואב׳
ובראש׳
זרעו׳
לעולם׳
ולדוד׳
ולזרעו׳
ולביתו׳
ולכסאו׳
יהי׳
שלום׳
עד׳
עולם׳
מאת׳
יהוה׳
34 ויעל׳
בניהו׳
בן׳
יהוידע׳
ויפגע׳
בו׳
וימתהו׳
ויקבר׳
אתו׳
בביתו׳
במדבר׳
35 ויתן׳
המלך׳
את׳
בניהו׳
בן׳
יהוידע׳
תחתיו׳
על׳
הצבא׳
ואת׳
צדוק׳
הכהן׳
נתן
המלך
תחת
אביתר׳
36 וישלח׳
המלך׳
ויקרא׳
לשמעי׳
ויאמר׳
אליו׳
בנה׳
לך׳
בית׳
בירושלם׳
ושבת׳
שם׳
ולא׳
תצא׳
משם׳
אנה׳
ואנה׳
37 והיה׳
ביום׳
צאתך׳
ועברת׳
את׳
נחל׳
קדרון׳
ידע׳
תדע׳
כי׳
מות׳
תמות׳
דמך׳
בראשך׳
38 ויאמר׳
שמעי׳
אל׳
המלך׳
הדבר׳
הטוב׳
כאשר׳
דבר׳
אדני׳
המלך׳
כן׳
יעשה׳
עבדך׳
ויגר׳
שמעי׳
בארץ׳
פלשתים׳
39 ויהי׳
מקצה׳
שנים׳
ויברחו׳
עבדי׳
שמעי׳
אל׳
אכיש׳
בן׳
מעכה׳
מלך׳
גת׳
ויגידו׳
לשמעי׳
לאמר׳
הנה׳
עבדיך׳
בגת׳
40 ויקם׳
שמעי׳
ויחבש׳
את׳
חמרו׳
וילך׳
אל׳
אכיש׳
גתה׳
לבקש׳
את׳
עבדיו׳
וילך׳
שמעי׳
ויבא׳
את׳
עבדיו׳
מגת׳
41 ויגד׳
לשלמה׳
לאמר׳
הלך׳
שמעי׳
מירושלם׳
גת׳
ושב׳
42 ויקרא׳
המלך׳
לשמעי׳
ויאמר׳
אליו׳
הלא׳
השבעתיך׳
ביהוה׳
ואעיד׳
בך׳
לאמר׳
דע׳
תדע׳
ביום׳
צאתך׳
והלכת׳
אנה׳
ואנה׳
אמר׳
אליך׳
הטוב׳
הדבר׳
שמעתי׳
43 ולמה׳
לא׳
שמרת׳
את׳
שבועת׳
יהוה׳
ואת׳
המצוה׳
אשר׳
צויתיך׳
44 ואתה׳
ידעת׳
את׳
כל׳
הרעה׳
אשר׳
ידעה׳
לבך׳
אשר׳
עשית׳
לדוד׳
אבי׳
ושב׳
יהוה׳
את׳
רעתך׳
בראשך׳
45 והמלך׳
שלמה׳
ברוך׳
ושלמה׳
יהיה׳
לפני׳
יהוה׳
עד׳
עולם׳
46 ויצו׳
המלך׳
ביהוידע׳
בן׳
יהוידע׳
ויצא׳
הוא׳
ויפגע׳
בו׳
ויחי׳
ותכן׳
הממלכה׳
ביד׳
שלמה׳

ויאמר אליהם אל־תרעו אחי כי־אתם בן־אבינו
אשר־נמצא אתו׳ ויאמר אליהם לא אבי הזקן
אשר דברתם אלי הנה׳ 21 ויאמרו איש אל־רעהו
אבן אנחנו על־אחינו אשר־ראינו צרת נפשו
בהתחננו אלינו ולא שמענו על־כן באה אלינו
הצרה הזאת׳ 22 ויען ראובן לאמר הלא־אמרתי
אליכם לאמר אל־תחטאו בילד ולא שמעתם
וגם דמו הנה נדרש׳ 23 והם לא־ידעו כי שומע
יוסף כי המליץ ביניהם׳ 24 ויסב מעליהם
ויבך וישב אליהם וידבר אתם ויקח מאתם
את־שמעון ויאסר אתו לעיניהם׳ 25 ויצו יוסף
וימלאו את־כליהם בר ולהשיב כספי איש
אל־שקו ונתן להם צידה לדרך׳ ויעש להם
כן׳ 26 וישאו את־שבר־בר־עליהם וילכו
משם׳ 27 ויפתח־אחד את־שקו לתת מספוא
לחמרו במלון׳ וירא את־כספו והנה־הוא
בפי אמתחתו׳ 28 ויאמר אל־אחיו הושב כספי
וגם הנה בשקי׳ ויצא לבם ויחרדו
איש אל־רעהו לאמר מה־זאת עשה אלהים
לנו׳ 29 ויבאו אל־יעקב אביהם ארצה כנען
ויגידו לו את כל־המקרה לאמר׳ 30 דבר
האדון אתנו קשות ויתן אתנו כמדרגלים
את־הארץ׳ 31 ונאמר אליו לא כנים אנחנו
לא היינו מרגלים׳ 32 שנים עשר אנחנו אחים
בני אבינו׳ האחד איננו והקטן היום
את־אבינו בארץ כנען׳ 33 ויאמר אלינו האדון
בזאת אדע כי כנים אתם אחי אחד הניחו
אתי ואת־רעב בתיכם קחו׳ ולכו לכם׳
34 והביאו אתו אלי ואדעה כי לא מרגלים
אתם כי אם־כנים אתם׳ אחיכם אתן לי
ואת־הארץ תסחרו׳ 35 ויהי הם מריקים
שקיהם והנה־איש צרור כספו בשקו׳
וירא אביהם אתם צרורות כספם׳ וגם־הם
ואביהם יראו׳ 36 ויאמר אליהם יעקב אביהם
אתי שכלתם׳ יוסף איננו ושמעון איננו
ואת־בנימן תקחו׳ עלי היו כל־אלה׳ 37 ויען
ראובן את־אביו לאמר׳ את־שני בני תמית
אם לא אביאנו אליך׳ תן אתו על־ידי
ואנכי אשיבנו אליך׳ 38 ויאמר לא־ירד בני
עמכם׳ כי־אחיו מת והוא לבדו נשאר׳
אם־יקרה אסון בדרך אשר תלכו־בה׳
והורדתם את־שיבתי ברעה׳ שאולה׳ 39 ויאמר
יעקב׳ אל־בנו׳ לא־אבי׳ כי־אם־אתם׳ הרעבים
אל־הארץ׳ 40 ועתה׳ אם־כן׳ אל־תעשו׳
זאת׳ קחו מזמרת הארץ בכליכם׳ והורדו
לאיש מנחה׳ מעט צרי ומעט דבש׳ נכאת
ולט׳ בטנים ושקדים׳ 41 וכסף אחר קחו
בידכם׳ והכסף המשנה׳ השיבו בידכם׳
אולי מקרה הוא׳ 42 וגם־אתו קחו׳ וקומו
שובו׳ אל־האיש׳ 43 ואל־שדי׳ יתן־לכם
רחמים׳ לפני האיש׳ ושלח׳ לכם׳ את־אחיכם
אחר׳ ואת־בנימן׳ ואנכי׳ כאשר שכלתי׳
שכלתי׳ 44 ואנשים׳ האל׳ יתן־לכם׳
רחמים׳ לפני האיש׳ ושלח׳ לכם׳ את־אחיכם
אחר׳ ואת־בנימן׳ ואנכי׳ כאשר שכלתי׳
שכלתי׳ 45 ואנשים׳ האל׳ אמרו׳ לאמר׳
הגיד׳ הגיד׳ לנו׳ מה־הדבר׳ אשר־לו׳
לאמר׳ הבא׳ אל־אחיך׳ אתנו׳ 46 ויאמר׳
אל־אחיו׳ אל־אחיו׳ אל־אחיו׳ אל־אחיו

בעבור 12 הנער המת ואמו הנשואה
ונשאר לבדה 13 ויהי אחר הדברים
ויבא אל אבל בן אדם ושמו אליעזר
ויראה אל אלמנת נין ויתפלל אליה
לאמר אל תבכי 14 ויגש ויגע בארון
ויעמדו הנשאים ויאמר אליעזר
בחור אני לך קום 15 ויתישב המת
וישב לדבר ויתן אותו אליעזר
אל אמו 16 ויאחז יראה כל הקהל
ויגדלו את אלהים לאמר נביא גדול
קם בתוכנו ואלהים פקד את עמו
17 ויצא הדבר הזה בכל יהודה
ובכל הסביבות 18 ויגידו יואל
ליואש אביו ויואש אביו אל אליעזר
אביו לאמר 19 ויבא אליעזר אל
אביו ויגד לו את כל אשר עשה
אל הנער 20 ויאמר אליעזר אל
אביו אל תירא כי אם לא אמות
אל אלהי אבי אל אלהי אברהם
21 ויאמר אליעזר אל אביו אם
לא אמות אל אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב אבי
22 ויאמר אליעזר אל אביו
אם אמות אל אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב אבי
אל אלהי אבי אל אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב אבי
23 ויאמר אליעזר אל אביו
אם אמות אל אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב אבי
24 ואל אלהי אבי אל אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
אבי אל אלהי אבי אל אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
אבי 25 ויאמר אליעזר אל אביו
אם אמות אל אלהי אבי אל אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
אבי אל אלהי אבי אל אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
אבי 26 ויאמר אליעזר אל אביו
אם אמות אל אלהי אבי אל אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
אבי

מלך,

29 ומדע מוב לבשרם ואמרתם אמרו אחי אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 30 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 31 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 32 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 33 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 34 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 35 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 36 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 37 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 38 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד

9

1 ואמר לו אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 2 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 3 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 4 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 5 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 6 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 7 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 8 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 9 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 10 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 11 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 12 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 13 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 14 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 15 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 16 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 17 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 18 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 19 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 20 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 21 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 22 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 23 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 24 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 25 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 26 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 27 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 28 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 29 ומדע מוב לבשרם ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 30 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 31 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 32 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 33 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 34 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד

10

1 ואמר לאיחאז ואמרתם, ומה לאמר אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 2 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 3 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 4 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 5 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 6 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 7 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 8 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 9 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 10 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 11 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 12 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 13 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 14 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 15 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 16 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 17 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 18 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 19 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 20 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 21 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 22 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 23 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 24 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 25 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 26 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 27 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 28 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 29 ומדע מוב לבשרם ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 30 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 31 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 32 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 33 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד 34 ואמרתם אל אדוני אל תיראו כי אם לבד אמר לכם אדוני ואלהינו ומשרתו אשר אתי אל תיראו כי אם לבד

31 לא תטעל אשרה כל עץ אצל מזבח
יהוה אלהיך אשר תעשה לך׃ 32 ולבלתי תטעל
לך מצבה אשר שנא יהוה אלהיך׃ 33 לא
תזבחון ליהוה אלהיכם שור ושה אשר יהיה בו
מום כל דבר רע׃ 34 כי יבא בקרבך נביא
או חלם חלום ונתן אליך אות או מופת׃
35 והיה האות והמופת אשר דבר אליך
לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא
ידעתם ונעבדם׃ 36 לא תשמע אל דברי
הנביא ההוא או אל חלם החלום ההוא כי
מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם
אהבים את יהוה אלהיכם בכל לבבכם
ובכל נפשכם׃ 37 אחרי יהוה אלהיכם תלכו
ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקלו
תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון׃
38 והנביא ההוא או חלם החלום ההוא
יומת כי דבר סרה על יהוה אלהיכם
המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך
מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר
צוך יהוה אלהיך ללכת בה ובערת
הרע מקרבך׃ 39 כי תגיד לאחיך לבנך
ולבת רעך ואשת חיקך ואת רעך
אשר כנפשך׃ 40 לאמר נלכה ונעבדה
אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה
ואבתיך׃ 41 מאלהי העמים אשר
סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים
ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ׃
42 לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא
תחס עינך עליו לרחמו ולא תרחם
ולא תכסה׃ 43 כי הרג תהרגנו ידך
תהיה בו ראשונה להמיתו ויד כל
העם באחרונה׃ 44 ורגמתו באבנים
ומת כי בקש להדיחך מעל יהוה
אלהיך המוציא מארץ מצרים מבית
עבדים׃ 45 וכל ישראל ישמעו ויראו
ולא יוסיפו לעשות כדבר הרע הזה
בקרבך׃ 46 כי תשמע בעיר אחת
אשר יהוה אלהיך נתן לשבת שם
לאמר׃ 47 יצאו אנשים בני בליעל
מקרבך וידיחו את יושבי עיר לאמר
נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר
לא ידעתם׃ 48 ודרשת וחקרת ושאלת
היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה
התועבה הזאת בקרבך׃ 49 הכה תכה
את יושבי העיר ההוא לפי חרב
החרם אתה אתה וכל אשר בה ובהמתה
לפי חרב׃ 50 את כל שללה תקבץ
אל תוך רחבה והצת באש את העיר
ואת כל שללה כליל ליהוה אלהיך
ותהיה תל עולם לא תבנה עוד׃
51 ודבק בידך מן החרם מאומה
למען ישב יהוה מחרון אפו ונתן לך
רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע
לאבתיך׃ 52 כי תשמע בקול יהוה
אלהיך לשמר כל מצותיו אשר אנכי
מצוך היום לעשות הישר בעיני יהוה
אלהיך׃

13

1 לא תאכלו כל תועבה׃ 2 אלה
הבהמה אשר תאכלו שור כשב ועז׃
3 איל וצבי ואקו ודישן ותאו וזמר׃
4 אך את זה לא תאכלו מעלה גרה
ומפרסת פרסה הרחקת הגמל והשפן
והארנבת כי מעלי גרה הם ופרסה לא
הפרישו הם לכם׃ 5 והחזיר כי מפרסת
פרסה הוא ואינו מעלה גרה הוא
טמא הוא לכם׃ 6 מבשרם לא תאכלו
ובנבלתם לא תגעו׃ 7 אך זאת תאכלו
מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר
וקשקשת תאכלו׃ 8 וכל אשר אין לו
סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא
לכם׃ 9 זאת תאכלו מכל אשר במים
כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו׃
10 וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת
לא תאכלו טמא הוא לכם׃ 11 כל צפור
טהרה תאכלו׃ 12 וזה אשר לא תאכלו
מהם נשר הפרס והעזניה׃ 13 והדיה
והאיה לפי מינה׃ 14 וכל עורב לפי
מינו׃ 15 בת היענה והשחף לפי מינו׃
16 הכוס והינשוף והתנין׃ 17 והקאת
והרחם׃ 18 והחסידה והאנפה לפי
מינה׃ 19 והדוכיפת והעטלף׃ 20 כל
שרץ העוף טמא הוא לכם׃ 21 כל עוף
טהור תאכלו׃ 22 זאת מהם תאכלו
אתה׃ 23 כל שרץ העוף הולך על
ארבע תועבה הוא לכם׃ 24 ובכל
אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו
טמא הוא לכם׃ 25 כל אכל בכל
אשר יגע בנבלתם יכבס בגדיו וטמא
עד הערב׃ 26 כל כלי אשר יפול
מהם אל תוכו כל אשר בו יטמא
ואתם תשברו את הכלי׃ 27 כל
אשר ילך על כפיו בכל החיה
הולכת על ארבע טמאים הם לכם
כל הנגע בנבלתם יטמא עד הערב׃
28 והנשא את נבלתם יכבס בגדיו
וטמא עד הערב טמאים הם לכם׃
29 אלה הטמאים לכם בשרץ השרץ
על הארץ החלד והעכבר והצב למינהו׃
30 והאנקה והכח והלטאה והחומט
והתנינה׃ 31 אלה הטמאים לכם בכל
השרץ כל הנגע בהם במותם יטמא
עד הערב׃ 32 וכל אשר יפל עליהם
מהם במותם יטמא מכל כלי עץ או
בגד או עור או שק כל כלי אשר
יעשה מלאכה בהם במים יובא
והטמא עד הערב וטהר׃ 33 וכל כלי
חרס אשר יפל מתוכו כל אשר בתוכו
יטמא ואתו תשברו׃ 34 כל אכל
אשר יאכל אשר יבא עליו מים
יטמא וכל משקה אשר ישתה בכל
כלי יטמא׃ 35 וכל אשר יפל מפגרם
עליו יטמא תנור וכירים יתץ טמאים
הם וטמאים יהיו לכם׃ 36 אך מעין
ובור מקוה מים יהיה טהור ונגע
בפגרם יטמא׃ 37 וכי יפל מפגרם
על זרע זרע אשר יזרע הוא טהור׃
38 וכי יתן מים על זרע ונפל מפגרם
עליו הוא טמא לכם׃ 39 וכי ימות
מן הבהמה אשר היא לכם לאכלה
הנגע בנבלתה יטמא עד הערב׃
40 והאכל מנבלתה יכבס בגדיו וטמא
עד הערב והנשא את נבלתה יכבס
בגדיו וטמא עד הערב׃ 41 ושרץ
השרץ על הארץ שקץ הוא לא יאכל׃
42 כל הולך על גחון וכל הולך על
ארבע עד כל מרבה רגלים לכל השרץ
השרץ על הארץ אל תאכלו כי שקץ
הוא׃

14

1 בנים אתם ליהוה אלהיכם לא
תתגדדו וקרחה לא תשימו בין עיניכם
למת׃ 2 כי עם קדוש אתה ליהוה
אלהיך ובך בחר יהוה להיות לו לעם
סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה׃
3 לא תאכל כל תועבה׃ 4 זאת הבהמה
אשר תאכלו שור כשב ועז׃ 5 איל
וצבי ואקו ודישן ותאו וזמר׃
6 וכל בהמה מפרסת פרסות ושסעת
שסעתם לגרה בבהמה אתה תאכלו׃
7 אך את זה לא תאכלו מעלי הגרה
ומן המפרסי הפרסה הגמל והארנבת
והשפן כי מעלה גרה הם ופרסה לא
הפריסו טמאים הם לכם׃ 8 והחזיר
כי מפרסת פרסה הוא ולא גרה הוא
טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו
ובנבלתם לא תגעו׃ 9 את זה תאכלו
מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר
וקשקשת תאכלו׃ 10 וכל אשר אין לו
סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא
לכם׃ 11 כל צפר טהרה תאכלו׃
12 וזה אשר לא תאכלו מהם נשר
הפרס והעזניה׃ 13 והדיה והאיה
למינה׃ 14 וכל עורב למינו׃
15 ובת היענה והשחף למינו׃
16 הכוס והינשוף והתנין׃ 17 והקאת
והרחם׃ 18 והחסידה והאנפה
למינה והדוכיפת והעטלף׃
19 וכל שרץ העוף טמא הוא לכם
לא יאכלו׃ 20 כל צפר טהר תאכלו
׃ 21 לא תאכלו כל נבלה לגר
אשר בשעריך תתננה ואכלה או
מכר לנכרי כי עם קדוש אתה
ליהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב
אמו׃ 22 עשר תעשר את כל תבואת
זרעך היצא השדה שנה שנה׃
23 ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום
אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר
דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך
וצאנך למען תלמד ליראה את יהוה
אלהיך כל הימים׃ 24 וכי יברכך
יהוה אלהיך אשר לא יכלת שאת
את מעשרך׃ 25 ונתת בכסף וצרת
הכסף בידך והלכת אל המקום
אשר יבחר יהוה אלהיך בו׃
26 ונתת הכסף בכל אשר תאוה
נפשך בבקר ובצאן ובין ובשכר
ובכל אשר תשאלך נפשך ואכלת
שם לפני יהוה אלהיך ושמחת
אתה וביתך׃ 27 והלוי אשר בשעריך
לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה
עמך׃ 28 מקצה שלש שנים תוציא
את כל מעשר תבואתך בשנה ההוא
והנחת בשעריך׃ 29 ובא הלוי כי
אין לו חלק ונחלה עמך והגר
והיתום והאלמנה אשר בשעריך
ואכלו ושבעו למען יברכך יהוה
אלהיך בכל מעשה ידך אשר תעשה׃

15

1 מקצה שבע שנים תעשה שמטה׃
2 וזה דבר השמטה שמוט כל בעל
משה ידו אשר ישה ברעהו לא יגשנו
את רעהו ואחיו כי קרא שמטה ליהוה׃
3 את הנכרי תגשנו ואשר יהיה לך
את אחיך תשמט ידך׃ 4 אפס כי לא
יהיה בך אביון כי ברך יברכך יהוה
בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
נחלה לרשתה׃ 5 רק אם שמע תשמע
בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את
כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוך
היום׃ 6 כי יברכך יהוה אלהיך כאשר
דבר לך והעבטת גוים רבים ואתה לא
תעבט וברת בגוים רבים ואתה לא
תמשל׃ 7 כי יהיה בך אביון מאחד
אחיך באחד שעריך בארצך אשר
יהוה אלהיך נתן לך לא תאמץ את
לבבך ולא תקפץ את ידך מאחיך
האביון׃ 8 כי פתח תפתח את ידך לו
והעבט תעביטנו די מחסרו אשר יחסר
לו׃ 9 השמר לך פן יהיה דבר עם
לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע
שנת השמטה ורעה עינך באחיך
האביון ולא תתן לו וקרא עליך אל
יהוה והיה בך חטא׃ 10 נתן תתן לו
ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל
הדבר הזה יברכך יהוה אלהיך בכל
מעשיך ובכל משלח ידך׃ 11 כי לא
יחדל אביון מקרב הארץ על כן אנכי
מצוך לאמר פתח תפתח את ידך
לאחיך לעניך ולאבינך בארצך׃
12 כי ימכר לך אחיך העברי או
העבריה ועבדך שש שנים ובשנה
השביעית תשלחנו חפשי מעמך׃
13 וכי תשלחנו חפשי מעמך לא
תשלחנו ריקם׃ 14 העניק תעניק
לו מצאנך ומגרנך ומיקבך אשר
ברכך יהוה אלהיך תתן לו׃
15 וזכרת כי עבד היית בארץ
מצרים ויפדך יהוה אלהיך על כן
אנכי מצוך את הדבר הזה היום׃
16 והיה כי אמר אליך לא אצא מעמך
כי אהבך ואת ביתך כי טוב עמך׃
17 ולקחת המרצע ונתת באזנו
ובדלת והיה לך עבד עולם ואף
לאמתך תעשה כן׃ 18 לא יקשה
בעינך בשלחך אתו חפשי מעמך כי
משנה שכר שכיר עבדך היה שש
שנים וברכך יהוה אלהיך בכל אשר
תעשה׃ 19 כל הבכור אשר יולד
בבקרך ובצאנך הזכר תקדיש ליהוה
אלהיך לא תעבד בבכר שורך ולא
תגז בכור צאנך׃ 20 לפני יהוה
אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום
אשר יבחר יהוה הוא ואתה׃
21 וכי יהיה בו מום פסח או עור כל
מום רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך׃
22 בשעריך תאכלנו הטמא והטהור
יחדו כצבי וכאיל׃ 23 רק את דמו
לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים׃

16

1 שמר את חדש האביב ועשית פסח
ליהוה אלהיך כי בחדש האביב הוציאך
יהוה אלהיך ממצרים לילה׃
2 וזבחת פסח ליהוה אלהיך צאן
ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן
שמו שם׃ 3 לא תאכל עליו חמץ
שבעת הימים תאכל עליו מצות לחם
עני כי בחפזון יצאת מארץ מצרים
למען תזכר את יום צאתך מארץ
מצרים כל ימי חייך׃ 4 ולא יראה
לך שאר בכל גבלך שבעת ימים
ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב
ביום הראשון לשלשת ימים׃
5 לא תוכל לזבח את הפסח באחד
שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך׃
6 כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה
אלהיך לשכן שמו שם תזבח את
הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך
ממצרים׃ 7 ובשלת ואכלת במקום
אשר יבחר יהוה אלהיך ופנית בבקר
והלכת לאהליך׃ 8 ששת ימים תאכל
מצות וביום השביעי עצרת ליהוה
אלהיך לא תעשה מלאכה׃
9 שבעת שבעות תספר לך מהחל
חרמש בקמה תחל לספר שבעת
שבעות׃ 10 ועשית חג שבעות
ליהוה אלהיך מסת נדבת ידך אשר
תתן כאשר יברכך יהוה אלהיך׃
11 ושמחת לפני יהוה אלהיך אתה
ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי
אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה
אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה
אלהיך לשכן שמו שם׃ 12 וזכרת
כי עבד היה לך במצרים ושמרת
ועשית את החקים האלה׃
13 חג הסכות תעשה לך שבעת
ימים באספך מגרנך ומיקבך׃
14 ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך
ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום
והאלמנה אשר בשעריך׃
15 שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך
במקום אשר יבחר יהוה כי יברכך
יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל
מעשה ידיך והיית אך שמח׃
16 שלש פעמים בשנה יראה כל
זכורך את פני יהוה אלהיך במקום
אשר יבחר בחג המצות ובחג השבעות
ובחג הסכות ולא יראה את פני יהוה
ריקם׃ 17 איש כמתת ידו כברכת
יהוה אלהיך אשר נתן לך׃
18 שפטים ושטרים תתן לך בכל
שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לשבטיך
ושפטו את העם משפט צדק׃
19 לא תטה משפט לא תכיר פנים
ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני
חכמים ויסלף דברי צדיקים׃
20 צדק צדק תרדף למען תחיה
וירשת את הארץ אשר יהוה אלהיך
נתן לך׃ 21 לא תטע לך אשרה כל
עץ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר
תעשה לך׃ 22 ולא תקים לך מצבה
אשר שנא יהוה אלהיך׃

17

1 לא תזבח ליהוה אלהיך שור
וכשב אשר יהיה בו מום כל דבר רע
כי תועבת יהוה אלהיך הוא׃
2 כי ימצא בקרבך באחד שעריך
אשר יהוה אלהיך נתן לך איש או
אשה אשר יעשה את הרע בעיני יהוה
אלהיך לעבר בריתו׃ 3 וילך ויעבד
אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש
או לירח או לכל צבא השמים אשר
לא צויתי׃ 4 והגד לך והשמעת לך
ודרשת היטב והנה אמת נכון הדבר
נעשתה התועבה הזאת בישראל׃
5 והוצאת את האיש ההוא או את
האשה ההוא אשר עשו את הדבר
הרע הזה אל שעריך את האיש או
את האשה ורגמת באבנים ומתו׃
6 על פי שנים עדים או שלשה עדים
יומת המת לא יומת על פי עד אחד
בו׃ 7 ידי העדים תהיה בראשונה
להמיתו ויד כל העם באחרונה
ובערת הרע מקרבך׃ 8 כי יפלא
ממך דבר למשפט בין דם לדם בין
דין לדין ובין נגע לנגע דברי ריבת
בשעריך וקמת ועלית אל המקום
אשר יבחר יהוה אלהיך בו׃
9 ובאת אל הכהנים הלוים ואל
השפט אשר יהיה בימים ההם
ודרשת וגדו לך את דבר המשפט׃
10 ועשית על פי הדבר אשר יגידו
לך מן המקום ההוא אשר יבחר
יהוה אלהיך והשמרת לעשות
ככל אשר יורוך׃ 11 על פי התורה
אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו
לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר
יגידו לך ימין ושמאל׃
12 והאיש אשר יעשה בזדון לבלתי
שמע אל הכהן העמד לשרת שם את
יהוה אלהיך או אל השפט ומת האיש
ההוא׃ 13 וכל העם ישמעו ויראו
ולא יזדון עוד׃ 14 כי תבא אל
הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
וירשתה וישבת בה ואמרת אשימה
עלי מלך ככל הגוים אשר סבבתי׃
15 שום תשים עליך מלך אשר יבחר
יהוה אלהיך בו מקרב אחיך תשים
עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש
נכרי אשר לא אחיך הוא׃
16 רק לא ירבה לו סוסים ולא
ישיב את העם מצרים למען הרבות
סוס ויהוה אמר לכם לא תוספון
לשוב דרך הזה עוד׃ 17 ולא ירבה
לו נשים ולא יסור לבבו וכסף
וזהב לא ירבה לו מאד׃
18 והיה כשבתו על כסא ממלכתו
וכתב לו את משנה התורה הזאת
על ספר מלפני הכהנים הלוים׃
19 והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו
למען למד ליראה את יהוה אלהיו
לשמר את כל דברי התורה הזאת
ואת החקים האלה לעשתם׃
20 לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי
סור מן המצוה ימין ושמאל למען
יאריך ימים על ממלכתו הוא
ובניו בקרב ישראל׃

18

1 לא יהיה לכהנים הלוים כל שבט
לוי חלק ונחלה עם ישראל אשי יהוה
ונחלתו יאכלון׃ 2 ונחלה לא יהיה
לו בתוך אחיו יהוה הוא נחלתו
כאשר דבר לו׃ 3 וזה יהיה משפט
הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבח
אם שור אם שה והנתן לכהן הזרע
והלחיים והקבה׃ 4 ראשית דגנך
תירשך ויצהרך וראשית גז צאנך
תתן לו׃ 5 כי בו בחר יהוה אלהיך
מכל שבטיך לעמד לשרת בשם יהוה
הוא ובניו כל הימים׃
6 וכי יבא הלוי מאחד שעריך
מכל ישראל אשר הוא גר שם
ובא בכל אות נפשו אל המקום
אשר יבחר יהוה׃ 7 ושרת בשם
יהוה אלהיו ככל אחיו הלוים
העמדים שם לפני יהוה׃
8 חלק כחלק יאכלו לבד ממכרו
על האבות׃ 9 כי תבא אל הארץ
אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תלמד
לעשות כתועבות הגוים ההם׃
10 לא ימצא בך מעביר בנו ובתו
באש קסם קסמים עונן ומנחש
ומכשף׃ 11 וחבר חבר ושאל אוב
וידעני ודרש אל המתים׃
12 כי תועבת יהוה כל עשה אלה
ובגלל התועבות האלה יהוה אלהיך
מורישם מפניך׃ 13 תמים תהיה
עם יהוה אלהיך׃ 14 כי הגוים
האלה אשר תירשם אתם אל מעננים
ואל קסמים ישמעו ואתה לא כן
נתן לך יהוה אלהיך׃
15 נביא מקרבך מאחיך כמני יקים
לך יהוה אלהיך אליו תשמעון׃
16 ככל אשר שאלת מעם יהוה
אלהיך בחרב בהקהל יום אשר אמרת
לא אוסף לשמע את קול יהוה אלהי
ואת האש הגדלה הזאת לא אראה
עוד ולא אמות׃ 17 ויאמר יהוה אלי
היטיבו אשר דברו׃
18 נביא אקים להם מקרב אחיהם
כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם
את כל אשר אצונו׃ 19 והיה האיש
אשר לא יקשיב אל דברי אשר ידבר
בשמי אנכי אדרש מעמו׃
20 אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר
בשמי אשר לא צויתיו לדבר ואשר
ידבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא
ההוא׃ 21 וכי תאמר בלבבך איכה
נדע את הדבר אשר לא דברו יהוה׃
22 אשר ידבר הנביא בשם יהוה
ולא יהיה הדבר ולא יקום הדבר
אשר לא דברו יהוה בזדון דברו
הנביא לא תגור ממנו׃

19

1 כי יכרת יהוה אלהיך את הגוים
אשר יהוה אלהיך נתן את ארצם
מפניך וירשתם וישבת בעריהם
ובבתיהם׃ 2 שלש ערים תבדיל לך
בתוך ארצך אשר יהוה אלהיך נתן
לך לרשתה׃ 3 תכין לך הדרך
ושלשת חלקי גבול ארצך אשר
יהוה אלהיך מנחיל אתך והיה לנס
לכל רצח׃ 4 וזה דבר הרצח אשר
ינוס שמה וחי אשר יכה רעהו בלא
דעת ואתמול שלשם׃
5 כבוא אל יער עם רעהו בחטב
עצים ידו תנף הגרזן לכרת העצים
ונדד הברזל מן העץ ומצא את
רעהו ומת הוא ינוס אל אחת מן
הערים האלה וחי׃ 6 פן ירדף גאל
הדם אחר הרצח כי יחם לבבו ושגו
כי ארך הדרך והכהו נפש ולו אין
משפט מות כי לא שנא הוא לו
מתמול שלשם׃ 7 על כן אנכי מצוך
לאמר שלש ערים תבדיל לך׃
8 ואם יהוה אלהיך את גבלך כאשר
נשבע לאבתיך ונתן לך את כל הארץ
אשר דבר לתת לאבתיך׃
9 כי תשמר את כל המצוה הזאת
לעשתה אשר אנכי מצוך היום
לאהבה את יהוה אלהיך ולהלך
בדרכיו כל הימים׃ 10 ולא ישפך
דם נקי בקרב ארצך אשר יהוה
אלהיך נתן לך נחלה ולא יהיה בך
דם׃ 11 ואם יש איש שנא לרעהו
וארב לו וקם עליו והכהו נפש ומת
ונס אל אחת מן הערים האלה׃
12 ושלחו זקני עיר ההיא ולקחו
אתו משם ונתנו אתו ביד גאל הדם
ומת׃ 13 לא תחס עינך עליו
ובערת הדם הנקי מישראל ולא
יהיה לך׃ 14 לא תסיג גבול רעך
אשר גבלו ראשנים בנחלתך אשר
תנחל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן
לך לרשתה׃ 15 לא יקום עד אחד
באיש לכל עון ולכל חטא בכל חטא
אשר יחטא על פי שנים עדים או על
פי שלשה עדים יקום דבר׃
16 כי יקום עד חמס באיש לענות
בו סרה׃ 17 ועמדו שני האנשים
אשר לו הריב לפני יהוה לפני
הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים
ההם׃ 18 ודרשו השפטים היטב
והנה עד שקר העד שקר ענה באחיו
׃ 19 ועשיתם לו כאשר זמם לעשות
לאחיו ובערת הרע מקרבך׃
20 והנשארים ישמעו ויראו ולא
יוסיפו לעשות עוד כדבר הרע הזה
בקרבך׃ 21 ולא תחוס עינך נפש
בנפש עין בעין שן בשן יד ביד רגל
ברגל׃

20

1 כי תצא למלחמה על אויביך
וראית סוס ורכב עם רב ממך לא
תירא מהם כי יהוה אלהיך עמך
המעלך מארץ מצרים׃
2 והיה כקרבכם אל המלחמה ונגש
הכהן ודבר אל העם׃ 3 ואמר אליהם
שמע ישראל אתם קרבים היום
למלחמה על אויביכם אל ירך לבבכם
אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו
מפניהם׃ 4 כי יהוה אלהיכם הולך
עמכם להלחם לכם עם אויביכם
להושיע אתכם׃ 5 ודברו השטרים
אל העם לאמר מי האיש אשר בנה
בית חדש ולא חנכו הלך וישב לביתו
פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו
׃ 6 ומי האיש אשר נטע כרם ולא
חללו הלך וישב לביתו פן ימות
במלחמה ואיש אחר יחללנו׃
7 ומי האיש אשר ארש אשה ולקחה
הלך וישב לביתו פן ימות במלחמה
ואיש אחר יקחנה׃ 8 ויספו השטרים
לדבר אל העם ואמרו מי האיש
הירא והרך הלבב הלך וישב לביתו
ולא ימס את לבב אחיו כלבבו׃
9 והיה כאשר כלו השטרים לדבר
אל העם ופקדו שרי צבאות בראש
העם׃ 10 כי תקרב אל עיר להלחם
עליה וקראת אליה לשלום׃
11 והיה אם שלום תענך ופתחה לך
והיה כל העם הנמצא בה יהיו לך
למס ועבדוך׃ 12 ואם לא תשלים
עמך ועשתה עמך מלחמה וצרתה
אתה׃ 13 ונתנה יהוה אלהיך בידך
והכית את כל זכריה לפי חרב׃
14 רק הנשים והטף והבהמה וכל
אשר יהיה בעיר כל שללה תבז לך
ואכלת את שלל אויביך אשר נתן
יהוה אלהיך לך׃ 15 כן תעשה לכל
הערים הרחקות מאד לך אשר לא
מערי הגוים האלה׃ 16 רק מערי
העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן
לך נחלה לא תחיה כל נשמה׃
17 כי החרם תחרימם החתי והאמרי
הכנעני והפרזי החוי והיבוסי כאשר
צוך יהוה אלהיך׃ 18 למען אשר
לא יורו אתכם לעשות ככל תועבתם
אשר עשו לאלהיהם וחטאתם ליהוה
אלהיכם׃ 19 כי תצר אל עיר ימים
רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית
את עצה לנדח עליו גרזן כי ממנו
תאכל ואתו לא תכרת כי האדם עץ
השדה לבוא מפניך במצור׃
20 רק עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל
הוא אתו תשחית וכרתת והבנית
מצור על העיר אשר הוא עשה עמך
עד רדתו׃

21

1 כי ימצא חלל באדמה אשר יהוה
אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה לא
נודע מי הכהו׃ 2 ויצאו זקניך
ושפטיך ומדדו אל הערים אשר
מסביבת החלל׃ 3 והיה העיר הקרבה
אל החלל ולקחו זקני העיר ההיא
עגלת בקר אשר לא עבד בה אשר לא
משכה בעול׃ 4 והורידו זקני העיר
ההיא את העגלה אל נחל איתן אשר
לא יעבד בו ולא יזרע ונערפו שם
את העגלה בנחל׃ 5 ונגשו הכהנים
בני לוי כי בם בחר יהוה אלהיך
לשרתו ולברך בשם יהוה ועל פיהם
יהיה כל ריב וכל נגע׃
6 וכל זקני העיר ההיא הקרבים
אל החלל ידיהם׃ 7 ועניו ואמרו
ידינו לא שפכו את הדם הזה ועינינו
לא ראו׃ 8 כפר לעמך ישראל אשר
פדית יהוה ואל תתן דם נקי בקרב
עמך ישראל ונכפר להם הדם׃
9 ואתה תבער הדם הנקי מקרבך
כי תעשה הישר בעיני יהוה׃
10 כי תצא מלחמה על אויביך
ונתנו יהוה אלהיך בידך ושבית
שבים׃ 11 וראית בשבים אשת יפת
תאר ודבקת בה ולקחת לך לאשה׃
12 והבאתה אל תוך ביתך וגלחה את
ראשה ועשתה את צפרניה׃
13 והסירה את שמלת שביה מעליה
וישבה בביתך ובכתה את אביה ואת
אמה ירח ימים׃ 14 ואחרי כן תבא
אליה ובעלתה והיתה לך לאשה׃
15 אם לא חפצת בה ושלחתה לנפשה
ומכר לא תמכרנה בכסף לא תתעמר
בה תחת אשר עניתה׃
16 כי יהיה לאיש שתי נשים האחת
האהובה והאחת השנואה׃
17 ולא יכל לבכר את בן האהובה
על פני בכר בן השנואה׃
18 כי בן בכר הוא לשנואה יכיר
לתת לו פי שנים בכל אשר יש לו
׃ 19 ולקחו בניו אתו ויצאו אל
מקום עירו ואל שער מקומו׃
20 ואמרו אל זקני עירו בנו זה
סורר ומרה איננו שמע בקולנו זולל
וסבא׃ 21 ורגמו אתו כל אנשי עירו
באבנים ומת ובערת הרע מקרבך
וכל ישראל ישמעו ויראו׃
22 וכי יהיה באיש חטא משפט מות
והומת ותלית אתו על עץ׃
23 לא תלין נבלתו על העץ כי
קבר תקברנו ביום ההוא כי קללת
אלהים תלוי׃ 24 לא תטמא את
אדמתך אשר יהוה אלהיך נתן לך
נחלה׃

22

1 לא תראה את שור אחיך או את
שיו הדחים והתעלמת מהם השב
תשיבם לאחיך׃ 2 וכי לא קרוב אחיך
אליך ולא ידעתו ואספתו אל תוך
ביתך והיה עמך עד דרש אחיך
אתו והשבתו לו׃ 3 וכן תעשה לחמרו
וכן תעשה לשלמתו וכן תעשה לכל
אבדת אחיך אשר תאבד ממנו ומצאתה
לא תוכל להתעלם׃ 4 לא תראה את
חמור אחיך או שורו נפלים בדרך
והתעלמת מהם הקם תקים עמו׃
5 לא יהיה כלי גבר על אשה ולא
ילבש גבר שמלת אשה כי תועבת
יהוה אלהיך כל עשה אלה׃
6 כי יקרא קן צפור לפניך בדרך
בכל עץ או על הארץ אפרחים או
ביצים ואם על האפרחים או על
הביצים לא תקח האם על הבנים׃
7 שלח תשלח את האם ואת הבנים
תקח לך למען יטב לך והארכת
ימים׃ 8 כי תבנה בית חדש ועשית
מעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך
כי יפל הנפל ממנו׃
9 לא תזרע כרמך כלאים פן תקדש
המלאה הזרע אשר תזרע והתבואת
הכרם׃ 10 לא תחרש בשור ובחמר
יחדו׃ 11 לא תלבש שעטנז צמר
ופשתים יחדו׃ 12 גדלים תעשה לך
על ארבע כנפות כסיתך אשר תכסה
בה׃ 13 כי יקח איש אשה ובא אליה
ושנאתה׃ 14 ושם לה עלילות דברים
והוצא עליה שם רע ואמר את האשה
הזאת לקחתי ואקרב אליה ולא מצאתי
לה בתולים׃ 15 ולקחו אבי הנערה
ואמה והוציאו את בתולי הנערה אל
זקני העיר׃ 16 ואמר אבי הנערה
אל הזקנים את בתי נתתי לאיש הזה
לאשה ושנאה׃ 17 והנה הוא שם
עלילות דברים לאמר לא מצאתי
לבתך בתולים׃ 18 ואם אמת היה
הדבר הזה׃ 19 ולקחו הזקנים
אנשי העיר ההיא׃ 20 ויסרו אתו
מאת׃ 21 ולא יכל לבכר את בן
האהובה׃ 22 כי יכרת יהוה אלהיך
את הגוים אשר יהוה אלהיך נתן לך
מפניך׃ 23 לא תעבד בבכר שורך
ולא תגז בכור צאנך׃ 24 ולא תאכל
עליו חמץ שבעת הימים תאכל עליו
מצות לחם עני כי בחפזון יצאת
מארץ מצרים׃ 25 ולא יראה לך
שאר בכל גבלך שבעת ימים ולא
ילין מן הבשר אשר תזבח בערב
ביום הראשון לשלשת ימים׃
26 ולא תוכל לזבח את הפסח באחד
שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך׃
27 כי אם אל המקום אשר יבחר
יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח
את הפסח בערב כבוא השמש מועד
צאתך ממצרים׃ 28 ובשלת וצלית
במקום אשר יבחר יהוה אלהיך
ופנית בבקר והלכת לאהליך׃
29 ששת ימים תאכל מצות וביום
השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא
תעשה מלאכה׃

40 ויאמר אליהם לא כי ערות הארץ
באתם לראות׃ 41 ויאמרו גם־אנחנו עבדיך
שתים עשר אחים בני־אבינו הננו כל־בני
איש־אחד בארץ־כנען הננו׃ 42 ויאמר אליהם
הוא אשר־דברתי אליכם לאמר מרגלים אתם׃
43 בזאת תנסו חי־פרעה אם־תצאו מזה
כי־אם בבוא אחיכם הקטן הנה׃ 44 שלחו
מכם אחד ויקח את־אחיכם ואתם תאסרו
ויבחנו דבריכם האם־אמת עמכם ואם־לא
חי־פרעה כי־מרגלים אתם׃ 45 ויאסף
אותם אל־משמר שלשת ימים׃ 46 ויאמר
אליהם זאת עשו וחיו את־האלהים אני
ירא׃ 47 אם־בנים אתם אחים אחד יאסר
בבית משמרתכם ואתם לכו הביאו שבר
רעב בתיכם׃ 48 ואת אחיכם הקטן תביאו
אלי ויאמן דבריכם ולא תמותו׃ ויעשו כן׃
49 ויאמרו איש אל־אחיו אבל אשמים
אנחנו על־אחינו אשר־ראינו צרת נפשו
בהתחננו אלינו ולא שמענו על־כן באה
אלינו הצרה הזאת׃ 50 וענה ראובן אתם
לאמר הלא אמרתי אליכם לאמר אל־תחטאו
בילד ולא שמעתם גם־דמו הנה נדרש׃
51 והם לא ידעו כי שומע היה יוסף כי
המליץ ביניהם׃ 52 ויסב מעליהם ויבך
וישב אליהם וידבר אתם ויקח מאתם
את־שמעון ויאסר אתו לעיניהם׃ 53 ויצו
יוסף וימלאו את־כליהם בר ולהשיב
כספי איש אל־שקו ונתת להם צידה לדרך
ויעש להם כן׃ 54 ויטענו את־שבריהם
על־חמריהם וילכו משם׃ 55 ויפתח
האחד את־שקו לתת מספוא לחמרו
במלון וירא את־כספו והנה־הוא בפי
אמתחתו׃ 56 ויאמר אל־אחיו הושב כספי
וגם כי־הנה בשקי׃ ויצא לבם ויחרדו
איש אל־רעהו לאמר מה־זאת עשה אלהים
לנו׃ 57 ויבאו אל־יעקב אביהם ארצה
כנען ויגידו לו את כל־אשר קרה אתם
לאמר׃ 58 אמר אליהם האיש אדני
דבר־אתנו קשות ויתן אתנו כמרגלים
הארץ׃

14

1 והרעב כבד בארץ׃ 2 ויהי כאשר כלו
את־השבר אשר־אכלו מצרים אמר אליהם
אביהם שבו־שבו מעט־אכל׃ 3 ויאמר אליו
יהודה לאמר העד העיד בנו האיש לאמר
לא־תראו פני בלתי אם־אחיכם אתו׃
4 אם־יש־אתך שלח את־אחינו ונרדה
ונשברה־לך אכל׃ 5 ואם־אינך משלח
לא נרד כי־האיש אמר אלינו לא־תראו
פני בלתי אם־אחיכם אתו׃ 6 ויאמר ישראל
למה הרעותם אתי להגיד לאיש העוד
לכם אח׃ 7 ויאמרו שאל שאל האיש
לנו ולמולדתנו לאמר העודנו אב חי
היש־לכם אח׃ 8 ויאמר יהודה אל־ישראל
אבי שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה
ונחיה ולא נמות גם־אנחנו גם־אתה גם־
הטפנו׃ 9 אנכי ערבנו מידי תבקשנו
אם־לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך
וחטאתי לך כל הימים׃ 10 כי לולי התמהמהנו
עתה שבנו פעמים׃ 11 ויאמר אליהם
ישראל אביהם אם־כן אפוא זאת עשו
קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו
לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת
ולט בטנים ושקדים׃ 12 וכסף משנה קחו
בידכם והכסף המושב בפי אמתחתיכם
השיבו ידכם אולי מקרה הוא׃ 13 וגם
את־אחיכם קחו וקומו שובו אל־האיש׃
14 ואל־שדי יתן־לכם רחמים לפני האיש
ושלח לכם את־אחיכם ואת־בנימין
ואני כאשר שכלתי שכלתי׃ 15 ויקחו האנשים
את־המנחה הזאת ומשנה־כסף לקחו בידם
ואת־בנימין לקחו וקומו וירדו מצרים
ויעמדו לפני יוסף׃ 16 וירא יוסף אתם
ואת־בנימין ויאמר לאשר על־ביתו
הבא את־האנשים הביתה וטבח טבח
והכן כי אתי יאכלו האנשים בצהרים׃
17 ויעש האיש אשר־ליוסף כאשר אמר יוסף
ויביא האנשים הביתה יוסף׃ 18 וייראו
האנשים כי הובאו הביתה יוסף ויאמרו
על־דבר הכסף אשר־הושב בראשנה
אתנו אנחנו מובאים לנסב עלינו ולהפל
עלינו לקחת אתנו לעבדים ואת־חמרינו
לקחת׃ 19 ויגשו אל־האיש אשר־על־בית
יוסף וידברו אליו פתח הבית׃ 20 ויאמרו
בי אדני הורד ירדנו בראשנה לשבר
אכל׃ 21 והיה כי־באנו אל־המלון ונפתחה
את־שקינו והנה כסף־איש בפי אמתחתו
כספנו במשקלו ונשב אתו בידנו׃
22 וכסף אחר הורדנו בידנו לשבר אכל
לא ידענו מי־שם כספנו בשקינו׃
23 ויאמר שלום לכם אל־תיראו אלהיכם
ואלהי אביכם נתן־לכם מטמן בשקיכם
כספכם הגיע אלי ויוצא אתם שמעון׃
24 ויביא האיש אותם בית יוסף
ויתן מים ורחצו רגליהם ונתן
מספוא לחמרם׃ 25 והכינו את־המנחה
עד־בוא יוסף בצהרים כי שמעו כי־שם
יאכלו לחם׃ 26 ויבא יוסף הביתה
ויביאו־לו את־המנחה אשר־בידם הביתה
ישתחוו־לו ארצה׃ 27 וישאל לשלום
אותם ויאמר השלום אביכם הזקן אשר
אמרתם העודנו חי׃ 28 ויאמרו שלום
לעבדך אבינו עודנו חי ויקדו וישתחוו׃
29 וישא עיניו וירא בנימין אחיו בן־אמו
ויאמר הזה אחיכם הקטן אשר־אמרתם
אלי ויאמר אלהים יחנך בני׃ 30 וימהר
יוסף כי נכמרו רחמיו אל־אחיו ויבקש
לבכות ויבא החדרה ויבך שם׃ 31 ורחץ
פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם׃
32 ויערכו־לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים
האכלים אתו לבדם כי לא יוכלון המצרים
לאכל את־העברים לחם כי־תועבה היא
למצרים׃ 33 וישבו לפניו הבכור כבכרתו
והצעיר כצעירתו ויתמהו האנשים איש
אל־רעהו׃ 34 וישא מנות מאת פניו אליהם
ותרב מנת בנימין מנות חמש וישתו
וישכרו עמו׃

15

1 ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר
אלהים אל־אברם במחזה לאמר אל־תירא
אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד׃
2 ויאמר אברם אדני יהוה מה־תתן־לי
ואנכי הולך ערירי ובן־משק ביתי הוא
דמשק אליעזר׃ 3 ויאמר אברם הן לי לא
נתת זרע והנה בן־ביתי יורש אותי׃
4 והנה דבר־יהוה אליו לאמר לא יירשך
זה כי אם־אשר יצא ממעיך הוא יירשך׃
5 ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט־נא השמים
וספר הכוכבים אם תוכל לספר אותם
ויאמר לו כה יהיה זרעך׃ 6 והאמן
ביהוה והחשבה לו צדקה׃ 7 ויאמר אליו
אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים
לתת לך את־הארץ הזאת לרשתה׃
8 ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה
׃ 9 ויאמר אליו קחה־לי עגלה משלשת
ועז משלשת ואיל משלש ותור וגוזל׃
10 ויקח־לו את כל־אלה ויבתר אתם
בתוך ואת־הציפר לא בתר׃ 11 וירד
העיט על־הפגרים ויבא אברם׃ 12 והיה
השמש לבוא ותרדמה נפלה על־אברם
והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו׃
13 ויאמר לאברם ידע תדע כי־גר יהיה
זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם
ארבע מאות שנה׃ 14 וגם את־הגוי אשר
יעבדו דן אנכי ואחרי־כן יצאו ברכש
גדול׃ 15 ואתה תבוא אל־אבתיך בשלום
תקבר בשיבה טובה׃ 16 ודור רביעי
ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי
עד־הנה׃ 17 והיה השמש לבוא והעלטה
היתה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר
עבר בין הגזרים האלה׃ 18 ביום ההוא
כרת יהוה את־אברם ברית לאמר לזרעך
נתתי את־הארץ הזאת מנהר מצרים
עד הנהר הגדול נהר פרת׃ 19 את־הקני
ואת־הקנזי ואת־הקדמני׃ 20 ואת־החתי
ואת־הפרזי ואת־הרפאים׃ 21 ואת־האמרי
והכנעני והגרגשי והיבוסי׃

16

1 ושרי אשת אברם לא ילדה לו
ולה שפחה מצרית ושמה הגר׃
2 ותאמר שרי אל־אברם הנה־נא עצרני
יהוה מלדת בא־נא אל־שפחתי אולי
אבנה ממנה׃ ויעש אברם לקול שרי׃
3 ותקח שרי אשת אברם את־הגר המצרית
שפחתה מקץ עשר שנים לשבת אברם
בארץ כנען׃ 4 ויבא אל־הגר ותהר
ותרא כי הרתה ותקל גברתה בעיניה׃
5 ותאמר שרי אל־אברם חמסי עליך
אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי
הרתה ואקל בעיניה ישפט יהוה ביני
וביניך׃ 6 ויאמר אברם אל־שרי הנה
שפחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך
ותענה שרי ותברח מפניה׃ 7 ומצאה
מלאך יהוה על־עין המים במדבר
על־העין בדרך שור׃ 8 ויאמר הגר
שפחת שרי אי־מזה באת ואי־מזה תלכי
ותאמר מפני שרי גברתי אנכי ברחת׃
9 ויאמר לה מלאך יהוה שובי אל־גברתך
והתעני תחת ידיה׃ 10 ויאמר לה מלאך
יהוה הרבה ארבה את־זרעך ולא יספר
מרב׃ 11 ויאמר לה מלאך יהוה הנך הרה
וילדת בן וקראת שמו ישמעאל כי־שמע
יהוה אל־עניך׃ 12 והוא יהיה פרא אדם
ידו בכל ויד כל־בו׃ ועל־פני כל־אחיו
ישכן׃ 13 ותקרא שם־יהוה הדבר אליה
אתה אל־ראי כי אמרה הגם־הלם ראיתי
אחרי ראי׃ 14 על־כן קרא לבאר
באר לחי ראי הנה בין־קדש ובין־ברד׃
15 ותלד הגר לאברם בן ויקרא אברם
שם־בנו אשר ילדה הגר ישמעאל׃
16 ואברם בן־שמנים שנה ושש שנים
בהולד הגר לאברם׃

17

1 ויהי אברם בן־תשע שנים ושנה
ויראה יהוה אל־אברם ויאמר אליו אני
אל־שדי התהלך לפני והיה תמים׃
2 ואתנה בריתי ביני וביניך וארבה
אותך במאד מאד׃ 3 ויפל אברם על־פניו
וידבר אתו אלהים לאמר׃ 4 אני הנה
בריתי אתך והיית לאב המון גוים׃
5 ולא יקרא עוד את־שמך אברם והיה
שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך׃
6 והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך
לגוים ומלכים ממך יצאו׃ 7 והקימתי
את־בריתי ביני וביניך ובין זרעך
אחריך לדרתם לברית עולם להיות
לאלהים לך ולזרעך אחריך׃ 8 ונתתי
לך ולזרעך אחריך את־ארץ מגריך
את כל־ארץ כנען לאחזת עולם והיתי
להם לאלהים׃ 9 ויאמר אלהים אל־אברהם
ואתה את־בריתי תשמר אתה וזרעך
אחריך לדרתם׃ 10 זאת בריתי אשר
תשמרו ביני וביניכם וזרעך אחריך
המול לכם כל־זכר׃ 11 ונמלתם
את־בשר ערלתכם והיה לאות ברית
ביני וביניכם׃ 12 בן־שמנת ימים
ימול לכם כל־זכר לדרתיכם יליד בית
ומקנת־כסף מכל בן־נכר אשר לא
מזרעך הוא׃ 13 המול ימול יליד
ביתך ומקנת כספך והיתה בריתי
בבשרכם לברית עולם׃ 14 וערל זכר
אשר לא־יומל את־בשר ערלתו ונכרתה
הנפש ההוא מעמיה את־בריתי הפר׃
15 ויאמר אלהים אל־אברהם שרי אשתך
לא תקרא את־שמה שרי כי שרה שמה׃
16 וברכתי אותה וגם נתתי ממנה לך
בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים
יהיו׃ 17 ויפל אברהם על־פניו וצחק
ויאמר בלבו הלבן־מאה שנה יולד ואם
שרה הבת־תשעים שנה תלד׃ 18 ויאמר
אברהם אל־האלהים לו יחיה ישמעאל
לפניך׃ 19 ויאמר אלהים אבל שרה
אשתך ילדת לך בן וקרא את־שמו
יצחק והקמתי את־בריתי אתו לברית
עולם לזרעו אחריו׃ 20 ולישמעאל
שמעתיך הנה ברכתי אתו והפרתי
אותו והרביתי אותו במאד מאד שנים
עשר נשיאים יולד והשמתיו לגוי גדול׃
21 ואת־בריתי אקים את־יצחק אשר
תלד־לך שרה למועד הזה בשנה האחרת׃
22 ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל
אברהם׃ 23 ויקח אברהם את־ישמעאל
בנו ואת כל־יליד ביתו וכל מקנת כספו
כל זכר באנשי בית אברהם וימל את־בשר
ערלתם בעצם היום הזה כאשר דבר
אתו אלהים׃ 24 ואברהם בן־תשע
ושנים שנה בהמלו את־בשר ערלתו׃
25 וישמעאל בנו בן־שלש עשרה שנה
בהמלו את־בשר ערלתו׃ 26 בעצם היום
הזה נמול אברהם וישמעאל בנו׃
27 וכל אנשי ביתו יליד בית וכסף מאת
בן־נכר נמלו אתו׃

5 אלוהים אמר יהי רקיע בתוך המים והי
מבדיל בין מים למים 6 ויעש אלוהים את הרקיע
ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים
7 אשר מעל לרקיע ויהי כן 8 ויקרא אלוהים
לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני
9 אמר אלוהים יקוו המים מתחת השמים אל
מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן 10 ויקרא
אלוהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים
וירא אלוהים כי טוב 11 ויאמר אלוהים תדשא
הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי
למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן
12 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו
ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא
אלוהים כי טוב 13 ויהי ערב ויהי בקר יום
שלישי 14 ויאמר אלוהים יהי מאורות
ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה
והיו לאתות ולמועדים ולימים ושנים
15 והיו למאורות ברקיע השמים להאיר על
הארץ ויהי כן 16 ויעש אלוהים את שני
המאורות הגדלים את המאור הגדול לממשלת
היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה
ואת הכוכבים 17 ויתן אותם אלוהים
ברקיע השמים להאיר על הארץ 18 ולמשל
ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין
החשך וירא אלוהים כי טוב 19 ויהי ערב
ויהי בקר יום רביעי 20 ויאמר אלוהים
ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף
על הארץ על פני רקיע השמים 21 ויברא
אלוהים את התנינים הגדלים ואת כל נפש
החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם
ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלוהים
כי טוב 22 ויברך אותם אלוהים לאמר
פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף
ירב בארץ 23 ויהי ערב ויהי בקר יום
חמישי 24 ויאמר אלוהים תוצא הארץ נפש
חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה
ויהי כן 25 ויעש אלוהים את חיתו הארץ
למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש
האדמה למינהו וירא אלוהים כי טוב
26 ויאמר אלוהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו
וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה
ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ
27 ויברא אלוהים את האדם בצלמו בצלם
אלוהים ברא אותו זכר ונקבה ברא אותם
28 ויברך אותם אלוהים ויאמר להם אלוהים
פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשוה ורדו
בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת
על הארץ 29 ויאמר אלוהים הנה נתתי לכם
את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ
ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע
לכם יהיה לאכלה 30 ולכל חיית הארץ
ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ
אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה
ויהי כן 31 וירא אלוהים את כל אשר עשה
והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום
הששי 1 ויכלו השמים והארץ וכל צבאם
2 ויכל אלוהים ביום השביעי מלאכתו
אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל
מלאכתו אשר עשה 3 ויברך אלוהים את
יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת
מכל מלאכתו אשר ברא אלוהים לעשות
4 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם
ביום עשות יהוה אלוהים ארץ ושמים
5 וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב
השדה טרם צמח כי לא המטיר יהוה אלוהים
על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה
6 ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני
האדמה 7 ויצר יהוה אלוהים את האדם עפר
מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים
ויהי האדם לנפש חיה 8 ויטע יהוה אלוהים
גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר
9 ויצמח יהוה אלוהים מן האדמה כל עץ
נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים
בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע 10 ונהר
יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד
והיה לארבעה ראשים 11 שם האחד פישון
הוא הסובב את כל ארץ החוילה אשר שם
הזהב 12 וזהב הארץ ההוא טוב שם
הבדלח ואבן השהם 13 ושם נהר השני
גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש
14 ושם נהר השלישי חידקל הוא הולך
קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת
15 ויקח יהוה אלוהים את האדם וינחהו
בגן עדן לעבדה ולשמרה 16 ויצו יהוה
אלוהים על האדם לאמר מכל עץ הגן
אכל תאכל 17 ומעץ הדעת טוב ורע לא
תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות
תמות 18 ויאמר יהוה אלוהים לא טוב
היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו
19 ויצר יהוה אלוהים מן האדמה כל חית
השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם
לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו
האדם נפש חיה הוא שמו 20 ויקרא האדם
שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית
השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו
21 ויפל יהוה אלוהים תרדמה על האדם
ויישן ולקח אחת מצלעותיו וסגר בשר
תחתנה 22 ויבן יהוה אלוהים את הצלע
אשר לקח מן האדם לאשה ויביאה אל האדם
23 ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי
ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש
לקחה זאת 24 על כן יעזב איש את אביו
ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד
25 והיו שניהם ערומים האדם והאשתו
ולא יתבוששו 1 והנחש היה ערום מכל
חית השדה אשר עשה יהוה אלוהים ויאמר
אל האשה אף כי אמר אלוהים לא תאכלו
מכל עץ הגן 2 ותאמר האשה אל הנחש
מפרי עץ הגן נאכל 3 ומפרי העץ אשר
בתוך הגן אמר אלוהים לא תאכלו ממנו
ולא תגעו בו פן תמותון 4 ויאמר הנחש
אל האשה לא מות תמותון 5 כי יודע
אלוהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו
עיניכם והיתם כאלוהים יודעי טוב ורע
6 ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי
תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל
ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה
עמה ויאכל 7 ותפקחנה עיני שניהם
וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה
ויעשו להם חגרות 8 וישמעו את קול
יהוה אלוהים מתהלך בגן לרוח היום
ויתחבא האדם והאשתו מפני יהוה אלוהים
בתוך עץ הגן 9 ויקרא יהוה אלוהים אל
האדם ויאמר אליו איכה 10 ויאמר את
קולך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי
ואתחבא 11 ויאמר מי הגיד לך כי עירם
אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל
ממנו אכלת 12 ויאמר האדם האשה אשר
נתת עמדי היא נתנה לי מן העץ ואכל
13 ויאמר יהוה אלוהים לאשה מה זאת
עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל
14 ויאמר יהוה אלוהים אל הנחש כי עשית
זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית
השדה על גחונך תלך ועפר תאכל כל
ימי חייך 15 ואיבה אשית בינך ובין
האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך
ראש ואתה תשופנו עקב 16 אל האשה
אמר הרבה ארבה עצבונך והרונך
בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך
והוא ימשל בך 17 ולאדם אמר כי שמעת
לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך
לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה
בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך
18 וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את
עשב השדה 19 בזעת אפיך תאכל לחם עד
שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר
אתה ואל עפר תשוב 20 ויקרא האדם
שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל חי
21 ויעש יהוה אלוהים לאדם ולאשתו
כתנות עור והלבישם 22 ויאמר יהוה
אלוהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת
טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם
מעץ החיים ואכל וחי לעלם 23 ויגרשהו
יהוה אלוהים מגן עדן לעבד את האדמה
אשר לקח משם 24 וגרש את האדם וישכן
מקדם לגן עדן את הכרובים ואת להט
החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים
1 והאדם ידע את חוה אשתו ותהר
ותלד את קין ותאמר קניתי איש את יהוה
2 ותסף ללדת את אחיו את הבל והבל היה
רעה צאן וקין היה עבד אדמה 3 והי מקץ
ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה
4 והבל הביא גם הוא מבכרות צאנו
ומחלבהן ויהוה שעה אל הבל ואל מנחתו
5 ואל קין ואל מנחתו לא שעה וחר לקין
מאד ויפלו פניו 6 ויאמר יהוה אל קין
למה חרה לך ולמה נפלו פניך 7 הלוא
אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח
חטאת רבץ ואליך תשוקתו ואתה תמשל
בו 8 ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי
בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו
ויהרגהו 9 ויאמר יהוה אל קין אי הבל
אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי
10 ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים
אלי מן האדמה 11 ועתה ארור אתה מן
האדמה אשר פצתה את פיה לקחת את דמי
אחיך מידך 12 כי תעבד את האדמה לא
תוסף תת כחה לך נע ונד תהיה בארץ
13 ויאמר קין אל יהוה גדול עוני מנשוא
14 הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה
ומפניך אסתר ואהיה נע ונד בארץ והיה
כל מצאי יהרגני 15 ויאמר לו יהוה לכן
כל הרג קין שבעתים יקם ויהוה שם לקין
אות לבלתי הכות אתו כל מצאו
16 ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ נוד
קדמת עדן 17 וידע קין את אשתו ותהר
ותלד את חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם
העיר כשם בנו חנוך 18 ויולד לחנוך את
עירד ועירד הוליד את מחויאל ומחויאל
הוליד את מתושאל ומתושאל הוליד את
למך 19 ויקח למך לו נשים שם האחת עדה
ושם השנית צלה 20 ותלד עדה את יבל
הוא היה אבי יושב אהל ומקנה 21 ושם
אחיו יובל הוא היה אבי כל תופש כנור
ועוגב 22 וצלה גם הוא ילדה את תובל קין
לטש כל חרשת נחשת וברזל ואחות תובל
קין נעמה 23 ויאמר למך לנשיו עדה וצלה
שמען קולי נשי למך האזנן אמרתי כי
איש הרגתי לפצעי וילד לחבורתי
24 כי שבעתים יקם קין ולמך שבעים
ושבעה 25 וידע אדם עוד את אשתו
ותלד בן ותקרא את שמו שת כי שת לי
אלוהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין
26 ולשת גם הוא היה בן ויקרא את שמו
אנוש אז הוחל לקרא בשם יהוה 1 זה
ספר תולדות אדם ביום ברא אלוהים אדם
בדמות אלוהים עשה אותו 2 זכר ונקבה
ברא אותם ויברך אותם ויקרא את שמם
אדם ביום הבראם 3 ויחי אדם שלשים
ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא
את שמו שת 4 ויהי ימי אדם אחרי הולידו
את שת שמנה מאות שנה וילד בנים ובנות
5 ויהי כל ימי אדם אשר חי תשע מאות
שנה ושלשים שנה ומת 6 וחי שת חמש
שנים ומאה שנה והולד את אנוש
7 ויחי שת אחרי הולידו את אנוש שבע
שנים ושמנה מאות שנה וילד בנים ובנות
8 ויהי כל ימי שת שתים עשרה שנה
ותשע מאות שנה ומת 9 וחי אנוש תשעים
שנה והולד את קינן 10 ויחי אנוש אחרי
הולידו את קינן חמש עשרה שנה וחמש
מאות שנה וילד בנים ובנות 11 ויהי כל
ימי אנוש חמש שנים ותשעים שנה ומת
12 וחי קינן שבעים שנה והולד את
מהלאל 13 ויחי קינן אחרי הולידו את
מהלאל ארבעים שנה ושמנה מאות שנה
וילד בנים ובנות 14 ויהי כל ימי קינן
עשר שנים ותשע מאות שנה ומת
15 וחי מהלאל חמש וששים שנה והולד
את ירד 16 ויחי מהלאל אחרי הולידו
את ירד שלשים שנה ושמנה מאות שנה
וילד בנים ובנות 17 ויהי כל ימי מהלאל
חמש ותשעים שנה שמנה מאות שנה ומת
18 וחי ירד שתים וששים שנה ומאת שנה
והולד את חנוך 19 ויחי ירד אחרי
הולידו את חנוך שמנה מאות שנה וילד
בנים ובנות 20 ויהי כל ימי ירד שתים
וששים שנה ומאת שנה ומת 21 וחי חנוך
חמש וששים שנה והולד את מתושלח
22 והתהלך חנוך את האלוהים אחרי
הולידו את מתושלח שלש מאות שנה
וילד בנים ובנות 23 ויהי כל ימי חנוך
שלש מאות שנה וחמש וששים שנה
24 ויתהלך חנוך את האלוהים ואיננו כי
לקח אותו אלוהים 25 וחי מתושלח
שבע ושמנים שנה ומאת שנה והולד את
למך 26 ויחי מתושלח אחרי הולידו את
למך שתים ושמונים שנה ומאת שנה
וילד בנים ובנות 27 ויהי כל ימי מתושלח
תשע ושישים שנה ומאת שנה ומת
28 וחי למך שתים ושמונים שנה ומאת
שנה והולד בן 29 ויקרא את שמו נח
לאמר זה ינחמנו מן המעשה ומעצבון
ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה
30 ויחי למך אחרי הולידו את נח חמש
וחמשים שנה וחמש מאות שנה וילד
בנים ובנות 31 ויהי כל ימי למך שבע
ושבעים שנה ומאתים שנה ומת
32 ויהי נח בן חמש מאות שנה ויולד נח
את שם את חם ואת יפת 1 והי כי החל
האדם לרב על פני האדמה ובנות
נולדו להם 2 וראו בני האלוהים את
בנות האדם כי טובת הנה ויקחו להם
נשים מכל אשר בחרו 3 ויאמר יהוה לא
ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר
והיו ימיו מאה ועשרים שנה 4 הנפלים
היו בארץ בימים ההם וגם אחרי כן
אשר יבאו בני האלוהים אל בנות האדם
ויולידו להם הם הגבורים אשר מעולם
אנשי השם 5 וירא יהוה כי רבה רעת
האדם בארץ וכל יצר מחשבות לבו רק
רע כל היום 6 וינחם יהוה כי עשה את
האדם בארץ ויתעצב אל לבו 7 ויאמר יהוה
אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני
האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף
השמים כי נחמתי כי עשיתם 8 ונח מצא
חן בעיני יהוה 9 אלה תולדות נח נח איש
צדיק תמים היה בדרתיו את האלוהים
התהלך נח 10 ויולד נח שלשה בנים את
שם את חם ואת יפת 11 ותשחת הארץ
לפני האלוהים ותמלא הארץ חמס
12 וירא אלוהים את הארץ והנה נשחתה
כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ
13 ויאמר אלוהים לנח קץ כל בשר בא
לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם
והנני משחיתם את הארץ 14 עשה לך
תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה
וכפרת אותה מבית ומחוץ בכפר
15 וזה אשר תעשה אותה שלש מאות אמה
אורך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים
אמה קומתה 16 צוהר תעשה לתבה ואל
אמה תכלנו מלמעלה ופתח התבה בצדה
תשים תחתים שנים ושלישים תעשה אותה
17 והנני מביא את המבול מים על הארץ
לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת
השמים כל אשר בארץ יגוע 18 והקמתי
את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה
ובניך ואשתך ונשי בניך אתך
19 ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא
אל התבה להחיות אתך זכר ונקבה יהיו
20 מהעוף למינהו ומהבהמה למינה
מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו
אליך להחיות 21 ואתה קח לך מכל מאכל
אשר יאכל ואספת אליך והיה לאכלה
לך ולהם 22 ויעש נח ככל אשר צוה
אותו אלוהים כן עשה 1 ויאמר יהוה
לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי
אותך ראיתי צדיק לפני בדור הזה
2 מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה
שבעה איש ואשתו והבהמה אשר לא
טהורה הוא שנים איש ואשתו 3 גם מעוף
השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות
זרע על פני כל הארץ 4 כי לימים עוד
שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים
יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום
אשר עשיתי מעל פני האדמה 5 ויעש נח
ככל אשר צוהו יהוה 6 ונח בן שש מאות
שנה והמבול היה מים על הארץ
7 ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו
אל התבה מפני מי המבול 8 מן הבהמה
הטהורה ומן הבהמה אשר אינה טהורה
ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה
9 שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר
ונקבה כאשר צוה אלוהים את נח
10 והי בשבעת הימים ומי המבול היו על
הארץ 11 בשנת שש מאות שנת לחיי נח
בחדש השני בשבעה עשר יום בחדש
ביום הזה נבקעו כל מעיינות תהום רבה
וארבת השמים נפתחו 12 והי הגשם על
הארץ ארבעים יום וארבעים לילה
13 בעצם היום הזה בא נח ושם וחם
ויפת בני נח ואשת נח ושלש נשי בניו
אתם אל התבה 14 הם וכל החיה למינה
וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על
הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור
כל כנף 15 ויבאו אל נח אל התבה שנים
שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים
16 והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו
כאשר צוה אתו אלוהים ויסגר יהוה בעדו
17 והי המבול ארבעים יום על הארץ
ורבו המים וישאו את התבה ותרם מעל
הארץ 18 ויגברו המים וירבו מאד על
הארץ והתבה הלכה על פני המים
19 והמים גברו מאד מאד על הארץ
ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל
השמים 20 חמש עשרה אמה מלמעלה גברו
המים ויכסו ההרים 21 ויגוע כל בשר
הרמש על הארץ בעוף ובבהמה ובחיה
ובשרץ השרץ על הארץ וכל האדם
22 כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל
אשר בחרבה מתו 23 וימח את כל היקום
אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד
רמש ועד עוף השמים וימחו מן הארץ
ויישאר אך נח ואשר אתו בתבה
24 ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת
יום 1 ויזכר אלוהים את נח ואת כל
החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה
ויעבר אלוהים רוח על הארץ וישכו
המים 2 ונסכרו מעינות תהום וארבות
השמים ויכלא הגשם מן השמים
3 וישובו המים מעל הארץ הלוך ושוב
ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת יום
4 ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר
יום לחדש על הרי אררט 5 והמים היו
הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי
בחד בו נראו ראשי ההרים 6 והי מקץ
ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה
אשר עשה 7 וישלח את הערב ויצא יצוא
ושוב עד יבשת המים מעל הארץ
8 וישלח את היונה מאתו לראות הקלו
המים מפני פני האדמה 9 ולא מצאה
היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל
התבה כי מים על פני כל הארץ ויושט
את ידו ויקח אתה ויבא אתה אליו אל
התבה 10 ויחל עוד שבעת ימים אחרים
ויוסף שלח את היונה מן התבה
11 ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה
זית טרף בפיה וידע נח כי קלו המים
מעל הארץ 12 ויחל עוד שבעת ימים
אחרים ויבא אתה היונה לא יסף שוב
אליו עוד 13 והי בשנת אחת ושש מאות
שנה לנח בראשון אחד לחדש חרבו המים
מעל הארץ ויסר נח את מכסה התבה
ויראה והנה חרבו פני האדמה
14 ובחדש השני בשבעה ועשרים יום
לחדש יבשה האדמה 15 וידבר אלוהים
אל נח לאמר 16 צא מן התבה אתה
ואשתך ובניך ונשי בניך אתך
17 כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף
ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ
הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על
הארץ 18 ויצא נח ובניו ואשתו ונשי
בניו אתו 19 כל החיה כל הרמש כל העוף
כל רומש על הארץ למשפחתיהם יצאו
מן התבה 20 ויבן נח מזבח ליהוה
ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף
הטהור ויעל עלות במזבח 21 וירח יהוה
את ריח הניחוח ויאמר יהוה אל לבו לא
אוסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם
כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא אוסף
עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי
22 עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר
וחם וקיץ וחורף לא ישבתו

18 כי אם אל־מלך אשור עבדי אל־תירא מן־הדברים אשר שמעת אשר גדפו
נערי מלך־אשור אתי׃ 19 הנה אני שם בו רוח ושמע שמועה ושב אל־ארצו
והפלתיו בחרב בארצו׃ 20 ויהוה אמר אל־ישעיהו בן־אמוץ לאמר כה אמר
יהוה אלהי ישראל אשר התפללת אלי על־סנחריב מלך אשור שמעתי׃
21 זה הדבר אשר־דבר יהוה עליו בזתה לך לעג בת־ציון אחריך נדדה
ראש בת־ירושלם׃ 22 את מי חרפת וגדפת ועל־מי הרמת קול ותשא מרום
עיניך אל קדוש ישראל׃ 23 בידי מלאכיך חרפת אדני ותאמר ברב רכבי
אני עליתי מרום הרים ירכתי לבנון וכרתי מבחר ארזיו ברוש מבחרי
אגמיו ובאתי מלון קצהו יער כרמלו׃ 24 אני חפרתי ושתיתי מים וגרעתי
כף־רגלי כל־יארי מצור׃ 25 הלוא שמעת למרחוק עשיתיה מימי קדם
יצרתיה ועתה הביאתיה והיה להשיא עי־מבצר גלים׃ 26 ויושביהם קצרי
יד חתו ובושו היו עשב השדה וירק דשא חציר גגות ושדמה שלמה׃
27 ושבתך וצאתך ידעתי ותרגזתך אלי׃ 28 יען רגזך אלי ושאנן אזניך
עלה באזני ושמתי חחי באפך ומתגי בשפתיך והשיבתיך דרך אשר־באת
בה׃

17

29 וזה־לך האות אכול השנה ספיח ובשנה השנית שחיש ובשנה השלישית
זרעו וקצרו ונטעו כרמים ואכלו פריים׃ 30 והפליטה אשר־נשאר בית־יהודה
השרשה למטה ועשתה פרי למעלה׃ 31 כי־מירושלם תצא שארית והפליטה
מהר־ציון קנאת יהוה צבאות תעשה־זאת׃ 32 לכן כה־אמר יהוה אל־מלך
אשור לא יבוא אל־העיר הזאת ולא־יירה שם חץ ולא־יקדמנה מגן ולא־
יתן עליה סלה׃ 33 בדרך אשר־בא בדרך ישוב ואל־העיר הזאת לא יבוא
נאם־יהוה׃ 34 וגנותי על־העיר הזאת להושיעה למען נפשי ולמען דוד
עבדי׃ 35 ויהי בלילה ההוא ויצא מלאך יהוה ויך במחנה אשור מאה
שמנה וחמשים אלף וישכימו בבקר והנה כלם פגרים מתים׃ 36 ויסע
סנחריב מלך־אשור וילך וישב וישב בנינוה׃ 37 והיה הוא משתחוה בית
נסרך אלהיו ואדרמלך ושראצר בניו הכוהו בחרב והם נמלטו ארצה
אררט וימלך אסר־חדן בנו תחתיו׃

18

1 ויהי בשלשים ושבע שנה למלך יאשיהו לא־יבוא פסח בירושלם׃
2 ויעשה הישר בעיני יהוה ובכל־דרכי אביו לא־סר ימין ושמאול׃
3 ויהי בשמונה עשרה שנה למלך יאשיהו שלח המלך את־שפן בן־אצליה
בן־משלם הסופר בית יהוה לאמר׃ 4 עלה אל־חלקיה הכהן הגדול ויתמלא
את־הכסף אשר הובא בית יהוה אשר אספו שמרי הסף מאת העם׃
5 ויתנו אל־יד עשי המלאכה הממנים בבית יהוה ויתנו אל־עשי המלאכה
אשר בבית יהוה לחזק את־הבדק׃ 6 אל־הנגרים ואל־הבנאים ואל־הגדרים
ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את־הבית׃ 7 אבל לא־יחשב אתם הכסף
אשר־יתן על־ידם כי באמונה הם עשים׃ 8 ויאמר חלקיה הכהן הגדול
אל־שפן הסופר חלק הכסף אשר־נמצא בבית יהוה נתתי׃ ויתן חלקיה
את־הספר אל־שפן׃ 9 ויבא שפן הסופר אל־המלך ויביא עוד־דבר המלך
לאמר עבדיך נתכו הכסף אשר־נמצא בבית ויתנו אל־יד עשי המלאכה
הממנים בבית יהוה׃ 10 ויגד שפן הסופר למלך לאמר ספר נתן־לי חלקיה
הכהן ויקרא שפן לפני המלך׃ 11 והיה כשמע המלך את־דברי ספר התורה
ויקרע בגדיו׃ 12 ויצו המלך את־חלקיה הכהן ואת אחיקם בן־שפן
ואת עכבור בן־מיכיה ואת שפן הסופר ואת עשיה עבד המלך לאמר׃
13 לכו דרשו־יהוה בעדי ובעד־הנשאר בישראל ובעד־יהודה על־דברי
הספר הזה אשר נמצא כי גדולה חמת־יהוה אשר־נצתה בנו על־אשר לא־
שמרו אבתינו דבר־יהוה לעשות ככל־הכתוב על־הספר הזה׃ 14 ותלך
חלקיה הכהן ואחיקם ועכבור ושפן ועשיה אל־חלדה הנביאה אשת שלם
בן־תקוה בן־חרחס שמר הבגדים והיא יושבת בירושלם במשנה׃
15 ותאמר אליהם כה־אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר־שלח
אתכם אלי׃ 16 כה אמר יהוה הנני מביא רעה אל־המקום הזה ואל־
יושביו את כל־דברי הספר אשר קרא מלך יהודה׃ 17 תחת אשר עזבוני
וקטרו לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל־מעשי ידיהם ונצתה חמתי
במקום הזה ולא תכבה׃ 18 ואל־מלך יהודה השלח לדרשו יהוה כה־תאמרון
אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת׃ 19 יען רך־לבבך
וכנעת מלפני יהוה בשמעך אל־המקום הזה ואל־יושביו לשמה ולקללה
והקרעת בגדיך ובכית לפני אני שמעתי נאם־יהוה׃ 20 לכן הנני אספך
אל־אבתיך ונאספת אל־קברתיך בשלום ולא־תראינה עיניך בכל־הרעה
אשר־אני מביא על־המקום הזה׃ ותשבנה את־המלך דבר׃

19 אחרי הדברים האלה שמע כעין קול גדול של המון
רב בשמים לאמר הללויה הישועה והכבוד והגבורה
לאלהינו 2 כי אמתיים ונכונים משפטיו כי שפט את
הזונה הגדולה אשר השחיתה את הארץ בזנותיה
ונקם דם עבדיו מיד הזונה 3 ואמרו שנית הללויה
ועלתה רדתה לעולם ועד 4 ונפלו הזקנים עשרים
וארבעה והחיות הארבע ויפלו על פניהם לאלהים
הישב על הכסא לאמר אמן הללויה 5 ומן הכסא יצא
קול אומר הללו אלהינו כל עבדיו ויראיו הקטנים
והגדולים 6 ואשמע כקול המון רב וכקול מים רבים
וכקול רעמים חזקים לאמר הללויה כי מלך אדנינו
אלהינו הצבאות 7 נגילה ונעלצה ונתנה כבוד לו
כי בא חתונת השה ואשתו הכינה את עצמה 8 ונתן
לה לבוש בד שש זך וצח כי הבד הוא צדקות
הקדושים 9 ויאמר אלי כתב אשרי הקרואים
אל חתונת השה ויאמר אלי אלה דברי אמת אלהים
10 ואפל לפניו לרגלו לשחות אותו ויאמר אלי
אל תעש כן אני עבד אתך ואת אחיך אשר יחזיקו
בעדות ישוע אל אלהים השתחו כי רוח הנבואה
היא העדות ישוע 11 ואראה את השמים פתוחים
והנה סוס לבן ורכבו עליו נקרא נאמן ואמת
ובצדק הוא שופט ולחם 12 עיניו כלהבת אש
ועל ראשו כתרים רבים ושם כתוב אשר לו
לבדו ידע איש 13 ולבוש מעטה דם ושם נקרא
דבר אלהים 14 וצבאות אשר בשמים אחריו
רכבו על סוסים לבנים לבושים בד שש לבן
וטהור 15 ומפיו יצא חרב חדה לנכות בה
גויים והוא ירעם בשבט ברזל והוא דורך
יקב חרון אף אל הצבאות 16 ועל בגדו ועל
ירכו שם כתוב מלך המלכים ואדון האדונים
17 ואראה מלאך אחד עומד בשמש ויקרא בקול
גדול לאמר לכל העופות אשר תעופנה בתוך
השמים בואו אספו אל הסעודה הגדולה של
אלהים 18 לאכל בשר מלכים ובשר שרי אלפים
ובשר גבורים ובשר הסוסים ורכביהם ובשר
כל בני חורין וגדולים וקטנים 19 ואראה את
החיה ומלכי הארץ וצבאותם נאספים לעשות
מלחמה עם הרכב ועם צבאו 20 ונתפשה החיה
ועמה הנביא השקר אשר עשה לפניה אותותיו
אשר בם הטעה את אשר נשאו את צלם החיה
ואשר השתחוו לצלמה שני אלה נשלכו בבור
האש הבוער בגפרית 21 ויתר נהרגו בחרב
היצא מפי הרכב ואת כל העופות שבעו מבשרם

20 ואראה מלאך אחד יורד מן השמים
ומפתח הבור בידו ושלשלת גדולה על ידו
2 ויתפש את התנין הנחש הקדמוני אשר הוא
השטן ואלו הוא ויאסרהו אלף שנים 3 ויטלהו
אל הבור ויסגר עליו ויחתם עליו לבלתי
יתעה עוד את הגויים עד תכלות אלף השנים
אחר אשר לא יאסר עוד מעט זמן 4 וראיתי
כסאות ויושבים עליהם ונתן להם המשפט
ונפשות אשר נכרתו בעד עדות ישוע ובעד
דבר אלהים אשר לא השתחוו לחיה ולצלמה
ולא קבלו את הסמן על מצחם ועל ידם
ויחיו ומלכו עם המשיח אלף שנים 5 ויתר
המתים לא חיו עד תכלות אלף השנים
זאת היא התחיה הראשונה 6 אשרי וקדוש
המשתתף בתחיה הראשונה אין לשני המות
רשות עליהם כי אם כהנים לאלהים ולמשיח
ומלכו עמו אלף שנים 7 ובתכלות אלף
השנים ישתחרר השטן מבית כלאו 8 ויצא
לתעות את הגויים אשר בארבע כנפות הארץ
גוג ומגוג לקבצם למלחמה אשר מספרם כחול
הים 9 ויעלו על רחב הארץ ויסבו מחנה
הקדושים ועיר האהובה ותרד אש מן השמים
ותאכלם 10 והשטן המתעה אותם נטרק אל
בור האש וגפרית אשר שם החיה והנביא
הכזב ויסורו יומם ולילה לעולמי עולמים
11 וראיתי כסא לבן גדול ויושב עליו אשר
מפניו נס הארץ והשמים ולא נמצא להם
מקום 12 וראיתי את המתים הגדולים
והקטנים עומדים לפני הכסא ופתחים
הספרים ופתח אחר נפתח אשר הוא ספר
החיים ונשפטו המתים לפי אשר כתובים
בספרים לפי מעשיהם 13 ונתן הים את
המתים אשר בו ומות ושאול נתנו את
המתים אשר בהם ונשפטו איש איש לפי
מעשיו 14 ומות ושאול הושלכו אל בור
האש זאת היא המות השנית 15 ואלו לא
נמצא איש אשר נכתב שמו בספר החיים
הושלך אל בור האש

21 ואראה שמים חדשים וארץ חדשה כי
השמים הראשונים והארץ הראשונה עברו
ואת הים לא היה עוד 2 ואני יוחנן ראיתי
את העיר הקדושה ירושלים החדשה יורדת
מן השמים מאת אלהים מוכנה כאשר תכונן
כלה לבעלה 3 ואשמע קול גדול מן הכסא
לאמר הנה משכן אלהים עם האדם ושכן
עמם והם יהיו לו לעם ואלהים עמם יהיה
אלהיהם 4 ומחה אלהים כל דמעה מעיניהם
ומות לא יהיה עוד ואבל וצעקה וכאב לא
יהיו עוד כי הראשונות עברו 5 ויאמר
היושב על הכסא הנה אני עשה הכל חדש
ויאמר אלי כתב כי נאמנים הדברים
האלה ואמתיים 6 ויאמר אלי נגמרו
הדברים אני הא והתו הראשון והסוף
לעתיד לתת לצמא מן המעין מים חיים
חנם 7 הנוצח ינחל את הכל ואהיה לו
לאלהים והוא יהיה לי לבן 8 אך הירא
והמאמין והמתועב ורצחי הנקמות וזונות
וכשפים ועובדי אלילים וכל הכזבים
חלקם בבור אש וגפרית אשר הוא מות
השני 9 ויבא אלי אחד מן שבעת המלאכים
אשר מלאו את שבע הכוסות המלאות
שבע המכות האחרונות ויאמר לי לך אל
אראך את כלת השה אשתו 10 ויביאני
ברוח אל הר גדול ורם ויראני את העיר
הקדושה ירושלים יורדת מן השמים מאת
אלהים 11 ובה כבוד אלהים ואורה כאבן
יקרה כאבן ישפה כבלור 12 ולה חומה
גדולה ורמה ולה שנים עשר שערים
ובשערים שנים עשר מלאכים ושמות
כתובים עליהם אשר הם שמות שנים עשר
שבטי בני ישראל 13 מזרח שלשה שערים
וצפון שלשה שערים ונגב שלשה שערים
ומערב שלשה שערים 14 והחומה לעיר
יסודות שנים עשר ובם שנים עשר שמות
אנשי השלחים אשר לשה 15 והמדבר אלי
מדה בקנה זהב למדד את העיר ואת
שעריה ואת חומתה 16 והעיר רבועה
אורכה כרחבה ויקרא את העיר בקנה
אלף ומאתים רוחב ואורך ורום שוים הם
17 ויקרא את חומתה מאה וארבעים
וארבע אמות מדת אדם אשר המלאך
18 ובנין חומתה מיספה ישפה ועיר
זהב טהור דומה לזכוכית 19 ויסודות
חומת העיר מעוטרים בכל אבן יקרה
יספה ספיר נפך בהט תרשיש אודם
ירקון לשם שחרת אחלמה 20 ויסודות
החומה הראשון יספה ספיר נפך בהט
ירקון לשם שחרת אחלמה 21 ושנים
עשר שערים שנים עשר פנינים כל
שער ושער מפנינה אחת ורחוב העיר
זהב טהור כזכוכית 22 ולא ראיתי
בעיר מקדש כי אדני אלהים הצבאות
המה מקדשה והשה 23 והעיר אין לה
צורך לאור השמש ולאור הירח כי כבוד
אלהים האירה אותה והנר אורה 24 ומלכי
הארץ יביאו כבודם אליה 25 ושעריה
לא יסגרו יומם כי לא יהיה שם לילה
26 ויביאו כבוד הגויים ואל תוכה
לא יבוא כל אשר יטמא ועשה תועבה
ומכזב כי אם הכתובים בספר החיים
27 ויראני נהר מים חיים צלול כבלור
יצא מכסא אלהים והשה 2 בתוך רחוב
העיר ומעבר לנהר עץ החיים אשר עשה
פרי שנים עשר מינים בכל חדש ונתן
פריו ועלי העץ לרפואת הגויים 3 וכל
הארור לא יהיה עוד ועבדיו יעבדו לו
4 ויראו פניו ושמו יהיה על מצחם
5 ולילה לא יהיה עוד ולא יצטרכו לאור
נר ואור השמש כי אדני אלהים יאיר
עליהם ומלכו לעולמי עולמים 6 ויאמר
אלי אלה הדברים נאמנים ואמתיים
ואדני אלהים אלהי הרוחות שלח מלאכו
להראות לעבדיו מה אשר עתיד להיות
מהר 7 הנה אני בא מהר אשרי הנוצר
דברי הנבואה הזאת 8 ואני יוחנן ראיתי
ושמעתי ואחרי אשר שמעתי וראיתי
נפלתי לרגלי המלאך אשר הראה לי
לשתחות לו 9 ויאמר אלי אל תעש כן
אני עבד אתך ואת אחיך הנביאים
ואת אשר שומרים את דברי הנבואה
הזאת אל אלהים השתחו 10 ויאמר אלי
אל תחתם את דברי הנבואה הזאת
כי הקץ קרוב 11 הרשע ירשע עוד
והטמא יטמא עוד והצדיק יצדק עוד
והקדוש יקדש עוד 12 הנה מהר אני
בא ושכרי אתי לתת לאיש כמעשיו
13 אני הא והתו הראשון והסוף
14 אשרי עשי מצותיו למען תהיה
רשות לבא אל עץ החיים ובשערים
לבוא אל העיר 15 ומחוץ לעיר יהיו
הכלבים והמכשפים והזונות ורצחי
הנקמות ועובדי האלילים וכל אוהב
ועושה כזב 16 אני ישוע שלחתי את
מלאכי להעיד לכם אלה בכנסיות
אני שרש דוד ונצר בוקר המאיר
17 ורוח אמרה לבא הנה אני בא מהר
ואמרו הכלה בואי ומי שומע יאמר
בואי ומי צמא יבוא ומי רוצה יקח
מים חיים חנם 18 אני מעיד לכל
שומעי דברי הנבואה הזאת אם יוסיף
איש עליהם יוסיף אלהים עליו את
המכות הכתובות בספר הזה 19 ואם
יגרע איש מדברי הנבואה הזאת יגרע
אלהים מחלקו מעץ החיים ומן העיר
הקדושה הכתובים בספר הזה 20 הנביא
אמר אמן אני בא מהר אמן הללויה
21 חסד אדני ישוע עם כל הקדושים

ויבא אל מלך ישראל ויאמר לו מה אנשים אלה
3 ויאמר אליו מרחוק באו אלי מארם׃ 4 ויאמר
אליו אל מה עשו אנשים אלה ויען אליהו לדבר
אל אחאב מלך ישראל ויאמר אל תעל ואל תרד
5 ויעלו עבדי בן הדד אליו ויגד לו לאמר
אנשים אשר שלחת אלינו לדבר אל מלך ישראל
6 כה אמר בן הדד לאמר כי שלחתי אליך לאמר
עבדי אשר אלי אליך מחר אתה ואת עבדיך
7 ויקרא מלך ישראל לכל זקני הארץ ויאמר
דעו נא וראו כי רע הוא זה מבקש לנו כי שלח
אלי לקחת נשי ובני ובכספי ובזהבי ולא מנעתי
8 ויאמרו אליו כל הזקנים ואל כל העם אל
תשמע ואל תאבה׃ 9 ויאמר אל מלאכי בן הדד
אמרו אדני המלך כל אשר שלחת אל עבדך
הראשון אעשה הדבר הזה ולא יכל לשוב
ויגידו לו את הדבר הזה׃ 10 ויעד אליו בן הדד
ויאמר כה יעשון לי אלהים וכה יוסיפון אם
יספיק עפר שומרון לכל העם אשר ברגלי׃
11 ויען מלך ישראל ויאמר אמרו אל יתהלל
חגר כפרק׃ 12 ויהי כאשר שמע את הדבר הזה
וישתה הוא והמלכים שתים סכות ויצו אל
עבדיו ויערכו את העיר׃ 13 והנה נביא אחד
נגש אל אחאב מלך ישראל לאמר כה אמר יהוה
הראיתה את כל המון הגדול הזה הנה אנכי
נתנם היום בידך וידעת כי אני יהוה׃
14 ויאמר אחאב ובמי אמר כה אמר יהוה
בנערי שרי המדינות ויאמר מי יאסר המלחמה
ויאמר אתה׃ 15 ויפקד את נערי שרי המדינות
ויהיו מאתים שלשים ואחרי כן פקד את כל
העם כל בני ישראל שבעת אלפים׃ 16 ויצאו
בצהרים ובן הדד שתה שכר בסכות הוא
והמלכים עזרים׃ 17 ונערי שרי המדינות
יצאו בראשונה ויגד לבן הדד לאמר אנשים
יצאו מן שמרון׃ 18 ויאמר אם לשלום יצאו
תפשו אותם חיים ואם למלחמה יצאו תפשו
אותם חיים׃ 19 ואלה הנה יצאו מן העיר
נערי שרי המדינות והחיל אשר אחריהם׃
20 (aiōn g165) והכו איש איש אל מתו
ויברח ארם וישראל רדף אחרי בן הדד מלך
ארם׃ 21 ויצא מלך ישראל ויך את הסוסים
והרכב ויך מכה גדולה בארם׃ 22 ויגש
הנביא אל מלך ישראל ויאמר אליו לך התחזק
וידע ושמר את אשר תעשה כי לתשובת
השנה עלה עליך מלך ארם׃ 23 ועבדי מלך
ארם אמרו אליו אלהי הרים אלהים הם על
כן חזקנו מהם ואם לא נלחם אתם במישר
אם לא נחזק מהם׃ 24 וזה הדבר אשר תעשה
הסר המלכים איש מעל כסאו ושמת סגנים
תחתם׃ 25 ואתה תכין לך חיל כחיל אשר
נפל מאתך וסוס כסוס אשר עלה מאתך
ונלחמנו אתם במישר אם לא נחזק מהם
כי הנם׃ 26 ויהי לתשובת השנה ויפקד בן
הדד את הארם ויעל אפקה למלחם בישראל׃
27 ובני ישראל נפקדו ויתכלכלו ויצאו
לקראתם ויחנו בני ישראל נגדם כשני חשפי
עזים ובני ארם מלאו את הארץ׃ 28 ויגש
איש האלהים ויאמר אל מלך ישראל כה אמר
יהוה יען אשר אמרו ארם אלהי הרים יהוה
הוא ולא אלהי עמקים הוא ונתתי את כל
ההמון הגדול הזה בידך וידעתם כי אני יהוה׃
29 ויחנו אלה נגד אלה שבעת ימים ויהי
ביום השביעי ותגש המלחמה ויכו בני ישראל
מארם מאה אלף רגלי ביום אחד׃ 30 ויתר
הנסים אפקה אל העיר ויפל חומת העיר
על עשרים ושנים אלף איש הנשארים ובן הדד
נס ובא העיר בחדר בחדר׃ 31 ויאמרו אליו
עבדיו הנה נא שמענו כי מלכי בית ישראל
מלכים חסדים הם נשים נא שקים במתנינו
וחבלים בראשינו ונצא אל מלך ישראל אולי
יחיה את נפשך׃ 32 ותחגרנה שקים במתניו
וחבלים בראשיו ויבאו אל מלך ישראל ויאמר
עבדך בן הדד אמר נא תחי נפשי׃ ויאמר
העוד חי הוא אחי׃ 33 והאנשים ינחשו ויבהלו
מהרה מאתו ויאמרו אחיך בן הדד׃ ויאמר
לכו הביאו׃ ויצא אליו בן הדד ויעלהו אל
המרכבה׃ 34 ויאמר לו הערים אשר לקח אבי
מאת אבי תשיב ורחובות תשים לך בדמשק
כאשר שם אבי בשמרון׃ ואני בברית אשלחך
ויכרת לו ברית׃ 35 ואיש מבני הנביאים אמר
אל רעהו בדבר יהוה הכה נא אותי׃ ויסרב
האיש להכותו׃ 36 ויאמר אליו יען אשר לא
שמעת בקול יהוה הנה כאשר תלך מאתי
והכתה אותך אריה׃ ויהי כאשר הלך מאתו
ויפגע בו אריה׃ 37 ויפגע בו איש אחר
ויאמר הכה נא אותי׃ ויכה האיש אותו
בכה׃ 38 והנביא הלך ויתיצב אל המלך
בדרך ויתחפש בפאתו׃ 39 והמלך עבר
ויצעק אל המלך ויאמר עבדך יצא בתוך
המלחמה׃ והנה איש סר ויביא אלי איש
ויאמר שמר האיש הזה אם נמצא יפקד
נפשך תחת נפשו׃ 40 והיה עבדך עשה
פה ושם׃ ויעלם׃ ויאמר אליו מלך ישראל
ככה משפטך אתה חרצת׃ 41 וימהר
והסיר את הפאר מעל פניו׃ ויכר מלך
ישראל כי מן הנביאים הוא׃ 42 ויאמר
אליו כה אמר יהוה יען שלחך איש חרמי
מיד׃ ונפש תחת נפשך׃ 43 וילך מלך
ישראל על ביתו סר וזעף׃ ויבא שמרונה׃
44 ויגד לו דבר לאמר׃ כה אמר יהוה יען
אשר שלחת איש מיד׃ ונפש תחת נפשו׃
45 ויאמר אליו מלך ישראל׃ הלך הלך׃
ויגש אל אחאב׃ ויאמר׃ כה אמר יהוה
אשר אמרו לי׃ 46 ויבא אל הנביא׃ ויאמר
כה אמר יהוה׃ עוד אמרתי אל מלך ישראל
לאמר׃

22

1 ויהי אחר הדברים האלה׃ ונבות היזרעאלי
היה כרם אשר ביזרעאל׃ אשר לאחאב מלך
שמרון׃ 2 ויאמר אחאב אל נבות לאמר׃
תן לי את כרמך׃ ויהי לי לגן ירק׃ כי הוא
קרוב אצל בתי׃ ואתנה לך תחתיו כרם
טוב מן הארמה׃ אם טוב בעיני אתנה לך
כסף מחיר זה׃ 3 ויאמר נבות אל אחאב׃
חלילה לי מיהוה׃ אם אתן את נחלת אבתי
לך׃ 4 ויבא אחאב׃ ויזעף׃ ויסר אל ביתו
מדבר אל נבות היזרעאלי׃ ויאמר לא אתן
לך את נחלת אבתי׃ ויטע פניו׃ ולא אכל
לחם׃ 5 ותבא אליו איזבל אשתו׃ ותאמר
אליו מדוע רוחך סרה׃ ולא אכל לחם׃
6 ויאמר אליה כי דברתי אל נבות היזרעאלי
ואמר לו׃ תן לי כסף בכסף מלא׃ ואם
חפץ אנכי לתת לך כרם תחתיו׃ ויאמר
לא אתן כרמי׃ 7 ותאמר אליו איזבל אשתו
אתה עתה לא אתה מלך על ישראל׃ קום
אכל לחם׃ וטב לבך׃ אנכי אתן לך את כרם
נבות היזרעאלי׃ 8 ותכתב ספרים בשם אחאב
ותחתם בחותמו׃ ותשלח הספרים אל הזקנים
ואל החרים׃ אשר בעיר יושבי את נבות׃
9 וכתבה בספרים׃ לאמר׃ קראו צום׃
והושיבו את נבות בראש העם׃ 10 והושיבו
שני אנשים בני בליעל׃ נגדו׃ לאמר׃
ברכת אלהים ומלך׃ והוציאוהו׃ ורגמוהו
ויומת׃ 11 ויעשו אנשי עיר׃ הזקנים
והחרים׃ אשר בעירו׃ כאשר שלחה אליהם
איזבל׃ כאשר כתוב בספרים׃ אשר שלחה
אליהם׃ 12 קראו צום׃ והושיבו את נבות
בראש העם׃ 13 ויבאו שני אנשים בני בליעל
ויתישבו נגדו׃ ויעדו אותו האנשים בני
בליעל׃ את נבות׃ נגד העם׃ לאמר׃ ברך
נבות אלהים ומלך׃ ויוציאו אותו׃ חוצה
לעיר׃ ויסקלו אבנים׃ ויומת׃ 14 ויבאו
אל איזבל׃ לאמר׃ סקל נבות ויומת׃
15 והיה כשמע איזבל׃ כי סקל נבות ויומת׃
ותאמר איזבל׃ אל אחאב׃ קום רש׃ את כרם
נבות היזרעאלי׃ אשר מאן לתת לך בכסף
כי אין נבות חי׃ כי מת׃ 16 ויהי כשמע
אחאב׃ כי מת נבות׃ ויקם אחאב׃ לרדת
אל כרם נבות היזרעאלי׃ לרשתו׃ 17 והנה
דבר יהוה׃ אל אליהו התשבי׃ לאמר׃
18 קום רד׃ לקראת אחאב׃ מלך ישראל
אשר בשמרון׃ הנה הוא בכרם נבות׃
אשר ירד לרשתו׃ 19 ודברת אליו׃ לאמר׃
כה אמר יהוה׃ הרצחת׃ וגם ירשת׃
בכל אשר לחך כלבים׃ את דם נבות׃
ילחכו הכלבים׃ גם דמך׃ 20 (aiōn g165)
ויאמר אליהו׃ אל אחאב׃ מצאתי אותך
כי התמכרת׃ לעשות הרע׃ בעיני יהוה׃
21 הנני מביא עליך רעה׃ ובערתי אחריך׃
והכרתי לאחאב׃ משתין בקיר׃ ועצור
ועזוב׃ בישראל׃ 22 ונתתי את ביתך׃
כבית ירבעם בן נבט׃ ובבעשא בן אחיה׃
בגלל הכעס אשר הכעסתני׃ והחטיא את
ישראל׃ 23 וגם אל איזבל דברו יהוה׃
לאמר׃ הכלבים יאכלו את איזבל׃ בחל
יזרעאל׃ 24 המת לאחאב בעיר׃ יאכלו
הכלבים׃ והמת בשדה׃ יאכלו עוף השמים׃
25 רק לא היה כאחאב׃ אשר התמכר׃
לעשות הרע׃ בעיני יהוה׃ אשר הסיתה
אותו איזבל אשתו׃ 26 ותעב מאד׃
ללכת אחרי הגלולים׃ ככל אשר עשו
האמרי׃ אשר הורישם יהוה׃ מפני בני
ישראל׃ 27 והיה כשמע אחאב׃ את
הדברים האלה׃ ויקרע בגדיו׃ ויתן שק
על בשרו׃ ויצם׃ וישכב בשק׃ והולך
בכי׃ 28 ויהי דבר יהוה׃ אל אליהו התשבי׃
לאמר׃ 29 הראית׃ כי נכנע אחאב׃
מפני׃ ובגלל שנכנע׃ לא אביא הרעה
בימיו׃ בימי בנו׃ אביא הרעה׃ על ביתו׃
30 ויהי שלשת׃ שנים׃ לא היה מלחמה׃
בין ארם׃ לבין ישראל׃ 31 ויהי בשנה
השלישית׃ ויבא יהושפט׃ מלך יהודה׃
אל מלך ישראל׃ 32 ויאמר מלך ישראל׃
אל עבדיו׃ הידעתם׃ כי לנו רמת גלעד׃
ואנחנו מחשים׃ מלקחתה׃ מיד מלך ארם׃
33 ויאמר אל יהושפט׃ הגם אתה׃ תלך
עמי׃ למלחמה׃ ברמת גלעד׃ ויאמר יהושפט
אל מלך ישראל׃ כמוני כמוך׃ כעמי כעמך׃
כסוסי כסוסיך׃ 34 ויאמר יהושפט׃ אל
מלך ישראל׃ דרש נא׃ היום׃ את דבר יהוה׃
35 ויקבץ מלך ישראל׃ את הנביאים׃ כארבע
מאות איש׃ ויאמר אליהם׃ הנלך׃ אל רמת
גלעד׃ למלחמה׃ ואם אחדל׃ ויאמרו עלה׃
ונתן אדני ביד המלך׃ 36 ויאמר אליהם׃
עוד אחד׃ אנוש לדרוש את יהוה׃ מאתו׃
ויאמר מיכיהו׃ חי יהוה׃ אם לא׃ אשר
יאמר אלהי׃ אותו אדבר׃ 37 ויבא אל
המלך׃ ויאמר אליו מיכיהו׃ הנלך רמת
גלעד למלחמה׃ ואם אחדל׃ ויאמר אליו
עלה׃ והצלח׃ ונתן יהוה׃ ביד המלך׃
38 ויאמר אליו מלך ישראל׃ עד כמה פעמים
אני משביעך׃ אם לא תדבר אלי אמת׃
בשם יהוה׃ 39 ויצא׃ ויעמד לפני יהוה׃
ויאמר׃ יצא רוח׃ והעמד לפני יהוה׃
ויאמר אליו׃ במה׃ 40 ויאמר׃ אצא׃
ורוח שקר בפי כל נביאיו׃ ויאמר׃
תפתה׃ וגם תוכל׃ צא׃ ועשה׃ כן׃
41 ועתה׃ הנה נתן יהוה׃ רוח שקר בפי
כל נביאיך׃ אלה׃ ויהוה׃ דבר עליך׃
רעה׃ 42 ויגש׃ מיכיהו׃ ויכה׃ את צדקיהו
על לחיו׃ ויאמר׃ איה׃ רוח יהוה׃ עבר
מאתי׃ לדבר׃ אותך׃ 43 ויאמר׃ מיכיהו׃
הנך׃ רואה׃ ביום׃ ההוא׃ אשר תבוא׃
חדר׃ בחדר׃ להחבא׃ 44 ומלך׃ ישראל׃
אמר׃ קחו׃ איש׃ את מיכיהו׃ והשיבהו׃
אל אמון׃ שר העיר׃ ואל יואש׃ בן המלך׃
45 ואמרת׃ כה אמר המלך׃ שימו׃ זה׃
אל בית הכלא׃ והאכילהו לחם לחץ׃
ומים לחץ׃ עד׃ בבואי׃ בשלום׃
46 ויאמר מיכיהו׃ אם׃ שוב תשוב׃
בשלום׃ לא דבר יהוה׃ בי׃ ויאמר׃
שמעו׃ עמים׃ כולכם׃

35 ולא אמרתי אל בית יעקב חנם בקשו
אותי ברו אני יהוה דובר צדק מגיד
מישרים 36 הקבצו ובאו יחדו פליטי
הגוים לא ידעו את אשר נשא עצם
עצי פסל ומתפלל אל אל לא יושיע
37 הגידו והקרבו אף יועצו יחדו מי
השמיע זאת מקדם מאז הגיד הלא
אני יהוה ואין עוד אל זולתי אל צדיק
ומושיע אין בלעדי 38 פנו אלי והושעו
כל אפסי ארץ כי אני אל ואין עוד
39 נשבעתי אם יצא מפי צדקה דבר
ולא ישוב כי לי תכרע כל ברך תשבע
כל הלשון 40 אך יאמר לי יהוה צדקות
ועז אליו יבאו ובשו כל הנאבים בו
41 בה יצדקו וישתבחו כל זרע ישראל
42 ביהוה יצדק ויתהללו כל זרע
ישראל 43 לא בסתר דברתי במקום
ארץ חשך לא אמרתי לזרע יעקב
בתהו בקשוני אני יהוה דובר צדק
מגיד מישרים 44 הקבצו ובואו
הנשו יחדו פליטי הגוים לא ידעו
הנשאים את עץ פסלם ומתפללים
אל לא יושיע 45 הגידו והקרבו
אף יועצו יחדו מי השמיע זאת מאז
הגיד הלא אני יהוה ואין עוד אל
זולתי אל צדיק ומושיע אין בלעדי
46 סגד כרע יחדו לא יכלו מלט
משא נפשם הלכו בשבי

23

שמעו זאת בית יעקב הנקראים בשם
ישראל ומימי יהודה יצאו הנשבעים
בשם יהוה ומזכירים באלהי ישראל
לא באמת ולא בצדקה 2 כי מן העיר
הקדש נקראו ועל אלהי ישראל
נשענים יהוה צבאות שמו 3 את
הראשונות מאז הגדתי ומפי יצאו
אשמיעם פתאם עשיתי ובאו כי
ידעתי בגד תבגד ופשע מרחם
קרא לך 4 בגלות דברתי אליך
מאז הגדתי ולא הודעתיך פן
תאמר עצבי עשם ופסלי ונסכי
צוום 5 אמרתי אליך הן הגדתי
מאז הנבאתי ולא הודעתיך
פן תאמר הנה ידעתי אותם
6 שמעת חזה כל אלה הלוא
אתם תגידו הן השמעתי
אותך חדשות מעתה ונצרות
ולא ידעתם 7 עתה נבראו
ולא מאז ולא הגדת להם
פן תאמר הנה ידעתי אותם
8 גם לא ידעת גם לא
שמעת גם לא נפתחה
אזנך כי בגד תבגד
ופשע מרחם קרא
לך 9 בעבור
שמי אאריך
אפי ותהלתי
אחטם לך
לבלתי
הכרתך
10 הנה
צרפתיך
לא בכסף
בחרתיך
בכור עני
11 בעבור
עבדי
בעבור
אעשה
כי איך
יחולל
וכבודי
לא אתן
לאחר
12 שמע
אלי
יעקב
וישראל
קורא
אני
הוא
אני
ראשון
גם
אני
אחרון
13 אף
ידי
יסדה
ארץ
וימיני
טפחה
שמים
אני
קורא
אליהם
יעמדו
יחדו
14 הקבצו
כלכם
ושמעו
מי
בהם
הגיד
את
אלה
אהבו
יהוה
חפצו
בבבל
ועל
כשדים
15 אני
אני
דברתי
גם
קראתיו
הביאתיו
והצליח
דרכו
16 קרבו
אלי
שמעו
זאת
לא
בסתר
דברתי
מראש
מעת
היותה
שם
אני
ורוח
אדני
יהוה
שלחני
17 כה
אמר
יהוה
גאלך
קדוש
ישראל
אני
יהוה
אלהיך
מלמדך
להועיל
דרך
תלך
בה
18 לו
הקשבת
למצותי
היתה
כנהר
שלומך
וצדקתך
כגלי
הים
19 והיה
כחול
זרעך
וצאצאי
מעיך
כמספר
לא
יכרת
ולא
יאבד
שמו
מלפני
20 צאו
מבבל
ברחו
מכשדים
בקול
רנה
הגידו
השמיעו
זאת
הוציאו
עד
קצה
הארץ
אמרו
גאל
יהוה
עבדו
יעקב
21 ולא
צמאו
בחרבות
הוליכם
נצב
צור
מים
הזיל
להם
ובקע
צור
ויזובו
מים
22 אין
שלום
אמר
יהוה
לרשעים
23 ותהי
לכם
כחזון
הלילה
אשר
לא
יבין
איש
ואשר
לא
יודע
לאמר
24 הלוא
אני
יהוה
אשר
חטאנו
לו
ולא
אבו
בדרכיו
הלך
ולא
שמעו
בתורתו
25 לכן
שפך
עליו
חרון
אפו
ועז
מלחמה
ותלהטהו
מסביב
ולא
ידע
תבערה
תצתהו
ולא
ישים
על
לב
26 הנה
חרפתי
אחרי
אחריתי
אם
אחרי
אחרי
אחרי

לב 32 ויעזבו לזרים חילם ועצביהם יגרשו
ויפרצו בם ויבערו אותם אש ולא יוסיפו
עוד לקום ויפלו בתוך אויביהם 33 ואתה
בן אדם הנבא ואמרת אדני יהוה אל
האדמה לא תמטר ולא יהיה גשם בעתו
34 כי אם ארץ ישראל תמטר ארבעה
מינים מלא מלא ומלא מלא ומלא מלא
ומלא מלא ארבעה מינים 35 ואם לא
ירד גשם ולא יהיה גשם בעתו ובעתו
36 הלא אם אין מטר אין גשם אין
ארבעה מינים 37 ואם ירד גשם בעתו
ובעתו ולא ירד גשם בעתו ובעתו
ולא ירד גשם בעתו ובעתו 38 ואם
ירד גשם בעתו ובעתו ולא ירד גשם
בעתו ובעתו ולא ירד גשם בעתו
ובעתו אין ספק שלא ירד גשם
39 ולא הבטיח אל אבות שלא ירד
גשם בעתו ובעתו אין ספק שלא ירד
גשם בעתו ובעתו 40 ואם אין מים
אין מים 41 ואם אין מים אין מים
42 ואם אין מים אין מים כיצד אין
מים אין מים אין מים אין מים
43 ואם אין מים אין מים אין מים
אין מים אין מים אין מים אין מים
44 אין מים אין מים אין מים אין
מים אין מים אין מים אין מים
אין מים אין מים אין מים אין
מים אין מים אין מים אין מים
45 ואם אין מים אין מים אין מים
אין מים אין מים אין מים אין
מים אין מים אין מים אין מים
46 אין מים אין מים אין מים אין
מים אין מים אין מים אין מים
אין מים אין מים אין מים אין
מים אין מים אין מים אין מים

25

ומה
נשמר מים לעולם כאשר לשון ארבעה מלכות מדברת
בעניין מים מים ומים לא נשמר מים לארבעה מים
בעניין מים מים ומים 2 ובעת ויבא אל מים
מים מים ומים 3 ומים אחרים אין מים לארבעה
מים מים ומים 4 ומים אין מים ומים אין מים
ומים אין מים ומים אין מים ומים אין מים
5 ומים אין מים ומים אין מים ומים אין מים
ומים אין מים ומים אין מים ומים אין מים
6 ומים אין מים ומים אין מים ומים אין מים
ומים אין מים ומים אין מים ומים אין מים
7 ומים אין מים ומים אין מים ומים אין מים
ומים אין מים ומים אין מים ומים אין מים
8 ומים אין מים ומים אין מים ומים אין מים
ומים אין מים ומים אין מים ומים אין מים
9 אבל מים אין מים ומים אין מים ומים אין מים
ומים אין מים ומים אין מים ומים אין מים
10 ומים אין מים ומים אין מים ומים אין מים
ומים אין מים ומים אין מים ומים אין מים
11 ומים אין מים ומים אין מים ומים אין מים
ומים אין מים ומים אין מים ומים אין מים
12 ומים אין מים ומים אין מים ומים אין מים
ומים אין מים ומים אין מים ומים אין מים
13 ומים אין מים ומים אין מים ומים אין מים
ומים אין מים ומים אין מים ומים אין מים
14 ומים אין מים ומים אין מים ומים אין מים
ומים אין מים ומים אין מים ומים אין מים
15 ומים אין מים ומים אין מים ומים אין מים
ומים אין מים ומים אין מים ומים אין מים
ומים אין מים ומים אין מים ומים אין מים
16 ומים אין מים ומים אין מים ומים אין מים
ומים אין מים ומים אין מים ומים אין מים
17 ומים אין מים ומים אין מים ומים אין מים
ומים אין מים ומים אין מים ומים אין מים
18 ומים אין מים ומים אין מים ומים אין מים
ומים אין מים ומים אין מים ומים אין מים
19 ומים אין מים ומים אין מים ומים אין מים
ומים אין מים ומים אין מים ומים אין מים
20 ומים אין מים ומים אין מים ומים אין מים
ומים אין מים ומים אין מים ומים אין מים
ומים אין מים ומים אין מים ומים אין מים
21 ומים אין מים ומים אין מים ומים אין מים
22 ומים אין מים ומים אין מים ומים אין מים
ומים אין מים ומים אין מים ומים אין מים
ומים אין מים ומים אין מים ומים אין מים
23 ומים אין מים ומים אין מים ומים אין מים
ומים אין מים ומים אין מים ומים אין מים
24 ומים אין מים ומים אין מים ומים אין מים
ומים אין מים ומים אין מים ומים אין מים
ומים אין מים ומים אין מים ומים אין מים
ומים אין מים ומים אין מים ומים אין מים

אמרתי אל אלהים אל תרחק ממני ואלוה מעם לבי אז אקרא בשם יהוה אודה לאל אמרתי אל אלהים אל תרחק ממני ואלוה מעם לבי אז אקרא בשם יהוה אודה לאל
58 הן אמרת אמת בטחון אתה ידעתי כי אמת אתה לדרשה אמרתי אל אלהים אל
תרחק ממני אלוה מעם לבי אז אקרא בשם יהוה אודה לאל 59 הן אמרת אמת בטחון אתה ידעתי כי אמת אתה לדרשה אמרתי אל אלהים אל
תרחק ממני אלוה מעם לבי אז אקרא בשם יהוה אודה לאל 60 הן אמרת אמת בטחון אתה ידעתי כי אמת אתה לדרשה אמרתי אל אלהים אל
תרחק ממני אלוה מעם לבי אז אקרא בשם יהוה אודה לאל 61 הן אמרת אמת בטחון אתה ידעתי כי אמת אתה לדרשה אמרתי אל אלהים אל
תרחק ממני אלוה מעם לבי אז אקרא בשם יהוה אודה לאל 62 הן אמרת אמת בטחון אתה ידעתי כי אמת אתה לדרשה אמרתי אל אלהים אל
תרחק ממני אלוה מעם לבי אז אקרא בשם יהוה אודה לאל 63 הן אמרת אמת בטחון אתה ידעתי כי אמת אתה לדרשה אמרתי אל אלהים אל
תרחק ממני אלוה מעם לבי אז אקרא בשם יהוה אודה לאל 64 הן אמרת אמת בטחון אתה ידעתי כי אמת אתה לדרשה אמרתי אל אלהים אל
תרחק ממני אלוה מעם לבי אז אקרא בשם יהוה אודה לאל 65 הן אמרת אמת בטחון אתה ידעתי כי אמת אתה לדרשה אמרתי אל אלהים אל
תרחק ממני אלוה מעם לבי אז אקרא בשם יהוה אודה לאל 66 הן אמרת אמת בטחון אתה ידעתי כי אמת אתה לדרשה אמרתי אל אלהים אל
תרחק ממני אלוה מעם לבי אז אקרא בשם יהוה אודה לאל 67 הן אמרת אמת בטחון אתה ידעתי כי אמת אתה לדרשה אמרתי אל אלהים אל
תרחק ממני אלוה מעם לבי אז אקרא בשם יהוה אודה לאל 68 הן אמרת אמת בטחון אתה ידעתי כי אמת אתה לדרשה אמרתי אל אלהים אל
תרחק ממני אלוה מעם לבי אז אקרא בשם יהוה אודה לאל 69 הן אמרת אמת בטחון אתה ידעתי כי אמת אתה לדרשה אמרתי אל אלהים אל
תרחק ממני אלוה מעם לבי אז אקרא בשם יהוה אודה לאל 70 הן אמרת אמת בטחון אתה ידעתי כי אמת אתה לדרשה אמרתי אל אלהים אל
תרחק ממני אלוה מעם לבי אז אקרא בשם יהוה אודה לאל 71 הן אמרת אמת בטחון אתה ידעתי כי אמת אתה לדרשה אמרתי אל אלהים אל
תרחק ממני אלוה מעם לבי אז אקרא בשם יהוה אודה לאל 72 הן אמרת אמת בטחון אתה ידעתי כי אמת אתה לדרשה אמרתי אל אלהים אל
תרחק ממני אלוה מעם לבי אז אקרא בשם יהוה אודה לאל 73 הן אמרת אמת בטחון אתה ידעתי כי אמת אתה לדרשה אמרתי אל אלהים אל
תרחק ממני אלוה מעם לבי אז אקרא בשם יהוה אודה לאל 74 הן אמרת אמת בטחון אתה ידעתי כי אמת אתה לדרשה אמרתי אל אלהים אל
תרחק ממני אלוה מעם לבי אז אקרא בשם יהוה אודה לאל 75 הן אמרת אמת בטחון אתה ידעתי כי אמת אתה לדרשה אמרתי אל אלהים אל
תרחק ממני אלוה מעם לבי אז אקרא בשם יהוה אודה לאל

27

מזמור לדוד יהוה אורי וישעי ממי אירא יהוה מעוז חיי ממי אפחד 1 בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי צרי ואיבי לי המה כשלו ונפלו 2 אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח 3 אחת שאלתי מאת יהוה אותה אבקש שבתי בבית יהוה כל ימי חיי לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו 4 כי יצפנני בסוכה ביום רעה יסתירני בסתר אהלו בצור ירוממני 5 ועתה ירום ראשי על איבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה ליהוה 6 שמע יהוה קולי אקרא וחנני וענני 7 לך אמר לבי בקשו פני את פניך יהוה אבקש אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי 8 כי אבי ואמי עזבוני ויהוה יאספני 9 הורני יהוה דרכך ונחני בארח מישור למען שוררי אל תתנני בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס 10 לולא האמנתי לראות בטוב יהוה בארץ החיים 11 קוה אל יהוה חזק ויאמץ לבך וקוה אל יהוה 12 אליך יהוה אקרא צורי אל תחרש ממני פן תחשה ממני ואהיה כיורדי בור 13 שמע קול תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי אל דביר קדשך 14 אל תמשכני עם רשעים ועם פעלי און דברי שלום עם רעיהם והרעה בלבבם 15 תן להם כפעלם וכרע מעלליהם כמעשה ידיהם תן להם השב גמולם להם 16 כי לא יבינו אל פעלת יהוה ואל מעשי ידיו יהרסם ולא יבנם 17 ברוך יהוה כי שמע קול תחנוני 18 יהוה עזי ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבבי ומשירי אודנו 19 יהוה עז לעמו הוא מעוז ישועות משיחו 20 הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם 21 לדוד אליך יהוה אקרא צורי אל תחרש ממני פן אם תחריש ממני ואדמה עם יורדי בור 22 שמע קול תחנוני בדברי אליך בנשאי ידי אל דביר קדשך 23 אל תמשכני עם רשעים ועם פעלי און דברי שלום עם רעיהם והרעה בלבבם 24 יתן להם כמעשיהם וכרע מעלליהם כמעשה ידיהם תן להם השב גמולם להם 25 כי לא יבינו אל פעלת יהוה ואל מעשי ידיו יהרסם ולא יבנם 26 ברוך יהוה כי שמע קול תחנוני 27 יהוה עזי ומגני בו בטח עזרתי ויעל בשרי ומשירי אודנו 28 יהוה עז לעמו הוא מעוז ישועות משיחו 29 הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם

מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד ועז 30 הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת קדש 31 קול יהוה על המים אל הכבוד הרעים יהוה על מים רבים 32 קול יהוה בכח קול יהוה בהדר יהוה שבר ארזים ויחת יהוה את ארזי הלבנון 33 וירקידם כמו עגל לבנון ושריון כמו רים אמרי יהוה להבות אש 34 קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש יהוה 35 קול יהוה יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אומר כבוד 36 יהוה למבול ישב ויתישב יהוה מלך לעולם 37 יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום

מזמור שיר חנוכת הבית לדוד 38 ארוממך יהוה כי דליתני ולא שמחת אויבי לי 39 יהוה אלהי שועתי אליך ותרפאני 40 יהוה העלית מן שאול נפשי חיתני מיורדי בור 41 זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו 42 כי רגע באפו חיים ברצונו ערב בכי ולבקר רנה 43 ואני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם 44 יהוה ברצונך העמדת להררי עוז הסתרת פניך הייתי נבהל 45 אליך יהוה אקרא ואל אדני אתחנן 46 מה בצע בדמי ברדתי אל שחת היודך עפר הגיד אמתך 47 שמע יהוה וחנני יהוה היה עזר לי 48 הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה 49 למען יזמרך כבוד ולא ידום יהוה אלהי לעולם אודך

למנצח מזמור לדוד בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי יהוה אל אמת 50 אני שנאתי השמרים והאני ביהוה בטחתי אגילה ואשמחה בחסדך אשר ראיתה את עניי ידעת בצרות נפשי 51 ולא הסגרתני ביד אויב הרחבת לרגלי 52 חנני יהוה כי צר לי עשש בכעס עיני נפשי ובטני 53 כי כלו ביגון חייי ושנותי באנחה כשל בעוני כחי ועצמותי עששו 54 מחרפתי הייתי לכל צוררי ולשכני מאד ופחד לידעי חוצה נדדו ממני 55 נשכחתי כמת מלב הייתי ככלי אבד 56 כי שמעתי דבת רבים מגור מסביב בהוסדם יחדו עלי לקחת נפשי זמתם 57 ואני בך בטחתי אמרתי אלהי אתה 58 בידך עתותי הצילני מיד אויבי ומרדפי 59 האירה פניך אל עבדך הושיעני בחסדך אל אבושה כי קראתיך יבשו רשעים ידמו לשאול שפתי שקר האלמות הדברות על צדיק בגאון ובבוז 60 מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים בך נגד בני אדם 61 תסתירם סתר פניך מרגזי אדם תצפנם בסוכה מריב לשונות 62 ברוך יהוה כי הפלא חסדו לי בעיר מצור 63 ואני אמרתי בחפזי נגרזתי מנגד עיניך אכן שמעת קול תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי 64 אהבו את יהוה כל חסידיו אמונים נצר יהוה ומשלם על יתר עושה גאוה 65 חזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים ליהוה

לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה 66 אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון ואין ברוחו רמיה 67 כי החרשתי בלו עצמותי בשאגתי כל היום 68 כי יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי בחרבני קיץ סלה 69 חטאתי הודעתי אליך וחטאתי לא כסיתי אמרתי אודה על פשעי יהוה ואתה נשאת עון חטאתי סלה 70 על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצוא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו 71 אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה 72 אשכילך ואורך בדרך זו תלך איעצה עליך עיני 73 אל תהיו כסוס כפרד אין הבן לרכן עדיו בחרסי וגם לבלום בל קרב אליך 74 רבים מכאובים לרשע והבוטח ביהוה חסד יסובבנו 75 שמחו ביהוה וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב

27

מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד ועז 1 הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת קדש 2 קול יהוה על המים אל הכבוד הרעים יהוה על מים רבים 3 קול יהוה בכח קול יהוה בהדר 4 יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את ארזי הלבנון 5 וירקידם כמו עגל לבנון ושריון כמו רים 6 חצבי להבות אש 7 קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש 8 קול יהוה יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אומר כבוד 9 יהוה למבול ישב ויתישב יהוה מלך לעולם 10 יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום 11 שמעו אמר אל מלכי ארץ ויסרתם מלכים בארץ 12 עבדו את יהוה ביראה ושילו ברעדה 13 נשקו בר פן יאנף ותאבדו דרך כי יבער כמעט אפו אשרי כל חוסי בו 14 אל תמשכני עם רשעים ועם פעלי און דברי שלום עם רעיהם והרעה בלבבם 15 יתן להם כמעשיהם וכרע מעלליהם כמעשה ידיהם תן להם השב גמולם להם 16 כי לא יבינו אל פעלת יהוה ואל מעשי ידיו יהרסם ולא יבנם 17 ברוך יהוה כי שמע קול תחנוני 18 יהוה עזי ומגני בו בטח עזרתי ויעל בשרי ומשירי אודנו 19 יהוה עז לעמו הוא מעוז ישועות משיחו 20 הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם 21 לדוד אליך יהוה אקרא צורי אל תחרש ממני פן אם תחריש ממני ואדמה עם יורדי בור 22 שמע יהוה וחנני יהוה היה עזר לי 23 הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה 24 למען יזמרך כבוד ולא ידום יהוה אלהי לעולם אודך

ויעל משם בית אל׳ ויהי הוא עולה בדרך עלות
בית חורון׳ ויפל יהוה אבנים גדלות מן השמים
על האנשים עד עזקה׳ ויומתו׳ רבים אשר מתו
באבני הברד׳ אשר המיתם בני ישראל׳ בחרב׳
12 אז דבר יהושע ליהוה׳ ביום׳ אשר נתן יהוה
את האמרי׳ לפני בני ישראל׳ ויאמר׳ לעיני
ישראל׳ שמש בגבעון דום׳ וירח׳ בעמק אילון׳
13 וידם השמש׳ ויעמד הירח׳ עד אשר נקם
עם אויביו׳ הלא הוא כתוב׳ על ספר הישר׳
ויעמד השמש׳ בחצי השמים׳ ולא אץ׳ לבוא
כיום׳ אחד׳ 14 לא היה׳ כיום׳ ההוא׳ לפניו׳
ואחריו׳ שמע יהוה׳ בקול׳ איש׳ כי יהוה׳
נלחם׳ לישראל׳ 15 וישב׳ יהושע׳ וכל׳ ישראל׳
עמו׳ המחנה׳ הגלגלה׳ 16 וחמשת המלכים׳
האלה׳ נסו׳ וישתרו׳ במערת׳ מקדה׳ 17 ויגד
ליהושע׳ לאמר׳ נמצאו׳ חמשת המלכים׳
נסתרים׳ במערת׳ מקדה׳ 18 ויאמר׳ יהושע׳
גלו׳ אבן׳ גדולה׳ אל׳ פי המערה׳ ופקדו׳
עליה׳ אנשים׳ לשמרם׳ בה׳ 19 ואתם׳ אל׳
תעמדו׳ רדפו׳ אחרי׳ אויביכם׳ והכיתם׳
אותם׳ אל׳ תתנו׳ להם׳ לבוא׳ אל׳ עריהם׳
כי׳ נתנם׳ יהוה׳ אלהיכם׳ בידכם׳ 20 והיה׳
כאשר׳ כלה׳ יהושע׳ ובני׳ ישראל׳ מכה׳
מכה׳ עד׳ אשר׳ תמם׳ והם׳ הגיעו׳ לבלע׳
אותם׳ ופליטה׳ אשר׳ נמלטו׳ מהם׳ ויבאו׳
בערים׳ מבצרות׳ 21 וישבו׳ כל׳ העם׳
אל׳ המחנה׳ אל׳ יהושע׳ בשלום׳ אין׳
איש׳ חרץ׳ לשון׳ אל׳ בני׳ ישראל׳ 22
ויאמר׳ יהושע׳ פתחו׳ את׳ פי המערה׳
והוציאו׳ אלי׳ מן המערה׳ את׳ החמשת
המלכים׳ האלה׳ 23 ויעשו׳ כן׳ ויוציאו׳
אליו׳ מן המערה׳ את׳ חמשת המלכים׳
מלך׳ ירושלם׳ מלך׳ חברון׳ מלך׳ ירמות׳
מלך׳ לכיש׳ מלך׳ עגלון׳ 24 והיה׳ כאשר׳
הוציאו׳ את׳ המלכים׳ האלה׳ אל׳ יהושע׳
ויקרא׳ יהושע׳ אל׳ כל׳ איש׳ ישראל׳
ויאמר׳ אל׳ קציני׳ האנשים׳ הלכו׳ קרבו׳
שימו׳ את׳ רגליכם׳ על׳ צוארי׳ המלכים׳
האלה׳ ויגשו׳ וישימו׳ את׳ רגליהם׳
על׳ צווארם׳ 25 ויאמר׳ אליהם׳ יהושע׳
אל׳ תיראו׳ ואל׳ תחתו׳ חזקו׳ ואמצו׳
כי׳ ככה׳ יעשה׳ יהוה׳ לכל׳ אויביכם׳
אשר׳ אתם׳ נלחמים׳ אתם׳ לו׳ 26 ואחרי
כן׳ הכם׳ יהושע׳ וימיתם׳ אותם׳ ויתלם׳
על׳ חמשת׳ העצים׳ ויהיו׳ תלוים׳ על׳
העצים׳ עד׳ הערב׳ 27 ויהי׳ לעת׳ בא׳
השמש׳ צוה׳ יהושע׳ וירדו׳ מעל׳
העצים׳ 28 ויפלו׳ אל׳ מערת׳ מקדה׳
ויטלו׳ אבנים׳ גדולות׳ אל׳ פי המערה׳
אשר׳ נצבו׳ בה׳ עד׳ עצם׳ היום׳ הזה׳
29 ויהושע׳ הכה׳ אז׳ את׳ מקדה׳ לפי
חרב׳ את׳ המלך׳ אשר׳ בה׳ ואת׳ כל׳
הנפש׳ אשר׳ בה׳ לא׳ השאיר׳ בה׳
שרידה׳ ויעשה׳ למלך׳ מקדה׳ כאשר׳
עשה׳ למלך׳ יריחו׳ 30 ויעבר׳ יהושע׳
וכל׳ ישראל׳ עמו׳ מקדה׳ חברונה׳
31 ויעבר׳ מן׳ לבנה׳ וכל׳ ישראל׳
עמו׳ לבנה׳ 32 ויתן׳ יהוה׳ גם׳ את׳
לכיש׳ ביד׳ ישראל׳ ויכדנה׳ ביום׳
33 מחרת׳ לקחו׳ אז׳ עזר׳ מלך׳
גזר׳ לעזר׳ עלה׳ יהושע׳ וכל׳ ישראל׳
עמו׳ עד׳ בלתי׳ השאיר׳ לו׳ שרידה׳
34 ומלכיש׳ עבר׳ יהושע׳ וכל׳ ישראל׳
עמו׳ לעגלון׳ ויחנו׳ עליה׳ וילחמו׳
בה׳ 35 וילכדו׳ ביום׳ ההוא׳ ויכו׳
אותה׳ לפי חרב׳ ואת׳ כל׳ הנפש׳
אשר׳ בה׳ ביום׳ ההוא׳ החרים׳ כאשר׳
עשה׳ ללכיש׳ 36 ויעל׳ יהושע׳ וכל׳
ישראל׳ עמו׳ מעגלון׳ חברונה׳
וילחמו׳ בה׳ 37 ויכדה׳ ולכדה׳ את׳
המלך׳ ואת׳ כל׳ הנפש׳ אשר׳ בה׳
לפי חרב׳ ואת׳ כל׳ הנפש׳ אשר׳ בה׳
ביום׳ ההוא׳ החרים׳ כאשר׳ עשה׳
ללכיש׳ 38 ויעל׳ יהושע׳ וכל׳
ישראל׳ עמו׳ דבירה׳ וילחם׳ בה׳
39 ולכדה׳ את׳ מלכה׳ ואת׳ כל׳
הנפש׳ אשר׳ בה׳ לא׳ השאיר׳ בה׳
שרידה׳ כאשר׳ עשה׳ לחברון׳ כאשר׳
עשה׳ ללבנה׳ ולמלכה׳ 40 ויכה׳
יהושע׳ את׳ כל׳ ארץ׳ ההר׳ ואת׳
הנגב׳ ואת׳ השפלה׳ ואת׳ הערבות׳
ואת׳ כל׳ מלכיהם׳ לא׳ השאיר׳ שרידה׳
כאשר׳ צוה׳ יהוה׳ אלהי׳ ישראל׳
41 ויכם׳ יהושע׳ מקדשברנע׳ ועד׳
עזה׳ וכל׳ ארץ׳ גשן׳ ועד׳ גבעון׳
42 ואת׳ כל׳ המלכים׳ האלה׳ ואת׳
ארצם׳ לכד׳ יהושע׳ בפעם׳ אחת׳
כי׳ יהוה׳ אלהי׳ ישראל׳ נלחם׳
לישראל׳ 43 ויסב׳ יהושע׳ וכל׳
ישראל׳ עמו׳ המחנה׳ הגלגל׳
43 ויהי׳ כאשר׳ שמעו׳ יבין׳ מלך׳
חצור׳ וישלח׳ אל׳ יובב׳ מלך׳
מרום׳ ואל׳ מלך׳ שמרון׳ ואל׳
מלך׳ אכשף׳ 2 ואל׳ המלכים׳ אשר׳
מצפון׳ בהר׳ ובערבה׳ מנגב׳ לכנרות׳
ובשפלה׳ ובנפות׳ דאר׳ מן׳ הכנעני׳
מזרח׳ ומערב׳ והאמרי׳ והחתי׳
והפרזי׳ והיבוסי׳ במצפה׳ 3 לאמר׳
לאמר׳ הנה׳ יצאו׳ עם׳ רב׳ כחול׳
אשר׳ על׳ שפת׳ הים׳ לרב׳ מאד׳
עם׳ רב׳ ומלחמה׳ 4 ויקבצו׳ כל׳
המלכים׳ האלה׳ ויבאו׳ יחדו׳
ויחנו׳ מים׳ מרום׳ להלחם׳ עם׳
ישראל׳ 5 ויהוה׳ אמר׳ אל׳ יהושע׳
אל׳ תירא׳ מפניהם׳ כי׳ מחר׳
כעת׳ הזאת׳ אני׳ נותן׳ אותם׳
חללים׳ לפני׳ ישראל׳ אתה׳ תעקר׳
את׳ סוסיהם׳ ומרכבתם׳ תשרף׳
באש׳ 6 ויאמר׳ יהוה׳ אל׳ יהושע׳
אל׳ תירא׳ מפניהם׳ כי׳ מחר׳
כעת׳ הזאת׳ אני׳ נותן׳ אותם׳
חללים׳ לפני׳ ישראל׳ אתה׳ תעקר׳
את׳ סוסיהם׳ ומרכבתם׳ תשרף׳
באש׳ 7 ויבא׳ יהושע׳ וכל׳ העם׳
אתו׳ פתאם׳ אל׳ מים׳ מרום׳ ויפלו׳
עליהם׳ 8 ויתנם׳ יהוה׳ ביד׳
ישראל׳ ויכום׳ וירדפום׳ עד׳
צידון׳ רבה׳ ועד׳ מסרפות׳ מים׳
ועד׳ בקעת׳ מצפה׳ מזרחה׳ ויכום׳
עד׳ בלתי׳ השאיר׳ להם׳ שרידה׳
9 ויעש׳ יהושע׳ להם׳ כאשר׳ צוה׳
יהוה׳ אתם׳ את׳ סוסיהם׳ הכה׳
באש׳ ומרכבתם׳ שרף׳ באש׳
10 ובעת׳ ההיא׳ שב׳ יהושע׳
ויתפשׂ׳ את׳ חצור׳ ואת׳ מלכה׳
הכה׳ בחרב׳ כי׳ חצור׳ לפנים׳
היתה׳ ראש׳ לכל׳ הממלכות׳
האלה׳ 11 וכל׳ הנפש׳ אשר׳ בה׳
הכו׳ לפי חרב׳ החרים׳ לא׳ נשאר׳
כל׳ נשמה׳ ואת׳ חצור׳ שרף׳
באש׳ 12 וכל׳ ערי׳ המלכים׳
האלה׳ וכל׳ מלכיהם׳ לכד׳ יהושע׳
ויכם׳ לפי חרב׳ החרים׳ אתם׳
כאשר׳ צוה׳ משה׳ עבד׳ יהוה׳
13 אך׳ ערים׳ עמדות׳ על׳ תלם׳
לא׳ שרפם׳ ישראל׳ זולתי׳ חצור׳
לבדה׳ שרף׳ יהושע׳ 14 וכל׳
שלל׳ הערים׳ האלה׳ ובהמה׳
בזזו׳ בני׳ ישראל׳ לעצם׳ ולא׳
הכו׳ לפי חרב׳ עד׳ אשר׳ הכם׳
15 כאשר׳ צוה׳ יהוה׳ את׳ משה׳
עבדו׳ כן׳ צוה׳ משה׳ את׳ יהושע׳
וכן׳ עשה׳ יהושע׳ לא׳ הסיר׳ דבר׳
אחד׳ מכל׳ אשר׳ צוה׳ יהוה׳ את׳
משה׳ 16 ויקח׳ יהושע׳ את׳ כל׳
הארץ׳ ההר׳ ואת׳ כל׳ הנגב׳ ואת׳
כל׳ ארץ׳ גשן׳ ואת׳ השפלה׳
והערבה׳ ואת׳ הר׳ ישראל׳ ושפלתו׳
17 מן׳ הר׳ החלק׳ העולה׳ שעיר׳
ועד׳ בעל׳ גד׳ בבקעת׳ הלבנון׳
תחת׳ הר׳ חרמון׳ ואת׳ כל׳ מלכיהם׳
לכד׳ ויכם׳ וימתם׳ 18 ימים׳
רבים׳ היה׳ יהושע׳ עשה׳ את׳
המלחמות׳ האלה׳ 19 לבד׳ מן׳
הגבעונים׳ יושבי׳ חוי׳ הכל׳ לקחו׳
בני׳ ישראל׳ בהלם׳ 20 כי׳ מאת׳
יהוה׳ היתה׳ לחזק׳ את׳ לבם׳
למען׳ עשות׳ מלחמה׳ עם׳
ישראל׳ למען׳ החרימם׳ לבלתי׳
היות׳ להם׳ תחנה׳ כי׳ אם׳
להשמידם׳ כאשר׳ צוה׳ יהוה׳
את׳ משה׳ 21 ובעת׳ ההיא׳ בא׳
יהושע׳ והכרית׳ את׳ הענקים׳
מן׳ ההר׳ מן׳ חברון׳ מן׳ דביר׳
מן׳ ענב׳ ומן׳ כל׳ הר׳ יהודה׳
ומן׳ כל׳ הר׳ ישראל׳ את׳ עריהם׳
החרים׳ יהושע׳ 22 לא׳ נותר׳
ענקים׳ בארץ׳ בני׳ ישראל׳ רק׳
בעזה׳ בגת׳ ובאשדוד׳ נשארו׳
23 ויקח׳ יהושע׳ את׳ הארץ׳
ככל׳ אשר׳ דבר׳ יהוה׳ אל׳ משה׳
ויתנה׳ יהושע׳ לישראל׳ כחלקם׳
לשבטיהם׳ והארץ׳ שקטה׳ מלחמה׳
28 ואלה׳ מלכי׳ הארץ׳ אשר׳ הכו׳
בני׳ ישראל׳ וירשו׳ את׳ ארצם׳
מעבר׳ לירדן׳ מזרחה׳ שמש׳ מנחל׳
ארנון׳ עד׳ הר׳ חרמון׳ וכל׳ הערבה׳
מזרחה׳ 2 סיחון׳ מלך׳ האמרי׳
יושב׳ חשבון׳ ומשל׳ מערער׳ אשר׳
על׳ שפת׳ נחל׳ ארנון׳ ומן׳ התוך׳
הנחל׳ וחצי׳ הגלעד׳ עד׳ נחל׳
יבק׳ גבול׳ בני׳ עמון׳ 3 ומן׳
הערבה׳ עד׳ ים׳ כנרת׳ מזרחה׳
ועד׳ ים׳ הערבה׳ ים׳ המלח׳
מזרחה׳ דרך׳ בית׳ הישימות׳
ומתימן׳ תחת׳ אשדות׳ הפסגה׳
4 וגבול׳ עוג׳ מלך׳ הבשן׳ מיתר׳
הרפאים׳ היושב׳ בעשתרות׳
ובאדרעי׳ 5 ומשל׳ בהר׳ חרמון׳
ובסלכה׳ ובכל׳ הבשן׳ עד׳ גבול׳
הגשורי׳ והמעכתי׳ וחצי׳ הגלעד׳
גבול׳ סיחון׳ מלך׳ חשבון׳
6 אשר׳ הכה׳ משה׳ עבד׳ יהוה׳
ובני׳ ישראל׳ ויתנם׳ משה׳ עבד׳
יהוה׳ לראובני׳ ולגדי׳ ולחצי׳
שבט׳ המנשה׳ לרשת׳ ארצם׳
7 ואלה׳ מלכי׳ הארץ׳ אשר׳
הכה׳ יהושע׳ ובני׳ ישראל׳
בעבר׳ הירדן׳ מערבה׳ מבעל׳
גד׳ בבקעת׳ הלבנון׳ ועד׳ ההר׳
החלק׳ העולה׳ שעירה׳ ונתן׳
יהושע׳ לשבטי׳ ישראל׳ חלק׳
כמחלקתם׳ 8 בהר׳ ובשפלה׳
ובערבה׳ ובאשדות׳ ובמדבר׳
ובנגב׳ חתי׳ אמרי׳ וכנעני׳
פרזי׳ חוי׳ ויבוסי׳ 9 מלך׳
יריחו׳ אחד׳ מלך׳ העי׳ אשר׳
מצד׳ בית׳ אל׳ אחד׳ 10 מלך׳
ירושלם׳ אחד׳ מלך׳ חברון׳
אחד׳ 11 מלך׳ ירמות׳ אחד׳
מלך׳ לכיש׳ אחד׳ מלך׳ עגלון׳
אחד׳ 12 מלך׳ גזר׳ אחד׳
מלך׳ דבר׳ אחד׳ מלך׳ גדר׳
אחד׳ 13 מלך׳ חרמה׳ אחד׳
מלך׳ ערד׳ אחד׳ מלך׳ לבנה׳
אחד׳ 14 מלך׳ עדלם׳ אחד׳
מלך׳ מקדה׳ אחד׳ מלך׳ בית׳
אל׳ אחד׳ 15 מלך׳ חפר׳ אחד׳
מלך׳ מכמס׳ אחד׳ מלך׳ תרצה׳
אחד׳ 16 מלך׳ תרצה׳ אחד׳
מלך׳ חפר׳ אחד׳ מלך׳ מכמס׳
אחד׳ 17 מלך׳ תפוח׳ אחד׳
מלך׳ חפר׳ אחד׳ מלך׳ אפק׳
אחד׳ 18 מלך׳ לשרון׳ אחד׳
מלך׳ לשם׳ אחד׳ 19 מלך׳
מדון׳ אחד׳ מלך׳ חצור׳ אחד׳
מלך׳ שמרון׳ מרון׳ אחד׳
מלך׳ אכשף׳ אחד׳ 20 מלך׳
תענך׳ אחד׳ מלך׳ מגדו׳ אחד׳
מלך׳ קדש׳ אחד׳ מלך׳ יקנעם׳
לכרמל׳ אחד׳ מלך׳ דור׳ אחד׳
מלך׳ גוים׳ אחד׳ 21 מלך׳
תרצה׳ אחד׳ כל׳ מלכים׳
שלשים׳ ואחד׳ 22 ובגבול׳
יושבי׳ הגשורי׳ והמעכתי׳
ובגבול׳ הר׳ חרמון׳ ובכל׳
הבשן׳ עד׳ גבול׳ הגשורי׳
והמעכתי׳ 23 ויתר׳ הגלעד׳
וגבול׳ סיחון׳ מלך׳ חשבון׳
24 ויתר׳ הגלעד׳ וגבול׳
עוג׳ מלך׳ הבשן׳ ויתר׳
הבשן׳ עד׳ גבול׳ הגשורי׳
והמעכתי׳ 25 ויתר׳ הר׳
חרמון׳ ובכל׳ הבשן׳ עד׳
סלכה׳ 26 כל׳ מלכות׳
עוג׳ בבשן׳ ובכל׳ הגלעד׳
וגבול׳ סיחון׳ מלך׳ חשבון׳
27 הגבעה׳ ומזרחה׳
הערבה׳ ים׳ כנרת׳ ועד׳
ים׳ הערבה׳ ים׳ המלח׳
מזרחה׳ דרך׳ בית׳ הישימות׳
28 אפסת׳ הרמת׳ הפסגה׳
ובית׳ הישימות׳ ובכל׳
מלכות׳ סיחון׳ מלך׳
חשבון׳ 29 ויהושע׳ הכה׳
אותם׳ ויורשם׳ את׳
ארצם׳ מעבר׳ לירדן׳
מזרחה׳ מן׳ הערבה׳
לבית׳ פעור׳ ואין׳
איש׳ יודע׳ את׳ קברתו׳
30 ויהי׳ אחרי׳ מות׳
יהושע׳ ויקחו׳ אל׳
אלעזר׳ בן׳ נון׳ לאמר׳
31 מי׳ יעל׳ לנו׳ אל׳
עמלק׳ ויהי׳ בן׳ נון׳
זקן׳ 32 בן׳ מאה׳
עשרים׳ שנה׳ בן׳ מותו׳
33 מעמד׳ אל׳ אלעזר׳
הכהן׳ ויקברו׳ אתו׳
בגבעת׳ פנחס׳ בנו׳
34 ויהי׳ אחרי׳ מות׳
יהושע׳ ויקחו׳ אל׳
אלעזר׳ הכהן׳ ויקברו׳
אתו׳ בגבעת׳ פנחס׳
בנו׳ אשר׳ נתן׳ לו׳
בהר׳ אפרים׳ 35 בן׳
מאה׳ ועשרים׳ שנה׳
בן׳ מותו׳ 36 ויקברו׳
אתו׳ בגבעת׳ פנחס׳
בנו׳ אשר׳ נתן׳ לו׳
בהר׳ אפרים׳ 37 ויהי׳
אחרי׳ מות׳ יהושע׳
ויקחו׳ אל׳ אלעזר׳
הכהן׳ ויקברו׳ אתו׳
38 ויקברו׳ אל׳
בגבעת׳ פנחס׳
בנו׳ אשר׳ נתן׳ לו׳
בהר׳ אפרים׳ 39 אלה׳
מי׳ אל׳ בגבעת׳
יהושע׳ 40 ויעבדו׳
ישראל׳ אל׳ יהוה׳
כל׳ ימי׳ יהושע׳
וכל׳ ימי׳ הזקנים׳
אשר׳ האריכו׳
ימים׳ אחרי׳ יהושע׳
אשר׳ ידעו׳ את׳
כל׳ מעשה׳ יהוה׳
הגדול׳ אשר׳ עשה׳
לישראל׳ 41 ויקבר׳
אתם׳ בגבול׳
נחלתו׳ בתמנת׳
סרח׳ בהר׳ אפרים׳
מצפון׳ להר׳ געש׳
42 ויעבדו׳ יהוה׳
כל׳ ימי׳ יהושע׳
וכל׳ ימי׳ הזקנים׳
אשר׳ האריכו׳
ימים׳ אחרי׳ יהושע׳
אשר׳ ידעו׳ את׳
כל׳ מעשה׳ יהוה׳
הגדול׳ אשר׳ עשה׳
לישראל׳ 43 ויהי׳
אחרי׳ כן׳ ויעלו׳
בני׳ מואב׳ ובני׳
עמון׳ ומעונים׳
ויבא׳ מלחמה׳
בעגלון׳ 44 ויכו׳
בני׳ ישראל׳ אתם׳
בעת׳ ההיא׳ ויכו׳
אתם׳ ויפלו׳
בעת׳ ההיא׳
45 ויהי׳ אחרי׳
כן׳ ויעבדו׳
בני׳ ישראל׳
אל׳ יהוה׳
שמונה׳ עשרה׳
שנה׳ 46 ויהי׳
בעבר׳ הירדן׳
ויבא׳ אל׳
ארץ׳ יעזר׳
ויכו׳ אל׳
מלך׳ אמרי׳
אשר׳ בחשבון׳
ויבא׳ אל׳
מלך׳ בשן׳
ואל׳ מלך׳
עוג׳ בעשתרות׳
ויבא׳ אל׳
מלך׳ בשן׳
ואל׳ מלך׳
עוג׳ בעשתרות׳
47 ויכו׳
אל׳ יהוה׳
בעת׳ ההיא׳
ויכו׳ אל׳
מלך׳ בשן׳
ואל׳ מלך׳
עוג׳ בעשתרות׳
ויבא׳ אל׳
מלך׳ בשן׳
ואל׳ מלך׳
עוג׳ בעשתרות׳
48 ויכו׳
אל׳ יהוה׳
בעת׳ ההיא׳
ויכו׳ אל׳
מלך׳ בשן׳
ואל׳ מלך׳
עוג׳ בעשתרות׳
49 ויכו׳
אל׳ יהוה׳
בעת׳ ההיא׳
ויכו׳ אל׳
מלך׳ בשן׳
ואל׳ מלך׳
עוג׳ בעשתרות׳
50 ויכו׳
אל׳ יהוה׳
בעת׳ ההיא׳
ויכו׳ אל׳
מלך׳ בשן׳
ואל׳ מלך׳
עוג׳ בעשתרות׳
51 ויכו׳
אל׳ יהוה׳
בעת׳ ההיא׳
ויכו׳ אל׳
מלך׳ בשן׳
ואל׳ מלך׳
עוג׳ בעשתרות׳
52 ויכו׳
אל׳ יהוה׳
בעת׳ ההיא׳
ויכו׳ אל׳
מלך׳ בשן׳
ואל׳ מלך׳
עוג׳ בעשתרות׳
53 ויכו׳
אל׳ יהוה׳
בעת׳ ההיא׳
ויכו׳ אל׳
מלך׳ בשן׳
ואל׳ מלך׳
עוג׳ בעשתרות׳
54 ויכו׳
אל׳ יהוה׳
בעת׳ ההיא׳
ויכו׳ אל׳
מלך׳ בשן׳
ואל׳ מלך׳
עוג׳ בעשתרות׳
55 ויכו׳
אל׳ יהוה׳
בעת׳ ההיא׳
ויכו׳ אל׳
מלך׳ בשן׳
ואל׳ מלך׳
עוג׳ בעשתרות׳
56 ויכו׳
אל׳ יהוה׳
בעת׳ ההיא׳
ויכו׳ אל׳
מלך׳ בשן׳
ואל׳ מלך׳
עוג׳ בעשתרות׳
57 ויכו׳
אל׳ יהוה׳
בעת׳ ההיא׳
ויכו׳ אל׳
מלך׳ בשן׳
ואל׳ מלך׳
עוג׳ בעשתרות׳
58 ויכו׳
אל׳ יהוה׳
בעת׳ ההיא׳
ויכו׳ אל׳
מלך׳ בשן׳
ואל׳ מלך׳
עוג׳ בעשתרות׳
59 ויכו׳
אל׳ יהוה׳
בעת׳ ההיא׳
ויכו׳ אל׳
מלך׳ בשן׳
ואל׳ מלך׳
עוג׳ בעשתרות׳
60 ויכו׳
אל׳ יהוה׳
בעת׳ ההיא׳
ויכו׳ אל׳
מלך׳ בשן׳
ואל׳ מלך׳
עוג׳ בעשתרות׳
61 ויכו׳
אל׳ יהוה׳
בעת׳ ההיא׳
ויכו׳ אל׳
מלך׳ בשן׳
ואל׳ מלך׳
עוג׳ בעשתרות׳
62 ויכו׳
אל׳ יהוה׳
בעת׳ ההיא׳
ויכו׳ אל׳
מלך׳ בשן׳
ואל׳ מלך׳
עוג׳ בעשתרות׳
63 ויכו׳
אל׳ יהוה׳
בעת׳ ההיא׳
ויכו׳ אל׳
מלך׳ בשן׳
ואל׳ מלך׳
עוג׳ בעשתרות׳
64 ויכו׳
אל׳ יהוה׳
בעת׳ ההיא׳
ויכו׳ אל׳
מלך׳ בשן׳
ואל׳ מלך׳
עוג׳ בעשתרות׳
65 ויכו׳
אל׳ יהוה׳
בעת׳ ההיא׳
ויכו׳ אל׳
מלך׳ בשן׳
ואל׳ מלך׳
עוג׳ בעשתרות׳
66 ויכו׳
אל׳ יהוה׳
בעת׳ ההיא׳
ויכו׳ אל׳
מלך׳ בשן׳
ואל׳ מלך׳
עוג׳ בעשתרות׳

ᚩᚱᚾᚪᚾ

1 ᚡᚪᚾᚷᚪᚾᚷᚪᚾᚷ

לא תבוא יום אז, אמר יהוה צבאות, אשר יבער כתנור והיו כל זדים וכל עשה רשעה קש ולהט אתם היום הבא אמר יהוה צבאות אשר לא יעזב להם שרש וענף 2 ולכם יראי שמי תזרח שמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק 3 ושסתם רשעים כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר אני עשה אמר יהוה צבאות 4 זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אתו בחרב על כל ישראל חקים ומשפטים 5 הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא 6 והשיב לב אבות על בנים ולב בנים אל אבותם פן אבוא והכיתי את הארץ חרם

4

2 ולמה אמרתם מה נדבר עליך אמר יהוה עבדתי אלהים ומה בצע כי שמרנו משמרתו ונלכנו קדרנים לפני יהוה צבאות 3 ועתה אנחנו מאשרים זדים גם נבנו עשי רשעה גם בחנו אלהים ויפלטו 4 אז דברו יראי יהוה איש אל רעהו ויקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה ולחשבי שמו 5 והיו לי אמר יהוה צבאות ליום אשר אני עשה סגלה וחמלתי עליהם כאשר יחמל איש על בנו העבד אשר עבדו 6 אז תשובון וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו 7 כי הנה היום בא בער כתנור והיו כל זדים וכל עשי רשעה קש ולהט אותם היום הבא אמר יהוה צבאות אשר לא יעזב להם שרש וענף 8 ואתם לכם יראי שמי תזרח שמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק 9 ושסתם רשעים כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר אני עשה אמר יהוה צבאות 10 זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אתו בחרב על כל ישראל חקים ומשפטים 11 הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא 12 והשיב לב אבות על בנים ולב בנים אל אבותם פן אבוא והכיתי את הארץ חרם 13 כי אמר אדני יהוה אל אליה הנביא לאמר הנה אנכי שלח לכם את דוד בנו לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא 14 והנה הוא יגיד לכם את כל אשר עשיתי לכם ואת כל אשר עשיתי לדוד בנו ביום אשר אני עשה אמר יהוה צבאות 15 הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא 16 אשר יגיד לב אבות אל בנים ולב בנים אל אבותם פן אבוא והכיתי את הארץ חרם 17 אמר יהוה אל אליה הנביא לאמר הנה אנכי שלח לכם את דוד בנו לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא 18 אשר יגיד לב אבות אל בנים ולב בנים אל אבותם פן אבוא והכיתי את הארץ חרם 19 ועתה אמר יהוה אל אליה הנביא לאמר הנה אנכי שלח לכם את דוד בנו לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא 20 ואל אליה אמר אל אליה הנביא לאמר הנה אנכי שלח לכם את דוד בנו לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא 21 ואל אליה אמר אל אליה הנביא לאמר הנה אנכי שלח לכם את דוד בנו לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא 22 ואל אליה אמר אל אליה הנביא לאמר הנה אנכי שלח לכם את דוד בנו לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא 23 ואל אליה אמר אל אליה הנביא לאמר הנה אנכי שלח לכם את דוד בנו לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא 24 ואל אליה אמר אל אליה הנביא לאמר הנה אנכי שלח לכם את דוד בנו לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא 25 ואל אליה אמר אל אליה הנביא לאמר הנה אנכי שלח לכם את דוד בנו לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא 26 ואל אליה אמר אל אליה הנביא לאמר הנה אנכי שלח לכם את דוד בנו לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא 27 ואל אליה אמר אל אליה הנביא לאמר הנה אנכי שלח לכם את דוד בנו לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא 28 ואל אליה אמר אל אליה הנביא לאמר הנה אנכי שלח לכם את דוד בנו לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא 29 ואל אליה אמר אל אליה הנביא לאמר הנה אנכי שלח לכם את דוד בנו לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא 30 ואל אליה אמר אל אליה הנביא לאמר הנה אנכי שלח לכם את דוד בנו לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא 31 ואל אליה אמר אל אליה הנביא לאמר הנה אנכי שלח לכם את דוד בנו לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא 32 ואל אליה אמר אל אליה הנביא לאמר הנה אנכי שלח לכם את דוד בנו לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא 33 ואל אליה אמר אל אליה הנביא לאמר הנה אנכי שלח לכם את דוד בנו לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא 34 ואל אליה אמר אל אליה הנביא לאמר הנה אנכי שלח לכם את דוד בנו לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא 35 ואל אליה אמר אל אליה הנביא לאמר הנה אנכי שלח לכם את דוד בנו לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא 36 ואל אליה אמר אל אליה הנביא לאמר הנה אנכי שלח לכם את דוד בנו לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא 37 ואל אליה אמר אל אליה הנביא לאמר הנה אנכי שלח לכם את דוד בנו לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא 38 ואל אליה אמר אל אליה הנביא לאמר הנה אנכי שלח לכם את דוד בנו לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא 39 ואל אליה אמר אל אליה הנביא לאמר הנה אנכי שלח לכם את דוד בנו לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא 40 ואל אליה אמר אל אליה הנביא לאמר הנה אנכי שלח לכם את דוד בנו לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא 41 ואל אליה אמר אל אליה הנביא לאמר הנה אנכי שלח לכם את דוד בנו לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא

5

2 ואל אליה אמר אל אליה הנביא לאמר הנה אנכי שלח לכם את דוד בנו לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא 3 ואל אליה אמר אל אליה הנביא לאמר הנה אנכי שלח לכם את דוד בנו לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא 4 ואל אליה אמר אל אליה הנביא לאמר הנה אנכי שלח לכם את דוד בנו לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא 5 ואל אליה אמר אל אליה הנביא לאמר הנה אנכי שלח לכם את דוד בנו לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא 6 ואל אליה אמר אל אליה הנביא לאמר הנה אנכי שלח לכם את דוד בנו לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא 7 ואל אליה אמר אל אליה הנביא לאמר הנה אנכי שלח לכם את דוד בנו לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא 8 ואל אליה אמר אל אליה הנביא לאמר הנה אנכי שלח לכם את דוד בנו לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא 9 ואל אליה אמר אל אליה הנביא לאמר הנה אנכי שלח לכם את דוד בנו לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא 10 ואל אליה אמר אל אליה הנביא לאמר הנה אנכי שלח לכם את דוד בנו לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא 11 ואל אליה אמר אל אליה הנביא לאמר הנה אנכי שלח לכם את דוד בנו לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא 12 ואל אליה אמר אל אליה הנביא לאמר הנה אנכי שלח לכם את דוד בנו לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא 13 ואל אליה אמר אל אליה הנביא לאמר הנה אנכי שלח לכם את דוד בנו לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא 14 ואל אליה אמר אל אליה הנביא לאמר הנה אנכי שלח לכם את דוד בנו לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא 15 ואל אליה אמר אל אליה הנביא לאמר הנה אנכי שלח לכם את דוד בנו לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא

מלאכתו אשר עשה אלהים לעשות׃ 3 ויברך אלהים
את־יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל־
מלאכתו אשר־ברא אלהים לעשות׃ 4 אלה תולדות
השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים
ארץ ושמים׃ 5 וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ
וכל עשב השדה טרם צמח כי לא המטיר יהוה אלהים
על־הארץ ואדם אין לעבד את־האדמה׃ 6 ואד יעלה
מן־הארץ והשקה את־כל־פני האדמה׃ 7 ויצר יהוה
אלהים את־האדם עפר מן־האדמה ויפח באפיו נשמת
חיים ויהי האדם לנפש חיה׃ 8 ויטע יהוה אלהים גן
בעדן מקדם ושם שם את־האדם אשר יצר׃ 9 וצמח יהוה
אלהים מן־האדמה כל־עץ נחמד למראה וטוב למאכל
ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃ 10 ונהר
יצא מעדן להשקות את־הגן ומשם יפרד והיה לארבעה
ראשים׃ 11 שם האחד פישון הוא הסבב את־כל־ארץ
החוילה אשר שם הזהב׃ 12 וזהב הארץ ההוא טוב
שם הבדלח ואבן השהם׃ 13 ושם־הנהר השני גיחון
הוא הסבב את־כל־ארץ כוש׃ 14 ושם הנהר השלישי
חדקל הוא הולך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא
פרת׃ 15 ויקח יהוה אלהים את־האדם ויניחהו
בגן עדן לעבדה ולשמרה׃ 16 ויצו יהוה אלהים
על־האדם לאמר מכל עץ־הגן אכל תאכל׃ 17 ומעץ
הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך
ממנו מות תמות׃ 18 ויאמר יהוה אלהים לא־טוב
היות האדם לבדו אעשה־לו עזר כנגדו׃ 19 ויצר
יהוה אלהים מן־האדמה כל־חיתו־שדה וכל־עוף
השמים ויבא אל־האדם לראות מה־יקרא־לו וכל
אשר יקרא־לו האדם נפש חיה הוא שמו׃ 20 ויקרא
האדם שמות לכל־הבהמה ולעוף השמים ולכל־חיתו
שדה ולאדם לא־מצא עזר כנגדו׃ 21 ויפל יהוה
אלהים תרדמה על־האדם ויישן ולקח אחת מצלעתיו
ויסגר בשר תחתנה׃ 22 ויבן יהוה אלהים את־הצלע
אשר־לקח מן־האדם לאשה ויביאה אל־האדם׃ 23 ויאמר
האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת
יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת׃ 24 על־כן יעזב
איש את־אביו ואת־אמו ודבק באשתו והיו לבשר
אחד׃ 25 והיו שניהם ערומים האדם והאשתו
ולא יתבוששו׃ 6 והנחש היה ערום מכל חית
השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל־האשה
אף כי־אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן׃
2 ותאמר האשה אל־הנחש מפרי עץ־הגן נאכל׃
3 ומפרי העץ אשר בתוך־הגן אמר אלהים לא
תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן־תמתון׃ 4 ויאמר
הנחש אל־האשה לא־מות תמתון׃ 5 כי יודע
אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם
והיתם כאלהים יודעי טוב ורע׃ 6 ותרא האשה
כי־טוב העץ למאכל וכי־תאוה הוא לעינים ונחמד
העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם־לאישה
עמה ויאכל׃ 7 ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי
עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרות׃
8 ויקולו את־קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח
היום ויתחבא האדם והאשתו מפני יהוה אלהים
בתוך עץ הגן׃ 9 ויקרא יהוה אלהים אל־האדם
ויאמר אליו איכה׃ 10 ויאמר את־קולך שמעתי
בגן ואירא כי־עירם אנכי ואתחבא׃ 11 ויאמר מי
הגיד לך כי עירם אתה ההמן העץ אשר צויתיך
לבלתי אכל ממנו אכלת׃ 12 ויאמר האדם האשה
אשר נתת עמדי היא נתנה־לי מן־העץ ואכל׃
13 ויאמר יהוה אלהים לאשה מה־זאת עשית
ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל׃ 14 ויאמר
יהוה אלהים אל־הנחש כי עשית זאת ארור אתה
מכל־הבהמה ומכל חית השדה על־גחנך תלך
ועפר תאכל כל ימי חייך׃ 15 ואיבה אשית
בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא
ישופך ראש ואתה תשופנו עקב׃ 16 אל־האשה
אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי
בנים ואל־אישך תשוקתך והוא ימשל־בך׃
17 ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל
מן־העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו
ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל
ימי חייך׃ 18 וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת
את־עשב השדה׃ 19 בזעת אפיך תאכל לחם עד
שובך אל־האדמה כי ממנה לקחת כי־עפר אתה
ואל־עפר תשוב׃ 20 ויקרא האדם שם אשתו
חוה כי היא היתה אם כל־חי׃ 21 ויעש יהוה
אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם׃
22 ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד
ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן־ישלח ידו
ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם׃ 23 ויגרשהו
יהוה אלהים מגן עדן לעבד את־האדמה אשר
לקח משם׃ 24 וגרש את־האדם וישכן מקדם לגן
עדן את־הכרובים ואת להט החרב המתהפכת
לשמר את־דרך עץ החיים׃ 7 והאדם ידע את־חוה
אשתו ותהר ותלד את־קין ותאמר קניתי איש
את־יהוה׃ 2 ותסף ללדת את־אחיו את־הבל והבל
היה רעה צאן וקין היה עבד אדמה׃ 3 ויהי מקץ
ימים והביא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה׃
4 והבל הביא גם־הוא מבכרות צאנו ומחלבהן
ויהוה שעה אל־הבל ואל־מנחתו׃ 5 ואל־קין
ואל־מנחתו לא שעה וחר לקין מאד ויפלו פניו׃
6 ויאמר יהוה אל־קין למה חרה לך ולמה נפלו
פניך׃ 7 הלוא אם־תיטיב שאת ואם לא תיטיב
לפתח חטאת רבץ ואליך תשוקתו ואתה תמשל
בו׃ 8 ויאמר קין אל־הבל אחיו ויהי בהיותם
בשדה ויקם קין אל־הבל אחיו ויהרגהו׃ 9 ויאמר
יהוה אל־קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי
השמר אחי אנכי׃ 10 ויאמר מה עשית קול דמי
אחיך צעקים אלי מן־האדמה׃ 11 ועתה ארור
אתה מן־האדמה אשר פצתה את־פיה לקחת את־
דמי אחיך מידך׃ 12 כי תעבד את־האדמה לא
תוסף תת־כחה לך נע ונד תהיה בארץ׃
13 ויאמר קין אל־יהוה גדול עוני מנשוא׃
14 הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך
אסתר והיה נע ונד בארץ והיה כל־מצאי יהרגני׃
15 ויאמר לו יהוה לכן כל־הרג קין שבעתים
יקם ויהוה שם לקין אות לבלתי הכות אתו כל
מצאו׃ 16 ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ־נוד
קדמת עדן׃ 17 וידע קין את־אשתו ותהר ותלד
את־חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו
חנוך׃ 18 ויולד לחנוך את־עירד ועירד הוליד
את־מחויאל ומחויאל הוליד את־מתושאל ומתושאל
הוליד את־למך׃ 19 ויקח־לו למך שתי נשים שם
האחת עדה ושם השנית צלה׃ 20 ותלד עדה את־
יבל הוא היה אבי יושב אהל ומקנה׃ 21 ושם אחיו
יובל הוא היה אבי כל־תופש כנור ועוגב׃
22 וצלה גם־הוא ילדה את־תובל קין לטש כל־
חרשת נחשת וברזל ואחות תובל־קין נעמה׃
23 ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי
נשי למך האזנן אמרתי כי אנשתי לפצעי וילד
לחבורתי׃ 24 כי שבעתים יקם קין ולמך שבעים
ושבעה׃ 25 וידע אדם עוד את־אשתו ותלד בן
ותקרא את־שמו שת כי־שת לי אלהים זרע אחר
תחת הבל כי הרגו קין׃ 26 ולשת גם־הוא ילד בן
ויקרא את־שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם יהוה׃
7 זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם
בדמות אלהים עשה אתו׃ 2 זכר ונקבה בראם
ויברך אתם ויקרא את־שמם אדם ביום הבראם׃
3 ויחי אדם שלשים שנה ומאת שנה ויולד בדמותו
כצלמו ויקרא את־שמו שת׃ 4 ויהי ימי אדם אחרי
הולידו את־שת שמנה מאות שנה וילד בנים
ובנות׃ 5 ויהי כל־ימי אדם אשר חי תשע מאות
שנה ושלשים שנה ומת׃ 6 וחי שת חמש שנים
ומאה שנה והולד את־אנוש׃ 7 ויחי שת אחרי
הולידו את־אנוש שבע שנים ומאתים שנה וילד
בנים ובנות׃ 8 ויהי כל־ימי שת שתים עשרה
שנה ותשע מאות שנה ומת׃ 9 וחי אנוש תשעים
שנה והולד את־קינן׃ 10 ויחי אנוש אחרי
הולידו את־קינן חמש עשרה שנה ושבע מאות
שנה וילד בנים ובנות׃ 11 ויהי כל־ימי אנוש
חמש שנים ותשעים שנה ותשע מאות שנה ומת׃
12 וחי קינן שבעים שנה והולד את־מהללאל׃
13 ויחי קינן אחרי הולידו את־מהללאל ארבעים
שנה ושמנה מאות שנה וילד בנים ובנות׃
14 ויהי כל־ימי קינן עשר שנים ותשע מאות
שנה ומת׃ 15 וחי מהללאל חמש וששים שנה
והולד את־ירד׃ 16 ויחי מהללאל אחרי הולידו
את־ירד שלשים שנה ושמנה מאות שנה וילד
בנים ובנות׃ 17 ויהי כל־ימי מהללאל חמש
ותשעים שנה ושמנה מאות שנה ומת׃ 18 וחי ירד
שתים וששים שנה ומאת שנה והולד את־חנוך׃
19 ויחי ירד אחרי הולידו את־חנוך שמנה מאות
שנה ומאתים שנה וילד בנים ובנות׃ 20 ויהי כל־
ימי ירד שתים וששים שנה ומאת שנה ומת׃
21 וחי חנוך חמש וששים שנה והולד את־מתושלח׃
22 ויתהלך חנוך את־האלהים אחרי הולידו את־
מתושלח שלש מאות שנה וילד בנים ובנות׃
23 ויהי כל־ימי חנוך חמש וששים שנה ומאת שנה׃
24 ויתהלך חנוך את־האלהים ואיננו כי־לקח
אתו אלהים׃ 25 וחי מתושלח שבע ושמנים שנה
ומאת שנה והולד את־למך׃ 26 ויחי מתושלח אחרי
הולידו את־למך שתים ושמנים שנה ושבע מאות
שנה וילד בנים ובנות׃ 27 ויהי כל־ימי מתושלח
תשע ושש־עשרה שנה ותשע מאות שנה ומת׃
28 וחי למך שתים ושמנים שנה ומאת שנה
וילד בן׃ 29 ויקרא את־שמו נח לאמר זה ינחמנו
מן־המעשה ומעצבון ידינו מן־האדמה אשר
אררה יהוה׃ 30 ויחי למך אחרי הולידו את־נח
חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה וילד בנים
ובנות׃ 31 ויהי כל־ימי למך שבע ושבעים שנה
ושבע מאות שנה ומת׃ 32 ויהי נח בן־חמש מאות
שנה ויולד נח את־שם את־חם ואת־יפת׃
8 ויהי כי־החל האדם לרב על פני האדמה
ובנות ילדו להם׃ 2 וירא בני האלהים את־בנות
האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל
אשר בחרו׃ 3 ויאמר יהוה לא־ידון רוחי באדם
לעלם בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה
עשרים שנה׃ 4 הנפלים היו בארץ בימים ההם
וגם אחרי כן אשר יבאו בני האלהים אל־בנות
האדם וילדו להם הם הגבורים אשר מעולם
אנשי השם׃ 5 ויראה יהוה כי רבה רעת האדם
בארץ וכל־יצר מחשבת לבו רק רע כל־היום׃
6 וינחם יהוה כי עשה את־האדם בארץ ויתעצב
אל־לבו׃ 7 ויאמר יהוה אמחה את־האדם אשר
בראתי מעל פני האדמה מאדם עד־בהמה עד־
רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם׃
8 ונח מצא חן בעיני יהוה׃ 9 אלה תולדות נח
נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את־האלהים
התהלך נח׃ 10 ויולד נח שלשה בנים את־שם
את־חם ואת־יפת׃ 11 ותשחת הארץ לפני האלהים
ותמלא הארץ חמס׃ 12 וירא אלהים את־הארץ
והנה נשחתה כי־השחית כל־בשר את־דרכו על־
הארץ׃ 13 ויאמר אלהים לנח קץ כל־בשר בא
לפני כי־מלאה הארץ חמס מפניהם והנני
משחיתם את־הארץ׃ 14 עשה לך תבת עצי־גפר
קנים תעשה את־התבה וכפרת אתה מבית
ומחוץ בכפר׃ 15 וזה אשר תעשה אתה שלש
מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה
ושלשים אמה קומתה׃ 16 צהר תעשה לתבה
ואל־אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה
תשים תחתים שנים ושלשים תעשה׃
17 ואני הנני מביא את־המבול מים על־הארץ
לשחת כל־בשר אשר־בו רוח חיים מתחת
השמים כל אשר בארץ יגוע׃ 18 והקמתי
את־בריתי אתך ובאת אל־התבה אתה ובניך
ואשתך ונשי־בניך אתך׃ 19 ומכל־החי מכל
בשר שנים מכל תביא אל־התבה להחיות
אתך זכר ונקבה יהיו׃ 20 מהעוף למינהו
ומהבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו
שנים מכל יבאו אליך להחיות׃ 21 וקח־לך
מכל־מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך
ולהם לאכלה׃ 22 ויעש נח ככל אשר צוה
אתו אלהים כן עשה׃

48 אל, מנשה ואפרים כן יהיו לי
כראובן ושמעון יהיו לי׃ 49 ומולדתך אשר הולדת
אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם׃
50 ואני בבאי מפדן עליתי עלי רחל בארץ כנען
בדרך בעוד כברת הארץ לבוא אפרתה ואקברה
שם בדרך אפרת׃ 51 ויראו בני יוסף את בני אפרים
ויטב בעיניו ויתמך יוסף על יד אפרים להשיב
52 אל ישראל ויאמר אל יוסף הנה אנכי מת
ויהי אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבתיכם׃
53 ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי
מיד האמרי בחרבי ובקשתי׃ 54 ויקרא יעקב אל בניו
ויאמר אספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם
אחרית הימים׃ 55 הקבצו ושמעו בני יעקב
ושמעו אל ישראל אביכם׃ 56 ראובן בכרי אתה
כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז׃
פחז כמים אל תותר כי עלה יצועי אז חללת
יצועי עלה׃ 57 שמעון ולוי אחים כלי חמס
מכרתיהם׃ 58 בסדם אל תבא נפשי בקהלם
אל תחד כבדי כי באפם הרגו איש וברצנם
עקרו שור׃ 59 ארור אפם כי עז ועברתם כי
קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל׃
60 ויצו אותם ויאסף אל עמיו׃

7

1 ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו וישק לו׃
2 ויצו יוסף את עבדיו את הרופאים לחנט
את אביו ויחנטו הרופאים את ישראל׃
3 וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי
החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים יום׃
4 ויעברו ימי בכיו וידבר יוסף אל בית פרעה
לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו
נא באזני פרעה לאמר׃ 5 אבי השבעני
לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר כריתי לי
בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה נא
וקברתי את אבי ואשובה׃ 6 ויאמר פרעה
עלה וקבר את אביך כאשר השבעך׃
7 ויעל יוסף לקבר את אביו ועלו אתו כל
עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים׃
8 וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק
טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן׃
9 ויעל עמו גם רכב ופרשים היה המחנה
כבד מאד׃ 10 ויבאו עד גרן האטד אשר
בעבר הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד
מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים׃
11 וירא יושב הארץ הכנעני את האבל בגרן
האטד ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן
קרא שמו אבל מצרים אשר בעבר הירדן׃
12 ויעשו בניו לו כן צוה אתם׃
13 וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו
אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם
את השדה לאחזת קבר מאת עפרן החתי
לפני ממרא׃ 14 וישב יוסף מצרים הוא
ואחיו וכל העלים אתו לקבר את אביו
אחרי קברו את אביו׃ 15 ויראו אחי יוסף
כי מת אביהם ויאמרו לו אולי ישטמנו יוסף
והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו
אתו׃ 16 ויצוו אל יוסף לאמר אביך צוה
לפני מותו לאמר׃ 17 כה תאמרו ליוסף
אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי רעה
גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי
אביך ויבך יוסף בדברם אתו׃
18 וגם אחיו הלכו ויפלו לפניו ויאמרו
הננו לך לעבדים׃ 19 ויאמר אליהם יוסף
אל תיראו כי התחת אלהים אני׃
20 ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה
לטובה למען עשה כיום הזה להחיות עם
רב׃ 21 ועתה אל תיראו אנכי אכלכל
אתכם ואת טפכם וינחם אותם וידבר על
לבם׃ 22 וישב יוסף במצרים הוא ובית
אביו ויחי יוסף מאה ועשר שנים׃
23 וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני
מכיר בן מנשה נולדו על ברכי יוסף׃
24 ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים
פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ
הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק
וליעקב׃ 25 וישבע יוסף את בני ישראל
לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם
את עצמתי מזה׃ 26 וימת יוסף בן מאת
שנים עשר שנה ויחנטו אתו ויישם בארון
במצרים׃

31 אלה אשר דברו בן־הדד אל־אחאב מלך־ישראל ויאמר אליו כה אמר בן־הדד אל־נא יהי־נא לי חיים׃ 32 ויחגרו־שק במתניהם ויעטפו־חבל בראשיהם ויבאו אל־מלך־ישראל ויאמרו אליו אמר בנך בן־הדד אל־נא־חי־נפשי׃ ויאמר העוד־חי־הוא אחי הוא׃ 33 והאנשים נחשו־מהר ויחלו־מן־הדבר ויאמרו אחיך בן־הדד׃ ויאמר לכו־נא הביאו׃ ויצא אליו בן־הדד׃ ויעלהו אל־הרכב׃ 34 ויאמר אליו הערים אשר לקח אבי מאת אבי אשיב׃ וחוצות תשים־לך בדמשק כאשר־שם־אבי בשמרון׃ ואני בברית־אשלחך׃ וכרת־לו ברית׃ 35 ואיש מבני הנביאים אמר אל־רעהו בדבר יהוה הכה־נא־אותי׃ ויסרב האיש׃ 36 ויאמר אליו יען אשר לא־שמעת בקול יהוה הנה כאריה יכך־בי׃ וכאשר הלך מאתו מצאו אריה׃ ויכהו׃ 37 וימצא איש אחר׃ ויאמר אליו הכה־נא אותי׃ ויכהו האיש׃ הכה׃ 38 וילך הנביא ויתיצב אל־המלך בדרך׃ ויתחפש באפר על־עיניו׃ 39 והמלך עבר׃ ויצעק אל־המלך ויאמר עבדך יצא בתוך המלחמה׃ והנה איש סר ויבא אלי־אדם׃ ויאמר שמר האיש׃ אם־הפקד יפקד׃ ונפש תחת נפשו׃ או כככר־כסף תשקל׃ 40 והיה בעבדך עסוק־פה׃ ויאמר אליו מלך־ישראל׃ כן־משפטך׃ אתה הרעת׃ 41 וימהר והסיר־האפר מעל עיניו׃ ויכר אותו מלך־ישראל׃ כי מן־הנביאים הוא׃ 42 ויאמר אליו כה־אמר יהוה׃ יען אשר שלחת מיד איש חרמי׃ ומעמך נפשך׃ תחת נפשו׃ ומעמך עמו׃ 43 וילך מלך־ישראל על־ביתו׃ וכבד׃ ויבא שמרונה׃

9 ויהי אחר הדברים האלה׃ לנבות היזרעאלי היה כרם׃ אשר ביזרעאל׃ אצל היכל מלך־שמרון׃ לאמר׃ 2 ויאמר אחאב׃ אל־נבות לאמר׃ תן־לי את־כרמך׃ ויהי־לי לגן־ירק׃ כי־הוא קרוב׃ אצל־בתי׃ ואתנה־לך תחתיו׃ כרם׃ טוב מן־הארמה׃ אם־טוב׃ בעיני׃ אם־תאמר׃ אם־רע׃ בעיני׃ לתת־לך כסף׃ מחיר־זה׃ 3 ויאמר נבות׃ אל־אחאב׃ חלילה לי׃ מיהוה׃ אם־אתן׃ את־נחלת אבתי׃ לך׃ 4 ויבא אחאב׃ אל־ביתו׃ סר וזעף׃ על־הדבר׃ אשר־דבר אליו׃ נבות׃ היזרעאלי׃ לאמר׃ לא־אתן׃ לך׃ את־נחלת אבתי׃ ויתרעם׃ אל־מטתו׃ ויסב׃ את־פניו׃ ולא־אכל׃ לחם׃ 5 ותבא׃ אליו איזבל׃ אשתו׃ ותאמר׃ אליו׃ מדוע׃ רחה רוחך׃ ולא־אכל׃ לחם׃ 6 ויאמר׃ אליה׃ כי־דברתי׃ אל־נבות׃ היזרעאלי׃ ואמר׃ אליו׃ תן־לי׃ את־כרמך׃ בכסף׃ או׃ אם־חפץ׃ אנכי׃ תת־כרם׃ תחתיו׃ ויאמר׃ לא׃ אתן׃ כרמי׃ לך׃ 7 ותאמר׃ אליו איזבל׃ אשתו׃ אתה׃ עתה׃ מלכת׃ על־ישראל׃ קום׃ אכל־לחם׃ וטב׃ לבבך׃ אני׃ אתן־לך׃ את־כרם׃ נבות׃ היזרעאלי׃ 8 ותכתב׃ ספרים׃ בשם׃ אחאב׃ ותחתם׃ בחותמו׃ ותשלח׃ הספרים׃ אל־הזקנים׃ ואל־החרים׃ אשר׃ בעיר׃ יושבים׃ את־נבות׃ 9 וכתבה׃ בספרים׃ לאמר׃ קראו׃ צום׃ והושיבו׃ את־נבות׃ בראש׃ העם׃ 10 והושיבו׃ שני׃ אנשים׃ בני־בליעל׃ נגדו׃ ויעידו׃ אתו׃ לאמר׃ ברכת׃ אלהים׃ ומלך׃ והוציאוהו׃ וסקלוהו׃ וימת׃ 11 ויעשו׃ אנשי׃ עיר־׳ו׃ הזקנים׃ והחרים׃ אשר׃ הם׃ יושבים׃ בעירו׃ כאשר׃ שלחה׃ אליהם׃ איזבל׃ כאשר׃ כתוב׃ בספרים׃ אשר׃ שלחה׃ אליהם׃ 12 קראו׃ צום׃ והושיבו׃ את־נבות׃ בראש׃ העם׃ 13 ויבאו׃ שני׃ האנשים׃ בני־בליעל׃ ויעמדו׃ נגדו׃ ויעידו׃ אתו׃ האנשים׃ בני־בליעל׃ את־נבות׃ נגד׃ העם׃ לאמר׃ ברך׃ נבות׃ אלהים׃ ומלך׃ ויוציאו׃ אתו׃ מחוץ׃ לעיר׃ וסקלו׃ אבן׃ וימת׃ 14 וישלחו׃ אל־איזבל׃ לאמר׃ סקל׃ נבות׃ וימת׃ 15 והיה׃ כשמע׃ איזבל׃ כי־סקל׃ נבות׃ וימת׃ ותאמר׃ איזבל׃ אל־אחאב׃ קום׃ רש׃ את־כרם׃ נבות׃ היזרעאלי׃ אשר׃ מאן׃ לתת־לך׃ בכסף׃ כי׃ אין׃ נבות׃ חי׃ כי׃ אם־מת׃ 16 והיה׃ כשמע׃ אחאב׃ כי־מת׃ נבות׃ ויקם׃ אחאב׃ לרדת׃ אל־כרם׃ נבות׃ היזרעאלי׃ לרשתו׃ 17 והדבר׃ אל־תשבי׃ לאמר׃ 18 קום׃ רד׃ לקראת׃ אחאב׃ מלך־ישראל׃ אשר׃ בשמרון׃ הנה׃ הוא׃ בגת׃ נבות׃ אשר׃ ירד׃ לרשתו׃ 19 ודברת׃ אליו׃ לאמר׃ כה־אמר׃ יהוה׃ הרצחת׃ וגם׃ ירשת׃ ודברת׃ אליו׃ לאמר׃ כה־אמר׃ יהוה׃ במקום׃ אשר׃ לחכו׃ כלבים׃ את־דם׃ נבות׃ ילחכו׃ הכלבים׃ גם־אתה׃ 20 ויאמר׃ אחאב׃ אל־אליהו׃ הארבי׃ הנמצאתי׃ אויבי׃ ויאמר׃ מצאתי׃ יען׃ התמכרך׃ לעשות׃ הרע׃ בעיני׃ יהוה׃ 21 הנני׃ מביא׃ עליך׃ רעה׃ ובערתי׃ אחריך׃ והכרתי׃ לאחאב׃ משתין׃ בקיר׃ ועצור׃ ועזוב׃ בישראל׃ 22 ונתתי׃ את־בית׃ אחאב׃ כבית׃ ירבעם׃ בן־נבט׃ ובבעשא׃ בן־אחיה׃ אשר׃ הכעסתני׃ והחטיא׃ את־ישראל׃ 23 וגם׃ אל־איזבל׃ דברת׃ לאמר׃ הכלבים׃ יאכלו׃ את־איזבל׃ בחל׃ יזרעאל׃ 24 המת׃ לאחאב׃ בעיר׃ יאכלו׃ הכלבים׃ והמת׃ בשדה׃ יאכלו׃ העוף׃ השמים׃ 25 רק׃ היה׃ לא־היה׃ כאחאב׃ אשר׃ התמכר׃ לעשות׃ הרע׃ בעיני׃ יהוה׃ אשר׃ הסיתה׃ אתו׃ איזבל׃ אשתו׃ 26 ותעב׃ מאד׃ ללכת׃ אחרי׃ הגלולים׃ ככל׃ אשר׃ עשו׃ האמרי׃ אשר׃ הורישם׃ יהוה׃ מפני׃ בני׃ ישראל׃ 27 והיה׃ כשמע׃ אחאב׃ את־הדברים׃ האלה׃ ויקרע׃ בגדיו׃ ויתן׃ שק׃ על־בשרו׃ ויצם׃ ויישכב׃ בשק׃ והלך׃ אט׃ 28 והדבר׃ יהוה׃ אל־אליהו׃ התשבי׃ לאמר׃ 29 הראית׃ כי־נכנע׃ אחאב׃ מפני׃ לא־אביא׃ הרעה׃ בימיו׃ בימי׃ בנו׃ אביא׃ הרעה׃ על־ביתו׃ 30 ויהי׃ אין־דבר׃ אל־אליהו׃ ויבא׃ אחאב׃ ויצם׃ ויישכב׃ בשק׃ ויהי׃ דבר־יהוה׃ אל־אליהו׃ לאמר׃ הראית׃ כי־נכנע׃ אחאב׃ לפני׃ יען׃ אשר־נכנע׃ לפני׃ לא־אביא׃ הרעה׃ בימיו׃ ובימי׃ בנו׃ אביא׃ הרעה׃ על־בית׃ אחאב׃

21 ואם־לא יביא
מספיק לשלם לו
ונמכר בגנבתו
22 אם־בהמה
חיה מן־הבקר
עד־מות־בכור
לא־יגזר
23 אם־בן־בקר
הוא אם־כשב
לא־יגזר
24 אם־לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
25 אם־נמצא
בידו הגנבה
חי מן־הבקר
עד־מות־בכור
לא־יגזר
26 ואם־
בהמה יגנב
27 אם־בן־בקר
הוא אם־כשב
לא־יגזר
28 אם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
29 אם־
בהמה יגנב
מיד־הגנב
ישלם
30 אם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
31 אם־
בהמה יגנב
מאת־הגנב
ישלם
32 אם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
33 אם־
בהמה יגנב
מיד־הגנב
ישלם
34 אם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
35 ואם־
בהמה לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
36 אם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
37 אם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
38 אם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
39 אם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
40 אם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
41 אם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
42 אם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
43 אם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
44 אם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
45 אם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
46 אם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
47 אם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
48 אם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
49 אם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
50 אם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
51 אם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
52 אם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו

11

1 הנה מות
לאיעלתר חל חבל חמת חמת חלבה
חמת חלבה חמת חלבה חלבה
2 ואם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
3 אם־בגנבה
ימצא בידו
חיה מן־הבקר
עד־מות־בכור
חמור
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
4 אם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
5 אם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
6 אם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
7 אם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
8 אם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
9 אם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
10 אם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
11 אם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
12 אם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
13 אם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
14 אם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
15 אם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
16 אם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
17 אם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
18 אם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
19 אם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
20 אם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
21 אם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
22 אם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
23 אם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
24 אם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
25 אם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
26 אם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
27 אם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
28 אם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
29 אם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
30 אם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
31 אם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
32 אם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו
33 אם־
לא־יגיע
לשלם לו
ונמכר בגנבתו

12

1 ואיש
ונתן־חלב
בחמלה
בחמלה
חמאה
ונתן־
חמאה
בחמלה
בחמלה
חמאה
ונתן־
חמאה
בחמלה
בחמלה
חמאה
ונתן־
חמאה

9 הכרתי בחיי, ואמרתי, אלוהים
8 ושמחתי אלף פעמים
בחיי ואמרתי בליבי, אם
אמת הוא שאין אלוהים
אלא אלוהי, אם אמת הוא
10 שיש לי חיים
ונשמה, אם אמת הוא
שאלוהי הקרוב
אליי, אם אמת הוא
שיש לי
11 לי חיים
ונשמה, אם
כמה
מדהים
הוא
שאלוהי
12 כמה
מדהים
אלוהי
13 אז
אמרתי
לעצמי,
14 אלוהי,
בחיי
אמת
אמרתי
לעצמי
אם
אמת
אמרתי
לעצמי
אם
אמת
אמרתי
לעצמי
אם

14 הנה היום בא בער כתנור והיו כל זדים וכל עשי רשעה
קש והלהיט אותם היום הבא אמר יהוה צבאות אשר לא יעזב
2 להם שרש וענף ולכם יראי שמי תזרח שמש צדקה ומרפא
3 בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק ורמסתם רשעים כי
יהיו אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר אני עשה אמר יהוה
4 צבאות זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אתו בחרב על כל
ישראל חקים ומשפטים הנה אנכי שולח לכם את אליה הנביא
5 לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא והשיב לב אבות על בנים
ולב בנים אל אבותם פן אבוא והכיתי את הארץ חרם
6 כתובים בספר הזכרונות אשר לפני יהוה אלהי ישראל
ומלכיהם אשר לקחו אותם מן הגוים אשר הם מתפארים בהם
7 לבלתי הביא חרם בתוך ישראל ולא יהיה עוד מלך ושר
ומושל בבית ישראל כי אם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי
8 אתכם מארץ מצרים לבלתי היות לכם עבדים ואשבר מוטות
עולכם ואולך אתכם קוממיות 9 ועתה אל תיראו מפני
אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת כי אם אל תיראו
10 מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת כי אם אל
תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת כי אם
11 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
12 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
13 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
14 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
15 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
16 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
17 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
18 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
19 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
20 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
21 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
22 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
23 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
24 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
25 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
26 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
27 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
28 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
29 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
30 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
31 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
32 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
33 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
34 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
35 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
36 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
37 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
38 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
39 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
40 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
41 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
42 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
43 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
44 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
45 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
46 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
47 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
48 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
49 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
50 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
51 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
52 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
53 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
54 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
55 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
56 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
57 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
58 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
59 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
60 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
61 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
62 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
63 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
64 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
65 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
66 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
67 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
68 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
69 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
70 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
71 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת
72 אל תיראו מפני אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת

15 מלאכי בן איש בחנה בחנה אל תיראו מפני אנשים
אשר אני נותן בהם אות ומופת כי אם אל תיראו מפני
אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת 2 אל תיראו מפני
אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת 3 אל תיראו מפני
אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת 4 אל תיראו מפני
אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת 5 אל תיראו מפני
אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת 6 אל תיראו מפני
אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת 7 אל תיראו מפני
אנשים אשר אני נותן בהם אות ומופת

8 ܐܬܐ ܕܡܪܝܡ ܡܓܕܠܝܬܐ ܘܡܪܝܡ
ܕܝܥܩܘܒ ܘܫܠܘܡܝܬܐ ܘܫܠܘܡܐ
ܕܝܘܣܦ ܘܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܝܥܩܘܒ
ܙܒܕܝܐ ܘܐܚܝܗܝܢ ܕܗܘܘ ܡܫܡܫܢܝܢ
ܠܗ ܒܓܠܝܠܐ ܡܢ ܪܚܩܐ ܩܡܘ ܠܡܚܙܐ
9 ܘܒܨܦܪܐ ܩܡ ܡܢ ܩܒܪܐ ܕܫܒܬܐ
ܡܓܕܠܝܬܐ ܩܕܡܝܬܐ ܠܡܚܙܐ ܠܗ
ܡܪܝܡ ܡܓܕܠܝܬܐ ܕܐܦܩܬ ܫܒܥܐ
10 ܫܐܪܬܗ ܡܢܗ ܫܒܥܐ ܫܐܕܝܢ
ܕܐܙܠܬ ܥܡܗ ܠܒܝܬ ܡܪܝܗ ܕܗܘܬ
ܒܥܝܢܐ ܘܒܒܟܝܐ ܡܪܝܪܬܐ ܗܘ ܕܡܬ
11 ܗܘܝܢ ܐܢܝ ܕܡܬܥܠܝܢ ܡܫܝܚܐ
ܕܩܡ ܡܢ ܡܝܬܐ ܘܫܠܘܡ ܡܢ ܩܒܪܐ
ܕܩܡ ܡܪܝܡ ܡܓܕܠܝܬܐ ܕܚܙܬ ܠܗ
12 ܡܢ ܬܪܬܝܢ ܫܡܗܬܐ ܕܐܙܠ
ܠܡܬܚܙܝ ܠܬܪܝܢ ܡܢܗܘܢ ܕܗܠܟܝܢ
13 ܫܐܪܬܗ ܡܢ ܩܒܪܐ ܕܐܙܠ ܠܒܝܬ
ܡܪܝ ܕܡܬ ܡܢ ܩܒܪܐ ܕܐܙܠ ܠܒܝܬ
ܡܪܝ ܕܡܬ ܡܢ ܩܒܪܐ ܕܐܙܠ ܠܒܝܬ
14 ܡܫܟܚܘܗ ܡܢ ܩܒܪܐ ܕܐܙܠ ܠܒܝܬ
ܡܪܝ ܕܡܬ ܡܢ ܩܒܪܐ ܕܐܙܠ ܠܒܝܬ
15 ܡܫܟܚܘܗ ܡܢ ܩܒܪܐ ܕܐܙܠ ܠܒܝܬ
ܡܪܝ ܕܡܬ

1

1 הלל שהיו כבר ערוכים בדברים
שנמסרו לנו מאלה
2 שראו מראש
ונעשו משרתי הדבר
3 אף אני, אדוני
תאופילוס, אחר
שחקרתי הכל
מראש בדיוק
אמצא לכתוב לך
4 לאמת
ולהראות לך
שהדברים
5 בימי הורדוס
מלך יהודה
היה כוהן
מן המחלקה
אביה
ואשתו
מבנות אהרן
6 אליעזר
ואלישבע
היו צדיקים
לפני אלוהים
7 ולא היו להם
ילדים
כי אלישבע
הייתה עקרה
ושניהם
8 ובעוד
אליעזר
מרבה
לשרת
9 הגורל
הוא
10 ובעת
הקטרת
11 ואז
12 ופחד
13 אבל
14 ויהיה
15 כי
16 ומרבים
17 ויבא
18 ואליעזר
19 ויען
20 ואם
21 ובעוד
22 ובצאתו
23 ובהגיע
24 אחר
25 ואמרה
26 ובחודש
27 אל
28 ובבוא
29 ובראותה
30 ויאמר
31 ותרה
32 ויגדל
33 ומלך
34 ואמרה
35 ויען
36 ובמלאת
37 כי
38 ותאמר
39 ובימים

ההם
40 ותבא
41 ויהי
42 ותקרא
43 ואיך
44 ותרע
45 ותאמר
46 ותאמר
47 ואמרה
48 ותלך
49 ויגדל
50 ומן
51 ויגבר
52 ויהי
53 ויגמל
54 ויבא
55 ויהי
56 (aiōn g165)
57 ובעת
58 ויגדלו
59 ויהי
60 ויאמר
61 ויאמרו
62 ויבקשו
63 ויקרא
64 ותפתח
65 ויהי
66 ויהי
67 ויגדל
68 ויהי
69 ויקם
70 ויהי
(aiōn g165)
71 ומאויבינו
72 ולעשות
73 לתת
74 לתת
75 לעבדו
76 ואתה
77 לתת
78 בגלל
79 לאור
80 ויגדל

2

1 ויהי בימים
2 ויהי
3 ויהי
4 ויעל
5 ויהי
6 ויהי
7 ותלד
8 ורועים
9 ויבעתו
10 ויאמר
11 כי
12 ואת
13 ופתאם
14 כבוד
15 ויהי
16 ויבאו
17 ויודיעו
18 ויתמהו
19 ומרים
20 ויפארו
21 ובעת
22 ובעת
23 אשר
24 ובעת
25 ואיש
26 ורוח
27 ויבא
28 ויקחהו
29 ויברכו
30 ויאמר
31 אשר
32 אשר
33 ויתמהו
34 (aiōn g165)
35 ואף
36 ובמלאת
37 ואשה
38 ותודה
39 ובשוב

אמרתם אלהי אמתכם אל תיראו ואל תערצו
ומלאכת אדם ידיכם כי תעשון ולא תבנו בתים
ונפלתם ולא יקום איש תחתיו כי תזרעו את
הארץ ולא תקצרו כי תרבו ולא יברכו אתכם
ונתתי רגז בלבבם ונתתי אויב לפני אויביהם
ונסתם לא יעמד לפניהם דבר אחד ונרדפו
אתכם חרב ונפלתם ואין מחריד כי אם אני
אמר אל אברם לך לך מארצך ומולדתך ומבית
אביך אל הארץ אשר אראך ואעשך לגוי גדול
ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה ואברכה
מברכיך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחת
האדמה ויאמר אברם אל אלהים אדני מה
תתן לי ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי
הוא דמשק אליעזר ואמר אברם הן לי לא
נתת זרע והנה בן ביתי יורש אותי ויהי
דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי
אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך ויוצא
אתו החוצה ויאמר הבט נא השמים וספר
הכוכבים אם תוכל לספר אותם ויאמר
לו כה יהיה זרעך ואמן באיהוה
ויחשבה לו צדקה ויאמר אליו אני יהוה
אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את
הארץ הזאת לרשתה ויאמר אדני אדני
במה אדע כי אירשנה ויאמר אליו קחה
לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל
משלש ותור וגוזל יונה ויקח לו את כל
אלה ויבתר אתם בתוך ויתן איש בתרו
לקראת רעהו ואת הציפר לא בתר
ויורד העיט על הפגרים ויבא אברם
לגרש אתם ויהי השמש לבוא ותרדמה
נפלה על אברם והנה אימה חשכה
גדלה נפלת אל אברם לאמר ידע תדע
כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם
ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה
וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי
ואחרי כן יצאו ברכש גדול ואתה
תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה
טובה ודור רביעי ישובו הנה כי לא
שלם עון האמרי עד הנה ויהי השמש
בא והי עלטה והנה תנור עשן ולפיד
אש אשר עבר בין הגזרים ביום ההוא
כרת יהוה את אברם ברית לאמר לזרעך
נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד
הנהר הגדול נהר פרת את הקני והאת
הקדמני והאמרי והכנעני והגרגשי
והיבוסי ויהי שרי אשת אברם לא ילדה
לו ולה שפחה מצרית ושמה הגר ותאמר
שרי אל אברם הנה נא עצרני יהוה
מלדת בא נא אל שפחתי אולי אבנה
ממנה ויקח שרי אשת אברם את הגר
המצרית שפחתה מקץ עשר שנים לשבת
אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם
אישה לו לאשה ויבא אל הגר ותהר
ותרא כי הרתה ותקל גברתה בעיניה
ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך אנכי
נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה
ואקל בעיניה ישפט יהוה ביני וביניך
ויאמר אברם אל שרי הנה שפחתך בידך
עשי לה הטוב בעיניך ותענה שרי
ותברחהו מפניה ומצאה אתה מלאך
יהוה על עין המים במדבר על העין
בדרך שור ויאמר הגר שרי גברתי אי
מזה באת ואי מזה תלכי ותאמר מפני
שרי גברתי אנכי ברחת ויאמר לה מלאך
יהוה שובי אל גברתך והתעני תחת
ידיה ויאמר לה מלאך יהוה הרבה
ארבה את זרעך ולא יספר מרב ויאמר
לה מלאך יהוה הנך הרה וילדת בן
וקרא שמו ישמעאל כי שמע יהוה אל
עניך ויהי מרביע בן שנה ושמנה
שנה לאברם בהולד הגר לאברם את
ישמעאל ויהי אברם בן תשע שנה
ותשעים שנה ויראה יהוה אל אברם
ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני
והיה תמים ואתנה בריתי ביני
וביניך וארבה אותך במאד מאד
ויפל אברם על פניו וידבר אתו
אלהים לאמר אני הנה בריתי אתך
והיית לאב המון גוים לא יקרא עוד
את שמך אברם והיה שמך אברהם
כי אב המון גוים נתתיך ופרתי
אותך מאד מאד ונתתיך לגוים
ומלכים ממך יצאו וקימתי את
בריתי ביני וביניך ובין זרעך
אחריך לדרתם לברית עולם להיות
לאלהים לך ולזרעך אחריך ונתתי
לך ולזרעך אחריך את ארץ מגריך
את כל ארץ כנען לאחזת עולם
והיתי להם לאלהים ויאמר אלהים
אל אברהם ואתה את בריתי תשמר
אתה וזרעך אחריך לדרתם זאת
בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם
ובין זרעך אחריך המול לכם כל
זכר ונמלתם את בשר ערלתכם והיה
לאות ברית ביני וביניכם בן שמנת
ימים ימול לכם כל זכר לדרתיכם
יליד בית ומקנת כסף מכל בן נכר
אשר לא מזרעך הוא המול יומל
יליד ביתך ומקנת כסף והיתה בריתי
בבשרכם לברית עולם וערל זכר
אשר לא יומל את בשר ערלתו ונכרתה
הנפש ההוא מעמיה את בריתי הפר
ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתך
לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה
וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן
וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים
יהיו ממנה ותפל אברהם על פניו
ויצחק בלבו הלבן מאת שנה יולד
ואם שרה בת תשעים שנה תלד
ויאמר אברהם אל אלהים לו ישמעאל
יחיה לפניך ויאמר אלהים אבל שרה
אשתך ילדת לך בן וקרא את שמו
יצחק והקימתי את בריתי אתו לברית
עולם לזרעו אחריו ולגוי עולם
ואת ישמעאל שמעתיך הנה ברכתי
אתו והפרתי אתו והרביתי אתו
במאד מאד שנים עשר נשיאים יולד
והשיאתיו לגוי גדול ואת בריתי
אקים את יצחק אשר תלד לך שרה
למועד הזה בשנה האחרת ויכל
לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם
ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל
ילידי ביתו וכל מקנת כסף כל זכר
באנשי בית אברהם וימל את בשר
ערלתם בעצם היום הזה כאשר דבר
אתו אלהים ואברהם בן תשע ושנים
עשרה שנה בהמלו בשר ערלתו וישמעאל
בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו בשר
ערלתו בעצם היום הזה נמולו אברהם
וישמעאל בנו וכל אנשי ביתו ילידי
בית וכסף מאת בן נכר נמלו אתו
ויראא אליו יהוה באלני ממרא והוא
ישב פתח האהל כחם היום וישא עינו
וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו
וירא וירץ לקראתם מפתח האהל
וישתחו ארצה ויאמר אדני אם נא
מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר מעל
עבדך יוקח מעט מים ורחצו רגליכם
והשענו תחת העץ ואקחה פת לחם
וסעדו לבכם אחר תעברו כי על כן
עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה
כאשר דברת וימהר אברהם האהלה
אל שרה ויאמר מהרי שלש סאים
קמח סלת בלי ולתי עשי עוגות
ולאבקר רץ אל הבקר ויקח בן בקר
רך וטוב ויתן אל הנער וימהר לעשות
אתו ויקח חמאה וחלב ובן הבקר
אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד
עליהם תחת העץ ויאכלו ויאמרו אליו
איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל
ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה
והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת
פתח האהל והוא אחריו ואברהם
ושרה זקנים באים בימים חדל היות
לשרה ארח כנשים ותצחק שרה בקרבה
לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה
ואדני זקן ויאמר יהוה אל אברהם
למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם
אלד ואני זקנתי היפלא מיהוה דבר
למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה
בן ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי
יראה ויאמר לא כי צחקת ויפנו
משם האנשים וישקיפו על פני סדם
ואברהם הולך עמם לשלחם ויהוה
אמר המכסה אני מאברהם אשר אעשה
ואברהם היו לגוי גדול ועצום
והנברכו בו כל גוי הארץ כי ידעתיו
למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו
אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה
ומשפט למען הביא יהוה על אברהם
את אשר דבר עליו ויאמר יהוה זעקת
סדם ועמרה כי רבה ואם חטאתם
כבדה מאד ארדה נא ואראה הכצעקתה
הבאה אלי עשו כלה ואם לא אדעה
ויפנו משם האנשים וילכו סדמה
ואברהם עודנו עמד לפני יהוה
ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק
עם רשע אולי יש חמשים צדיקים
בתוך העיר האף תספה ולא תשא
למקום בעבור חמשים הצדיקים אשר
בקרבה חלילה לך מעשות כדבר הזה
להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק
כרשע חלילה לך השופט כל הארץ
לא יעשה משפט ויאמר יהוה אם אמצא
בסדם חמשים צדיקים בתוך העיר
ונשאתי לכל המקום בעבורם ויען
אברהם ויאמר הנה נא הואלתי לדבר
אל אדני ואנכי עפר ואפר אולי יחסרון
חמשה לחמשים הצדיקים הלא תשחית
בחמשה את כל העיר ויאמר לא אשחית
אם אמצא שם ארבעים ויסף עוד
לדבר אתו ויאמר אולי ימצאון שם
ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור
הארבעים ויאמר אל נא יחר לאדני
ואדברה אולי ימצאון שם שלשים
ויאמר לא אעשה אם אמצא שם שלשים
ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני
אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא
אשחית בעבור העשרים ויאמר אל נא
יחר לאדני ואדברה אך הפעם אולי
ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית
בעבור העשרה ויהוה הלך כאשר כלה
לדבר אל אברהם ואברהם שב למקומו
ויבאו שני המלאכים סדמה בערב
ולוט יושב שער סדם וירא לוט ויקם
לקראתם וישתחו אפים ארצה ויאמר
הנה נא אדני סורו נא אל בית עבדכם
ולינו ורחצו רגליכם והשכמתם והלכתם
לדרככם ויאמרו לא כי ברחוב נלין
ויפצר בהם מאד ויסרו אליו ויבאו
אל ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה
ויאכלו ולפטרם לא שכבו הם ואנשי
העיר אנשי סדם נסבו על הבית מנער
ועד זקן כל העם מקצה ויקראו אל לוט
ויאמרו לו איה האנשים אשר באו אליך
הלילה הוציאם אלינו ונדעה אתם
ויצא אליהם לוט הפתחה והדלת סגר
אחריו ויאמר אל נא אחי תרעו הנה
נא לי שתי בנות אשר לא ידעו איש
אוציאה נא אתכם אליהם והטיבו לעינים
רק לאנשים האל תעשו דבר כי על כן
באו בצל קרתי ויאמרו גש הלאה
ויאמרו עוד האחד בא לגור ושפוט
שפוט עתה נרע אתך מהם ופצרו
מאד באיש לוט וגשו לשבר הדלת
ויאמרו אנשי הבית אל לוט הן מי
אתה עוד פה חתן ובניך ובנתיך
וכל אשר לך בעיר הוצא מן המקום
כי משחתים אנחנו את המקום הזה
כי גדלה צעקתם אל פני יהוה
ונשלחנו יהוה לשחתה ויצא לוט
וידבר אל חתניו לקחי בנתיו אשר
לקחו בנתיו ויאמר קומו צאו מן
המקום הזה כי משחית יהוה את
העיר ויהי כמצחק בעיני חתניו
ובכל אשר לבית ויהי כעלות השחר
ותאיצו המלאכים בלוט לאמר קום
קח את אשתך ואת שתי בנתיך
הנמצאות פן תספה בעון העיר
ויתמהמה ויחזיקו האנשים בידו
ובידי אשתו ובידי שתי בנתיו
בחמלת יהוה עליו ויוציאהו ויניחהו
מחוץ לעיר ויהי כהוציאם אותם
החוצה ויאמר המלט על נפשך אל
תביט אחריך ואל תעמד בכל הכר
הר המלט פן תספה ויאמר לוט
אליהם אל נא אדני הנה נא מצא
עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך
אשר עשית עמדי להחיות את נפשי
ואנכי לא אוכל להמלט אל ההר
פן תדבקני הרעה ומתי ואם נא
הקטנה הוא אמלטה נא שמה הלא
מצער היא וחיתה נפשי ויאמר אליו
הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה
לבלתי הפכי את העיר אשר דברת
מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות
דבר עד בואך שמה על כן קרא שם
העיר צוער ויהוה המטיר על סדם
ועמרה גפרית ואש מאת יהוה מן
השמים ויהפך את הערים האל ואת
כל הכר ואת כל יושבי הערים וצמח
האדמה ותבט אשתו מאחריו ותהי
נציב מלח וישכם אברהם בבקר
אל המקום אשר עמד שם את פני
יהוה וישקף על פני סדם ועמרה
ועל כל פני ארץ הכר וירא והנה
עלה קיטר הארץ כקיטר הכבשן
והיה בשחת אלהים את ערי הכר
וזכר אלהים את אברהם וישלח את
לוט מתוך ההפכה בההפך את הערים
אשר ישב בהן לוט ויעל לוט מצוער
וישב בהר הוא ושתי בנתיו עמו כי
ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא
ושתי בנתיו ותאמר הבכירה אל
הצעירה אבינו זקן ואיש אין בארץ
לבוא עלינו כדרך כל הארץ לכו
נשקה את אבינו יין ונשכבה עמו
ונחיה מאבינו זרע ותשקינה את
אביהן יין בלילה ההוא ותבא הבכירה
ותשכב את אביה ולא ידע בשכבה
ובקומה ויהי ממחרת ותאמר הבכירה
אל הצעירה הנה שכבתי אמש עם
אבי נשקנו יין גם הלילה ותרדי
שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע ותשקינה
גם את אביהן יין בלילה ההוא
ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא ידע
בשכבה ובקומה ותהרינה שתי בנות
לוט מאביהן ותלד הבכירה בן
ותקרא שמו מואב הוא אבי מואב עד
היום הזה והצעירה גם היא ילדה בן
ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני
עמון ויסע משם אברהם ארצה הנגב
וישב בין קדש ובין שור ויגר בגרר
ויאמר אברהם אל שרה אשתו אחתי
הוא וישלח אבימלך מלך גרר ויקח
את שרה ויבא אלהים אל אבימלך
בחלום הלילה ויאמר אליו הנך מת
על האשה אשר לקחת והוא בעלת בעל
ואבימלך לא קרבה אליה ויאמר אדני
הגוי גם צדיק תהרג הלא הוא אמר
לי אחתי הוא והיא גם הוא אמרה
אחי הוא בתם לבבי ובנקיון כפי
עשיתי זאת ויאמר אליו האלהים גם
אנכי ידעתי כי בתם לבבך עשית
זאת ואחשך גם אנכי מחטוא לי על
כן לא נתתיך לנגעו אליה ועתה
השב אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל
בעדך וחיה ואם אינך משיב דע כי
מות תמות אתה וכל אשר לך ויאמר
אבימלך לאברהם מה ראית כי עשית
את הדבר הזה ויאמר אברהם כי אמרתי
רק אין יראת אלהים אך הרגו אותי
אשתי ואמת גם אחתי בת אבי היא
אך לא בת אמי ותהי לי לאשה והיה
אשר הועיאו אלהים אתי מבית אבי
ואמר אליה זה חסדך אשר תעשי עמדי
אל כל המקום אשר נבא שמה אמרי
אלי אחי הוא ויקח אבימלך צאן
ובקר ועבדים ושפחות ויתן לאברהם
וישב שרה אשתו אליו הנה ארצי
לפניך בטוב בעיניך שב ולשרה אמר
הנה נתתי אלף כסף אחיך הנה הוא
לך כסות עינים לכל אשר אתך
ואת כל ואת הוכחת ותצא אבימלך
אברהם ויתפלל אל אלהים וירפא
אלהים את אבימלך ואשתו ושפחותיו
וילדו כי עצר עצר יהוה בעד כל
רחם לבית אבימלך על דבר שרה
אשת אברהם ויהוה פקד את שרה
כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר
דבר ותהר שרה ותלד לאברהם בן
בזקניו למועד אשר דבר אתו אלהים
ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו
אשר ילדה לו שרה יצחק וימל אברהם
את יצחק בנו בן שמנת ימים כאשר
צוה אתו אלהים ואברהם בן מאת
שנה בהולד לו את יצחק בנו ותאמר
שרה צחק עשה לי אלהים כל השמע
יצחק לי ותאמר מי מלל לאברהם
היניקת בנים שרה כי ילדתי בן
לזקניו ויגדל הילד ויגמל ויעש
אברהם משתה גדול ביום הגמל את
יצחק ותרא שרה את בן הגר המצרית
אשר ילדה לאברהם מצחק ותאמר
אל אברהם גרש האמה הזאת ואת בנה
כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני
עם יצחק ורע הדבר מאד באברהם
על אודת בנו ויאמר אלהים אל
אברהם אל ירע בעיניך על הנער
ועל אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע
וגם את בן האמה לגוי אשימנו כי
זרעך הוא וישכם אברהם בבקר
ויקח לחם וחמת מים ויתן אל הגר
שם על שכמה והילד וישלחה ותלך
ותתע במדבר באר שבע ותכל המים
מן החמת ותשלך את הילד תחת אחת
השיחים ותלך ותשב לה מנגד הרחק
כמטחוי קשת כי אמרה אל אראה
במות הילד ותשב מנגד ותשא קולה
ותבך וישמע אלהים את קול הנער
ויקרא מלאך אלהים אל הגר מן
השמים ויאמר לה מה לך הגר אל
תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער
באשר הוא שם קומי שאי את הנער
והחזיקי את ידך בו כי לגוי גדול
אשימנו ויפקח אלהים את עיניה
ותרא באר מים ותלך ותמלא את
החמת מים ותשק את הנער ויהי
אלהים עם הנער ויגדל וישב במדבר
ויהי רבה קשת ויהי בעת ההוא
ויאמר אבימלך ופיכל שר צבאו אל
אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר
אתה עשה עתה השבעה לי באלהים
אם תשקר לי ולנכדי ולניני כחסד
אשר עשיתי עמך תעשה עמדי ועם
הארץ אשר גרת בה ויאמר אברהם
אנכי אשבע ויוכח אברהם את אבימלך
על אודת באר המים אשר גזלו עבדי
אבימלך ויאמר אבימלך לא ידעתי
מי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא
הגדת לי וגם בלתי היום לא שמעתי
ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך
ויכרתו שניהם ברית ויצג אברהם
את שבעת כבשות הצאן לבדן ויאמר
אבימלך אל אברהם מה אלה שבע
הכבשות האלה אשר הצגת לבדן
ויאמר כי את שבע כבשות תקח מידי
בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי את
הבאר הזאת ועל כן קרא למקום ההוא
באר שבע כי שם נשבעו שניהם
ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם
אבימלך ופיכל שר צבאו וישבו
בארץ פלשתים ויטע אשל בבאר שבע
ויקרא שם בשם יהוה אל עולם
ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים
רבים ויהי אחר הדברים האלה
והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו
אברהם ויאמר הנני ויאמר קח נא את
בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק
ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם
לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך
ויאמר אל אברהם אל תשלח ידך אל
הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה
ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת
את בנך את יחידך ממני ויאמר אל
אברהם אל תשלח ידך אל הנער ואל
תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי
ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך
את יחידך ממני ויאמר אל אברהם
אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו
מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים
אתה ולא חשכת את בנך את יחידך
ממני ויאמר אל אברהם אל תשלח ידך
אל

4

1 ויאמר אל־אהרן נטה את־ידך במטך והך את־העפר הארץ
והיה לכנים בכל־ארץ מצרים׃ 2 ויעשו־כן משה
ואהרן כאשר צוה יהוה ויט־מטה אהרן את־ידו
לפני פרעה ולפני עבדיו ויך את־העפר הארץ
ותהי־הכנם על־האדם ובבהמה כל־עפר הארץ
היה הכנם בכל־ארץ מצרים׃ 3 ויעשו־כן
גם־הם בלהטיהם להוציא את־הכנם ולא יכלו
והכנם היה באדם ובבהמה׃ 4 ויאמרו החרטמם
אל־פרעה אצבע־אלהים הוא ויחזק לב־פרעה
ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה׃ 5 ויאמר יהוה
אל־משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה
הנה יצא המימה ואמרת אליו כה אמר יהוה
שלח עמי ויעבדוני׃ 6 כי אם־עוד אתה מחזיק
בעמי לבלתי שלחם הנני מכה את־כל־גבולך
בצפרדעים׃ 7 ושרץ היאר צפרדעים ועלו
ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל־מטתך
ובבית עבדיך ובעמך ובתנורך ובמשארתיך׃
8 ובך ובעמך ובכל עבדיך יעלו הצפרדעים׃
9 ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי
אעתיר לך ולעבדיך ולעמך להכרית הצפרדעים
ממך ומבתיך רק במאר יאורו תשארנה׃
10 ויאמר למחר ויאמר כדברך למען תדע
כי אין כיהוה אלהינו׃ 11 וסרו הצפרדעים
ממך ומבתיך ומעבדיך ומעמך רק במאר
יאורו תשארנה׃ 12 ויצאו משה ואהרן
מעם פרעה ויצעק משה אל־יהוה על־דבר
הצפרדעים אשר שם לפרעה׃ 13 ויעש יהוה
כדבר משה וימתו הצפרדעים מן־הבתים
מן־החצרות ומן־השדות׃ 14 ויערמו אתם
חמרם חמרם ותבאש הארץ׃ 15 וראה פרעה
כי היתה הרוחה והכבד את־לבו ולא שמע
אליהם כאשר דבר יהוה׃ 16 ויאמר יהוה
אל־משה אמר אל־אהרן נטה את־מטך והך
את־עפר האדמה והיה לכנים בכל־ארץ
מצרים׃ 17 ויעשו־כן ויט־אהרן את־ידו
במטהו והך את־עפר האדמה ותהי־הכנם
באדם ובבהמה כל־עפר האדמה היה הכנם
בכל־ארץ מצרים׃ 18 ועשו־כן גם־המרטמים
בלטיהם להוציא את־הכנם ולא יכלו
והכנם היה באדם ובבהמה׃ 19 ויאמרו
החרטמם אל־פרעה אצבע־אלהים הוא
ויחזק לב־פרעה ולא שמע אליהם כאשר
דבר יהוה׃ 20 ויאמר יהוה אל־משה השכם
בבקר והתיצב לפני פרעה הנה יצא המימה
והתיצבת לקראתו ואמרת אליו כה אמר
יהוה שלח עמי ויעבדוני׃ 21 כי אם־אין
אתה משלח את־עמי הנני משלח בך ובעבדיך
ובעמך ובבתיך את־הערב׃ 22 והפלתי
ביום ההוא את־ארץ גשן אשר עמי עמד עליה
לבלתי־היות שם ערב למען תדע כי אני יהוה
בקרב הארץ׃ 23 ושמתי פדות בין עמי
ובין עמך למחר יהיה האות הזה׃ 24 ויעש
יהוה כן ויבא ערב כבד בית פרעה ובתי
עבדיו ובכל־ארץ מצרים תשחת הארב׃
25 ויקרא פרעה אל־משה ואל־אהרן לאמר
לכו זבחו לאלהיכם בארץ׃ 26 ויאמר משה
לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים
נזבח ליהוה אלהינו הן נזבח את־תועבת
מצרים לעיניהם הלא יסקלנו׃ 27 דרך
שלשת הימים נלך במדבר וזבחנו ליהוה
אלהינו כאשר יאמר אלינו׃ 28 ויאמר
פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם ליהוה
אלהיכם במדבר רק הרחק לא תרחיקו
ללכת התפללו בעדי׃ 29 ויאמר
משה הנה אני יוצא מעמך והעתרתי
ליהוה ופרש הערבים מפרעה מעבדיו
ומעמו מחר אך־אל־יסף פרעה התל לבלתי
שלח את־העם לזבח ליהוה׃ 30 ויצא משה
מעם פרעה ויעתר אל־יהוה׃ 31 ויעש יהוה
כדבר משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו
ומעמו לא נשאר אחד׃ 32 וכבד פרעה
את־לבו גם־בפעם הזאת ולא שלח את־בני
ישראל׃ 33 ויאמר יהוה אל־משה בא אל־
פרעה כי אני הכבדתי את־לבו ואת־לב
עבדיו למען שתי אתותי אלה בקרבו׃
34 ולמען תספר באזני בנך ובן־בנך את
אשר התעללתי במצרים ואת־אתתי אשר
שמתי בם וידעתם כי אני יהוה׃ 35 ויבא
משה ואהרן אל־פרעה ויאמרו אליו כה
אמר יהוה אלהי העברים עד־מתי מאן
הכנע מפני שלח עמי ויעבדוני׃ 36 כי
אם־עוד אתה מחזיק בעמי לבלתי שלחם
הנני מביא מחר ארבה בגבלך׃ 37 וכסה
את־עין הארץ ולא יוכל לראות את־הארץ
ואכל את־יתר הפלטה הנשארת לכם מן־
הברד ואכל את־כל־העץ הצמח לכם מן־
השדה׃ 38 ומלאו בתיך ובתי כל־עבדיך
ובתי כל־מצרים אשר לא־ראו אבתיך
ואבתי אבתיך מיום היותם על־האדמה
עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה׃
39 ויאמרו עבדי פרעה אליו עד־מתי יהיה
זה לנו למוקש שלח את־האנשים ויעבדו
את־יהוה אלהיהם הטרם תדע כי אבדה
מצרים׃ 40 ואמר אליהם מי ומי הולכים
לעבד את־יהוה אלהינו׃ 41 ויאמר אל־
אהרן קח־מנחה ושים אש מזבח ונתן
עליה קטרת והולך מהר אל־פרעה׃
42 ויאמר אליו הנני יצא מן־העיר ופרשתי
כפי אל־יהוה ורבו הקולות לא יספון
עוד וברד לא־יהיה עוד למען תדע כי
ליהוה הארץ׃ 43 ואתה ועבדיך אני יודע
כי טרם תיראון מפני יהוה אלהים׃
44 ופשתה והשערה נכתה כי־השערה
אביב׃

5

45 והפשתן היתה לבן׃ 46 והאבן
נכתה לבנה׃ 47 ויצא מעם פרעה׃
48 ויעתר משה אל־יהוה כאשר
אמר יהוה׃ 49 ויעש יהוה כדבר משה
ויסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו
לא־נשאר אחד׃ 50 ויכבד יהוה את־לב
פרעה ולא שלח את־בני ישראל׃
51 ויאמר יהוה אל־משה בא אל־פרעה
כי אני הכבדתי את־לבו ואת־לב
עבדיו למען שתי אתתי אלה בקרבו׃
52 ולמען תספר באזני בנך ובן־בנך
את אשר־התעללתי במצרים ואת־אתתי
אשר־שמתי בם וידעתם כי אני יהוה׃
53 ויבא משה ואהרן אל־פרעה ויאמרו
אליו כה אמר יהוה אלהי העברים עד־מתי
מאן הכנע מפני שלח עמי ויעבדוני׃
54 כי אם־עוד אתה מחזיק בעמי לבלתי
שלחם הנני מביא מחר ארבה בגבלך׃
55 וכסה את־עין הארץ ולא יוכל לראות
את־הארץ ואכל את־יתר הפלטה הנשארת
לכם מן־הברד ואכל את־כל־העץ הצמח
לכם מן־השדה׃ 56 ומלאו בתיך ובתי
כל־עבדיך ובתי כל־מצרים אשר לא־ראו
אבתיך ואבתי אבתיך מיום היותם על־
האדמה עד־היום הזה ויפן ויצא מעם
פרעה׃ 57 ויאמרו עבדי פרעה אליו עד־
מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את־האנשים
ויעבדו את־יהוה אלהיהם הטרם תדע כי
אבדה מצרים׃ 58 ויאמר אל־אהרן קח
לך מטה ושלך אל־אש המזבח ונתת
עליה קטרת והולך מהר אל־פרעה׃
59 ויאמר אליו הנני יצא מן־העיר
ופרשתי כפי אל־יהוה ורבו הקולות
לא יספון עוד וברד לא־יהיה עוד למען
תדע כי ליהוה הארץ׃ 60 ואתה ועבדיך
אני יודע כי טרם תיראון מפני יהוה
אלהים׃ 61 והפשתה והשערה נכתה
כי־השערה אביב והפשתה גבעל׃
62 והחטה והכסמת לא נכתו כי אפלות
הנה׃ 63 ויצא משה מעם פרעה את
העיר ופרש כפי אל־יהוה ויעמדו הקולות
וברד לא־נתך ארץ׃ 64 ופרעה ראה
כי־חדל המטר והברד והקולות ויסף
לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו׃
65 וחזק לב־פרעה ולא שלח את־בני
ישראל כאשר דבר יהוה ביד־משה׃

אשר אמר אל אברם לך לך מארצך וגו׳ 30 ויאמר אל אברם ולמולדתך ומבית
אביך אל הארץ אשר אראך׳ ולא אמר לו לך לך ומולדתך ומבית אביך׳ ולא
אמר לו אל הארץ אשר אראך׳ אלא לך לך׳ מלמד שהיה אומר לו לך לך׳ 31 אמר
רבי אבא בר כהנא׳ אמר לו הקב״ה לאברהם׳ אם אתה הולך׳ אני מראה לך
ארץ׳ ואם אתה יושב׳ אני מראה לך ארץ׳ 32 אמר רבי יוחנן בר יוסי׳ אמר
לו׳ אם אתה הולך׳ אני מראה לך ארץ׳ ואם אתה יושב׳ אני מראה לך ארץ׳
33 אמר לו׳ אם אתה הולך׳ אני מראה לך ארץ׳ ואם אתה יושב׳ אני מראה לך
ארץ׳ 34 אמר רבי אלעזר׳ אמר לו הקב״ה׳ אם אתה הולך׳ אני מראה לך ארץ׳
ואם אתה יושב׳ אני מראה לך ארץ׳ 35 אמר רבי אלעזר בן עזריה׳ אמר לו
הקב״ה׳ אם אתה הולך׳ אני מראה לך ארץ׳ ואם אתה יושב׳ אני מראה לך
ארץ׳ 36 אמר רבי אבא בר כהנא׳ אמר לו הקב״ה׳ אם אתה הולך׳ אני מראה
לך ארץ׳ ואם אתה יושב׳ אני מראה לך ארץ׳ אמר לו׳ אם אתה הולך׳ אני
מראה לך ארץ׳ ואם אתה יושב׳ אני מראה לך ארץ׳ 37 אמר רבי יוחנן בר
אלעזר׳ אמר לו הקב״ה׳ אם אתה הולך׳ אני מראה לך ארץ׳ ואם אתה יושב׳
אני מראה לך ארץ׳ 38 אמר רבי יוסי בר חנינא׳ אמר לו הקב״ה׳ אם אתה
הולך׳ אני מראה לך ארץ׳ ואם אתה יושב׳ אני מראה לך ארץ׳ 39 אמר רבי
אבא בר כהנא׳ אמר לו הקב״ה׳ אם אתה הולך׳ אני מראה לך ארץ׳ ואם אתה
יושב׳ אני מראה לך ארץ׳ אמר לו׳ אם אתה הולך׳ אני מראה לך ארץ׳ ואם
אתה יושב׳ אני מראה לך ארץ׳

6

אם אין יראת אלהים׳ אין אדם׳ אין אדם׳ אין אדם׳ אין אדם׳ אין אדם׳
אין אדם׳ אין אדם׳ אין אדם׳ אין אדם׳ אין אדם׳ אין אדם׳ אין אדם׳ אין
אדם׳ אין אדם׳ אין אדם

אמרו לו אמור לבני ישראל ראיתם שמים מדברים עמכם
מעל הר סיני 23 ואני הנה לקחתי את אחיכם מתוך בני
ישראל תחת כל בכור פטר רחם מבני ישראל ולי יהיו
הלוים 24 כי לי כל בכור ביום הכותי כל בכור בארץ
מצרים הקדשתי לי כל בכור בישראל מאדם ועד בהמה
לי יהיו אני יי׳ 25 ואת הלוים לקחתי תחת כל בכור
בני ישראל 26 ויוסף יי׳ אל משה לאמר 27 ואת
הלוים תקח לי אני יי׳ תחת כל בכור בבני ישראל
ואת בהמת הלוים תחת כל בכור בבהמת בני ישראל
והיו לי הלוים אני יי׳ 28 ואת פדוי שנים
עשרת אלפים ומאתים ושלשה ותקח את הלוים לי
אני יי׳ תחת כל בכור בבני ישראל ואת בהמת הלוים
תחת כל בכור בבהמתם והיו לי הלוים אני יי׳
29 ומנית את בני לוי לבית אבתם למשפחתם כל
זכר מבן חדש ומעלה תפקדם 30 ויהי פקודיהם
לפי מספר כל זכר מבן חדש ומעלה שנים ועשרים
אלף ושבע מאות 31 ויחנו בני לוי אל תוך
המחנה מערב לבית אבתם ויהי מלוים אל
מחנה בני ישראל 32 ורב רבים הלוים מראשי
הנשאים לשמרת משמרת מקדש ופקדת אלעזר בן
אהרן הכהן 33 לגרשן משפחת הגרשני ולמרלי
משפחת המרלי אלה משפחות הלוי לבית אבתם
34 ופקודיהם לפי מספר כל זכר מבן חדש
ומעלה שבעת אלפים וחמש מאות 35 ראש
לבית אב למשפחת הגרשני אליסף בן לאל
ומשמרת בני גרשון יחנו אחרי המשכן ימה
36 ופקודת בני מרלי משפחת מחלי ומושי
אלה משפחות מרלי לפקודיהם 37 ופקודיהם
לפי מספר כל זכר מבן חדש ומעלה שלשת
אלפים ומאתים 38 וחנים לפני המשכן
קדמה משה ואהרן ובניו שמרים משמרת המקדש
למשמרת בני ישראל והזר הקרב יומת 39 כל
פקודי הלוים אשר פקד משה ואהרן על פי יי׳
למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה שנים
ועשרים אלף 40 ויי׳ אמר אל משה פקד כל
בכור זכר לבני ישראל מבן חדש ומעלה ושא
את מספר שמות 41 ולקחת לי את הלוים
אני יי׳ תחת כל בכור בבני ישראל ואת בהמת
הלוים תחת כל בכר בבהמת בני ישראל 42 ויפקד
משה אשר צוה יי׳ אתו את כל בכור בבני
ישראל 43 ויהי כל בכור זכר למספר שמות
מבן חדש ומעלה לפקדיהם שנים ועשרים אלף
ושבע מאות ושבעים ושלשה 44 וידבר יי׳
אל משה לאמר 45 קח את הלוים תחת כל בכור
בבני ישראל ואת בהמת הלוים תחת בהמתם והיו
לי הלוים אני יי׳ 46 ולפדות את שארית
המאתים והשלשה והשבעים מן הבכרות בני ישראל
אשר עליהם הלוים 47 ולקחת חמש חמש לגלגלת
תקח בשקל הקדש עשרים גרה השקל 48 ונתת
הכסף לאהרן ולבניו פדוי המותרים בם 49 ויקח
משה את הכסף פדוי הלוים מאת פדוי הבכרים בני
ישראל 50 את הכסף אלף שבע מאות
וחמשה וששים שקל בשקל הקדש

8

ויאמר יי׳ אל משה לאמר 2 צו
את אהרן ואמרת אליו בהעלתך את הנרות אל מול
פני המנורה יאירו שבעת הנרות 3 ויעש כן אהרן
אל מול פני המנורה העלה נרתיה על פי יי׳ את משה
צוה יי׳ 4 ואת מעשה המנורה מקשה זהב עד ירכה
עד פרחה מקשה היא כמראה אשר הראה יי׳ את משה
כן עשה את המנורה 5 ויאמר יי׳ אל משה לאמר
6 קח את הלוים מתוך בני ישראל וטהרת אתם
7 וכה תעשה להם לטהרם הזה עליהם מי חטאת
והעבירו תער על כל בשרם וכבסו בגדיהם
8 ויקחו פר בן בקר ומנחתו סלת בלולה בשמן
ופר בן בקר אחר תקח לחטאת 9 והקרבת את
הלוים לפני אהל מועד והקהלת את עדת בני
ישראל 10 והקרבת את הלוים לפני יי׳
וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלוים 11 והניף
אהרן את הלוים תנופה מאת בני ישראל והיו
לעבד את עבדת יי׳ 12 והלוים ידיהם
יסמכו על ראשי הפרים ועשה את האחד חטאת
ואת האחד עלה ליי׳ לכפר על הלוים 13 והעמדת
את הלוים לפני אהרן ולפני בניו והניפת אתם
תנופה ליי׳ 14 והבדלת את הלוים מתוך בני
ישראל והיו לי הלוים 15 ואחרי כן יבאו הלוים
לעבד את אהל מועד וטהרתם והנפת אתם תנופה
16 כי נתונים נתונים הם לי מתוך בני ישראל
תחת פטר כל רחם בכור כל בני ישראל לקחתי
אתם אלי 17 כי לי כל בכור בבני ישראל באדם
ובבהמה ביום הכותי כל בכור בארץ מצרים
הקדשתים לי 18 ולקחתי את הלוים תחת כל בכור
בני ישראל 19 ואתנה את הלוים נתנים לאהרן
ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את עבדת בני
ישראל באהל מועד ולכפר על בני ישראל
ולא יהיה בבני ישראל נגף בגשת בני ישראל
אל הקדש 20 ויעש משה ואהרן וכל עדת בני
ישראל ללוים ככל אשר צוה יי׳ את משה
ללוים כן עשו להם בני ישראל 21 ויתחטאו
הלוים וכבסו בגדיהם והניף אהרן אתם תנופה
לפני יי׳ ויכפר עליהם אהרן לטהרם 22 ואחרי
כן באו הלוים לעבד את עבדתם לפני אהרן
ולפני בניו כאשר צוה יי׳ את משה ללוים כן
עשו להם 23 וידבר יי׳ אל משה לאמר
24 זאת אשר ללוים מבן חמש ועשרים שנה
ומעלה יבא צבא עבדת באהל מועד
25 ומבן חמשים שנה יפרש מצבא העבדה ולא
יעבד עוד 26 ושרת את אחיו באהל מועד
לשמר משמרת ועבדה כן תעשה ללוים במשמרתם
8 ויאמר יי׳ אל משה לאמר 2 דבר אל אהרן
ואמרת אליו בהעלתך את הנרות אל מול פני
המנורה יאירו שבעת הנרות 3 ויעש כן אהרן
אל מול פני המנורה העלה נרתיה על פי יי׳ את משה
צוה יי׳ 4 ואת מעשה המנורה מקשה זהב עד ירכה
עד פרחה מקשה היא כמראה אשר הראה יי׳ את משה
כן עשה את המנורה 5 ויאמר יי׳ אל משה לאמר
6 קח את הלוים מתוך בני ישראל וטהרת אתם
7 וכה תעשה להם לטהרם הזה עליהם מי חטאת
והעבירו תער על כל בשרם וכבסו בגדיהם
8 ויקחו פר בן בקר ומנחתו סלת בלולה בשמן
ופר בן בקר אחר תקח לחטאת 9 והקרבת את
הלוים לפני אהל מועד והקהלת את עדת בני
ישראל 10 והקרבת את הלוים לפני יי׳
וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלוים 11 והניף
אהרן את הלוים תנופה מאת בני ישראל והיו
לעבד את עבדת יי׳ 12 והלוים ידיהם
יסמכו על ראשי הפרים ועשה את האחד חטאת
ואת האחד עלה ליי׳ לכפר על הלוים 13 והעמדת
את הלוים לפני אהרן ולפני בניו והניפת אתם
תנופה ליי׳ 14 והבדלת את הלוים מתוך בני
ישראל והיו לי הלוים 15 ואחרי כן יבאו הלוים
לעבד את אהל מועד וטהרתם והנפת אתם תנופה
16 כי נתונים נתונים הם לי מתוך בני ישראל
תחת פטר כל רחם בכור כל בני ישראל לקחתי
אתם אלי 17 כי לי כל בכור בבני ישראל באדם
ובבהמה ביום הכותי כל בכור בארץ מצרים
הקדשתים לי 18 ולקחתי את הלוים תחת כל בכור
בני ישראל 19 ואתנה את הלוים נתנים לאהרן
ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את עבדת בני
ישראל באהל מועד ולכפר על בני ישראל
ולא יהיה בבני ישראל נגף בגשת בני ישראל
אל הקדש 20 ויעש משה ואהרן וכל עדת בני
ישראל ללוים ככל אשר צוה יי׳ את משה
ללוים כן עשו להם בני ישראל 21 ויתחטאו
הלוים וכבסו בגדיהם והניף אהרן אתם תנופה
לפני יי׳ ויכפר עליהם אהרן לטהרם 22 ואחרי
כן באו הלוים לעבד את עבדתם לפני אהרן
ולפני בניו כאשר צוה יי׳ את משה ללוים כן
עשו להם 23 וידבר יי׳ אל משה לאמר
24 זאת אשר ללוים מבן חמש ועשרים שנה
ומעלה יבא צבא עבדת באהל מועד
25 ומבן חמשים שנה יפרש מצבא העבדה ולא
יעבד עוד 26 ושרת את אחיו באהל מועד
לשמר משמרת ועבדה כן תעשה ללוים במשמרתם

בחבר מיכלה בחבר ובחבר מיכאל מלאכיו ובחבר
מיכאל ומלאכיו ולא נמצא מקומם עוד בשמים
33 ויפל הגדול הנחש הקדמוני ויקרא לו השטן
ולו הנקרא כל תבל ונפל לארץ ומלאכיו נפלו
עמו ושמעתי קול גדול בשמים לאמר עתה נגמר
הישועה והגבורה ומלכות אלהינו ורשות משיחו
34 כי נגרש המקטרג אחינו אשר היה מקטרג
אותם לאלהינו יומם ולילה 35 והם נצחוהו
בדם הטלה ובדבר עדותם ולא אהבו את נפשם
עד המות, לכן שמחו השמים ושוכניהם
36 אבל אי לארץ ולים, כי ירד אליכם השטן
בחמה גדולה ויודע כי מעט עתו לו 37 ויבא
אחר מלאך אל המזבח אשר לפני כסא אלהים
ולו נתן מקטרת הרבה לתת לו לתפילות
כל הקדושים אשר על המזבח לפני כסא אלהים
38 ועלה עשן הקטרת מתפילות הקדושים
מיד מלאך אלהים 39 ולקח המלאך
את המקטרת ומלא אותה מאש המזבח
ויטלם אל הארץ ויהי קולות וברקים
ורעש הארץ 40 ובעת ההיא נתנו לו
שבעת הקולות ויתקנו עצמם לתקע
41 ויבא המלאך הראשון ותקע
ויהי דם ואש ערובים בדם ונפלו
42 ונגעו בשליש מן האדם ובשליש
מן הבהמות ובשליש מן הדגים ומן
הנחשים אשר בים כולם מתו ומן
הרוחות אשר בים כולם מתו ומן
43 ויבא המלאך השני ותקע
ויהי כהר גדול ונפל לים ונגעו
בשליש מן הדגים אשר בים ובשליש
מן הנחשים אשר בים ובשליש מן
44 ובשליש מן הספינות אשר בים
ובשליש מן הנהרות ומן המעינות
ובשליש מן המאורות ומן הכוכבים
ומן הנחשים אשר בים כולם מתו
45 ומן
הדגים אשר בים מתו מה לי מה כולם
אבדה
ומה לי מה כולם מתו אי לי מי
מעכב לי מי מעכב לי מי מעכב לי
מה מתו לי 46 מה לי מה אנו מתו לי אנו נדבק
ואנו
מתו לי 47 מ, לי מה אנו מתו לי אנו
נפל מהר
ולא נמצא מקומם ולא נמצא מקומם
ומה לי מה אנו מתו לי אנו מתו לי
מה לי מה אנו מתו לי אנו מתו לי
48 מה לי מה אנו מתו לי אנו מתו לי
אבדה
ומה לי מה אנו מתו לי אנו מתו לי
49 מה לי מה אנו מתו לי אנו מתו לי
מה לי מה אנו מתו לי אנו מתו לי
50 מה לי מה אנו מתו לי אנו מתו לי
אבדה
ומה לי מה אנו מתו לי אנו מתו לי
51 ומה לי מה אנו מתו לי אנו מתו לי
אבדה
ומה לי מה אנו מתו לי אנו מתו לי
52 ומה לי מה אנו מתו לי אנו מתו לי
אבדה
ומה לי מה אנו מתו לי אנו מתו לי
53 ומה לי מה אנו מתו לי אנו מתו לי
אבדה
ומה לי מה אנו מתו לי אנו מתו לי
54 ומה לי מה אנו מתו לי אנו מתו לי
אבדה
ומה לי מה אנו מתו לי אנו מתו לי
55 ומה לי מה אנו מתו לי אנו מתו לי
אבדה
ומה לי מה אנו מתו לי אנו מתו לי
56 ומה לי מה אנו מתו לי אנו מתו לי
אבדה
ומה לי מה אנו מתו לי אנו מתו לי

9

ונפל הכוכב הגדול מן השמים ונגע
בשליש מן הנהרות ובשליש מן המעינות
2 ובשם הכוכב הגדול נקרא לענה
ויהי כל המים לענה ומתו מן המים
3 ומתו
אנשים רבים מן המים כי מרו הם
ומן הנחלים אשר נמצאו בהם
4 ומן הנחלים אשר נמצאו בהם
ומן הנהרות אשר נמצאו בהם
5 ומן הנחלים אשר נמצאו בהם
ומן הנהרות אשר נמצאו בהם
6 ומן הנחלים אשר נמצאו בהם
ומן הנהרות אשר נמצאו בהם
7 ובעת ההיא הכל הוא
ומן המים אשר נמצאו בהם
ומן המים אשר נמצאו בהם
8 ובעת ההיא נמצאו בהם
ומן המים אשר נמצאו בהם
9 ומן המים אשר נמצאו בהם
ומן המים אשר נמצאו בהם
10 ובעת ההיא נמצאו בהם
ומן המים אשר נמצאו בהם
11 ובעת

מלכים ראשון

ומלך שלמה על כל ישראל ארבעים שנה׃
31 ואלה שמות שריו בן צדוק הכהן׃ עזריה בן
נתן על הנציבים׃ זבוד בן נתן כהן רעה המלך׃
32 ואחיו אליחרף ואחיה סופרים אליחרן בן שיסא
ויהושפט בן אחילוד המזכיר׃ 33 ובנית הצבא
אל בנית בן יהוידע׃ וצדוק והאביתר הכהנים׃
34 ועזריה בן נתן אל הנציבים׃ וזבוד בן נתן
כהן רעה המלך׃ 35 ואחישר אל הבית׃ ואדוניה
בן אבדא אל המס׃ 36 ובן אל הנציבים בכל
ארץ ישראל׃ ונציבים היו אל כל ישראל
לכלכל את המלך׃ 37 ואלה שמות בניהם
אל הר אפרים׃ 38 בן חור בהר אפרים׃
בן דקר במקץ ובשעלבים ובבית שמש
ובאילון ובבית חנן׃ 39 בן חסד בארבות
לו שוכה וכל ארץ חפר׃ בן אבינדב כל
נפת דור׃ 40 בענא בן אחילוד בתענך
ומגדו ובית שאן אשר אצל צרתן מתחת
ליזרעאל מבית שאן עד אבל מחולה
עד מעבר יקמעם׃ 41 בן גבר במחנים׃
לו חות יאיר בן מנשה בגלעד׃ לו
ארגב הבשן שישים ערים גדלות חומה
ובריח נחשת׃ 42 בן עדאל בן אבינדב׃
בן אחימעץ בנפתלי׃ גם הוא לקח את
בשמת בת שלמה׃ 43 בן גבר בן אורי
בארץ גלעד׃ לו ארגב הבשן אשר בגלעד
לו ששים גדלות חומה ובריח נחשת׃
44 בן אחילוד בן פרוח׃ בן שמע בן
אלנתן׃ 45 בן יתר בן שמעי בן בנים׃
בן שמעי בן זבוד בן אפלל׃ 46 בן
חור אחי אביו׃ בן נבט בן אפרים׃
בן שמעי בן יחוא בן יהושפט׃ 47 בן
פלוא בן אליאב בן נתנאל׃ בן יתרן
בן אדר׃ 48 בן אבינדב בן אחימעץ׃
בן יהוא בן עזריה׃ בן חמיל בן אבישלם׃
49 בן בענא בן חושי בן אחימעץ׃
בן יהושפט בן פרוח׃ בן שמע בן אלנתן׃
50 בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
בן תבעל בן אדר׃ 51 בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
52 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
53 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
54 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
55 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
56 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
57 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
58 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
59 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
60 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
61 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
62 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
63 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
64 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
65 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
66 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
67 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
68 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
69 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
70 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
71 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
72 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
73 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
74 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
75 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
76 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
77 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
78 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
79 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
80 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
81 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
82 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
83 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
84 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
85 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
86 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
87 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
88 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
89 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
90 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
91 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
92 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
93 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
94 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
95 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
96 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
97 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
98 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
99 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
100 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
101 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
102 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
103 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
104 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
105 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
106 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
107 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
108 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
109 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
110 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
111 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
112 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
113 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
114 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
115 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
116 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
117 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
118 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
119 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
120 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
121 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
122 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
123 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
124 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
125 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
126 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
127 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
128 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
129 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
130 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
131 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
132 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
133 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
134 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
135 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
136 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
137 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
138 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
139 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
140 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
141 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
142 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
143 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
144 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
145 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
146 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
147 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
148 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
149 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
150 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
151 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
152 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
153 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
154 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
155 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
156 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
157 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
158 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
159 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
160 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
161 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
162 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
163 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
164 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
165 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
166 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
167 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
168 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
169 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
170 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
171 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
172 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
173 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
174 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
175 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
176 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
177 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
178 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
179 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
180 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
181 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
182 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
183 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
184 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
185 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
186 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
187 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
188 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
189 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
190 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
191 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
192 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
193 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
194 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
195 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
196 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
197 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
198 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
199 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
200 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
201 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
202 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
203 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
204 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
205 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
206 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
207 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
208 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
209 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
210 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
211 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
212 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
213 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
214 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
215 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
216 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
217 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
218 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
219 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
220 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
221 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃
222 בן תבעל בן אדר׃ בן אחימעץ בן
אבינדב׃ בן יהוא בן עזריה׃ בן חלץ בן אבישלם׃

16 הנה אנחנו לפניך בפשעינו כי לא נוכל לעמוד לפני אדוני
אלהינו ואלהי אבותינו, כי חטאנו. 17 ועתה מה נאמר לפני
אדוני כי הלא כל הגבורים ואנשי השם כלא לפניו, וחכמים
ונבונים כמאין נחשבו לו, כי רבו מדעיהם ותבונתם נסתרה
מאד. 18 אמנם אין אדם אשר יוכל לעמוד לפניך, אם לא
תאיר פניך אליו ותחיה אותו מרוב חסדיך. 19 הנה אנחנו לפניך
בחרטה ובתשובה, כי אין לנו מענה לדבר אליך. 20 הנה
אנחנו לפניך בתפלה ובתחנה, ואין לנו מענה לדבר אליך.
אם תשמע ותחיה אותנו, אין לנו מה לומר לפניך. 21 ואולם
אם לא תשמע ותמיתנו, הלא אנחנו עבדיך, ואין לנו מענה
לדבר אליך. 22 ועתה, אדוני, אל נא תמיתנו, כי אם תחיה
אותנו ונחיה לפניך. 23 אל נא תמיתנו, אדוני, כי אם תחיה
אותנו ונחיה לפניך. 24 ואם תמיתנו, אדוני, אל נא תמיתנו
בחרון אפך, כי אם תחיה אותנו ונחיה לפניך. 25 אמנם הנה
אנחנו לפניך בחרטה ובתשובה, אל נא תמיתנו בחרון אפך,
כי אם תחיה אותנו ונחיה לפניך. 26 אמנם הנה אנחנו לפניך
בתפלה ובתחנה, אל נא תמיתנו בחרון אפך, כי אם תחיה
אותנו ונחיה לפניך. 27 ואם תמיתנו, אל נא תמיתנו בחרון אפך,
כי אם תחיה אותנו ונחיה לפניך. 28 אמנם הנה אנחנו לפניך
בחרטה ובתשובה, אל נא תמיתנו בחרון אפך, כי אם תחיה
אותנו ונחיה לפניך. 29 ואם לא תשמע ותמיתנו, אל נא תמיתנו
בחרון אפך, כי אם תחיה אותנו ונחיה לפניך. 30 אמנם הנה
אנחנו לפניך בתפלה ובתחנה, אל נא תמיתנו בחרון אפך,
כי אם תחיה אותנו ונחיה לפניך. 31 ואם לא תשמע ותמיתנו,
אל נא תמיתנו בחרון אפך, כי אם תחיה אותנו ונחיה לפניך.
אמנם הנה אנחנו לפניך בחרטה ובתשובה, אל נא תמיתנו
בחרון אפך, כי אם תחיה אותנו ונחיה לפניך. 32 ואם לא
תשמע ותמיתנו, אל נא תמיתנו בחרון אפך, כי אם תחיה
אותנו ונחיה לפניך. 33 אמנם הנה אנחנו לפניך בתפלה
ובתחנה, אל נא תמיתנו בחרון אפך, כי אם תחיה אותנו
ונחיה לפניך. 34 ואם לא תשמע ותמיתנו, אל נא תמיתנו
בחרון אפך, כי אם תחיה אותנו ונחיה לפניך. אמנם הנה
אנחנו לפניך בחרטה ובתשובה, אל נא תמיתנו בחרון אפך,
כי אם תחיה אותנו ונחיה לפניך. 35 ואם לא תשמע ותמיתנו,
אל נא תמיתנו בחרון אפך, כי אם תחיה אותנו ונחיה לפניך.
אמנם הנה אנחנו לפניך בתפלה ובתחנה, אל נא תמיתנו
בחרון אפך, כי אם תחיה אותנו ונחיה לפניך. 36 ואם לא
תשמע ותמיתנו, אל נא תמיתנו בחרון אפך, כי אם תחיה
אותנו ונחיה לפניך. אמנם הנה אנחנו לפניך בחרטה ובתשובה,
אל נא תמיתנו בחרון אפך, כי אם תחיה אותנו ונחיה לפניך.
37 הן הנה אנחנו לפניך בתפלה ובתחנה, אל נא תמיתנו
בחרון אפך, כי אם תחיה אותנו ונחיה לפניך. 38 אם הנה אנחנו
לפניך בחרטה ובתשובה, אל נא תמיתנו בחרון אפך, כי אם
תחיה אותנו ונחיה לפניך. 39 ואם לא תשמע ותמיתנו, אל נא
תמיתנו בחרון אפך, כי אם תחיה אותנו ונחיה לפניך.
אמנם הנה אנחנו לפניך בתפלה ובתחנה, אל נא תמיתנו
בחרון אפך, כי אם תחיה אותנו ונחיה לפניך. 40 ואם לא תשמע,
אדוני, ותמיתנו, אל נא תמיתנו בחרון אפך, כי אם תחיה
אותנו ונחיה לפניך. אמנם הנה אנחנו לפניך בחרטה ובתשובה,
אל נא תמיתנו בחרון אפך, כי אם תחיה אותנו ונחיה לפניך.
41 הן אנחנו לפניך בתפלה ובתחנה, אל נא תמיתנו בחרון אפך,
כי אם תחיה אותנו ונחיה לפניך. 42 ואם לא תשמע ותמיתנו,
אל נא תמיתנו בחרון אפך, כי אם תחיה אותנו ונחיה לפניך.
אמנם הנה אנחנו לפניך בחרטה ובתשובה, אל נא תמיתנו
בחרון אפך, כי אם תחיה אותנו ונחיה לפניך. 43 ואם לא
תשמע ותמיתנו, אל נא תמיתנו בחרון אפך, כי אם תחיה
אותנו ונחיה לפניך. אמנם הנה אנחנו לפניך בתפלה ובתחנה,
אל נא תמיתנו בחרון אפך, כי אם תחיה אותנו ונחיה לפניך.
44 ואם לא תשמע ותמיתנו, אל נא תמיתנו בחרון אפך, כי אם
תחיה אותנו ונחיה לפניך. אמנם הנה אנחנו לפניך בחרטה
ובתשובה, אל נא תמיתנו בחרון אפך, כי אם תחיה אותנו
ונחיה לפניך. 45 ואם לא תשמע ותמיתנו, אל נא תמיתנו
בחרון אפך, כי אם תחיה אותנו ונחיה לפניך. אמנם הנה
אנחנו לפניך בתפלה ובתחנה, אל נא תמיתנו בחרון אפך,
כי אם תחיה אותנו ונחיה לפניך. 46 ואם לא תשמע ותמיתנו,
אל נא תמיתנו בחרון אפך, כי אם תחיה אותנו ונחיה לפניך.
אמנם הנה אנחנו לפניך בחרטה ובתשובה, אל נא תמיתנו
בחרון אפך, כי אם תחיה אותנו ונחיה לפניך. 47 ואם לא
תשמע ותמיתנו, אל נא תמיתנו בחרון אפך, כי אם תחיה
אותנו ונחיה לפניך. אמנם הנה אנחנו לפניך בתפלה ובתחנה,
אל נא תמיתנו בחרון אפך, כי אם תחיה אותנו ונחיה לפניך.
48 ואם לא תשמע ותמיתנו, אל נא תמיתנו בחרון אפך, כי אם
תחיה אותנו ונחיה לפניך. אמנם הנה אנחנו לפניך בחרטה
ובתשובה, אל נא תמיתנו בחרון אפך, כי אם תחיה אותנו
ונחיה לפניך. 49 ואם לא תשמע ותמיתנו, אל נא תמיתנו
בחרון אפך, כי אם תחיה אותנו ונחיה לפניך. אמנם הנה
אנחנו לפניך בתפלה ובתחנה, אל נא תמיתנו בחרון אפך,
כי אם תחיה אותנו ונחיה לפניך. 50 ואם לא תשמע ותמיתנו,
אל נא תמיתנו בחרון אפך, כי אם תחיה אותנו ונחיה לפניך.
אמנם הנה אנחנו לפניך בחרטה ובתשובה, אל נא תמיתנו
בחרון אפך, כי אם תחיה אותנו ונחיה לפניך. 51 ואם לא
תשמע ותמיתנו, אל נא תמיתנו בחרון אפך, כי אם תחיה
אותנו ונחיה לפניך. אמנם הנה אנחנו לפניך בתפלה ובתחנה,
אל נא תמיתנו בחרון אפך, כי אם תחיה אותנו ונחיה לפניך.
52 ו, לחן, שיר המעלות. מלוה המעלות, מלוה המעלות
לא חלה מות אחיו. 53 הנה חלה מלך חלה מלך
לא חלה מלך מלך המלך חלה מלך חלה
אמר אחיו מלך. 54 ומלך לא הפליא לבו כי הנה אחיו
מת הנה כי הנה אחיו מת אחיו מת לבן לבן אחיו מת

34 ויאמר אליו אם לא אמות אמר לו
אלישע לך לשלום ויקם ויבא אל אדניו
35 וחזאל אמר לו מה אמר אלישע
ויאמר אליו חיה תחיה כי הראני יהוה
36 ויבכה חזאל ויאמר מדוע אדני בוכה
ויאמר כי ידעתי את אשר תעשה לבני
37 ישראל מבצריהם תשלח באש
ובחוריהם בחרב תהרג ועלליהם תרטש
והרותיהם תבקע 38 ויאמר אליו אלישע
לך אמר אליו חיה תחיה הראני יהוה
כי מות ימות 39 ויבא חזאל אל אדניו
ויאמר אליו מה אמר אלישע ויאמר
אמר אלי חיה תחיה 40 והנה טוב לו
מאד ויבא אליו אלישע ויעמד לפני יהוה
41 ויאמר חזאל מדוע אדני בוכה ויאמר
כי ידעתי את אשר תעשה לבני ישראל
רעות מבצריהם תשלח באש ובחוריהם
בחרב תהרג ועלליהם תרטש והרותיהם
תבקע 42 ויאמר אלישע הראה חזאל
מלך ארם ויעמד לפני מלך ארם
43 ויבכו עבדי אלישע אל חזאל ויאמר
אליו אל תבך כי הראני יהוה כי אם
44 ויבא חזאל מאת אליו ויאמר אליו
מה אמר אליו אלישע ויאמר אלי חיה
תחיה 45 ויבא מחרת ויקח את המכבר
וימבל במים ויפרש על פניו עד כי מת
ויתמלך חזאל תחתיו 46 ובשנת חמש
לאחאב בן יהושפט מלך יהודה מלך
יהורם בן יהושפט מלך יהודה 47 בן
שלשים ושתים שנה היה בהמלכו
ושמונה שנים מלך בירושלים ושם אמו
עתליה בת עמרי מלך ישראל 48 וילך
בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית
אחאב כי בת אחאב היתה לו אשה
והרע בעיני יהוה 49 ולא אבה יהוה
להשחית את יהודה בעבור דוד עבדו
כאשר אמר לתת לו נר לו ולבניו כל
הימים 50 בימיו פשע אדום מתחת
ליהודה ויתמלכו עליהם מלך 51 ויעבר
יהורם אל צעיר ויכה את אדום אשר
סבבו עליו ויקם אדום מתחת
ליהודה עד היום הזה אז תפשה לבנה
בעת ההיא 52 ויתר דברי יהורם וכל
אשר עשה הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי יהודה 53 ויישכב
יהורם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו
בעיר דוד אביו וימלך אחזיה בנו
תחתיו בשנת שתים עשרה ליהורם בן
אחאב מלך ישראל 54 ויעשה הרע
בעיני יהוה כאשר עשו בית אחאב
כי אשת אחאב היתה לו לאשה ויעבד
את הבעל וישתחו לו ויכעס את יהוה
אלהי ישראל ככל אשר עשה אביו
55 ויצא יהוא לקראת יורם בן אחאב
המלחמה ברמת גלעד הוא וכל ישראל
56 ויהוא ויהי בשבתו בירמות הוא
ויורם שבו לרפא בעיר יזרעאל מן
הפצעים אשר הכו אתו הארמים בהלחמו
את חזאל מלך ארם ויורם בן אחאב
מלך יהודה ירד לראות את יהוא בן
יהושפט בן אחאב ביזרעאל כי חלה הוא
57 ואלישע הנביא קרא לאחד מבני
הנביאים ויאמר אליו אזר מתניך וקח
בידך את פך השמן הזה והלך רמת
גלעד 58 והבא ובא שמה ראה שם את
יהוא בן יהושפט בן נמשי ובא ויקם
אותו מתוך אחיו והוליכו אל חדר
בדד 59 ויקח פך השמן ויצק על ראשו
ויאמר אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל
משחתיך למלך על עם יהוה על ישראל
ופתחת הדלת ונסת ולא תחכה ופקדת
את בית אחאב אדניך ונקמתי דם עבדי
הנביאים מיד איזבל 60 ואבדו כל בית
אחאב ואכרתי לאחאב משתין בקיר
ועצור ועזוב בישראל 61 ונתתי את בית
אחאב כבית ירבעם בן נבט וכבית בעשא
בן אחיה 62 וגם את איזבל יאכלו הכלבים
בחלקת יזרעאל ואין קבר ויפתח הדלת
וינס 63 ויהוא יצא אל עבדי אדניו
ויאמרו אליו השלום הבא משוגע הזה
אליך ויאמר אליהם אתם ידעתם את
איש וישיחו

13

בשנת שלשים ושבע לעשיה יואש בן
אחזיה מלך יהודה מלך יהואחז בן יהוא
על ישראל בשמרון שבע עשרה שנה
2 ויעש הרע בעיני יהוה ויחט אחרי
חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את
ישראל לא סר ממנה 3 ויחר אף יהוה
בישראל ויתנם ביד חזאל מלך ארם
וביד בן הדד בן חזאל כל הימים
4 ויחל יהואחז את פני יהוה ויחן אתו
כי ראה לחץ ישראל אשר לחצם מלך
ארם 5 ויתן יהוה מושיע לישראל
ויצאו מתחת יד ארם וישבו בני ישראל
באהליהם כתמול שלשם 6 אך לא סרו
מחטאת בית ירבעם אשר החטיא את
ישראל בם ובגם האשרה עמדה בשמרון
7 כי לא הותר ליהואחז עם כי אם
חמשים פרשים ועשרת אלפי רגלים
כי אבדם מלך ארם וישמם כעפר לדיש
8 יתר דברי יהואחז וכל אשר עשה
וגבורתו הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל 9 ויישכב
יהואחז עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון
וימלך יואש בנו תחתיו 10 בשנת
שלשים ושבע ליואש מלך יהודה מלך
יואש בן יהואחז על ישראל בשמרון
שש עשרה שנה 11 ויעש הרע בעיני
יהוה לא סר מכל חטאת ירבעם בן נבט
אשר החטיא את ישראל בם בדרכם
הלך 12 יתר דברי יואש וכל אשר עשה
וגבורתו אשר נלחם עם אמציה מלך
יהודה הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל 13 ויישכב יואש
עם אבתיו ויואש ישב על כסאו
וירבעם לבש כסא ויקבר יואש בשמרון
עם מלכי ישראל 14 ואלישע חלה את
חליו אשר ימות בו וירד אליו יואש
מלך ישראל ויבך לפניו אבי אבי רכב
ישראל ופרשיו 15 ויאמר אליו אלישע
קח קשת וחצים ויקח אליו קשת וחצים
16 ויאמר אל מלך ישראל שים ידך
על הקשת וישם יד המלך עליו ויסמך
אלישע את ידיו על ידי המלך 17 ויאמר
פתח החלון קדמה ויפתח ויאמר אלישע
ירה ויירה ויאמר חץ תשועה ליהוה
ותשועה מארם והכית את ארם באפק
עד כלתך 18 ויאמר קח החצים ויקח
ויאמר אל מלך ישראל הך ארצה ויך
שלש פעמים ויעמד 19 ויקצף עליו איש
האלהים ויאמר הך חמש או ששת
פעמים אז הכית את ארם עד כלתך
עתה שלש פעמים תכה את ארם
20 ויקבר אלישע ויקברהו ובני מואב
בא בשנת הבא בארץ 21 והיה המה
קברים איש ויראו את הגדודים ויטלו
את האיש בקבר אלישע ויבא האיש
ויגע בעצמות אלישע ויחי ויעמד על
רגליו 22 וחזאל מלך ארם לחץ את
ישראל כל ימי יהואחז 23 ויחנן יהוה
אתם וירחם אתם ויפן אליהם למען
ברית אברהם יצחק ויעקב ולא אבה
השחיתם ולא השליכם מעל פניו עד
עתה 24 וחזאל מלך ארם מת וימלך
בן הדד בנו תחתיו 25 ויסף יואש בן
יואחז וישב את הערים מיד בן הדד
בן חזאל אשר לקח מיד יואחז אביו
בן הדד שלש פעמים הכהו יואש
וישב את ערי ישראל

14

בשנת שתים ליואש בן יואחז מלך
ישראל מלך אמציה בן יואש מלך
יהודה 2 בן עשרים ושש שנה היה
בהמלכו ואת יהוה לא עשה רק לא
כלבבו 3 והיה כאשר חזק הממלכה
בידו והכה את עבדיו המכים את אביו
את המלך 4 רק הבמות לא סרו עוד
העם זבחים ומקטרים בבמות 5 ויהי
כאשר חזק הממלכה בידו ויכה את
עבדיו המכים את אביו 6 ואת בני
המכים לא המית כאשר כתוב בספר
תורת משה אשר צוה יהוה לאמר לא
יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו
על אבות כי אם איש בחטאו יומתו
7 הוא הכה את אדום בגיא המלח
עשרת אלפים ולכד את הסלע במלחמה
ויקרא שמה יקתאל עד היום הזה
8 אז שלח אמציה מלאכים אל יואש
בן יואחז בן יהוא מלך ישראל לאמר
לכה נתראה פנים אל פנים 9 וישלח
יואש מלך ישראל אל אמציה מלך
יהודה לאמר החוח אשר בלבנון שלח
אל הארז אשר בלבנון לאמר תן את
בתך לבני לאשה ותעבר חית השדה
אשר בלבנון ותרמס את החוח
10 הנה הכית את אדום ונשאך לבך
להתכבד ושב נא בביתך למה תתגרה
בה ונפלת אתה ויהודה עמך
11 ולא שמע אמציה ויעל יואש מלך
ישראל ויתראו פנים אל פנים הוא
ואמציה מלך יהודה בבית שמש אשר
ליהודה 12 ונגף יהודה לפני ישראל
וינסו איש לאהליו 13 ואת אמציה
מלך יהודה תפש יואש מלך ישראל
בבית שמש ויבא ירושלים ויפרץ
בחומת ירושלים מן שער אפרים
עד שער הפנה ארבע מאות אמה
14 ולקח את כל הזהב והכסף וכל
הכלים הנמצאים בבית יהוה ובאוצר
בית המלך ואת בני המשכנתנים
ויבא שמרונה 15 יתר דברי יואש
אשר עשה וגבורתו אשר נלחם עם
אמציה מלך יהודה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי ישראל
16 וישכב יואש עם אבתיו ויקבר
בשמרון עם מלכי ישראל וימלך
ירבעם בנו תחתיו 17 וחי אמציה בן
יואש מלך יהודה אחרי מות יואש
בן יואחז מלך ישראל חמש עשרה
שנה 18 יתר דברי אמציה הלא הם
כתובים על ספר דברי הימים למלכי
יהודה 19 ויהי עליו קשר בירושלים
ויברח לכישה וישלחו אחריו לכישה
וימיתהו שם 20 וישאו אתו על סוסים
ויקבר בירושלים עם אבתיו בעיר
דוד 21 וכל עם יהודה לקחו את עזיה
בן שש עשרה שנה וימליכו אתו
תחת אביו אמציה 22 הוא בנה את
אילת וישבה ליהודה אחרי שכב המלך
עם אבתיו 23 בשנת חמש עשרה
לאמציה בן יואש מלך יהודה מלך
ירבעם בן יואש מלך ישראל בשמרון
שלשים ושתים שנה 24 ויעש הרע
בעיני יהוה לא סר מכל חטאת ירבעם
בן נבט אשר החטיא את ישראל
25 הוא השיב את גבול ישראל מלבוא
חמת עד ים הערבה כדבר יהוה אלהי
ישראל אשר דבר ביד עבדו יונה בן
אמתי הנביא אשר מגת החפר
26 כי ראה יהוה את עני ישראל מר
מאד ואפס עצור ואפס עזוב ואין
עוזר לישראל 27 ולא אמר יהוה
למחות את שם ישראל מתחת השמים
ויושיעם ביד ירבעם בן יואש
28 יתר דברי ירבעם וכל אשר עשה
וגבורתו אשר נלחם וכאשר השיב את
דמשק וחמת ליהודה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי ישראל
29 וישכב ירבעם עם אבתיו עם מלכי
ישראל וימלך זכריה בנו תחתיו
30 ומלכי יהודה אחרי אמציה בן
יואש מלך יהודה עזיה בן שש עשרה
שנה היה בהמלכו 31 ויתר דברי עזיה
וכל אשר עשה הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי יהודה
32 ויישכב עזיה עם אבתיו ויקברו
אתו עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך
יותם בנו תחתיו 33 ומלכי ישראל
בשמרון ירבעם בן יואש מלך ישראל
34 יתר דברי ירבעם וכל אשר עשה
וגבורתו אשר נלחם אשר השיב את
דמשק וחמת ליהודה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי ישראל
35 ומנחם בן גדי מתרצה בא מתרצה
ויכו את תפח וכל אשר בה ואת גבולה
מן תרצה כי לא פתחו לו על כן הכו
אותה כל הרה בקע 36 יתר דברי
מנחם וכל אשר עשה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי ישראל
37 בימים ההם החל יהוה לשלח
ברצין מלך ארם וברמליה מלך ארם
ויהוה בן יותם מלך יהודה 38 ויישכב
מנחם עם אבתיו ויקבר בעיר שמרון
אביו וימלך פקחיה בנו תחתיו

מגד מלכותו ולא מלכותו לכל עולמים ומשלתו בכל
דורות׃ 14 סומך יהוה לכל הנופלים וזוקף לכל
הכפופים׃ 15 עיני כל אליך יקוו ואתה נותן אכלם
בעתו׃ 16 פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון׃
17 צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו׃
18 קרוב יהוה לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת׃
19 רצון יראיו יעשה ושועתם ישמע ויושיעם׃
20 שומר יהוה את כל אהביו ואת כל הרשעים
ישמיד׃ 21 תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר
שם קדשו לעולם ועד׃

15 1 הללויה כי טוב זמרה אלהינו כי נעים
נאוה תהלה׃ 2 בונה ירושלים יהוה נדחי ישראל
יכנוס׃ 3 הרופא לשברי לב ומחבש לעצבותם׃
4 מונה מספר לכוכבים לכולם שמות יקרא׃
5 גדול אדנינו ורב כח לתבונתו אין מספר׃
6 מעודד ענוים יהוה משפיל רשעים עד ארץ׃
7 עונו ליהוה בתודה זמרו לאלהינו בכנור׃
8 המכסה שמים במעבה ארץ המכין הרים
חציר׃ 9 נותן לבהמה לחמה לבני עורב אשר
יקראו׃ 10 לא בגבורת הסוס יחפץ לא בשוקי
האיש ירצה׃ 11 רוצה יהוה את יראיו את
המיחלים לחסדו׃ 12 שבחי ירושלים את יהוה
הללי אלהיך ציון׃ 13 כי חזק בריחי שעריך
ברך בניך בקרבך׃ 14 השם גבולך שלום
חלב חטים יאכילך׃ 15 השלח אמרתו ארץ
עד מהרה ירוץ דברו׃ 16 הנותן שלג כצמר
כפור כאפר יזרק׃ 17 משליך קרחו כפתים
מי יעמד מפני קרתו׃ 18 ישלח דברו ויתיכם
יגיח רוחו יזלו מים׃ 19 מגיד דברו ליעקב
חקיו ומשפטיו לישראל׃ 20 לא עשה כן לכל
גוי ומשפטים בל ידעום הללויה׃

16 1 אל תשמח ישראל אל גיל כעמים
כי זנית מאלהיך אהבת אתנן על כל גרנות
דגן׃ 2 יגון ויקב לא יכלכלם׃ 3 לכן תרעה
כבשים רחבים׃ 4 ואתם הרעים אל תגיעו
בכרי בת ציון׃ 5 כי הנה אנכי בא ושכנתי
בתוכך נאם יהוה׃ 6 ורבו גוים אל יהוה
ביום ההוא והיו לי לעם׃ 7 ושכנתי בתוכך
וידעת כי יהוה צבאות שלחני אליך׃ 8 ונחל
יהוה את יהודה חלקו על אדמת הקדש׃
9 הס כל בשר מלפני יהוה כי נעור מזבל
מעונו׃ 10 כי הנה יהוה יצא ממקומו ופקד
עון יושב הארץ עליו׃ 11 והארץ גלתה דמיה
וחלליה לא תכסה׃ 12 ביום ההוא נאם אדני
יהוה אסף נדחים׃ 13 ונתתי מלכי בתוכך
ומלכי בתוך ירושלים׃ 14 ובית אלהים
בתוכך ומלכי בתוך ירושלים׃ 15 ובאו
מרחוק בנים ובנות ירושלים׃ 16 ובאו
בנים ובנות ירושלים׃ 17 ובאו בנים ובנות
ירושלים׃ 18 ובאו בנים ובנות ירושלים׃
19 ובאו בנים ובנות ירושלים׃ 20 ובאו
בנים ובנות ירושלים׃ 21 ובאו בנים ובנות
ירושלים׃ 22 ובאו בנים ובנות ירושלים׃
23 ובאו בנים ובנות ירושלים׃ 24 ובאו
בנים ובנות ירושלים׃ 25 ובאו בנים ובנות
ירושלים׃ 26 ובאו בנים ובנות ירושלים׃
27 ובאו בנים ובנות ירושלים׃ 28 ובאו
בנים ובנות ירושלים׃ 29 ובאו בנים ובנות
ירושלים׃ 30 ובאו בנים ובנות ירושלים׃
31 ובאו בנים ובנות ירושלים׃ 32 ובאו
בנים ובנות ירושלים׃ 33 ובאו בנים ובנות
ירושלים׃ 34 ובאו בנים ובנות ירושלים׃
35 ובאו בנים ובנות ירושלים׃

19 וכי אין אדם שמת כי אם בחלו
ובאין בו כל כחו אדם אחר אינו חוזר עד
אם אחר עד שהקדוש ברוך הוא 20 מחזיר אדם המתחדש בחלומו
ומעביר מה שהוא רוצה לעשות בו אדם מתוך חלומו ומעבר
21 מה שהוא רוצה לעשות אדם בחלומו
מה שאדם חולם בלבו אדם בחלומו 22 ,ומעבר אדם
בחזרה מתוך חלומו, ומחזיר לו אדם
אחר אל מעמדו 23 וכה אמר אדון
24 (Hadēs g86) מתוך בית האסורים אל מלוכה
ומתוך בית הכלא אל מעמד ומלוכה
ומתוך בית הכלא אל מעמד ומלוכה
ומתוך בית הכלא אל מעמד ומ

לא תגנב לא תכחשו איש את עמיתו׃ 26 ולא תשבעו בשמי לשקר וחללת
את שם אלהיך אני יהוה׃ 27 לא תעשק את רעך ולא תגזל לא תלין
פעלת שכיר אתך עד בקר׃ 28 לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשול
ויראת מאלהיך אני יהוה׃ 29 לא תעשו עול במשפט לא תשא פני דל ולא
תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתך׃ 30 לא תלך רכיל בעמיך לא תעמד על
דם רעך אני יהוה׃ 31 לא תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך
ולא תשא עליו חטא׃ 32 לא תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך
כמוך אני יהוה׃ 33 וכי יגור אתך גר בארצכם לא תונו אתו׃ 34 כאזרח
מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם וואהבת לו כמוך כי גרים הייתם בארץ
מצרים אני יהוה אלהיכם׃ 35 לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמתך׃
36 מאזני צדק אבני צדק איפת צדק והין צדק יהיו לכם אני יהוה אלהיכם
אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים׃ 37 ושמרתם את כל חקתי ואת כל
משפטי ועשיתם אותם אני יהוה׃

19

1 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 2 דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם
קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם׃ 3 איש אמו ואביו תיראו ואת
שבתתי תשמרו אני יהוה אלהיכם׃ 4 אל תפנו אל האלילים ואלהי מסכה
לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם׃ 5 וכי תזבחו זבח שלמים ליהוה לרצנכם
תזבחוהו׃ 6 ביום זבחכם יאכל ומחרת והנותר עד יום השלישי באש יישרף׃
7 ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה׃ 8 ואכליו עונו
יישא כי את קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה׃ 9 וכי תקצרו
את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך בקצרך ולקט קצירך לא תלקט׃
10 וכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני
יהוה אלהיכם׃ 11 לא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו׃
12 ולא תשבעו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך אני יהוה׃ 13 לא
תעשק את רעך ולא תגזל לא תלין פעלת שכיר אתך עד בקר׃ 14 לא
תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה׃ 15 לא
תעשו עול במשפט לא תשא פני דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט
עמיתך׃ 16 לא תלך רכיל בעמיך לא תעמד על דם רעך אני יהוה׃
17 לא תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו
חטא׃ 18 לא תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני יהוה׃
19 את חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע כלאיים שדך לא תזרע כלאיים
ובגד כלאים לא יעלה עליך׃ 20 ואיש כי ישכב את אשה שכבת זרע
והיא שפחה נחרפת לאיש ולא נפדתה אם הפדה לא נתנה לה בקרת
תהיה לא יומתו כי לא חפשה׃ 21 והביא את אשמו ליהוה אל פתח
אהל מועד איל אשם׃ 22 וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני יהוה
על חטאתו אשר חטא וסלח לו מחטאתו אשר חטא׃ 23 וכי תבאו אל הארץ
ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם ערלתו את פריו שלש שנים יהיה לכם
ערלים לא יאכל׃ 24 ובשנת הרביעית יהיה כל פריו קדש הלולים
ליהוה׃ 25 ובשנת החמישית תאכלו את פריו להוסיף לכם תבואתו
אני יהוה אלהיכם׃ 26 לא תאכלו על הדם לא תנחשו ולא תעונו׃

21 הנה ימים באים נאום יהוה ופרעתי
על פקד אלהי בבל וארצו כל ארצה
ומת חלל בקרבה׃ 22 וגם בבל לגלים
אדם ונפלו חללי בבל׃ 23 ראו ראיתי
כי נפלה בבל פתאם ולא ידעת
נמצאת גם נתפסת בבל כי אל יהוה
התגרת׃ 24 פתח יהוה את נכתו
ויוצא את כלי זעמו כי מלאכת
אדני יהוה צבאות בארץ כשדים׃
25 בואו מקצה הארץ פתחו מסגריה
סלו כערמים והחרימו אותה אל
תהי לה שאר׃ 26 הרגו כל פרריה
ירדו לטבח אי הוי יומם בא עת
פקדתם׃ 27 נוס נסו מבבל ומלטו
איש אל נקמתו׃ 28 קול נס ופליטת
מארץ בבל לספר בציון את נקמת
יהוה אלהינו נקם נקם היכלו׃
29 הזעקו אל רבים כל דרכי קשת
חנו עליה סביב אל יהי לה פליטה
שלמו לה כמעשיה ככל אשר עשתה
עשו לה כי אל יהוה זדה׃ 30 לכן
יפלו בחוריה ברחבותיה כל אנשי
מלחמה ידומו׃ 31 הנני אליך זדון
נאם אדני יהוה צבאות כי בא יומך
עת פקדתיך׃ 32 וכשל זדון ונפל
ואין מקים לו והצתי אש בעריו
ואכלה כל סביבותיו׃ 33 כה אמר
יהוה צבאות עשוקים בני ישראל
ובני יהודה יחדו וכל שבים אותם
החזיקו מאנו שלחם׃ 34 גאל
חזק יהוה צבאות שמו ריב יריב
את ריבם למען הרגיע את הארץ
והרגיז את יושבי בבל׃ 35 (aiōn g165) חרב
אל כשדים נאם יהוה ואל יושבי
בבל ואל שריה וחכמיה׃ 36 חרב
אל הבדים ונאלו חרב אל גבורים
ונחתו׃ 37 חרב אל סוסיו ואל
רכבו ואל כל הערב אשר בתוכה
והיו כנשים חרב אל אוצרותיה
ובזזו׃ 38 חרב אל מימיה ויבשו
כי ארץ פסילים היא ובאימים
יתהללו׃ 39 לכן ישבו ציים את
איים ובנות יענה תשב עוד לנצח
ולא תשב עד דור ודור׃ 40 כמהפכת
אלהים את סדם ועמרה ושכנותיה
נאם יהוה לא יישב שם איש ולא
יגור בה בן אדם׃ 41 הנה עם בא
מצפון וגוי גדול ומלכים רבים
יעורו מיכלתי ארץ׃ 42 קשת וכידון
יחזיקו אכזר הם ולא ירחמו קולם
כים יהמה ועל סוסים רכבו ערוך
כאיש למלחמה עליך בת בבל׃
43 שמע מלך בבל את שמעו ורפו
ידיו צר אחזתו חיל כיולדה׃
44 הנה כאריה יעלה מגאון הירדן
אל נוה איתן כי ארגיעם אריצנה
עליה מי בחור אליה ומי יעמד
לפני׃ 45 לכן שמעו עצת יהוה
אשר יעץ על בבל ומחשבותיו
אשר חשב על ארץ כשדים אם לא
יסחבום צעירי הצאן אם לא ישים
עליהם נוהם׃ 46 מקול נתן בבל
נרעשה הארץ וזעקה בגוים נשמעה׃
47 לכן הנה ימים באים ופקדתי
פסילי בבל וכל חלליה כל נאנחה
תמות׃ 48 ורנן על בבל שמים
וארץ וכל אשר בם כי מצפון יבוא
להם שודדים נאם יהוה׃

21

כי הנני מעיר על בבל ועל יושבי
לב קמי רוחי משחיתי׃ 2 ואזרה
זרים בבל ויבוקיה ריקם׃ 3 כי
מצפון עלתה עליה גוי הוא ישים
ארצה לשמה׃ 4 לכן הנה ימים
באים נאם יהוה ופקדתי פסילי בבל
וכל חלליה תכלם׃ 5 כי לא אלמן
ישראל ויהודה מאלהיו מצבאות
כי אם הארץ מלאה אשמות מקדוש
ישראל׃ 6 נודו מתוך בבל ומלטו
איש נפשו אל תדמו בעונה כי עת
נקמה היא ליהוה גמול הוא משלם
לו׃ 7 כוס זהב בבל ביד יהוה
משכרת כל הארץ מיינה גוים
שתו על כן יתהלכו גוים׃ 8 פתאם
נפלה בבל ותשבר הילילו עליה
קחו צרי לעצבונה אולי תרפא׃
9 רפאנו את בבל ולא נרפתה עזבוה
ונלך איש אל ארצו כי נגע עד
שמים ונשא עד רקיע׃ 10 הוציא
יהוה את צדקתינו לכו ונספרה
בציון את מעשה יהוה אלהינו׃
11 הברו החצים מלאו השלטים
הקים יהוה את רוח מלכי מדי
כי עליו מזמתו לשחיתה כי נקם
יהוה נקם היכלו׃ 12 אל נס על
חומת בבל חזקו המשמר העמידו
שומרים הכינו הארבים כי גם
זמם יהוה עשה את אשר דבר
אל יושבי בבל׃ 13 אתה שכנתי
על מים רבים רבת אוצרות
בצע אמתך נגע קצך׃ 14 נשבע
יהוה צבאות בנפשו כי אם
אמלא אתך אדם כילק ורעו
עליך הידד׃ 15 עשה כחו בכחו
ומכונתו בחרשו ונטה שמים
בתבונתו׃ 16 בקולו יתן המון
מים בשמים ויעלה נשאים
מקצה הארץ ברקים למטר
עשה ויוצא רוח מאצרותיו׃
17 נבער כל אדם מדעת הובש
כל צורף מפסל כי שקר יצקו
מסכה ואין רוח בם׃ 18 הבל
המה מעשה תעתעים בעת
פקדתם יאבדו׃ 19 לא כאלה
חלק יעקב כי יוצר הכל הוא
ושבט נחלתו יהוה צבאות שמו׃
20 מפץ אתה לי כלי מלחמה
ונפצתי בך גוים והשחתי בך
ממלכות׃ 21 ונפצתי בך סוס
ורכבו ונפצתי בך רכב ורכבו׃
22 ונפצתי בך אדם ואשה ונפצתי
בך זקן ונער ונפצתי בך בחור
ובתולה׃ 23 ונפצתי בך רועה
עדרו ונפצתי בך אכר וצמדו
ונפצתי בך פחות ומושלים׃
24 ושלמתי לבבל ולכל יושבי
כשדים את כל רעתם אשר עשו
בציון לעיניכם נאם יהוה׃
25 הנני אליך הר המשחית
המשחיתת את כל הארץ ונטיתי
ידי עליך וגלגלתיך מן הצורים
והנתיך להר שרפה׃ 26 ולא
יקחו מך אבן לפנה ואבן לאדנים
כי שמות עולם תהיה נאם יהוה׃
27 שאו נס בארץ תקעו שופר
בגוים הקדישו עליה גוים הזמינו
עליה ממלכות אררט מני ואשכנז
פקדו עליה נסך העלו סוס כחגב
סערה׃ 28 הקדישו עליה גוים את
מלכי מדי את פחותיה ואת כל
מושלתיה וכל ארץ ממשלתו׃
29 ותרעש הארץ ותחל כי קם
דבר יהוה לשום את ארץ בבל
לשמה לבלתי יושב׃ 30 חדלו
גבורי בבל להלחם שבתו במצדות
נשתה גבורתם היו כנשים הציתו
משכניה שברו בריחיה׃ 31 רץ
לקראת רץ ומגיד לקראת מגיד
להגיד למלך בבל כי נלכד עיר
קצהו׃ 32 המעברות תפשו ואת
המצלות שרפו באש ואנשי המלחמה
נבהלו׃ 33 כי כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל בת בבל כגרן
עת דרכה עוד מעט ובאה עת
קצירה׃ 34 אכלני נבכדראצר
המרצני הציגני כלי ריק בלעני
כתנין מלא בטנו מדיחי מנעמי
גרשני׃ 35 חמסי ושארי בבל
תאמר יושבת ציון ודמי על כשדים
תאמר ירושלם׃ 36 לכן כה אמר
יהוה הנני ריב את ריבך ונקמתי
את נקמתך והחרבתי את ימה
ואת מקורה׃ 37 והיתה בבל
לגלים מעון תנים שמה לשמה
ומרקדת בלי יושב׃ 38 יחדו
כפירים יהגו כגורי אריות׃
39 בחם אשיתה משתיהם והשכרתים
למען יעלצו ושנתם שנת עולם
ולא יקיצו נאם יהוה׃ 40 אורידם
כבשים לטבח כאילים עם עתודים
׃ 41 איך נלכדה ששך ותתפס
תהלת כל הארץ איך היתה בבל
לשמה׃ 42 עלה הים על בבל
בהמון גליו כסתה׃ 43 היו עריה
לשמה ארץ ציה וערבה ארץ לא
יישב בה כל איש לא יעבר בה
בן אדם׃ 44 ופקדתי על בל בבל
והוצאתי בפיו את בלעו ולא
יזלו אליו עוד גוים חומת בבל
נפלה׃ 45 צאו מתוכה עמי והמלטו
איש את נפשו מחרון אף יהוה׃
46 ופן ירך לבבכם ותיראו בשמועה
הנשמעת בארץ ובא בשנה אחרת
השמועה ואחרי כן בשנה אחרת
תבוא השמועה ובארץ חמס ומושל
במושל׃ 47 לכן הנה ימים באים
ופקדתי פסילי בבל וכל חלליה
תכלמנה׃ 48 ורנן על בבל שמים
וארץ וכל אשר בם כי מצפון יבוא
שודדים נאם יהוה׃ 49 גם בבל
לנפל חללי ישראל גם לבבל נפלו
חללי כל הארץ׃ 50 הנצלתם
מחרב לכו אל תעמדו זכרו את יהוה
מרחוק וירושלם תעל על לבבכם׃
51 בשנתנו כי שמענו חרפה כסתה
פנינו כי באו זרים על מקדשי בית
יהוה׃ 52 לכן הנה ימים באים
נאם יהוה ופקדתי פסיליה ובכל
ארצה חלל יאנחו׃ 53 אם תעלה
שמים ואם תבצר מרום עזה אתי
יבאו שודדים נאם יהוה׃ 54 קול
צעקה מבבל ושבר גדול מארץ
כשדים׃ 55 כי שודד יהוה את בבל
והאבד מנה קול גדול ויהמו גליהם
כמים רבים נתן שאון קולם׃
56 כי בא עליה עליה בבל ונתפשו
גבוריה חתתה קשתותם כי אל
גמולות יהוה יהלם שלם׃ 57 והשכרתי
שריה וחכמיה פחותיה ומושליה
וגבוריה ושכבו שנת עולם ולא
יקיצו נאם המלך יהוה צבאות
שמו׃ 58 כה אמר יהוה צבאות
חומת בבל הרחבה תערה ערערו
ושעריה הגבהים בדלתות יצתו
ויגעו עמים בדי אש ולאמים
יעיפו׃ 59 הדבר אשר צוה ירמיה
הנביא את שריה בן נריה בן מחסיה
בלכתו את צדקיה מלך יהודה
בבלה בשנת רביעית למלכו
והדבר הזה אל ירמיה כתוב אל
כל הרעה אשר תבוא על בבל
אל כל הדברים האלה הכתובים
אל בבל׃ 60 ויאמר ירמיה אל
שריה לאמר כאשר תבוא בבל
וראיתה וקראת את כל הדברים
האלה׃ 61 ואמרת יהוה אתה
דברת אל המקום הזה להכרתו
עד בלתי היות בו יושב אדם
ובהמה כי שמה לשמות עולם׃
62 והיה כאשר תכלה קרא את
הספר הזה וקשרת אבן אחת
והטלת אל תוך פרת׃ 63 ואמרת
כה תטבע בבל ולא תקום מפני
הרעה אשר אני מביא עליה
ויעיפו׃

22

מלכים ב׃ 1 בן שמנה שנים יואש
במלכו ואת עשרים שנה מלך
בירושלם ושם אמו צבעה מן
בצקת׃ 2 ויעשה הישר בעיני
יהוה כל אשר עשה יהוידע
הכהן׃ 3 רק הבמות לא סרו עוד
העם זבחים ומקטרים בבמות׃
4 ויהי בשנת שבע עשרה ליואש
מלך יהוא׃ 5 ויאמר אליהם
לכו עברו בעיר אחרי אל
בית יהוה ומצאתם איש אל
בית יהוה׃ 6 ויבאו אל בית
יהוה לבקר ויאמר אליהם
יהוידע הכהן הנה בן המלך
יחיה כאשר דבר יהוה על
בני דוד׃ 7 ויצו אתם לאמר
זה הדבר אשר תעשו שלשת
הקצים תבאו ביום השבת
ושמרתם משמרת בית המלך
ובשער יסוד׃ 8 ומחציתכם
תהיה שמרים בבית המלך
ומחציתכם בשער יסוד
ומשמרת הבית תהיה לשמרה׃
9 ומחציתכם אנשי המחלצות
אשר יבאו ביום השבת
ושמרו משמרת בית יהוה
אל המלך׃ 10 ונקפתם איש
כלי נשקו בידו ויצאו אנשי
המחלצות מלפנים ועד אחרי
הבית לעמד אל המזבח ואל
הבית׃ 11 ויעמדו אנשי המלך
סביב איש כלי נשקו בידו
ויצא אל הבית׃ 12 ויראה
אליו את בן המלך ויתן עליו
את הנזר ואת העדות ויתנו
אתו המלך ומשחו ויכו כף
ויאמרו יחי המלך׃ 13 ותשמע
עתליה את קול הרצים העם
ותבא אל העם אל בית יהוה׃
14 ותראה והנה העמד המלך
על העמד כמשפט והשרים
והחצצרות אל המלך וכל עם
הארץ שמח ותחזק בחצצרות
ותקרע עתליה את בגדיה
ותקרא קשר קשר׃ 15 ויצו
יהוידע הכהן את שרי המאות
פקדי החיל ויאמר אליהם
הוציאוה אל מחוץ לבתי
וממבאיה אחרי אל תמתוה
בבית יהוה׃ 16 וישימו לה
ידים דרך מבוא סוס בית
המלך וימיתוה שם׃ 17 ויכרת
יהוידע את הברית בינו
ובין כל העם ובין המלך
להיות לעם ליהוה׃ 18 ובין
המלך ובין העם׃ 19 ויכרת
כל עם הארץ את הבעל
ואת מזבחיו ואת צלמיו
שברו מאד ואת מתן כהן
הבעל הרגו לפני המזבחות
ויפקד הכהן פקדות על בית
יהוה׃ 20 ויקח את שרי המאות
ואת האדירים ואת מושלי העם
ואת כל עם הארץ ויורדו את
המלך מבית יהוה דרך שער
העליון בא בית המלך וישב
על כסא המלכים׃ 21 בן שבע
שנים יואש במלכו׃

מבוא 2 ואלוה אל, מבראשית אמרתם כלם הבאה
אל אלוהים אמת, מה שיש בלבם, ומה שיש בפיהם
הבאה אלוה אל אמת אל אלוהים אמת אל אלוהים
3 ואלוה אמרתם מה אלוהי אמת אל נאמן אל אמת
אין לו אמן אין לו אמת אלוהי אמת אין בלבם
אין לו אמת אלוהי אמת אלוה אמת אין לו אמת
אל אלוה אמת אמר אל אמת אלוה אמת אל אלוה
4 אמת אלוה אמת אמר אמת אמרתם אמת כמו לדבר ואלוה אמת
אמיתי מבוא אמת אל אמת 5 אמת אמיתי אל אמת אמת
אמרתם אלוה אל אמת כלם כלם נמס אבן, כי נמס בעבור
אמרתם אמת לבבכם אל אמת אמר אל אמת אל אלוה
6 ואלוה אל אמת אל אמת אמר אמת אל אלוה אל אמת
מצוה ואמונה מה אלוה אמת אמת אמת אמת אמת אמת
7 אמר אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת
אמת 8 אלוה אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת
אמת אמת

32 אמנם הנה הנבטים
בחר, אשר הם הם מחנה
33 אחד לזרים אחיו הנחלות מדינות הארצות מפרנסות
34 מלחמה לא אשר בחר, בחר, אמלה לחם, ומפרנסו
הנה בחרם לבד לא אמו אחרת אשר אמו זרעו בם אם
35 הנה אמה לחמה. הנה אמלה מלחמה, ומבשר מלחמה בחרם
הנשים מחנה הנבחרים אל מה הם המחנה מדינה אשר
36 המחנה אמלה: מחנה הנשים אמם לא נפשו הנה שבר
אלה לו מחנה המלחמה מלחמה בה מלחמה אל מה הם
37 אמרה לא אמר לו מחנה: 38 הנפש הנה הנבטים הנחלה הם אחר לא לו מחנה
אשר הנבטים אחרים מנה לבל הנחת הנחלה אל בא אמם אחר
הנחלה, בחר, אמר לא בא 39 שבר בא הנבטים הנחלה אמם אשר הנחה
הם אחר לא מחנה, מלחמה אמם הנדרים מחנה אמם אמר בא
מחנה מחנה מה אנחה 40 לא אל לא אמר הנפש לא אל הנשים
41 הנה בחרם אחר מה אחר אל אחר אחר הנלחם אל הלא אל לו
אמר מחנה אחרים בחרו הנה אמם אמם הנבטים אמר אשר אמר
הנה, מה אחרים נבחר לנפש מחנה 42 לו בחר לא הנה הנה בא
לו אמר מחנה אמר אמר לו מחנה 43 אל הנחלה אחר אל אחרת
אחר אנחה הנה בא, אם אחר 44 הנבטים הנפש אמם אמר בחר הנבטים
הנחנה 45 אמר אמר לאל הנחה הנה מחנה אל אמר לו הנה אמר אמם
אמר הנה 46 מלחם אל אל אל הנחלה הנה אחר אל אל אל אמר
אמר אחר אמר אמר אמר אמר הנבטים אמר מחנה אמר מחנה אמר
מלחמה מחנה אמר אמר אמר הנבטים אמר אמר מחנה אמר אמר
47 בא הנה בא אמר מלחמה הנה הנבטים אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר הנבטים אמר אמר הנה 48 אמר הנבטים מחנה אמר
אמר אל אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
49 אמר אמר אמר אמר, אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
50 הנה בא אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר

1 طوبى للرجل الذي لم يسلك في مشورة الأشرار، وفي طريق الخطاة لم يقف، وفي مجلس المستهزئين لم يجلس. 2 لكن في ناموس الرب مسرته، وفي ناموسه يلهج نهاره وليله. 3 فيكون كشجرة مغروسة عند مجاري المياه، التي تعطي ثمرها في أوانه، وورقها لا يذبل، وكل ما يصنعه ينجح. 4 ليس هكذا الأشرار، ليس هكذا، بل هم كالعصافة التي تذروها الريح. 5 لذلك لا يقوم الأشرار في الدينونة ولا الخطاة في جماعة الأبرار. 6 لأن الرب يعرف طريق الأبرار، وطريق الأشرار تبيد.

2 لماذا ارتجت الأمم، وتفكر الشعوب بالباطل؟ 2 قامت ملوك الأرض، وتآمر الرؤساء معًا على الرب وعلى مسيحه قائلين: 3 لنقطع قيودهما، ولنطرح عنا نيرهما. 4 الجالس في السموات يضحك، السيد يستهزئ بهم. 5 حينئذ يكلمهم بغضبه، ويبهتهم بسخطه: 6 أنا مسحت ملكي على صهيون جبل قدسي. 7 أخبر بقضاء الرب: قال لي أنت ابني، أنا اليوم ولدتك. 8 اطلب مني فأعطيك الأمم ميراثًا، وأقاصي الأرض ملكًا لك. 9 ترعاهم بعصا من حديد، وتحطمهم كإناء فخار. 10 فالآن يا ملوك تعقلوا، وتأدبوا يا قضاة الأرض. 11 اعبدوا الرب بخوف، وابتهجوا برعدة. 12 قبلوا الابن لئلا يغضب، فتبيدوا من الطريق، لأن غضبه يتقد عن قليل. طوبى لجميع المتكلين به.

3 مزمور لداود حين هرب من وجه أبشالوم ابنه. 2 يا رب، ما أكثر مضايقيّ! كثيرون قائمون عليّ. 3 كثيرون يقولون لنفسي: لا خلاص له بإلهه. سلاه. 4 وأنت يا رب مجن لي، مجدي ورافع رأسي. 5 بصوتي أصرخ إلى الرب، فيستجيب لي من جبله المقدس. سلاه. 6 أنا اضطجعت ونمت، استيقظت لأن الرب يعضدني. 7 لا أخاف من ربوات الشعب المحيطة بي من كل جهة. 8 قم يا رب، خلصني يا إلهي، لأنك ضربت كل أعدائي على الفك، كسرت أسنان الأشرار. 9 للرب الخلاص، وعلى شعبك بركتك. سلاه.

4 لرئيس المغنين على نغمات. مزمور لداود. 2 إذا دعوت فاستجب لي يا إله بري، في الضيق رحبت لي. ارحمني واسمع صلاتي. 3 يا بني الناس، إلى متى يكون مجدي عارًا؟ إلى متى تحبون الباطل وتطلبون الكذب؟ سلاه. 4 اعلموا أن الرب قد ميّز تقيه، الرب يسمع حين أدعو إليه. 5 رجزوا ولا تخطئوا، تكلموا في قلوبكم على مضاجعكم وادّموا. سلاه. 6 اذبحوا ذبائح البر، وتوكلوا على الرب. 7 كثيرون يقولون: من يرينا خيرًا؟ ارفع علينا نور وجهك يا رب. 8 جعلت فرحًا في قلبي أكثر مما لما كثر حنطتهم ومعصرتهم. 9 بسلام أضطجع وأنام، لأنك أنت وحدك يا رب تجعلني في أمان.

5 لرئيس المغنين على الناي. مزمور لداود. 2 أصغ يا رب إلى كلماتي، تأمل في كلامي. 3 انتبه لصوت صراخي، يا ملكي وإلهي، لأنك إليك أصلي. 4 يا رب، في الغداة تسمع صوتي، في الغداة أرتب لك وأنتظر. 5 لأنك لست إلهًا يسرّه الشر، لا يجاورك الشرير. 6 لا يقف المتفاخرون أمام عينيك، أبغضت جميع فاعلي الإثم. 7 تهلك المتكلمين بالكذب، الرب يكره رجل الدماء والغش. 8 أما أنا فبكثرة إحسانك أدخل بيتك، أسجد نحو هيكل قدسك بخوفك. 9 يا رب اهدني في بِرّك من أجل أعدائي، سوّ طريقك أمامي. 10 لأن ليس في أفواههم صدق، جوفهم هلاك، حنجرتهم قبر مفتوح، بألسنتهم يملقون. 11 أدنهم يا الله، ليسقطوا بمشوراتهم، بكثرة معاصيهم اطرحهم، لأنهم قد عصوك. 12 ولكن ليفرح جميع الذين يلتجئون إليك، إلى الدهر يهتفون، وتسكن عليهم فيبتهج بك محبو اسمك. 13 لأنك أنت تبارك الصدّيق، يا رب كالمِجَنّ تحيطه بالرضى.

6 لرئيس المغنين على الناي ذوات الأوتار. مزمور لداود. 2 يا رب، لا توبخني بغضبك ولا تؤدبني بسخطك. 3 ارحمني يا رب، لأني ضعيف؛ اشفني يا رب، لأن عظامي قد اضطربت. 4 ونفسي قد اضطربت جدًا، وأنت يا رب إلى متى؟ 5 ارجع يا رب، نجِّ نفسي، خلصني من أجل رحمتك. 6 لأنه ليس في الموت ذكرك، في الهاوية من يحمدك؟ 7 تعبت في تأنهاتي، أعوّم كل ليلة سريري، بدموعي أُذيب فراشي. 8 كلّ من أجل الحزن عيني، قد عتقت من أجل جميع أعدائي. 9 حيدوا عني يا جميع فاعلي الإثم، لأن الرب قد سمع صوت بكائي. 10 سمع الرب تضرعي، الرب يقبل صلاتي. 11 يخزى ويرتعد جدًا جميع أعدائي، يرجعون ويخزون فجأة.

7 شجون لداود التي رنمها للرب من أجل كوش بن يمينيّ. 2 يا رب إلهي، عليك توكلت، خلصني من جميع الذين يطردونني وأنقذني، 3 لئلا يفترس كأسد نفسي، ممزقًا إياها بدون منقذ ولا مخلص. 4 يا رب إلهي، إن كنت قد فعلت هذا، إن كان في يدي إثم، إن كنت قد كافأت مسالمي، بل أنقذت مضايقي بلا سبب، 5 فليطارد العدو نفسي ويدركها، وليدُسْ إلى الأرض حياتي، ويضع مجدي في التراب. سلاه. 6 قم يا رب بغضبك، ارتفع لأجل سخط مضايقيّ، وانتبه لأجلي إلى الدينونة التي أمرت بها. 7 فلتحدقْ بك جماعة الشعوب، ولأجلها ارجع إلى العلاء. 8 الرب يدين الشعوب. اقضِ لي يا رب بحسب بِرّي وبحسب كمال في عليّ. 9 ليفنَ شرّ الأشرار، وثبّت الصدّيق، فإن الله البارّ يختبر القلوب والكلى. 10 ترسي عليّ الله مخلص مستقيمي القلب. 11 الله قاضٍ عادل، وإله يتأنّى كل يوم. 12 إن لم يرجع يشحذ سيفه، قد فوّق قوسه وأعدّها. 13 وأعدّ له آلات الموت، سهامه المحرقة يصنعها. 14 هوذا يتمخض بالإثم، حبلى بالشقاء، ويلد كذبًا. 15 حفر بئرًا وعمقها، وسقط في الحفرة التي صنعها. 16 يرجع شقاؤه إلى رأسه، وعلى هامته ينزل ظلمه. 17 أحمد الرب حسب بِرّه، وأرتل باسم الرب العلي.

8 لرئيس المغنين على الجتيت. مزمور لداود. 2 يا رب سيدنا، ما أعظم اسمك في كل الأرض! الذي جعل مجدك فوق السموات. 3 من أفواه الأطفال والرضّع أسّست حمدًا، من أجل أعدائك، لإسكات العدو والمنتقم. 4 إذا أرى سماءك عمل أصابعك، القمر والنجوم التي أعددتها، 5 فما الإنسان حتى تذكره، وابن آدم حتى تفتقده؟ 6 وجعلته أقل قليلًا من الملائكة، وكللته بالمجد والكرامة. 7 تسلّطه على أعمال يديك، وضعت كل شيء تحت قدميه: 8 الغنم والبقر جميعًا، وأيضًا بهائم البرّ، 9 طير السماء وسمك البحر، ما يجتاز سُبُل البحار. 10 يا رب سيدنا، ما أعظم اسمك في كل الأرض!

9 لرئيس المغنين على موت لبن. مزمور لداود. 2 أحمدك يا رب بكل قلبي، أحدّث بجميع عجائبك. 3 أفرح وأبتهج بك، أرنم اسمك يا عليّ. 4 حين رجع عدوّي إلى الوراء، سقطوا وهلكوا من أمام وجهك. 5 لأنك أجريت حكمي وقضيتي، جلست على الكرسي قاضيًا بالعدل. 6 انتهر الأمم، أهلكت الشرير، محوت اسمهم إلى الدهر والأبد. 7 العدو قد تمّت خرابه إلى الأبد، والمدن التي قلعتها بادت ذكرها معها. 8 وأما الرب فإلى الدهر يثبت، قد أعدّ للقضاء كرسيه. 9 وهو يدين المسكونة بالعدل، يقضي للشعوب بالاستقامة. 10 فيكون الرب ملجأ للمنسحق، ملجأ في أزمنة الضيق. 11 فليتوكل عليك الذين يعرفون اسمك، لأنك لم تترك طالبيك يا رب. 12 رنموا للرب الساكن في صهيون، أخبروا بين الشعوب بأعماله. 13 لأن الذي يطلب الدماء يذكرها، لا ينسى صراخ المساكين. 14 ارحمني يا رب، انظر إلى مذلتي من مبغضيّ، يا رافعي من أبواب الموت، 15 لكي أخبر بكل تسابيحك في أبواب بنت صهيون، أبتهج بخلاصك. 16 غرقت الأمم في الحفرة التي صنعوها، في الشبكة التي أخفوها علقت أرجلهم. 17 عُرف الرب بإجرائه أحكامًا، الشرير بأعمال يديه فخّ. 18 يرجع الأشرار إلى الهاوية، جميع الأمم الناسين الله. 19 لأن المسكين لا يُنسى إلى الأبد، رجاء المساكين لا يبيد إلى الدهر. 20 قم يا رب، لا يتشدد الإنسان، ليُدَن الأمم أمام وجهك. 21 اجعل يا رب مخافة عليهم، ليعلم الأمم أنهم بشر. سلاه.

10 لماذا يا رب تقف بعيدًا، تختبئ في أزمنة الضيق؟ 2 بكبرياء الشرير يُضطرم المسكين، يؤخذون بالمكائد التي فكروا بها. 3 لأن الشرير يفتخر بشهوة نفسه، والمرابي يجدف، يهين الرب. 4 الشرير بكبرياء أنفه لا يطلب، ليس الله في كل أفكاره. 5 طرقه في كل حين ثابتة، أحكامك في العلاء من أمامه، كل أعدائه يفوّخهم. 6 قال في قلبه: لا أتزعزع، من دور إلى دور بغير شر. 7 فمه مملوء لعنة وغشًّا وظلمًا، تحت لسانه تعب وإثم. 8 يجلس في كمين الديار، في المخابئ يقتل البريء، عيناه تراقبان المسكين. 9 يكمن في الخفاء كأسد في عرينه، يكمن ليخطف المسكين، يخطف المسكين إذ يجذبه في شبكته. 10 ينحني، يجثو، فيسقط المساكين بعزائمه. 11 قال في قلبه: قد نسي الله، حجب وجهه، لا يرى إلى الأبد. 12 قم يا رب، ارفع يدك يا الله، لا تنسَ المساكين. 13 لماذا يهين الشرير الله؟ قال في قلبه: لا تطلب. 14 قد رأيت لأنك أنت تنظر المشقة والغيظ، لتجازيهما بيدك. إليك يُسلّم المسكين، أنت كنت معين اليتيم. 15 اكسر ذراع الشرير، والمفسد اطلب شره حتى لا يُوجد. 16 الرب ملك إلى الدهر والأبد، بادت الأمم من أرضه. 17 شهوة المساكين سمعت يا رب، تشدد قلوبهم، تصغي أذنك. 18 لتنصف اليتيم والمنسحق، لكي لا يعود أيضًا يرتجف إنسان من الأرض.

11 لرئيس المغنين. لداود. على الرب توكلت، كيف تقولون لنفسي: اهربي إلى الجبل كعصفور؟ 2 لأن هوذا الأشرار يرمون بالقوس، يوترون سهامهم على الوتر، ليرموا في الظلمة مستقيمي القلب. 3 إذا انهدمت الأساسات، فماذا يفعل الصدّيق؟ 4 الرب في هيكل قدسه، الرب كرسيه في السماء، عيناه تنظران، أجفانه تمتحن بني آدم. 5 الرب يمتحن البار، والشرير ومحب الظلم تبغضه نفسه. 6 يمطر على الأشرار فخاخًا، نارًا وكبريتًا وريح سموم نصيب كأسهم. 7 لأن الرب بارّ يحب البِرّ، المستقيم يشاهد وجهه.

12 لرئيس المغنين على السمينيت. مزمور لداود. 2 خلّص يا رب، لأن البار قد فنى، لأن الأمانة قد زالت من بني البشر. 3 يتكلمون بالباطل كل واحد مع صاحبه، بشفاه ملساء وبقلب يتكلمون. 4 ليقطع الرب كل شفاه ملساء، اللسان المتكلم بعظائم. 5 الذين قالوا: بلساننا نتغلب، شفاهنا معنا من هو سيّد علينا؟ 6 من أجل اغتصاب المساكين، من أجل تنهد البائسين الآن أقوم، يقول الرب، أضع في الخلاص من يتنفس به. 7 كلمات الرب كلمات نقية، فضة مصفاة في بوطة الأرض، مصفّاة سبع مرات. 8 أنت يا رب تحفظهم، تصونهم من هذا الجيل إلى الدهر. 9 الأشرار يتمشون من كل جهة، حين ترتفع الرذالة من بني البشر.

13 إلى متى يا رب تنساني إلى الأبد؟ إلى متى تحجب وجهك عني؟ 2 إلى متى أضع هموًّا في نفسي، حزنًا في قلبي كل النهار؟ إلى متى يرتفع عدوّي عليّ؟ 3 انظر، استجب لي يا رب إلهي، أنِر عينيّ لئلا أنام نوم الموت، 4 لئلا يقول عدوّي: قد قدرت عليه، لئلا يشمت مضايقيّ إن أنا تزعزعت. 5 أما أنا فعلى رحمتك توكلت، يبتهج قلبي بخلاصك، أرنم للرب لأنه أحسن إليّ.

14 لرئيس المغنين. لداود. قال الجاهل في قلبه: ليس إله. فسدوا وأرجسوا أفعالًا، ليس من يعمل صلاحًا. 2 الرب من السماء تطلّع على بني البشر، ليرى هل يوجد فاهم طالب الله. 3 الكل قد مالوا، معًا فسدوا، ليس من يعمل صلاحًا، ليس حتى واحد. 4 أما يعلم فاعلو الإثم، الذين يأكلون شعبي أكلهم الخبز، ولا يدعون الرب؟ 5 هناك خافوا خوفًا، لأن الله في جيل الصدّيق. 6 تخزون مشورة المسكين، لأن الرب ملجأه. 7 من صهيون خلاص إسرائيل! عند رجوع الرب سبي شعبه يبتهج يعقوب، يفرح إسرائيل.

15 مزمور لداود. يا رب، من يتغرّب في خيمتك؟ من يسكن في جبل قدسك؟ 2 السالك بالكمال والصانع البِرّ والمتكلم بالحق في قلبه. 3 الذي لا يغتاب بلسانه ولا يصنع بصاحبه سوءًا ولا يحمل عارًا على قريبه. 4 الذي في عينيه يُرذَل المرذول، ويمجّد خائفي الرب. الذي يحلف لقريبه ولا يغيّر. 5 الذي لا يُقرض بفائدة، ولا يأخذ رشوة على البريء. الذي يصنع هذا لا يتزعزع إلى الدهر.

16 استبقني يا الله، لأني عليك توكلت. 2 قلت للرب: أنت سيدي، خيري لا يبلغ إليك. 3 للقديسين الذين في الأرض، وللأفاضل كل مسرتي فيهم. 4 تكثر أوجاعهم الذين يسرعون وراء آلهة أخرى، لا أسكب سكائبهم من الدم، ولا أذكر أسماءهم على شفتيّ. 5 الرب نصيب ميراثي وكأسي، أنت تدبّر قرعتي. 6 وقعت لي القرعة في أرض طيبة، ميراثي أيضًا بهيّ عليّ. 7 أبارك الرب الذي أعطاني مشورة، حتى الليل أيضًا تؤدبني كليتاي. 8 جعلت الرب أمامي في كل حين، لأنه عن يميني لا أتزعزع. 9 لذلك فرح قلبي وتهلل مجدي، جسدي أيضًا يسكن مطمئنًا. 10 لأنك لن تترك نفسي في الهاوية، ولا تدع تقيّك يرى فسادًا. 11 تعرّفني سبيل الحياة، أمامك شبع سرور، في يمينك نعيم إلى الأبد.

17 صلاة لداود. اسمع يا رب البِرّ، أصغِ إلى صراخي، أنصت إلى صلاتي من شفاه غير غاشّة. 2 من قبلك يخرج قضائي، عيناك تنظران الاستقامة. 3 جرّبت قلبي، تعهّدته ليلًا، امتحنتني فلم تجد فيّ شرًّا. لا يتعدّى فمي. 4 أما أعمال الناس فبكلام شفتيك أنا تحفظت من طرق المعتسف. 5 ثبّت خطواتي في سككك، لئلا تتزعزع قدماي. 6 أنا دعوتك لأنك تستجيبني يا الله، أمِل أذنك إليّ، اسمع كلامي. 7 أظهر عجائب رحمتك يا مخلّص المحتمين بيمينك من المقاومين. 8 احفظني كحدقة العين، في ظل أجنحتك استترني. 9 من وجه الأشرار الذين يسلبونني، أعدائي النفوس المحيطة بي. 10 قد أغلقوا شحمهم، بأفواههم يتكلمون بالعظائم. 11 الآن خطواتنا قد أحاطت بنا، عيونها تضعها لتميل إلى الأرض. 12 مثله كأسد يشتاق أن يفترس، كشبل يربض في المخابئ. 13 قم يا رب، تقدّمه، أسقطه، نجِّ نفسي بسيفك من الأشرار. 14 من الناس بيدك يا رب، من الناس الذين نصيبهم في الحياة الدنيا، الذين بطنهم تملأ من ذخائرك، يشبعون بنين، ويتركون بقيّة أموالهم لأطفالهم. 15 أما أنا فبالبِرّ أنظر وجهك، أشبع إذ أستيقظ بشبهك.

18 لرئيس المغنين. لعبد الرب داود الذي كلّم الرب بكلمات هذا النشيد يوم أنقذه الرب من يد جميع أعدائه ومن يد شاول. 2 فقال: أحبك يا رب يا قوتي. 3 الرب صخرتي وحصني ومنقذي، إلهي صخرتي أحتمي به، مجني وقرن خلاصي وملجأي. 4 أدعو الرب المحمود، فأخلص من أعدائي. 5 أحاطت بي حبائل الموت، وسيول الهلاك أفزعتني. 6 حبائل الهاوية أحاطت بي، فخاخ الموت أدركتني. 7 في ضيقي دعوت الرب، وإلى إلهي صرخت. فسمع من هيكله صوتي، وصراخي دخل أذنيه. 8 فارتجت الأرض وارتعدت، وأساسات الجبال اضطربت وارتجت لأنه غضب. 9 صعد دخان من أنفه، ونار من فمه تأكل، جمر توقدت منه. 10 وطأ السموات ونزل، وضباب تحت رجليه. 11 وركب على كروب وطار، وانقضّ على أجنحة الريح. 12 جعل الظلمة حوله مظلة، حوله مظال مياه غيوم السماء. 13 من لمعان قدامه عبرت غيومه، برد وجمر نار. 14 أرعد الرب في السموات، والعلي أعطى صوته، برد وجمر نار. 15 وأرسل سهامه فبدّدهم، وأكثر برقًا فأزعجهم. 16 فظهرت أعماق المياه، وانكشفت أساسات المسكونة من انتهارك يا رب، من نسيم نفخة أنفك. 17 أرسل من العلاء أخذني، انتشلني من مياه كثيرة. 18 أنقذني من عدوّي القوي، ومن مبغضيّ الذين هم أقوى منّي. 19 أتوا عليّ في يوم بليّتي، وكان الرب سندًا لي. 20 وأخرجني إلى الرحب، خلّصني لأنه سُرّ بي. 21 يجازيني الرب حسب بِرّي، حسب طهارة يديّ يكافئني. 22 لأني حفظت طرق الرب، ولم أرتدّ عن إلهي. 23 لأن أحكامه كلها أمامي، وفرائضه لا أحيد عنها. 24 وكنت كاملًا معه، وتحفظت من إثمي. 25 فيجازيني الرب حسب بِرّي، حسب طهارة يديّ أمام عينيه. 26 مع الرحيم ترحم، مع الكامل تكمل، مع الطاهر تتطهر، ومع الملتوي تتلوّى. 27 لأنك أنت تخلّص الشعب المتواضع، وعيناك على المتشامخين تحطّ. 28 لأنك أنت تنير سراجي، الرب إلهي ينير ظلمتي. 29 لأنك بك أجري جيشًا، وبإلهي أقفز سورًا. 30 الله طريقه كامل، قول الرب نقيّ، مجنّ هو لكل المتوكلين به. 31 لأن من هو إله سوى الرب، ومن هو صخرة سوى إلهنا؟ 32 الله الذي يمنطقني قوّة، وأطلق طريقي كاملًا. 33 جاعلًا رجليّ كأيائل، وعلى مشاعيّ يقيمني. 34 يعلّم يديّ القتال، فتنحني قوس من نحاس بذراعيّ. 35 وأعطيتني مجنّ خلاصك، ويمينك عضدتني، وتواضعك أكثرني. 36 وسّعت خطواتي تحتي، ولم تتزعزع عزائمي. 37 أتبع أعدائي فأدركهم، ولا أرجع حتى أفنيهم. 38 أسحقهم فلا يقدرون أن يقوموا، يسقطون تحت رجليّ. 39 وتنطقني قوّة للقتال، وتصرع المقاومين تحتي. 40 وأعطيتني أقفية أعدائي، ومبغضيّ أفنيتهم. 41 يصرخون فلا مخلّص، إلى الرب فلا يستجيب لهم. 42 فأسحقهم كالغبار أمام الريح، أهرقهم كطين الأزقة. 43 تنقذني من مخاصمات الشعب، تجعلني رأسًا للأمم، شعب لم أعرفه يتعبّد لي. 44 حين يسمع أذن يطيعني، بنو الغريب يتذللون لي. 45 بنو الغريب يذبلون، ويرتعدون من حصونهم. 46 حيّ الرب، ومبارك صخرتي، ومتعظم إله خلاصي. 47 الإله الذي يعطيني نقمة، ويذلّ الشعوب تحتي. 48 مخلّصي من أعدائي الغاضبين. بل ترفعني فوق المقاومين، وتنقذني من الرجل الظالم. 49 لذلك أحمدك بين الشعوب يا رب، وأرنم لاسمك. 50 برجّ خلاص ملكه، ويصنع رحمة لمسيحه، لداود ونسله إلى الأبد.

19 السموات تحدّث بمجد الله، والفلك يخبر بعمل يديه. 2 يوم إلى يوم يذيع كلامًا، وليلة إلى ليلة تبدي علمًا. 3 لا كلام ولا أقوال، لا يُسمَع صوتها. 4 في كل الأرض خرج منطقها، وإلى أقاصي المسكونة بلغت أقوالها. فيها جعل مسكنًا للشمس، 5 وهي كعريس يخرج من خدره، يبتهج كجبار يجري الشوط. 6 من أقصى السماء خروجها، ومدارها إلى أقصاها، ولا شيء يختفي من حرّها. 7 شريعة الرب كاملة، ترد النفس. شهادة الرب صادقة، تحكم الجاهل. 8 وصايا الرب مستقيمة، تفرّح القلب. أمر الرب طاهر، ينير العينين. 9 خوف الرب نقيّ، ثابت إلى الأبد. أحكام الرب حق، عادلة كلها. 10 أشهى من الذهب، من إبريز كثير، وأحلى من العسل، من قطر العسل. 11 وعبدك يُستنار بها، في حفظها جزاء كثير. 12 من يفطن بزلاته؟ من الخفيات برّئني. 13 وأيضًا من الكبائر احفظ عبدك، لئلا تتسلّط عليّ. حينئذ أكون كاملًا، وأتبرّأ من ذنب كثير. 14 ليكن كلام فمي ولهج قلبي مرضيًّا أمامك، يا رب صخرتي وفادي.

20 لرئيس المغنين. مزمور لداود. 2 يستجيبك الرب في يوم الضيق، يرفعك اسم إله يعقوب. 3 يرسل عونك من القدس، ومن صهيون يعضدك. 4 يذكر كل تقدماتك، ويستسمن محرقاتك. سلاه. 5 يعطيك حسب قلبك، ويكمّل كل مشورتك. 6 نترنم بخلاصك، وباسم إلهنا نرفع رايات. يكمّل الرب كل سؤلاتك. 7 الآن علمت أن الرب مخلّص مسيحه، يستجيبه من سماء قدسه بقوّات خلاص يمينه. 8 هؤلاء بمركبات وهؤلاء بخيل، وأما نحن فباسم الرب إلهنا نذكر. 9 هم انحنوا وسقطوا، وأما نحن فقمنا وانتصبنا. 10 يا رب خلّص، ليستجبنا الملك يوم ندعوه.

21 لرئيس المغنين. مزمور لداود. 2 يا رب، بقوّتك يفرح الملك، وبخلاصك ما أكثر تهلّله! 3 شهوة قلبه أعطيته، وطلبة شفتيه لم تمنعها. سلاه. 4 لأنك تتقدّمه ببركات الخير، تضع على رأسه إكليلًا من إبريز. 5 حياة سأل منك فأعطيته، طول أيام إلى الدهر والأبد. 6 عظيم مجده بخلاصك، بهاء وجلال تضعهما عليه. 7 لأنك تجعله مباركًا إلى الدهر، تفرّحه بسرور مع وجهك. 8 لأن الملك يتوكل على الرب، وبإحسان العلي لا يتزعزع. 9 يجد يدك جميع أعدائك، يجد يمينك مبغضيك. 10 تجعلهم كأتون نار في وقت حضورك. الرب في غضبه يبتلعهم، والنار تأكلهم. 11 ثمرتهم تبيد من الأرض، ونسلهم من بني البشر. 12 لأنهم مالوا عليك شرًّا، تفكروا بمكيدة لا يقدرون أن يقوموا. 13 لأنك تجعلهم قفا، بأوتارك تصوّب إلى وجوههم. 14 ارتفع يا رب بقوّتك، فنرنم ونرتّل قدرتك.

22 لرئيس المغنين على أيلة الصبح. مزمور لداود. 2 إلهي إلهي، لماذا تركتني؟ بعيدًا عن خلاصي كلمات زفيري. 3 إلهي أدعو نهارًا فلا تستجيب، وليلًا ولا هدوء لي. 4 وأنت القدوس، الجالس في الهتافات إسرائيل. 5 عليك اتكل آباؤنا، اتكلوا فنجّيتهم. 6 إليك صرخوا فنجوا، عليك اتكلوا فلم يخزوا. 7 وأما أنا فدودة لا إنسان، عار البشر وهزء الشعب. 8 كل الناظرين إليّ يستهزئون بي، يفغرون الشفاه ويهزّون الرأس. 9 اتكل على الرب فلينجّه، لينقذه لأنه سُرّ به. 10 لأنك أنت جاذبي من البطن، مطمئني على ثدي أمي. 11 عليك أُلقيت من الرحم، من بطن أمي إلهي أنت. 12 لا تبعد عنّي لأن الضيق قريب، لأنه لا معين. 13 أحاطت بي ثيران كثيرة، أقوياء باشان اكتنفتني. 14 فغروا عليّ أفواههم كأسد مفترس ومزمجر. 15 كالماء انسكبت، وتفرّق كل عظامي. صار قلبي كالشمع، ذاب في وسط أمعائي. 16 يبست كالفخار قوّتي، ولصق لساني بحنكي، وإلى عفر الموت تضعني. 17 لأن كلابًا قد أحاطت بي، جماعة من الأشرار اكتنفتني. ثقبوا يديّ ورجليّ. 18 أحصي كل عظامي. هم ينظرون ويتفرّسون فيّ. 19 يقتسمون ثيابي بينهم، وعلى لباسي يقترعون. 20 وأما أنت فلا تبعد يا رب قوّتي، إلى عونيّ أسرع. 21 نجّ من السيف نفسي، من يد الكلب وحيدتي. 22 خلّصني من فم الأسد، ومن قرون البقر الوحشي استجبتني. 23 أخبر باسمك إخوتي، في وسط الجماعة أسبّحك. 24 يا خائفي الرب سبّحوه، يا كل نسل يعقوب مجّدوه، واخشوه يا كل نسل إسرائيل. 25 لأنه لم يحتقر ولا كره مسكنة المسكين، ولا حجب وجهه عنه، وحين صرخ إليه سمع. 26 منك تسبيحي في الجماعة الكبيرة، أوفي نذوري أمام خائفيه. 27 يأكل الودعاء ويشبعون، يسبّحون الرب الطالبين إياه. لتحيَ قلوبكم إلى الدهر. 28 تذكر وترجع إلى الرب كل أقاصي الأرض، وتسجد قدامك كل قبائل الأمم. 29 لأن للرب الملك، وهو متسلّط على الأمم. 30 أكلوه وسجدوا، كل الذين يسكنون الأرض. قدامه يجثو كل الهابطين إلى التراب، ومن لم يحيِ نفسه. 31 نسل يعبده يُحسَب للرب إلى الدهر. 32 يأتون ويخبرون ببِرّه شعبًا سيولد، بما صنع الرب.

23 مزمور لداود. الرب راعيّ فلا يعوزني شيء. 2 في مراعٍ خضر يربضني، إلى مياه هادئة يوردني. 3 نفسي يردّها، يهديني في سبل البِرّ من أجل اسمه. 4 أيضًا إن سرت في وادي ظل الموت لا أخاف شرًّا، لأنك أنت معي. عصاك وعكازك هما يعزّيانني. 5 تعدّ قدامي مائدة تجاه مضايقيّ، تدهن بالدهن رأسي، كأسي رويان. 6 إنما خير ورحمة يتبعانني كل أيام حياتي، وأسكن في بيت الرب إلى طول الأيام.

24 لداود. مزمور. للرب الأرض وملؤها، المسكونة وكل الساكنين فيها. 2 لأنه هو على البحار أسسها، وعلى الأنهار أثبتها. 3 من يصعد إلى جبل الرب، ومن يقوم في موضع قدسه؟ 4 الطاهر اليدين والنقيّ القلب، الذي لا يحمل إلى الباطل نفسه ولا حلف بالغش. 5 يحمل بركة من الرب، وبِرًّا من إله خلاصه. 6 هذا جيل الذين يطلبونه، الذين يطلبون وجهك يا إله يعقوب. سلاه. 7 ارفعوا أيها الأبواب رؤوسكم، وارتفعي أيتها المداخل الدهرية، فيدخل ملك المجد. 8 من هو هذا الملك المجد؟ الرب القوي والجبار، الرب الجبار في القتال. 9 ارفعوا أيها الأبواب رؤوسكم، وارتفعي أيتها المداخل الدهرية، فيدخل ملك المجد. 10 من هو هذا ملك المجد؟ رب الجنود هو ملك المجد. سلاه.

25 لداود. إليك يا رب أرفع نفسي. 2 إلهي عليك توكلت، فلا أخزى، لا يشمت بي أعدائي. 3 أيضًا كل منتظريك لا يخزون، يخزى الغادرون بلا سبب. 4 طرقك يا رب عرّفني، سبلك علّمني. 5 دلّني على حقك وعلّمني، لأنك أنت إله خلاصي. إياك انتظرت كل النهار. 6 اذكر مراحمك يا رب وإحسانك، لأنها منذ الدهر هي. 7 خطايا صباي وذنوبي لا تذكرها، كرحمتك اذكرني أنت من أجل جودك يا رب. 8 صالح وعادل الرب، لذلك يعلّم الخطاة الطريق. 9 يهدي الودعاء في الحق، يعلّم الودعاء طرقه. 10 جميع سبل الرب رحمة وحق، لحافظي عهده وشهاداته. 11 من أجل اسمك يا رب اغفر ذنبي، لأنه عظيم هو. 12 من هو الإنسان الخائف الرب؟ يعلّمه الطريق التي يختار. 13 نفسه في الخير تبيت، ونسله يرث الأرض. 14 سرّ الرب لخائفيه، وعهده لتعليمهم. 15 عيناي إلى الرب دائمًا، لأنه يخرج من الشبكة رجليّ. 16 التفت إليّ وارحمني، لأني وحيد ومسكين أنا. 17 ضيقات قلبي كثرت، من شدائدي أخرجني. 18 انظر إلى مذلتي وتعبي، واغفر كل خطاياي. 19 انظر إلى أعدائي، لأنهم كثروا، وبغضة ظلم أبغضوني. 20 احفظ نفسي وأنقذني، لا أخزى، لأني عليك توكلت. 21 الكمال والاستقامة يحفظانني، لأني انتظرتك. 22 افدِ إسرائيل يا الله من كل ضيقاته.

26 لداود. اقضِ لي يا رب، لأني بكمالي سلكت، وعلى الرب توكلت بلا تزعزع. 2 جرّبني يا رب وامتحنني، صفّ كليتيّ وقلبي. 3 لأن رحمتك أمام عينيّ، وقد سلكت في حقك. 4 لم أجلس مع مجلس الباطل، ولا أدخل مع المرائين. 5 أبغضت جماعة الأشرار، ولا أجلس مع الأشرار. 6 أغسل بالنقاوة يديّ، وأطوف بمذبحك يا رب، 7 لأسمع بصوت الحمد، وأخبر بكل عجائبك. 8 يا رب أحببت مسكن بيتك، وموضع مجد بيتك. 9 لا تجمع مع الخطاة نفسي، ولا مع رجال الدماء حياتي. 10 الذين في أيديهم رداءة، ويمينهم مملوءة رشوة. 11 أما أنا فبكمالي أسلك، افدني وارحمني. 12 رجلي قامت على الاستقامة، في المجامع أبارك الرب.

27 لداود. الرب نوري وخلاصي، ممن أخاف؟ الرب حصن حياتي، ممن أرتعب؟ 2 إذ اقترب إليّ الأشرار ليأكلوا لحمي، مضايقيّ وأعدائي هم قد عثروا وسقطوا. 3 إن نزل عليّ جيش لا يخاف قلبي، إن قام عليّ قتال ففي ذلك أنا مطمئن. 4 واحدة سألت من الرب، إياها ألتمس: أن أسكن في بيت الرب كل أيام حياتي، لأنظر إلى جمال الرب، وأتفرّس في هيكله. 5 لأنه يخبّئني في مظلته في يوم الشر، يخفيني في ستر خيمته، على صخرة يرفعني. 6 والآن يرتفع رأسي على أعدائي الذين حولي، فأذبح في خيمته ذبائح الهتاف، أرنم وأرتّل للرب. 7 اسمع يا رب صوتي الذي به أدعو، وارحمني واستجب لي. 8 لك قال قلبي: التمسوا وجهي، وجهك يا رب ألتمس. 9 لا تحجب وجهك عني، لا تصرف بسخط عبدك. كنت عونًا لي، لا ترفضني ولا تتركني، يا إله خلاصي. 10 لأن أبي وأمي تركاني، وأما الرب فيضمّني. 11 علّمني يا رب طريقك، واهدني في سبيل مستقيم من أجل مضايقيّ. 12 لا تسلّمني إلى نفس مضايقيّ، لأن قد قام عليّ شهود زور، ونفخ ظلمًا. 13 لولا أني آمنت أن أرى بِرّ الرب في أرض الأحياء! 14 انتظر الرب، كن متشدّدًا ولتتشدّد قلبك، وانتظر الرب.

28 لداود. إليك يا رب أدعو، صخرتي لا تتصامم عنّي، لئلا تسكت عنّي فأشبه الهابطين في الجب. 2 اسمع صوت تضرّعي إذ أصرخ إليك، إذ أرفع يديّ إلى محراب قدسك. 3 لا تسحبني مع الأشرار ومع فاعلي الإثم، القائلين بسلام مع أصحابهم والشرّ في قلوبهم. 4 أعطهم بحسب عملهم، وبحسب شرّ أفعالهم. بحسب أعمال أيديهم أعطهم، رُدّ لهم جزاءهم. 5 لأنهم لا يفطنون إلى أعمال الرب، ولا إلى عمل يديه، يهدمهم ولا يبنيهم. 6 مبارك الرب، لأنه سمع صوت تضرّعي. 7 الرب قوّتي وترسي، عليه اتكل قلبي فأُعين، فيبتهج قلبي وبأغنيتي أحمده. 8 الرب قوّة لهم، وحصن خلاص لمسيحه هو. 9 خلّص شعبك وبارك ميراثك، وارعهم وارفعهم إلى الدهر.

29 مزمور لداود. قدّموا للرب يا أبناء الله، قدّموا للرب مجدًا وعزًّا. 2 قدّموا للرب مجد اسمه، اسجدوا للرب في زينة مقدسية. 3 صوت الرب على المياه، إله المجد أرعد، الرب على مياه كثيرة. 4 صوت الرب بقوّة، صوت الرب بجلال. 5 صوت الرب يكسّر الأرز، يكسّر الرب أرز لبنان. 6 ويرقّصها مثل عجل لبنان، وسريون مثل ابن الرئيم. 7 صوت الرب يقدح لهيب نار. 8 صوت الرب يزلزل البرّية، يزلزل الرب برّية قادش. 9 صوت الرب يبرّم الأيائل، ويعرّي الغابات، وفي هيكله كل قائل: مجد. 10 الرب على الطوفان جلس، وجلس الرب ملكًا إلى الدهر. 11 الرب يعطي عزًّا لشعبه، الرب يبارك شعبه بالسلام.

30 مزمور. تسبحة لتدشين بيت لداود. 2 أعظّمك يا رب لأنك أن

בחכמה ובמדע אלוהים הנה מלכותו ובמדע אלוהים הנה מלכותו
ובמדע אלוהים הנה מלכותו ובחכמה אלוהים הנה מלכותו
ובחכמה

אל־יהוה׃ 46 ולא־אבה יהוה אלהיך לשמע אל־בלעם
ויהפך יהוה אלהיך לך את־הקללה לברכה כי אהבך
יהוה אלהיך׃ 47 לא־תדרש שלמם וטובתם כל־ימיך
לעולם׃ 48 כי־תעב תועבה את־יהוה׃ ואם־תבא אל־
הבית זונה אתנן כלב לא־תביא בית יהוה אלהיך
לכל־נדר כי גם־שני אלה תועבת יהוה אלהיך׃
49 לא־תרבה לך׃ אל־תשא לך׃ אל־תרבית נשך׃
50 לא־תרבה לך׃ אל־תשא לך׃ אל־תרבית נשך׃
51 כי־אם־כסף׃ תמכר־לו׃ ולא־תרבית׃ בו׃ כל־
אל־תרבית׃ לך׃ אל־תרבית׃ לך׃ אל־תרבית׃ לך׃
52 אל־תרבית׃ לך׃ אל־תרבית׃ לך׃ אל־תרבית׃
53 אל־תרבית׃ לך׃ אל־תרבית׃ לך׃ אל־תרבית׃
54 אל־תרבית׃ לך׃ אל־תרבית׃ לך׃ אל־תרבית׃
אל־יהוה׃

5

2 כי־יצא׃ מלחמה׃ על־אויביך׃ ונתנו׃ יהוה׃ אלהיך׃
בידך׃ ושבית׃ שבים׃ 3 וראית׃ בשבים׃ אשת־יפת־
תאר׃ ודבקת׃ בה׃ ולקחת׃ לך׃ לאשה׃ 4 אם־לא׃
חפצת׃ בה׃ ושלחת׃ אותה׃ לנפשה׃ ולא־תמכר־
אותה׃ בכסף׃ לא־תתעמר־בה׃ תחת׃ אשר־
עיתה׃ 5 כי־תבנה׃ בית־חדש׃ ולא־תשים׃ דמים׃
בביתך׃ לא־יעבר׃ ולא־יהיה׃ בו׃ כל־דבר׃
6 לא־תחרוש׃ בשור׃ ובחמר׃ יחדו׃ 7 לא־תזרע׃
כרמך׃ כלאים׃ פן־תקדש׃ המלאה׃ הזרע׃
אשר־תזרע׃ ותבואת׃ הכרם׃ 8 לא־יהיה׃ כלאים׃
בבהמתך׃ לא־תרבע׃ 9 לא־תחרש׃ בשור׃
ובחמר׃ יחדו׃ 10 לא־תלבש׃ שעטנז׃ צמר׃
ופשתים׃ יחדו׃ 11 גדלים׃ תעשה־לך׃ על־
ארבע׃ כנפות׃ כסיתך׃ אשר־תכסה׃ בה׃
12 כי־תקצר׃ קצירך׃ בשדך׃ ושכחת׃ עמר׃
בשדה׃ לא־תשוב׃ לקחתו׃ לגר׃ ליתום׃
ולאלמנה׃ יהיה׃ למען׃ יברכך׃ יהוה׃
אלהיך׃ בכל־מעשה׃ ידיך׃ 13 כי־תבצר׃
כרמך׃ לא־תעולל׃ אחריך׃ לגר׃ ליתום׃
ולאלמנה׃ יהיה׃ 14 כי־תבצר׃ קציר־
בשדך׃ ושכחת׃ עמר׃ בשדה׃ לא־תשוב׃
לקחתו׃ לגר׃ ליתום׃ ולאלמנה׃ יהיה׃
15 כי־תבצר׃ כרמך׃ לא־תעולל׃ אחריך׃
לגר׃ ליתום׃ ולאלמנה׃ יהיה׃ 16 כי־תבצר׃
אחיך׃ בן־אמתך׃ בגר׃ ובתושב׃ ויחי
עמך׃ 17 לא־תגרע׃ אלמנה׃ ויתום׃ ולא־
תחבל׃ בגד־אלמנה׃ 18 וזכרת׃ כי־עבד׃
היית׃ במצרים׃ ויפדך׃ יהוה׃ אלהיך׃
משם׃ על־כן׃ אנכי׃ מצוך׃ את־הדבר׃
הזה׃ 19 כי־תקצר׃ קציר־בשדך׃ ושכחת׃
עמר׃ בשדה׃ לא־תשוב׃ לקחתו׃ לגר׃
ליתום׃ ולאלמנה׃ יהיה׃ למען׃ יברכך׃
יהוה׃ אלהיך׃ בכל־מעשה׃ ידיך׃
20 כי־תחבט׃ זיתך׃ לא־תפאר׃ אחריך׃
לגר׃ ליתום׃ ולאלמנה׃ יהיה׃ 21 כי־
תבצר׃ כרמך׃ לא־תעולל׃ אחריך׃
לגר׃ ליתום׃ ולאלמנה׃ יהיה׃
22 וזכרת׃ כי־עבד׃ היית׃ בארץ׃ מצרים׃
על־כן׃ אנכי׃ מצוך׃ את־הדבר׃ הזה׃
23 כי־יהיה׃ ריב׃ בין׃ אנשים׃ ונגשו׃
אל־המשפט׃ ושפטום׃ וצדקו׃ את־
הצדיק׃ והרשיעו׃ את־הרשע׃ 24 והיה׃
אם־רשע׃ הרשע׃ להכות׃ והפילו׃
שופט׃ והכהו׃ לפניו׃ כרשעתו׃
במספר׃ 25 (aiōnios g166) ארבעים׃
יכה׃ לא־יוסיף׃ פן־יוסיף׃ והכהו׃
מכה׃ רבה׃ על־עיניך׃ 26 לא־תחסם׃
שור׃ בדישו׃ 27 כי־יגורו׃ אחים׃
יחדו׃ ומת׃ אחד׃ מהם׃ ובן׃
אין־לו׃ לא־יהיה׃ אשת־המת׃ החוצה׃
לאיש׃ זר׃ יבמה׃ יבא׃ עליה׃
ולקחה׃ לו׃ לאשה׃ ויבמתה׃
אשר־ילד׃ בכור׃ יקום׃ על־שם׃
אחיו׃ המת׃ ולא־ימחה׃ שמו׃
מישראל׃ 28 ואם־לא׃ יחפץ׃ האיש׃
לקחת׃ את־יבמתו׃ ועלתה׃ יבמתו׃
השערה׃ אל־הזקנים׃ ואמרה׃ מאן׃
יבמי׃ להקים׃ לאחיו׃ שם׃ בישראל׃
לא־אבה׃ יבמי׃ לקחתני׃ 29 אז׃
קראו־לה׃ זקני׃ עיר־ה׃ ודברו־אתה׃
ועמד׃ ואמר׃ לא־חפצתי׃ לקחתה׃
30 ונגשה׃ יבמתה׃ אל־עיני׃ הזקנים׃
ונשלה׃ נעלו׃ מרגלו׃ וירקה׃ בפניו׃
וענתה׃ ואמרה׃ כה׃ יעשה׃ לאיש׃
אשר׃ לא־יבנה׃ את־בית׃ אחיו׃
31 ונקרא׃ שמו׃ בישראל׃ בית׃
חלוץ־הנעל׃ 32 כי־יריבון׃ אנשים׃
יחדו׃ ונגש׃ אחד׃ את־אחיו׃ בעד׃
אשת׃ ושלח׃ ידו׃ להצל׃ אשתו׃
מיד׃ מכהו׃ ואחזת׃ במבשריו׃
33 וקצתה׃ כפו׃ לא־תחוס׃ עינך׃
עליו׃ 34 לא־תחסם׃ שור׃ בדישו׃
לא־תחסם׃ שור׃ בדישו׃ 35 כי־יהיו׃
אחים׃ יחדו׃ ואחד׃ מהם׃ אשת׃
אחיו׃ ומת׃ הבן׃ לא־היה׃ לו׃
36 לא־תהיה׃ אשת־המת׃ החוצה׃
לאיש׃ זר׃ יבמה׃ יבא׃ עליה׃
ולקחה׃ לו׃ לאשה׃ ויבמתה׃
37 והיה׃ הבכור׃ אשר־תלד׃ יקום׃
על־שם׃ אחיו׃ המת׃ ולא־ימחה׃
שמו׃ מישראל׃ 38 וכי־לא׃ יחפץ׃
האיש׃ לקחת׃ את־יבמתו׃ ועלתה׃
יבמתו׃ השערה׃ אל־הזקנים׃
ואמרה׃ מאן׃ יבמי׃ להקים׃
לאחיו׃ שם׃ בישראל׃ לא־אבה׃
יבמי׃ 39 (aiōnios g166) אז׃ יקראו־לו׃
זקני׃ עירו׃ ודברו־אתו׃ והתיצב׃
ואמר׃ לא־חפצתי׃ לקחתה׃
40 (aiōnios g166) ונגשה׃ אל־יבמתו׃
לעיני׃ כל־הזקנים׃ ופרקה׃ נעלו׃
מרגלו׃ וירקה׃ בפניו׃ וענתה׃
ואמרה׃ כה׃ יעשה׃ לאיש׃ אשר׃
לא־יבנה׃ את־בית׃ אחיו׃
41 ונקרא׃ שמו׃ בישראל׃ בית׃
חלוץ־הנעל׃ 42 כי־יהיו׃ אנשים׃
יחדו׃ ונגש׃ אחד׃ מאחיו׃ בעד׃
אשת׃ ושלח׃ ידו׃ להצל׃ אשתו׃
מיד׃ מכהו׃ ואחזת׃ במבשריו׃
43 וקצתה׃ כפו׃ לא־תחוס׃ עינך׃
עליו׃ 44 כי־יגורו׃ אחים׃ יחדו׃
ומת׃ אחד׃ מהם׃ ובן׃
אין־לו׃ לא־יהיה׃ אשת־המת׃
החוצה׃ לאיש׃ זר׃ יבמה׃ יבא׃
עליה׃ ולקחה׃ לו׃ לאשה׃ ויבמתה׃
אשר־ילד׃ בכור׃ יקום׃ על־שם׃
אחיו׃ המת׃ ולא־ימחה׃ שמו׃
מישראל׃ 45 ואם־לא׃ חפץ׃ האיש׃
לקחת׃ את־יבמתו׃ ועלתה׃
יבמתו׃ השערה׃ אל־הזקנים׃
ואמרה׃ מאן׃ יבמי׃ להקים׃
לאחיו׃ שם׃ בישראל׃ לא־אבה׃
יבמי׃ לקחתני׃ 46 אז׃ קראו־לו׃
זקני׃ עירו׃ ודברו־אתו׃
והתיצב׃ ואמר׃ לא־חפצתי׃
לקחתה׃ 47 ונגשה׃ יבמתו׃
לעיני׃ כל־הזקנים׃ ופרקה׃
נעלו׃ מרגלו׃ וירקה׃ בפניו׃
וענתה׃ ואמרה׃ כה׃ יעשה׃
לאיש׃ אשר׃ לא־יבנה׃
את־בית׃ אחיו׃ 48 ונקרא׃
שמו׃ בישראל׃ בית׃
חלוץ־הנעל׃ 49 ונגרעה׃
שמו׃ בישראל׃ בית׃
חלוץ־הנעל׃ 50 מלא׃
ימי׃ אביו׃ ואמו׃ ואחיו׃
ואחותו׃ ואשת׃ נעורים׃
לא־תמאס׃ כי־תועבת׃
יהוה׃ אלהיך׃ הוא׃
51 כי־תבנה׃ בית׃ חדש׃
ועשית׃ מעקה׃ לגגך׃
ולא־תשים׃ דמים׃ בביתך׃
כי־יפל׃ הנפל׃ ממנו׃
52 כי־יהיה׃ בך׃ איש׃
אשר׃ לא־יכון׃ את־
נפשו׃ לנדר׃ ונדר׃
53 לא־תאחר׃ לשלם׃
אותו׃ כי־דרש׃
ידרשנו׃ יהוה׃
אלהיך׃ מעמך׃
54 ואם־חדל׃ לא־
יהיה׃ בך׃ חטא׃
לא־תאחר׃ לנדר׃
55 כי־תבא׃ בכרם׃
רעך׃ ואכלת׃
ענבים׃ לשבעך׃
ואל־כליך׃
לא־תתן׃

6

2 כי־תבא׃ בקמת׃ רעך׃
וקטפת׃ שבלים׃ בידך׃
ומל׃ מגל׃ לא־תניף׃
על־קמת׃ רעך׃
3 כי־אם־אכל׃ תאכל׃
אכל׃ נפשך׃ בעד׃
שבעך׃ ואל־כליך׃
לא־תתן׃ 4 כי־
תוציא׃ שם׃ רע׃
על־בתולת׃ 5 כי־
יקח׃ איש׃ אשה׃
חדשה׃ לא־יצא׃
בצבא׃ לא־יעבר׃
עליו׃ לכל־דבר׃
נקי׃ יהיה׃ לביתו׃
שנה׃ אחת׃ ושמח׃
את־אשתו׃ אשר׃
לקח׃ 6 לא־יחבל׃
רחיים׃ ורכב׃
כי־נפש׃ הוא׃
חבל׃ 7 כי־
ימצא׃ איש׃
גנב׃ מאחיו׃
מבני׃ ישראל׃
והתעמר־בו׃
ומכרו׃ ומת׃
הגנב׃ ההוא׃
ובערת׃ הרע׃
מקרבך׃ 8 השמר׃
בנגע׃ הצרעת׃
לשמר׃ מאד׃
ולעשות׃ ככל׃
אשר׃ יורו׃
אתכם׃ הכהנים׃
הלוים׃ כאשר׃
צויתים׃ אתכם׃
תשמרו׃ לעשות׃
9 זכר׃ את־
אשר׃ עשה׃
יהוה׃ אלהיך׃
למרים׃ בדרך׃
בצאתכם׃ ממצרים׃
10 כי־תשה׃
לרעך׃ משאת׃
מאומה׃ לא־
תבא׃ אל־ביתו׃
לעבט׃ עבטו׃
11 בחוץ׃
תעמד׃ והאיש׃
אשר׃ אתה׃
נשה׃ בו׃
יוציא׃ אליך׃
את־העבוט׃
החוצה׃ 12 והאיש׃
הלוה׃ עני׃
הוא׃ לא־
תשכב׃ בעבטו׃
13 השב׃
תשיב׃ לו׃
את־העבוט׃
כבא׃ השמש׃
ושכב׃ בשלמתו׃
וברכך׃ וצדקה׃
תהיה׃ לך׃
לפני׃ יהוה׃
אלהיך׃ 14 לא־
תעשק׃ שכיר׃
עני׃ ואביון׃
מאחיך׃ או׃
מגרך׃ אשר׃
בארצך׃ בשעריך׃
15 ביומו׃
תתן׃ שכרו׃
ולא־תבא׃
עליו׃ השמש׃
כי־עני׃ הוא׃
ואליו׃ הוא׃
נשא׃ את־
נפשו׃ פן־
יקרא׃ אל־
יהוה׃ עליך׃
והיה׃ בך׃
חטא׃ 16 לא־
יומתו׃ אבות׃
על־בנים׃
ובנים׃ לא־
יומתו׃ על־
אבות׃ איש׃
בחטאו׃ יומתו׃
17 לא־תטה׃
משפט׃ גר׃
יתום׃ ולא־
תחבל׃ בגד׃
אלמנה׃
18 וזכרת׃
כי־עבד׃
היית׃
במצרים׃
ופדך׃
יהוה׃
אלהיך׃
משם׃
על־כן׃
אנכי׃
מצוך׃
את־הדבר׃
הזה׃ 19 כי־
תקצר׃
קצירך׃
בשדך׃
ולא־
תשכח׃
עמר׃
בשדה׃
לא־תשוב׃
לקחתו׃
לגר׃
ליתום׃
ולאלמנה׃
יהיה׃
למען׃
יברכך׃
יהוה׃
אלהיך׃
בכל־
מעשה׃
ידיך׃
20 כי־
תחבט׃
זיתך׃
לא־
תפאר׃
אחריך׃
לגר׃
ליתום׃
ולאלמנה׃
יהיה׃
21 כי־
תבצר׃
כרמך׃
לא־
תעולל׃
אחריך׃
לגר׃
ליתום׃
ולאלמנה׃
יהיה׃
22 וזכרת׃
כי־עבד׃
היית׃
בארץ׃
מצרים׃
על־כן׃
אנכי׃
מצוך׃
את־הדבר׃
הזה׃

ראשון ראשונה ראשון ראשון כבודו ראה הראה הראה אם תזנה
ראה לא תלוה מלוה לו אל, ואמר לא אלוה אם אתה
הלך ראה יד, אם, אחר 23 אשר, לאשונה, מתנחלאל בחר בחרב
בחרב בחרב אחר אחרי אם, ראה לא אחר אם אשר אחר 24 בחרב בחרב
לו אמר בחרב בחרבות לחנניה אמרה אלוה לאמר אמר, מתנחלאל
בחרב 25 בחרב בחרב בחרב בחרבו, בחרבות בחרב בחרב לא, אחרי
אשר יחיה אחרי אחרי אמר יחיה בחרב בחרב 26 בחרב אחרי אחרי
אשר אשאנה אמרו אמר אלוה בחרב לא אם לא אמר אמרו בחרב
בחרבו בחרבות אמר אלוה בחרב בחרב 27 לא אלוה בחרבות בחרב אמר
אמר בחרב בחרב בחרבות אשר בחרבות בחרבות אשר אלוה אשר
לא בחרב 28 (aiōnios g166) אמרו אמר אשר בחרב בחרב אמר אמר בחרב
אם אמר יחיה בחרב בחרב 29 אמרו בחרב בחרב אמר בחרב בחרב
אשר בחרב לא בחרב 30 אנו אם בחרב בחרבות אמרו בחרב בחרב
בחרב 31 אשר אנו בחרב בחרב אמר אשר בחרב בחרב בחרב בחרב
אמר אם בחרב בחרב בחרבות בחרב בחרבות בחרבות בחרב בחרב
אמר בחרב אשר יחיה אחרי אחרי בחרב אמר יחיה 32 בחרב בחרב
בחרב אם בחרב אשר בחרב בחרב בחרב בחרב אם בחרב אם בחרב
אם, אמר אמרו בחרב 33 בחרב בחרב אשר בחרב בחרב בחרב
אם בחרב בחרב לא בחרב 34 בחרב אשר אם בחרב בחרב בחרב
בחרב אשר בחרב אשר אשר בחרב אמר יחיה 35 אשר בחרב בחרב
לא בחרב אשר אשר 36 בחרב לא אם לא בחרב בחרב בחרב בחרב, אמר אמרו
בחרב בחרב בחרבות בחרב בחרב בחרב בחרב בחרב בחרב 37 בחרב לא בחרב
בחרב אשר בחרבות בחרב בחרב בחרב בחרב בחרב בחרב

ܠܘܩܐ ܕܝܠܗ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܫܠܝܛܐ ܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܢܦܠ ܠܬܚܬܝܬܐ ܕܐܪܥܐ ܗܠܝܢ ܬܪܬܝܢ ܐܢܫܐ ܕܐܝܬ ܠܗܘܢ ܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܕܠܐ ܢܫܬܟܚܘܢ ܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܘܕܐܠܗܐ ܘܢܚܝܘܢ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ܘܗܫܐ ܡܛܠ ܗܢܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܚܟܡܬܐ ܕܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܫܬܡܥ ܠܝ ܐܦܠܐ ܠܝ ܠܐ ܡܨܛܥܪܝܢ ܠܟܘܢ ܐܢܐ ܡܨܛܥܪܝܢ ܠܟܘܢ

לחלל שלום לא נשבע לא מאכלה ולא, לחלל בחי בחי לבי לבי שלום אחרי אחרי מחרב
לא אחר מלבוש מעשה מעשה מלבוש לא מחרב אחרי אחרי שלום לבי לבי בחי בחי לחלל ולא מאכלה לא נשבע לא לחלל 52 (aiōn g165)
לחלל לחלל מלחמה 53 (aiōn g165) מחרב לבי לבי לא אחר אי אחר מלבוש לא מלבוש אי אחר לא לבי לבי מחרב 54 מעשה אחר בחר מלבוש מלבוש בחר אחר מעשה
בחר לבי לבי מחרב לא מלבוש מלבוש לא מחרב לבי לבי בחר אחר מעשה מלבוש לא מלבוש מעשה אחר בחר לבי לבי מחרב 55 לא לבי לבי מלבוש מחרב לא מלבוש
מלבוש לא מחרב לבי לבי מלבוש מחרב לא מלבוש

29 (g165, aiōnios g166) ולא יראה חיים כי אם
כעס אלהים עליו׃ 30 ואם־ירבו ימיו
מאה שנה יהיו׃ 31 בעבור
אשר־אין־לו בנים יעבד־בו אדוניו
לבדו׃ 32 ואם־בן־ובת יולד לו
אחרי מותו לא יירש׃ 33 ואם־בן־אמה
יולד לו אחרי מותו לא יירש׃
34 ואם־שור נגח הוא
מתמול שלשום ולא הודיעו בעליו
ולא כלאו׃ 35 ונגף שור־איש
את־שור רעהו ומת׃ וכספו
את־השור החי וחצו׃ ואת־
בשר המת יאכלו׃ 36 ואם־
נודע כי־שור נגחן הוא
מתמול שלשום ולא כלאו בעליו
תחת השור׃ שלם
ישלם שור תחת
השור׃ 37 ואם־יגנב־איש
שור או־שה וטבחו
או מכרו׃ חמשה בקר
ישלם תחת
השה׃ 38 אם־במחתרת
ימצא הגנב
והכה־בו ומת׃ אין לו דמים׃
39 אם־זרחה השמש עליו
דמים לו׃ שלם
ישלם אם־אין לו
ונמכר בגנבתו׃
40 אם־המצא תמצא בידו
מן־הגנב׃ שור ועד־חמור
וצאן׃ שני
משלם יקח׃ 41 כי־יבער
איש שדה או־כרם
ושלח את־בערה
ורעה בשדה אחר
מיטב שדהו ומיטב
כרמו ישלם׃ 42 כי־תצא אש
ומצאה קצים
ונאכל גדיש או
השדה שלם
ישלם המבעיר
את־הבערה׃ 43 כי־יתן איש
אל־רעהו כסף או כלים
לשמר ונגנב
מבית האיש
אם־לא נמצא
הגנב׃ 44 יקרב בעל
הבית אל־האלהים
אם לא שלח ידו
במלאכת רעהו׃
45 על כל־דבר־פשע
על־שור על־חמור
על־שה על־שלמה
על כל־אבדה
אשר יאמר כי־הוא
זה עד האלהים
יבוא דבר שניהם
אשר ירשיעון
אלהים יכפל
לרעהו׃ 46 כי־יתן איש
אל־רעהו חמור
או־שור או־שה
וכל־בהמה לשמר
ומת או־שבר
או נשבה אין
רואה׃ 47 שבועת
יהוה תהיה בין
שניהם אם לא
שלח ידו במלאכת
רעהו ולקח בעליו
לא יאנה׃ 48 ואם־גנב
יגנב מעמו
ישלם לבעליו׃
49 אם־טרף יטרף
יביאהו עד
הטרפה לא
ישלם׃ 50 וכי־יפתה
איש בתולה
אשר לא־ארסה
ושכב עמה
מהר יארסנה
לו לאשה׃
51 אם־מאן
מאן אביה
לתתה לו
כסף ישקל
כמהר הבתולת׃
52 מכשפה
לא תחיה׃
53 כל־שכב
עם־בהמה
מות יומת׃
54 זבח
לאלהים
יחרם
בלתי
ליהוה
לבדו׃
55 וגר לא
תונה ולא
תלחצנו
כי־גרים
הייתם
בארץ
מצרים׃
56 כל־אלמנה
ויתום
לא תענון׃
57 אם־ענה
תענה
אותו
כי־אם־צעק
יצעק
אלי
שמע
אשעע
צעקתו׃

12

58 וחרה
אפי
והרגתי
אתכם
בחרב
והיו
נשיכם
אלמנות
ובניכם
יתומים׃
59 אם־כסף
תלוה
את־עמי
את־העני
עמך
לא־תהיה
לו
כנשה
לא־תשימון
עליו
נשך׃
60 אם־חבל
תחבל
שלמת
רעך
עד־בא
השמש
תשיבנו
לו׃
61 כי־היא
כסותה
לבדה
היא
שמלתו
לעורו
במה
ישכב
והיה
כי־יצעק
אלי
ושמעתי
כי־חנון
אני׃
62 אלהים
לא תקלל
ונשיא
בעמך
לא תאר׃
63 זובח
לאלהים
יחרם
בלתי
ליהוה
לבדו׃
64 ולגר
ולתושב
לא תאנה
לא תלחצנו
כי־גרים
הייתם
בארץ
מצרים׃
65 כל־אלמנה
ויתום
לא תענון׃
66 אם־ענה
תענה
אותו
כי־אם־צעק
יצעק
אלי
שמע
אשמע
צעקתו׃
67 וחרה
אפי
והרגתי
אתכם
בחרב
והיו
נשיכם
אלמנות
ובניכם
יתומים׃
68 אם־כסף
תלוה
את־עמי
את־העני
עמך
לא־תהיה
לו
כנשה
לא־תשימון
עליו
נשך׃
69 אם־חבל
תחבל
שלמת
רעך
עד־בא
השמש
תשיבנו
לו׃
70 כי־היא
כסותה
לבדה
היא
שמלתו
לעורו
במה
ישכב
והיה
כי־יצעק
אלי
ושמעתי
כי־חנון
אני׃
71 אלהים
לא תקלל
ונשיא
בעמך
לא תאר׃
72 זובח
לאלהים
יחרם
בלתי
ליהוה
לבדו׃
73 ולגר
ולתושב
לא תאנה
לא תלחצנו
כי־גרים
הייתם
בארץ
מצרים׃
74 כל־אלמנה
ויתום
לא תענון׃
75 אם־ענה
תענה
אותו
כי־אם־צעק
יצעק
אלי
שמע
אשמע
צעקתו׃
76 וחרה
אפי
והרגתי
אתכם
בחרב
והיו
נשיכם
אלמנות
ובניכם
יתומים׃
77 אם־כסף
תלוה
את־עמי
את־העני
עמך
לא־תהיה
לו
כנשה
לא־תשימון
עליו
נשך׃
78 אם־חבל
תחבל
שלמת
רעך
עד־בא
השמש
תשיבנו
לו׃
79 כי־היא
כסותה
לבדה
היא
שמלתו
לעורו
במה
ישכב
והיה
כי־יצעק
אלי
ושמעתי
כי־חנון
אני׃
80 אלהים
לא תקלל
ונשיא
בעמך
לא תאר׃
81 זובח
לאלהים
יחרם
בלתי
ליהוה
לבדו׃
82 ולגר
ולתושב
לא תאנה
לא תלחצנו
כי־גרים
הייתם
בארץ
מצרים׃
83 כל־אלמנה
ויתום
לא תענון׃
84 אם־ענה
תענה
אותו
כי־אם־צעק
יצעק
אלי
שמע
אשמע
צעקתו׃
85 וחרה
אפי
והרגתי
אתכם
בחרב
והיו
נשיכם
אלמנות
ובניכם
יתומים׃
86 אם־כסף
תלוה
את־עמי
את־העני
עמך
לא־תהיה
לו
כנשה
לא־תשימון
עליו
נשך׃
87 אם־חבל
תחבל
שלמת
רעך
עד־בא
השמש
תשיבנו
לו׃
88 כי־היא
כסותה
לבדה
היא
שמלתו
לעורו
במה
ישכב
והיה
כי־יצעק
אלי
ושמעתי
כי־חנון
אני׃
89 אלהים
לא תקלל
ונשיא
בעמך
לא תאר׃
90 זובח
לאלהים
יחרם
בלתי
ליהוה
לבדו׃
91 ולגר
ולתושב
לא תאנה
לא תלחצנו
כי־גרים
הייתם
בארץ
מצרים׃
92 כל־אלמנה
ויתום
לא תענון׃
93 אם־ענה
תענה
אותו
כי־אם־צעק
יצעק
אלי
שמע
אשמע
צעקתו׃
94 וחרה
אפי
והרגתי
אתכם
בחרב
והיו
נשיכם
אלמנות
ובניכם
יתומים׃
95 אם־כסף
תלוה
את־עמי
את־העני
עמך
לא־תהיה
לו
כנשה
לא־תשימון
עליו
נשך׃
96 אם־חבל
תחבל
שלמת
רעך
עד־בא
השמש
תשיבנו
לו׃
97 כי־היא
כסותה
לבדה
היא
שמלתו
לעורו
במה
ישכב
והיה
כי־יצעק
אלי
ושמעתי
כי־חנון
אני׃
98 אלהים
לא תקלל
ונשיא
בעמך
לא תאר׃
99 זובח
לאלהים
יחרם
בלתי
ליהוה
לבדו׃
100 ולגר
ולתושב
לא תאנה
לא תלחצנו
כי־גרים
הייתם
בארץ
מצרים׃
101 כל־אלמנה
ויתום
לא תענון׃
102 אם־ענה
תענה
אותו
כי־אם־צעק
יצעק
אלי
שמע
אשמע
צעקתו׃
103 וחרה
אפי
והרגתי
אתכם
בחרב
והיו
נשיכם
אלמנות
ובניכם
יתומים׃
104 אם־כסף
תלוה
את־עמי
את־העני
עמך
לא־תהיה
לו
כנשה
לא־תשימון
עליו
נשך׃
105 אם־חבל
תחבל
שלמת
רעך
עד־בא
השמש
תשיבנו
לו׃
106 כי־היא
כסותה
לבדה
היא
שמלתו
לעורו
במה
ישכב
והיה
כי־יצעק
אלי
ושמעתי
כי־חנון
אני׃
107 אלהים
לא תקלל
ונשיא
בעמך
לא תאר׃
108 זובח
לאלהים
יחרם
בלתי
ליהוה
לבדו׃
109 ולגר
ולתושב
לא תאנה
לא תלחצנו
כי־גרים
הייתם
בארץ
מצרים׃
110 כל־אלמנה
ויתום
לא תענון׃
111 אם־ענה
תענה
אותו
כי־אם־צעק
יצעק
אלי
שמע
אשמע
צעקתו׃
112 וחרה
אפי
והרגתי
אתכם
בחרב
והיו
נשיכם
אלמנות
ובניכם
יתומים׃
113 אם־כסף
תלוה
את־עמי
את־העני
עמך
לא־תהיה
לו
כנשה
לא־תשימון
עליו
נשך׃
114 אם־חבל
תחבל
שלמת
רעך
עד־בא
השמש
תשיבנו
לו׃
115 כי־היא
כסותה
לבדה
היא
שמלתו
לעורו
במה
ישכב
והיה
כי־יצעק
אלי
ושמעתי
כי־חנון
אני׃
116 אלהים
לא תקלל
ונשיא
בעמך
לא תאר׃
117 זובח
לאלהים
יחרם
בלתי
ליהוה
לבדו׃
118 ולגר
ולתושב
לא תאנה
לא תלחצנו
כי־גרים
הייתם
בארץ
מצרים׃
119 כל־אלמנה
ויתום
לא תענון׃
120 אם־ענה
תענה
אותו
כי־אם־צעק
יצעק
אלי
שמע
אשמע
צעקתו׃
121 וחרה
אפי
והרגתי
אתכם
בחרב
והיו
נשיכם
אלמנות
ובניכם
יתומים׃
122 אם־כסף
תלוה
את־עמי
את־העני
עמך
לא־תהיה
לו
כנשה
לא־תשימון
עליו
נשך׃
123 אם־חבל
תחבל
שלמת
רעך
עד־בא
השמש
תשיבנו
לו׃
124 כי־היא
כסותה
לבדה
היא
שמלתו
לעורו
במה
ישכב
והיה
כי־יצעק
אלי
ושמעתי
כי־חנון
אני׃
125 אלהים
לא תקלל
ונשיא
בעמך
לא תאר׃
126 זובח
לאלהים
יחרם
בלתי
ליהוה
לבדו׃
127 (aiōn g165) ולגר
ולתושב
לא תאנה
לא תלחצנו
כי־גרים
הייתם
בארץ
מצרים׃
128 כל־אלמנה
ויתום
לא תענון׃
129 אם־ענה
תענה
אותו
כי־אם־צעק
יצעק
אלי
שמע
אשמע
צעקתו׃
130 וחרה
אפי
והרגתי
אתכם
בחרב
והיו
נשיכם
אלמנות
ובניכם
יתומים׃

10 ואתם
אל־תקראו לאיש אביכם על־
11 כי אביכם
אחד הוא אביכם שבשמים׃
12 ולא תקראו לכם רבי
כי רבכם אחד המשיח׃
13 אבל אי־לכם
סופרים ופרושים
חנפים כי אתם סוגרים
מלכות השמים לפני בני
אדם כי אתם לא תכנסו
ולא תניחו לבאים
14 אי־לכם
סופרים ופרושים
חנפים כי אתם אוכלים
בתי אלמנות ולמראית
עין אתם מתפללים
לכן תקבלו
15 אי־לכם
סופרים ופרושים
חנפים כי אתם סובבים
ים ויבשה לעשות
גר אחד ובהיותו
אתם עושים אותו
בן־גיהנם כפליים
16 אי־לכם
מנהיגים עורים
אשר אתם אומרים
אם ישבע אדם בהיכל
אין הדבר כלום
אבל אם ישבע אדם
בזהב ההיכל
17 אתם
עורים ומשוגעים
מדוע הזהב
גדול מן ההיכל
18 ואם
אמרתם אם ישבע
אדם במזבח אין
הדבר כלום
19 אתם
עורים ומשוגעים
מדוע המזבח
גדול מן הקרבן
אבל אם ישבע
אדם בקרבן
20 הנה
הנשבע בהיכל
ובכל אשר בו
21 הנשבע
בהיכל
ובשכן אשר בו
22 הנשבע
בשמים
ובכסא אלהים
ובישב עליו
23 אי־לכם
סופרים ופרושים
חנפים כי אתם
נותנים עשר
מן הנענע
והשבת
והכמון
ואת
אשר
הם
כבדים
בתורה
המשפט
והרחמים
והאמונה
אלה
היה
לעשות
ולא
לעזוב
24 מנהיגים
עורים
אשר אתם
מסננים
את
הכינים
ובולעים
את
הגמל
25 אי־לכם
סופרים ופרושים
חנפים כי אתם
מטהרים
את
חוץ
הכוס
והצלחת
ואת
פנימם
מלאים
גזל
ועולה
26 (aiōn g165)
27 אי־לכם
סופרים ופרושים
חנפים כי אתם
דומים
לקברים
הצבועים
אשר
יראו
יפים
מבחוץ
ומבפנים
מלאים
עצמות
מתים
וכל
טומאה
28 כן
אתם
מראים
לבני אדם
יפים
ומבפנים
מלאים
חנפים
ועוולה
29 אי־לכם
סופרים ופרושים
חנפים כי אתם
בונים
את
קברי
הנביאים
ומקשטים
את
מצבות
הצדיקים
30 ואתם
אומרים
אם
היינו
בימי
אבותינו
לא
היינו
שותפים
לדם
הנביאים
31 ואתם
עדים
לעצמכם
כי
בני
רוצחי
הנביאים
אתם
32 ואתם
מלאו
את
מדת
אבותיכם
33 נחשים
בני
צפעונים
איך
תברחו
מדין
הגיהנם
34 לכן
הנני
שולח
אליכם
נביאים
וחכמים
וסופרים
ומהם
תהרגו
ותצלבו
ומהם
תלקו
בשוטים
בבתי
כנסיותיכם
ותרדפו
מעיר
אל
עיר
35 למען
תבוא
עליכם
כל
דם
צדיק
שנשפך
על
הארץ
מדם
הבל
הצדיק
עד
דם
זכריה
בן
ברכיה
אשר
הרגתם
בין
הבית
ובין
המזבח
36 אמן
אני
אומר
לכם
כל
אלה
יבוא
על
הדור
הזה
37 ירושלים
ירושלים
הרגת
את
הנביאים
ורגמת
את
השלוחים
אליה
כמה
פעמים
רציתי
לקבץ
את
בניך
כאשר
תקבץ
אם
את
אפרוחיה
תחת
כנפיה
ולא
רצית
38 הנה
יעזב
לכם
ביתכם
שמם
39 כי
אני
אומר
לכם
לא
תראוני
מעתה
עד
אמרכם
ברוך
הבא
בשם
יהוה
40 ויהי
כשגמר
ישוע
את
דבריו
האלה
הלך
מגליל
אל
ירדן
41 ויקבצו
אליו
עמים
רבים
ויעבר
בתוכם
ויבא
אל
גבול
יהודה
מעבר
לירדן
42 ויבאו
אליו
עוד
עמים
רבים
ויבריאם
מחליים
43 ויהי
בהיות
ישוע
בגבול
יריחו
ויבא
אל
בית
אחד
44 ויבא
אל
בית
אחד
ויבא
אל
בית
אחד
45 ויבא
אל
בית
אחד
ויבא
אל
בית
אחד
46 ויבא
אל
בית
אחד
ויבא
אל
בית
אחד
47 ויבא
אל
בית
אחד
ויבא
אל
בית
אחד
48 ויבא
אל
בית
אחד
ויבא
אל
בית
אחד
49 ויבא
אל
בית
אחד
ויבא
אל
בית
אחד
50 ויבא
אל
בית
אחד
ויבא
אל
בית
אחד

11 ומשלמלך
אחד
לא
יוכל
לעבוד
אדונים
רבים
כי
יעבוד
אחד
ויבזה
לרבים
אי־אפשר
לעבוד
אלהים
ומון
12 לכן
אמר
אני
אליכם
אל־תדאגו
לנפשכם
מה
תאכלו
ומה
תשתו
ולא
לגופכם
מה
תלבשו
הלא
הנפש
יותר
מן
המאכל
והגוף
יותר
מן
הבגד
13 הביטו
אל
עופות
השמים
כי
לא
יזרעו
ולא
יקצרו
ולא
יאספו
אל
אסמים
ואביכם
שבשמים
מפרנסם
הלא
אתם
יותר
מהם
14 ומי
מכם
יוכל
בדאגתו
להוסיף
אמה
אחת
על
קומתו
15 ולמה
אתם
דואגים
לבגד
הביטו
נא
אל
שושנת
השדה
איך
היא
גדלה
לא
תעמל
ולא
תטוה
16 ואמר
אני
אליכם
אפילו
שלמה
בכל
כבודו
לא
היה
לבוש
כאחת
מאלה
17 ואם
אלהים
מלבש
ככה
את
עשב
השדה
אשר
היום
יש
ומחר
יטלו
אל
תנור
הלא
יותר
מכם
יעשה
לכם
מלבוש
18 אל־תדאגו
לכם
לאמר
מה
נאכל
ומה
נשתה
ומה
נלבש
19 כי
אלה
כולם
הגויים
מבקשים
ואביכם
שבשמים
יודע
כי
אתם
צריכים
לכל
אלה
20 אך
בקשו
תחילה
את
מלכות
אלהים
ואת
צדקתו
ואז
יוסיפו
לכם
כל
אלה
21 אל־תדאגו
לכם
לאמר
מה
נאכל
ומה
נשתה
ומה
נלבש
כי
אם
אביכם
שבשמים
יודע
כי
אתם
צריכים
לכל
אלה
22 בקשו
תחילה
לבקש
מלכות
אלהים
ואת
צדקתו
ואז
יוסיפו
לכם
23 בקשו
תחילה
לבקש
מלכות
אלהים
ואת
צדקתו
24 אל־תדאגו
כלום
לאמר
מה
נאכל
ומה
נשתה
ומה
נלבש
הלא
הנפש
יותר
מן
המאכל
והגוף
יותר
מן
הבגד
25 כי הנוצר
בקשו
אל־תדאגו
לנפשכם
מה
תאכלו
ומה
תשתו
ולא
לגופכם
מה
תלבשו
הלא
הנפש
יותר
מן
המאכל
והגוף
יותר
מן
הבגד
26 הביטו
נא
אל
עופות
השמים
כי
לא
יזרעו
ולא
יקצרו
ולא
יאספו
אל
אסמים
ואביכם
שבשמים
מפרנסם
הלא
אתם
יותר
מהם
27 ומי
מכם
יוכל
בדאגתו
להוסיף
אמה
אחת
על
קומתו
28 ומה
אתם
דואגים
לבגד
הביטו
נא
אל
שושנת
השדה
איך
היא
גדלה
לא
תעמל
ולא
תטוה
29 ואמר
אני
לכם
אפילו
שלמה
בכל
כבודו
לא
היה
לבוש
כאחת
מאלה
30 ואם
אלהים
מלבש
ככה
את
עשב
השדה
אשר
היום
יש
ומחר
יטלו
אל
תנור
הלא
יותר
מכם
יעשה
לכם
מלבוש
31 אל־תדאגו
לכם
לאמר
מה
נאכל
ומה
נשתה
ומה
נלבש
32 כי
אם
אביכם
שבשמים
יודע
כי
אתם
צריכים
לכל
אלה
33 כי אם
בקשו
תחילה
לבקש
מלכות
אלהים
ואת
צדקתו
ואז
יוסיפו
לכם
34 אל־תדאגו
לכם
לאמר
מה
נאכל
ומה
נשתה
ומה
נלבש
כי
אם
אביכם
שבשמים
יודע
כי
אתם
צריכים
לכל
אלה
35 כי אם
בקשו
תחילה
לבקש
מלכות
אלהים
ואת
צדקתו
ואז
יוסיפו
לכם
36 אל־תדאגו
לכם
לאמר
מה
נאכל
ומה
נשתה
ומה
נלבש
כי
אם
אביכם
שבשמים
יודע
כי
אתם
צריכים
לכל
אלה
37 כי אם
בקשו
תחילה
לבקש
מלכות
אלהים
ואת
צדקתו
ואז
יוסיפו
לכם
38 אל־תדאגו
לכם
לאמר
מה
נאכל
ומה
נשתה
ומה
נלבש
כי
אם
אביכם
שבשמים
יודע
כי
אתם
צריכים
לכל
אלה
39 כי אם
בקשו
תחילה
לבקש
מלכות
אלהים
ואת
צדקתו
ואז
יוסיפו
לכם
40 ויהי
כשגמר
ישוע
את
דבריו
האלה
הלך
מגליל
אל
ירדן
41 ויקבצו
אליו
עמים
רבים
ויעבר
בתוכם
ויבא
אל
גבול
יהודה
מעבר
לירדן
42 ויבאו
אליו
עוד
עמים
רבים
ויבריאם
מחליים
43 ויהי
בהיות
ישוע
בגבול
יריחו
ויבא
אל
בית
אחד
44 ויבא
אל
בית
אחד
ויבא
אל
בית
אחד
45 ויבא
אל
בית
אחד
ויבא
אל
בית
אחד
46 ויבא
אל
בית
אחד
ויבא
אל
בית
אחד
47 ויבא
אל
בית
אחד
ויבא
אל
בית
אחד
48 ויבא
אל
בית
אחד
ויבא
אל
בית
אחד
49 ויבא
אל
בית
אחד
ויבא
אל
בית
אחד
50 ויבא
אל
בית
אחד
ויבא
אל
בית
אחד

13 מתי
הנה
אני
שולח
אליכם
נביאים
וחכמים
וסופרים
ומהם
תהרגו
ותצלבו
ומהם
תלקו
בשוטים
בבתי
כנסיותיכם
ותרדפו
מעיר
אל
עיר
(aiōnios g166)
2 לכן
הנני
שולח
אליכם
3 אם
הנה
אני
אומר
לכם
לא
תראוני
מעתה
עד
אמרכם
ברוך
הבא
בשם
יהוה
4 מתי
אל
אל
אל

לא יחרפו ואת אשר יגרו אויבי מלך משיחך׃ 29 ברוך יהוה לעולם אמן ואמן׃

15

1 לדוד מכתם שמרני אל כי חסיתי בך׃ 2 אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בלתי עליך׃ 3 לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בם׃ 4 ירבו עצבותם אחר מהרו אל בלתי אסיך מנסכיהם דם ולא אשא את שמותם על שפתי׃ 5 יהוה מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי׃ 6 חבלים נפלו לי בנעימים אף נחלתי עלי׃ 7 אברך את יהוה אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי׃ 8 שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני בלתי אמוט׃ 9 לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח׃ 10 כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לחזות שחת׃ 11 תודיעני אורח חיים שבע שמחות את פניך נעימות בימינך׃

16

1 מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך׃ 2 אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בלתי עליך׃ 3 לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בם׃ 4 ירבו עצבותם אחר מהרו אל בלתי אסיך מנסכיהם דם ולא אשא את שמותם על שפתי׃ 5 יהוה מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי׃ 6 חבלים נפלו לי בנעימים אף נחלתי עלי׃ 7 אברך את יהוה אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי׃ 8 שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני בלתי אמוט׃ 9 לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח׃ 10 כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לחזות שחת׃ 11 תודיעני אורח חיים שבע שמחות את פניך נעימות בימינך׃

14

1 לדוד אמר נבל בלבבו אין אלהים השחיתו ועשו עול אין עשה טוב׃ 2 יהוה משמים השקיף על בני אדם לראות היש משכיל דרש את אלהים׃ 3 הכל סר יחדו נאלחו אין עשה טוב אין גם אחד׃ 4 הלא ידעו כל פעלי און אכלי עמי אכלו לחם את יהוה לא קראו׃ 5 שם פחדו פחד כי אלהים בדור צדיק׃ 6 עצת עני תבישו כי יהוה מחסיו׃ 7 מי יתן מציון ישועות ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגיל יעקב ישמח ישראל׃

15

1 מזמור לדוד יהוה מי יגור באהלך מי ישכן בהר קדשך׃ 2 הולך תמים ופעל צדק ודבר אמת בלבבו׃ 3 לא רגל על לשונו לא עשה לרעהו רעה וחרפה לא נשא על קרובו׃ 4 נבזה בעיניו נמאס יכבד ונשבע להרע ולא ימר׃ 5 כספו לא נתן בנשך ושחד על נקי לא לקח עושה אלה לא ימוט׃

16

1 מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך׃ 2 אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בלתי עליך׃ 3 לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בם׃ 4 ירבו עצבותם אחר מהרו אל בלתי אסיך מנסכיהם דם ולא אשא את שמותם על שפתי׃ 5 יהוה מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי׃ 6 חבלים נפלו לי בנעימים אף נחלתי עלי׃ 7 אברך את יהוה אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי׃ 8 שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני בלתי אמוט׃ 9 לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח׃ 10 כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לחזות שחת׃ 11 תודיעני אורח חיים שבע שמחות את פניך נעימות בימינך׃

16 מלאך אלהים אל אברהם קרא שנית
מן השמים ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה
17 כי יען אשר עשית את הדבר הזה
ולא חשכת את בנך את יחידך׃ 18 כי
ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך
ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת
הים ויירש זרעך את שער אויביו׃
19 ונברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב
אשר שמעת בקולי׃ 20 ויהי אחרי
הדברים האלה והגד לאברהם לאמר
הנה ילדה מלכה גם היא בנים לנחור
אחיך׃ 21 את עוץ בכרו ואת בוז אחיו
ואת קמואל אבי ארם׃ 22 ואת כסד
וחזו ופלדש וידלף ובתואל׃ 23 ובתואל
הולד את רבקה שמנת אלה ילדה מלכה
לנחור אחי אברהם׃ 24 ופילגשו
ראומה וגם היא ילדה את טבח
ואת גחם ואת תחש ואת מעכה׃
23 ויהי שרה מאת שנה שבע שנים
ועשרים שנה׃ 2 ותמת שרה בקרית
ארבע הוא חברון בארץ כנען
ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה׃
3 ויקם אברהם מעל פני מתו
וידבר אל בני חת לאמר׃ 4 גר
ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת
קבר עמכם ואקברה מתי מלפני׃
5 ויענו בני חת את אברהם לאמר
לו׃ 6 שמעה אדני נשיא אלהים
אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר
את מתך איש ממנו את קברו לא
יכלה ממך מקבר מתך׃ 7 ויקם
אברהם וישתחו לעם הארץ לבני
חת׃ 8 וידבר עמם לאמר אם יש
את נפשכם לקבר את מתי מלפני
שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר׃
9 ויתן לי את מערת המכפלה אשר
לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא
יתננה לי בתוככם לאחזת קבר׃
10 ועפרון ישב בתוך בני חת
ויען עפרון החתי את אברהם
באזני בני חת לכל באי שער עיר
לאמר׃ 11 לא אדני שמעני השדה
נתתי לך והמערה אשר בו לך
נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך
קבר מתך׃ 12 וישתחו אברהם
לפני עם הארץ׃ 13 וידבר אל
עפרון באזני עם הארץ לאמר
אך אם אתה לו שמע נא נתתי
כסף השדה קח מאתי ואקברה
מתי משם׃ 14 ויענו עפרון את
אברהם לאמר לו׃ 15 אדני שמע
אלי ארץ ארבע מאת שקל כסף
ביני וביניך מה הוא ואת מתך
קבר׃ 16 וישמע אברהם אל עפרון
וישקל אברהם לעפרון את הכסף
אשר דבר באזני בני חת ארבע
מאות שקל כסף עובר לסוחר׃
17 ויקם שדה עפרון אשר במכפלה
אשר לממרא השדה והמערה אשר
בו והעץ כל העץ אשר בשדה אשר
בכל גבלתו סביב׃ 18 לאברהם
למקנה לעיני בני חת בכל באי
שער עיר׃ 19 ואחרי כן קבר אברהם
את שרה אשתו אל מערת שדה
המכפלה על פני ממרא הוא חברון
בארץ כנען׃ 20 ויקם השדה והמערה
אשר בו לאברהם לאחזת קבר מאת
בני חת׃ 21 ואברהם זקן בא בימים
ויהוה ברך את אברהם בכל׃
22 ויאמר אברהם אל עבדו זקן
ביתו המשל בכל אשר לו שים נא
ידך תחת ירכי׃ 23 ואשביעך
ביהוה אלהי השמים ואלהי הארץ
אשר לא תקח אשה לבני מבנות
הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו׃
24 כי אם אל ארצי ואל מולדתי
תלך ולקחת אשה לבני ליצחק׃
25 ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה
האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת
ההשב אשיב את בנך אל הארץ
אשר יצאת משם׃ 26 ויאמר אליו
אברהם השמר לך פן תשיב את בני
שמה׃ 27 יהוה אלהי השמים אשר
לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי
אשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר
לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא
ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה
לבני משם׃ 28 ואם לא תאבה
האשה ללכת אחרי הנקית אתה
מהשבעתי זאת רק את בני אל
תשב שמה׃ 29 וישם העבד ידו
תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו
על הדבר הזה׃ 30 ויקח העבד
עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך
וכל טוב אדניו בידו וילך ארם
נהרים אל עיר נחור׃ 31 ויברך
הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים
לעת ערב עת צאת השאבות׃
32 ויאמר יהוה אל אברהם לאמר
לך לך מארצך וממולדתך ומבית
אביך אל הארץ אשר אראך׃
33 ואעשך לגוי גדול ואברכך
ואגדלה שמך והיה ברכה׃
34 ואברכה מברכיך ומקללך
אאר ונברכו בך כל משפחת
האדמה׃

17

אלה תולדת יצחק בן אברהם
אברהם הוליד את יצחק׃ 2 ויצחק
בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה
בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות
לבן הארמי׃ 3 ויעתר יצחק לנכח
אשתו כי עקרה היא ויעתר לו יהוה
ותהר רבקה אשתו׃ 4 ויתרצצו הבנים
בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי
ותלך לדרש את יהוה׃ 5 ויאמר יהוה
לה שני גוים בבטנך ושני לאמים
מלאמים יפרדו ולאם מלאם יאמץ
ורב יעבד צעיר׃ 6 ומלאו ימיה
ללדת והנה תאומים בבטנה׃
7 ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת
שער ויקראו שמו עשו׃ 8 ואחרי כן
יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו
ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים
שנה בלדת אותם׃ 9 ויגדלו הנערים
ויהי עשו איש יודע ציד איש שדה
ויעקב איש תם יושב אהלים׃
10 ויאהב יצחק את עשו כי ציד
בפיו ורבקה אהבת את יעקב׃
11 ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן
השדה והוא עיף׃ 12 ויאמר עשו
אל יעקב הלעיטני נא מן האדם
האדם הזה כי עיף אנכי על כן
קרא שמו אדום׃ 13 ויאמר יעקב
מכרה כיום את בכרתך לי׃
14 ויאמר עשו הנה אנכי הולך
למות ולמה זה לי בכרה׃
15 ויאמר יעקב השבעה לי כיום
את בכרתך לי׃ 16 וישבע לו
וימכר את בכרתו ליעקב׃
17 ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד
עדשים ויאכל וישת וילך
ויבז עשו את הבכרה׃

18

ויהי רעב בארץ מלבד הרעב
הראשון אשר היה בימי אברהם
וילך יצחק אל אבימלך מלך
פלשתים גררה׃ 2 וירא אליו יהוה
ויאמר אל תרד מצרים שכן בארץ
אשר אמר אליך׃ 3 גור בארץ הזאת
ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך
אתן את כל הארצות האלה והקמתי
את השבועה אשר נשבעתי לאברהם
אביך׃ 4 והרביתי את זרעך כככבי
השמים ונתתי לזרעך את כל הארצות
האלה והתברכו בזרעך כל גוי הארץ׃
5 עקב אשר שמע אברהם בקולי
וישמר משמרתי מצותי חקותי
ותורתי׃ 6 וישב יצחק בגרר׃
7 וישאלו אנשי המקום לאשתו
ויאמר אחתי הוא כי ירא לאמר
אשתי פן יהרגוני אנשי המקום
על רבקה כי טובת מראה הוא׃
8 ויהי כי ארכו שם הימים וישקף
אבימלך מלך פלשתים בעד החלון
וירא והנה יצחק מצחק את רבקה
אשתו׃ 9 ויקרא אבימלך ליצחק
ויאמר אך הנה אשתך הוא ואיך
אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק
כי אמרתי פן אמות עליה׃
10 ויאמר אבימלך מה זאת עשית
לנו כמעט שכב אחד העם את
אשתך והבאת עלינו אשם׃
11 ויצו אבימלך את כל העם לאמר
הנגע באיש הזה ובאשתו מות
יומת׃ 12 ויזרע יצחק בארץ ההוא
וימצא בשנה ההוא מאה שערים
ויברכהו יהוה׃ 13 ויגדל האיש
וילך הלוך וגדל עד כי גדל מאד
מאד׃ 14 ויהי לו מקנה צאן ומקנה
בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו
פלשתים׃ 15 וכל הבארות אשר
חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו
סתמום פלשתים׃ 16 ויאמר אבימלך
אל יצחק לך מעמנו כי עצמת
מאד מאנו׃ 17 ויצא יצחק משם
ויחן בנחל גרר וישב שם׃
18 ויחפר יצחק את בארות המים
אשר חפרו בימי אברהם אביו
ויסתמום פלשתים אחרי מות
אברהם ויקרא להן שמות כשמות
אביו׃ 19 ויחפרו עבדי יצחק בנחל
וימצאו שם באר מים חיים׃
20 ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק
לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר
עשק כי התעשקו עמו׃
21 ויחפרו באר אחרת ויריבו גם
עליה ויקרא שמה שטנה׃
22 ויעתק משם ויחפר באר אחרת
ולא רבו עליה ויקרא שמה רחבות
ויאמר כי עתה הרחיב יהוה לנו
ופרינו בארץ׃ 23 ויעל משם באר
שבע׃ 24 וירא אליו יהוה בלילה
ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם
אביך אל תירא כי אתך אנכי
וברכתיך והרביתי את זרעך בעבור
אברהם עבדי׃ 25 ויבן שם מזבח
ויקרא בשם יהוה ויט שם אהלו
ויכרו שם עבדי יצחק באר׃
26 ואבימלך הלך אליו מגרר
ואחזת מרעהו ופיכל שר צבאו׃
27 ויאמר אליהם יצחק מדוע באתם
אלי ואתם שנאתם אתי ותשלחו
מאתכם׃ 28 ויאמרו ראו ראינו
כי היה יהוה עמך ונאמר תהי
נא אלה בינתינו וביניכם ונכרתה
ברית עמך׃ 29 אם תעשה עמנו
רע כאשר לא נגעוך וכאשר עשינו
עמך רק טוב ונשלחך בשלום
אתה עתה ברוך יהוה׃
30 ויעש להם משתה ואכלו
ושתו׃ 31 וישכמו בבקר איש
לאחיו וישבעו אנשים איש לאחיו
וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום׃
32 ויהי ביום ההוא ויבאו עבדי
יצחק ויגידו לו על אודות הבאר
אשר חפרו ויאמרו אליו מצאנו
מים׃ 33 ויקרא אתה שבעה על כן
שם העיר באר שבע עד היום הזה׃
34 ויהי עשו בן ארבעים שנה
ויקח אשה את יהודית בת בארי
החתי ואת בשמת בת אילון החתי׃
35 ותהיינה מרת רוח ליצחק
ולרבקה׃

אם לא יבוא אל אהל מועד, לפני ה׳ לא יקרב; ולא
יבוא, אל-המקום אשר-יבחר ה׳ לשכן שמו שם, כי
מום בו--לא יקרב: 22 לחם אלהיו, מקדשי קדשים
ומן-הקדשים--יאכל. 23 אך, אל-הפרכת לא יבא
ואל-המזבח לא יקרב, כי מום בו; ולא יחלל את-
מקדשי, כי אני ה׳ מקדשם. 24 וידבר משה, אל-
אהרן ואל-בניו ואל כל-בני ישראל.

19

ויאמר ה׳ אל-משה לאמר. 2 דבר, אל-בני
ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין-
בה מום אשר לא-עלה עליה עול. 3 ונתתם אתה,
אל-אלעזר הכהן; והוצא אתה, אל-מחוץ למחנה
והשחט אתה, לפניו. 4 ולקח אלעזר הכהן מדמה
באצבעו, והזה מדמה נגד פני אהל מועד--שבע
פעמים. 5 ושרף את-הפרה, לעיניו--עור ובשר
ודמה, על-פרשה יישרף. 6 ולקח הכהן עץ-ארז
ואזוב ושני תולעת--והשליך, אל-תוך שרפת
הפרה. 7 וכיבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים,
ואחרי כן יבא אל-המחנה; וטמא הכהן, עד הערב.
8 והשרף אתה--יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו
במים, ואחר יבא אל-המחנה; וטמא, הכהן--עד
הערב. 9 ואסף איש טהור את אפר הפרה, והניח
מחוץ למחנה--במקום טהור; והיתה לעדת בני
ישראל, למשמרת--למי נדה: חטאת הוא. 10 וכבס
האסף את-בגדיו, ורחץ בשרו במים--וטמא עד
הערב; והיתה, לבני ישראל ולגר הגר בתוכם--
לחקת עולם. 11 הנוגע, במת לכל-נפש אדם--
וטמא שבעת ימים. 12 הוא יתחטא בו ביום
השלישי וביום השביעי--יטהר; ואם לא יתחטא
ביום השלישי וביום השביעי--לא יטהר. 13 כל
הנוגע, במת לנפש האדם אשר ימות--ולא יתחטא
את-משכן ה׳ טמא--ונכרתה הנפש ההוא מישראל;
כי מי-נדה לא-זרק עליו--טמא יהיה, עדיו עליו
עוד. 14 זאת התורה, אדם כי-ימות באהל--כל
הבא אל-האהל וכל-אשר-באהל יטמא שבעת
ימים. 15 וכל-כלי פתוח אשר אין-צמיד פתיל
עליו--טמא הוא. 16 וכל אשר יגע-על-פני השדה
בחלל חרב או בעצם אדם או בקבר--שבעת
ימים יטמא. 17 ולקחו לטמא מעפר שרפת
החטאת--ונתן עליו מים חיים, אל כלי. 18 ולקח
אזוב--וטבל במים איש טהור, והזה על-האהל
ועל-הכלים ועל הנפשות אשר היו שם--ועל
הנוגע, בעצם או בחלל או בקבר או בעצם
אדם--אשר מת. 19 והזה הטהור, על-הטמא
ביום השלישי וביום השביעי--וחטאו ביום
השביעי; וכבס בגדיו, ורחץ במים--וטהר
בערב. 20 ואיש אשר-יטמא--ולא יתחטא
ונכרתה הנפש ההוא, מתוך הקהל--כי את-
מקדש ה׳ טמא; מי-נדה לא-זרק עליו--טמא
הוא. 21 והיתה להם לחקת עולם; והנזה מי-
נדה--יכבס בגדיו, והנגע במי-נדה--יטמא
עד-הערב. 22 וכל אשר-יגע-בו הטמא--יטמא;
והנפש הנגעת--תטמא עד הערב.

20

ותבאו בני-ישראל כל-עדת--מדבר צין
בחדש הראשון; וישב העם, בקדש ותמת-שם
מרים--ותקבר, שם. 2 ולא היה מים לעדה;
ויקהלו, על-משה ועל-אהרן. 3 ויריב העם,
עם-משה--לאמר לאמר: ולו גוענו בגוע אחינו
לפני ה׳. 4 ולמה הבאתם את-קהל ה׳--אל-
המדבר הזה, לשתות-שם אנחנו ובהמתנו. 5 ולמה
זה העליתנו ממצרים--להביא אתנו, אל-המקום
הרע הזה: מקום לא-זרע ותאנה וגפן ורמון
ומים--אין לשתות. 6 ויבא משה ואהרן מפני
הקהל--אל פתח אהל מועד; ויפלו על-פניהם
ויראה כבוד-ה׳ אליהם. 7 וידבר ה׳ אל-משה
לאמר. 8 קח את-המטה, והקהל את-העדה אתה
ואהרן אחיך--ודברתם אל-הסלע לעיניהם
ונתן מימיו; והוצאת להם מים מן-הסלע--והשקית
את-העדה ואת-בעיריהם. 9 ויקח משה את-
המטה מלפני ה׳--כאשר צוהו. 10 ויקהלו משה
ואהרן את-הקהל--אל פני הסלע; ויאמר להם,
שמעו-נא המרים--הן מן-הסלע הזה נוציא
לכם מים. 11 וירם משה את-ידו--ויך את-הסלע
במטהו פעמים; ויצאו מים רבים--ותשת העדה
ובעיריה. 12 ויאמר ה׳--אל-משה ואל-אהרן
יען לא-האמנתם בי--להקדישני, לעיני בני
ישראל: לכן לא תביאו--את-הקהל הזה, אל
הארץ אשר נתתי--לבני ישראל. 13 הם מי-
מריבה--אשר הריבו בני-ישראל, את-ה׳; ויתקדש
בם. 14 וישלח משה מלאכים--מקדש, אל-מלך
אדום: כה אמר אחיך ישראל--אתה ידעת את-
כל-התלאה, אשר מצאתנו. 15 אבתינו--ירדו
מצרים; ונשב במצרים--ימים רבים, וירע לנו
המצרים ולאבתינו. 16 ונצעק אל-ה׳--ויבא
מלאך, ויצאנו ממצרים; והנה אנחנו--בקדש
עיר, קצה גבולך. 17 נעברה-נא בארצך--לא
נעבר בשדה ובכרם; ולא נשתה מי-באר--דרך
המלך נלך, לא נסור ימין ושמאול--עד אשר
נעבר גבולך. 18 ויאמר אליו אדום--לא תעבר
בי, פן-בחרב אצא לקראתך. 19 ויאמרו אליו
בני ישראל--במסלה נעלה; ואם-מימיך נשתה
אני ומקני--ונתתי כספו: אין דבר, אעברה
ברגלי. 20 ויאמר--לא תעבר; ויצא אדום
לקראתו בעם כבד וביד חזקה. 21 וימאן אדום
לתת--את-ישראל עבור בגבלו; ויט ישראל
מעליו.

שאל אותם אם הקדוש רוח הנבואה, כי, אתם הייתם
16 מאמינים כאשר קיבלתם אותה? ואמרו אליו, לא
שמענו אפילו שיש רוח נבואה. 17 ויאמר אליהם,
אם לא הטבלתם לתשובה, אל מה הוטבלתם? ואמרו
אליו, אל הטבלת יוחנן. 18 ויאמר אליהם, אם
כן הטבלתם לתשובה, אל מה הוטבלתם? ואמרו
אליו, אל הטבלת אל. 19 ויאמר אליהם, אם כן
הטבלתם לתשובה, אל מה הוטבלתם? ואמרו אליו,
אל הטבלת אל. 20 ויאמר אליהם, אם כן הטבלתם
אל מה הוטבלתם? ואמרו אליו, אל הטבלת אל.
21 ויאמר אליהם, אם כן הטבלתם לתשובה, מדוע
אתם מתנגדים אל הקדוש אל אשר הוטבלתם אל
אל? ויאמרו אליו, אל הטבלת אל. 22 ויאמר אליהם
אל הקדוש אל אשר הוטבלתם אל? ואמרו אליו,
אל הטבלת אל. 23 ויאמר אליהם, אם כן הטבלתם
אל מה הוטבלתם? 24 ויאמר אליהם, אל הטבלת אל
אל אל אל

1 ܟܬܒܐ ܕܝܠܕܘܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܒܪܗ ܕܐܒܪܗܡ ܀ 2 ܐܒܪܗܡ ܐܘܠܕ ܝܨܚܩ ܘܝܨܚܩ ܐܘܠܕ ܝܥܩܘܒ ܘܝܥܩܘܒ ܐܘܠܕ ܝܗܘܕܐ ܘܐܚܘܗܝ ܀ 3 ܘܝܗܘܕܐ ܐܘܠܕ ܦܪܨܘܢ ܘܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ ܘܦܪܨܘܢ ܐܘܠܕ ܐܫܪܘܢ ܘܐܫܪܘܢ ܐܘܠܕ ܐܪܡ ܀ 4 ܘܐܪܡ ܐܘܠܕ ܥܡܝܢܕܒܒ ܘܥܡܝܢܕܒܒ ܐܘܠܕ ܢܚܫܘܢ ܘܢܚܫܘܢ ܐܘܠܕ ܣܠܡܘܢ ܀ 5 ܘܣܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܒܥܘܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܥܘܙ ܐܘܠܕ ܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕ ܝܫܝ ܀ 6 ܘܝܫܝ ܐܘܠܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܐܘܠܕ ܫܠܡܘܢ ܕܗܘܬ ܐܫܬܐ ܕܐܘܪܝܐ ܀ 7 ܘܫܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕ ܒܘܥܙ ܡܢ ܡܠܟܐ ܘܒܘܥܙ ܐܘܠܕ ܥܘܒܝܕ ܀ 8 ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕ ܝܫܝ ܀ 9 ܘܝܫܝ ܐܘܠܕ ܐܠܝܐܒ ܘܐܠܝܐܒ ܐܘܠܕ ܫܡܥܝܐ ܘܫܡܥܝܐ ܐܘܠܕ ܐܡܨܝܐ ܘܐܡܨܝܐ ܐܘܠܕ ܥܙܪܝܐ ܀ 10 ܘܥܙܪܝܐ ܐܘܠܕ ܝܘܬܡ ܘܝܘܬܡ ܐܘܠܕ ܐܚܙ ܘܐܚܙ ܐܘܠܕ ܚܙܩܝܐ ܘܚܙܩܝܐ ܐܘܠܕ ܡܢܫܐ ܀ 11 ܘܡܢܫܐ ܐܘܠܕ ܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܐܘܠܕ ܝܘܫܝܐ ܘܝܘܫܝܐ ܐܘܠܕ ܝܘܟܢܝܐ ܘܝܘܟܢܝܐ ܐܘܠܕ ܒܢܝܡܝܢ ܀ 12 ܘܒܢܝܡܝܢ ܐܘܠܕ ܒܠܥ ܘܒܠܥ ܐܘܠܕ ܐܪܕ ܘܐܪܕ ܐܘܠܕ ܦܠܟܐ ܘܦܠܟܐ ܐܘܠܕ ܪܥܘ ܀ 13 ܘܪܥܘ ܐܘܠܕ ܣܪܓ ܘܣܪܓ ܐܘܠܕ ܢܚܘܪ ܘܢܚܘܪ ܐܘܠܕ ܬܪܚ ܀ 14 ܘܬܪܚ ܐܘܠܕ ܫܠܚ ܘܫܠܚ ܐܘܠܕ ܥܒܪ ܘܥܒܪ ܐܘܠܕ ܦܠܓ ܘܦܠܓ ܐܘܠܕ ܪܥܘ ܀ 15 ܘܪܥܘ ܐܘܠܕ ܣܪܓ ܘܣܪܓ ܐܘܠܕ ܢܚܘܪ ܘܢܚܘܪ ܐܘܠܕ ܬܪܚ ܀ 16 ܘܬܪܚ ܐܘܠܕ ܐܒܪܗܡ ܐܒܐ ܕܡܪܝܡ ܕܝܠܕܬ ܝܫܘܥ ܕܡܬܩܪܐ ܡܫܝܚܐ ܀ 17 ܗܟܢܐ ܟܠܗ ܕܪܗܛܐ ܡܢ ܐܒܪܗܡ ܥܕܡܐ ܕܕܘܝܕ ܬܪܬܝܣܪ ܪܗܛܐ ܕܡܢ ܕܕܘܝܕ ܥܕܡܐ ܕܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ ܬܪܬܝܣܪ ܪܗܛܐ ܕܡܢ ܕܓܠܘܬܐ ܥܕܡܐ ܕܡܫܝܚܐ ܀ 18 ܗܕܐ ܕܝܠܕܘܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܗܘܬ ܕܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܐܬܝܠܕ ܒܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܀ 19 ܘܝܘܣܦ ܒܥܠܗ ܕܡܪܝܡ ܓܒܪܐ ܙܕܝܩܐ ܘܠܐ ܨܒܐ ܕܢܦܠܝܗ ܠܡܬܪܝܗ ܒܛܝܪܐ ܀ 20 ܗܘܐ ܡܪܝܗ ܕܝܘܣܦ ܗܢܐ ܕܡܪܝܡ ܢܣܒ ܠܗ ܠܡܣܒܠ ܠܗ ܐܝܟ ܕܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܒܚܠܡܐ ܠܝܘܣܦ ܐܡܪ ܝܘܣܦ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܠܐ ܕܬܕܚܠ ܠܡܣܒܠ ܠܟ ܡܪܝܡ ܐܢܬܬܟ ܕܐܝܬ ܒܟܪܣܐ ܕܒܝܬ ܐܒܝܟ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܬܝܠܕ ܒܗ ܡܢ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܀ 21 ܘܬܝܠܕ ܒܪܐ ܘܬܩܪܝܢ ܫܡܗ ܝܫܘܥ ܡܛܠ ܕܗܘ ܡܫܐܒܘܢ ܠܥܡܗ ܡܢ ܚܛܗܝܗܘܢ ܀ 22 ܟܠ ܗܕܐ ܐܬܪܥܝ ܕܡܬܡܠܝ ܡܪܝܐ ܒܦܘܡܐ ܕܢܒܝܐ ܕܐܡܪ ܀ 23 ܗܐ ܒܬܘܠܬܐ ܢܣܒ ܒܪܐ ܘܢܩܪܘܢ ܫܡܗ ܥܡܢܘܐܝܠ ܕܦܫܪܗ ܥܡܢܘ ܐܠܗܐ ܀ 24 ܘܐܝܩܝܡ ܝܘܣܦ ܡܢ ܕܡܢܐ ܕܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܘܩܒܠ ܠܗ ܐܢܬܬܗ ܀ 25 ܘܠܐ ܝܕܥ ܠܗ ܥܕܡܐ ܕܝܠܕܬ ܒܪܗ ܒܟܪܝܐ ܘܩܪܐ ܫܡܗ ܝܫܘܥ ܀ 26 ܗܕܐ ܕܝܠܕ ܒܒܝܬ ܠܚܡ ܒܝܗܘܕܐ ܒܝܡܝ ܗܪܘܕܣ ܡܠܟܐ ܗܘܐ ܡܓܘܣܐ ܡܢ ܡܕܢܚܐ ܐܬܘ ܠܘܬܗ ܕܡܪܝ ܀ 27 ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܐܝܟܢܐ ܕܬܬܝܠܘܢ ܠܡܫܩܠ ܠܡܪܝ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܀ 28 ܗܐ ܡܢ ܕܐܬܝ ܒܫܡܗ ܕܡܪܝ ܒܪܟ ܗܘ ܕܐܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܝܢܘ ܕܕܘܝܕ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܀ 29 ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܐܢܬܘܢ ܕܬܬܝܠܘܢ ܠܡܫܩܠ ܠܡܪܝ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܬܬܝܠ ܒܗ ܡܠܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܀ 30 ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܐܢܬܘܢ ܕܒܝܬ ܡܢܘܢ ܕܬܬܝܠܘܢ ܠܡܫܩܠ ܠܡܪܝ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܬܬܝܠ ܒܗ ܡܠܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܀ 31 ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܐܢܬܘܢ ܕܒܝܬ ܡܢܘܢ ܕܬܬܝܠܘܢ ܠܡܫܩܠ ܠܡܪܝ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܬܬܝܠ ܒܗ ܡܠܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܀ 32 ܗܐ ܡܢ ܕܐܬܝ ܒܫܡܗ ܕܡܪܝ ܒܪܟ ܗܘ ܕܐܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܝܢܘ ܕܕܘܝܕ ܒܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܀ 33 ܘܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ ܠܐ ܡܢܢ ܕܐܢܐ ܡܬܬܠ ܠܟ ܠܐ ܡܢ ܕܐܢܐ ܡܫܐܠ ܠܟ ܠܐ ܡܢ ܕܐܢܐ ܡܫܩܠ ܠܟ ܠܐ ܡܢ ܕܐܢܐ ܡܬܬ

43 אשר הוא מלך כל הארץ אל יראו כי אם
בגדים, גם הם הם אשר הלכו אל הר הקדש
44 אשר הוא אמר אמר אמר אל אמר אל אמר
הם אינו אל הוא 45 הוא הרג ואל הוא אינו הבלבלה
בגדי אור אור אור אור אור אל אל אל

הנמצא בארון אל יהוה אלהיכם ויהי שם לעד׃ 37 כי אם אל הארון אשר
אין שם רק שני הלחת אשר הניח משה בחרב אשר כרת יהוה עם בני
ישראל בצאתם מארץ מצרים׃

5

1 ויהי כאשר יצא הכהן מן הקדש והנה הענן מלא את בית יהוה׃
2 אז אמר שלמה יהוה אמר לשכן בערפל׃ 3 ואני בנה בית זבל לך
מכון לשבתך עולמים׃ 4 ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהל
ישראל וכל קהל ישראל עמד׃ 5 ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר
דבר בפיו אל דוד אבי ובידיו מלא לאמר׃ 6 מיום הוציאי את עמי
מארץ מצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות
שמי שם ולא בחרתי באיש לנגיד על עמי ישראל׃ 7 ואבנה בית לשם
שמי׃ 8 ויאמר יהוה אל דוד אבי יען היות עם לבבך לבנות בית לשמי
הטיבת כי היה עם לבבך׃ 9 ואולם לא אתה תבנה הבית כי אם בנך
היצא מחלציך הוא יבנה הבית לשמי׃ 10 ויקם יהוה את דברו אשר
דבר ואקום תחת דוד אבי ואשב על כסא ישראל כאשר דבר יהוה
ואבנה בית לשם יהוה אלהי ישראל׃ 11 ואשים שם את הארון אשר
כרת בו ברית יהוה עם בני ישראל׃ 12 ויעמד לפני מזבח יהוה נגד
כל קהל ישראל ויפרש כפיו׃ 13 כי עשה שלמה כיור נחשת אמה
ארכו ואמה רחבו וגבה אמתים ויצב אותו בתוך העזרה ועל יד
הכיור עמד שלמה ויברך כל קהל ישראל׃ 14 ויאמר יהוה אלהי
ישראל אין כמוך אלהים בשמים ובארץ׃ 15 אשר שמרת לעבדך דוד
אבי את אשר דברת לו ותדבר בפיך ובידך מלאתה כיום הזה׃
16 ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו
לאמר לא יכרת לך איש מלפני ישב על כסא ישראל רק אם ישמרו
בניך דרכם ללכת לפני כאשר הלכת לפני׃ 17 ועתה יהוה אלהי
ישראל יאמן נא דבריך אשר דברת לעבדך דוד׃ 18 הגם אמנם ישב
אלהים את האדם על הארץ הן השמים ושמי השמים לא יכלכלוך
אף כי הבית הזה אשר בניתי׃ 19 ופנית אל תפלת עבדך ואל
תחנתו יהוה אלהי לשמע אל הרנה ואל התפלה אשר עבדך מתפלל
לפניך׃ 20 להיות עינך פתחה אל הבית הזה יומם ולילה אל המקום
אשר אמרת לשום שמך שם לשמע אל התפלה אשר יתפלל עבדך
אל המקום הזה׃ 21 ושמעת אל תחנת עבדך ואל עמך ישראל אשר
יתפללו אל המקום הזה ואתה תשמע אל מקום שבתך אל השמים
ושמעת וסלחת׃ 22 אם יחטא איש לרעהו ונשא בו אלה להאלתו
ובא האלה לפני מזבחך בבית הזה׃ 23 אז תשמע השמים ועשית
ושפטת את עבדיך להרשיע רשע לתת דרכו בראשו ולצדק צדיק
לתת לו כצדקתו׃ 24 אם ינגף עמך ישראל לפני אויב כי יחטאו לך
ושבו והודו את שמך והתפללו והתחננו אליך בבית הזה׃ 25 אז
תשמע השמים ותסלח לחטאת עמך ישראל והשבתם אל האדמה
אשר נתת לאבותם׃ 26 בעצר שמים ולא יהיה מטר כי יחטאו לך
והתפללו אל המקום הזה והודו את שמך ומחטאתם ישובון כי
תענם׃ 27 אתה תשמע בשמים וסלחת לחטאת עבדיך ועמך ישראל
כי תורם את הדרך הטובה אשר ילכו בה ונתת מטר על ארצך אשר
נתת לעמך לנחלה׃ 28 רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה שדפון
ירקון ארבה וחסיל כי יהיה אויבו בארץ שעריו כל נגע כל מחלה׃
29 כל תפלה כל תחנה אשר יהיה לכל האדם לכל עמך ישראל אשר
ידעון איש נגע לבבו ופרש כפיו אל הבית הזה׃ 30 ואתה תשמע
השמים מכון שבתך וסלחת ונתת לאיש כדרכיו אשר תדע את לבבו
כי אתה לבדך ידע את לבב בני האדם׃ 31 למען ייראוך כל הימים
אשר חיו על פני האדמה אשר נתת לאבותינו׃ 32 וגם אל הנכרי
אשר לא מעמך ישראל הוא ובא מארץ רחוקה למען שמך הגדול
ויד החזקה וזרועך הנטויה ובא והתפלל אל הבית הזה׃ 33 אתה
תשמע השמים מכון שבתך ועשית ככל אשר יקרא אליך הנכרי למען
ידעון כל עמי הארץ את שמך ליראה אותך כעמך ישראל ולדעת
כי שמך נקרא על הבית הזה אשר בניתי׃ 34 כי יצא עמך למלחמה
דרך אויביהם בכל אשר תשלחם והתפללו אליך דרך העיר הזאת
אשר בחרת בה והבית אשר בניתי לשמך׃ 35 ושמעת השמים את
תפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם׃ 36 כי יחטאו לך כי אין אדם
אשר לא יחטא ואפתה בהם ונתנם לפני אויביהם ושבום שבי אל
ארץ הרחוקה או הקרובה׃ 37 והשיבו אל לבבם בארץ אשר שבו
שם והתחננו אליך בארץ שבים לאמר חטאנו העוינו רשענו׃
38 ושבו אליך בכל לבבם ובכל נפשם בארץ אויביהם אשר שבום
שם והתפללו דרך ארצם אשר נתת לאבותם העיר אשר בחרת בה
והבית אשר בניתי לשמך׃ 39 ושמעת השמים מכון שבתך תפלתם
ותחנתם ועשית משפטם וסלחת לעמך אשר חטאו לך׃ 40 עתה אלהי
יהי נא עיניך פתחות ואזניך קשבות לתפלת המקום הזה׃
41 ועתה קום יהוה אלהים למנוחתך אתה וארון עזך כהניך יהוה
אלהים ילבשו ישע וחסידיך ישמחו בטוב׃ 42 יהוה אלהים אל תשב
פני משיחך זכרה לחסדי דוד עבדך׃

6

1 ויאמר שלמה יהוה אמר לשכן בערפל׃ 2 ואני בנה בית זבל לך
מכון לשבתך עולמים׃ 3 ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהל
ישראל וכל קהל ישראל עמד׃ 4 ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר
דבר בפיו אל דוד אבי ובידיו מלא לאמר׃ 5 מיום הוציאי את עמי
מארץ מצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות
שמי שם ולא בחרתי באיש לנגיד על עמי ישראל׃ 6 ואבחר בירושלם
להיות שמי שם ובחרתי בדוד להיות על עמי ישראל׃ 7 היה עם
לבבך דוד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל׃ 8 ויאמר יהוה
אל דוד אבי יען היות עם לבבך לבנות בית לשמי הטבת כי היה
עם לבבך׃ 9 רק אתה לא תבנה הבית כי אם בנך היצא מחלציך
הוא יבנה הבית לשמי׃ 10 ויקם יהוה את דברו אשר דבר ואקום
תחת דוד אבי ואשב על כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה בית
לשם יהוה אלהי ישראל׃ 11 ואשים שם את הארון אשר כרת בו
ברית יהוה עם בני ישראל׃ 12 ויעמד לפני מזבח יהוה נגד
כל קהל ישראל ויפרש כפיו׃ 13 כי עשה שלמה כיור נחשת אמה
ארכו ואמה רחבו וגבה אמתים ויצב אותו בתוך העזרה ועל יד
הכיור עמד שלמה ויברך כל קהל ישראל׃ 14 ויאמר יהוה אלהי
ישראל אין כמוך אלהים בשמים ובארץ׃ 15 אשר שמרת לעבדך דוד
אבי את אשר דברת לו ותדבר בפיך ובידך מלאתה כיום הזה׃
16 ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דוד אבי את אשר דברת
לו לאמר לא יכרת לך איש מלפני ישב על כסא ישראל רק אם
ישמרו בניך דרכם ללכת לפני כאשר הלכת לפני׃ 17 ועתה יהוה
אלהי ישראל יאמן נא דבריך אשר דברת לעבדך דוד׃ 18 הגם
אמנם ישב אלהים את האדם על הארץ הן השמים ושמי השמים
לא יכלכלוך אף כי הבית הזה אשר בניתי׃ 19 ופנית אל תפלת
עבדך ואל תחנתו יהוה אלהי לשמע אל הרנה ואל התפלה אשר
עבדך מתפלל לפניך׃ 20 להיות עינך פתחה אל הבית הזה יומם
ולילה אל המקום אשר אמרת לשום שמך שם לשמע אל התפלה
אשר יתפלל עבדך אל המקום הזה׃ 21 ושמעת אל תחנת עבדך
ואל עמך ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה ואתה תשמע אל
מקום שבתך אל השמים ושמעת וסלחת׃ 22 אם יחטא איש לרעהו
ונשא בו אלה להאלתו ובא האלה לפני מזבחך בבית הזה׃
23 אז תשמע השמים ועשית ושפטת את עבדיך להרשיע רשע לתת
דרכו בראשו ולצדק צדיק לתת לו כצדקתו׃ 24 אם ינגף עמך
ישראל לפני אויב כי יחטאו לך ושבו והודו את שמך והתפללו
והתחננו אליך בבית הזה׃ 25 אז תשמע השמים ותסלח לחטאת
עמך ישראל והשבתם אל האדמה אשר נתת לאבותם׃ 26 בעצר
שמים ולא יהיה מטר כי יחטאו לך והתפללו אל המקום הזה
והודו את שמך ומחטאתם ישובון כי תענם׃ 27 אתה תשמע
בשמים וסלחת לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי תורם את הדרך
הטובה אשר ילכו בה ונתת מטר על ארצך אשר נתת לעמך
לנחלה׃ 28 רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה שדפון ירקון
ארבה וחסיל כי יהיה אויבו בארץ שעריו כל נגע כל מחלה׃
29 כל תפלה כל תחנה אשר יהיה לכל האדם לכל עמך ישראל
אשר ידעון איש נגע לבבו ופרש כפיו אל הבית הזה׃ 30 ואתה
תשמע השמים מכון שבתך וסלחת ונתת לאיש כדרכיו אשר תדע
את לבבו כי אתה לבדך ידע את לבב בני האדם׃ 31 למען
יראוך כל הימים אשר חיו על פני האדמה אשר נתת לאבותינו׃
32 וגם אל הנכרי אשר לא מעמך ישראל הוא ובא מארץ רחוקה
למען שמך הגדול ויד החזקה וזרועך הנטויה ובא והתפלל אל
הבית הזה׃ 33 אתה תשמע השמים מכון שבתך ועשית ככל אשר
יקרא אליך הנכרי למען ידעון כל עמי הארץ את שמך ליראה
אותך כעמך ישראל ולדעת כי שמך נקרא על הבית הזה אשר
בניתי׃

7

1 כאשר כלה שלמה להתפלל ותרד האש מן השמים ותאכל העלה
והזבחים וכבוד יהוה מלא את הבית׃ 2 ולא יכלו הכהנים לבוא
אל בית יהוה כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה׃ 3 וכל בני ישראל
ראים בירד האש וכבוד יהוה על הבית ויכרעו אפים ארצה על
הרצפה ויהודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו׃ 4 והמלך וכל העם
זבחים זבח לפני יהוה׃ 5 ויזבח המלך שלמה את זבח הבקר
עשרים ואלף בקר ומאה ועשרים אלף צאן וחנכו את בית האלהים
המלך והעם׃ 6 והכהנים עמדים על עמדתם והלוים בכלי שיר יהוה
אשר עשה דוד המלך להודות ליהוה כי לעולם חסדו בהללם
בידם נגד הכהנים תקעים חצצרות וכל ישראל עמדים׃ 7 ויקדש
שלמה את תוך החצר אשר לפני בית יהוה כי עשה שם את העלות
ואת חלבי השלמים כי המזבח הנחשת אשר עשה לא יכל לכלכל
העלה והמנחה והחלבים׃ 8 ויעשה שלמה בעת ההיא את החג
שבעת ימים וכל ישראל עמו קהל גדול מלבוא חמת עד נחל
מצרים׃ 9 וביום השמיני עצרת עשו כי חנכת המזבח עשו
וחג שבעת ימים׃ 10 וביום עשרים וחמשה לחדש השביעי שלח
את העם לאהליהם׃ 11 ויכל שלמה את בית יהוה ואת בית המלך
ואת כל אשר בלב שלמה לעשות בבית יהוה ובביתו׃ 12 וירא
יהוה אל שלמה בלילה ויאמר לו שמעתי תפלתך ובחרתי בזה
המקום לי לבית זבח׃ 13 הן אעצר את השמים ולא יהיה מטר
ואם אצוה בארבה לאכל הארץ ואם אשלח דבר בעמי׃ 14 ויכנעו
עמי אשר נקרא שמי עליהם ויתפללו ויבקשו פני וישובו מדרכיהם
הרעים ואני אשמע מן השמים וסלחתי לחטאתם וארפא את ארצם׃
15 עתה עיני פתחות ואזני קשבות לתפלת המקום הזה׃ 16 ועתה
בחרתי והקדשתי את הבית הזה להיות שמי שם עד עולם והיו עיני
ולבי כל הימים׃ 17 ואתה אם תלך לפני כאשר הלך דוד אביך
לעשות ככל אשר צויתיך וחקי ומשפטי תשמר׃ 18 והקימתי את
כסא מלכותך כאשר כרתי לדוד אביך לאמר לא יכרת לך איש
מושל בישראל׃ 19 ואם תשובון אתם ועזבתם חקי ומצותי אשר
נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם׃
20 ונתשתים מעל אדמתם אשר נתתי להם ואת הבית אשר הקדשתי
לשמי אשליך מעל פני׃ 21 והבית הזה אשר היה עליון לכל
עבר יהיה לשמה לכל עבר אשר יעבר עליו ושרק ואמר על מה
עשה יהוה ככה לארץ הזאת ולבית הזה׃ 22 ואמרו אשר עזבו
את יהוה אלהי אבתיהם אשר הוציא אתם מארץ מצרים ויחזיקו
באלהים אחרים וישתחוו להם ויעבדום על כן הביא עליהם את כל
הרעה הזאת׃

41 ههددن ههمه، ههم ههه ههه ههه

לאמר אל בני ישראל ואמרת אליהם
אדם כי יקריב מכם קרבן לי׳ מן הבהמה
מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם׃
3 אם עולה קרבנו מן הבקר זכר תמים
יקריבנו אל פתח אהל מועד לרצנו לפני
יי׳׃ 4 וסמך את יד העולה וְנִרְצָה לו
לכפר עליו׃ 5 ושחט את בן הבקר לפני
יי׳ והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם
וזרקו את הדם על המזבח אשר פתח אהל
מועד׃ 6 והפשיט את העולה וְנִתַּח אתה
לנתחיה׃ 7 ונתנו בני אהרן הכהן אש
על המזבח וערכו עצים על האש׃
8 וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים
את הראש ואת הפדר על העצים אשר
על האש אשר על המזבח׃ 9 וקרבו בני
אהרן הכהנים את הדם וזרקו את דמו
על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד׃
10 ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או
מן העזים לעלה זכר תמים יקריבנו׃
11 ושחט אתו על ירך המזבח צפונה
לפני יי׳ וזרקו בני אהרן הכהנים את
דמו על המזבח סביב׃ 12 ונתח אתו
לנתחיו את ראשו ואת פדרו וערך הכהן
אתם על העצים אשר על האש אשר על
המזבח׃ 13 והקרב וכרע יכבסו מן
הבקר ומן הצאן׃ והקריב הכהן את הכל
והקטיר המזבחה עולה היא אשה ריח
ניחוח ליי׳׃ 14 ואם מן העוף עולה
קרבנו ליי׳ והקריב מן התרים או מן
בני היונה את קרבנו׃ 15 והקריבו
הכהן אל המזבח והמליק את ראשו
והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר
המזבח׃ 16 ואת מרקתו יסיר בנצתה
והשליך אתה אצל המזבח קדמה אל
מקום הדשן׃ 17 ופרם כנפיו לא יבדיל
והקטיר הכהן אתו המזבחה על העצים
אשר על האש עולה היא אשה ריח
ניחוח ליי׳׃

9 ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליי׳
סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן
ונתן עליה לבונה׃ 2 והביא אל בני
אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו
מסלתו ומשמנו על כל לבנתה והקטיר
הכהן אזכרתה המזבחה אשה ריח
ניחוח ליי׳׃ 3 והנותרת מן המנחה
לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יי׳׃
4 וכי תקריב קרבן מנחה מאפה תנור
סלת חלת מצות בלולות בשמן ורקיקי
מצות משחים בשמן׃ 5 ואם מנחה על
המחבת קרבנך סלת בלולה בשמן
מצה תאפה׃ 6 פת אתה פתותה אתה
יצק עליה שמן מנחה היא׃
7 ואם מנחת מרחשת קרבנך סלת
בשמן תעשה׃ 8 והבאת את המנחה
אשר תעשה מאלה ליי׳ והקריב אל
הכהן והגיש אל המזבח׃ 9 והרים הכהן
מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה
אשה ריח ניחוח ליי׳׃ 10 והנותרת
מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים
מאשי יי׳׃ 11 כל המנחה אשר תקריבו
ליי׳ לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל
דבש לא תקטירו מהם אשה ליי׳׃
12 קרבן ראשית תקריבו אתם ליי׳
ואל המזבח לא יעלו לריח ניחוח׃
13 וכל קרבן מנחתך במלח תמלח
ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל
מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח׃
14 וכי תקריב מנחת בכורים ליי׳
אביב קלי באש גרש תקריב את מנחת
בכוריך׃ 15 ונתת עליה שמן ושמת
עליה לבונה מנחה הוא׃
16 והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה
ומשמנה על כל לבנתה אשה ליי׳׃

10 ואם מן הבקר זבח שלמים אם זכר
אם נקבה תמים יקריבנו לפני יי׳׃
2 וסמך יד על ראש קרבנו ושחט
אתו פתח אהל מועד ובאו בני אהרן
הכהנים את הדם וזרקו את הדם על
המזבח סביב׃ 3 והקריב מזבח השלמים
אשה ליי׳ חלבו המכסה את הקרב
ואת כל החלב אשר על הקרב׃
4 ואת שתי הכליות ואת החלב אשר
עליהן אשר על הכסלים ואת היותרת
על הכבד על הכליות יסירנה׃
5 והקטירו בני אהרן המזבחה על
העלה אשר על העצים אשה ריח
ניחוח כל חלב ליי׳׃ 6 ואם מן הצאן
קרבנו לזבח שלמים ליי׳ זכר או נקבה
תמים יקריבנו׃ 7 אם כשב הוא קרב
קרבנו והקריב אתו לפני יי׳׃
8 וסמך את יד על ראש קרבנו ושחט
אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן
את דמו על המזבח סביב׃ 9 והקריב
מזבח השלמים אשה ליי׳ חלבו האליה
תמימה לעמת עצה יסירנה והחלב
המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר
על הקרב׃ 10 ואת שתי הכליות ואת
החלב אשר עליהן אשר על הכסלים
ואת היותרת על הכבד על הכליות
יסירנה׃ 11 והקטיר הכהן המזבחה
לחם אשה ליי׳׃ 12 ואם עז קרבנו
והקריב אתו לפני יי׳׃
13 וסמך את יד על ראש עזו ושחט
אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן
את דמו על המזבח סביב׃ 14 והקריב
מן העז אשה ליי׳ את החלב המכסה
את הקרב׃ 15 ואת שתי הכליות
ואת החלב אשר עליהן אשר על
הכסלים ואת היותרת על הכבד על
הכליות יסירנה׃ 16 והקטיר הכהן
המזבחה לחם אשה ריח ניחוח כל
חלב לי׳׃ 17 חקת עולם לדרתיכם
בכל מושבתיכם כל חלב ודם לא
תאכלו׃

ראשון 43 ויבא אל אחיו ויאמר אליהם אם
אתם אמרתם אל אבי הזקן אשר דברתם
הלא הוא עוד חי יש לו אח ולא יכול
לדבר אתו כי אם אל אחיו אמר אחי
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 44 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 45 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 46 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 47 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 48 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו

11

ויאמר אל אחיו אנכי ואבי הזקן אשר
דברתם הלא הוא עוד חי ויש לו אח
ולא יכול לדבר אתו כי אם אל אחיו
2 ויאמר אל אחיו אנכי ואבי הזקן
אשר דברתם הלא הוא עוד חי ויש לו
אח ולא יכול לדבר אתו כי אם אל
אחיו 3 ויאמר אל אחיו אנכי ואבי
הזקן אשר דברתם הלא הוא עוד חי
ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו כי
אם אל אחיו 4 ויאמר אל אחיו אנכי
ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא עוד
חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 5 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 6 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 7 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 8 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 9 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 10 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 11 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 12 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 13 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 14 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 15 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 16 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 17 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 18 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 19 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 20 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 21 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 22 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 23 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 24 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 25 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 26 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 27 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 28 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 29 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 30 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 31 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 32 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 33 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 34 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 35 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 36 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 37 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 38 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 39 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 40 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 41 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 42 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 43 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 44 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 45 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 46 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 47 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 48 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו

10

ויאמר אל אחיו אנכי ואבי הזקן אשר
דברתם הלא הוא עוד חי ויש לו אח
ולא יכול לדבר אתו כי אם אל אחיו
2 ויאמר אל אחיו אנכי ואבי הזקן
אשר דברתם הלא הוא עוד חי ויש לו
אח ולא יכול לדבר אתו כי אם אל
אחיו 3 ויאמר אל אחיו אנכי ואבי
הזקן אשר דברתם הלא הוא עוד חי
ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו כי
אם אל אחיו 4 ויאמר אל אחיו אנכי
ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא עוד
חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 5 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 6 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 7 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 8 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 9 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 10 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 11 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 12 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 13 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 14 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 15 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 16 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 17 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 18 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 19 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 20 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 21 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 22 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 23 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 24 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 25 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 26 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 27 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 28 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 29 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 30 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 31 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 32 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 33 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו 34 ויאמר אל אחיו
אנכי ואבי הזקן אשר דברתם הלא הוא
עוד חי ויש לו אח ולא יכול לדבר אתו
כי אם אל אחיו

23 הנה אל אדני יהוה לא יעשה דבר כי אם גלה
סודו אל עבדיו הנביאים׃ 24 אריה שאג מי לא
יירא אדני יהוה דבר מי לא יתנבא׃ 25 ויאמר
יהוה אל־יהושפט מי יפתה את־אחאב ויעל וויפל
ברמת גלעד׃ 26 ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה
ויאמר אני אפתנו׃ 27 ויאמר יהוה אליו במה
תפתנו ויאמר אצא והיה רוח־שקר בפי כל־נביאיו
ויאמר תפתה אף־תוכל צא ועשה כן׃ 28 ועתה
הנה־נתן יהוה רוח שקר בפי כל־נביאיך אלה
ויהוה דבר־עליך רעה׃ 29 ויגש יהושפט מלך־
יהודה וירושלם אל־ביתו בשלום׃ 30 ויאמר
מיכיהו אם־שוב תשוב בשלום לא־דבר יהוה
בי ויאמר שמעו עמים כלם׃

12

ויהי אחרי־כן ויחי יהושפט שנתים׃ 2 ויעשה
הישר בעיני יהוה אך הבמות לא־סרו עוד
העם מזבחים וקטרים׃ 3 ויעמד יהושפט אל־
מלך ישראל ויאמר אליו הילך אתי אל־מלחמת
רמת גלעד ויאמר אנכי כמוך כעמי כסוסי עמך
אנכי׃ 4 ויאמר אל־מלך ישראל אל־יהושפט
דרש־נא היום את־דבר יהוה׃ 5 ויקבץ מלך־
ישראל את־הנביאים ארבע מאות איש ויאמר
אליהם הנלך אל־רמת גלעד למלחמה ויאמרו
עלו והתן יד־אדני ביד המלך׃ 6 ויאמר יהושפט
הפה אין־פה עוד איש־אלהים לדרש בו׃
7 ויאמר מלך־ישראל אל־יהושפט עוד אנשים
אחד לדרש בו׃ 8 ויקרא מלך־ישראל אל־
סריס אחד ויאמר מהר יכלה את־מיכיהו בן־
ימלה׃ 9 ומלך ישראל ויהושפט מלך־יהודה
לבשים בגדים ויתיצבו איש־איש בכסאו בגרן
פתח שער־שמרון וכל־הנבאים מתנבאים לפניהם׃
10 ויעש־לו צדקיה בן־כנענה קרנים ברזל
ויאמר כה אמר יהוה באלה תנגח את־ארם
עד־כלתם׃ 11 וכל־הנבאים מתנבאים כן
לאמר עלה רמת גלעד והצלח והנתן יהוה
ביד־המלך׃ 12 והמלאך אשר־הלך לקרא
למיכיהו דבר־אליו לאמר הנה־נא דברי־
הנבאים פה־אחד טוב אל־המלך ותהי־נא
דברך כדבר אחד מהם ודברת טוב׃ 13 ויאמר
מיכיהו חי־יהוה כי אם־את־אשר־יאמר אלהי
אתו אדבר׃ 14 ויבא אל־המלך ויאמר אליו
מיכיהו הנלך רמת גלעד למלחמה ואם־חדל
אנכי׃ ויאמר עלו והצלחו ונתן בידכם׃
15 ויאמר אליו המלך עד־כמה פעמים אני
משביעך אם־לא תדבר אלי אמת בשם יהוה׃
16 ויאמר ראיתי את־כל־ישראל נפצים על־
ההרים כצאן אשר אין־להם רעה ויאמר יהוה
לא־אלה אדנים שבו לביתו בשלום׃ 17 ויאמר
מלך־ישראל אל־יהושפט הלא אמרתי אליך
לא־יתנבא עלי־טוב כי אם־רע׃ 18 ויאמר
לכן שמעו דבר־יהוה ראיתי את־יהוה יושב
על־כסאו וכל־צבא השמים עמד עליו מימין
ומשמאלו׃ 19 ויאמר יהוה מי יפתה את־אחאב
ויעל וויפל ברמת גלעד ויאמר־זה כדבר־זה
ואמר־זה כדבר־זה׃ 20 ויצא הרוח ויעמד לפני
יהוה ויאמר אני אפתנו׃ 21 ויאמר יהוה אליו
במה תפתנו ויאמר אצא והיה רוח־שקר בפי
כל־נביאיו ויאמר תפתה אף־תוכל צא ועשה
כן׃ 22 ועתה הנה־נתן יהוה רוח שקר בפי
כל־נביאיך אלה ויהוה דבר־עליך רעה׃
23 ויגש צדקיה בן־כנענה ויכה את־מיכיהו
על־הלחי ויאמר אי־זה עבר רוח־יהוה מאתי
לדבר אתך׃ 24 ויאמר מיכיהו הנה אתה־
ראה ביום־הוא אשר־תבא חדר בחדר להסתר׃
25 ויאמר מלך־ישראל קחו־אתו והשיבהו אל־
אמון שר־העיר ואל־יואש בן־המלך׃ 26 ואמרתם
כה־אמר המלך שימו־זה בית הכלא והאכילהו
לחם־לחץ ומים־לחץ עד־שובי בשלום׃
27 ויאמר מיכיהו אם־שוב תשוב בשלום לא
דבר־יהוה בי ויאמר שמעו עמים כלם׃
28 ויעל מלך־ישראל ויהושפט מלך־יהודה
רמת גלעד׃ 29 ויאמר מלך־ישראל אל־יהושפט
התחפש ובא במלחמה ואתה לבש בגדיך
וישנא מלך־ישראל התחפש ויבא במלחמה׃
30 ומלך־ארם צוה את־שרי הרכב אשר־לו
לאמר לא־תלחמו את־קטן ואת־גדול כי אם
את־מלך־ישראל לבדו׃

ומעמדם תמיד ועוד ועומד עליהם לכלותם ולשמדם לפני
אדם ואם תמיד אם תמיד בחמתם לבד: 32 ובכל אשר
אמרתי אליכם תשמרו לעשות לא תוסיפון עליו ולא תגרעו
ממנו: 33 אחרי אלהים אשר לא לבטשמר לעבדו ולעבדו
ולשבעת בשמו תשבעו: 34 הוא תהלתך ואלהיך הוא אשר
עשה עמך את הגדלות והנוראות האלה אשר ראו עיניך:
35 אבותיך ירדו מצרימה בשבעים נפש ועתה שמך אלהיך
כככוכבי השמים לרב: 36 ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך
ובכל נפשך ובכל מאדך: 37 והיו הדברים האלה אשר
אנכי מצוך היום על לבבך: 38 ושננתם לבניך ודברת בם
בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך:
39 וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפות בין עיניך:
40 וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך: 41 והיה כי יביאך
יהוה אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבתיך לתת לך ערים
גדלות וטובות אשר לא בנית: 42 ובתים מלאים כל טוב
אשר לא מלאת וחצבות חצובות אשר לא חצבת כרמים
וזיתים אשר לא נטעת ואכלת ושבעת: 43 השמר לך פן
תשכח את יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים:
44 את יהוה אלהיך תירא ואותו תעבד ובשמו תשבע:
45 לא תלכון אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר
סביבותיכם: 46 כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך פן יחרה
אף יהוה אלהיך בך והשמיד אותך מעל פני האדמה:
47 לא תנסו את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במסה:
48 שמור תשמרון את מצות יהוה אלהיכם ועדותיו וחקיו
אשר צוך: 49 והיטבת והרבית לרעת אבתיך: 50 להדף
אויביך מפניך כאשר דבר יהוה: 51 כי יישאלך בנך מחר
לאמר מה העדות והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה
אלהינו אתכם: 52 ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה
במצרים ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה:

14

בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תתגודדו ולא תשימו קרחה
בין עיניכם למת: 2 כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך
ובך בחר יהוה להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר
על פני האדמה: 3 לא תאכל כל תועבה: 4 זאת הבהמה
אשר תאכלו שור כשב ועז: 5 איל וצבי ואקו ודישון
ותאו וכסמת: 6 כל בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסעים
גרה בבהמה אותה תאכלו: 7 אך את זה לא תאכלו מעלי
הגרה ומפרסי הפרסה הגמל והארנבת והשפן כי גרה הם
ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם: 8 והחזיר כי פרס
פרסו והוא לא גרה טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו
ובנבלתם לא תגעו: 9 את זה תאכלו מכל אשר במים
כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו: 10 וכל אשר אין לו
סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם: 11 כל צפור
טהרה תאכלו: 12 ואת אשר לא תאכלו מהם הנשר
והפרס והעזניה: 13 והראיה והדיה והאיה למינה:
14 ואת כל עורב למינו: 15 ובת היענה והתחמס
והשחף ונץ למינהו: 16 כוס והינשוף והתנין
והשלך: 17 והקאת והרחם והשלך: 18 והחסידה
והאנפה לבנה לבנה: 19 ועטלף לא תאכלו: 20 כל
שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו: 21 כל נבלה לא
תאכלו לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכר לנכרי
כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו:
22 עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא השדה שנה
שנה: 23 ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר
לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות
בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את יהוה אלהיך כל
הימים: 24 וכי יברך אתך יהוה אלהיך כאשר דבר לך
ונתת כסף בצרור וצרת הכסף בידך והלכת אל המקום
אשר יבחר יהוה אלהיך בו: 25 ונתת הכסף בכל אשר
תאוה נפשך בבקר ובצאן ובין ובשכר ובכל אשר
תשאלך נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמחת
אתה וביתך: 26 והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין
לו חלק ונחלה עמך: 27 מקצה שלש שנים תוציא את
כל מעשר תבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך:
28 ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה עמך והגר והיתום
והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכך
יהוה אלהיך בכל מעשה ידך אשר תעשה:

15

מקץ שבע שנים תעשה שמטה: 2 וזה דבר השמטה
שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא יגוש את
רעהו ואחיו כי קרא שמטה ליהוה: 3 את הנכרי תגוש
ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ידך: 4 אפס כי לא יהיה
בך אביון כי ברך יברכך יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך
נתן לך נחלה לרשתה: 5 רק אם שמע תשמע בקול יהוה
אלהיך לשמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי
מצוך היום: 6 כי יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר לך
והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט וברת גוים רבים
ואתה לא תמשל: 7 כי יהיה בך אביון מאחד אחיך
באחד שעריך בארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לא
תאמץ את לבבך ולא תקפץ את ידך מאביונך הרע:
8 כי פתח תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו די
מחסרו אשר יחסר לו: 9 השמר לך פן יהיה דבר עם
לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה
ורעה עינך באחיך האביון ולא תתן לו וקרא עליך
אל יהוה והיה בך חטא: 10 נתון תתן לו ולא ירע
לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכך יהוה
אלהיך בכל מעשיך ובכל משלח ידך: 11 כי לא יחדל
אביון מקרב הארץ על כן אנכי מצוך לאמר פתח
תפתח את ידך לאחיך לעניך ולאבינך בארצך:
12 כי יימכר לך אחיך העברי או העבריה ועבדך
שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו חפשי מעמך:
13 וכי תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם:
14 העניק תעניק לו מצאנך ומגרנך ומיקבך
אשר ברכך יהוה אלהיך תתן לו: 15 וזכרת כי עבד
היית בארץ מצרים ויפדך יהוה אלהיך על כן אנכי
מצוך את הדבר הזה היום: 16 והיה כי אמר אליך
לא אצא מעמך כי אהבך ואת ביתך כי טוב עמך
עמדו: 17 ולקחת את המרצע ונתת באזנו ובדלת
והיה לך עבד עולם ואף לאמתך תעשה כן: 18 לא
יקשה בעינך בשלחך אתו חפשי מעמך כי משנה
שכר שכיר עבדך היה לך ויברכך יהוה אלהיך בכל
אשר תעשה: 19 כל הבכור אשר יולד בבקרך ובצאנך
הזכר תקדיש ליהוה אלהיך לא תעבד בבכר שורך
ולא תגז בכור צאנך: 20 לפני יהוה אלהיך תאכלנו
שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה אם בעדרך ואם
בצאנך: 21 וכי יהיה בו מום פסח עור או שבר כל
מום רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך: 22 בשעריך תאכלנו
הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל: 23 רק את דמו לא
תאכל על הארץ תשפכנו כמים:

16

שמר את חדש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי
בחדש האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילה:
2 וזבחת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר
יבחר יהוה לשכן שמו שם: 3 לא תאכל עליו חמץ
שבעת הימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזון
יצאת מארץ מצרים למען תזכר את יום צאתך מארץ
מצרים כל ימי חייך: 4 ולא יראה לך שאר בכל גבלך
שבעת הימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב
ביום הראשון לבקר: 5 לא תוכל לזבח את הפסח
באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך: 6 כי אם
אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם
תזבח את הפסח ערב כבוא השמש מועד צאתך
ממצרים: 7 ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה
אלהיך ופנית בבקר והלכת לאהליך: 8 שת אכל
מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה
מלאכה: 9 שבעת שבעות תספר לך מהחל חרמש
בקמה תחל לספר שבעת שבעות: 10 ועשית חג
שבעות ליהוה אלהיך מסת נדבת ידך אשר תתן כאשר
יברכך יהוה אלהיך: 11 ושמחת לפני יהוה אלהיך
אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך
והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר
יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם: 12 וזכרת כי עבד
היית במצרים ושמרת ועשית את החקים האלה:
13 חג הסכות תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנך
ומיקבך: 14 ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך
ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך:
15 שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר
יהוה כי יברכך יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה
ידיך והיית אך שמח: 16 שלש פעמים בשנה יראה כל
זכורך את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחג
המצות ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראה את פני
יהוה ריקם: 17 איש כמתת ידו כברכת יהוה אלהיך
אשר נתן לך: 18 שפטים ושטרים תתן לך בכל שעריך
אשר יהוה אלהיך נתן לשבטיך ושפטו את העם משפט
צדק: 19 לא תטה משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד
כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים:
20 צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את הארץ
אשר יהוה אלהיך נתן לך: 21 לא תטע לך אשרה כל עץ
אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה לך: 22 ולא תקים
לך מצבה אשר שנא יהוה אלהיך:

17

לא תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום
כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא: 2 כי יימצא
בקרבך באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך איש
או אשה אשר יעשה את הרע בעיני יהוה אלהיך
לעבר בריתו: 3 וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו
להם ולשמש או לירח או לכל צבא השמים אשר לא
צויתי: 4 והגד לך ושמעת ודרשת היטב והנה אמת
נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל: 5 והוצאת
את האיש ההוא או את האשה אשר עשו את הדבר
הרע הזה אל שעריך את האיש או את האשה ורגמת
באבנים ומתו: 6 על פי שנים עדים או שלשה עדים
יומת המת לא יומת על פי עד אחד: 7 ידי העדים
תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה
ובערת הרע מקרבך: 8 כי יפלא ממך דבר למשפט
בין דם לדם בין דין לדין ובין נגע לנגע דברי ריבת
בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר יהוה
אלהיך בו: 9 ובאת אל הכהנים הלוים ואל השפט
אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר
המשפט: 10 ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך
מן המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת לעשות
ככל אשר יורוך: 11 על פי התורה אשר יורוך
ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן
הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל: 12 והאיש אשר
יעשה בזדון לבלתי שמע אל הכהן העמד לשרת
שם את יהוה אלהיך או אל השפט והמת האיש
ההוא ובערת הרע מישראל: 13 וכל העם ישמעו
ויראו ולא יזידון עוד: 14 כי תבא אל הארץ אשר
יהוה אלהיך נתן לך וירשתה וישבת בה ואמרת
אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר סביבותי:
15 שום תשים עליך מלך אשר יבחר יהוה אלהיך
בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת
עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא: 16 רק לא
ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען
הרבות סוסים ויהוה אמר לכם לא תוספון לשוב
דרך הזאת עוד: 17 ולא ירבה לו נשים ולא יסור
לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו מאד: 18 והיה כשבתו
על כסא ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת
על ספר מלפני הכהנים הלוים: 19 והיתה עמו
וקרא בו כל ימי חייו למען תלמד ליראה את יהוה
אלהיך לשמר את כל דברי התורה הזאת ואת החקים
האלה לעשתם: 20 לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי
סור מן המצוה ימין ושמאל למען יאריך ימים על
ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל:

הנה אני מביא מים על פני המבול לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע׃ 17 ואת־
בריתי אקים אתך ובאת אל־התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך׃ 18 וכל־החיה אשר־אתך מכל־הבשר
בעוף ובבהמה ובכל־הרמש הרמש על־הארץ מכל־יצא אתך יהיו לזכר ולנקבה׃ 19 ומכל־הבהמה הטהורה
אשר איננה טהורה שני שנים מכל יבא אליך להחיות׃ 20 מעוף השמים למינהו ומן־הבהמה למינה מכל
רמש האדמה למינהו שני מכל יבאו אליך להחיות׃ 21 וקח־לך מכל־מאכל אשר יאכל ואספת אליך
והיה לך ולהם לאכלה׃ 22 ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה׃ 7 ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל־ביתך
אל־התבה כי־אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה׃ 2 מכל הבהמה הטהורה תקח־לך שבעה שבעה איש ואשתו
והבהמה אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו׃ 3 גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע
על־פני כל־הארץ׃ 4 כי לימים עוד שבעת אנכי ממטיר על־הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את־כל־
היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה׃ 5 ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה׃ 6 ונח בן־שש מאות שנה והמבול היה
מים על־הארץ׃ 7 ויבא נח ובניו ואשתו ונשי־בניו אתו אל־התבה מפני מי המבול׃ 8 מן־הבהמה הטהורה
ומן־הבהמה אשר איננה טהורה ומן־העוף וכל אשר רמש על־האדמה׃ 9 שנים שנים באו אל־נח אל־התבה
זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את־נח׃ 10 ויהי מן־השבעת הימים ומי המבול היו על־הארץ׃ 11 בשנת שש־מאות
שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום ביום הזה נבקעו כל־מעינות תהום רבה וארבת השמים נפתחו׃
12 והי הגשם על־הארץ ארבעים יום וארבעים לילה׃ 13 בעצם היום הזה בא נח ושם וחם ויפת בני נח
ואשת נח ושלשת נשי בניו אתם אל־התבה׃ 14 הם והחיה למינה וכל־הבהמה למינה וכל־הרמש הרמש על־
הארץ למינהו וכל־העוף למינהו כל צפור כל כנף׃ 15 ויבאו אל־נח אל־התבה שנים שנים מכל הבשר
אשר־בו רוח חיים׃ 16 והבאים זכר ונקבה מכל־בשר באו כאשר צוה אתו אלהים וסגר יהוה בעדו׃
17 והי המבול ארבעים יום על־הארץ ורבו המים וישאו את־התבה ותרם מעל הארץ׃ 18 וגברו המים
וירבו מאד על־הארץ והתהלך התבה על־פני המים׃ 19 והמים גברו מאד מאד על־הארץ ויכסו כל־ההרים
הגבהים אשר תחת כל־השמים׃ 20 חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים׃ 21 ויגוע כל־בשר
הרמש על־הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל־השרץ השרץ על־הארץ וכל האדם׃ 22 כל אשר נשמת רוח־חיים
באפיו מכל אשר בחרבה מתו׃ 23 וימח את־כל־היקום אשר על־פני האדמה מאדם עד־בהמה עד־רמש
ועד־עוף השמים וימחו מן־הארץ וישאר אך־נח ואשר אתו בתבה׃ 24 ויגברו המים על־הארץ חמשים
ומאת יום׃ 8 וזכר אלהים את־נח ואת כל־החיה ואת כל־הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על־
הארץ ושכו המים׃ 2 ונסכרו מעינות תהום וארבת השמים ויכלא הגשם מן־השמים׃ 3 וישובו המים מעל
הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת יום׃ 4 ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר
יום לחדש על הרי אררט׃ 5 והמים היו הלוך וחסור עד החדשים עד־יום האחד ועשרים לחדש נראו
ראשי ההרים׃ 6 והי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את־חלון התבה אשר עשה׃ 7 וישלח את־הערב ויצא יצוא
ושוב עד־יבשת המים מעל הארץ׃ 8 וישלח את־היונה מאתו לראות הקלו המים מפני פני האדמה׃
9 ולא־מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל־התבה כי־מים על־פני כל־הארץ ויושט ידו ויקח אתה
ויבא אתה אליו אל־התבה׃ 10 ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסף שלח את־היונה מן־התבה׃ 11 ותבא
אליו היונה לעת ערב והנה עלה־זית טרף בפיה וידע נח כי־קלו המים מעל הארץ׃ 12 ויחל עוד שבעת
ימים אחרים וישלח את־היונה ולא־יספו עוד־שוב אליו עוד׃ 13 והי באחת ושש־מאות שנה לנח בראשון
באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את־מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה׃ 14 ובחדש
השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ׃ 15 וידבר אלהים אל־נח לאמר׃ 16 צא מן־התבה אתה
ואשתך ובניך ונשי בניך אתך׃ 17 כל־החיה אשר־אתך מכל־בשר בעוף ובבהמה ובכל־הרמש הרמש על־
הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על־הארץ׃ 18 ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו׃ 19 כל־
החיה כל־הרמש וכל־העוף כל רומש על־הארץ למשפחתיהם יצאו מן־התבה׃ 20 ויבן נח מזבח ליהוה
ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עלות במזבח׃ 21 וירח יהוה את־ריח הניחח ויאמר יהוה
אל־לבו לא־אוסף עוד לקלל את־האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא־אוסף עוד להכות
את־כל־חי כאשר עשיתי׃ 22 עד כל־ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף לא ישבתו׃

17

ויברך אלהים את־נח ואת־בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את־הארץ׃ 2 ומוראכם וחתכם יהיה על כל־חיתו
הארץ ועל כל־עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו׃ 3 כל־רמש אשר הוא חי לכם
יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את־הכל׃ 4 רק בשר בנפשו דמו לא תאכלו׃ 5 ואך את־דמכם לנפשתיכם
אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם איש אחיו אדרש את־נפש האדם׃ 6 שפך דם האדם באדם דמו
יישפך כי בצלם אלהים עשה את־האדם׃ 7 ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו־בה׃ 8 ויאמר אלהים אל־נח
ואל־בניו אתו לאמר׃ 9 והנני מקים את־בריתי אתכם ואת־זרעכם אחרי׃ 10 ואת כל־נפש החיה אשר־אתכם
בעוף בבהמה ובכל־חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ׃ 11 והקמתי את־בריתי אתכם ולא־יכרתו
כל־בשר עוד ממי המבול ולא־יהיה עוד מבול לשחת הארץ׃ 12 ויאמר אלהים זאת אות־הברית אשר אני נתן
ביני וביניכם ובין כל־נפש חיה אשר אתכם לדרתם עולם׃ 13 את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית
ביני ובין הארץ׃ 14 והי בעננו על־הארץ וראתה הקשת בענן׃ 15 וזכרתי את־בריתי אשר ביני וביניכם
ובין כל־נפש חיה בכל־בשר ולא־יהיו המים למבול לשחת כל־בשר׃ 16 והיתה הקשת בענן וראיתיה לזכר
ברית עולם בין אלהים ובין כל־נפש חיה בכל־בשר אשר על־הארץ׃ 17 ויאמר אלהים אל־נח זאת אות־הברית
אשר הקמתי ביני ובין כל־בשר אשר על־הארץ׃ 18 ויהיו בני־נח היצאים מן־התבה שם וחם ויפת וחם הוא
אבי כנען׃ 19 שלשה אלה בני־נח ומאלה נפצה כל־הארץ׃ 20 ויחל נח איש האדמה ונטע כרם׃ 21 וישת
מן־היין וישכר ויתגל בתוך אהלו׃ 22 וירא חם אבי כנען את־ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ׃ 23 ויקח
שם ויפת את־השלמה וישימו על־שכם שניהם וילכו אחרנית ויכסו את־ערות אביהם ופניהם אחרנית
וערות אביהם לא ראו׃ 24 ויקץ נח מיינו וידע את־אשר־עשה לו בנו הקטן׃ 25 ויאמר ארור כנען עבד
עבדים יהיה לאחיו׃ 26 ויאמר ברוך יהוה אלהי שם והי־כנען עבד להם׃ 27 יפת אלהים ליפת ושכן
באהלי שם והי־כנען עבד להם׃ 28 ויחי נח אחרי המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה׃ 29 והי כל־ימי נח
תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת׃

16

ואלה תולדת שם חם ויפת ויולדו להם בנים אחר המבול׃ 2 בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון
ותבל ומשך ותירס׃ 3 ובני גמר אשכנז וריפת ותוגרמה׃ 4 ובני יון אלישה ותרשיש כתים ודודנים׃
5 מאלה נפרדו איי הגוים בארצתם איש לשנו למשפחתם בגויהם׃ 6 ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען׃
7 ובני כוש סבא וחוילה וסבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ודדן׃ 8 וכוש הולד את־נמרד הוא החל
להיות גבר בארץ׃ 9 הוא היה גבר־ציד לפני יהוה על־כן יאמר כנמרד גבר־ציד לפני יהוה׃ 10 ותהי
רשיתו בבל וארך וכלנה בארץ שנער׃ 11 מן־הארץ ההוא יצא אשור ויבן את־נינוה ואת־רחבות עיר ואת־כלח׃
12 ואת־רסן בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדלה׃ 13 ומצרים הולד את־לודים וענמים ולהבים ונפתחים׃
14 ופתרוסים וכסלחים אשר יצאו משם פלשתים וכפתרים׃ 15 וכנען הולד את־צידן בכרו ואת־חת׃
16 ואת־היבוסי ואת־האמרי ואת־הגרגשי׃ 17 ואת־החוי ואת־הצני ואת־הערקי׃ 18 ואת־הארודי ואת־
הצמרי ואת־החמתי ואחר נפצו משפחות הכנעני׃ 19 והי גבול הכנעני מצידן בואך גררה עד־עזה בואך
סדמה ועמרה ואדמה וצבאים עד־לשע׃ 20 אלה בני־חם למשפחתם לשנתם בארצתם בגויהם׃ 21 ולשם
אבי כל־בני עבר אחי יפת הגדול׃ 22 בני שם עילם וארפכשד ולוד וארם׃ 23 ובני ארם עוץ וחול וגתר
ומש׃ 24 וארפכשד הולד את־שלח ושלח הולד את־עבר׃ 25 ולעבר נולדו שני בנים שם האחד פלג
כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן׃ 26 ויקטן הולד את־אלמודד ואת־שלף ואת־חצרמות ואת־ירח׃
27 ואת־הדורם ואת־אוזל ואת־דקלה׃ 28 ואת־עובל ואת־אבימאל ואת־שבא׃ 29 ואת־אופיר ואת־חוילה
ואת־יובב כל־אלה בני יקטן׃ 30 ויהי מושבם מישא בבאך ספרה הר הקדם׃ 31 אלה בני־שם למשפחתם
לשנתם בארצתם לגויהם׃ 32 אלה משפחת בני־נח לתולדתם בגויהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחר
המבול׃

3 כה דברי
בן־הדד אמר כסף
וזהבך אני
לי ונשיך
ובניך הטובים
אני לי׃ 4 ויענו
מלך ישראל
ויאמר כדבר
אדני המלך
אני לך וכל
אשר־לי׃ 5 ויבאו
המלאכים ויאמרו
לאמר כה־אמר
בן־הדד לאמר
כי־שלח אלי
לאמר כסף
וזהבך ונשיך
ובניך הטובים
תתן־לי׃ 6 כי־אם
כעת־מחר
אשלח אל־עבדי
אליך ומלאו
את־בתיך
ואת־בתי עבדיך
והיה כל־אשר
יחמד עינך
ישימו בידם
ולקחו׃ 7 ויקרא
מלך־ישראל
לכל־זקני הארץ
ויאמר דעו־נא
וראו כי־רע
הוא מבקש
לנו כי שלח
אלי לקחת
נשי ובני
וכספי וזהבי
ולא מנעתי
ממנו׃ 8 ויאמרו
אליו כל־הזקנים
ואל־כל־העם
אל־תשמע
ואל־תאבה׃
9 ויאמר
לשלחי בן־הדד
לאמרו אמרו
לאדני המלך
כל־אשר שלחת
אל־עבדך
בראשונה
אעשה הדבר
הזה ולא
אוכל לשלח
לו את־הדבר
הזה׃ 10 וישלחו
המלאכים
ויביאו לו
דבר־הזה
ויענו אותו
ויאמר כה
יעשון לי
אלהים
וכה יוסיפון
אם־יספיק
עפר שמרון
לכל־העם
אשר־ברגלי׃
11 ויען מלך
ישראל ויאמר
דברו אל־
יתהלל חגר
כפרק׃ 12 ויהי
כאשר שמע
את־הדבר
הזה וישתה
הוא־ומלכים
בסכות
ויאמר אל־
עבדיו
אל־תערכו
ויערכו
אל־העיר׃
13 והנה
נביא אחד
נגש אל־
אחאב מלך
ישראל לאמר
כה אמר
יהוה הראית
את כל־
ההמון הגדול
הזה הנה
אנכי נתנם
בידך היום
וידעת כי
אני יהוה׃
14 ויאמר אחאב
ביד מי
אמר כה־אמר
יהוה ביד
נערי שרי
המדינות
ויאמר מי
יאסר המלחמה
ויאמר אתה׃
15 ויפקד
את־נערי
שרי המדינות
ויהיו מתי
מאתים
ועל־אחריהם
פקד את־
כל־העם
כל־בני
ישראל שבעת
אלפים׃
16 ויצאו
בצהרים
בן־הדד
ומלכים
שתים
ושלשים
מלך
הסכות
שתים
ושלשים
מלך
המסכים
ויבא
ויענו
אל־נערי
שרי
המדינות
אשר
יצאו
בראשונה׃
17 ויצאו
נערי שרי
המדינות
בראשונה
ויגד
לבן־הדד
ויאמר
לאמר
אנשים
יצאו
מן־שמרון׃
18 ויאמר
אם־לשלום
יצאו
תפשו
אותם
חיים
ואם־
לשלום
יצאו
תפשו
אותם
חיים׃
19 ואלה
יצאו
מן־
העיר
נערי
שרי
המדינות
והחיל
אשר
אחריהם
׃ 20 ויכו
איש
איש
ויברחו
ארם
וירדפם
ישראל
ומלך
ארם
בן־הדד
נמלט
בפרשים
׃ 21 ויצא
מלך
ישראל
ויך
את־הסוסים
ואת־
הרכב
ויך
מכה
גדולה
בארם׃
22 ויגש
הנביא
אל־
מלך
ישראל
ויאמר
אליו
לך
חזק
ודע
ורא
מה
תעשה
כי
לתשובת
השנה
מלך
ארם
עליך׃
23 ועבדי
מלך
ארם
אמרו
אליו
אלהי
הרים
אלהיהם
על־כן
חזקנו
מאתנו
ואם־
נלחם
אתם
במישר
הלא
נחזק
מאתם׃
24 וזאת
עשה
אל־
המלכים
איש
מקומו
הסר
את־
המלכים
איש
מעל
תחתיו
׃ 25 ופקדת
לך
חיל
כחיל
אשר
נפל
מאתך
וסוס
תחת
הסוס
ורכב
תחת
הרכב
ונלחמנו
אתם
במישר
הלא
נחזק
מאתם
וישמע
בקולם
ויעש
כן׃
26 ויהי
לתשובת
השנה
ויפקד
בן־הדד
את־
הארם
ויעל
אפקה
לנלחם
בישראל׃
27 ובני
ישראל
נפקדו
כלם
ויספו
לקראתם
ויחנו
בני־ישראל
נגדם
כשני
חלי־עזים
ארם
מלא
את־
הארץ׃
28 ויגש
איש־
האלהים
ויאמר
אל־
מלך
ישראל
כה
אמר
יהוה
יען
אשר־
אמרו
ארם
אלהי
הרים
הוא
ולא
אלהי
עמקים
הוא
ונתתי
את־
כל־
ההמון
הגדול
הזה
בידך
והיה
מספר
אני
יהוה׃
29 ויחנו
אלה
מול
אלה
שבעת
ימים
ויהי
ביום
השביעי
ותגש
המלחמה
ויכו
בני־ישראל
מארם
מאה
אלף
רגלי
ביום
אחד׃
30 והיתר
נסו
אפקה
העיר
ויפל
החומה
על
עשרים
ושתים
אלף
איש
אשר
נשארו
ויברח
בן־הדד
ויבא
העיר
חדר
בחדר
׃ 31 ויאמרו
אליו
עבדיו
הנה־נא
שמענו
כי
מלכי
בית
ישראל
מלכים
חסדים
הם
נשים־
נא
שקים
במתנינו
וחבלים
על־
ראשינו
ונצא
אל־
מלך
ישראל
אולי
יחיה
את־
נפשך׃
32 וחגרו
שקים
במתניהם
וחבלים
בראשיהם
ויבאו
אל־
מלך
ישראל
ויאמרו
עבדך
בן־הדד
אמר
אני
נא
תחי
נפשי
ויאמר
עודנו
חי
הוא
אחי׃
33 והאנשים
נחשו
ויחלו
לו
ויאמרו
אחיך
בן־הדד
ויאמר
לכו
הביאו
אתו
ויצא
אליו
בן־הדד
ויעלהו
אל־
הרכב׃
34 ויאמר
אליו
הערים
אשר
לקח
אבי
מאתך
אשיב
ורחובות
תשים
לך
בדמשק
כאשר
שם
אבי
בשמרון
ואני
בברית
אשלחך
׃ ויכרת
לו
ברית
ושלחהו׃
35 ואיש
אחד
מבני
הנביאים
אמר
אל־
רעהו
בדבר
יהוה
הכה־נא
אותי
ויאבה
האיש
להכותו׃
36 ויאמר
אליו
יען
אשר
לא־
שמעת
בקול
יהוה
הנה
כאשר
תלך
מעמדי
והכהו
הארי
כי
מצאו
אותו
הארי
ויכהו׃
37 ויפגע
באיש
אחר
ויאמר
הכה־נא
אותי
ויכה
האיש
אותו
מכה
ופצע׃
38 וילך
הנביא
ויתיצב
אל־
מלך
ישראל
בדרך
ויתחפש
בפלשתו
׃ 39 והמלך
עבר
ויצעק
אל־
המלך
ויאמר
עבדך
יצא
בתוך
המלחמה
והנה
איש
סר
ויביא
אל־
מלך
ישראל
ויאמר
אל־
תנגש
אנכי
נתתי
לאיש
נפשו
׃ 40 והיה
עבדך
עשה
פה
ושם
והנה
איננו
ויאמר
אליו
מלך
ישראל
כן
דינך
אתה
הוא
דנת
׃ 41 ויחש
ויסר
את־
הפלת
מעל
פניו
וידע
מלך
ישראל
כי
מן־
הנביאים
הוא׃
42 ויאמר
אליו
כה
אמר
יהוה
יען
אשר
שלחת
מיד
איש
חרמי
ומתה
נפשך
תחת
נפשו
ועמך
תחת
עמו׃
43 וילך
מלך
ישראל
על־
ביתו
סרון
ונכאה
ויבא
שמרונה׃
44 ויהי
אחר
הדברים
האלה
ויעל
מלך
ארם
ויצר
אל־
שמרון
׃ 45 ויבקע
מלך
ישראל
ויאסף
את־
הנביאים
ויאמר
אל־
אחאב
עלה
מלך
ישראל
ויאמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 46 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 47 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 48 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 49 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 50 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 51 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 52 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 53 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 54 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 55 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 56 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 57 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 58 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 59 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 60 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 61 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 62 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 63 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 64 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 65 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 66 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 67 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 68 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 69 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 70 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 71 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 72 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 73 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 74 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 75 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 76 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 77 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 78 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 79 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 80 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 81 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 82 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 83 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 84 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 85 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 86 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 87 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 88 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 89 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 90 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 91 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 92 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 93 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 94 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 95 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 96 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 97 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 98 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 99 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 100 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 101 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 102 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 103 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 104 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 105 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 106 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 107 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 108 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 109 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 110 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 111 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 112 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 113 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 114 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 115 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 116 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 117 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 118 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 119 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 120 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 121 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 122 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 123 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 124 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 125 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 126 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 127 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 128 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 129 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 130 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃ 131 ויאמר
אליו
מה
אמר
אל־
אחאב
מלך
ישראל
אל־
תירא
כי
הנה
אנכי
נתתי
אתך
ביד
מלך
ארם
׃

18 2 ויהי
אחר הדברים
האלה ויעל
מלך ארם
ויצר אל־
שמרון׃
3 ויאמר
לעבדיו
הידעתם
כי לנו
רמת גלעד
ואנחנו
מחשים
מקחתה
מיד מלך
ארם׃
4 ויאמר
אל־יהושפט
התלך
עמי
למלחמה
רמת גלעד
ויאמר
יהושפט
אל־מלך
ישראל
אני
כמוך
כעמי
כסוסי
כסוסיך׃
5 ויאמר
יהושפט
אל־מלך
ישראל
דרש־נא
כדבר
יהוה
היום׃
6 ויקבץ
מלך־
ישראל
את־
הנביאים
כארבע
מאות
איש
ויאמר
אליהם
הנלך
למלחמה
רמת גלעד
לתת
ויאמרו
עלה
ונתן
אדני
ביד
המלך׃
7 ויאמר
יהושפט
האין
פה
עוד
נביא
אחר
לדרש
בו
׃ 8 ויאמר
מלך־
ישראל
אל־
יהושפט
עוד
איש
אחד
לדרש
את־יהוה
בו
ואנכי
שנאתיו
כי
לא־
יתנבא
עלי
טוב
כי
אם־
רע
ויאמר
יהושפט
אל־
יאמר
המלך
׃ 9 ויקרא
מלך־
ישראל
אל־
סריס
אחד
ויאמר
מהר
יכלה
את־
מיכיהו
בן־
ימלה׃
10 ומלך
ישראל
ויהושפט
מלך־
יהודה
לבשים
מלכות
ישבים
איש
על־
כסאו
בגרן
פתח
שערי
שמרון
וכל־
הנבאים
נבאים
לפניהם׃
11 וצדקיה
בן־כנענה
עשה
לו
קרני
ברזל
ויאמר
כה
אמר
יהוה
באלה
תנגח
את־
הארם
עד
כלתם
׃ 12 ומלאך
הלך
לקרא
למיכיהו
דבר
לאמר
הנה
דברי
הנבאים
פה
אחד
טוב
אל־
המלך
ויהי
נא
דברך
כדבר
אחד
מהם
ודברת
טוב
׃ 13 ויאמר
מיכיהו
חי־יהוה
כי
אם־
את־
אשר
יאמר
אלי
יהוה
אתו
אדבר
׃ 14 ויבא
אל־
המלך
ויאמר
אליו
מיכיהו
המלך
הנלך
למלחמה
רמת
גלעד
ואם־
חדלים
אנחנו
ויאמר
עלו
והצלחו
ונתן
בידכם
׃ 15 ויאמר
אליו
המלך
עד־
כמה
פעמים
אני
משביעך
אם־
לא
תדבר
אלי
אמת
בשם
יהוה׃
16 ויאמר
ראיתי
את־כל־
ישראל
נפצים
על־
ההרים
כצאן
אשר
אין־
להם
רעה
ויאמר
יהוה
לא־
אדנים
אלה
לשבו
בשלום
איש
לביתו
׃ 17 ויאמר
מלך־
ישראל
אל־
יהושפט
הלא
אמרתי
אליך
לא־
יתנבא
עלי
טוב
כי
אם־
רע
׃ 18 ויאמר
לכן
שמעו
דבר
יהוה
ראיתי
את־
יהוה
ישב
על־
כסאו
וכל־
צבא
השמים
עמד
עליו
מימינו
ומשמאלו
׃ 19 ויאמר
יהוה
מי
יפתה
את־
אחאב
מלך
ישראל
ויעל
ויפל
ברמת
גלעד
ויאמר
זה
אמר
בכה
וזה
אמר
בכה
׃ 20 ויצא
הרוח
ויעמד
לפני
יהוה
ויאמר
אני
אפתנו
ויאמר
יהוה
אליו
במה׃
21 ויאמר
אצא
והיתי
רוח
שקר
בפי
כל
נביאיו
ויאמר
תפתה
ואף
תוכל
צא
ועשה
כן׃
22 ועתה
הנה
נתן
יהוה
רוח
שקר
בפי
כל
נביאיך
אלה
ויהוה
דבר
עליך
רעה׃
23 ויגש
צדקיה
בן־כנענה
ויך
את־
מיכיהו
על־
הלחי
ויאמר
אי־זה
דרך
עבר
רוח
יהוה
מאתי
לדבר
אתך
׃ 24 ויאמר
מיכיהו
הנה
אתה
ראה
ביום
ההוא
אשר
תבא
חדר
בחדר
להחבא
׃ 25 ויאמר
מלך
ישראל
קחו
מיכיהו
והשיבהו
אל־
אמון
שר
העיר
ואל־
יואש
בן־
המלך
׃ 26 ואמרתם
כה
אמר
המלך
שימו
זה
לבית
הכלא
והאכילהו
לחם
לחץ
ומים
לחץ
עד
בוא
בשלום
׃ 27 ויאמר
מיכיהו
אם־
שוב
תשוב
בשלום
לא
דבר
יהוה
בי
ויאמר
שמעו
עמים
כלם
׃ 28 ויעל
מלך
ישראל
וי
מלך
יהודה
רמת
גלעד
׃ 29 ויאמר
מלך
ישראל
אל־
יהושפט
התחפש
ובא
במלחמה
ואתה
לבש
את־
בגדיך
ויתחפש
מלך
ישראל
ויבא
במלחמה
׃ 30 ומלך
ארם
צוה
את־
שרי
הרכבו
לאמר
לא
תלחמו
את־
הקטן
ואת־
הגדול
כי
אם־
את־
מלך
ישראל
לבדו
׃ 31 והיה
כראות
שרי
הרכב
את־
יהושפט
ויאמרו
הוא
מלך
ישראל
ויסבו
עליו
להלחם
ויזעק
יהושפט
ויעזרהו
יהוה
והסיתם
אלהים
ממנו
׃ 32 והיה
כראות
שרי
הרכב
כי
לא־
מלך
ישראל
הוא
ויסבו
מאחריו
׃ 33 ואיש
מתח
בקשת
ויך
את־
מלך
ישראל
בין
הדבקים
ובין
המסרים
ויאמר
לרכב
הפך
ידיך
והוצאתי
אותך
מן־
המחנה
כי
נחלתי
׃ 34 והמלחמה
עלתה
ביום
ההוא
ומלך
ישראל
היה
עמד
במרכבתו
נגד
הארם
ויכל
בערב
׃

27 ויהי כי הרבו הימים, ויבא אבשלום ויתיצב לפני
יהוה; ויבא גם-אדני המלך לפני יהוה, ואל-תוך
עבדיו, ואל-תוך אדני המלך; כי-אדם אתה, ואין
אתך חרפה. 28 ועתה הנה לפני אדני המלך כמות
אדם; ואם-כן אתה שמת את-עבדך בין אכלי שלחן
אדני המלך; ומה-לי עוד צדקה לצעק אל-המלך.
29 ויאמר אליו המלך, למה תדבר עוד דבריך;
אמרתי אתה ושיבא תחלקו את-השדות.
30 ותאמר האשה אל-המלך, הלא אדני המלך
כמלאך האלהים, ועשה הטוב בעיני אדני המלך
כי כל-אנשי בית-אבי מות היו לאדני המלך;
ואת, שמת את-עבדך בין אכלי שלחן אדני
המלך, עד-הנה--מה-לי עוד צעקה אל-המלך.
31 ויאמר אליה המלך, למה-זה אמרת דבריך
עוד; אמרתי אתה ושיבא תחלקו את-השדות.
32 ותאמר האשה אל-המלך, הגם-כי אדני המלך
בא את-שפחתו; כי אמרתי אבא-נא אל-אדני המלך
אולי יראה בעיני אדני המלך, ומן-הנערות אשר
עמדו אתי אשר מתו מות אבי אנכי. 33 ויאמר המלך
אליה, אל-מה-זה אמרת דבריך; אמרתי אתה
ושיבא תחלקו את-השדות. 34 ותאמר האשה
אל-המלך, גם-כי אדני המלך כמלאך האלהים,
לשמע את-הטוב והרע; ויהוה אלהיך עמך יהי.
35 ויאמר המלך אל-האשה, לכי לשלום; ראי, שמעתי
בקולך, אשר אמרת אליו; אמרתי אתה ושיבא
תחלקו את-השדות. 36 ותבא האשה אל-המלך
אל-הבית; והנה-משתה כמשתה המלך, ולב המלך
טוב עליו, כי-שתה שכר מאד; ולא-הגידה לו
דבר, מן-הבקר עד-אור הבקר. 37 והיה בבקר
אחר, בהוצא היין מן-המלך, ותבא האשה
אל-המלך, ותדבר אל-המלך, אם-לא אדני המלך
שמע אל-אמתך--ויחר-אפו המלך, כי-עשתה
אמתך, ולא-הגיד לאדני המלך--כי-אם-אדני
המלך, ישלח ידו בעבדיו בנערים המתים
אנחנו, ואנכי אמתך. 38 ויאמר המלך אל-
אבשלום, הלוא-שלום אבי--ויאמר אל-אמתו
אבשלום, הבטחון אשר-בטחת בו--אם-לא
אחיך, אם-לא אחיך הוא לך; ואם-לא אבי
הוא לי--אל-נא, אמרי לי, ואגידה לך
מדוע אנכי מלך אל-אבי. 39 ויאמר אל-אבי
אל-נא, ואמרתי לו--ויבא אבי אל-אבי
אל-אבי. 40 ויאמר אבשלום אל-אבי, אל-נא
אל-אבי, ויבא אל-אבי--ויבא אל-אבי
אל-אבי. 41 ויאמר אל-אבי, אל-אבי
אל-אבי.

20

ויבא אל-אבי, ויאמר אל-אבי, אל-אבי
אל-אבי. 2 ויבא אל-אבי, ויאמר אל-אבי
אל-אבי--אל-אבי, אל-אבי אל-אבי, אל-אבי
אל-אבי. 3 ויבא אל-אבי
אל-אבי, אל-אבי--אל-אבי אל-אבי אל-אבי
אל-אבי אל-אבי

ראו כי אדני הוא ויעבדו את אדניהם ויעבדו אתם
17 ומדינתם אשר עבדו בה מצרים ויגעלו מפני
18 בני ישראל ויבא אל אדניו לאמר הנה אדוני
הביא עבר עברי לצחק בנו ואנכי בקולי קרא
19 ויהי כשמעו כי הרימותי קולי ויעזב בגדו
אתי לברח החוצה ויהי כאשר שמע אדני את
דברי אשת עבדו אשר דברה אלי לאמר ככה
20 עשה לי עבדך ויחר אפו ויקח אדני יוסף
ויתנהו אל בית הסוהר מקום אשר אסירי המלך
21 אסורים שם ויהי שם בבית הסוהר ויט
אליו חסד ויתן חנו בעיני שר בית הסוהר
22 ויתן שר בית הסוהר ביד יוסף את כל
האסירים אשר בבית הסוהר ואשר היו עשים
שם היה עושה 23 לא ידע שר בית הסוהר
את כל אשר בידו כי יהוה אתו ואשר הוא עשה
יהוה מצליח

21 ויהי אחר הדברים האלה חטא
מלך מצרים לאדניו למשקה האפים ולאפה
2 ויקצף פרעה על שני סריסיו על שר
המשקים ועל שר האפים 3 ויתן אתם
במשמר בית שר הטבחים אל בית הסוהר
מקום אשר יוסף אסור שם 4 ויפקד שר
הטבחים את יוסף אתם וישרתם ויהיו ימים
אחדים במשמר 5 וחלמו חלום שניהם
איש חלומו בלילה אחד איש כפתרון חלמו
לאפה משקה מצרים אשר אסורים בבית הסוהר
6 ויבא אליהם יוסף בבקר וירא אתם והנם
זעפים 7 וישאל את סריסי פרעה אשר אתו
במשמרת בית אדניו לאמר מדוע פניכם רעים
היום מתמול 8 ויאמרו אליו חלום חלמנו
ופתר אין אתו ויאמר אליהם יוסף הלוא
לאלהים פתרנים ספרו נא לי 9 ויספר שר
המשקים את חלמו ליוסף ויאמר בחלומי
והנה גפן לפני 10 ובגפן שלשה שרגים
והיא כפרחה עלתה נצה בכרה אשכלותיה
יבשו ענבים 11 וכוס פרעה בידי ואקח
הענבים ואסחט אותם אל כוס פרעה ונתתי
הכוס על כף פרעה 12 ויאמר לו יוסף זאת
פתרנו שלשת השרגים שלשת ימים הם עוד
שלשת ימים ישא פרעה את ראשך והשיבך
על כנך ונתת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון
אשר היית משקהו 13 כי אם זכרתני אתך
כאשר ייטב לך ועשית נא עמדי חסד והזכרתני
אל פרעה והוצאתני מן הבית הזה 14 כי
גנב גנבתי מארץ העברים וגם פה לא עשיתי
דבר כי שמו אותי בבור 15 ויאמר שר
המשקים אל יוסף לאמר אני אני בחלומי
והנה אילן לפני 16 ובאילן שלשה שרי
סלים ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה
אפה ועוף אכלים אותו מן הסל מעל ראשי
17 ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה
אפה ועוף אכלים אותו מן הסל מעל ראשי
18 ויען יוסף ויאמר זאת פתרנו שלשת
הסלים שלשת ימים הם עוד שלשת ימים
19 בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך
מעליך והתלה אותך על העץ ואכלו עופות
השמים את בשרך מעליך 20 ויהי ביום
השלישי יום הולדת פרעה ויעש משתה לכל
עבדיו וירם את ראש שר המשקים ואת ראש
שר האפים בתוך עבדיו 21 והשיב את שר
המשקים אל משקהו ויתן הכוס אל כף פרעה
22 ואת שר האפים תלה כאשר פתר להם
יוסף לא זכר שר המשקים את יוסף וישכחהו

22 מקץ שנתים ימים ופרעה חלם
והנה עמד על היאר 2 והנה מן היאר
עלות שבע פרות יפות מראה ובריאות בשר
3 והנה שבע פרות אחרות עלות אחרי
אשר אשר בשר רע מראה ודקות בשר ותעמדנה
אצל הפרות על שפת היאר 4 ותאכלנה
הפרות רעות המראה ודקות הבשר את שבע
הפרות יפות המראה והבריאות ויקץ פרעה
5 וישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים
עלות בקנה אחד בריאות וטובות 6 והנה
שבע שבלים דקות ושדופות קדים צמחות
אחרי הן 7 ותבלענה השבלים הדקות את
שבע השבלים הבריאות והטובות ויקץ פרעה
והנה חלום 8 והי בבקר ותפעם רוחו
וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל
חכמיה ויספר פרעה להם חלמו ואין פותר
אותם לפרעה 9 וידבר שר המשקים אל פרעה
לאמר את חטאי אני מזכיר היום 10 פרעה
קצף על עבדיו ויתן אותי במשמר בית שר
הטבחים אותי ואת שר האפים 11 ונחלם
חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון
חלמו אני והוא 12 ושם אתנו נער עברי
עבד שר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את
חלמתינו איש כחלמו פתר 13 והי כאשר
פתר לנו כן היה אותי השיב על כני ואתו
תלה

ثم حسن ابن الحسن، ثنا أحمد بن علي، ثنا أبو الحسن الحسن بن محمد بن الحسن، ثنا أبو الحسن الحسن بن محمد بن الحسن، ثنا أبو الحسن الحسن بن محمد بن الحسن

ויעבדם ויקדו לפני העם ויאמרו אל
העם הטוב הזה אשר חפץ המלך לתת
עליו ויעשו כן ויקח המלך את עצמות
בני שאול ויקברם בזלע בקבר קיש
אביו ויעשו כל אשר צוה המלך ואחרי
כן חנן אלהים לארץ׃ 8 ויאמר דוד
אל יונתן בנו מי יתן אחי אתה לי
אשר יונק שדי אמך אמצא אותך
בחוץ אשקך גם נשקוך׃ 9 לא אמצא
בחוץ גם יבוזוך׃ 10 ויענו יונתן
את דוד לאמר לך לשלום אשר נשבענו
שנינו אנחנו בשם יהוה לאמר יהוה
יהיה בינך וביני ובין זרעך וביני
ובין זרעי עד עולם׃ 11 ויקם דוד
וילך הוא ואנשיו ויונתן בא העירה
ויגד לדוד את אשר עשה שאול אביו
ואת אשר הלכו אנשי שאול אחריו
עד בא דוד קעילה׃ 12 ויפן דוד
ויעבר הוא ואנשיו עד מדבר זיף
ושאול הלך אחריו כל הימים ולא
נתנו אותו שאול בידו׃ 13 ויקם
דוד וילך הוא ואנשיו כשש מאות
איש ויעבר מקעילה ויתהלכו בלא
מוצא ונגד לשאול כי נמלט דוד
מקעילה ויחדל לצאת׃ 14 וישב דוד
במדבר במצדות ויתיצב בהר במדבר
זיף ויבקשהו שאול כל הימים ולא
נתנו אלהים בידו׃ 15 וירא דוד כי
יצא שאול לבקש את נפשו ודוד היה
במדבר זיף בחרשה׃ 16 ויקם יונתן
בן שאול וילך אל דוד חרשה ויחזק
את ידו באלהים׃ 17 ויאמר אליו
אל תירא כי לא תמצאך יד שאול
אביך ואתה תמלך על ישראל ואני
אהיה לך למשנה גם שאול אבי יודע
כן׃ 18 ויכרתו שניהם ברית לפני
יהוה ודוד נשאר בחרשה ויונתן
הלך לביתו׃ 19 ויעלו הזיפים אל
שאול הגבעה לאמר הלוא דוד מתחבא
עמנו במצדות בחרשה בגבעת החכילה
אשר מימין הישימון׃ 20 ועתה כל
אות נפש אדני המלך רד לרדת
ולנו הסגירו אל יד המלך׃ 21 ויאמר
שאול ברוכים אתם ליהוה כי חמלתם
אתי׃ 22 לכו נא הכינו עוד הכינו
וראו את מקומו אשר היה רגלו שם
מי ראהו שם כי אמר לי הערם הוא
מאד׃ 23 וראו וקחו מכל המחבאים
אשר יחבא שם ושבו אלי לכון אמת
ואלכה אתכם אם היה בארץ גם כל
אלפי יהודה׃ 24 ויקומו וילכו זיפה
לפני שאול ודוד והאיש היו במדבר
מעון בערבה מימין הישימון׃ 25
וילכו שאול ואנשיו לבקש ויגידו לדוד
על כן ירד הצור אל הסלע וישב במדבר
מעון וישמע שאול אחרי דוד במדבר
מעון׃ 26 ושאול הלך מזה הר מזה
הר ודוד מהר מן המדבר ודוד מבהל
ללכת מפני שאול ושאול ואנשיו סבים
את דוד ואת אנשיו לתפשם׃ 27 ובא
מלאך אל שאול לאמר מהר ולך כי
פשטו פלשתים על הארץ׃ 28 וישב
שאול מרדף אחרי דוד וילך לקראת
פלשתים על כן קרא למקום ההוא
סלע המחלקות׃ 29 ויעל דוד משם
וישב במצדות עין גדי׃

25

ויהי אחרי מות שמואל ויספדו כל
ישראל ויקברו אתו בבית אביו ברמה
ויעל דוד אל מדבר פארן׃ 2 ואיש
אחד בנבל ובמעונה ועבדתו בכרמל
והאיש גדול מאד ולו צאן שלש אלפים
ואלף עזים ויהי בגז צאנו׃ 3 ושם
האיש נבל ושם אשתו אביגיל והאשה
טובת שכל ויפת תואר והאיש קשה
ורע עלילות והוא כלבי׃ 4 וישמע
דוד במדבר כי גז צאן לנבל׃ 5 וישלח
דוד עשרת הנערים ויאמר לנערים
עלו כרמלה ובאתם אל נבל ושאלתם
לו לשלום׃ 6 וכה תאמרו לחי ושלום
לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר
לך׃ 7 ועתה שמעתי כי גזזים לך
הרעים אשר היו עמנו לא חרפנם
ולא פקד מאומה כל ימי היותם
בכרמל׃ 8 שאל נעריך ויגידו לך על
כן יבקשו הנערים בעיניך כי ליום
טוב באנו הן תן נא אשר תמצא
יד עבדיך ולבנך לדוד׃ 9 ויבאו
נערי דוד וידברו אל נבל כדבר
הזה בשם דוד וינוחו׃ 10 ויען
נבל את עבדי דוד ויאמר מי דוד
ומי בן ישי היום רבו עבדים
המפרצים איש מפני אדניו׃ 11
אלחם לחמי ומימי ובשרי אשר
טבחתי לגזזי ונתתי לאנשים
אשר לא אדע מאין הם׃ 12 וישבו
נערי דוד דרכם וישבו ויבאו
ויגידו לו כדברים האלה׃ 13
ויאמר דוד לאנשיו חגרו איש חרבו
ויחגרו איש חרבו וגם דוד חגר
חרבו ויעל אחרי דוד כמאתים איש
וששת מאות נשארו על הכלים׃
14 ואחד הנערים הגיד לאביגיל
אשת נבל לאמר הנה שלחו מלאכים
מן המדבר לברך את אדוננו
ויגער בהם׃ 15 והאנשים טובים
אלינו מאד ולא הכלמנו ולא פקד
מאומה כל ימי היותנו אתם בשדה׃
16 חומה היו לנו גם לילה גם יומם
כל ימי היותנו עמם רעים׃ 17
ועתה דעי וראי מה תעשי כי כלתה
הרעה אל אדנינו ועל כל ביתו והוא
בן בליעל מדבר אתו׃ 18 ותמהר
אביגיל ותקח מאתים לחם ושני
נבלי יין וחמשה צאן עשויות
וחמש סאת קלי וכלי צמוקים
ומאה דבלת ותשם על החמרים׃
19 ותאמר אל נעריה עברו לפני
הנני באה אחריכם ואת איש נבל
לא הגידה׃ 20 והיה היא רכבת על
החמור וירדת בסתר ההר והנה דוד
ואנשיו יורדים לקראתה׃ 21 ודוד
אמר אך לשוא שמרתי את כל אשר
לזה במדבר ולא נפקד מכל אשר לו
ויגמל לי רע תחת טוב׃ 22 כה
יעשה אלהים לאויבי דוד וכה יוסיף
אם אשאיר מן אנשי עד אור בקיר׃
23 ותרא אביגיל את דוד ותמהר
ותרד מן החמור ותפל לאפיו לפני
דוד ותשתחו ארצה׃ 24 ותפל לרגליו
ותאמר בי אדני אני העון ותדבר
נא אמתך באזניך ושמע אמת דבריך׃
25 אל נא ישת אדני את לבו על איש
הבליעל הזה על נבל כי כשמו כן הוא
נבל ונבלה עמו ואני אמתך לא
ראיתי את נערי אדני אשר שלחת׃
26 ועתה אדני חי יהוה וחי נפשך
יהוה מנעך מבוא בדמים ולהושע
ידך ועתה יהי כנבל אויבי ומבקשי
רע לאדני׃ 27 וזאת הברכה אשר
הביאה שפחתך לאדני ונתנה לאנשים
המתהלכים לרגלי אדני׃

26

ובאו הזיפים אל שאול הגבעה לאמר
הלוא דוד מתחבא בגבעת החכילה
אשר מול הישימון׃ 2 ויקם שאול
וירד אל מדבר זיף ועמו שלשת אלפים
איש בחורי ישראל לבקש את דוד
במדבר זיף׃ 3 ויחן שאול בגבעת
החכילה אשר מול הישימון על הדרך
ודוד שב במדבר וירא כי בא שאול
אחרי המדבר׃ 4 ויקם דוד מן
המחנה ויבן כי בא שאול׃ 5 ויקם
דוד ויבא אל המקום אשר חנה שם
שאול ויראה את המקום אשר שכב
שם שאול ואבנר בן נר שר צבאו
ושאול שכב בתוך המערכה והעם
חנים סביבתו׃ 6 ויען דוד ויאמר
אל אחימלך החתי ואל אבישי בן
צרויה אחי יואב לאמר מי אתי
ירד אל שאול אל המחנה ויאמר
אבישי אני ארד עמך׃ 7 ויבא דוד
והנה העם שכבים ורמחו נעוץ
בארץ מראשתו ואבנר ושאול שכב
בתוך המערכה׃ 8 ויאמר אבישי
אל דוד אלהים הסגיר היום את
אויבך בידך ועתה אך אכה נא
בחנית בארץ פעם אחת ולא אשנה
לו׃ 9 ויאמר דוד אל אבישי אל
תשחיתהו כי מי שלח ידו במשיח
יהוה ונקה׃ 10 ויאמר דוד חי יהוה
אם כי אם יהוה יגפנו או יומו
יבוא למות או במלחמה ירד וספה׃
11 חלילה לי מן יהוה משלח ידי
במשיח יהוה ועתה קח נא את הרמח
אשר מראשתו ואת צפחת המים
והלכנו׃ 12 ויקח דוד את הרמח
וצפחת המים מראשתו שאול וילכו
איש אין ראה וידע ולא הקיץ כי
כולם ישנים תרדמת יהוה נפלה
עליהם׃ 13 ויעבר דוד מן העבר
ויעמד על ראש הר רחוק הרבה
מרחק׃ 14 ויקרא דוד אל העם
ואל אבנר בן נר לאמר הלא תענה
אבנר ויאמר מי אתה קורא אל המלך
׃ 15 ויאמר אל אבנר הלא איש אתה
ומי כמוך בישראל ולמה לא שמרת
אדנך המלך כי בא אחד מן העם
לשחת את המלך אדנך׃ 16 לא טוב
הדבר הזה אשר עשית חי יהוה כי
בני מות אתם אשר לא שמרתם את
אדניכם המשיח יהוה׃ 17 ויכר שאול
את קול דוד בנו ויאמר הקולך בני
דוד ויאמר קולי אדני המלך׃ 18
ויאמר למה זה אדני רודף אחרי
עבדו כי מה עשיתי ומה בידי רע׃
19 ועתה שמע נא אדני המלך את
דברי עבדו אם יהוה הסיתך בי
יריח מנחה ואם בני האדם ארורים
לפני יהוה כי גרשו היום מהיות
בנחלת יהוה לאמר לך עבד אלהים
אחרים׃ 20 ועתה אל יפל דמי ארצה
מפני יהוה כי יצא מלך ישראל לבקש
את פרעה כדרדה בהרים׃ 21 ויאמר
שאול חטאתי שוב בני דוד כי לא
ארע עוד לך מפני אשר יקרה נפשי
בעיני היום הנה הסכלתי ואשגה
מאד׃ 22 ויען דוד ויאמר הנה חנית
המלך ויעבר אחד הנערים ויקחה׃
23 ויהוה ישיב לאיש צדקתו ואמונתו
אשר נתן יהוה אתך היום ולא אבה
לשלח ידי במשיח יהוה׃ 24 והנה
כאשר גדלה נפשך היום הזה בעיני
כן תגדל נפשי בעיני יהוה והצילני
מכל צר׃ 25 ויאמר שאול אל דוד
ברוך אתה בני דוד גם עשה תעשה
ותוכל׃ ויהי דוד הלך לדרכו ושאול
שב אל מקומו׃

27

ויאמר דוד בלבו אספה יום אחד
אחד ביד שאול אין לי טוב כי אם
מהר אל ארץ פלשתים ונמלטתי
מידו ולא ייאש עוד אותי לבקש
אותי בכל גבול ישראל ונמלטתי
מידו׃ 2 ויקם דוד ויעבר הוא
ושש מאות האנשים אשר עמו אל
אכיש בן מעוך מלך גת׃ 3 וישב דוד
אל אכיש בגת הוא ואנשיו איש וביתו
דוד ושתי נשיו אחינעם היזרעאלית
ואביגיל אשת נבל הכרמלי׃ 4
ויגד לשאול כי נס דוד גתה ולא
יסף עוד לבקשו׃ 5 ויאמר דוד אל
אכיש אם נא מצאתי חן בעיניך
יתן לי מקום בארי השדה ואשבה
שם ולמה יגור עבדך עמך במלוכה׃
6 ויתן לו אכיש ביום ההוא את
צקלג על כן היתה צקלג לדוד
למלכים עד היום הזה׃ 7 ומספר
הימים אשר היה דוד בשדה פלשתים
ארבעה חדשים׃ 8 ויעל דוד והאנשים
אשר עמו ויפשטו את הגשורי והגרזי
והעמלקי כי אלה יושבי הארץ מעולם
בבואך שור ועד ארץ מצרים׃ 9
ויכה דוד את הארץ ולא יחיה איש
ואשה ויקח צאן ובקר וחמרים וגמלים
ומלבש׃ 10 ויבא אל אכיש ויאמר
אכיש אל מי פשטתם היום ויאמר דוד
אל נגב יהודה ואל נגב הירחמאלי
ואל נגב הקיני׃ 11 ואיש לא יחיה
לבוא גת לאמר פן יגידו עלינו
לאמר כה עשה דוד וכן דרכו כל
הימים אשר יושב בשדה פלשתים׃
12 ויאמן אכיש בדוד לאמר הבאש
הבאיש בעמו בישראל והיה לי עבד
עולם׃

אחרי שהם נלחמים בעמון ובמואב ובאדום ובפלשתים ובעמלק ובמלכי צובה ובחיל חדד בן רחוב ובמלכי בית רחוב ובמלכי מעכה ובמלכי אדם ובמלכי אלפעל ובמלכי אלפעל ובמלכי אלפעל

ואם תתחתן עוד אחר אל בנותי 28 ואמר לבן אל יעקב
לא תקח אשה מבנות כנען: 2 קום לך פדנה ארם בית
בתואל אבי אמך וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך:
3 ואל שדי יברך אתך ויפרה אתך והיית לקהל עמים:
4 ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשת
את ארץ מגריך אשר נתן אלהים לאברהם: 5 וישלח
יצחק את יעקב וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל
הארמי אחי רבקה אם יעקב ועשו: 6 וירא עשו כי
ברך יצחק את יעקב בפדן ארם לקחת לו משם אשה
בברכו אתו ויצו עליו לאמר לא תקח אשה מבנות כנען:
7 ויעמע יעקב אל אביו ואל אמו וילך פדנה ארם:
8 וירא עשו כי רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו:
9 וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל
בן אברהם אחות נבית על נשיו לו לאשה: 10 ויצא
יעקב מבאר שבע וילך חרנה: 11 ויפגע במקום וילן
שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו
וישכב במקום ההוא: 12 וחלם והנה סלם מצב ארצה
וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים
וירדים בו: 13 והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה
אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב
עליה לך אתננה ולזרעך: 14 והיה זרעך כעפר הארץ
ופרצת ים וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו בך כל משפחת
האדמה ובזרעך: 15 והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל
אשר תלך והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך
עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך: 16 ויקץ יעקב
משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי:
17 ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם
בית אלהים וזה שער השמים: 18 וישכם יעקב בבקר
ויקח את האבן אשר שם מראשתיו וישם אתה מצבה
ויצק שמן על ראשה: 19 ויקרא את שם המקום ההוא
בית אל ואולם לוז שם העיר לראשונה: 20 וידר יעקב
נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה
אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש:
21 ושבתי בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי לאלהים:
22 והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים
וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך: 29 ויעמס יעקב רגליו
ויישא לארץ בני קדם: 30 והנה באר בשדה והנה שם
שלשת עדרי צאן רבצים עליה כי מן הבאר ההוא
היו משקים העדרים ואבן גדולה על פי הבאר:
31 וגללו האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן
ושבו את האבן על פי הבאר למקומה:

ברכות

1

בדיבורא דשלמא מיגו דשאשא נאמר דברה קולמה
דנפיק מרכבתה, בתרגומא דנבואה 2 דשלמא דיליה בגו מגנא חלש מגנה בגו נהורא
דיה נגיד מגיהא 3 דל דיה מן מיה בגיהנם דיה דבגיהנא דיה דבגיהנא מן מיה בגיהנם
דשאשא נאמר נאמר מרכבתה בגו בה דמה בגו בה דמה בגיהנם דבגיהנא דשלמא
מגיה מרכבה 4 דשלמא בגיהנא מגיהנא דבגיהנא דמה בגיהנא דשלמא בגיהנא
דבגיהנא דמה בגיהנא דשלמא 5 בגיהנא דמה בגיהנא דשלמא בגיהנא דמה בגיהנא
דשלמא בגיהנא דמה בגיהנא דשלמא 6 בגיהנא דמה בגיהנא דשלמא בגיהנא דמה
בגיהנא דשלמא בגיהנא דמה בגיהנא דשלמא 7 דבגיהנא דשלמא בגיהנא דמה בגיהנא
דשלמא בגיהנא דמה בגיהנא דשלמא בגיהנא דמה בגיהנא דשלמא בגיהנא דמה
בגיהנא דשלמא בגיהנא דמה בגיהנא דשלמא בגיהנא דמה בגיהנא דשלמא בגיהנא
דמה בגיהנא דשלמא בגיהנא דמה בגיהנא דשלמא בגיהנא דמה בגיהנא דשלמא
בגיהנא דמה בגיהנא דשלמא בגיהנא דמה ב

ἐν ἁμαρτίαις καὶ τῇ ἀκροβυστίᾳ τῆς σαρκὸς ὑμῶν,
συνεζωοποίησεν ὑμᾶς σὺν αὐτῷ χαρισάμενος ἡμῖν
πάντα τὰ παραπτώματα, 14 ἐξαλείψας τὸν καθ᾽ ἡμῶν
χειρόγραφον τοῖς δόγμασιν ὃ ἦν ὑπεναντίον ἡμῖν,
καὶ αὐτὸ ἦρκεν ἐκ τοῦ μέσου προσηλώσας αὐτὸν
τῷ σταυρῷ· 15 ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς
ἐξουσίας ἐδειγμάτισεν παρρησίᾳ, θριαμβεύσας
αὐτοὺς ἐν αὐτῷ. 16 Μὴ οὖν τις ὑμᾶς κρινέτω ἐν
βρώσει καὶ ἐν πόσει ἢ ἐν μέρει ἑορτῆς καὶ νουμηνίας
καὶ σαββάτων, 17 ἃ ἐστιν σκιὰ τῶν μελλόντων,
τὸ δὲ σῶμα τοῦ Χριστοῦ. 18 Μηδεὶς ὑμᾶς
καταβραβευέτω θέλων ἐν ταπεινοφροσύνῃ καὶ
θρησκείᾳ τῶν ἀγγέλων, ἃ ἑώρακεν ἐμβατεύων,
εἰκῇ φυσιούμενος ὑπὸ τοῦ νοὸς τῆς σαρκὸς αὐτοῦ,
19 καὶ οὐ κρατῶν τὴν κεφαλήν, ἐξ ἧς πᾶν τὸ σῶμα
διὰ τῶν ἁφῶν καὶ συνδέσμων ἐπιχορηγούμενον καὶ
συμβιβαζόμενον αὐξάνει τὴν αὔξησιν τοῦ θεοῦ.
20 Εἰ ἀπεθάνετε σὺν Χριστῷ ἀπὸ τῶν στοιχείων τοῦ
κόσμου, τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε;
21 Μὴ ἅψῃ μηδὲ γεύσῃ μηδὲ θίγῃς, 22 ἃ ἐστιν πάντα
εἰς φθορὰν τῇ ἀποχρήσει, κατὰ τὰ ἐντάλματα καὶ
διδασκαλίας τῶν ἀνθρώπων; 23 ἅτινα ἐστὶν λόγον
μὲν ἔχοντα σοφίας ἐν ἐθελοθρησκείᾳ καὶ ταπεινοφροσύνῃ
καὶ ἀφειδίᾳ σώματος, οὐκ ἐν τιμῇ τινὶ πρὸς πλησμονὴν
τῆς σαρκός.

3

Εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ Χριστῷ, τὰ ἄνω ζητεῖτε,
οὗ ὁ Χριστός ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ καθήμενος·
2 τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. 3 Ἀπεθάνετε
γὰρ καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ Χριστῷ ἐν
τῷ θεῷ· 4 ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ὑμῶν,
τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ.
5 Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· πορνείαν,
ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακήν, καὶ τὴν
πλεονεξίαν ἥτις ἐστὶν εἰδωλολατρεία, 6 δι᾽ ἃ ἔρχεται
ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας·
7 ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζῆτε
ἐν τούτοις· 8 νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς πάντα,
ὀργήν, θυμόν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν
ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν· 9 μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους,
ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς
πράξεσιν αὐτοῦ, 10 καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον τὸν
ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ᾽ εἰκόνα τοῦ
κτίσαντος αὐτόν· 11 ὅπου οὐκ ἔνι Ἕλλην καὶ Ἰουδαῖος,
περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης,
δοῦλος, ἐλεύθερος, ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσιν
Χριστός. 12 Ἐνδύσασθε οὖν ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ θεοῦ,
ἅγιοι καὶ ἠγαπημένοι, σπλάγχνα οἰκτιρμοῦ,
χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, πραότητα,
μακροθυμίαν· 13 ἀνεχόμενοι ἀλλήλων καὶ
χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, ἐάν τις πρὸς τινὰ ἔχῃ μομφήν·
καθὼς καὶ ὁ Κύριος ἐχαρίσατο ἡμῖν, οὕτως καὶ
ὑμεῖς· 14 ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις τὴν ἀγάπην, ἥτις
ἐστὶν σύνδεσμος τῆς τελειότητος. 15 Καὶ ἡ εἰρήνη
τοῦ Χριστοῦ βραβευέτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν,
εἰς ἣν καὶ ἐκλήθητε ἐν ἑνὶ σώματι· καὶ εὐχάριστοι
γίνεσθε. 16 Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικείτω ἐν ὑμῖν
πλουσίως, ἐν πάσῃ σοφίᾳ διδάσκοντες καὶ νουθετοῦντες
ἑαυτοὺς ψαλμοῖς, ὕμνοις, ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ἐν
χάριτι ἀδοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ κυρίῳ.
17 Καὶ πᾶν ὅ τι ἐὰν ποιῆτε ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ, πάντα
ἐν ὀνόματι Κυρίου Ἰησοῦ, εὐχαριστοῦντες τῷ θεῷ
καὶ πατρὶ δι᾽ αὐτοῦ. 18 Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε
τοῖς ἀνδράσιν ὑμῶν, ὡς ἀνῆκεν ἐν Κυρίῳ. 19 Οἱ
ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας καὶ μὴ πικραίνεσθε
πρὸς αὐτάς. 20 Τὰ τέκνα, ὑπακούετε γονεῦσιν κατὰ
πάντα· τοῦτο γὰρ εὐάρεστον ἐν Κυρίῳ. 21 Οἱ πατέρες,
μὴ ἐρεθίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἵνα μὴ ἀθυμῶσιν.
22 Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε κατὰ πάντα τοῖς κατὰ σάρκα
κυρίοις, μὴ ἐν ὀφθαλμοδουλείαις ὡς ἀνθρωπάρεσκοι,
ἀλλὰ ἐν ἁπλότητι καρδίας, φοβούμενοι τὸν κύριον.
23 Ὃ ἐὰν ποιῆτε, ἐκ ψυχῆς ἐργάζεσθε, ὡς τῷ κυρίῳ
καὶ οὐκ ἀνθρώποις, 24 εἰδότες ὅτι ἀπὸ κυρίου
λήψεσθε τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας· τῷ
γὰρ κυρίῳ Χριστῷ δουλεύετε. 25 Ὁ γὰρ ἀδικῶν
κομιεῖται ὃ ἠδίκησεν, καὶ οὐκ ἔστιν προσωπολημψία.

4

Οἱ κύριοι, τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἰσότητα τοῖς δούλοις
παρέχεσθε, εἰδότες ὅτι καὶ ὑμεῖς ἔχετε κύριον ἐν
οὐρανοῖς. 2 Τῇ προσευχῇ προσκαρτερεῖτε, γρηγορεῖτε
ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ· 3 ἅμα καὶ περὶ ἡμῶν, ἵνα
ἀνοίξῃ ἡμῖν θύραν τοῦ λόγου, λαλῆσαι τὸ μυστήριον
τοῦ Χριστοῦ, δι᾽ ὃ καὶ δέδεμαι, 4 ἵνα φανερώσω αὐτὸ
ὡς δεῖ με λαλῆσαι. Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τοὺς
ἔξω, τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι. 5 Ὁ λόγος ὑμῶν
πάντοτε ἐν χάριτι, ἀλατι ἠρτυμένος, εἰδέναι πῶς
δεῖ ὑμᾶς ἑνὶ ἑκάστῳ ἀποκρίνεσθαι. 6 Ἀσπάζεται
ὑμᾶς Ἀριστάρχος ὁ συναιχμάλωτός μου, καὶ Μᾶρκος
ὁ ἀνεψιὸς Βαρνάβα, περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντολάς· ἐὰν
ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς, δέξασθε αὐτόν· 7 καὶ Ἰησοῦς ὁ
λεγόμενος Ἰοῦστος, οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς οὗτοι
μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, οἵτινες
ἐγενήθησάν μοι παρηγορία. 8 Ἀσπάζεται ὑμᾶς
Ἐπαφρᾶς ὁ ἐξ ὑμῶν, δοῦλος Χριστοῦ Ἰησοῦ, πάντοτε
ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἵνα
σταθῆτε τέλειοι καὶ πεπληροφορημένοι ἐν παντὶ
θελήματι τοῦ θεοῦ. 9 Μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ ὅτι ἔχει
πολὺν πόνον ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ καὶ
Ἱεραπόλει. 10 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἀριστάρχος ὁ
συναιχμάλωτός μου, καὶ Μᾶρκος ὁ ἀνεψιὸς Βαρνάβα,
περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντολάς· ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς,
δέξασθε αὐτόν· 11 καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰοῦστος,
οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς οὗτοι μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ θεοῦ, οἵτινες ἐγενήθησάν μοι
παρηγορία. 12 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἐπαφρᾶς ὁ ἐξ ὑμῶν,
δοῦλος Χριστοῦ Ἰησοῦ, πάντοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ
ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἵνα σταθῆτε τέλειοι καὶ
πεπληροφορημένοι ἐν παντὶ θελήματι τοῦ θεοῦ.
13 Μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ ὅτι ἔχει πόνον πολὺν ὑπὲρ
ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ καὶ τῶν ἐν Ἱεραπόλει.
14 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ ἰατρὸς ὁ ἀγαπητὸς καὶ
Δημᾶς. 15 Ἀσπάσασθε τοὺς ἐν Λαοδικείᾳ ἀδελφοὺς
καὶ Νυμφᾶν καὶ τὴν κατ᾽ οἶκον αὐτοῦ ἐκκλησίαν.
16 Καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ᾽ ὑμῖν ἡ ἐπιστολή,
ποιήσατε ἵνα καὶ ἐν τῇ Λαοδικέων ἐκκλησίᾳ
ἀναγνωσθῇ, καὶ τὴν ἐκ Λαοδικείας ἵνα καὶ ὑμεῖς
ἀναγνῶτε. 17 Καὶ εἴπατε Ἀρχίππῳ, Βλέπε τὴν
διακονίαν ἣν παρέλαβες ἐν Κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν
πληροῖς. 18 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου.
Μνημονεύετε μου τῶν δεσμῶν. Ἡ χάρις μεθ᾽ ὑμῶν.

1 הנה אדם ישכיל בעבדי יתרומם ונשא וגבה מאד׃ 2 כאשר שממו עליך רבים כן יאבד מאדם מראהו ותארו׃ 3 כן יזה גוים הרבה׃ מלכים יסגרו פיהם כי אשר לא סופר להם יראו ואשר לא שמעו התבוננו׃ 4 מי האמין לשמועתנו וזרוע יהוה על מי נגלתה׃ 5 ויעל כיונק לפניו וכשרש מארץ ציה לא תאר לו ולא הדר ונראהו ולא מראה ונחמדהו׃ 6 נבזה וחדל אישים איש מכאובות וידוע חלי וכמסתר פנים נבזה ולא חשבנהו׃ 7 אכן חליינו הוא נשא ומכאובינו סבלם ואנחנו חשבנהו נגוע מכה אלהים ומענה׃ 8 והוא מחולל מפשענו מדכא מעונתינו מוסר שלומנו עליו ובחבורתו נרפא לנו׃ 9 כלנו כצאן תעינו איש לדרכו פנינו ויהוה הפגיע בו את עון כלנו׃ 10 נגש והוא נענה ולא יפתח פיו כשה לטבח יובל וכרחל נגזזיה נאלמה ולא יפתח פיו׃ 11 מעצר ומדין לקח ואת דורו מי שיח כי נגזר מארץ חיים מפשע עמי נגע למו׃ 12 ויתן את רשעים קברו ואת עשיר במותיו על לא חמס עשה ולא מרמה בפיו׃

8 הנגל לבל שמחתם אל ארץ אל אדמתם אל אין מושיע׃ 2 משמים הגיע דבר אל אדם ויגר ויגיע דבר אל בטן אדמה׃ 3 אדמה נתנה יבולה ויגיע אל אדם ויגיע מים אל בטן אדמה׃ 4 מי נתן אדם לשמים ומלכותם אל אדם׃ 5 הנה אל אדם ויגיע אל אדם ויגיע אל אדם׃ 6 הנה אל אדם ויגיע אל אדם׃ 7 הנה אל אדם ויגיע אל אדם׃ 8 הנה אל אדם ויגיע אל אדם׃ 9 הנה אל אדם ויגיע אל אדם׃ 10 הנה אל אדם ויגיע אל אדם׃ 11 הנה אל אדם ויגיע אל אדם׃ 12 הנה אל אדם ויגיע אל אדם׃ 13 הנה אל אדם ויגיע אל אדם׃ 14 הנה אל אדם ויגיע אל אדם׃ 15 הנה אל אדם ויגיע אל אדם׃ 16 הנה אל אדם ויגיע אל אדם׃ 17 הנה אל אדם ויגיע אל אדם׃ 18 הנה אל אדם ויגיע אל אדם׃ 19 הנה אל אדם ויגיע אל אדם׃ 20 הנה אל אדם ויגיע אל אדם׃ 21 הנה אל אדם ויגיע אל אדם׃ 22 הנה אל אדם ויגיע אל אדם׃ 23 הנה אל אדם ויגיע אל אדם׃ 24 הנה אל אדם ויגיע אל אדם׃ 25 הנה אל אדם ויגיע אל אדם׃ 26 הנה אל אדם ויגיע אל אדם׃ 27 הנה אל אדם ויגיע אל אדם׃

7 אם לא עתה הגיד נא לי אם יש בפיך׃ 2 הן הוכחת רבים ידי חזקת רפות׃ 3 יסוך מלים אמתיך וברכים כשלות אמצת׃ 4 כי אם אתה תוכיחני אל אדם׃ 5 אם אמרתי אשכבה אל אדם׃ 6 אם אמרתי אל אדם׃ 7 אם אמרתי אל אדם׃ 8 אם אמרתי אל אדם׃ 9 אם אמרתי אל אדם׃ 10 אם אמרתי אל אדם׃ 11 אם אמרתי אל אדם׃ 12 אם אמרתי אל אדם׃ 13 אם אמרתי אל אדם׃ 14 אם אמרתי אל אדם׃ 15 אם אמרתי אל אדם׃ 16 אם אמרתי אל אדם׃ 17 אם אמרתי אל אדם׃ 18 אם אמרתי אל אדם׃ 19 אם אמרתי אל אדם׃ 20 אם אמרתי אל אדם׃ 21 אם אמרתי אל אדם׃ 22 אם אמרתי אל אדם׃ 23 אם אמרתי אל אדם׃ 24 אם אמרתי אל אדם׃ 25 אם אמרתי אל אדם׃ 26 אם אמרתי אל אדם׃ 27 אם אמרתי אל אדם׃

9

καὶ ἐὰν σκανδαλίσῃ σε ἡ χεὶρ σου ἡ δεξιά, ἔκκοψον αὐτὸν καὶ ἔκβαλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γὰρ σοι ἵνα ἀπόληται ἓν τῶν μελῶν σου καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν, 2 ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται. 3 καὶ ἐὰν σκανδαλίσῃ σε ὁ πούς σου, ἀπόκοψον αὐτόν· συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἓν τῶν μελῶν σου καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν, 4 ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται. 5 καὶ ἐὰν σκανδαλίσῃ σε ὁ ὀφθαλμός σου, ἔκβαλε αὐτόν· συμφέρει σοι ἵνα ἀπόληται ἓν τῶν μελῶν σου καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός, 6 ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται. 7 πᾶς γὰρ πυρὶ ἁλισθήσεται καὶ πᾶσα θυσία ἁλὶ ἁλισθήσεται. 8 καλὸν τὸ ἅλας· ἐὰν δὲ καὶ τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι αὐτὸ ἀρτύσετε; ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς ἅλας καὶ εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις. 9 καὶ ἀναστὰς ἐκεῖθεν ἔρχεται εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰουδαίας διὰ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ συμπορεύονται πάλιν ὄχλοι πρὸς αὐτόν, καὶ ὡς εἰώθει πάλιν ἐδίδασκεν αὐτούς. 10 καὶ προσελθόντες Φαρισαῖοι ἐπηρώτησαν αὐτὸν εἰ ἔξεστιν ἀνδρὶ γυναῖκα ἀπολῦσαι πειράζοντες αὐτόν. 11 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· τί ὑμῖν ἐνετείλατο Μωυσῆς; 12 οἱ δὲ εἶπαν· Μωυσῆς ἐπέτρεψεν βιβλίον ἀποστασίου γράψαι καὶ ἀπολῦσαι. 13 καὶ ἐπιτιμήσας αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἔγραψεν ὑμῖν τὴν ἐντολὴν ταύτην· 14 ἀπὸ δὲ τῆς ἀρχῆς τῆς κτίσεως ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς· 15 ἕνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, 16 καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· ὥστε οὐκέτι εἰσὶν δύο ἀλλὰ σὰρξ μία. 17 ὃ οὖν ὁ θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω. 18 καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ πάλιν οἱ μαθηταὶ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπηρώτησαν αὐτόν· 19 καὶ λέγει αὐτοῖς· ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται ἐπ' αὐτήν· 20 καὶ ἐὰν γαμήσῃ ἀνὴρ ἄλλην, μοιχᾶται ἐπὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. 21 καὶ προσέφερον αὐτῷ παιδία ἵνα αὐτῶν ἅψηται· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμησαν τοῖς προσφέρουσιν. 22 ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγανάκτησεν καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρὸς με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. 23 ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν. 24 καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὰ κατευλογεῖ τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτά. 25 καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ εἰς ὁδὸν προσδραμὼν εἷς καὶ γονυπετήσας αὐτὸν ἐπηρώτα αὐτόν· διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσω ἵνα ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; 26 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς ὁ θεός. 27 ἐντολὰς οἶδας· μὴ μοιχεύσῃς, μὴ φονεύσῃς, μὴ κλέψῃς, μὴ ψευδομαρτυρήσῃς, μὴ ἀποστερήσῃς, τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα. 28 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ· διδάσκαλε, ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου. 29 ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐμβλέψας αὐτῷ ἠγάπησεν αὐτὸν καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἕν σοι λείπει· ὕπαγε ὅσα ἔχεις πώλησον καὶ δὸς πτωχοῖς καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι. 30 ὁ δὲ στυγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ ἀπῆλθεν λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά. 31 καὶ περιβλεψάμενος ὁ Ἰησοῦς λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· πόσον δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελεύσονται! 32 οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαμβοῦντο ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ. καὶ ἀποκριθεὶς πάλιν λέγει αὐτοῖς· τέκνα, πόσον δύσκολόν ἐστιν τοὺς πεποιθότας ἐπὶ χρήμασιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν! 33 εὐκοπώτερόν ἐστιν κάμηλον διὰ τῆς τρυπήματος τῆς ῥαφίδος διελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν. 34 καὶ ἐξεπλήσσοντο περισσῶς λέγοντες πρὸς ἑαυτούς· καὶ τίς δύναται σωθῆναι; 35 ἐμβλέψας αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγει· παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατον, ἀλλ' οὐ παρὰ θεῷ· πάντα γὰρ δυνατὰ παρὰ τῷ θεῷ. 36 ἤρξατο λέγειν αὐτοῖς ὁ Πέτρος· ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι. 37 λέγει αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδείς ἐστιν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν ἢ ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφὰς ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ ἕνεκεν τοῦ εὐαγγελίου, 38 ἐὰν μὴ λάβῃ ἑκατονταπλασίονα νῦν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ οἰκίας καὶ ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφὰς καὶ μητέρας καὶ τέκνα καὶ ἀγροὺς μετὰ διωγμῶν, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον. 39 πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι καὶ οἱ ἔσχατοι πρῶτοι.

10

καὶ ἐκεῖθεν ἀναστὰς ἔρχεται εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰουδαίας καὶ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ συμπορεύονται πάλιν ὄχλοι πρὸς αὐτόν, καὶ ὡς εἰώθει πάλιν ἐδίδασκεν αὐτούς. 2 καὶ προσελθόντες Φαρισαῖοι ἐπηρώτησαν αὐτὸν εἰ ἔξεστιν ἀνδρὶ γυναῖκα ἀπολῦσαι πειράζοντες αὐτόν. 3 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· τί ὑμῖν ἐνετείλατο Μωυσῆς; 4 οἱ δὲ εἶπαν· Μωυσῆς ἐπέτρεψεν βιβλίον ἀποστασίου γράψαι καὶ ἀπολῦσαι. 5 καὶ ἐπιτιμήσας αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἔγραψεν ὑμῖν τὴν ἐντολὴν ταύτην· 6 ἀπὸ δὲ τῆς ἀρχῆς τῆς κτίσεως ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς· 7 ἕνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, 8 καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· ὥστε οὐκέτι εἰσὶν δύο ἀλλὰ σὰρξ μία. 9 ὃ οὖν ὁ θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω. 10 καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ πάλιν οἱ μαθηταὶ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπηρώτησαν αὐτόν· 11 καὶ λέγει αὐτοῖς· ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται ἐπ' αὐτήν· 12 καὶ ἐὰν γαμήσῃ γυνὴ ἄνδρα ἄλλον, μοιχᾶται. 13 Καὶ προσέφερον αὐτῷ παιδία ἵνα αὐτῶν ἅψηται· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμησαν τοῖς προσφέρουσιν. 14 ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγανάκτησεν καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρὸς με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. 15 ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν. 16 καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὰ κατευλογεῖ τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτά. 17 καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ εἰς ὁδὸν προσδραμὼν εἷς καὶ γονυπετήσας αὐτὸν ἐπηρώτα αὐτόν· διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσω ἵνα ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; 18 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς ὁ θεός. 19 ἐντολὰς οἶδας· μὴ μοιχεύσῃς, μὴ φονεύσῃς, μὴ κλέψῃς, μὴ ψευδομαρτυρήσῃς, μὴ ἀποστερήσῃς, τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα. 20 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ· διδάσκαλε, ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου. 21 καὶ ἐμβλέψας αὐτῷ ἠγάπησεν αὐτὸν καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἕν σοι λείπει· ὕπαγε ὅσα ἔχεις πώλησον καὶ δὸς πτωχοῖς καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι. 22 ὁ δὲ στυγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ ἀπῆλθεν λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά. 23 καὶ περιβλεψάμενος ὁ Ἰησοῦς λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· πόσον δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελεύσονται! 24 οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαμβοῦντο ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ. καὶ ἀποκριθεὶς πάλιν λέγει αὐτοῖς· τέκνα, πόσον δύσκολόν ἐστιν τοὺς πεποιθότας ἐπὶ χρήμασιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν! 25 εὐκοπώτερόν ἐστιν κάμηλον διὰ τῆς τρυπήματος τῆς ῥαφίδος διελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν. 26 οἱ δὲ περισσῶς ἐξεπλήσσοντο λέγοντες πρὸς ἑαυτούς· καὶ τίς δύναται σωθῆναι; 27 ἐμβλέψας αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγει· παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατον, ἀλλ' οὐ παρὰ θεῷ· πάντα γὰρ δυνατὰ παρὰ τῷ θεῷ. 28 ἤρξατο λέγειν αὐτῷ ὁ Πέτρος· ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι. 29 ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδείς ἐστιν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν ἢ ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφὰς ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ ἕνεκεν τοῦ εὐαγγελίου, 30 ἐὰν μὴ λάβῃ ἑκατονταπλασίονα νῦν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ οἰκίας καὶ ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφὰς καὶ μητέρας καὶ τέκνα καὶ ἀγροὺς μετὰ διωγμῶν, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον. 31 πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι καὶ οἱ ἔσχατοι πρῶτοι. 32 Ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ἦν προάγων αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἐθαμβοῦντο, καὶ ἀκολουθοῦντες ἐφοβοῦντο. καὶ παραλαβὼν πάλιν τοὺς δώδεκα ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μελλοντα αὐτῷ συμβαίνειν· 33 ὅτι ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ γραμματεῦσιν, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν· 34 καὶ ἐμπαίξουσιν αὐτῷ καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν καὶ ἐμπτύσουσιν αὐτῷ καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστήσεται. 35 Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου λέγοντες· διδάσκαλε, θέλομεν ἵνα ὃ ἐὰν αἰτήσωμεν σε ποιήσῃς ἡμῖν. 36 ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν; 37 οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ· δὸς ἡμῖν ἵνα εἷς σου ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς σου ἐξ εὐωνύμων καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου. 38 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε. δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι; 39 οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ· δυνάμεθα. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· τὸ μὲν ποτήριόν μου πίεσθε καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε· 40 τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται ὑπὸ τοῦ πατρός μου. 41 καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἠρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. 42 καὶ προσκαλεσάμενος αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· οἴδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν. 43 οὐκ ἔστιν οὕτως ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλῃ γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται ὑμῶν διάκονος· 44 καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος, ἔσται πάντων δοῦλος· 45 καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν. 46 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱερειχώ· καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ ὄχλου ἱκανοῦ ὁ υἱὸς Τιμαίου Βαρτιμαῖος τυφλὸς ἐκαθέζετο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν. 47 καὶ ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζαρηνός ἐστιν ἤρξατο κράζειν καὶ λέγειν· υἱὲ Δαυὶδ Ἰησοῦ, ἐλέησόν με. 48 καὶ ἐπετίμων αὐτῷ πολλοὶ ἵνα σιωπήσῃ· ὁ δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν· υἱὲ Δαυὶδ, ἐλέησόν με. 49 καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· φωνήσατε αὐτόν. καὶ φωνοῦσιν τὸν τυφλὸν λέγοντες αὐτῷ· θάρσει, ἔγειρε, φωνεῖ σε. 50 ὁ δὲ ἀποβαλὼν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ ἀναπηδήσας ἦλθεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. 51 καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς λέγει· τί σοι θέλεις ποιήσω; ὁ δὲ τυφλὸς εἶπεν αὐτῷ· ῥαβουνί, ἵνα ἀναβλέψω. 52 καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ὑπαγε, ἡ πίστις σου σέσωκέν σε. καὶ εὐθὺς ἀνέβλεψεν καὶ ἠκολούθει τῇ ὁδῷ αὐτῷ.

11

καὶ ὅτε ἐγγίζουσιν εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς Βηθφαγὴ καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ 2 καὶ λέγει αὐτοῖς· πορεύεσθε εἰς τὴν κατέναντι ὑμῶν κώμην, καὶ εὐθὺς εἰσπορευόμενοι εἰς αὐτὴν εὑρήσετε πῶλον δεδεμένον ἐφ' ὃν οὐδεὶς ἀνθρώπων οὔπω ἐκάθισεν· λύσαντες αὐτὸν φέρετε. 3 καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ· τί ποιεῖτε τοῦτο; εἴπατε· ὁ κύριος αὐτοῦ χρείαν ἔχει καὶ εἰς τὸν τόπον τοῦτον πάλιν ἀποστέλλει αὐτόν. 4 καὶ ἀπῆλθον καὶ εὗρον πῶλον δεδεμένον πρὸς θύραν ἔξω ἐπὶ τοῦ ἀμφόδου, καὶ λύουσιν αὐτόν. 5 καὶ τινὲς τῶν ἐκεῖ ἑστηκότων ἔλεγον αὐτοῖς· τί ποιεῖτε λύοντες τὸν πῶλον; 6 οἱ δὲ εἶπαν αὐτοῖς καθὼς ἐνετείλατο ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἀφῆκαν αὐτούς. 7 καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐπιβάλλουσιν αὐτοῦ τὰ ἱμάτια καὶ ἐπεκάθισεν ἐπ' αὐτῷ. 8 καὶ πολλοὶ τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἔστρωσαν εἰς τὴν ὁδόν, ἄλλοι δὲ στιβάδας κόψαντες ἐκ τῶν ἀγρῶν· 9 καὶ οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον λέγοντες· ὡσαννά· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου· 10 εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία ἐν ὀνόματι κυρίου τοῦ πατρὸς ἡμῶν Δαυίδ· ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. 11 καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ εἰς τὸν ναόν· καὶ περιβλεψάμενος πάντα, ὀψὲ ἤδη οὔσης τῆς ὥρας, ἐξῆλθεν εἰς Βηθανίαν μετὰ τῶν δώδεκα. 12 Καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξελθόντων αὐτῶν ἀπὸ Βηθανίας πεινάσας· 13 καὶ ἰδὼν συκῆν μακρόθεν ἔχουσαν φύλλα ἦλθεν εἰ ἄρα τι εὑρήσει ἐν αὐτῇ καὶ ἐλθὼν ἐπ' αὐτὴν οὐδὲν εὗρεν πλὴν φύλλων· καιρὸς γὰρ οὐκ ἦν σύκων. 14 καὶ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῇ· μηκέτι ἐκ σοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μηδεὶς καρπὸν φάγοι· καὶ ἤκουον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. 15 καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεροσόλυμα. καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν ναὸν ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας καὶ τοὺς ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ κατέστρεψεν τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιστερὰς· 16 καὶ οὐκ ἤφιεν ἵνα τις διενέγκῃ σκεῦος διὰ τοῦ ἱεροῦ· 17 καὶ ἐδίδασκεν λέγων· οὐκ γέγραπται ὅτι ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν; ὑμεῖς δὲ ἐποιήσατε αὐτὸν σπήλαιον ληστῶν. 18 καὶ ἤκουσαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ἐζήτουν πῶς αὐτὸν ἀπολέσωσιν· ἐφοβοῦντο γὰρ αὐτόν, πᾶς γὰρ ὁ ὄχλος ἐξεπλήσσετο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. 19 καὶ ὅταν ὀψὲ ἐγένετο ἐξεπορεύετο ἔξω τῆς πόλεως. 20 καὶ πρωὶ παραπορευόμενοι εἶδον τὴν συκῆν ἐξηραμμένην ἐκ ῥιζῶν· 21 καὶ ἀναμνησθεὶς ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ· ῥαββί, ἴδε ἡ συκῆ ἣν κατηράσω ἐξήρανται. 22 καὶ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς· ἔχετε πίστιν θεοῦ. 23 ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ· ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἀλλὰ πιστεύῃ ὅτι ὃ λέγει γίνεται, ἔσται αὐτῷ ὃ ἐὰν εἴπῃ. 24 διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν πάντα ὅσα προσευχόμενοι αἰτεῖσθε πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε καὶ ἔσται ὑμῖν. 25 καὶ ὅταν στήκετε προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κατά τινος, ἵνα καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφῇ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν. 26 εἰ δὲ οὐκ ἀφίετε, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν. 27 καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα. καὶ ἐν τῷ ἱερῷ περιπατοῦντος αὐτοῦ προσέρχονται αὐτῷ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι 28 καὶ λέγουσιν αὐτῷ· ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι ἔδωκεν τὴν ἐξουσίαν ἵνα ταῦτα ποιῇς;

אמיתה אמרו יהיה נא שם ה׳ מברך מעתה ועד עולם 9 ומלאה כל הארץ
את כבודו אמן ואמן 10 תם תפלות דוד בן ישי 11 ויהי אחר כן
וילך הוא ושמואל ויישבו בנויתה 12 ויגד לשאול לאמר הנה
דוד בנויות רמה 13 וישלח שאול מלאכים לקחת את דוד
ויגידו לשאול לאמר הנה דוד בנויות רמה 14 ויהי כאשר
הגיעו כל הנבאים אל נויות רמה ורוח אלהים היתה על רוחו
ויתנבא גם הוא עד בואו עד נויות רמה 15 ויפשט גם הוא בגדיו
ויתנבא גם הוא לפני שמואל ונפל ערם כל היום ההוא וכל הלילה
על כן יאמרו הגם שאול בנביאים 16 ויבא אל נויות רמה
ויפשט גם הוא בגדיו ויתנבא לפני שמואל ונפל ערם כל היום
ההוא וכל הלילה על כן יאמרו הגם שאול בנביאים 17 ויקרא
שמואל אל העם אל יהוה המצפה לאמר 18 ויאמר אל בני ישראל
כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי העליתי את ישראל מן מצרים
ואצל אתכם מיד מצרים ומיד כל הממלכות הלחצות אתכם
19 ואתם היום מאסתם את אלהיכם אשר הוא מושיע לכם מכל
רעותיכם וצרותיכם ותאמרו לו כי אם שים תשים עלינו מלך
ועתה התיצבו לפני יהוה לשבטיכם ולאלפיכם 20 והקרבתי
אתכם לפני יהוה לשבטיכם ולאלפיכם 21 ויקרב שמואל את כל
שבטי ישראל ויילכד שבט בנימן 22 ויקרב את שבט בנימן
למשפחתיו ויילכד משפחת המטרי ויקרב את משפחת המטרי
לגברים ויילכד שאול בן קיש ויבקשו אותו ולא נמצא 23 ויוסיפו
עוד שאול לשאל בה׳ העוד בא האיש הנה הנה הוא נחבא אל הכלים
24 ויאמר יהוה אליו הנה הוא נחבא אל הכלים ויאמר יהוה
אל שמואל הלא ראיתם אשר בחר בו יהוה כי אין כמוהו בכל
העם ויריעו כל העם ויאמרו יחי המלך שאול 25 ויגד שמואל
אל העם את משפט המלוכה וכתב בספר ויניח לפני יהוה
ויאמר שמואל אל כל העם ראיתם אשר בחר בו יהוה כי אין כמוהו
כל העם ויריעו העם ויאמרו יחי המלך 26 ושאול גם הוא הלך
לביתו גבעה וילכו עמו חיל אשר נגע אלהים בלבם 27 ובני בליעל
אמרו מה יושיענו זה ויבזו אותו ולא הביאו לו מנחה ויהי כמחריש
28 ונחש עמון עד מאד לחנות את יבש גלעד ויאמרו אל נחש
עמון לא תכרת לנו ברית ונעבדך 29 ויאמר אליהם נחש עמון
בזאת אכרת לכם בנקר לכל עין ימין וישם חרפה בכל ישראל
30 ויאמרו אליו זקני יבש עתה אל תכרת עמנו ונעבדך
ויאמר אליהם נחש עמון בזאת אדע כי אמיץ אני בכם כל
ישראל 31 ויאמר אליהם שלשת הימים אני מאריך עד
בוא אחי ויבאו מלאכי יבש אל גבעת שאול ויגידו הדברים
(eleēsē) בעיני כל העם ויבכו כל העם ויקרא שאול אחרי הבקר
(g1653) בעדר ויאמר שאול מה לעם כי יבכו ויגידו לו את דברי
אנשי יבש 34 ויאמר שאול אל מלאכיו אמרו אל אנשי יבש
מחר תהיה לכם ישועה 35 ויהי כאשר הגיד המלאך אל אנשי
יבש ויגילו מאד 36 ויאמר אל אנשי יבש מי יתן מות ימות אנשי
שאול ולא נתן אל אנשי יבש כי אם אל אנשי שאול (aiōn g165)

12

ויאמר שמואל אל כל ישראל הנה שמעתי בקולכם בכל אשר
אמרתם אלי ואמליך עליכם מלך 2 ועתה הנה המלך
מתהלך לפניכם ואני זקנתי ושבתי ובני אתם ואני התהלכתי
לפניכם מנעורי עד היום הזה 3 (aiōn g165) הנני ענו בי נגד
יהוה ונגד משיחו אם שור מי לקחתי ואם חמור מי לקחתי
ואם עשקתי מי רצצתי ומי לקחתי מיד איש כפר ואעלים עין
בו ואשיב לכם 4 ויאמרו לא עשקתנו ולא רצצתנו ולא לקחת
מיד איש מאומה 5 ויאמר אליהם עד הם יהוה בכם ועד הם
משיחו היום הזה כי לא מצאתם בידי מאומה ויאמרו עד הם
6 ויאמר שמואל אל העם יהוה אשר עשה את משה ואהרן
ואשר העלה את אבתיכם מארץ מצרים 7 ועתה התיצבו ואשפטה
אתכם לפני יהוה את כל צדקות יהוה אשר עשה אתכם
ואת אבתיכם 8 כאשר באו יעקב מצרים ויצעקו אבתיכם
אל יהוה וישלח יהוה את משה ואהרן ויוציאו את אבתיכם
ממצרים ויושבו אותם במקום הזה 9 וישכחו את יהוה אלהיהם
ויתן אותם ביד סיסרא שר צבא חצור וביד פלשתים וביד מלך
מואב וילחמו בם 10 ויזעקו אל יהוה ויאמרו חטאנו כי עזבנו
את יהוה ונעבד את הבעלים ועתה הצל אותנו מיד אויבינו
ונעבדך 11 ויהוה שלח את ירבעל ואת בדן ואת יפתח ואת
שמואל ויצל אתכם מיד אויביכם מסביב ותשבו לבטח
12 וכי ראיתם כי נחש אלי מלך בני עמון ותאמרו לי לא כי
מלך ימלך עלינו ויהוה אלהיכם מלכם 13 ועתה הנה המלך
אשר בחרתם אשר שאלתם והנה נתן יהוה עליכם מלך
14 אם תיראו את יהוה ועבדתם אותו ושמעתם בקולו ולא
תמרו את פי יהוה והיתם גם אתם וגם המלך אשר מלך עליכם
אחרי יהוה אלהיכם 15 ואם לא תשמעו בקול יהוה ומרתם
את פי יהוה והיתה יד יהוה בכם ובאבתיכם 16 גם עתה התיצבו
וראו את הדבר הגדול הזה אשר יעשה יהוה לעיניכם 17 הלא
קציר חטים היום אקרא אל יהוה ויתן קולות ומטר ודעו
וראו כי רעתכם רבה אשר עשיתם בעיני יהוה לשאת לכם מלך
18 ויקרא שמואל אל יהוה ויתן יהוה קולות ומטר ביום ההוא
וייראו כל העם מאד את יהוה ואת שמואל 19 ויאמרו כל העם
אל שמואל התפלל בעד עבדיך אל יהוה אלהיך ואל נמות
כי יספנו על כל חטאתינו הרעה לשאת לנו מלך 20 ויאמר
שמואל אל תיראו אתם עשיתם את כל הרעה הזאת אך אל
תסורו מאחרי יהוה והעבדתם את יהוה בכל לבבכם 21 ואל
תסורו אחרי התהו אשר לא יועילו ולא יצילו כי תהו הם
22 כי לא יטש יהוה את עמו בעבור שמו הגדול כי הואיל יהוה
לעשות אתכם לו לעם 23 וגם אני חלילה לי מן חטוא ליהוה
מהתפלל בעדכם והורתי אתכם בדרך הטובה והישרה
24 רק יראו את יהוה ועבדתם אתו באמת בכל לבבכם כי
ראו אשר הגדיל בכם 25 ואם הרע תרעו גם אתם גם המלך
אתכם תספו

13

בן שנה שאול במלכו ושתי שנים מלך על ישראל
2 ויבחר לו שאול שלשת אלפים מישראל ויהי עם שאול
אלפים במכמס ובהר בית אל ואלף היו עם יונתן בגבעת בנימן
ויתר העם שלח איש לאהליו 3 ויך יונתן את נציב פלשתים
אשר בגבע וישמעו פלשתים ותקע שאול בשופר בכל הארץ
לאמר ישמעו העברים 4 וכל ישראל שמעו לאמר הכה שאול
את נציב פלשתים וגם נבאש ישראל בפלשתים ויצעק העם
אחרי שאול הגלגלה 5 ופלשתים נקבצו לנלחם עם ישראל
שלשים אלף רכב וששת אלפים פרשים והעם כחול אשר על
שפת הים לרב ויעלו ויחנו במכמס קדמת בית און 6 ואיש
ישראל כי צר לו כי נגש העם ויתחבאו העם במערות ובחרכים
ובצרחים ובבורות 7 ועברים עברו את הירדן ארצה גד וגלעד
ושאול עוד בגלגל והעם כולו חרדים אחריו 8 ויחל שבעת
הימים למועד אשר שמואל כי לא בא שמואל הגלגלה ויפץ
העם מעליו 9 ויאמר שאול הגישו אלי העלה ושלמים ויעל
העלה 10 כאשר כלה העלות והנה שמואל בא ויצא שאול
לקראתו לברכו 11 ויאמר שמואל מה עשית ויאמר שאול כי
ראיתי כי נפץ העם מעלי ואתה לא בא לימים ופלשתים
נאספים מכמס 12 ואמרתי עתה ירדו פלשתים אלי הגלגלה
ופני יהוה לא חליתי ואתחזק ואעלה העלה 13 ויאמר שמואל
אל שאול נסכלת לא שמרת את מצות יהוה אלהיך אשר צוה
אותך כי עתה הכין יהוה את ממלכתך על ישראל עד עולם
14 ועתה ממלכתך לא תקום בקש יהוה לו איש כלבבו וצוה
יהוה אותו לנגיד על עמו כי לא שמרת את אשר צוה יהוה
אתך 15 ויקם שמואל וילך מן הגלגל גבעת בנימן ויפקד
שאול את העם הנמצאים עמו כששת אלפי איש 16 שאול
ויונתן בנו והעם הנמצא עמהם ישבו בגבע בנימן ופלשתים
חנו במכמס 17 ויצא מחנה פלשתים לשחת שלשה ראשים
ראש אחד יפנה דרך עפרה אל ארץ שועל 18 וראש אחד יפנה
דרך בית חורון וראש אחד יפנה דרך הגבול הנבט על גיא
צבעים מדבר 19 ולא נמצא חרש בכל ארץ ישראל כי אמרו
פן יעשו עברים חרב וחנית 20 וירדו כל ישראל אל פלשתים
לחדד איש אתו אתו אתו אתו אתו אתו אתו אתו אתו אתו
21 ופים היה לחרשים לאתים ולמזרות ולשלשות ולגרזנים
ולהקיר המזרבים 22 ויהי ביום המלחמה ולא נמצא חרב
וחנית ביד כל העם אשר אתו ואת שאול ואת יונתן בנו נמצאו
אתם 23 ומחנה פלשתים יצא אל מעבר המכמס

ויאמר אליו אל תירא כי רבים אשר אתנו מאשר
אתם׃ 16 ויתפלל יהוה ויאמר פקח נא את עיניו
ויפקח יהוה את עיני הנער ויראה והנה הר מלא
סוסים ורכב אש סביב לאליהו׃ 17 וירד אליו
הנה גוי עם כבד מאד ויכו את הסנורים כדבר
אליהו׃ 18 ויתפללו אל יהוה ויאמר הך נא
את הגוי הזה בסנורים כדבר אליהו׃ 19 ויאמר
אליהם אליהו לא זה הדרך ולא זאת העיר לכו
אחרי ואביאם אל האיש אשר תבקשון ויולך
אתם שמרונה׃ 20 ויהי כבואם שמרונה ויאמר
יהוה פקח את עיני אלה והנה בתוך שמרון׃
21 ויאמר יהורם אל אליהו הכה אכה אבי
הראותם׃ 22 ויאמר לא תכה הלחם אשר אתה
שבית בחרבך ובקשתך אל אלה אשר לא שבית
שם אתם לחם ומים לאכל ולשתות וילכו אל
אדוניהם׃ 23 ויכן לו מאכל גדול מאד ויאכלו
ויתיו ויבאו אל אדוניהם ולא יספו עוד גדודי
ארם לבוא בארץ ישראל׃ 24 ויהי אחרי כן
ויקבץ בן הדד מלך ארם את כל מחנהו ויעל
ויצר על שמרון׃ 25 ויהי רעב גדול בשמרון
והנה צרים אותה עד היות ראש חמור בשמנים
מאה כסף וחרי יונים בחמשת כסף׃ 26 והמלך
עבר על החומה ואשה אחת צעקה אליו לאמר
הושיעה אדני המלך׃ 27 ויאמר לה מה יושיעך
יהוה מגרן ומיקב׃ 28 ויאמר המלך לה מה לך
ותאמר האשה הזאת אמרה אלי תני את בנך
ונאכלהו היום ואת בני נתן נאכל מחר׃
29 ונבשל את בני ונאכלהו ותאמר אלי תני את
בנך ונאכלהו׃ 30 ויהי כשמע המלך את דברי
האשה ויקרע את בגדיו והוא עבר על החומה
ויראו העם והנה שק בבשר תחתיו׃ 31 ויאמר
אם יעמד אלישע בן שפט עליו הראש אשר
הלך אליו׃ 32 ואליש׳ ישב בביתו והזקנים
יושבים אתו וישלח איש מלפניו בטרם יבוא
המלאך אשר שלח אליו ויאמר אל הזקנים
הראיתם כי בן המרצח הזה שלח לכרות
ראשי׃ 33 עודנו מדבר עמם והנה המלאך
יורד אליו ויאמר הן מאת יהוה זאת הרעה
מה אוסיף ליהוה׃

16

ויאמר אליש׳ שמעו דבר יהוה כה אמר יהוה
מחר העת הזאת סאה סלת בשקל ושתי סאים
שעורים בשקל בשער שמרון׃ 2 ויענה השלישי
אשר יסמך המלך על ידו את האיש האלהים
ויאמר הן יהוה עשה ארבות בשמים היה דבר
הזה׃ 3 ואמר הנך רואה בעיניך ומשם לא
תאכל׃ 4 וארבעה אנשים היו מצרעים פתח
השער ויאמרו איש אל רעהו למה אנחנו יושבים
פה עד המתנו׃ 5 אם אמרנו נבוא העיר והרעב
בעיר ומתנו שם ואם פה ישבנו ומתנו הנה
עתה לכו ונפלה אל מחנה ארם אם יחיונו
נחיה ואם ימתנו ונמותה׃ 6 ויקומו בנשף
לבוא אל מחנה ארם ויבאו עד קצה מחנה ארם
והנה אין איש׃ 7 כי השמיע אדני את מחנה
ארם קול רכב וקול סוס קול חיל גדול לאמר
הנה שכר עלינו מלכי החתים ומלכי מצרים
לבוא עלינו׃ 8 ויקומו וינוסו בנשף ויעזבו
את אהליהם ואת סוסיהם ואת חמריהם המחנה
כאשר הוא ויברחו לנפשם׃ 9 והמצרעים
האלה כאו עד קצה המחנה ויבאו אהל אחד
ויאכלו וישתו וישאו משם כסף וזהב ובגדים
וילכו והטמינו ויבאו ויסבו אחר אהל אחר
ויבאו׃ 10 ויאמרו איש אל אחיו לא כן אנחנו
עשים היום הזה יום בשר ובשורה אם נחרשנו
עד אור הבקר ומצאנו עון ועתה לכו ונבאה
ונגידה בית המלך׃ 11 ויבאו הקרא לשערי
העיר ויגידו להם לאמר באנו אל המחנה ארם
והנה אין איש ולא קול אדם כי אם הסוסים
אסורים והחמרים אסורים ואהלים כאשר הם׃
12 ויקם המלך לילה ויאמר אל עבדיו אגיד
נא לכם את אשר עשו לנו ארם ידעו כי רעבים
אנחנו ויצאו מן המחנה להסתר בשדה לאמר
כי יצאו מן העיר ונחיה חיים ונבוא העיר׃
13 ויען אחד מעבדיו ויאמר יקחו נא חמשה
מן הסוסים הנשארים אשר נשארו בעיר הנה
כהמון כל ישראל אשר נשארו בה הנה כהמון
כל ישראל אשר תמו׳ ונשלחה ונראה׃ 14 ויקחו
שני רכבי סוס ויצו המלך אחרי מחנה ארם
לאמר לכו וראו׃ 15 ויאלו אחרי הירדן והנה
כל הדרך מלאה בגדים וכלים אשר השליכו
ארם בחפזם ויבאו המלאכים ויגידו לאדני
המלך׃ 16 ויצא העם ויבז את מחנה ארם
ויהי סאה סלת בשקל ושתי סאים שעורים
בשקל כדבר יהוה׃ 17 והמלך הפקיד את השלישי
אשר יסמך על ידו על השער ויתרסס אתו העם
בשער וימת כאשר דבר אשר דבר איש האלהים
אשר דבר בהרדתו אל המלך׃ 18 ויהי כדבר
איש האלהים אל המלך לאמר שתים סאים
שעורים בשקל ושלש סאים סלת בשקל יהיו
מחר העת הזאת בשער שמרון׃ 19 ויענה
השלישי את איש האלהים ואם עשה יהוה ארבות
בשמים היה הדבר הזה׃ 20 ויהי כן לו כי
רתסו אתו העם בשער וימת׃

17

ואלישע דבר אל האשה אשר החיה את בנו
לאמר קומי ולכי את ביתך ומגרך ושבי בכל
אשר תגורי כי קרא יהוה לרעב וגם בא על
הארץ שבע שנים׃ 2 ותקם האשה ותעש כדבר
איש האלהים ותלך היא וביתה ותגר בארץ
פלשתים שבע שנים׃ 3 ויהי מקץ שבע שנים
ותשב האשה מארץ פלשתים ותצא לזעק אל
המלך על ביתה ועל שדה׃ 4 והמלך מדבר
אל גחזי נער איש האלהים לאמר ספרה נא לי
את כל הגדלות אשר עשה אלישע׃ 5 והוא
מספר המיתו את המת איך החיה את בן האשה
אשר החיה אלישע׃ 6 ויאמר המלך לאשה
שאלי לה׳ ויגד לו׳ את כל אשר לה׳ ואת כל
תבואת השדה׃ 7 ואלישע בא דמשקה וארם
חלה׳ ויגד לו׳ לאמר בא׳ איש האלהים עד
הנה׃ 8 ויאמר המלך אל חזאל קח בידך מנחה
ולך לקראת איש האלהים ודרשת את יהוה
מאתו לאמר היה אם אחלה׳ מחלי זה׃
9 וילך חזאל לקראתו ויקח מנחה בידו וכל
טוב דמשק׳ עשרים גמלים׳ ויבא ויעמד לפני
אדוניו׳ ויאמר בנך בן הדד מלך ארם שלחני
אליך לאמר היה אם אחלה׳ מחלי זה׃
10 ויאמר אליו אלישע לך אמר לו חיה תחיה
אם הראה׳ יהוה׳ לי כי מות׳ ימות׳׃
11 ויעמד פניו׳ ויתם עד בשת׳ ויבך איש
האלהים׃ 12 ויאמר חזאל׳ מדוע אדני בוכה
ויאמר כי ידעתי את אשר תעשה לבני ישראל
רעה מבצריהם תשלח׳ בחרב׳ ותרטש עלליהם
והריתה׳ הרותיהם׃ 13 ויאמר׳ כי מה עבדך
הכלב׳ כי יעשה הדבר הגדול הזה׳ ויאמר
אלישע׳ הראה׳ יהוה׳ לי׳ מלך׳ ארם׳׃
14 ויצא מעם אדניו׳ ויבא׳ אל אדניו׳ ויאמר
אליו׳ מה אמר׳ לך׳ אליש׳ ויאמר׳ אמר׳ לי׳
חיה׳ תחיה׳׃ 15 ויהי׳ ממחרת׳ ויקח׳ את
המכבר׳ ויטבל׳ במים׳ ויפרש׳ על פניו׳
וימת׳ וימלך׳ חזאל׳ תחתיו׳׃ 16 בשנת
חמש׳ ליורם׳ בן אחאב׳ מלך׳ ישראל׳ ויהושפט׳
מלך׳ יהודה׳ ויחל׳ יורם׳ בן יהושפט׳ מלך׳
יהודה׳׃ 17 בן שלשים׳ ושתים׳ שנה׳ היה׳
בהמלכו׳ ושמנה׳ שנים׳ מלך׳ בירושלם׳׃
18 וילך׳ בדרך׳ מלכי׳ ישראל׳ כאשר׳ עשו׳
בית׳ אחאב׳ כי׳ בת׳ אחאב׳ היתה׳ אשת׳
לו׳ והרע׳ בעיני׳ יהוה׳׃ 19 ולא׳ אבה׳
יהוה׳ להשחית׳ את׳ יהודה׳ למען׳ דוד׳
עבדו׳ כאשר׳ אמר׳ לתת׳ לו׳ נר׳ ולבניו׳
כל׳ הימים׳׃ 20 בימיו׳ פשע׳ אדום׳ מתחת׳
ליהודה׳ ויתיצבו׳ להם׳ מלך׳׃ 21 ויעבר׳
יורם׳ צעירה׳ ואת׳ כל׳ הרכב׳ אתו׳ ויקם׳
לילה׳ והכה׳ את׳ אדום׳ הסבב׳ אליו׳ ואת׳
שרי׳ הרכב׳ וינס׳ העם׳ לאהליו׳׃
22 ופשע׳ אדום׳ מתחת׳ ליהודה׳ עד׳ היום׳
הזה׳ אז׳ תפל׳ לבנה׳ בעת׳ ההיא׳׃
23 ויתר׳ דברי׳ יורם׳ וכל׳ אשר׳ עשה׳
הלא׳ הם׳ כתובים׳ על׳ ספר׳ דברי׳
הימים׳ למלכי׳ יהודה׳׃ 24 ויישכב׳
יורם׳ עם׳ אבתיו׳ ויקבר׳ עם׳ אבתיו׳
בעיר׳ דוד׳ וימלך׳ אחזיה׳ בנו׳ תחתיו׳׃
25 בשנת׳ שתים׳ עשרה׳ ליורם׳ בן׳
אחאב׳ מלך׳ ישראל׳ מלך׳ אחזיה׳ בן׳
יהורם׳ מלך׳ יהודה׳׃ 26 בן׳ עשרים׳
ושתים׳ שנה׳ אחזיה׳ בהמלכו׳ ושנה׳
אחת׳ מלך׳ בירושלם׳ ושם׳ אמו׳ עתליה׳
בת׳ עמרי׳ מלך׳ ישראל׳׃ 27 ויילך׳
בדרך׳ בית׳ אחאב׳ ויעש׳ הרע׳ בעיני׳
יהוה׳ כאשר׳ היה׳ בית׳ אחאב׳ כי׳ חתן׳
בית׳ אחאב׳ הוא׳׃ 28 ויילך׳ את׳
יורם׳ בן׳ אחאב׳ למלחמה׳ עם׳ חזאל׳
מלך׳ ארם׳ ברמת׳ גלעד׳ וישבר׳ ארם׳
את׳ יורם׳׃ 29 וישב׳ המלך׳ יורם׳
לרפאות׳ ביזרעאל׳ מן׳ המכות׳ אשר׳
הכו׳ ארם׳ ברמה׳ בהלחמו׳ את׳ חזאל׳
מלך׳ ארם׳ ואחזיה׳ בן׳ יהורם׳ מלך׳
יהודה׳ ירד׳ לראות׳ את׳ יורם׳ בן׳
אחאב׳ ביזרעאל׳ כי׳ חולה׳ הוא׳׃
30 ואלישע׳ הנביא׳ קרא׳ לאחד׳ מבני׳
הנביאים׳ ויאמר׳ אליו׳ חגר׳ מתניך׳
וקח׳ צלוחית׳ השמן׳ הזה׳ בידך׳
והלכת׳ רמת׳ גלעד׳׃ 31 והבאת׳
אל׳ יהוא׳ בן׳ יהושפט׳ בן׳ נמשי׳
וקמת׳ והבאת׳ אתו׳ מתוך׳ אחיו׳
והבאת׳ אל׳ חדר׳ בתוך׳׃ 32 ולקחת׳
צלוחית׳ השמן׳ ויצקת׳ על׳ ראשו׳
ואמרת׳ כה׳ אמר׳ יהוה׳ משחתי׳
אתך׳ למלך׳ על׳ ישראל׳ ופתחת׳
הדלת׳ ונסת׳ ולא׳ תחכה׳׃ 33 ויילך׳
הנער׳ הנביא׳ רמת׳ גלעד׳׃ 34 ובא׳
אל׳ חיל׳ ויאמר׳ אליו׳ שלום׳ ויאמר׳
אל׳ מה׳ בא׳ המשוגע׳ הזה׳ אליך׳
ויאמר׳ אליהם׳ אתם׳ יודעים׳ את׳
האדם׳ ואת׳ שיחו׳׃ 35 ויאמר׳ שקר׳
הגיד׳ נא׳ לנו׳ ויאמר׳ כה׳ וכה׳
דבר׳ אלי׳ לאמר׳ כה׳ אמר׳ יהוה׳
משחתי׳ אתך׳ למלך׳ על׳ ישראל׳׃
36 ויבהלו׳ ויקחו׳ איש׳ בגדו׳ ויתנו׳
תחת׳ אתו׳ על׳ גרם׳ המעלות׳ ויתקעו׳
בשופר׳ ויאמרו׳ יהוא׳ מלך׳׃

ܘܐܡܪܝܢ ܠܟܘܢ ܕܠܐ ܡܬܩܪܒܝܢ ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܐܦܠܐ ܡܢܘܢ
ܕܠܐܝܬܝܢ ܠܗ ܡܢܝܢ ܠܡܥܒܕܘܬܗ ܕܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܗܘܐ ܕܡܫܬܠܚ
ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ ܗܢܐ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܘܕܐܝܠܝܐ ܕܥܠܡܐ
ܕܠܐ ܢܫܬܠܡ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܚܘܝܬ ܠܟܘܢ ܕܒܗ ܢܫܬܠܡ ܡܠܬܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܘܐܡܪ ܠܗ ܠܫܡܥܘܢ ܕܠܐ ܢܚܘܪ ܠܫܡܝܐ ܗܠܝܢ ܕܠܐ

Ezekiel

1 בשלשים שנה ויהי בהיותי בתוך הגולה על נהר כבר ויפתחו השמים וארא מראות אלהים׃ 2 ביום החמשה לחדש הוא שנת החמשה לגלות יויכין המלך׃ 3 היה היה דבר־יהוה אל־יחזקאל בן־בוזי הכהן בארצה כשדים על־נהר כבר ותהי עליו שם יד־יהוה׃ 4 וארא והנה רוח סערה באה מן־הצפון ענן גדול ואש מתלקחת ונגה לו סביב ומתוכה כעין החשמל מתוך האש׃ 5 ומתוכה דמות ארבע חיות וזה מראיהם דמות אדם הנה׃ 6 ולארבע פנים לאחת ולארבע כנפים לאחת׃ 7 ורגליהם רגל ישרה וכף רגלם ככף רגל העגל ונצצים כעין עין נחשת׃ 8 וידות אדם מתחת כנפיהם על ארבע רבעיהם ופני־אדם ופני־אריה אל־הימין לארבעתם ופני־שור מהשמאל לארבעתם׃ 9 ופניהם וכנפיהם לארבע מחברות איש אל־אחותו לא יסבו בלכתן איש אל־עבר פניו ילכו׃ 10 ודמות פניהם פני־אדם ופני־אריה אל־הימין לארבעתם ופני־שור מהשמאל לארבעתם גם־פני־נשר לארבעתם׃ 11 וכן דמות פניהם וכנפיהם פרדות מלמעלה לאיש שתי חברות איש וכן שתי מכסות לגויתיהן׃ 12 ואיש אל־עבר פניו ילכו אל־אשר יהיה־שם הרוח ילכו לא יסבו בלכתם׃ 13 ודמות החיות מראיהם כגחלי אש בערות כמראה הלפידים היא מתהלכת בתוך החיות ונגה לאש ומן־האש יוצא ברק׃ 14 והחיות רצו ושוב כמראה הברק׃ 15 וארא והנה אופן אחד בארץ אצל החיות לארבע פניו׃ 16 מראה האופנים ומעשיהם כעין תרשיש ותבנתם אחת לארבעתם ומראיהם ומעשיהם כאופן בתוך האופן׃ 17 בלכתם על־ארבעת רבעיהם יסבו לא יסבו בלכתם׃ 18 וגבהן וירא להן ומלאת עינים סביב לארבעתן׃ 19 ובלכת החיות ילכו האופנים אצלם ובהנשא החיות מן־הארץ יתנשאו האופנים׃ 20 אל־אשר יהיה שם הרוח ילכו שמה רוחם ונשאו האופנים לעמתם כי רוח החיות באופנים׃ 21 בלכתם אלה יסבו ובעמדם אלה יעמדו ובהנשאם מן־הארץ יתנשאו האופנים לעמתם כי רוח החיות באופנים׃ 22 ודמות על־ראשי החיה רקיע כעין הקרח נורא נטוי על־ראשיהם מלמעלה׃ 23 ותחת הרקיע כנפיהם ישרות אל־עבר אל־אחותה לאיש שתי כנפות מכסות אלה ולגויתיהן׃ 24 ואשמע את־קול כנפיהם כקול מים רבים כקול שדי בלכתם קול המון כקול מחנה בעמדם תרפינה כנפיהם׃ 25 וקול מעל הרקיע אשר על־ראשם בעמדם תרפינה כנפיהם׃ 26 ומעל לרקיע אשר על־ראשם כמראה אבן־ספיר דמות כסא ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה׃ 27 וארא כעין חשמל כמראה אש בית־לה מסביב מן־מראה מתניו ומעלה וכמראה אש בית־לה מסביב מן־מראה מתניו ומטה׃ 28 כמראה הקשת אשר־תהיה בענן ביום הגשם כן־היה מראה הנגה סביב הוא מראה דמות כבוד־יהוה׃ וארא ואפל על־פני׃ 29 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ 30 בן־אדם עמד על־רגליך ואדברה אתך׃ 31 ותבא בי רוח כדברו אלי ותעמדני על־רגלי׃ ואשמע את־המדבר אלי׃

2 ויאמר אלי בן־אדם אל־בני ישראל אל־גוי המרדים אשר־מרדו בי המה ואבותיהם פשעו בי עד־עצם היום הזה׃ 2 והבנים קשי־פנים וחזקי־לב אני שלח אתך אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה׃ 3 והמה אם־שמעים ואם־חדלים כי בית־מרי המה וידעו כי־נביא היה בתוכם׃ 4 ואתה בן־אדם אל־תירא מדבריהם אל־תירא ומפניהם אל־תחת כי־סרבים המה אתך ואת־עקרבים אתה יושב׃ 5 ואתה בן־אדם אל־תירא מדבריהם אל־תירא ומפניהם אל־תחת כי־בית־מרי המה׃ 6 ואתה בן־אדם שמע את־אשר־אני מדבר אליך אל־תהי מרי כבית המרי פצה־פיך ואכל את־אשר אני נותן אליך׃ 7 ודברת אתם את־דברי אם־שמעו ואם־חדלו כי בית־מרי המה׃ 8 ואתה בן־אדם שמע את־אשר־אני דבר אליך אל־תהי מרי כבית המרי פצה־פיך ואכל את־אשר אני נותן אליך׃ 9 וארא והנה־אלי יד פרשה והנה־בה מגלת־ספר׃ 10 ויפרש אתה לפני ויהי כתב־פנים וכתב אליו ונהי והי־הגה׃

3 ויאמר אלי בן־אדם אכול אשר־תמצא אכול את־המגלה ולך דבר אל־בית ישראל׃ 2 ואפתח את־פי ויאכלני את־המגלה הזאת׃ 3 ויאמר אלי בן־אדם בטן תאכל ומעיך תמלא את־המגלה הזאת אשר־אני נתן אליך ואכלתי ותהי בפי כדבש למתוק׃ 4 ויאמר אלי בן־אדם לך בא אל־בית ישראל ודברת בדברי אליהם׃ 5 כי לא אל־עם עמק שפה ונכבד לשון אתה שלוח אל־בית ישראל׃ 6 לא אל־עמים רבים עמקי־שפה ונכבדי לשון אשר לא תשמע דבריהם אם לא אליהם שלחתיך הם ישמעו אליך׃ 7 ובית ישראל לא יאבו לשמע אליך כי־לא יאבו לשמע אלי כי כל־בית ישראל חזקי־מצח וקשי־לב הם׃ 8 הנה נתתי את־פניך עזים לעזות פניהם׃ 9 כשמיר חזק מצור נתתי מצחך אל תירא ואל־תחת מפניהם כי בית־מרי הם׃ 10 ויאמר אלי בן־אדם כל־דברי אשר אדבר אליך קח בלבבך ובאזניך שמע׃ 11 ולך בא אל־גלות בני־עמך ודברת אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה׃ אם־שמעו ואם־חדלו׃ 12 ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד־יהוה׃ 13 וקול כנפי החיות נשקות אל־אחותן וקול אופנים לעמתם וקול רעש גדול׃ 14 ורוח נשאתני ותקחני ואלך מר בחמת רוחי ויד־יהוה עלי חזקה׃ 15 ואבא אל־תל־אביב אל־הישבים על־נהר כבר ואשב שם משמם׃ 16 ויהי מקץ שבעת הימים ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ 17 בן־אדם צפה נתתיך לבית ישראל ושמעת מפי דבר והזהרתם אותם׃ 18 באמרי לרשע מות תמות והזהרתו אתה לא־דברת להזהיר רשע מדרכו הרעה לחיותו הוא רשע בעונו ודמו מידך אבקש׃ 19 ואתה הזהרת רשע ומרשעתו לא־שבו ומדרכו הרעה לא־שבה הוא בעונו ימות ואתה את־נפשך הצלת׃ 20 בשוב צדיק מצדקתו ועשה עולה ונתתי מכשול לפניו הוא־ימות אשר לא הזהרתו בחטאתו ימות ולא־תזכרנה צדקתיו אשר עשה ודמו מידך אבקש׃ 21 ואתה אם־הזהרת צדיק לבלתי חטוא צדיק לא־יחטא הוא חיה חיה מהזהר ואתה את־נפשך הצלת׃ 22 ותהי עליו שם יד־יהוה ויאמר אלי קום צא אל־הבקעה ושם אדבר אתך׃ 23 ואקם ואצא אל־הבקעה והנה־שם כבוד עמד ככבוד אשר־ראיתי על־נהר כבר ואפל על־פני׃ 24 ותבא בי רוח ותעמדני על־רגלי וידבר אתי ויאמר אלי לך התחגר בתוך בתיך׃ 25 ואתה בן־אדם הנה נתנו עליך עבתים וכעתוך בם ולא־תצא בתוכם׃ 26 ולשונך אדביק אל־חכך ונאלמת ולא־תהיה להם כאיש מוכיח כי בית מרי הם׃ 27 ובדברי אתך אפתח־פיך ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה׃ השמע ישמע והחדל יחדל כי בית מרי הם׃

4 ואתה בן־אדם קח־לך לבנה ונתת אותה לפניך וצרת עליה עיר את־ירושלם׃ 2 וצרת עליה דיק וסללת עליה כר ונתת עליה מחנות ושתת עליה כרים סביב׃ 3 ואתה קח־לך מחבת ברזל ונתת אותה קיר ברזל בין ביניך ובין העיר והכנת אליה׃ 4 ואתה שכב על־צדך השמאלי ושמת את־עון בית־ישראל עליו מספר הימים אשר תשכב עליו תשא עונם׃ 5 ואני נתתי לך את־שנות עונם לפי מספר הימים שלש מאות ותשעים יום ונשאת עון בית־ישראל׃ 6 וכלית את־אלה ושכבת שנית על־צדך הימני ונשאת עון בית־יהודה ארבעים יום יום לשנה יום לשנה נתתיו לך׃ 7 ואל־מצור ירושלם תכין זרועך והנבאת עליה׃ 8 והנה נתתי עליך עבתים ולא־תהפך מצדך אל־צדך עד־כלתך ימי מצור׃ 9 ואתה קח־לך חטה ושערה ופול ועדשים ודגן ושבלת כסם ונתת אל־כלי אחד ועשית אותם לך לחם מספר הימים אשר־אתה שכב על־צדך שלש מאות ותשעים יום תאכלנו׃ 10 ואכלתך אשר־תאכל במשקל עשרים שקל ליום מעת עד־עת תאכלנו׃ 11 ומים בששון תשתה מעת עד־עת׃ 12 ועגות שערים תאכלנה ובגואל אדם תעגנה לעיניהם׃ 13 ויאמר יהוה כן יאכלו בני־ישראל את־לחמם טמא בגוים אשר אדיחם שם׃ 14 ואמר אהה אדני יהוה הנה נפשי לא תטמא ונבלה וטרפה לא אכלתי מנעורי ועד־עתה לא־בא בפי בשר פגול׃ 15 ויאמר אלי ראה נתתי לך את־צואת הבקר תחת גואל אדם׃ 16 ואמר אלי בן־אדם הנני שבר את־מטה־לחם בירושלם ואכלו־לחם במשקל ובדאגה ומים במשורה ושתו׃ 17 למען אשר־יחסרו לחם ומים ושמם איש ואחיו ונמקו בעונם׃

5 ואתה בן־אדם קח־לך חרב־חדה תער־גלחת קח־לך ועברת על־ראשך ועל־זקנך ולקחת לך מאזני־מתכת וחלקת אותם׃ 2 שלש מן־העיר תשרף באש בתם הצר הנה־ימי המצור ולקחת שלש מן־העצים ונכתת בתוך העיר׃ 3 ולקחת מן־המעט מספר וצרתם בכנפיך׃ 4 ומן־אלה קח־עוד מעט והצנעת בתוך־בטנך׃ ומן־אלה תצא אש אל־כל־בית ישראל׃ 5 כה אמר אדני יהוה׃ זאת ירושלם בתוך הגוים שמתיה וסביבותיה׃ 6 ותמר את־משפטי לרשע מן־הגוים ואת־חקותי לרשע מן־הארצות אשר סביבותיה׃ כי־מאסו משפטי וחקותי לא־הלכו בהם׃ 7 לכן כה אמר אדני יהוה׃ יען הרבותם מן־הגוים אשר סביבותיכם חקותי לא הלכתם ומשפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים אשר־סביבותיכם לא עשיתם׃ 8 לכן כה אמר אדני יהוה׃ הנני אליך גם־אני׃ ועשיתי בתוכך משפטים לעיני גוים׃ 9 ועשיתי בך אשר לא־עשיתי וכאשר לא־אעשה עוד כעצמותם׃ 10 לכן אבות יאכלו בנים בתוכך ובן יאכל אבתיו׃ ועשיתי בך שפטים והזרתי את־כל־רוחך׃ 11 לכן חי־אני נאם אדני יהוה׃ אם־לא יען אשר־טמאת את־מקדשי בכל־שקוציך ובכל־תועבותיך׃ גם־אני אגרע׃ לא־תחוס עיני ולא־אחמל׃ 12 שלישית בדבר תמות בתוכך ובדבר יכלו בתוכך ושלישית בכל־רוחות אזרה׃ וחרבתי אריק אחריהם׃ 13 וכלתה אפי וחמתי בהם והנחמתי ידעו כי־אני יהוה בקנאתי דברתי בכלות חמתי בהם׃ 14 ונתתי אותך חרבה וחרפה בגוים אשר סביבותיך לעיני כל־עוברי׃ 15 וחרפה ומשל מוסר ומשמה תהיה לגוים אשר סביבותיך בעשותי בך שפטים באף בחמה ובתוכחות חמה אני יהוה דברתי׃ 16 בשלחי את־חצי הרעב המשחית אשר־אשלח להשחית אתכם ואספתי עליכם רעב ושברתי לכם מטה־לחם׃ 17 ושלחתי בכם רעב וחיה רעה והשכלתך ודבר ודם יעבר בתוכך׃ ובאתי עליך חרב׃ אני יהוה דברתי׃

6 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ 2 בן־אדם שים פניך אל־הרי ישראל והנבא אל־אדמות ישראל׃ 3 ואמרת הרי ישראל שמעו דבר אדני יהוה׃ כה אמר אדני יהוה׃ להרים ולגבעות לאפיקים ולגאיות׃ הנני אני־אביא עליכם חרב ואבדתי במותיכם׃ 4 ונשמו מזבחותיכם וישברו חמניכם׃ והפלתי חלליכם לפני גלוליכם׃ 5 ונתתי פגרי בני־ישראל לפני גלוליהם׃ וזריתי עצמותיכם סביבות מזבחותיכם׃ 6 בכל־מושבותיכם הערים תחרבנה והבמות תשמנה׃ למען יחרבו ונאשמו מזבחותיכם׃ וגלולים ישברו ויגדעו׃ וחמניכם יכרתו ונמחו מעשיכם׃ 7 וחלל נפל בתוכם׃ וידעתם כי אני יהוה׃ 8 והותרתי׃ כי יהיו לכם פליטים׃ את־החרב בגוים בהיותכם בארצות׃ 9 ויזכרו פליטיכם אותי בגוים אשר־נשבו־שם׃ אשר שברתי את־לבם הזונה אשר־סרה מעלי ואת־עיניהם הזנות אשר־היו אחרי גלוליהם׃ ונקטו פניהם׃ על־רעותם אשר עשו בכל־תועבותיהם׃ 10 וידעו כי־אני יהוה׃ לא־חנם דברתי׃ לעשות להם הרעה הזאת׃ 11 כה אמר אדני יהוה׃ הכה כף־רגלך ורקע ברגליך׃ ואמר אהה׃ על כל־תועבות רעות בית־ישראל׃ אשר־בחרב יפלו׃ וברעב׃ ובדבר׃ ימותו׃ 12 הרחוק׃ בדבר׃ ימות׃ והנקרב׃ בחרב׃ יפל׃ והנשאר׃ ומצור׃ ימות׃ וכלתי חמתי בם׃ 13 וידעתם כי־אני יהוה׃ בהיות חלליהם בתוך גלוליהם׃ סביבות מזבחותיהם׃ על כל־גבעה רמה׃ בכל־ראשי הרים׃ ותחת כל־עץ רענן׃ ותחת כל־אלה עבתת׃ מקום אשר־הקריבו־שם׃ ריח ניחוח לכל־גלוליהם׃ 14 ונטיתי ידי עליהם׃ ונתתי את־הארץ׃ שממה ומדבר׃ מדבר־דבלתה׃ בכל־מושבותיהם׃ וידעו כי־אני יהוה׃

7 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ 2 ואתה בן־אדם׃ כה אמר אדני יהוה׃ לאדמת ישראל׃ קץ׃ בא הקץ׃ על־ארבע כנפות הארץ׃ 3 עתה הקץ עליך׃ ושלחתי אפי בך׃ ושפטתיך כדרכיך׃ ונתתי עליך׃ את־כל־תועבותיך׃ 4 ועינך לא־תחוס עליך׃ ולא אחמל׃ כי דרכיך׃ אשיב׃ ותועבותיך׃ בתוכך תהיינה׃ וידעתם כי־אני יהוה׃ 5 כה אמר אדני יהוה׃ רעה אחת׃ הנה׃ בא׃ 6 בא הקץ׃ הקיץ׃ עליך׃ הנה׃ בא׃ 7 הצפירה׃ בא אליך׃ יושב הארץ׃ בא העת׃ קרוב יום מהומה׃ ולא־מעשי הרים׃ 8 עתה׃ אכלה חמתי׃ עליך׃ וכלתי אפי׃ בך׃ ושפטתיך׃ כדרכיך׃ ונתתי׃ עליך׃ את־כל־תועבותיך׃ 9 ועינך׃ לא־תחוס׃ ולא אחמל׃ כדרכיך׃ ותועבותיך׃ בתוכך׃ תהיינה׃ וידעתם׃ כי־אני יהוה׃ מכה׃ 10 הנה׃ היום׃ הנה׃ בא׃ יצאה׃ הצמר׃ פרחה׃ הזדון׃ 11 קם׃ חמס׃ למטה רשע׃ לא מהם׃ ולא מהמונם׃ ולא־נהי׃ בם׃ ולא־יגון׃ 12 בא העת׃ הגיע היום׃ אל־יחדה׃ הקנה׃ אל־יאבל׃ כי־חרון׃ אל־כל־המונה׃ 13 כי־המכר׃ אל־יחיה׃ עוד׃ בחיי׃ המה׃ כי־חזון׃ אל־כל־המונה׃ לא־ישוב׃ ואיש׃ בעון חייו׃ לא יתחזק׃ 14 תקעו׃ בשופר׃ והכין׃ הכל׃ כי אין׃ הולך׃ למלחמה׃ 15 חרב׃ בחוץ׃ ודבר׃ ורעב׃ בפנים׃ אשר בשדה׃ יפל׃ ואשר בעיר׃ אכלו׃ רעב׃ ודבר׃ 16 ופליטיהם׃ יפלטו׃ והיו׃ כיונים׃ העמקים׃ כל־אחד׃ באונו׃ 17 כל־הידים׃ תרפינה׃ כל־הברכים׃ תלכנה׃ מים׃ 18 וחגרו׃ שק׃ וכסתם׃ פלצות׃ על־כל־הפנים׃ בשת׃ על־כל־ראשיהם׃ קרחה׃ 19 כספם׃ בחוצות׃ ישליכו׃ וזהבם׃ לנדה׃ יהיה׃ כספם׃ וזהבם׃ לא יוכל׃ להצילם׃ ביום׃ עברת׃ יהוה׃ נפשם׃ לא ישבעו׃ ומעיהם׃ לא ימלאו׃ כי־היו׃ מכשול׃ עונם׃ 20 ותפארת׃ עדיו׃ לגאון׃ שמו׃ ומעשי׃ תועבותם׃ שקציהם׃ בו׃ על־כן׃ לנדה׃ היה׃ לם׃ 21 ונתתיה׃ ביד׃ זרים׃ לבז׃ ולרשעי׃ הארץ׃ לשלל׃ וחללוה׃ 22 והסבתי׃ פני׃ מהם׃ וחללו׃ פרצי׃ ובאו׃ בה׃ ופרצוה׃ 23 עשה׃ הרתק׃ כי׃ הארץ׃ מלא׃ דמים׃ והעיר׃ מלאה׃ חמס׃ 24 ולקחתי׃ רעים׃ מגוים׃ ורשו׃ בתיהם׃ והשבתי׃ גאון׃ עזים׃ וחרדו׃ מקדשיהם׃ 25 קרחה׃ בא׃ ובקשו׃ שלום׃ ואין׃ 26 הוי׃ על־הוי׃ תבא׃ ושמועה׃ תהיה׃ ובקשו׃ חזון׃ מנביא׃ ותורה׃ תאבד׃ מזקנים׃ עצה׃ 27 המלך׃ יתאבל׃ והנשיא׃ ילבש׃ שמה׃ וידי׃ עם־הארץ׃ תבהלנה׃ כדרכם׃ אעשה׃ אותם׃ ובמשפטם׃ אשפטם׃ וידעו׃ כי־אני׃ יהוה׃ 28 ואתה׃ בן־אדם׃ הנבא׃ ואמרת׃ כה אמר אדני יהוה׃ אל־בני׃ עמון׃ וחרפתם׃ חרב׃ חרב׃ פתוחה׃ למען׃ טבח׃ כלה׃ בגלל׃ ברקה׃ 29 בהזות׃ לך׃ חזון׃ שוא׃ בקסם׃ כזב׃ לתת׃ אותך׃ אל־צוארי׃ חללי׃ רשעים׃ אשר׃ יום׃ בא׃ עתם׃ בעת׃ עון׃ קץ׃ 30 אשיבנה׃ אל־מערתה׃ במקום׃ אשר׃ נבראת׃ אשפט׃ אתך׃ בארץ׃ מולדתך׃ 31 ואשפוך׃ עליך׃ זעמי׃ באש׃ עברתי׃ אפיח׃ בך׃ ונתתיך׃ ביד׃ אנשי׃ מרוץ׃ חרשי׃ משחית׃

8 ויהי בשנה׃ הששית׃ בחמשה׃ בחמשה׃ לחדש׃ אני׃ יושב׃ בביתי׃ וזקני׃ יהודה׃ יושבים׃ לפני׃ ותפל׃ עליו׃ שם׃ יד׃ אדני יהוה׃ 2 ואראה׃ והנה׃ דמות׃ כמראה׃ אש׃ מראה׃ מתניו׃ ומטה׃ אש׃ ומתניו׃ ומעלה׃ כמראה׃ זהר׃ כעין׃ החשמל׃ 3 וישלח׃ תבנת׃ יד׃ ותקחני׃ בציצת׃ ראשי׃ ותשאני׃ רוח׃ בין׃ הארץ׃ ובין׃ השמים׃ ותבא׃ אתי׃ בירושלם׃ במראות׃ אלהים׃ אל־פתח׃ שער׃ הפנימית׃ אשר׃ פניה׃ צפונה׃ אשר׃ שם׃ מושב׃ הסמל׃ הקנא׃ מקנה׃ 4 והנה׃ שם׃ כבוד׃ אלהי׃ ישראל׃ כמראה׃ אשר׃ ראיתי׃ בבקעה׃ 5 ויאמר׃ אלי׃ בן־אדם׃ שא־נא׃ עינך׃ דרך׃ צפונה׃ ואשא׃ עיני׃ דרך׃ צפונה׃ והנה׃ מצפון׃ לשער׃ המזבח׃ שער׃ הסמל׃ הזה׃ בבוא׃ 6 ויאמר׃ אלי׃ בן־אדם׃ הראה׃ אתה׃ מה־אשר׃ הם׃ עשים׃ תועבות׃ גדלות׃ אשר׃ בית׃ ישראל׃ עשים׃ פה׃ למרחק׃ מעל׃ מקדשי׃ ועוד׃ תשוב׃ תראה׃ תועבות׃ גדלות׃ 7 ויביאני׃ אל־פתח׃ החצר׃ והנה׃ חר׃ בקיר׃ 8 ויאמר׃ אלי׃ בן־אדם׃ חתר׃ בקיר׃ ואחתר׃ בקיר׃ והנה׃ פתח׃ אחד׃ 9 ויאמר׃ אלי׃ בא׃ וראה׃ את־התועבות׃ הרעות׃ אשר׃ הם׃ עשים׃ פה׃ 10 ובא׃ וארא׃ והנה׃ כל־תבנת׃ רמש׃ ובהמה׃ שקץ׃ וכל־גלולי׃ בית׃ ישראל׃ חקוי׃ על־הקיר׃ סביב׃ סביב׃ 11 ושבעים׃ איש׃ מזקני׃ בית׃ ישראל׃ ויעאזניה׃ בן־שפן׃ עמדים׃ לפניהם׃ ועמדים׃ איש׃ מקטרתו׃ בידו׃ ועלה׃ ריח׃ הקטרת׃ הענן׃ 12 ויאמר׃ אלי׃ בן־אדם׃ הראית׃ אשר׃ זקני׃ בית׃ ישראל׃ עשים׃ בחשך׃ איש׃ בחדרי׃ משכיתו׃ כי׃ אמרו׃ אין׃ יהוה׃ רואנו׃ עזב׃ יהוה׃ את־הארץ׃ 13 ויאמר׃ אלי׃ עוד׃ תשוב׃ תראה׃ תועבות׃ גדלות׃ אשר׃ הם׃ עשים׃ 14 ויביאני׃ אל־פתח׃ שער׃ בית׃ יהוה׃ אשר׃ אל־צפון׃ והנה׃ שם׃ הנשים׃ מבכות׃ את־תמוז׃ 15 ויאמר׃ אלי׃ הראית׃ בן־אדם׃ עוד׃ תשוב׃ תראה׃ תועבות׃ גדלות׃ מאלה׃ 16 ויביאני׃ אל־חצר׃ בית׃ יהוה׃ הפנימית׃ והנה׃ פתח׃ היכל׃ יהוה׃ בין׃ האולם׃ ובין׃ המזבח׃ כעשרים׃ וחמשה׃ איש׃ אחוריהם׃ אל־היכל׃ יהוה׃ ופניהם׃ קדמה׃ והם׃ משתחוים׃ קדמה׃ לשמש׃ 17 ויאמר׃ אלי׃ בן־אדם׃ הראית׃ אם־נקלה׃ לבית׃ יהודה׃ עשות׃ את־התועבות׃ אשר׃ עשו׃ פה׃ כי׃ אם־מלאו׃ את־הארץ׃ חמס׃ ושבו׃ להכעיסני׃ והנם׃ שלחים׃ את־הזמורה׃ אל־אפם׃ 18 וגם־אני׃ אעשה׃ בחמה׃ לא־תחוס׃ עיני׃ ולא אחמל׃ וכי־יצעקו׃ באזני׃ קול׃ גדול׃ ולא אשמע׃ אתם׃

9 ויקרא׃ באזני׃ בקול׃ גדול׃ לאמר׃ קרבו׃ פקדת׃ העיר׃ ואיש׃ כלי׃ משחתו׃ בידו׃ 2 והנה׃ ששה׃ אנשים׃ באים׃ מדרך׃ שער׃ העליון׃ אשר׃ פניו׃ צפונה׃ ואיש׃ שבר׃ בכלי׃ אחרי׃ ובתוכם׃ לבש׃ הבדים׃ ויבאו׃ ויעמדו׃ אצל׃ מזבח׃ הנחשת׃ 3 וכבוד׃ אלהי׃ ישראל׃ נעלה׃ מעל׃ הכרוב׃ אשר׃ היה׃ עליו׃ אל־מפתן׃ הבית׃ ויקרא׃ אל־האיש׃ לבש׃ הבדים׃ אשר׃ שבר׃ בכתפו׃ 4 ויאמר׃ יהוה׃ אליו׃ עבר׃ בתוך׃ העיר׃ בתוך׃ ירושלם׃ והתוית׃ תו׃ על־מצחות׃ האנשים׃ הנאנחים׃ והנזעקים׃ על כל־התועבות׃ אשר׃ נעשות׃ בתוכה׃ 5 ולאלה׃ אמר׃ באזני׃ עברו׃ בעיר׃ אחריו׃ והכו׃ אל־תחס׃ עינכם׃ ואל־תחמלו׃ 6 זקן׃ בחור׃ ובתולה׃ וטף׃ ונשים׃ תהרגו׃ למשחית׃ ומן־המקדש׃ תחלו׃ ויחלו׃ באנשים׃ הזקנים׃ אשר׃ לפני׃ הבית׃ 7 ויאמר׃ אלהם׃ טמאו׃ את־הבית׃ ומלאו׃ את־החצרות׃ חללים׃ צאו׃ ויצאו׃ והכו׃ בעיר׃ 8 והיה׃ בהכותם׃ ואשאר׃ אני׃ ואפל׃ על־פני׃ ואזעק׃ ואמר׃ אהה׃ אדני יהוה׃ הן־אתה׃ משחית׃ את־כל־שארית׃ ישראל׃ בשפכך׃ את־חמתך׃ על־ירושלם׃ 9 ויאמר׃ אלי׃ עון׃ בית׃ ישראל׃ ויהודה׃ גדול׃ מאד׃ מאד׃ ותרבה׃ הארץ׃ דמים׃ והעיר׃ מלאה׃ עות׃ משפט׃ כי׃ אמרו׃ עזב׃ יהוה׃ את־הארץ׃ ויהוה׃ לא יראה׃ 10 ואף׃ אני׃ לא־תחוס׃ עיני׃ ולא אחמל׃ דרכם׃ בראשם׃ נתתי׃ 11 והנה׃ האיש׃ לבש׃ הבדים׃ אשר׃ בתוכו׃ לאמר׃ עשיתי׃ כאשר׃ צויתני׃

10 ואראה׃ והנה׃ ברקיע׃ אשר׃ על־ראש׃ הכרובים׃ כאבן׃ ספיר׃ כמראה׃ דמות׃ כסא׃ נראה׃ עליהם׃ 2 ויאמר׃ אל־האיש׃ לבש׃ הבדים׃ ויאמר׃ בא׃ בתוך׃ לגלי׃ אופן׃ תחת׃ הכרוב׃ ומלא׃ חפניך׃ גחלי׃ אש׃ מתחת׃ לכרובים׃ וזרה׃ על־העיר׃ ויבא׃ לעיני׃ 3 והכרובים׃ עמדים׃ מימין׃ הבית׃ בבאו׃ האיש׃ והענן׃ מלא׃ את־החצר׃ הפנימית׃ 4 ויעל׃ כבוד׃ יהוה׃ מעל׃ הכרוב׃ אל־מפתן׃ הבית׃ וימלא׃ הבית׃ את־הענן׃ והחצר׃ מלאה׃ את־נגה׃ כבוד׃ יהוה׃ 5 וקול׃ כנפי׃ הכרובים׃ נשמע׃ עד־החצר׃ החיצונה׃ כקול׃ אל־שדי׃ בדברו׃ 6 והיה׃ צוות׃ את־האיש׃ לבש׃ הבדים׃ לאמר׃ קח׃ אש׃ מתחת׃ לגלגל׃ מתחת׃ לכרובים׃ ויבא׃ ויעמד׃ אצל׃ האופן׃ 7 ויושט׃ הכרוב׃ ידו׃ מתוך׃ הכרובים׃ אל־האש׃ אשר׃ מתוך׃ הכרובים׃ ויקח׃ ויתן׃ אל־חפני׃ לבש׃ הבדים׃ ויקח׃ ויצא׃ 8 ונראה׃ לכרובים׃ תבנת׃ יד׃ אדם׃ מתחת׃ כנפיהם׃ 9 ואראה׃ והנה׃ ארבע׃ אופנים׃ אצל׃ הכרובים׃ אופן׃ אחד׃ אצל׃ הכרוב׃ אחד׃ ואופן׃ אחד׃ אצל׃ הכרוב׃ אחר׃ ומראה׃ האופנים׃ כעין׃ אבן׃ תרשיש׃ 10 ומראיהם׃ דמות׃ אחת׃ לארבעתם׃ כאשר׃ יהיה׃ אופן׃ בתוך׃ האופן׃ 11 בלכתם׃ על־ארבעת׃ רבעיהם׃ לא יסבו׃ בלכתם׃ אל־המקום׃ אשר׃ יכון׃ ראשו׃ אחריו׃ לא יסבו׃ בלכתם׃ 12 וכל־בשרם׃ וגבם׃ וידיהם׃ וכנפיהם׃ וגלגלים׃ מלאים׃ עינים׃ סביב׃ לארבעתם׃ גלגלים׃ אשר׃ ראיתי׃ בהם׃ 13 אל־הגלגל׃ אשר׃ אמר׃ לו׃ בעזני׃ 14 ארבע׃ פנים׃ לאחת׃ פני׃ הראשון׃ פני׃ הכרוב׃ השני׃ פני׃ אדם׃ השלישי׃ פני׃ אריה׃ הרביעי׃ פני׃ נשר׃ 15 ונשאו׃ הכרובים׃ הוא׃ החיה׃ אשר׃ ראיתי׃ בנהר׃ כבר׃ 16 ובלכת׃ הכרובים׃ אופנים׃ אצל׃ אופן׃ אחד׃ ובהנשא׃ הכרובים׃ כנפיהם׃ לרום׃ הארץ׃ לא־יסבו׃ האופנים׃ גם־הם׃ אצל׃ בהעמדם׃ 17 בעמדם׃ אלה׃ יעמדו׃ ובהנשאם׃ אלה׃ ינשאו׃ כי׃ רוח׃ החיה׃ באופנים׃ 18 ויצא׃ כבוד׃ יהוה׃ מעל׃ מפתן׃ הבית׃ ויעמד׃ על־הכרובים׃ 19 וישאו׃ הכרובים׃ כנפיהם׃ ויעלו׃ מן־הארץ׃ לעיני׃ בצאתם׃ והאופנים׃ לעמתם׃ ויעמד׃ פתח׃ שער׃ בית׃ יהוה׃ הקדמון׃ וכבוד׃ אלהי׃ ישראל׃ עליהם׃ מלמעלה׃ 20 החיה׃ אשר׃ ראיתי׃ תחת׃ אלהי׃ ישראל׃ בנהר׃ כבר׃ וידעתי׃ כי׃ כרובים׃ המה׃ 21 ארבע׃ פנים׃ לאחת׃ וארבע׃ כנפים׃ לאחת׃ ותבנת׃ כנפים׃ תחת׃ ידם׃ 22 ודמות׃ פניהם׃ הם׃ הפנים׃ אשר׃ ראיתי׃ על־נהר׃ כבר׃ מראיהם׃ הם׃ אשר׃ אל־פני׃ איש׃ יסבו׃

11 ותשאני׃ רוח׃ ותבא׃ אתי׃ אל־שער׃ בית׃ יהוה׃ הקדמון׃ אשר׃ פניו׃ קדמה׃ והנה׃ בפתח׃ השער׃ חמשה׃ עשרים׃ איש׃ ואראה׃ בתוכם׃ את־יעזניה׃ בן־עזור׃ ואת־פלטיה׃ בן־בניה׃ שרי׃ העם׃ 2 ויאמר׃ אלי׃ בן־אדם׃ אלה׃ האנשים׃ אשר׃ יחשבו׃ און׃ ויעצו׃ עצה׃ רעה׃ בעיר׃ הזאת׃ 3 האמרים׃ לא׃ קרוב׃ בתי׃ בנו׃ כדוד׃ הם׃ הבשר׃ וזאת׃ העיר׃ היא׃ הסיר׃ אנחנו׃ הבשר׃ 4 לכן׃ הנבא׃ עליהם׃ הנבא׃ בן־אדם׃ 5 ותפל׃ עלי׃ רוח׃ יהוה׃ ואמר׃ אלי׃ אמר׃ כה אמר׃ יהוה׃ כן׃ אמרתם׃ בית׃ ישראל׃ ומעלותיכם׃ אני׃ יודע׃ 6 הרבתם׃ חלליכם׃ בעיר׃ זאת׃ מלאתם׃ חוצותיה׃ חללים׃ 7 לכן׃ כה אמר׃ אדני יהוה׃ חלליכם׃ אשר׃ שמתם׃ בתוכה׃ הם׃ הבשר׃ וזאת׃ העיר׃ היא׃ הסיר׃ ואתכם׃ אוציא׃ מתוכה׃ 8 חרב׃ יראתם׃ חרב׃ אביא׃ עליכם׃ נאם׃ אדני יהוה׃ 9 והוצאתי׃ אתכם׃ מתוכה׃ ונתתי׃ אתכם׃ ביד׃ זרים׃ ועשיתי׃ בכם׃ שפטים׃ 10 בחרב׃ תפלו׃ אל־גבול׃ ישראל׃ אשפט׃ אתכם׃ וידעתם׃ כי׃ אני׃ יהוה׃ 11 העיר׃ הזאת׃ לא־תהיה׃ לכם׃ לסיר׃ ואתם׃ לא־תהיו׃ בתוכה׃ לבשר׃ אל־גבול׃ ישראל׃ אשפט׃ אתכם׃ 12 וידעתם׃ כי׃ אני׃ יהוה׃ אשר׃ בחקתי׃ לא־הלכתם׃ ומשפטי׃ לא עשיתם׃ וכמשפטי׃ הגוים׃ אשר׃ סביבותיכם׃ עשיתם׃ 13 והיה׃ כנבאי׃ ואמות׃ פלטיה׃ בן־בניה׃ ותפל׃ על־פני׃ ואזעק׃ בקול׃ גדול׃ ואמר׃ אהה׃ אדני יהוה׃ הכלה׃ אתה׃ עשה׃ את־שארית׃ ישראל׃ 14 ויהי׃ דבר־יהוה׃ אלי׃ לאמר׃ 15 בן־אדם׃ אחיך׃ אחיך׃ אנשי׃ גאלתך׃ ובכל׃ בית׃ ישראל׃ כלו׃ אשר׃ אמרו׃ לשבת׃ ירושלם׃ רחקו׃ מעל׃ יהוה׃ לנו׃ נתנה׃ הארץ׃ מורשה׃ 16 לכן׃ אמר׃ אדני יהוה׃ אם־הרחקתים׃ בגוים׃ ואם־הפיצותים׃ בארצות׃ וה

3 לא יבין אדם את אשר לא יראה ואם יגיד לו, לא יזכרנו׃
4 אמר אל אחותי את חכמה ומודעת בינה קרא׃
5 לשמר מאשה זרה מנכריה אמרת׃
6 כי מבעד לחלון ביתי השקפתי בארבתי׃
7 וארא בפתאים אביר׳תי בבנים׳ נער חסר לב׃
8 עבר בשוק אצל פנתה דרך ביתה יצעד׃
9 בנשף ביום ערב יום אור לילה ואפלה׃
10 והנה אשה לקראתו שית זנונים ונצרת לב׃
11 הוא המה וסרת היא בלי תנוח רגליה׃
12 פעם בחוצות פעם בשדות ולאל ארבה׃
13 ותחזק בו ותנשקהו העיזה פניה׳ ותאמר׃
14 זבחי שלמים עלי היום שלמתי נדרי׃
15 על כן יצאתי לקראתך לשחר פניך ואמצאך׃
16 רבדתי ערשי חפה׳ברדתים ממצרים׃
17 נטפתי מרי אהלי׳ נמר ולבונה ואהלות׃
18 לכה נרוה דודים נתענגה באהבים׃
19 כי אין האיש בביתו הלך בדרך רחוקה׃
20 צרור הכסף לקח בידו ליום הכסה׳ יבא׃
21 הסיתה בהמון לקחיה בחלקות שפתיה נדחתה׃

5

אמרי שלמה׳ בן דוד מלך ישראל׃
2 לדעת חכמה ומוסר׳ להבין אמרי בינה׃
3 קבל מוסר השכל׳ צדק ומשפט ומישרים׃
4 לתת לפתאים ערמה לנער דעת ומזמה׃
5 יקשיב חכם ויוסף לקח ונבון תחבלות יקנה׃
6 להבין משל ומליצה דברי חכמים וחידותם׃
7 יראת יהוה׳ ראשית דעת חכמה ומוסר׳ אולים בזו׃
8 שמע בני מוסר אביך ואל תטש תורת אמך׃
9 כי לוית חן הם לראשך וענקים לגרונך׃
10 בני אם יפתוך חטאים אל תאבה׃
11 אם יאמרו לך לכה אתנו נארבה לדם נצפנה לחנם׳ נצודה׃
12 נבלעם כשאול חיים׳ ותמימים כיורדי בור׃
13 כל הון יקר נמצא׳ נמלא בתינו שלל׃
14 גורלך תפיל בתוכנו׳ כיס אחד יהיה לכולנו׃
15 בני אל תלך עמם׳ אסר רגלך מנתיבתם׃
16 כי רגליהם לרע׳ רצו ומהרו לשפך דם׃
17 כי חנם מזרת הרשת׳ בעיני כל בעל כנף׃
18 ואלה׳ לדם׳ ארבו׳ ונפשותם׳ יצפנו׃
19 כן ארחות כל בוצע בע׳ את נפש בעליו יקח׃
20 חכמות קרא בחוץ׳ ברחובות תתן קולה׃
21 בראש המיות תקרא׳ בפתחי שערים׳ בעיר אמריה תאמר׃
22 עד מתי פתאים תאהבו פתי׳ ולצים לצון חמדו׳ וכסילים׳ יתנו דעת׃
23 תשובו לתוכחתי׳ הן אביעה לכם רוחי׳ אודיעה דברי׳ אתכם׃
24 יען קראתי ותמאנו׳ נטיתי ידי ואין מקשיב׃
25 ותפרעו כל עצתי׳ ותוכחתי לא אבתם׃
26 גם אני באידכם אשחק׳ אלעג בבוא פחדכם׃
27 בבוא כשואה פחדכם׳ ואידכם כסופה תסער׳ בבוא עליכם צר ומצוקה׃
28 אז יקראוני ולא אענה׳ יבקשוני ולא ימצאוני׃
29 תחת אשר שנאו דעת׳ ויראת יהוה לא בחרו׃
30 לא אבו לעצתי׳ נאצו כל תוכחתי׃
31 ואכלו מפרי דרכם׳ ומעצותיהם יתבעטו׃
32 כי משובת פתאים תהרגם׳ ושלוות כסילים תאבדם׃
33 ואולם שומע לי׳ ישכן בטח׳ ושאנן מפחד רע׃

6

בני אם ערבת לרעך׳ תקעת לזר כפיך׃
2 נוקשת אמרי פיך׳ ונתפשת באמרי פיך׃
3 אז עשה זאת בני׳ והנצל כי באת בכף רעך׳ לך התרפס׳ ורהב רעיך׃
4 אל תתן שנת לעיניך׳ ותנומה לעפעפיך׃
5 הנצל כצבי מיד׳ וכעוף מיד יקוש׃
6 לך אל נמלה עצל׳ ראה דרכיה וחכם׃
7 אשר אין לה קצין׳ שוטר ומושל׃
8 תכין בקיץ לחמה׳ אספה בקציר מאכלה׃
9 עד מתי עצל׳ תשכב׳ מתי תקום משנתך׃
10 מעט תנום׳ מעט תנמנם׳ מעט תשכב ידים לשכב׃
11 ובא כמהלך רישך׳ ומחסרך כאיש מגן׃
12 אדם בליעל׳ איש און׳ הולך עקלתון פה׃
13 קורץ עיניו׳ מודיע בגרגרתו׳ יורה בקצותיו׃
14 תהפכות בלבבו׳ זמם רע בכל עת׳ מדנים׳ שולח׃
15 לכן פתאם יבוא אידו׳ רגע׳ יתרועע ואין מרפא׃
16 שש אלה׳ שנא יהוה׳ ושבעה׳ תועבות נפשו׃
17 עינים רמות׳ לשון שקר׳ ידים שפכות דם נקי׃
18 לב׳ זמות׳ רגלים׳ מהרות׳ לרוץ׳ לרע׃
19 עד שקר׳ יפיח כזבים׳ ומשלח׳ מדנים׳ בין אחים׃
20 שמר בני׳ מצות אביך׳ ואל תטש תורת אמך׃
21 קשרם׳ על לבך תמיד׳ עגדם׳ על גרונך׃
22 בהתהלכך׳ תנחה אתך׳ בשכבך׳ תשמר עליך׳ והקיצות׳ היא תשיחך׃
23 כי נר מצוה׳ ותורה אור׳ ודרך חיים׳ תוכחת מוסר׃
24 לשמרך׳ מאשת רע׳ מחלקת לשון נכריה׃
25 אל תחמד יפיה בלבבך׳ ואל תקחך בעפעפיה׃
26 כי בעד אשה זונה׳ עד כר לחם׳ ואשת איש׳ נפש יקרה תצודה׃
27 היתכן איש אש בחיקו׳ ובגדיו לא תבערנה׃
28 אם יהלך איש על גחלים׳ ורגליו לא תכוינה׃
29 כן הבא אל אשת רעהו׳ לא יזכה כל הנגע בה׃
30 לא יבוזו לגנב׳ כי יגנב לשבע נפשו׃
31 ונמצא׳ שבעתים׳ ואת כל הון ביתו׃
32 ונאף אשה׳ חסר לב׳ משחית נפשו׃
33 נגע וחרפה׳ ומגרעת׳ יקנה׃
34 כי קנאה׳ חמת גבר׳ ולא יחמול׳ ביום נקם׃
35 לא יביט כל כפר׳ ולא יאבה׳ כי תרבה שחד׃

7

בני׳ שמר אמרי׳ וחוקי׳ תצפן אתך׃
2 שמר מצותי׳ וחיה׳ ותורתי׳ כאישון עינך׃
3 קשרם׳ על אצבעותיך׳ כתבם׳ על לוח לבך׃
4 אמר לחכמה׳ אחתי את׳ ומודעת בינה׳ לדודה׃
5 לשמרך׳ מאשת זרה׳ מנכריה׳ אמרת׃
6 כי בעד חלון ביתי׳ בארבתי׳ נשקפתי׃
7 וארא בפתאים׳ אבינה בבנים׳ נער׃
8 עבר בשוק׳ אצל פנתה׳ דרך ביתה יצעד׃
9 בנשף׳ יום׳ בערב׳ יום׳ אור׳ לילה׳ ואפלה׃
10 והנה׳ אשה׳ לקראתו׳ שית זונה׳ ונצרת לב׃
11 הוא המה׳ וסרת׳ היא׳ בלי תנוח׳ רגליה׃
12 פעם בחוצות׳ פעם בשדות׳ ולאל ארבה׃
13 ותחזק בו׳ ותנשקהו׳ העיזה פניה׳ ותאמר׃
14 זבחי שלמים׳ עלי היום׳ שלמתי נדרי׃
15 על כן יצאתי׳ לקראתך׳ לשחר פניך׳ ואמצאך׃
16 רבדתי ערשי׳ חפה׳ברדתים׳ ממצרים׃
17 נטפתי מרי׳ אהלי׳ נמר׳ ולבונה׳ ואהלות׃
18 לכה׳ נרוה דודים׳ נתענגה׳ באהבים׃
19 כי אין האיש׳ בביתו׳ הלך בדרך רחוקה׃
20 צרור הכסף׳ לקח בידו׳ ליום הכסה׳ יבא׃
21 הסיתה׳ בהמון לקחיה׳ בחלקות שפתיה׳ נדחתה׃
22 הלך אחריה׳ פתאם׳ כשור׳ יבוא לטבח׃
23 ועד חץ׳ יפלח כבדו׳ כמהר׳ צפור׳ אל פח׃
24 ועתה בנים׳ שמעו לי׳ והקשיבו׳ לאמרי פי׃
25 אל יסר לבבך׳ דרכיה׳ אל תתע׳ בנתיבותיה׃
26 כי רבים חללים׳ הפילה׳ וכל עצומיה׳ הרגה׃
27 דרכי שאול׳ ביתה׳ יורדים׳ אל חדרי מות׃

15 אמן אמרתי לכם אם לא תהיו כילדים לא תבואו
לתוך מלכות השמים: 16 ויחבק אותם ויברך אותם
אל תמנעו מן הילדים, כי לכם שייכת מלכות השמים:
17 ובעת שיצא לדרך רץ אליו אדם אחד וכרע לפניו
ושאל אותו: רבי טוב מה אעשה לרשת חיי עולם?
18 ויאמר אליו: מדוע אתה קורא לי טוב? אין טוב
אלא אחד, אלוהים. אם אתה רוצה לבוא אל החיים
19 שמור את המצוות: אל תנאף, אל תרצח, אל תגנוב,
אל תעיד עדות שקר, כבד את אביך ואמך, ואהוב
20 את רעך כמוך. אמר לו האיש: כל אלה שמרתי
מילדותי. מה עוד אני חסר? 21 ויביט בו ישוע באהבה
ויאמר לו: אם אתה רוצה להיות שלם לך מכור את
22 אשר לך ותן לעניים ואז תהיה לך אוצר בשמים
ובוא אל תלמידי. אבל האיש נבהל מדבר זה ולא
אבה לבוא אל תלמידי. 23 ויביט ישוע אל תלמידיו
ויאמר: כמה קשה לעשירים לבוא אל מלכות אלוהים!
24 ותלמידיו נבהלו מדבריו. ויאמר אליהם: בני,
כמה קשה לבוא אל מלכות אלוהים! 25 גמל יותר
קל לעבור דרך חור המחט מאשר לעשיר לבוא אל
מלכות אלוהים. 26 ותמהו תלמידיו מאוד ויאמרו
אל רבם: מי אם כן יוכל להיות? 27 ויביט בהם
ישוע ויאמר: אין זה אפשר לאדם אבל לא לאלוהים
כי אלוהים יכול הכל. 28 ויאמר אליהם: אמן אומר
לכם, אתם אשר הלכתם אחרי, בעת שיבוא בן האדם
לשבת על כסא כבודו אתם תשבו על שנים עשר
כסאות ושפטתם את שנים עשר שבטי ישראל. 29 כל
אשר עזב בעבור שמי ובעבור בשורת אלוהים 30 ויקבל
מאה פעמים יותר בבית ובאחים ובאחיות ובאמהות
ובילדים ובשדות, ובעולם הבא יקבל חיי עולם.
31 ורבים אשר ראשונים יהיו אחרונים ואחרונים
ראשונים.

32 ויעלו בדרך אל ירושלים, ישוע הולך לפניהם
ותלמידיו נבהלים ואחריו אנשים רבים מלווים אותו
בדרך. ויקח ישוע את שנים עשר תלמידיו לבדם
ויגלה להם מה עתיד לבוא אליו. 33 ויאמר: הנה
אנו עולים לירושלים ובן האדם יסגר לכוהני הדת
ולסופרים ויגזרו עליו גזר דין מות ויסגר לגויים
34 ויתלעגו לו ויירקו בו ויצליפו בו ויהרגו אותו
ובשלישי יקום לתחיה. 35 ויגשו אליו יעקב ויוחנן
בני זבדי ויאמרו: רבי, נבקשך שתעשה לנו כל אשר
נבקש ממך. 36 ויאמר אליהם: מה אתם רוצים
שאעשה לכם? 37 ויאמרו: תן לנו לשבת אחד מימין
ואחד משמאל בכבודך. 38 ויאמר אליהם: אינכם
יודעים מה אתם שואלים. הוכל לשתות את הכוס
אשר אני שותה? הוכל לטבול בטבילה אשר אני
טובל בה? 39 ויאמרו: אנו יכולים. ויאמר אליהם:
כוס אשר אני שותה תשתו ובטבילה אשר אני טובל
בה תטבלו, אבל לשבת לימין ולשמאל אינו בידי
לתת אלא לאשר הוכן לו. 40 ובשמוע עשרת
האחרים כעסו על יעקב ויוחנן. 41 וישוע קרא אליהם
ויאמר: אתם יודעים כי שרי הגויים מושלים בעמם
ואדוניהם מרבים לרדות בהם. 42 אבל לא כן יהיה
בינכם, כי אם רוצה אחד מכם להיות גדול יהיה
משרת לכל יתר. 43 ואם רוצה אחד מכם להיות
ראשון יהיה עבד לכל יתר. 44 כי גם בן האדם לא
בא לשרת אלא לשרת ולתת את נפשו לגאולת רבים.

8 ויבאו אל יריחו ובצאתו מיריחו הלך אחריו
המון רב. 2 ויהי עור אחד יושב בדרך ויקרא אל
ישוע ויאמר: בן דוד, רחם עלי! 3 ורבים הלכו לפניו
ויגערו בו לבל יקרא. 4 אז עמד ישוע ויאמר: קרא
אליו. ויקרא העור אל ישוע ויאמר: רבי, אל תכעס
אם אקרא אליך. 5 ויאמר ישוע: לך בדרך אמונתך
ותרפא. 6 ויקם העור ויקרא אל ישוע ויאמר: רבי
ראה נא עיני. 7 ויאמר ישוע: לך בדרך אמונתך
ותרפא. 8 ויקרא העור אל ישוע ויאמר: רבי, אל
תכעס אם אקרא אליך. 9 ויהי אז בעת ההיא ויבא
ישוע אל בית אחד ויקרא אל תלמידיו ויאמר: אל
תגלו לאיש אשר אני בא אל בית זה. 10 ויהי אחרי
כן ויבא ישוע אל בית אחד ויקרא אל תלמידיו
ויאמר: אל תגלו לאיש אשר אני בא אל בית זה.
11 ויהי אחרי כן ויבא ישוע אל בית אחד ויקרא אל
תלמידיו ויאמר: אל תגלו לאיש אשר אני בא אל
בית זה. 12 ויהי אחרי כן ויבא ישוע אל בית אחד
ויקרא אל תלמידיו ויאמר: אל תגלו לאיש אשר
אני בא אל בית זה. 13 ויהי אחרי כן ויבא ישוע אל
בית אחד ויקרא אל תלמידיו ויאמר: אל תגלו לאיש
אשר אני בא אל בית זה.

9 ויהי אחרי כן ויבא ישוע אל בית אחד ויקרא אל
תלמידיו ויאמר: אל תגלו לאיש אשר אני בא אל
בית זה. 2 ויהי אז בעת ההיא ויבא ישוע אל בית
אחד ויקרא אל תלמידיו ויאמר: אל תגלו לאיש אשר
אני בא אל בית זה. 3 ויהי אז בעת ההיא ויבא ישוע
אל בית אחד ויקרא אל תלמידיו ויאמר: אל תגלו
לאיש אשר אני בא אל בית זה. 4 ויהי אז בעת ההיא
ויבא ישוע אל בית אחד ויקרא אל תלמידיו ויאמר:
אל תגלו לאיש אשר אני בא אל בית זה. 5 ויהי אז
בעת ההיא ויבא ישוע אל בית אחד ויקרא אל
תלמידיו ויאמר: אל תגלו לאיש אשר אני בא אל
בית זה. 6 ויהי אז בעת ההיא ויבא ישוע אל בית
אחד ויקרא אל תלמידיו ויאמר: אל תגלו לאיש
אשר אני בא אל בית זה. 7 ויהי אז בעת ההיא
ויבא ישוע אל בית אחד ויקרא אל תלמידיו ויאמר:
אל תגלו לאיש אשר אני בא אל בית זה. 8 ויהי אז
בעת ההיא ויבא ישוע אל בית אחד ויקרא אל
תלמידיו ויאמר: אל תגלו לאיש אשר אני בא אל
בית זה. 9 ויהי אז בעת ההיא ויבא ישוע אל בית
אחד ויקרא אל תלמידיו ויאמר: אל תגלו לאיש
אשר אני בא אל בית זה. 10 ויהי אז בעת ההיא
ויבא ישוע אל בית אחד ויקרא אל תלמידיו
ויאמר: אל תגלו לאיש אשר אני בא אל בית זה.
11 ויהי אז בעת ההיא ויבא ישוע אל בית אחד
ויקרא אל תלמידיו ויאמר: אל תגלו לאיש אשר
אני בא אל בית זה. 12 ויהי אז בעת ההיא ויבא
ישוע אל בית אחד ויקרא אל תלמידיו ויאמר:
אל תגלו לאיש אשר אני בא אל בית זה.
13 ויהי אז בעת ההיא ויבא ישוע אל בית אחד
ויקרא אל תלמידיו ויאמר: אל תגלו לאיש אשר
אני בא אל בית זה.

אמר אליו אל תקרא לי אבי ולא תסור מאחרי׃ 5 ועתה אמר אם אין אמת בי ובינכם אגידה
נא לי אולי ימצאון שם ארבעים׃ 6 ויאמר לא אשחית בעבור העשרים׃ 7 ויסף עוד לדבר אליו
אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם אמצא שם שלשים׃ 8 ויאמר הנה־נא הוחלתי לדבר
אל־אדני אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור העשרים׃ 9 ויאמר אל־נא יחר לאדני
ואדברה אך הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור העשרה׃ 10 והיה כאשר
כלה לדבר אל־אברהם וגם־אברהם הלך למקומו׃ 11 ושני המלאכים באו סדמה בערב
ולוט יושב בשער סדם וירא לוט ויקם לקראתם וישתחו אפים ארצה׃ 12 (aiōn g165) ויאמר
אליהם הנה־נא אדני סורו־נא אל־בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם
ויאמרו לא כי־אם־ברחוב נלין׃ 13 ויפצר־בם מאד ויסרו אליו ויבאו אל־ביתו ויעש־להם משתה
ומצות אפה ויאכלו׃ 14 טרם ישכבו אנשי העיר אנשי סדם נסבו על־הבית מנער ועד־זקן כל־העם
מקצה׃ 15 ויקראו אל־לוט ויאמרו אליו אי־זה האנשים אשר־באו אליך הלילה הוצא אתם
אלינו ונדעה אתם׃ 16 ויצא־נא לוט אליהם השתערה אחריו וידלת הדלת סגר׃ 17 ויאמר
אליהם אל־נא אחי תרעו׃ 18 הנה־נא לי שתי בנות אשר לא־ידעו איש אוציאה־נא אתכם אליהם
והטיבו בעיניכם רק לאנשים האל אל־תעשו דבר כי על־כן באו בצל קרתי׃ 19 ויאמרו
גש־הלאה ויאמרו האחד בא־לגור ושפוט שפוט עתה נרע אותך מהם׃ 20 ויפצרו באיש אל־לוט
מאד ויגשו לשבר הדלת׃ 21 ויאמר אל־לוט הנה־נא הוצאתי אתכם אל־הרעה׃ 22 ויאמר
אל־נא אחי הרעו׃ 23 ולוט בא צוער׃ 24 ויהוה המטיר על־סדם ועל־עמרה גפרית ואש מאת
יהוה׃ 25 ויהפך את־הערים האל ואת כל־הככר וכל־יושבי הערים וצמח האדמה׃ 26 ותבט
אשתו מאחריו ותהי נציב מלח׃ 27 וישכם אברהם בבקר אל־המקום אשר עמד שם את־פני יהוה׃
28 וישקף על־פני סדם ועמרה ועל כל־פני ארץ הככר וראה והנה עלה קיטר הארץ כקיטר הכבשן׃
29 והיה בשחת אלהים את־ערי הככר וזכר אלהים את־אברהם וישלח את־לוט מתוך
ההפכה בהפך את־הערים אשר יושב בהן לוט׃ 30 ויעל לוט מצוער וישב בהר הוא ושתי בתיו
עמו כי ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא ושתי בתיו׃ 31 ותאמר הבכירה אל־הצעירה
אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו כדרך כל־הארץ׃ 32 לכה נשקה את־אבינו יין ונשכבה
עמו ונחיה מאבינו זרע׃ 33 ותשקין את־אביהן יין בלילה ההוא הבכירה ותבא ושכב את־אביה
ולא־ידע בשכבה ובקומה׃ 34 והי ממחרת ותאמר הבכירה אל־הצעירה הן שכבתי אתמול
עמו נשקנו־יין גם־הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע׃

12

ותהר שתי בנות לוט מאביהן׃ 2 ותלד הבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אבי מואב עד היום׃
3 והצעירה גם־היא ילדה בן ותקרא שמו בן־עמי הוא אבי בני עמון עד היום׃ 4 והנער גדלו
ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום היגמל את־יצחק׃ 5 ותרא שרה את־בן־הגר המצרית
אשר ילדה לאברהם מצחק׃ 6 ותאמר אל־אברהם גרש האמה הזאת ואת־בנה כי לא יירש בן־האמה
הזאת את־בני עם־יצחק׃ 7 ורע הדבר מאד בעיני אברהם על אודת בנו׃ 8 ויאמר אלהים
אל־אברהם אל־ירע בעיניך על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה כי
ביצחק יקרא לך זרע׃ 9 וגם את־בן־האמה לגוי אשימנו כי זרעך הוא׃ 10 וישכם אברהם
בבקר ויקח לחם וחמת מים ויתן אל־הגר שם על־שכמה והילד ושלחה׃ 11 ותלך הגר ותתע
במדבר באר שבע׃ 12 ויהי כאשר כלו המים מן־החמת והשליכה את־הילד תחת אחד השיחים׃
13 והלך שב וישב לו נגד הרחק כמטחוה קשת כי אמרה אל־אראה במות הילד ותשב נגד
מול־אל־אראה׃ 14 ויהי אלהים את־הנער ויעל מאד מן־המים׃ 15 ותכל המים מן־החמת
ותשלך את־הילד תחת אחד השיחים׃ 16 ותלך ותשב לה נגד הרחק כמטחוה קשת כי אמרה
אל־אראה במות הילד ותשב נגד ותשא את־קלה ותבך׃ 17 וישמע אלהים את־קול הנער
ויקרא מלאך אלהים אל־הגר מן־השמים ויאמר לה מה־לך הגר אל־תיראי כי־שמע אלהים
אל־קול הנער באשר הוא־שם׃ 18 קומי שאי את־הנער והחזיקי את־ידך בו כי לגוי גדול
אשימנו׃ 19 ויפקח אלהים את־עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את־החמת מים
ותשק את־הנער׃ 20 והי אלהים את־הנער ויגדל וישב במדבר ויהי רבה קשת׃ 21 וישב
במדבר פארן ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים׃ 22 והי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל
שר־צבאו אל־אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עשה׃ 23 ועתה השבעה־לי באלהים
הנה אם־תשקר עם־ניני ועם־נכדי כחסד אשר עשיתי עמך תעשה עמדי ועם־הארץ אשר־גרת בה׃
24 ויאמר אברהם אנכי אשבע׃ 25 והוכח אברהם את־אבימלך על־אודת באר המים אשר גזלו
עבדי אבימלך׃ 26 ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה את־הדבר הזה וגם־אתה לא הגדת לי
וגם־בלתי שמעתי כי אם־היום׃ 27 ויקח אברהם צאן־ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית׃
28 ויצב אברהם את־שבע כבשות הצאן לבדן׃ 29 ויאמר אבימלך אל־אברהם מה שבע הכבשות
האלה אשר הצבת לבדן׃ 30 ויאמר כי את־שבע כבשות תקח מידי בעבור תהיה־לי לעדה כי
חפרתי את־הבאר הזאת׃ 31 על־כן קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם׃
32 ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל שר־צבאו וישבו אל־ארץ פלשתים׃ 33 ויטע
אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם יהוה אל עולם׃ 34 ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים׃

11

ויהי אחר הדברים האלה ואברהם זקן בא בימים׃ 2 ויאמר אל־אברהם קח־נא את־בנך את־
יחידך אשר־אהבת את־יצחק ולך־לך אל־ארץ המריה והעלהו שם לעלה על־אחד ההרים אשר
אמר אליך׃ 3 ויאמר אברהם בבקר׃ 4 ביום השלישי וישא אברהם את־עיניו וירא את־המקום
מרחק׃ 5 ויאמר אברהם אל־נעריו שבו־לכם פה עם־החמור ואני והנער נלכה עד־כה ונשתחוה
ונשובה אליכם׃ 6 ויקח אברהם את־עצי העלה וישם על־יצחק בנו ויקח בידו את־האש
ואת־המאכלת וילכו שניהם יחדו׃ 7 ויאמר יצחק אל־אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני
ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעלה׃ 8 ויאמר אברהם אלהים יראה־לו השה לעלה בני
וילכו שניהם יחדו׃ 9 ויבאו אל־המקום אשר־אמר־לו האלהים ויבן שם אברהם את־המזבח
וערך את־העצים ועקד את־יצחק בנו וישם אתו על־המזבח מעל העצים׃ 10 וישלח אברהם
את־ידו ויקח את־המאכלת לשחט את־בנו׃ 11 ויקרא אליו מלאך יהוה מן־השמים ויאמר
אברהם אברהם ויאמר הנני׃ 12 ויאמר אל־תשלח ידך אל־הנער ואל־תעש לו מאומה כי
עתה ידעתי כי־ירא אלהים אתה ולא חשכת את־בנך את־יחידך ממני׃ 13 וישא אברהם
את־עיניו וירא והנה־איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את־האיל
ויעלהו לעלה תחת בנו׃ 14 ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר
היום בהר יהוה יראה׃ 15 ויקרא מלאך יהוה אל־אברהם שנית מן־השמים׃ 16 ויאמר
בי נשבעתי נאם־יהוה כי יען אשר עשית את־הדבר הזה ולא חשכת את־בנך את־יחידך׃
17 כי ברך אברכך והרבה ארבה את־זרעך כככבי השמים וכחול אשר על־שפת הים ויירש
זרעך את־שער איביו׃ 18 והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקולי׃ 19 וישב
אברהם אל־נעריו ויקמו וילכו יחדו אל־באר שבע וישב אברהם בבאר שבע׃ 20 והי אחר
הדברים האלה והגד לאברהם לאמר הנה־ילדה מלכה גם־הוא בנים לנחור אחיך׃ 21 את־עוץ
בכרו ובוז אחיו וקמואל אבי ארם׃ 22 וכסד וחזו ופלדש וידלף ובתואל׃ 23 ובתואל הולד
את־רבקה שמנת אלה אלה ילדה מלכה לנחור אחי אברהם׃ 24 ופילגשו ראומה ושמה גם־היא
ילדה את־טבח ואת־גחם ואת־תחש ואת־מעכה׃

12

ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה׃ 2 ותמת שרה בקרית
הארבע היא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה׃ 3 ויקם אברהם מעל פני
מתו וידבר אל־בני חת לאמר׃ 4 גר־ותושב אנכי עמכם תנו־לי אחזת־קבר עמכם ואקברה מתי
מלפני׃ 5 ויענו בני־חת את־אברהם לאמר לו׃ 6 שמעה אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו
במבחר קברינו קבר את־מתך איש ממנו את־קברו לא יכלה ממך מקבר מתך׃ 7 ויקם אברהם
וישתחו לעם הארץ לבני חת׃ 8 וידבר עמם לאמר אם־יש את־נפשכם לקבר את־מתי מלפני
שמעוני ופגעו־לי בעפרון בן־צחר׃ 9 ויתן־לי את־מערת המכפלה אשר־לו אשר בקצה שדהו
בכסף מלא יתננה־לי בתוככם לאחזת־קבר׃ 10 ועפרון ישב בתוך בני־חת ויען עפרון החתי
את־אברהם באזני בני־חת לכל באי שער־עיר לאמר׃ 11 לא אדני שמעני השדה נתתי לך
והמערה אשר־בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך׃ 12 ויתחו אברהם לפני עם־הארץ׃
13 ויאמר אל־עפרון באזני עם־הארץ אך אם־אתה לו שמע־נא אתן כסף השדה קח ממני
ואקברה את־מתי שמה׃

1 בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ׃ 2 והארץ היתה תהו ובהו וחשך על־פני תהום ורוח אלהים מרחפת על־פני המים׃ 3 ויאמר אלהים יהי אור ויהי־אור׃ 4 וירא אלהים את־האור כי־טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך׃ 5 ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי־ערב ויהי־בקר יום אחד׃ 6 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים והי מבדיל בין מים למים׃ 7 ויעש אלהים את־הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן׃ 8 ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי־ערב ויהי־בקר יום שני׃ 9 ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל־מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן׃ 10 ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי־טוב׃ 11 ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו־בו על־הארץ ויהי כן׃ 12 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו־בו למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 13 ויהי־ערב ויהי־בקר יום שלישי׃ 14 ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים׃ 15 והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על־הארץ ויהי כן׃ 16 ויעש אלהים את־שני המארת הגדלים את־המאור הגדול לממשלת היום ואת־המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים׃ 17 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על־הארץ׃ 18 ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי־טוב׃ 19 ויהי־ערב ויהי־בקר יום רביעי׃ 20 ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על־הארץ על־פני רקיע השמים׃ 21 ויברא אלהים את־התנינם הגדלים ואת כל־נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל־עוף כנף למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 22 ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את־המים בימים והעוף ירב בארץ׃ 23 ויהי־ערב ויהי־בקר יום חמישי׃ 24 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו־ארץ למינה ויהי כן׃ 25 ויעש אלהים את־חיתו־הארץ למינה ואת־הבהמה למינה ואת כל־רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 26 ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל־הארץ ובכל־הרמש הרמש על־הארץ׃ 27 ויברא אלהים את־האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם׃ 28 ויברך אתם אלהים ויאמר אלהים להם פרו ורבו ומלאו את־הארץ וכבשוה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל־חיה הרמשת על־הארץ׃ 29 ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את־כל־עשב זרע זרע אשר על־פני כל־הארץ ואת כל־העץ אשר־בו־פרי־עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה׃ 30 ולכל־חית הארץ ולכל־עוף השמים ולכל רומש על־הארץ אשר־בו נפש חיה את־כל־ירק עשב לאכלה ויהי כן׃ 31 וירא אלהים את־כל־אשר עשה והנה־טוב מאד ויהי־ערב ויהי־בקר יום הששי׃

13

1 ותכל השמים והארץ וכל־צבאם׃ 2 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל־מלאכתו אשר עשה׃ 3 ויברך אלהים את־יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל־מלאכתו אשר־ברא אלהים לעשות׃ 4 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים׃ 5 וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם צמח כי לא המטיר יהוה אלהים על־הארץ ואדם אין לעבד את־האדמה׃ 6 ואד יעלה מן־הארץ והשקה את־כל־פני האדמה׃ 7 ויצר יהוה אלהים את־האדם עפר מן־האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃ 8 ויטע יהוה אלהים גן־בעדן מקדם ושם שם את־האדם אשר יצר׃ 9 וצמח יהוה אלהים מן־האדמה כל־עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃ 10 ונהר יצא מעדן להשקות את־הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים׃ 11 שם האחד פישון הוא הסבב את־כל־ארץ החוילה אשר שם הזהב׃ 12 וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם׃ 13 ושם־נהר השני גיחון הוא הסבב את־כל־ארץ כוש׃ 14 ושם־הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת׃ 15 ויקח יהוה אלהים את־האדם ויניחהו בגן־עדן לעבדה ולשמרה׃ 16 ויצו יהוה אלהים על־האדם לאמר מכל־עץ־הגן אכל תאכל׃ 17 ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות׃ 18 ויאמר יהוה אלהים לא־טוב היות האדם לבדו אעשה־לו עזר כנגדו׃ 19 ומן־האדמה יצר יהוה אלהים כל־חית השדה ואת כל־עוף השמים ויבא אל־האדם לראות מה־יקרא־לו וכל אשר יקרא־לו האדם נפש חיה הוא שמו׃ 20 ויקרא האדם שמות לכל־הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא־מצא עזר כנגדו׃ 21 ויפל יהוה אלהים תרדמה על־האדם ויישן ולקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה׃ 22 ויבן יהוה אלהים את־הצלע אשר־לקח מן־האדם לאשה ויביאה אל־האדם׃ 23 ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה־זאת׃ 24 על־כן יעזב איש את־אביו ואת־אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד׃ 25 והיו שניהם ערומים האדם והאשתו ולא יתבשׁשו׃

14

1 והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל־האשה אף כי־אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ־הגן׃ 2 ותאמר האשה אל־הנחש מפרי עץ־הגן נאכל׃ 3 ומפרי העץ אשר בתוך־הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן־תמתון׃ 4 ויאמר הנחש אל־האשה לא־מות תמתון׃ 5 כי יודע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והיתם כאלהים יודעי טוב ורע׃ 6 ותרא האשה כי־טוב העץ למאכל וכי־תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם־לאישה עמה ויאכל׃ 7 ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת׃ 8 וישמעו את־קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם והאשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן׃ 9 ויקרא יהוה אלהים אל־האדם ויאמר אליו איכה׃ 10 ויאמר את־קולך שמעתי בגן ואירא כי־עירם אנכי ואתחבא׃ 11 ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה הֲמִן־העץ אשר צויתיך לבלתי אכל־ממנו אכלת׃ 12 ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי הוא נתנה־לי מן־העץ ואכל׃ 13 ויאמר יהוה אלהים לאשה מה־זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל׃

15

1 הנה אני שולח לכם את אליה הנביא
לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא׃
2 והשיב לב אבות אל בנים
ולב בנים אל אבותם
פן־אבוא והכיתי את־הארץ
חרם׃ 3 כי הנה יהוה יצא מן־המקום
והורד על־במתי ארץ׃ 4 זכרו תורת
משה עבדי אשר צויתי אתו בחרב
על־כל־ישראל חקים ומשפטים׃ 5 הנה
אנכי שלח לכם את־אליה הנביא
לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא׃
6 והשיב לב אבות על־בנים
ולב בנים על־אבותם
פן־אבוא והכיתי את־הארץ
חרם׃ 7 כי אמר יהוה צבאות
לאמר׳ הנה אנכי מלך
ארם׳ ובן־הדד׳ מלך
ישראל׳ ויעלו׳ ארם׳
בחיל׳ ויכו׳ בו׳ בארם׃
8 ויעל מלך ארם׳ ויכו׳
בישראל׳ ויעלו׳ ויכו׳
בחרמה׃ 9 ויעל׳ אחיה
השלני׳ ויתיצב׳ לקראתו
בדרך׳ ואחיה׳ מתכסה
בשלמה׳ חדשה׳ ואתו׳
שני׳ בלבד׃ 10 ויתפשׂ
אחיה׳ בשלמה׳ החדשה׳
ויקרע׳ אתה׳ שתים׳
עשר׳ קרעים׃ 11 ויאמר׳
לירבעם׳ קח׳ לך׳ עשרה
קרעים׳ כי׳ כה׳ אמר׳
יהוה׳ אלהי׳ ישראל׳
הנני׳ קרע׳ את׳
הממלכה׳ מיד׳
שלמה׳ ונתתי׳
לך׳ את׳ עשרת׳
השבטים׃ 12 ולו׳
יהיה׳ שבט׳ אחד׳
למען׳ עבדי׳ דוד׳
ולמען׳ ירושלם׳
העיר׳ אשר׳
בחרתי׳ בה׳
מכל׳ שבטי׳
ישראל׃ 13 אעשה׳
את׳ הרעה׳
הזאת׳ בימי׳
דוד׳ אבי׳
אך׳ בימי׳
בנו׳ אקרע׳
את׳ הממלכה׳
מידו׳ ונתתי׳
אתה׳ לעבד׳
לירבעם׳ בן׳
נבט׃ 14 ולשלמה׳
אעשה׳ שבט׳
אחד׳ למען׳
עבדי׳ דוד׳
ולמען׳ ירושלם׳
העיר׳ אשר׳
בחרתי׳ בה׳
מכל׳ שבטי׳
ישראל׃ 15 והיה׳
אם׳ תשמע׳
לכל׳ אשר׳
אצוך׳ והלכת׳
בדרכי׳ ועשית׳
הישר׳ בעיני׳
לשמר׳ חקי׳
ומצותי׳ כאשר׳
עשה׳ דוד׳
עבדי׳ והיה׳
עמך׳ אם׳
תשמע׳ אל׳
כל׳ אשר׳
אצוך׳ ול

1 ܐܦܝܣܛܘܠܐ ܕܝܠܝ ܡܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܠܬܪܝܨܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܒܘܢ ܘܕܡܫܬܠܚܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܒܘܢ ܗܘܝܢ ܠܡܫܪܝܬܐ ܕܚܝܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܢ ܗܘ ܕܐܬܝܠܕ ܡܢ ܡܪܝܡ ܕܒܬܘܠܬܐ ܕܐܝܟ ܕܡܬܝܕܥ ܠܝ ܕܠܐ ܝܕܥܬܝ ܓܒܪܐ ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܝ ܒܪܐ ܕ

7 ולא לבד הבתים הם גם
לומדים להיות עצלות
הולכות מבית לבית ולא
עצלות בלבד אלא גם
מדברות דברים שאינם
ראויים לדבר ומדברות
בסקרנות על מה שלא
נאמר לן ולא נאמר לן
8 לכן רצוי שהנערות
הצעירות יתחתנו
ויולדו בנים ובנות
ויהיו עקרות בבית
ולא יתנו לאויב
9 אפילו לא מילה
רעה אחת לדבר
נגדנו 10 כבר
הלכו כמה מן
הנערות אחרי
השטן 11 אם
מאמינה אישה
נאמנה יש לה
אלמנות
12 אבל
הנערות
הצעירות
אל תקבל
אותן
לרשימת
האלמנות
כי אם
תתחתנה
ויולדו
בנים
ובנות
13 ואם
לא
תתחתנה
הן
ילמדו
לבטל
מלאכה
ולא
לבטל
מלאכה
בלבד
אלא
גם
לדבר
דברים
שאינם
ראויים
לדבר
14 לכן
רצוי
שהנערות
הצעירות
יתחתנו
ויולדו
בנים
ובנות
ויהיו
עקרות
בבית
ולא
יתנו
לאויב
15 כבר
נמצאו
כמה
מן
הנערות
אחרי
השטן
16 אם
מאמינה
אישה
נאמנה
יש לה
אלמנות
בבית
אל
תקבל
אותן
לרשימת
האלמנות
אבל
הנערות
הצעירות
אל
תקבל
אותן
לרשימת
האלמנות
כי
אם
תתחתנה
ויולדו
בנים
ובנות
17 כל
הזקנים
הנאמנים
ראויים
לכבוד
מיוחד
אבל
הזקנים
הרעים
אל
יקבלו
כבוד
מיוחד
18 הכתוב
אומר
לא
תחסום
שור
דש
ולא
תאסר
לחם
לבהמה
19 אל
תקבל
תלונה
נגד
זקן
אלא
אם
כן
יש
לפחות
שני
עדים
20 הזקנים
הלא
נאמנים
יש
לגנות
אם
הם
חוטאים
לפני
כולם
כדי
שגם
אחרים
ייראו
21 אני
מצווה
לפניך
לפני
אלוהים
ולפני
ישוע
המשיח
ולפני
המלאכים
הנבחרים
שלא
תעשה
דבר
מתוך
משוא
פנים
22 אל
תסמוך
ידיך
על
אדם
אחר
אל
תהיה
שותף
לחטאים
של
אחרים
שמר
את
עצמך
טהור
23 אל
תשתה
מים
בלבד
אלא
תן
לגוף
שלך
יין
מעט
בגלל
מחלות
24 חטאים
מסוימים
ברורים
לכל
ואין
צורך
לגנות
אותם
אבל
חטאים
אחרים
מתגלים
רק
אחרי
זמן
25 גם
מעשים
טובים
ברורים
לכל
ואי
אפשר
שיישארו
חבויים

6 אל
תכריח
עבד
לעבוד
אדונו
אם
הוא
מאמין
2 אם
הם
נוצרים
אל
יבזו
אדונם
אלא
יכבדו
אדונם
יותר
מקודם
כי
הם
אחים
3 אם
מישהו
מלמד
דברים
אחרים
ואינו
מקבל
את
דברי
אדוננו
ישוע
המשיח
4 הוא
מלא
גאווה
ואינו
יודע
כלום
אל
תקבל
אותו
לרשימת
המלמדים
5 אל
תקבל
אותו
לרשימת
המלמדים
כי
מדבר
נגדך
אם
אינך
מכיר
לו
6 אלוהים
נתן
לנו
שני
דברים
יקרים
מאוד
אמונה
ומלמדים
7 אל
תקבל
אותו
לרשימת
המלמדים
אם
אינך
מכיר
לו
8 אם
יש
לנו
אוכל
ובגדים
אל
נבקש
לקבל
יותר
9 אל
תבקש
לקבל
יותר
אם
אינך
מכיר
לו
10 אם
אינך
מכיר
לו
אל
תקבל
אותו
לרשימת
המלמדים
אל
תקבל
אותו
לרשימת
המלמדים
אם
אינך
מכיר
לו
11 אבל
אם
אינך
מכיר
לו
אל
תקבל
אותו
לרשימת
המלמדים
אם
אינך
מכיר
לו
12 אל
תבקש
לקבל
יותר
אם
אינך
מכיר
לו
אל
תקבל
אותו
לרשימת
המלמדים
אם
אינך
מכיר
לו
13 אל
תקבל
אותו
לרשימת
המלמדים
אם
אינך
מכיר
לו
14 אל
תקבל
אותו
לרשימת
המלמדים
אם
אינך
מכיר
לו
15 אם
אינך
מכיר
לו
אל
תקבל
אותו
לרשימת
המלמדים
16 אם
אינך
מכיר
לו
אל
תקבל
אותו
לרשימת
המלמדים
אם
אינך
מכיר
לו
17 אל
תבקש
לקבל
יותר
אם
אינך
מכיר
לו
18 אל
תקבל
אותו
לרשימת
המלמדים
אם
אינך
מכיר
לו
19 אל
תקבל
אותו
לרשימת
המלמדים
אם
אינך
מכיר
לו
20 אל
תקבל
אותו
לרשימת
המלמדים
אם
אינך
מכיר
לו
21 אם
אינך
מכיר
לו
אל
תקבל
אותו
לרשימת
המלמדים
אם
אינך
מכיר
לו

5 אל
תוכיח
זקן
אלא
בכבוד
אל
תוכיח
לא
לנערים
אלא
בכבוד
אל
תוכיח
לא
לנערות
אלא
בכבוד
אל
תוכיח
לא
לנערים
אלא
בכבוד
אל
תוכיח
לא
לנערות
אלא
בכבוד
2 אם
לא
לנערות
אלא
בכבוד
3 אם
לא
לנערות
אלא
בכבוד
4 אם
לא
לנערות
אלא
בכבוד
5 אם
לא
לנערות
אלא
בכבוד
6 אם
לא
לנערות
אלא
בכבוד
7 אם
לא
לנערות
אלא
בכבוד
8 אם
לא
לנערות
אלא
בכבוד
9 אם
לא
לנערות
אלא
בכבוד
10 אם
לא
לנערות
אלא
בכבוד
11 אם
לא
לנערות
אלא
בכבוד
12 אם
לא
לנערות
אלא
בכבוד
13 אם
לא
לנערות
אלא
בכבוד
14 אם
לא
לנערות
אלא
בכבוד
15 אם
לא
לנערות
אלא
בכבוד
16 אם
לא
לנערות
אלא
בכבוד
17 אם
לא
לנערות
אלא
בכבוד
18 אם
לא
לנערות
אלא
בכבוד
19 אם
לא
לנערות
אלא
בכבוד
20 אם
לא
לנערות
אלא
בכבוד
21 אם
לא
לנערות
אלא
בכבוד
22 אם
לא
לנערות
אלא
בכבוד
23 אם
לא
לנערות
אלא
בכבוד
24 אם
לא
לנערות
אלא
בכבוד
25 אם
לא
לנערות
אלא
בכבוד

(aiōnios g166) (aiōnios g166) (aiōnios g166) (

8

אחרי הדברים האלה היה דבר ה׳ אל אברם
במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך
שכרך הרבה מאד׃ 2 ויאמר אברם אדני
יהוה מה תתן לי ואנכי הולך ערירי
ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר׃ 3 ויאמר
אברם הן לי לא נתת זרע והנה בן ביתי
יורש אותי׃ 4 והנה דבר יהוה אליו לאמר
לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא
יירשך׃ 5 ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט
נא השמימה וספר הכוכבים אם תוכל
לספר אותם ויאמר לו כה יהיה זרעך׃ 6
והאמן ביהוה והחשבה לו צדקה׃ 7 ויאמר
אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים
לתת לך את הארץ הזאת לרשתה׃ 8 ויאמר
אדני יהוה במה אדע כי אירשנה׃ 9 ויאמר
אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת
ואיל משלש ותור וגוזל׃ 10 ויקח לו את כל
אלה ויבתר אתם בתוך ואת הציפר לא בתר
חצי׃ 11 וירד העיט על הפגרים ויגרש
אברם אתם׃ 12 ויהי השמש לבוא ותרדמה
נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדלה
נפלת עליו׃ 13 ויאמר לאברם ידע תדע כי
גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום
וענו אתם ארבע מאות שנה׃ 14 וגם את
הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו
ברכש גדול׃ 15 ואתה תבוא אל אבתיך
בשלום תקבר בשיבה טובה׃ 16 ודור
רביעי ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי
עד הנה׃ 17 והיה השמש בא והערפל היה
והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין
הגזרים האלה׃ 18 ביום ההוא כרת יהוה
את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את
הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדול
נהר פרת׃ 19 את הקני והקנזי והקדמני
והחתי והפרזי והרפאים׃ 20 והאמרי
והכנעני והגרגשי והיבוסי׃

9

ויאמר אל אברם אל תירא אנכי מגן לך
שכרך הרבה מאד׃ 2 ויאמר אברם אדני
יהוה מה תתן לי ואנכי הולך ערירי
ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר׃ 3 ויאמר
אברם הן לי לא נתת זרע והנה בן ביתי
יורש אותי׃ 4 והנה דבר יהוה אליו לאמר
לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך
הוא יירשך׃ 5 ויוצא אתו החוצה ויאמר
הבט נא השמימה וספר הכוכבים אם תוכל
לספר אותם ויאמר לו כה יהיה זרעך׃ 6
והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה׃ 7 ויאמר
אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים
לתת לך את הארץ הזאת לרשתה׃ 8 ויאמר
אדני יהוה במה אדע כי אירשנה׃ 9 ויאמר
אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת
ואיל משלש ותור וגוזל׃ 10 ויקח לו את כל
אלה ויבתר אתם בתוך ואת הציפר לא בתר
חצי׃ 11 וירד העיט על הפגרים ויגרש
אברם אתם׃ 12 ויהי השמש לבוא ותרדמה
נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדלה
נפלת עליו׃ 13 ויאמר לאברם ידע תדע כי
גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום
וענו אתם ארבע מאות שנה׃ 14 וגם את
הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו
ברכש גדול׃ 15 ואתה תבוא אל אבתיך
בשלום תקבר בשיבה טובה׃ 16 ודור
רביעי ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי
עד הנה׃ 17 והיה השמש בא והערפל היה
והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין
הגזרים האלה׃ 18 ביום ההוא כרת יהוה
את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את
הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדול
נהר פרת׃ 19 את הקני והקנזי והקדמני
והחתי והפרזי והרפאים׃ 20 והאמרי
והכנעני והגרגשי והיבוסי׃

לבנה אחרונה לבנה ולבונה אלה, עשרה שבלים ובכרים
8 ומלאה מאתים
שקלים סולת בשמן מעורבת לשני העשרונים למנחה
9 ולבונה מלבדה
אל מזבח אחד לריח ניחוח אשה הוא לה׳ ואת הכבש
השני תעשה
חטאת ואת האיל לשלמים, מלבד סל המצות אשר לפני
10 ה׳ ויקרבם
הכהן לפני ה׳ ועשה את חטאתו ואת עולתו
11 ואת האיל יעשה
זבח שלמים לה׳ על סל המצות ועשה הכהן את מנחתו
ואת נסכו
12 ולקח הכהן מדם האשם ונתן על תנוך אזן
המטהר הימנית
ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית
13 והזה הכהן
מן השמן אל כף יד השמאלית ויצק השמן אל כף יד
הכהן הימנית
14 והקשה הכהן את אצבעו הימנית מן השמן אשר
על כפו ונתן
מן השמן אשר על כפו על תנוך אזן המטהר הימנית
ועל בהן ידו
הימנית ועל בהן רגלו הימנית, אל דם האשם
15 ויתר השמן
אשר על כפו יצק הכהן על כף יד הכהן השמאלית
16 וטבל הכהן
אצבעו הימנית בשמן אשר על כפו הזה שבע פעמים
לפני ה׳
17 ומן השמן אשר על כפו יתן הכהן על תנוך אזן
המטהר הימנית
ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית, על דם
האשם
18 והיתר בשמן אשר על כפו יתן הכהן על ראש
המטהר וכפר
עליו הכהן לפני ה׳
19 ועשה הכהן את החטאת וכפר על המטהר
מטמאתו ואחר
שחט את העולה
20 והעלה הכהן את העולה והמנחה המזבחה
וכפר עליו הכהן
וטהר
21 ואם דל הוא ואין ידו משגת ולקח כר אחד
לאשם לתנופה
לכפר עליו ועשרון סלת אחד בלול בשמן למנחה
ולג שמן
22 ושתי תרים או שני בני יונה אשר תשיג ידו
והיה האחד
חטאת והאחד עולה
23 והביא אתם ביום השמיני לטהרתו
אל הכהן אל פתח
אהל מועד לפני ה׳
24 ולקח הכהן את כר האשם ואת לג השמן
והניף אתם הכהן
תנופה לפני ה׳
25 ושחט את כר האשם ולקח הכהן מדם האשם
ונתן על תנוך
אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן
רגלו הימנית
26 ומן השמן יצק הכהן על כף יד הכהן השמאלית
27 והזה הכהן
באצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו שבע פעמים
לפני ה׳
28 ומן השמן אשר על כפו יתן הכהן על תנוך אזן
המטהר הימנית
ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית, אל
מקום דם האשם
29 והיתר השמן אשר על כפו יתן על ראש המטהר
לכפר עליו לפני ה׳
30 ועשה את התור או מן בני היונה מאשר תשיג ידו
31 את אשר תשיג ידו
חטאת ואת האחד עולה על המנחה והכפר הכהן
לפני ה׳ על
הטמא בזאת אשר לו נגע צרעת אשר לא תשיג ידו
לטהרתו
32 (aiōn g165) זאת תורת אשר בו נגע צרעת
אשר לא תשיג ידו
לטהרתו ויקרבהו לפני ה׳ ביום טהרתו אל פתח
אהל מועד
33 ודבר ה׳ אל משה ואל אהרן לאמר,

12

לאמר אל בני
ישראל ואמרת אליהם, איש איש כי יהיה זב
מבשרו זובו
טמא הוא
2 אדם אדם כי יהיה בבשרו שאת או ספחת או
בהרת והיה
בעור בשרו לנגע צרעת והובא אל אהרן הכהן או
אל אחד
מבניו הכהנים
3 וראה הכהן את הנגע בעור הבשר ושער בנגע
הפך לבן ומראה
הנגע עמק מעור בשרו נגע צרעת הוא וראה הכהן
אתו וטמא
4 ואם בהרת לבנה היא בעור בשרו ועמק אין
מראה מן העור
והשער לא הפך לבן והסגיר הכהן את הנגע שבעת
ימים
5 וראה הכהן ביום השביעי והנה עמד הנגע בעיניו
לא פשה הנגע
בעור ואם פשה הנגע בעור אחר הסגיר הכהן
שבעת ימים
6 וראה הכהן ביום השביעי פעם שנית והנה כהה
הנגע ולא פשה
הנגע בעור וטהר הכהן אתו מגע הוא ובגדיו
וכבס בגדיו וטהר
7 ואם פשה פשה הנגע בעור אחרי הראות אתו אל
הכהן לטהרתו
נראה אל הכהן
8 ראה הכהן והנה פשה הנגע בעור וטמא אתו
הוא צרעת

1 1 And it came to pass in the days when the judges ruled, that there was a famine in the land. And a man of Beth-lehem-judah went to sojourn in the country of Moab, he, and his wife, and his two sons. 2 And the name of the man was Elimelech, and the name of his wife Naomi, and the name of his two sons Mahlon and Chilion, Ephrathites of Beth-lehem-judah. And they came into the country of Moab, and continued there. 3 And Elimelech Naomi's husband died; and she was left, and her two sons. 4 Who married women of the Moabites, the name of the one was Orpah, and the name of the second was Ruth: and they dwelled there about ten years. 5 And Mahlon and Chilion died also both, and the woman was left of her two sons and her husband. 6 Then she arose with her daughters-in-law, that she might return from the country of Moab: for she had heard in the country of Moab how that the LORD had visited his people in giving them bread. 7 Wherefore she went forth out of the place where she was, and her two daughters-in-law with her; and they went on the way to return unto the land of Judah. 8 And Naomi said unto her two daughters-in-law, Go, return each to her mother's house: the LORD deal kindly with you, as ye have dealt with the dead, and with me. 9 The LORD grant you that ye may find rest, each of you in the house of her husband. Then she kissed them; and they lift up their voice, and wept. 10 And they said unto her, Surely we will return with thee unto your people. 11 And Naomi said, Turn again, my daughters: why will ye go with me? are there yet any more sons in my womb, that they may be your husbands? 12 Turn again, my daughters, go your way; for I am too old to have an husband. If I should say, I have hope, if I should even have an husband also, and should also bear sons; 13 Would ye stay for them till they were grown? would ye stay for them from having husbands? nay, my daughters, for it grieveth me much for your sakes, that the hand of the LORD is gone out against me. 14 Then they lift up their voice, and weep again: and Orpah kissed her mother-in-law; but Ruth clave unto her. 15 And she said, Behold, thy sister-in-law is gone back unto her people, and unto her gods: return thou after thy sister-in-law. 16 And Ruth said, Entreat me not to leave thee, or to return from following after thee: for whither thou goest, I will go; and where thou lodgest, I will lodge: thy people shall be my people, and thy God my God: 17 Where thou diest, will I die, and there will I be buried: the LORD do so to me, and more also, if ought but death part thee and me. 18 When she saw that she was stedfastly minded to go with her, then she left speaking unto her. 19 So they two went until they came to Beth-lehem. And it came to pass when they came to Beth-lehem, that all the city was moved about them, and they said, Is this Naomi? 20 And she said unto them, Call me not Naomi, call me Mara: for the Almighty hath dealt very bitterly with me. 21 I went out full, and the LORD hath brought me home again empty: why call ye me Naomi, seeing the LORD hath testified against me, and the Almighty hath afflicted me? 22 So Naomi returned, and Ruth the Moabitess, her daughter-in-law, with her, which returned out of the country of Moab: and they came to Beth-lehem in the beginning of barley harvest.

2 1 And she had a kinsman of her husband's family, a mighty man of wealth, of the family of Elimelech; and his name was Boaz. 2 And Ruth the Moabitess said unto Naomi, Let now me go to the field, and glean ears of corn after him in whose sight I shall find favour. And she said unto her, Go, daughter. 3 And she went, and came, and gleaned in the field after the reapers: and her chance was to light on a part of the field belonging unto Boaz, who was of the family of Elimelech. 4 And, behold, Boaz came from Beth-lehem, and said unto the reapers, The LORD be with you. And they answered him, The LORD bless thee. 5 Then said Boaz unto his servant that was set over the reapers, Whose damsel is this? 6 And the servant that was set over the reapers answered and said, It is the Moabitish damsel that came back with Naomi out of the country of Moab: 7 She said, I pray you, let me glean and gather after the reapers among the sheaves: so she came, and hath continued even from the morning until now, that she tarried a little in the house. 8 Then said Boaz unto Ruth, Hearest thou not, daughter? Go not glean in another field, neither go from hence, but abide fast by my maidens: 9 Let your eyes be on the field that they do reap, and go thou after them: have I not charged the young men that they shall not touch thee? and when thou art athirst, go unto the vessels, and drink of that which the young men have drawn. 10 Then she fell on her face, and bowed herself to the ground, and said unto him, Why have I found favour in your eyes, that you should take knowledge of me, seeing I am a stranger? 11 And Boaz answered and said unto her, It has been shewed me, all that you have done unto your mother-in-law since the death of your husband: and how you have left your father and your mother, and the land of your birth, and have come unto a people which you knew not heretofore. 12 The LORD recompense your work, and a full reward be given you of the LORD God of Israel, under whose wings you are come to trust. 13 Then she said, Let me find favour in your sight, my lord; for you have comforted me, and for you have spoken friendly unto your handmaid, though I be not like unto one of your handmaidens. 14 And Boaz said unto her, At mealtime come you hither, and eat of the bread, and dip your morsel in the vinegar. And she sat beside the reapers: and he reached her parched corn, and she did eat, and left. 15 And when she arose to glean, Boaz commanded his young men, saying, Let her glean even among the sheaves, and reproach her not: 16 And also let fall some handfuls of purpose for her, and leave them, that she may glean, and rebuke her not. 17 So she gleaned in the field until the evening, and beat out what she had gleaned: and it was about an ephah of barley. 18 And she took it up, and went into the city: her mother-in-law saw what she had gleaned: and she brought forth, and gave to her her mother-in-law what she had left after she was sufficiently refreshed. 19 And her mother-in-law said unto her, Where have you gleaned to-day? and where wrought you? blessed be he that did take knowledge of you. And she showed her mother-in-law with whom she had wrought, and said, The man's name with whom I wrought to-day is Boaz. 20 And Naomi said unto her daughter-in-law, Blessed be he of the LORD, who has not left off his kindness to the living and to the dead. And Naomi said unto her, The man is near of kin unto us, one of our next kinsmen. 21 Moreover Ruth the Moabitess said, He said unto me also, You shall keep fast by my young men, until they have ended all my harvest. 22 And Naomi said unto Ruth her daughter-in-law, It is good, my daughter, that you go out with his maidens, that they meet you not in any other field. 23 So she kept fast by the maidens of Boaz to glean unto the end of barley harvest and of wheat harvest; and she dwelt with her mother-in-law.

מעשים ומופתים ואותות אשר עשה אלהים
בתוכם בידם כאשר אתם יודעים׃ 23 את
זה נתון בעצת אלהים ודעתו ואתם לקחתם
ותלו ביד רשעים והרגתם׃ 24 אשר אלהים
הקים אותו בעבור שחרר מחבלי המות כי
לא יכול היות שיאחז בו׃ 25 כי דוד אמר
עליו ראיתי ה׳ לנגדי תמיד כי הוא מימיני
בל אמוט׃ 26 לכן שמח לבי ותגל רוחי
אף בשרי ישכן לבטח׃ 27 כי לא תעזב
נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת׃
28 הודעת לי דרכי חיים תמלאני שמחה
את פניך׃ 29 אחי אנשים אמר אליהם
בחפשות אל אבינו דוד כי מת הוא וקבור
ומצבתו אתנו עד היום הזה׃ 30 ואיש
הנביא הוא וידע כי נשבע אלהים לו
בשבועה לשים מן פרי מתניו לשבת על
כסאו׃ 31 וגם ראה מראש ויגד לאמר
לא עזב נפשו לשאול ולא ראה בשר
אמר אל אדני לאמר׃

4

ישב לימין אלהים׃ 32 ואת הנה אנכי
מעיד כי אמת הדבר׃ 33 ואל ימין אלהים
נשא ואת רוח הקדש אשר הבטיח אל
אבינו שפך הנה אתם ראיתם ושמעתם׃
34 כי לא דוד עלה אל השמים ויאמר
אמר אדני לאדני שב לימיני׃ 35 עד
אשית אויביך הדם לרגליך׃ 36 ודע
כל בית ישראל כי אל אמת הקים את
אדון הזה אשר אתם תלתם׃ 37 ובשמעם
את הדבר הזה נכאבו לבם ויאמרו אל
אחי אנשים מה נעשה׃ 38 ויאמר אליהם
פיטרוס שובו ותנו איש מכם לטבל
בשם אדון ישוע המשיח לסליחת חטאיכם
ותקבלו מתנת רוח הקדש׃ 39 כי לכם
ולבניכם ולכל הרחוקים אשר יקרא אל
אדנינו׃ 40 ובדברים אחרים הרבה הוכיח
ויעד לאמר הנצלו מן הדור הרע הזה׃
41 ואלה אשר קבלו דברו הוטבל איש
איש ונוספו ביום ההוא כשלשת אלפי
נפש׃ 42 ויהי אל לבם יראת אלהים
ויתמידו בתורת השליחים ובחברה
ובפרוס הלחם ובתפלות׃ 43 ויהי יראת
אלהים אל כל נפש ומופתים ואותות
רבים נעשו בידי השליחים׃ 44 וכל
המאמינים היו יחד ויהי להם הכל
משותף׃ 45 ואת אחוזתם ורכושם
מכרו ויחלקו לכל איש כפי אשר יחסר
לו׃ 46 ויומם יומם היו מתאספים
בבית המקדש ובבתים לחם יחד ויאכלו
בשמחה ובתם לב׃ 47 ויהללו את אלהים
ויהי חן אל כל העם ואדני יוסיף אל
הנצלים ביום ההוא׃

5

ויהי אז אנשים אחדים ובתם אנניה
ושפירה אשתו ויקנו שדה׃ 2 ויגנוב מן
הכסף בהסכמת אשתו ויביא חלק מן
הכסף ויניחו לרגלי השליחים׃ 3 ויאמר
אליו פיטרוס אנניה מדוע מלא שטן
את לבך לכזב לרוח הקדש ולגנוב מן
הכסף אשר נתן לך׃ 4 הלא בטרם מכרו
היה לך ואחר מכרו היה בידך מדוע
שמת את הדבר הזה בלבך לא כזבת
לבני אדם כי אם לאלהים׃ 5 ויהי
בשמעו את הדבר הזה ויפל ארצה ויגוע
ויגדל פחד גדול על כל אשר שמעו
את הדבר׃ 6 ויקומו הבחורים ויכסו
אותו ויוציאו אל מחוץ לעיר ויקברו
אותו׃ 7 ויהי אחרי כן כשלש שעות
ואשתו לא ידעה את אשר נעשה׃
8 ויאמר אליה פיטרוס הגידי לי
הבמחיר הזה נתן לכם שדה׃ 9 ויאמר
אליה מדוע הסכמתם יחד לנסות את
רוח אדני הנה רגלי הקברים אשר
קברו את בעלך פתח אל דלתך ויוציאוך
גם אותך׃ 10 ותפל מיד לרגליו ותגוע
ויבאו הבחורים ויראו כי מתה ויוציאוה
אל מחוץ לעיר ויקברוה אל יד בעלה׃
11 ויגדל פחד גדול בכל הקהל ובכל
אשר שמעו את הדבר הזה׃ 12 ובידי
השליחים נעשו אותות ומופתים רבים
בתוך העם ויהי כולם יחד בעזרת שלמה
ואיש מן האנשים לא יעז לבוא אל
הקהל׃ 13 ובכל זאת הלכו אנשים
ויתחברו אל הקהל ויגדל מספר
האנשים׃ 14 ויהי אז אנשים ונשים
מרבים מאמינים בה׳ ויוסיפו אל
הקהל׃ 15 ויעבירו אנשים חולים
לחוצות ויניחו אותם על מטות ועל
יצועים לעבור בצל פיטרוס אולי
יגיע אליהם׃ 16 ויבאו גם אנשים
מערי סביבות ירושלים ויביאו חולים
ומעוני רוחות ויבראו כולם׃ 17 ויקם
הכהן הגדול ואשר עמו אשר מן הכת
הצדוקים ויקנא מאד׃ 18 ויתפשו את
השליחים ויתנם בבית הסוהר׃ 19 ומלאך
ה׳ בלילה ויפתח דלתות בית הסוהר
ויוציאם ויאמר׃ 20 לכו עמדו בבית
המקדש ודברו אל העם את כל דברי
החיים׃ 21 ויבינו לדבר ויבאו אל
בית המקדש ויעמדו ויתפללו׃ 22 ובעלי
הכהן הגדול ואשר עמו ויקראו אל
הסנהדרין ואת כל זקני בני ישראל
ויבאו אל בית הסוהר׃ 23 ויבקשו את
השליחים ולא מצאו בבית הסוהר ויבאו
ויגידו׃ 24 ויהי כשמע הכהן הגדול
ושר הצבא ואנשי הכהונה ויתמהו
מאד׃ 25 ויבא איש אחד ויגד אליהם
לאמר הנה האנשים אשר שמתם בבית
הסוהר עמדים בבית המקדש ומלמדים
את העם׃ 26 אז הלך שר הצבא ואנשיו
ויביאם בלי אנס כי יראו מן העם
פן יסקלו אותם׃ 27 ויביאו אותם
ויעמידו לפני הסנהדרין ויאמר הכהן
הגדול׃ 28 הלא אסרנו אתכם אזהרה
לבלתי לדבר בשם הזה ואולם הנה
מלאתם את ירושלים בתורתכם ורצונכם
לבא עלינו בדם האיש הזה׃ 29 ויען
פיטרוס ויאמר אל אדון אנחנו נשמע
לאלהים ולא לבני אדם׃ 30 אלהי אבותינו
הקים את ישוע אשר תליתם אותו על
עץ׃ 31 ואת אדון ומושיע הרים אל
ימינו לתת לישראל תשובה וסליחת
חטאים׃ 32 ואנחנו עדים לדברים
אלה ורוח הקדש אשר נתן אלהים
לשומעי מצותיו׃ 33 ויחרו אפם
ויתיעצו להרגם׃ 34 ויקם איש אחד
בסנהדרין ושמו גמליאל מורה לתורה
נכבד בעם ויצו להוציא את האנשים
מחוץ לבית הסוהר׃ 35 ויאמר אליהם
אנשי ישראל הזהרו לכם אל אדם אלה
מה אתם עתידים לעשות׃ 36 כי לפני
הימים האלה קם תודס לאמר כי הוא
גדול ואל אליו הצטרפו מספר אנשים
ויהרגו אותו ונפוצו כל אשר שמעו
אליו ונאבדו׃ 37 אחרי הימים ההם
קם יהודה הגלילי ויסת אל אחריו
אנשים רבים ויאבד גם הוא ונפוצו כל
אשר שמעו אליו׃ 38 ועתה אמר אליכם
הרחיקו מן האנשים האלה ואל תגעו
בהם כי אם יהיה עצה הזאת ומעשה
הזה מאת אדם ויתפרר׃ 39 ואם מאת
אלהים הוא לא תוכלו לפרר אותם
פן תמצאו כי אם נלחמתם עם אלהים
ויסכימו אליו׃ 40 ויקראו אל השליחים
ויכום ויצו לבלתי לדבר בשם ישוע
ויעזבם׃ 41 ויצאו השליחים מלפני
הסנהדרין שמחים כי נחשבו לראויים
לסבל בעד שם ישוע׃ 42 ויומם יומם
היו מתאספים בבית המקדש ובבתים
ומבשרים את הבשורה׃

6

ובימים ההם כאשר הלכו תלמידים
לרבות ויהי תלונה מן היונים אל
העברים כי אלמנותיהם נמנעו מחלק
היומי׃ 2 ויקראו אל אחיהם אל אחר
אשר הלכו אל הקהל ויאמרו לא ראוי
לנו כי נעזב את דבר אלהים ונשרת
לשלחנות׃ 3 ועתה אחי בחרו לכם
מתוככם אנשים אנשי שם חכמים
ומלאים רוח הקדש ונתן אותם על
הדבר הזה׃ 4 ואנחנו נעבוד את אלהים
ונלמד את דבר אלהים׃ 5 ויטב הדבר
לפני כל הקהל ויבחרו את אסטפנוס
איש אמונה ומלא רוח הקדש ואת פילפוס
ואת פרוכרוס ואת ניקנור ואת תימון
ואת פרמנס ואת נקולאוס גר אנטיוכי
אשר נגש אל הדת׃ 6 ויעמידו אותם
לפני השליחים ויתפללו ויסמכו עליהם
את ידיהם׃ 7 ודבר אלהים הלך ורב
ומספר התלמידים בירושלים מאד מאד
וגם הכהנים רבו מאד לשמוע אל
האמונה׃ 8 ואסטפנוס מלא אמונה
וכח עשה מופתים ואותות גדולים
בעם׃ 9 ויקומו אנשים מבית הכנסת
הנקרא בית הכנסת בני לברטינים
ובני קורנים ובני אלכסנדרים ואנשים
מבני קילקיה ומבני אסיה ויתוכחו
עם אסטפנוס׃ 10 ולא יכלו לעמוד
בחכמתו ובדבר אשר דבר בו׃ 11 ויסיתו
אנשים לאמר שמענו אותו מדבר דברי
גדופים אל משה ואל אלהים׃ 12 ויסיתו
את העם ואת הזקנים ואת הסופרים
ויבאו אל אסטפנוס ויתפשו אותו
ויביאו אל הסנהדרין׃ 13 ויעמידו
עדי שקר לאמר׃ 14 אנחנו שמענו
אותו אומר כי ישוע הנצרי יהרס את
המקום הזה ושנה את המנהגים אשר
נתן לנו משה׃ 15 ויביטו אליו כל
הישבים בסנהדרין ויראו כי פניו
כפני מלאך׃

7

ויאמר הכהן הגדול האמת כן
הדברים׃ 2 ויאמר אסטפנוס אחים
ואבות שמעו נא אל אלהי הכבוד
נראה אל אברהם אבינו בהיותו
בארם נהרים בטרם ישב בחרן׃
3 ויאמר אליו לך מארצך ומולדתך
ולך אל הארץ אשר אראך׃ 4 אז
יצא מארץ כשדים וישב בחרן
ומשם הרה אל הארץ הזאת אשר
אתם יושבים בה׃ 5 ולא נתן לו
בה נחלה ולא כף רגל ויבטח
לתת לו לאחוזה ולזרעו אחריו
אחר אין לו בן׃ 6 ויאמר אל
אברהם כי גר יהיה זרעך בארץ
נכרים ועבדוהו וענו אתו ארבע
מאות שנה׃ 7 ואת הגוי אשר
יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו
ועבדוני במקום הזה׃ 8 ויתן לו
ברית המולה ויולד את יצחק
וימולהו ביום השמיני ויצחק
הוליד את יעקב ויעקב הוליד
את שנים עשר אבות׃ 9 ואבות
הקנאו את יוסף וימכרו אותו
מצרים ואלהים היה אתו׃ 10 ויצל
מכל צרותיו ויתן חן וחכמה
לפני פרעה מלך מצרים ויפקדהו
על מצרים ועל כל ביתו׃ 11 ויבא
רעב בכל ארץ מצרים וכנען
ותכון גדול ולא מצאו אבותינו
מזון׃ 12 ויהי כי שמע יעקב כי
יש שבר במצרים ויבא אבותינו
בפעם הראשונה׃ 13 ובפעם השנית
נודע יוסף אל אחיו ונודע מולדת
יוסף אל פרעה׃ 14 ויקרא יוסף
אל אביו יעקב ואל כל מולדתו
שבעים ושבע נפש׃ 15 ויעל יעקב
מצרים וגם הוא ואבותינו׃ 16 ויעלו
אל שכם ויקברו בקבר אשר קנה
אברהם בכסף מאת בני חמור אבי
שכם׃ 17 ובקרב הימים אשר הגיע
מועד אשר נשבע אל אברהם אל
אבינו׃ 18 ויגדל העם ויהי לרב
במצרים׃ 19 ויתחכם הוא אל מולדתנו
ויענה אבותינו לשלך ילדיהם
לבלתי חיות׃ 20 בעת ההיא נולד
משה ויהי יפה לאלהים ויגדל שלשה
חדשים בבית אביו׃ 21 ובשלכו אותו
אל היאור לקחתו בת פרעה ותגדלהו
לה לבן׃ 22 ויחכם משה בכל חכמת
מצרים ויהי גדול בדברים ובמעשיו׃
23 ויהי בהמלאת לו ארבעים שנה
ותעל על לבו לבקר את אחיו בני
ישראל׃ 24 ויראה איש מצרי מכה
לעברי ויתנקם לנעשק ויך את המצרי
ויכהו׃ 25 ויחשב כי אחיו יבינו כי
אלהים יתן בידו לתת תשועה לעמו
ולא הבינו׃ 26 ויראה ביום המחרת
ויתיצב אל אנשים אחים ויאמר אל
מה תרעו אחים׃ 27 ודוחה את רעהו
ויאמר מי שמך לשר ולשופט עלינו
הלהרגני אתה אמש׃ 28 ויברח משה
בדבר הזה׃ 29 ויגר משה בארץ
מדין אשר ילד שני בנים׃ 30 ויהי
אחרי מלאת לו ארבעים שנה ויראה
אליו מלאך ה׳ בלהבת אש בסנה
בהר סיני׃ 31 ומשה כי חזה ויתמה
אל המראה ויגש לבון ויהי אליו
קול אדני׃ 32 אני אלהי אבותיך
אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי
יעקב ויחרד משה ולא יכול לבון
לראות׃ 33 ויאמר אליו אדני הסר
נעליך מרגליך כי המקום אשר אתה
עומד עליו אדמת קדש הוא׃ 34 ראה
ראיתי את עני עמי אשר במצרים
ואת אנקתם שמעתי וארד להצילם
ועתה לך אשלחך מצרים׃ 35 ואת
משה אשר כחשו בו לאמר מי שמך
לשר ולשופט עליו אלהים שלחו
לגאל ביד המלאך אשר נראה אליו
בסנה׃ 36 הוא הוציא אותם עשה
מופתים ואותות בארץ מצרים ובים
סוף ובמדבר ארבעים שנה׃ 37 הוא
משה אשר אמר לבני ישראל נביא
יקים לכם אלהים מאחיכם כמוני׃
38 הוא אשר היה בקהל במדבר עם
המלאך אשר דבר אתו בהר סיני
ועם אבותינו אשר קבל אמרות חיים
לתת לנו׃ 39 אשר לו לא אבו אבותינו
לשמוע כי אם דחו מעם אבותינו
ויפן אל מצרים׃ 40 ויאמרו אל אהרן
עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו
כי משה אשר הוציא אותנו מארץ
מצרים לא ידענו מה היה לו׃ 41 ויעשו
עגל בימים ההם ויעלו זבח לעצב
וישמחו במעשי ידיהם׃ 42 ויסב אל
אל ויתנם לצבא השמים כאשר כתוב
בספר הנביאים הבית ישראל הזבחים
ומנחות הקרבתם אלי ארבעים שנה
במדבר׃ 43 ונשאתם את סכות מלך
ואת כוכב אלהיכם רפן הצלמים אשר
עשיתם להשתחות להם׃ 44 אהל העדות
היה לאבותינו במדבר כאשר צוה
אלהים לאמר עשה אהל כתבנית אשר
ראיתה׃ 45 ואבותינו הביאו אל
הגוים אשר הדף אל מפני אבותינו
ויבא אל ארץ יהודה׃ 46 ויהי אל
אבינו דוד אשר מצא חן לפני אל
ויבקש מקום לבית אל יעקב׃ 47 ואל
בנה לו בית׃ 48 ואל עליון לא יגור
בבתי מלאכת אדם׃ 49 אל אמר לי
השמים כסאי והארץ הדם רגלי אל
אשר תבנו לי בית׃ 50 הלא ידי עשתה
את כל אלה׃ 51 ערפי קשה ולבתי
לא מולים אתם תמיד רוח הקדש
אתם׃ 52 אל אבותיכם הלא רדפו
אל הנביאים אשר הגידו מראש בבוא
הצדיק אשר אתם מסרתם ורצחתם׃
53 אשר אתם אשר קבלתם את התורה
לפי מצות מלאכים ולא שמרתם׃
54 ויחרו אפם ויחרקו שן אל אל׃
55 ואל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל א

ܡܬܬܝܐ

1

ܟܬܒܐ ܕܝܠܕܘܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܒܪܗ ܕܐܒܪܗܡ׃ 2 ܐܒܪܗܡ ܐܘܠܕ ܝܨܚܩ ܘܝܨܚܩ ܐܘܠܕ ܝܥܩܘܒ ܘܝܥܩܘܒ ܐܘܠܕ ܝܗܘܕܐ ܘܐܚܘܗܝ׃ 3 ܘܝܗܘܕܐ ܐܘܠܕ ܦܪܨ ܘܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ ܘܦܪܨ ܐܘܠܕ ܚܨܪܘܢ ܘܚܨܪܘܢ ܐܘܠܕ ܐܪܡ׃ 4 ܘܐܪܡ ܐܘܠܕ ܥܡܝܢܕܒ ܘܥܡܝܢܕܒ ܐܘܠܕ ܢܚܫܘܢ ܘܢܚܫܘܢ ܐܘܠܕ ܣܠܡܘܢ׃ 5 ܘܣܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܒܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܥܙ ܐܘܠܕ ܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕ ܝܫܝ׃ 6 ܘܝܫܝ ܐܘܠܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܐܘܠܕ ܫܠܡܘܗ ܡܢ ܐܢܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ׃ 7 ܘܫܠܡܘܗ ܐܘܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕ ܐܒܝܐ ܘܐܒܝܐ ܐܘܠܕ ܐܣܐ׃ 8 ܘܐܣܐ ܐܘܠܕ ܝܗܘܫܦܛ ܘܝܗܘܫܦܛ ܐܘܠܕ ܝܘܪܡ ܘܝܘܪܡ ܐܘܠܕ ܥܘܙܝܐ׃ 9 ܘܥܘܙܝܐ ܐܘܠܕ ܝܘܬܡ ܘܝܘܬܡ ܐܘܠܕ ܐܚܙ ܘܐܚܙ ܐܘܠܕ ܚܙܩܝܐ׃ 10 ܘܚܙܩܝܐ ܐܘܠܕ ܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܐܘܠܕ ܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܐܘܠܕ ܝܘܫܝܐ׃ 11 ܘܝܘܫܝܐ ܐܘܠܕ ܝܟܢܝܐ ܘܐܚܘܗܝ ܒܥܕܢ ܕܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ׃ 12 ܘܡܢ ܒܬܪ ܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ ܝܟܢܝܐ ܐܘܠܕ ܫܐܠܬܝܝܠ ܘܫܐܠܬܝܝܠ ܐܘܠܕ ܙܪܘܒܒܠ׃ 13 ܘܙܪܘܒܒܠ ܐܘܠܕ ܐܒܝܘܕ ܘܐܒܝܘܕ ܐܘܠܕ ܐܠܝܩܝܡ ܘܐܠܝܩܝܡ ܐܘܠܕ ܥܙܘܪ׃ 14 ܘܥܙܘܪ ܐܘܠܕ ܨܕܘܩ ܘܨܕܘܩ ܐܘܠܕ ܐܟܝܡ ܘܐܟܝܡ ܐܘܠܕ ܐܠܝܘܕ׃ 15 ܘܐܠܝܘܕ ܐܘܠܕ ܐܠܥܙܪ ܘܐܠܥܙܪ ܐܘܠܕ ܡܬܬܝܐ ܘܡܬܬܝܐ ܐܘܠܕ ܝܥܩܘܒ׃ 16 ܘܝܥܩܘܒ ܐܘܠܕ ܝܘܣܦ ܒܥܠܗ ܕܡܪܝܡ ܕܐܬܝܠܕ ܒܗ ܝܫܘܥ ܕܡܬܩܪܐ ܡܫܝܚܐ׃ 17 ܟܠܗ ܗܝܢ ܕܪܘܪܝ ܡܢ ܐܒܪܗܡ ܥܕܡܐ ܕܕܘܝܕ ܐܪܒܥܬܣܪܥܣܪ ܕܪܘܪܝ׃ ܘܡܢ ܕܕܘܝܕ ܥܕܡܐ ܕܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ ܐܪܒܥܬܣܪܥܣܪ ܕܪܘܪܝ׃ ܘܡܢ ܕܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ ܥܕܡܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܪܒܥܬܣܪܥܣܪ ܕܪܘܪܝ׃

2

ܗܘܐ ܕܒܪܝܫ ܕܡܠܟܘܬܗ ܕܫܠܡܘܗ ܒܪ ܕܕܘܝܕ ܕܐܬܝܠܕ ܒܒܝܬ ܠܚܡ ܒܝܗܘܕܐ׃ 2 ܘܐܡܪܝܢ ܐܝܟܐ ܕܢܗܘܐ ܠܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ ܗܐ ܡܛܠ ܕܚܙܝܢ ܟܘܟܒܐ ܕܒܡܙܪܚܗ ܘܐܬܝܢܢ ܕܢܣܓܕ ܠܗ׃ 3 ܟܕ ܫܡܥ ܗܪܘܕܣ ܡܠܟܐ ܐܬܪܥܫ ܘܟܠܗ ܝܪܘܫܠܡ ܥܡܗ׃ 4 ܘܟܢܫ ܟܠܗ ܪܒܢܐ ܕܟܗܢܐ ܘܣܦܪܐ ܕܥܡܐ ܫܐܠ ܠܗܘܢ ܐܝܟܐ ܕܢܗܘܐ ܡܫܝܚܐ׃ 5 ܘܐܡܪܘ ܠܗ ܒܒܝܬ ܠܚܡ ܒܝܗܘܕܐ ܡܛܠ ܗܟܢܐ ܟܬܝܒ ܒܢܒܝܐ׃ 6 ܘܐܢܬ ܒܝܬ ܠܚܡ ܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܠܐ ܙܥܘܪܬ ܐܢܬ ܒܪܫ ܠܡܠܟܢܐ ܕܝܗܘܕܐ׃ ܡܛܠ ܕܡܢܟ ܢܦܩ ܡܠܟܐ ܕܢܪܥܐ ܠܥܡܝ ܕܝܫܪܝܠ׃ 7 ܗܝܢܘܢ ܗܝܢ ܩܪܐ ܠܡܓܘܣܝܐ ܘܫܐܠ ܠܗܘܢ ܒܫܥܬܐ ܕܟܘܟܒܐ ܕܐܬܚܙܝ׃ 8 ܘܫܕܪ ܠܗܘܢ ܠܒܝܬ ܠܚܡ ܘܐܡܪ ܐܙܠܘ ܘܫܐܠܘ ܫܦܝܪ ܠܛܠܝܐ ܕܛܠܝܐ׃ ܕܟܕ ܢܫܟܚܘܢ ܗܘ ܐܙܠ ܠܘܬ ܒܝܬ ܠܚܡ ܕܝܗܘܕܐ׃ 9 ܘܠܡܠܟܐ ܫܡܥܘ ܗܢܘܢ ܐܙܠܘ ܘܗܐ ܟܘܟܒܐ ܕܐܬܚܙܝ ܠܗܘܢ ܒܡܙܪܚܗ ܥܕܡܐ ܕܐܬܐ ܘܩܡ ܥܠ ܐܬܪܐ ܕܗܘܐ ܛܠܝܐ׃ 10 ܘܚܕܘ ܣܓܝܐܝܬ ܚܕܘ ܫܓܝܐ׃ 11 ܘܥܠܘ ܠܒܝܬ ܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܝܫܘܥ ܘܢܦܠܘ ܩܕܡܘܗܝ ܘܫܓܕܘ ܠܗ׃ ܘܦܬܚܘ ܓܢܙܝܗܘܢ ܘܩܪܒܘ ܠܗ ܩܘܪܒܢܐ ܕܕܗܒ ܘܠܒܘܢܬܐ ܘܡܪܐ׃ 12 ܘܐܬܬܪܥܘ ܒܚܠܡܐ ܕܠܐ ܢܬܦܢܘ ܠܘܬ ܗܪܘܕܣ ܘܐܙܠܘ ܒܐܪܚܐ ܐܚܪܬܐ ܠܐܬܪܗܘܢ׃

3

ܒܝܘܡܬܐ ܗܘ ܡܛܠ ܕܡܬܬܝܐ ܢܒܝܐ ܩܐܡ ܒܡܕܒܪܐ ܕܝܗܘܕܐ׃ 2 ܘܐܡܪ ܐܙܕܪܘ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܡܛܐ׃ 3 ܕܗܢܘܢ ܗܘ ܕܐܡܪ ܩܠܗ ܕܩܪܐ ܒܡܕܒܪܐ ܡܫܘܘ ܐܪܚܬ ܡܪܝܐ ܦܠܚܘ ܫܒܝܠܘܗܝ׃ 4 ܘܗܘ ܠܒܫܗ ܡܢ ܫܥܪ ܓܡܠܐ ܘܙܘܪܐ ܕܟܦܐ ܒܚܨܪܘܗܝ׃ ܘܡܐܟܠܗ ܗܘܐ ܛܪܝܐ ܘܕܒܫܐ ܕܕܒܫ׃ 5 ܒܗܝܢ ܡܬܬܝܐ ܢܦܩ ܠܘܬ ܝܪܘܫܠܡ ܘܟܠܗ ܝܗܘܕܐ ܘܟܠ ܐܬܪ ܕܝܪܕܢ׃ 6 ܘܡܬܡܥܕܢ ܒܝܪܕܢ ܡܢ ܝܘܚܢܢ ܡܥܡܕ ܠܗ׃ 7 ܘܟܕ ܚܙܐ ܠܦܪܝܣܝܐ ܘܠܨܕܘܩܝܐ ܕܐܬܘ ܠܡܥܡܕ ܠܗ ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܕܪܝܬܐ ܕܐܚܝܐ ܡܢܘ ܐܙܠܬܘܢ ܠܡܗܪܒ ܡܢ ܪܓܙܐ ܕܐܬܐ׃ 8 ܗܒܘ ܠܗܘܢ ܦܝܪܝܬ ܕܡܬܢܝܬܘܢ׃ 9 ܘܗܠܟ ܐܢܘܢ ܠܒܝܬ ܠܚܡ ܕܝܗܘܕܐ׃ ܘܗܐ ܟܘܟܒܐ ܕܚܙܝܢ ܒܡܙܪܚܗ ܥܕܡܐ ܕܐܬܐ ܘܩܡ ܥܠ ܐܬܪܐ ܕܗܘܐ ܛܠܝܐ׃ 10 ܘܟܕ ܚܙܘ ܠܟܘܟܒܐ ܫܡܚܘ ܫܡܚܐ ܪܒܐ ܠܚܕ׃ 11 ܘܥܠܘ ܠܒܝܬܐ ܘܚܙܘ ܠܛܠܝܐ ܥܡ ܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܝܫܘܥ׃ ܘܢܦܠܘ ܩܕܡܘܗܝ ܘܫܓܕܘ ܠܗ׃ ܘܦܬܚܘ ܓܢܙܝܗܘܢ ܘܩܪܒܘ ܠܗ ܩܘܪܒܢܐ ܕܕܗܒ ܘܠܒܘܢܬܐ ܘܡܪܐ׃ 12 ܘܐܬܬܪܥܘ ܒܚܠܡܐ ܕܠܐ ܢܬܦܢܘ ܠܘܬ ܗܪܘܕܣ׃ ܘܐܙܠܘ ܒܐܪܚܐ ܐܚܪܬܐ ܠܐܬܪܗܘܢ׃

4

ܗܟܢܐ ܢܦܩ ܡܪܝ ܠܡܕܒܪܐ ܕܝܗܘܕܐ׃ 2 ܘܩܪܐ ܠܗ ܠܝܘܚܢܢ ܡܥܡܕ ܠܗ׃ ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟܢܐ ܕܢܗܘܢ ܡܫܬܒܚܝܢ ܩܕܡ ܐܠܗܐ׃ 3 ܘܗܘ ܠܒܫܗ ܡܢ ܫܥܪ ܓܡܠܐ ܘܙܘܪܐ ܕܟܦܐ׃ ܘܡܐܟܠܗ ܗܘܐ ܛܪܝܐ ܘܕܒܫܐ ܕܕܒܫ׃ 4 ܘܐܡܪ ܠܗ ܟܬܝܒ ܗܘܐ ܕܠܐ ܢܚܐ ܒܠܚܡ ܒܠܚܘܕܝ׃ ܐܠܐ ܒܟܠ ܡܠܬܐ ܕܡܢ ܦܘܡܗ ܕܐܠܗܐ׃ 5 ܗܢܐ ܡܫܬܒܚ ܠܗ ܡܪܝܡ ܒܩܕܫܬܐ ܕܩܪܝܬܐ׃ ܘܩܡ ܠܗ ܥܠ ܦܪܨܘܦܐ ܕܗܝܟܠܐ׃ 6 ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܢ ܒܪܐ ܐܢܬ ܕܐܠܗܐ ܫܕܪ ܠܟ ܠܬܬܬܬ׃ ܡܛܠ ܕܟܬܝܒ ܗܘܐ ܕܡܠܐܟܘܗܝ ܢܦܩܘܢ ܠܟ׃ ܘܥܠ ܐܝܕܝܗܘܢ ܢܫܩܘܢ ܠܟ׃ ܕܠܡܐ ܬܬܩܠ ܪܓܠܟ ܒܐܒܢܐ׃ 7 ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ ܕܟܬܝܒ ܗܘܐ ܕܠܐ ܬܢܣܐ ܠܡܪܝܡ ܐܠܗܟ׃ 8 ܘܢܣܒ ܠܗ ܝܫܘܥ ܠܛܘܪ ܪܡܐ ܣܓܝܐ ܘܚܙܐ ܠܟܘܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܘܫܘܒܚܗ׃ 9 ܘܐܡܪ ܠܗ ܟܠ ܐܠܝܢ ܐܢܬܠܟ ܢܬܠ ܠܟ ܕܢܣܓܕ ܠܝ׃ 10 ܗܕܐ ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ ܐܙܠ ܫܛܢܐ׃ ܡܛܠ ܕܟܬܝܒ ܗܘܐ ܠܡܪܝܡ ܐܠܗܟ ܬܣܓܘܪ ܘܠܗ ܠܚܘܕܝ ܬܦܠܚ׃ 11 ܗܐ ܕܟܬܝܒ ܗܘܐ ܕܡܠܐܟܘܗܝ ܢܦܩܘܢ ܠܟ׃ ܘܥܠ ܐܝܕܝܗܘܢ ܢܫܩܘܢ ܠܟ׃ ܕܠܡܐ ܬܬܩܠ ܪܓܠܟ ܒܐܒܢܐ׃ 12 ܘܥܢܐ ܝܫܘܥ ܘܐܡܪ ܠܗ׃ ܟܬܝܒ ܗܘܐ ܕܠܐ ܬܢܣܐ ܠܡܪܝܡ ܐܠܗܟ׃ 13 ܘܟܕ ܫܠܡ ܟܠ ܢܣܝܢܐ ܕܡܠܐܟܘܗܝ ܐܬܪܚܩ ܡܢܗ ܥܕܡܐ ܕܥܕܢܐ׃ 14 ܘܗܐ ܝܫܘܥ ܐܬܐ ܠܓܠܝܠ ܒܚܝܠܐ ܕܪܘܚܐ׃ ܘܩܠܗ ܢܦܩ ܒܟܠ ܐܬܪܐ ܕܓܠܝܠ׃ 15 ܘܗܘ ܡܠܦ ܒܒܝܬܗܘܢ ܕܡܫܡܥܬܐ׃ ܡܫܒܚ ܠܗ ܟܠܗ ܥܡܐ׃ 16 ܕܐܬܝܐ ܠܐܪܥܐ ܕܙܒܘܠܘܢ ܘܐܪܥܐ ܕܢܦܬܠܝ׃ ܐܪܚܐ ܕܝܡܐ ܥܡ ܥܡܡܐ ܕܓܠܝܠ׃ 17 ܡܢ ܗܠܝܢ ܫܥܬܐ ܫܪܐ ܝܫܘܥ ܠܡܟܪܙ ܘܡܐܡܪ ܠܗ׃ ܬܒܘ ܠܒܝܬ ܡܪܝ ܐܠܗ ܫܡܝܐ׃ 18 ܘܗܘ ܡܗܠܟ ܥܠ ܦܪܨ ܝܡܐ ܕܓܠܝܠ׃ ܚܙܐ ܫܡܥܘܢ ܐܚܝܢ ܫܡܥܘܢ ܕܦܛܪܘܣ׃ ܘܐܢܕܪܝܐ ܐܚܘܗܝ׃ ܕܪܡܝ ܪܝܬܐ ܒܝܡܐ׃ ܕܗܘ ܡܫܕܪ ܠܗ ܪܝܬܐ׃ 19 ܘܐܡܪ ܠܗ׃ ܬܐܬܘ ܒܬܪܝ׃ ܘܐܥܒܕ ܠܟ ܐܢܫܐ ܕܡܫܕܪܝܢ׃ 20 ܘܫܒܩܘ ܠܗ ܡܕ ܕܐܝܬ ܠܗ׃ ܘܐܬܘ ܒܬܪܗ׃ 21 ܘܡܢ ܬܡܢ ܥܕܐ ܕܝܥܩܘܒ׃ ܚܙܐ ܐܚܪܢܐ ܕܙܒܕܝ ܘܝܘܚܢܢ ܐܚܘܗܝ׃ ܗܘ ܒܡܫܕܐ ܥܡ ܐܒܘܗܝ׃ ܘܩܪܐ ܠܗܘܢ׃ 22 ܘܢܫܒܩܘ ܡܕ ܕܐܝܬ ܠܗ׃ ܘܐܙܠܘ ܒܐܪܥܐ ܕܙܒܘܠܘܢ׃ ܘܐܪܥܐ ܕܢܦܬܠܝ׃ ܘܗܘ ܡܫܕܪ ܠܗ ܪܝܬܐ׃ 23 ܘܐܙܠ ܒܟܠ ܐܬܪ ܕܓܠܝܠ׃ ܘܡܠܦ ܒܒܝܬܗܘܢ ܕܡܫܡܥܬܐ׃ ܘܡܫܒܚ ܠܗ ܟܠܗ ܥܡܐ׃

אמרו אליו אדוני אם אתה אמרת לנו לבוא אל
ארץ מצרים לגור שם כי רעב הוא בארץ כנען
12 ועתה נלכה נא עבדיך שלשת אלפים איש
לרעות את צאן אדוננו בגרר 13 ויאמר אליהם
יוסף אל תירא כי התחת אלהים אנכי
14 ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה
לטובה למען עשה כיום הזה להחיות עם רב
15 ועתה אל תיראו אכלכל אתכם ואת
טפכם וידבר אתם על לב ויאמר אליהם
16 ויגד לבית פרעה לאמר אחי יוסף
באו ויטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו
17 ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך
זאת עשו טענו את בעירכם ולכו שובו
18 ואת אביכם ואת בתיכם קחו ובאו אלי
ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים ואכלו את
חלב הארץ 19 ואתה צויתה זאת עשו
זאת קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם
ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם
20 ועינכם אל תחס על כלי אשר לכם כי
טוב כל ארץ מצרים לכם הוא 21 ויעשו
כן בני ישראל ויתן יוסף עגלות על פי
פרעה ויתן להם צידה לדרך 22 לכל
אחיו נתן לאיש חלפות שמלות ולבנימן
נתן שלש מאות כסף וחמש חלפות שמלות
23 ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים
מטוב מצרים ועשרת אתנות נשאות בר
ולחם ומזון לאביו בדרך 24 וישלח את
אחיו ויאמר אליהם אל תרגזו בדרך
25 ויעלו מן מצרים ויבאו אל ארץ כנען
אל יעקב אביהם 26 ויגידו לו לאמר עוד
יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים
ויפג לבו כי לא האמין להם 27 ויגידו
אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אליהם
וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת
אתו ותחי רוח יעקב אביהם 28 ויאמר
ישראל רב אני עוד יוסף בני חי אלכה
ואראנו בטרם אמות

6

2 ויהי בזאת אמר אליהם הנני עתיד
לצוות את עבדי אביכם אשר אתי לאמר
3 אחיכם אתם אבותיכם מן הגלים הגדולים
אשר בארץ כנען לא תרגזו אל תירגזו
4 הנה אל אביכם שלחו נא אתי ונלכה
ונרדה 5 גם הנה עבדיכם אנחנו כל אנשי
הבית אשר לאבינו אתנו נרדנו ונבא
אל אדוני יוסף לשבר אכל 6 ויאמר אליו
אל נא אדוני שמע נא אתנו ירדו אל
מצרים לשבר אכל 7 ואבינו ידע כי
אנחנו אנשים אמתים אנחנו לא היה
עבדיך מתים אנחנו 8 ויאמר אלינו
אל תירגזו אל תירגזו אל תיראו כי
אם אל אבינו אל אחיו אל תרגזו אל
תיראו כי אם אל אבינו אל אחיו אל
תרגזו אל תיראו 9 ויאמר אלינו אל
תרגזו אל תיראו אל תרגזו אל תיראו
כי אם אל אבינו אל אחיו אל תרגזו
אל תיראו 10 אל אבינו אל אחיו אל
תרגזו אל תיראו כי אם אל אבינו אל
אחיו אל תרגזו אל תיראו 11 ויאמר
אל אבינו אל אחיו אל תרגזו אל תיראו
כי אם אל אבינו אל אחיו אל תרגזו
אל תיראו 12 ויאמר אל אבינו אל אחיו
אל תרגזו אל תיראו כי אם אל אבינו
אל אחיו אל תרגזו אל תיראו 13 ויאמר
אל אבינו אל אחיו אל תרגזו אל תיראו
כי אם אל אבינו אל אחיו אל תרגזו
אל תיראו 14 ויאמר אל אבינו אל אחיו
אל תרגזו אל תיראו כי אם אל אבינו
אל אחיו אל תרגזו אל תיראו 15 ויאמר
אל אבינו אל אחיו אל תרגזו אל תיראו
כי אם אל אבינו אל אחיו אל תרגזו
אל תיראו 16 ויאמר אל אבינו אל אחיו
אל תרגזו אל תיראו כי אם אל אבינו
אל אחיו אל תרגזו אל תיראו 17 ויאמר
אל אבינו אל אחיו אל תרגזו אל תיראו
כי אם אל אבינו אל אחיו אל תרגזו
אל תיראו 18 ויאמר אל אבינו אל אחיו
אל תרגזו אל תיראו כי אם אל אבינו
אל אחיו אל תרגזו אל תיראו 19 ויאמר
אל אבינו אל אחיו אל תרגזו אל תיראו
כי אם אל אבינו אל אחיו אל תרגזו
אל תיראו 20 ויאמר אל אבינו אל אחיו
אל תרגזו אל תיראו כי אם אל אבינו
אל אחיו אל תרגזו אל תיראו 21 ויאמר
אל אבינו אל אחיו אל תרגזו אל תיראו
כי אם אל אבינו אל אחיו אל תרגזו
אל תיראו 22 ויאמר אל אבינו אל אחיו
אל תרגזו אל תיראו כי אם אל אבינו
אל אחיו אל תרגזו אל תיראו 23 ויאמר
אל אבינו אל אחיו אל תרגזו אל תיראו
כי אם אל אבינו אל אחיו אל תרגזו
אל תיראו 24 ויאמר אל אבינו אל אחיו
אל תרגזו אל תיראו כי אם אל אבינו
אל אחיו אל תרגזו אל תיראו 25 ויאמר
אל אבינו אל אחיו אל תרגזו אל תיראו
כי אם אל אבינו אל אחיו אל תרגזו
אל תיראו 26 ויאמר אל אבינו אל אחיו
אל תרגזו אל תיראו כי אם אל אבינו
אל אחיו אל תרגזו אל תיראו 27 ויאמר
אל אבינו אל אחיו אל תרגזו אל תיראו
כי אם אל אבינו אל אחיו אל תרגזו
אל תיראו 28 ויאמר אל אבינו אל אחיו
אל תרגזו אל תיראו כי אם אל אבינו
אל אחיו אל תרגזו אל תיראו 29 ויאמר
אל אבינו אל אחיו אל תרגזו אל תיראו
כי אם אל אבינו אל אחיו אל תרגזו
אל תיראו 30 ויאמר אל אבינו אל אחיו
אל תרגזו אל תיראו כי אם אל אבינו
אל אחיו אל תרגזו אל תיראו 31 ויאמר
אל אבינו אל אחיו אל תרגזו אל תיראו
כי אם אל אבינו אל אחיו אל תרגזו
אל תיראו 32 ויאמר אל אבינו אל אחיו
אל תרגזו אל תיראו כי אם אל אבינו
אל אחיו אל תרגזו אל תיראו

5

2 ויהי בזאת אמר אליהם הנני עתיד
לצוות את עבדי אביכם אשר אתי לאמר
3 אחיכם אתם אבותיכם מן הגלים הגדולים
אשר בארץ כנען לא תרגזו אל תירגזו
4 הנה אל אביכם שלחו נא אתי ונלכה
ונרדה 5 גם הנה עבדיכם אנחנו כל אנשי
הבית אשר לאבינו אתנו נרדנו ונבא
אל אדוני יוסף לשבר אכל 6 ויאמר אליו
אל נא אדוני שמע נא אתנו ירדו אל
מצרים לשבר אכל 7 ואבינו ידע כי
אנחנו אנשים אמתים אנחנו לא היה
עבדיך מתים אנחנו 8 ויאמר אלינו
אל תירגזו אל תירגזו אל תיראו כי
אם אל אבינו אל אחיו אל תרגזו אל
תיראו כי אם אל אבינו אל אחיו אל
תרגזו אל תיראו 9 ויאמר אלינו אל
תרגזו אל תיראו כי אם אל אבינו אל
אחיו אל תרגזו אל תיראו 10 אל אבינו
אל אחיו אל תרגזו אל תיראו כי אם
אל אבינו אל אחיו אל תרגזו אל תיראו
11 ויאמר אל אבינו אל אחיו אל תרגזו
אל תיראו כי אם אל אבינו אל אחיו
אל תרגזו אל תיראו 12 ויאמר אל אבינו
אל אחיו אל תרגזו אל תיראו כי אם
אל אבינו אל אחיו אל תרגזו אל תיראו
13 ויאמר אל אבינו אל אחיו אל תרגזו
אל תיראו כי אם אל אבינו אל אחיו
אל תרגזו אל תיראו 14 ויאמר אל אבינו
אל אחיו אל תרגזו אל תיראו כי אם
אל אבינו אל אחיו אל תרגזו אל תיראו
15 ויאמר אל אבינו אל אחיו אל תרגזו
אל תיראו כי אם אל אבינו אל אחיו
אל תרגזו אל תיראו 16 ויאמר אל אבינו
אל אחיו אל תרגזו אל תיראו כי אם
אל אבינו אל אחיו אל תרגזו אל תיראו
17 ויאמר אל אבינו אל אחיו אל תרגזו
אל תיראו כי אם אל אבינו אל אחיו
אל תרגזו אל תיראו 18 ויאמר אל אבינו
אל אחיו אל תרגזו אל תיראו כי אם
אל אבינו אל אחיו אל תרגזו אל תיראו
19 ויאמר אל אבינו אל אחיו אל תרגזו
אל תיראו כי אם אל אבינו אל אחיו
אל תרגזו אל תיראו 20 ויאמר אל אבינו
אל אחיו אל תרגזו אל תיראו כי אם
אל אבינו אל אחיו אל תרגזו אל תיראו
21 ויאמר אל אבינו אל אחיו אל תרגזו
אל תיראו כי אם אל אבינו אל אחיו
אל תרגזו אל תיראו 22 ויאמר אל אבינו
אל אחיו אל תרגזו אל תיראו כי אם
אל אבינו אל אחיו אל תרגזו אל תיראו
23 ויאמר אל אבינו אל אחיו אל תרגזו
אל תיראו כי אם אל אבינו אל אחיו
אל תרגזו אל תיראו 24 ויאמר אל אבינו
אל אחיו אל תרגזו אל תיראו כי אם
אל אבינו אל אחיו אל תרגזו אל תיראו
25 ויאמר אל אבינו אל אחיו אל תרגזו
אל תיראו כי אם אל אבינו אל אחיו
אל תרגזו אל תיראו 26 ויאמר אל אבינו
אל אחיו אל תרגזו אל תיראו כי אם
אל אבינו אל אחיו אל תרגזו אל תיראו
27 ויאמר אל אבינו אל אחיו אל תרגזו
אל תיראו כי אם אל אבינו אל אחיו
אל תרגזו אל תיראו 28 ויאמר אל אבינו
אל אחיו אל תרגזו אל תיראו כי אם
אל אבינו אל אחיו אל תרגזו אל תיראו
29 ויאמר אל אבינו אל אחיו אל תרגזו
אל תיראו כי אם אל אבינו אל אחיו
אל תרגזו אל תיראו 30 ויאמר אל אבינו
אל אחיו אל תרגזו אל תיראו כי אם
אל אבינו אל אחיו אל תרגזו אל תיראו
31 ויאמר אל אבינו אל אחיו אל תרגזו
אל תיראו כי אם אל אבינו אל אחיו
אל תרגזו אל תיראו 32 ויאמר אל אבינו
אל אחיו אל תרגזו אל תיראו כי אם
אל אבינו אל אחיו אל תרגזו אל תיראו

ᡳᡴᡳᡳᡴᡳᡳᡴᡳ

מלכים ב

1 ויפשע מואב בישראל אחר אחאב׳ ואחזיה נפל בעליתו אשר בשמרון׳ ויחל׳ ויאמר אליהם׳ לכו דרשו בבעל זבוב אלהי עקרון׳ אם אחיה מן המחלה הזאת׳ אשר אני חלה׳ ויאמר אליהם׳ מדוע אתם הולכים׳ הלוא יש אלהים בישראל׳ לדרש בדבר בעל זבוב אלהי עקרון׳ על כן׳ כה אמר יהוה׳ המטה אשר עלית שם׳ לא תרד׳ כי מות תמות׳ וילכו׳ ויגידו לו׳ ויאמר אליהם׳ מה זה׳ אשר עלה לקראתכם׳ ויגידו אליו׳ איש׳ ויאמר אליהם׳ מה־מדת׳ האיש׳ אשר עלה לקראתכם׳ ויגידו אליו׳ איש בעל־שער׳ וחגר אזור עור׳ על־מתניו׳ ויאמר׳ תשבי׳ אליהו׳ התשבי׳ ויען׳ ויאמר אליו׳ אדון׳ איש׳ אלהים׳ הוא׳ ירד׳ מן־המטה׳ אשר עלית׳ שם׳ לא תרד׳ כי מות תמות׳ ויאמר אליהו׳ אם־איש׳ אלהים׳ אנכי׳ תרד׳ נא אש׳ מן־השמים׳ ותאכל׳ אתך׳ ואת׳ חמשים׳ אשר־לך׳ ותרד׳ אש׳ מן־השמים׳ ותאכל׳ אתו׳ ואת׳ חמשיו׳ אשר־לו׳ ויסף׳ עוד׳ אל־אליהו׳ שר׳ חמשים׳ אחר׳ ויעל׳ ויבא׳ אליו׳ והנה׳ יושב׳ על־ראש׳ ההר׳ ויענו׳ אליו׳ איש׳ האלהים׳ המלך׳ אמר׳ רד׳ מהר׳ ויען׳ ויאמר׳ אל־שר׳ חמשים׳ אם־איש׳ אלהים׳ אנכי׳ תרד׳ נא אש׳ מן־השמים׳ ותאכל׳ אתך׳ ואת׳ חמשיך׳ ותרד׳ אש׳ מן־השמים׳ ותאכל׳ אתו׳ ואת׳ חמשיו׳ אשר־לו׳ ויענו׳ שר׳ החמישי׳ ויבא׳ ויכרע׳ על־ברכיו׳ נגד אליהו׳ ויתחנן׳ אליו׳ ויאמר׳ אליו׳ איש׳ האלהים׳ יקר׳ נא׳ נפשי׳ ונפש׳ עבדיך׳ אלה׳ החמשים׳ בעיניך׳ הנה׳ ירד׳ אש׳ מן־השמים׳ בשני׳ שרי׳ החמשים׳ הראשונים׳ ועתה׳ יקר׳ נא׳ נפשי׳ בעיניך׳ ויאמר׳ מלאך׳ יהוה׳ אל־אליהו׳ רד׳ אתו׳ אל־תירא׳ מפניו׳ ויקם׳ וירד׳ אתו׳ אל־המלך׳ ויאמר׳ אליו׳ כה אמר יהוה׳ יען׳ אשר שלחת מלאכים׳ לדרש׳ בבעל זבוב׳ אלהי עקרון׳ הלוא׳ אין׳ אלהים׳ בישראל׳ לדרש׳ בדברו׳ על־כן׳ המטה׳ אשר עלית׳ שם׳ לא תרד׳ כי מות תמות׳ ויהי׳ כדבר׳ אליהו׳ אשר דבר׳ אליה׳ אליהו׳ ויאמר׳ אם־איש׳ אלהים׳ אנכי׳ תרד׳ אש׳ מן־השמים׳ ותאכל׳ אתך׳ ואת׳ חמשיך׳ ותרד׳ אש׳ אלהים׳ מן־השמים׳ ותאכל׳ אתו׳ ואת׳ חמשיו׳ אשר־לו׳ ויען׳ אליהו׳ ויאמר׳ אל־אחזיה׳ לאמר׳ כה אמר יהוה׳ יען׳ אשר שלחת מלאכים׳ לדרש׳ בבעל זבוב׳ אלהי עקרון׳ הלוא׳ אין׳ אלהים׳ בישראל׳ לדרש׳ בדברו׳ על־כן׳ המטה׳ אשר עלית׳ שם׳ לא תרד׳ כי מות תמות׳ ויהי׳ בעלות׳ אליהו׳ בסערה׳ השמים׳ ואליהו׳ והלך׳ אליהו׳ ואלישע׳ מגלגל׳ ויאמר׳ אליהו׳ אל־אלישע׳ שב׳ נא׳ פה׳ כי׳ יהוה׳ שלחני׳ עד׳ יריחו׳ ויאמר׳ אלישע׳ חי־יהוה׳ וחי־נפשך׳ אם־אעזבך׳ ויבאו׳ יריחו׳ ויגשו׳ בני׳ הנביאים׳ אשר׳ ביריחו׳ אל־אלישע׳ ויאמרו׳ אליו׳ הידע׳ אתה׳ כי׳ היום׳ יקח׳ יהוה׳ את׳ אדניך׳ מעל׳ ראשך׳ ויאמר׳ גם־אני׳ ידעתי׳ הסו׳ ויאמר׳ אליהו׳ אליו׳ אלישע׳ שב׳ נא׳ פה׳ כי׳ יהוה׳ שלחני׳ עד׳ הירדן׳ ויאמר׳ חי־יהוה׳ וחי־נפשך׳ אם־אעזבך׳ וילכו׳ שניהם׳ הלאה׳ ואלישע׳ עמד׳ מול׳ בני׳ הנביאים׳ מרחק׳ ושניהם׳ עמדו׳ על־הירדן׳ ואליהו׳ לקח׳ את־מעילו׳ וגלם׳ ויכה׳ את־המים׳ ונחצו׳ הלם׳ והלם׳ ויעברו׳ בחרבה׳ ויהי׳ בעבר׳ אליהו׳ ואלישע׳ אמר׳ אליהו׳ אל־אלישע׳ שאל׳ מה׳ אעשה׳ לך׳ בטרם׳ לקחתי׳ מעמך׳ ויאמר׳ אלישע׳ אל־אליהו׳ יהי־נא׳ פי שנים׳ ברוחך׳ אלי׳ ויאמר׳ הקשית׳ לשאל׳ אם־תראה׳ אתי׳ לקוח׳ מעמך׳ יהי־לך׳ כן׳ ואם׳ לא׳ לא׳ יהי׳ ויהי׳ הם׳ הולכים׳ הלוך׳ ודבר׳ והנה׳ רכב׳ אש׳ ופרשי׳ אש׳ ויפרידו׳ בין׳ שניהם׳ ויעל׳ אליהו׳ בסערת׳ השמים׳ ואלישע׳ היה׳ רואה׳ ואליהו׳ צעק׳ אבי׳ אבי׳ רכב׳ ישראל׳ ופרשיו׳ ולא׳ ראה׳ עוד׳ ויחזק׳ בבגדיו׳ ויקרע׳ אתם׳ לשני׳ קרעים׳ ויפל׳ מעל׳ אליהו׳ אדרתו׳ אשר׳ עליו׳ וישב׳ אלישע׳ ויעמד׳ על־שפת׳ הירדן׳ ויקח׳ את־אדרת׳ אליהו׳ אשר׳ נפלה׳ מעליו׳ ויכה׳ את־המים׳ ויאמר׳ איה׳ אליהו׳ אלהי׳ אף׳ הוא׳ ויכה׳ את־המים׳ ונחצו׳ הלם׳ והלם׳ ויעבר׳ אלישע׳ ויראו׳ בני׳ הנביאים׳ אשר׳ ביריחו׳ מנגד׳ ויאמרו׳ שרתה׳ רוח׳ אליהו׳ על׳ אלישע׳ ויבאו׳ לקראתו׳ וישתחוו׳ לו׳ ארצה׳ ויאמרו׳ אליו׳ הנה׳ נא׳ יש׳ עם־עבדיך׳ חמישים׳ אנשים׳ בני׳ חיל׳ ילכו׳ נא׳ ויבקשו׳ את׳ אדניך׳ פן׳ נשאו׳ אתו׳ רוח׳ יהוה׳ ויפלהו׳ אל־אחד׳ ההרים׳ ואל־אחד׳ הגבעות׳ ויאמר׳ אל־תשלחו׳ ויאל׳ ויבשו׳ אתו׳ עד׳ מאד׳ ויאמר׳ אליהם׳ לא׳ תשלחו׳ ויראו׳ אנשי׳ העיר׳ אל־אלישע׳ הנה׳ נא׳ מושב׳ העיר׳ טוב׳ כאשר׳ אדני׳ רואה׳ ורעה׳ המים׳ ורעה׳ הארץ׳ ויאמר׳ מי־צלחת׳ חדשה׳ ושימו׳ שם׳ מלח׳ ויביאו׳ אליו׳ ויצא׳ אל־מוצא׳ המים׳ וישלך׳ שם׳ מלח׳ ויאמר׳ כה אמר יהוה׳ רפאתי׳ המים׳ האלה׳ לא׳ יהיה׳ משם׳ מות׳ ורעת׳ ויבאו׳ המים׳ עד׳ היום׳ הזה׳ כדבר׳ אלישע׳ אשר׳ דבר׳ ויעל׳ משם׳ בית׳ אל׳ והוא׳ עולה׳ בדרך׳ ונערים׳ קטנים׳ יצאו׳ מן־העיר׳ ויתקלסו׳ בו׳ ויאמרו׳ לו׳ עלה׳ קרח׳ עלה׳ קרח׳ ויפן׳ אחרנית׳ ויראם׳ ויקלל׳ אתם׳ בשם׳ יהוה׳ ותבקענה׳ שתי׳ דבים׳ מן־היער׳ ותבקענה׳ מהם׳ ארבעים׳ ושנים׳ ילדים׳ וילך׳ משם׳ אל־הר׳ הכרמל׳ ומשם׳ שב׳ שמרונה׳

2 ויהי׳ בשנת׳ שתים׳ עשרה׳ ליהושפט׳ מלך׳ יהודה׳ מלך׳ יהורם׳ בן־אחאב׳ על׳ ישראל׳ שמרון׳ שנים׳ עשרה׳ ויעש׳ הרע׳ בעיני׳ יהוה׳ רק׳ לא׳ כאביו׳ ואמו׳ ויסר׳ את־מצבת׳ הבעל׳ אשר׳ עשה׳ אביו׳ ויעבדהו׳ ובחטאת׳ ירבעם׳ בן־נבט׳ אשר׳ החטיא׳ את־ישראל׳ דבק׳ בה׳ לא׳ סר׳ ומישע׳ מלך׳ מואב׳ היה׳ נקד׳ וישלם׳ אל־מלך׳ ישראל׳ מאה׳ אלף׳ כבש׳ ומאה׳ אלף׳ איל׳ עם׳ צמר׳ ויהי׳ כמות׳ אחאב׳ ויפשע׳ מלך׳ מואב׳ בי׳ מלך׳ ישראל׳ ויצא׳ המלך׳ יהורם׳ בעת׳ ההיא׳ מן־שמרון׳ ויפקד׳ את־כל׳ ישראל׳ ויאמר׳ גם׳ אל־יהושפט׳ מלך׳ יהודה׳ לאמר׳ מלך׳ מואב׳ פשע׳ בי׳ הילך׳ אתי׳ למלחמה׳ מואב׳ ויאמר׳ עלה׳ אעלה׳ כמוני׳ כמוך׳ כעמי׳ כעמך׳ כסוסי׳ כסוסיך׳ ויאמר׳ דרך׳ מי׳ נעלה׳ ויאמר׳ דרך׳ מדבר׳ אדום׳ ויסע׳ מלך׳ ישראל׳ ומלך׳ יהודה׳ ומלך׳ אדום׳ ויסבו׳ דרך׳ שבעת׳ ימים׳ ולא׳ היה׳ מים׳ לבמה׳ ולבהמה׳ אשר׳ לרגליהם׳ ויאמר׳ מלך׳ ישראל׳ אבי׳ אבי׳ כי׳ קרא׳ יהוה׳ לשלשת׳ המלכים׳ האלה׳ לתת׳ אותם׳ ביד׳ מואב׳ ויאמר׳ יהושפט׳ האין׳ פה׳ נביא׳ ליהוה׳ ונדרשה׳ את־יהוה׳ מאת׳ פיו׳ ויען׳ אחד׳ מעבדי׳ מלך׳ ישראל׳ ויאמר׳ פה׳ אלישע׳ בן־שפט׳ אשר׳ יצק׳ מים׳ על־ידי׳ אליהו׳ ויאמר׳ יהושפט׳ אתו׳ דבר׳ יהוה׳ ויורד׳ אליו׳ מלך׳ ישראל׳ ויאמר׳ אלישע׳ אל־מלך׳ ישראל׳ מה׳ לי׳ ולך׳ לך׳ אל־נביאי׳ אביך׳ ואל־נביאי׳ אמך׳ ויאמר׳ מלך׳ ישראל׳ אל׳ כי׳ יהוה׳ קרא׳ לשלשת׳ המלכים׳ האלה׳ לתת׳ אותם׳ ביד׳ מואב׳ ויאמר׳ אלישע׳ חי־יהוה׳ צבאות׳ אשר׳ עמדתי׳ לפניו׳ אם׳ לולי׳ פני׳ יהושפט׳ מלך׳ יהודה׳ אני׳ נשא׳ אם־אביט׳ אליך׳ ואם׳ אראך׳ ועתה׳ קחו׳ לי׳ מנגן׳ והיה׳ כנגן׳ המנגן׳ ויהי׳ יד׳ יהוה׳ אליו׳ ויאמר׳ כה אמר יהוה׳ עשו׳ הנחל׳ הזה׳ גבים׳ גבים׳ כי׳ כה אמר יהוה׳ לא׳ תראו׳ רוח׳ ולא׳ תראו׳ גשם׳ והנחל׳ הזה׳ יתמלא׳ מים׳ ושתיתם׳ אתם׳ ומקנכם׳ ובהמתכם׳ וזאת׳ קלה׳ בעיני׳ יהוה׳ ונתן׳ גם׳ את׳ מואב׳ בידכם׳ והכיתם׳ כל׳ עיר׳ מבצר׳ וכל׳ עיר׳ מבחר׳ וכל׳ עץ׳ טוב׳ תפילו׳ וכל׳ מעין׳ מים׳ תסתמו׳ וכל׳ חלקת׳ טובה׳ תכאיבו׳ באבן׳ ויהי׳ בבקר׳ כעלות׳ המנחה׳ והנה׳ באו׳ מים׳ דרך׳ אדום׳ ותמלא׳ הארץ׳ מים׳ וכל׳ מואב׳ שמעו׳ כי׳ עלו׳ המלכים׳ להלחם׳ בם׳ ויזעקו׳ לכל׳ חגר׳ חגורה׳ ומעלה׳ ויתיצבו׳ על׳ הגבול׳ ויעמדו׳ ובבקר׳ השכים׳ ויזרחו׳ השמש׳ על׳ המים׳ וירא׳ מואב׳ מנגד׳ את׳ המים׳ אדמים׳ כדם׳ ויאמרו׳ דם׳ זה׳ חרבו׳ המלכים׳ וכה׳ הכו׳ איש׳ את׳ רעהו׳ ועתה׳ מואב׳ לשלל׳ ויבאו׳ אל־מחנה׳ ישראל׳ וישראל׳ קם׳ והכו׳ את־מואב׳ וינסו׳ מפניהם׳ ובאו׳ הכו׳ בה׳ והנכה׳ את־מואב׳ ונתצו׳ את׳ הערים׳ וכל׳ חלקת׳ הטובה׳ השליכו׳ איש׳ אבן׳ ומלאו׳ אתה׳ וכל׳ מעין׳ המים׳ סתמו׳ וכל׳ עץ׳ הטוב׳ הפילו׳ עד׳ הותיר׳ קיר׳ חרשת׳ לבדה׳ ויסבו׳ הקלעים׳ ויכוה׳ ויעל׳ מלך׳ מואב׳ אל־חומת׳ בצר׳ לקחת׳ אתו׳ שבע׳ מאות׳ איש׳ שלף׳ חרב׳ להבקיע׳ אל־מלך׳ אדום׳ ולא׳ יכלו׳ ויקח׳ את־בנו׳ הבכר׳ אשר׳ ימלך׳ תחתיו׳ ויעלהו׳ עולה׳ על׳ החומה׳ ויהי׳ קצף׳ גדול׳ על׳ ישראל׳ ויסעו׳ מעליו׳ וישבו׳ לארצם׳

16 בדבר
לגבי הרי
אמרתי
לעדת
גלטיה
כן
אף אתם
עשו
17 בכל
יום
ראשון
איש
מאתכם
יפריש
לו
אוצר
לפי
אשר
הצליח
18 אולם
בבוא
אלי
אמרתי
אבקר
אתכם
ואז
אוכל
לדבר
אל
אנשים
אחרים
19 ברכות
מאסיה
אליכם
אבי
אקילס
ואל
פריסקה
ואל
הכנסיה
אשר
בביתם
20 גם
כל
האחים
אליכם
ברכות
אל
תנו
לאיש
לנשק
אחיו
21 ברכות
אני
פאולוס
בידי
אני
כותב
22 אם
לא
אהב
את
אדון
ישוע
המשיח
יהי
לו
חרם
אמן
23 אדון
ישוע
המשיח
יהי
עמכם
24 אהבתי
אתכם
כולכם
בתור
בני
אהובי
אמן

4

1 אל
אנשי
אמונה
אלוהים
אשר
בקורינתוס
2 אל
אנשי
אמונה
אלוהים
אשר
בקורינתוס
3 אל
אנשי
אמונה
אלוהים
אשר
בקורינתוס
4 אל
אנשי
אמונה
אלוהים
אשר
בקורינתוס
5 אל
אנשי
אמונה
אלוהים
אשר
בקורינתוס
6 אל
אנשי
אמונה
אלוהים
אשר
בקורינתוס
7 אל
אנשי
אמונה
אלוהים
אשר
בקורינתוס
8 אל
אנשי
אמונה
אלוהים
אשר
בקורינתוס
9 אל
אנשי
אמונה
אלוהים
אשר
בקורינתוס
10 אל
אנשי
אמונה
אלוהים
אשר
בקורינתוס
11 אל
אנשי
אמונה
אלוהים
אשר
בקורינתוס
12 אל
אנשי
אמונה
אלוהים
אשר
בקורינתוס
13 אל
אנשי
אמונה
אלוהים
אשר
בקורינתוס
14 אל
אנשי
אמונה
אלוהים
אשר
בקורינתוס
15 אל
אנשי
אמונה
אלוהים
אשר
בקורינתוס
16 אל
אנשי
אמונה
אלוהים
אשר
בקורינתוס
17 אל
אנשי
אמונה
אלוהים
אשר
בקורינתוס
18 אל
אנשי
אמונה
אלוהים
אשר
בקורינתוס
19 אל
אנשי
אמונה
אלוהים
אשר
בקורינתוס
20 אל
אנשי
אמונה
אלוהים
אשר
בקורינתוס
21 אל
אנשי
אמונה
אלוהים
אשר
בקורינתוס
22 אל
אנשי
אמונה
אלוהים
אשר
בקורינתוס
23 אל
אנשי
אמונה
אלוהים
אשר
בקורינתוס

הושע

1 דבר יהוה אל הושע בראשית דבר יהוה בהושע ויאמר יהוה אל הושע לך קח לך אשת זנונים וילדי זנונים כי זנה תזנה הארץ מאחרי יהוה׃ 3 וילך ויקח את גמר בת דבלים׃ 4 ותהר עוד ותלד לו בן׃ ויאמר יהוה אליו קרא שמו יזרעאל כי עוד מעט ופקדתי את דם יזרעאל על בית יהוא׃ 5 והיה ביום ההוא ושברתי את קשת ישראל בעמק יזרעאל׃ 6 ותהר עוד ותלד בת ויאמר אליו קרא שמה לא רחמה׃ כי לא אוסיף עוד ארחם את בית ישראל׃ 7 ואת בית יהודה ארחם והושעתים ביהוה אלהיהם׃ לא אושיעם בקשת ובחרב ובמלחמה בסוסים ובפרשים׃ 8 ותגמל את לא רחמה ותהר ותלד בן׃ 9 ויאמר יהוה אליו קרא שמו לא עמי כי אתם לא עמי ואנכי לא אהיה לכם׃ 10 והיה מספר בני ישראל כחול הים אשר לא ימד ולא יספר והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי יאמר להם בני אל חי׃ 11 ונקבצו בני יהודה ובני ישראל יחדו ושמו להם ראש אחד ועלו מן הארץ כי גדול יום יזרעאל׃

2 אמרו לאחיכם עמי ולאחותיכם רחמה׃ 2 הריבו באמכם הריבו כי לא אשתי ואנכי לא אישה ותסר זנותה מפניה ונאפופיה מבין שדיה׃ 3 פן אפשיטנה ערומה והצגתיה כיום הולדתה ושמתיה כמדבר והמיתיה בצמא׃ 4 וגם את בניה לא ארחם כי בני זנונים הם׃ 5 כי זנתה אמם הבישה הורתם כי אמרה אלכה אחרי מאהבי נתני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני ומשקי׃ 6 לכן הנני משיך את דרכך בסירים ובניתי את גדרה׃ ונתיבותיה לא תמצא׃ 7 ורדפה את מאהביה ולא תשיגם ובקשתם ולא תמצא׃ אז אמרה אלכה ואשובה אל אישי הראשון כי טוב לי אז מעתה׃ 8 ואנכי לא ידעתי כי אני נתן לה הדגן והתירוש והיצהר ואת כסף הרביתי לה וזהב עשו לבעל׃ 9 לכן אשוב ולקחתי דגני בעתו ותירושי בזמנו והצלתי צמרי ופשתי לכסות את ערותה׃ 10 ועתה אגלה את נבלתה לעיני מאהביה ואיש לא יצילנה מידי׃ 11 והשבתי כל משוש חגה חדשה ושבתה וכל מועדה׃ 12 והשמתי גפנה ותאנתה אשר אמרה אתנה לי אלה שכרי אשר נתנו לי מאהבי ושמתים ליער ואכלם חית השדה׃ 13 ופקדתי עליה את ימי הבעלים אשר תקטיר להם ותעד נזמה וחליה ותלך אחרי מאהביה ואתי שכחה נאם יהוה׃ 14 לכן הנני מפתיה והלכתיה המדבר ודברתי על לבה׃ 15 ונתתי לה את כרמיה משם ואת עמק עכור לפתח תקוה׃ ועניתה שם כימי נעורה וכיום עלותה מארץ מצרים׃ 16 והיה ביום ההוא נאם יהוה תקרא אישי ולא תקרא עוד בעלי׃ 17 והסרתי את שמות הבעלים מפיה ולא יזכרו עוד בשמם׃ 18 וכרתי להם ביום ההוא ברית עם חית השדה ועם עוף השמים ורמש האדמה וקשת וחרב ומלחמה אשבר מן הארץ והשכבתים לבטח׃ 19 וארשתיך לי לעולם וארשתיך לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים׃ 20 וארשתיך לי באמונה וידעת את יהוה׃ 21 והיה ביום ההוא אענה נאם יהוה אענה את השמים והם יענו את הארץ׃ 22 והדגן והתירוש והיצהר יענו את יזרעאל׃ 23 וזרעתיה לי בארץ ורחמתי את לא רחמה׃ ואמרתי ללא עמי עמי אתה׃ והוא יאמר אלהי׃

3 ויאמר יהוה אלי עוד לך אהב אשה אהובת רע ומנאפת כאהבת יהוה אל בני ישראל והם פנים אל אלהים אחרים ואהבי אשישי ענבים׃ 2 וכרתיה לי בחמשה עשר כסף וחומר שעורים׃ 3 ואמר אליה ימים רבים תשבי לי לא תזני ולא תהיי לאיש׃ אף אנכי אליך׃ 4 כי ימים רבים ישבו בני ישראל אין מלך ואין שר׃ ואין זבח ואין מצבה׃ ואין אפוד ותרפים׃ 5 אחר ישבו בני ישראל׃ ובקשו את יהוה אלהיהם׃ ואת דוד מלכם׃ ופחדו אל יהוה׃ ואל טובו׃ באחרית הימים׃

4 שמעו דבר יהוה בני ישראל׃ כי ריב ליהוה׃ עם יושבי הארץ׃ כי אין אמת׃ ואין חסד׃ ואין דעת אלהים בארץ׃ 2 אלה וכחש׃ ורצח׃ וגנב׃ ונאף׃ פרצו׃ ודמים בדמים נגעו׃ 3 על כן תאבל הארץ׃ ואמלל כל יושב בה׃ בחית השדה׃ ועוף השמים׃ וגם דגי הים יאספו׃ 4 אך איש אל יריב׃ ואל יוכח׃ כמוך׃ כהן׃ 5 וכשלת היום׃ וכשל גם נביא עמך׃ דמיתי אמך׃ 6 נדמו עמי מבלי דעת׃ כי אתה הדעת מאסתי׃ גם אני אמאס כהן לי׃ ותשכח תורת אלהיך׃ אשכח גם אני בניך׃ 7 ככרבם כן חטאו לי׃ כבודם בקלון אמיר׃ 8 חטאת עמי יאכלו׃ ואל עונם ישאו׃ 9 והיה כעם ככהן׃ ופקדתי עליו דרכיו׃ ומעלליו אשיב לו׃ 10 ואכלו ולא יכלו׃ זנו ולא יפרצו׃ כי יהוה עזבו לשמר׃ 11 זנות ותירוש ותירוש יקח לב׃ 12 עמי בעצו יבקש׃ ומקלו יגיד לו׃ כי רוח זנונים התעה׃ ויזנו מתחת אלהיו׃ 13 על ראשי ההרים יזבחו׃ ועל הגבעות יקטרו׃ תחת אלה ולבנה׃ ואלה׃ כי טוב צלה׃ על כן תזנינה בנותיכם׃ ועל כלותיכם תנאפנה׃ 14 לא אפקד על בנותיכם כי תזנינה׃ ועל כלותיכם כי תנאפנה׃ כי הם עם הזנות יפרדו׃ ועם הקדשות יזבחו׃ ועם לא יבין׃ יכשל׃ 15 אם זנה אתה ישראל׃ אל יאשם יהודה׃ ואל תבאו הגלגל׃ ואל תעלו בית און׃ ואם תשבעו חי יהוה׃ 16 כי כפרה סררה ישראל׃ עתה ירעם יהוה כבר׃ 17 חבור עצבים אפרים׃ הנחו לו׃ 18 סר גאון נסבו׃ זנה אהבו קלון מגניה׃ 19 צרור כנפיה ברוח׃ ויבשו מזבחותם׃

5 שמעו זאת הכהנים׃ והקשיבו בית ישראל׃ ובית המלך האזינו׃ כי לכם המשפט׃ כי פח היתם למצפה׃ ורשת פרוסה על תבור׃ 2 ושחטה שחתים העמיקו׃ ואני מוסר לכלם׃ 3 אני ידעתי אפרים׃ וישראל לא נכחדו ממני׃ כי עתה זנית אפרים׃ נטמא ישראל׃ 4 לא יתנו מעלליהם׃ לשוב אל אלהיהם׃ כי רוח זנונים בקרבם׃ ואת יהוה לא ידעו׃ 5 וענה גאון ישראל בפניו׃ ויכשלו ישראל׃ ואפרים׃ יכשל עון בם׃ גם יהודה כשל עמם׃ 6 בצאנם ובבקרם׃ ילכו לבקש את יהוה׃ ולא ימצא׃ חלץ מהם׃ 7 ביהוה בגדו׃ כי בנים זרים׃ ילדו׃ עתה יאכלם חדש׃ את חלקיהם׃ 8 תקעו שופר בגבעה׃ חצצרה׃ ברמה׃ הריעו בית און׃ אחרי בנימן׃ 9 אפרים לשמה׃ בתוכחות הודעתי׃ נאמנה׃ 10 היו שרי יהודה׃ כמסיגי גבול׃ עליהם אשפוך כמים׃ עברתי׃ 11 עשוק אפרים׃ רצוץ משפט׃ כי הואיל׃ הלך אחרי צו׃ 12 ואני כעש לאפרים׃ וכרקב לבית יהודה׃ 13 וירא אפרים את חליו׃ ויהודה את מזורו׃ וילך אפרים׃ אל אשור׃ ושלח אל מלך ירב׃ הוא לא יוכל לרפא׃ ולא יגרע מכם מזור׃ 14 כי אני כשחל לאפרים׃ וככפיר לבית יהודה׃ אני אני אטרף׃ ואלך׃ אסיר׃ ואין מציל׃ 15 אלך אשובה אל מקומי׃ עד אשר יאשמו׃ ובקשו פני׃ בצר להם׃ ישחרוני׃

6 לכו ונשובה׃ אל יהוה׃ כי הוא טרף׃ וירפאנו׃ יכה׃ ויחבשנו׃ 2 יחיינו מיומים׃ ביום השלישי׃ יקימנו׃ ונחיה לפניו׃ 3 ונדעה׃ נרדפה׃ לדעת את יהוה׃ כשחר נכון מוצאו׃ ויבא כגשם לנו׃ כמלקוש יורה׃ ארץ׃ 4 מה אעשה לך אפרים׃ מה אעשה לך יהודה׃ וחסדכם כענן בקר׃ וכטל׃ משכים׃ הולך׃ 5 על כן חצבתי בנביאים׃ הרגתים׃ באמרי פי׃ ומשפטיך אור יצא׃ 6 כי חסד חפצתי׃ ולא זבח׃ ודעת אלהים׃ מעולות׃ 7 והם כאדם עברו ברית׃ שם בגדו בי׃ 8 גלעד׃ קריה פעלי און׃ עקבה׃ מדם׃ 9 וכחכי אנשים חבורה׃ חבר׃ דרך׃ רצחו שכמה׃ כי זמה עשו׃ 10 בבית ישראל׃ ראיתי׃ שם זנות אפרים׃ נטמא ישראל׃ 11 גם יהודה׃ שת קציר׃ לך׃ בשובי׃ שבות עמי׃

7 ברפאי׃ ישראל׃ ונגלה עון אפרים׃ ורעת שומרון׃ כי עשו שקר׃ וגנב׃ יבא׃ פשט חוץ׃ 2 ולבם לא אמרו׃ כל רעתם׃ זכרתי׃ עתה סבבום מעלליהם׃ נגדי׃ היו׃ 3 המה׃ ובשרים׃ ישמחו׃ 4 כלם׃ מנאפים׃ כתנור׃ בער׃ מחלת׃ לחם׃ יחמצנו׃ מן׃ עד׃ חמתו׃ 5 יום׃ מלכנו׃ החלו׃ שרים׃ יין׃ חמת׃ לצים׃ 6 כי קרבו׃ כתנור׃ לבם׃ בארבם׃ כל׃ אפים׃ בבקר׃ יבער׃ אש׃ 7 כלם׃ יחמו׃ כתנור׃ ואכלו׃ שפטיהם׃ כל׃ מלכיהם׃ נפלו׃ אין׃ בם׃ קרא׃ אלי׃ 8 אפרים׃ בעמים׃ יתבולל׃ אפרים׃ היה׃ עוגה׃ לא׃ הפוכה׃ 9 אכלו׃ זרים׃ כחו׃ ולא׃ ידע׃ גם׃ שיבה׃ פזרה׃ בו׃ ולא׃ ידע׃ 10 וענה׃ גאון׃ ישראל׃ בפניו׃ ולא׃ שבו׃ אל׃ יהוה׃ אלהיהם׃ ולא׃ בקשוהו׃ בכל׃ זאת׃ 11 והיה׃ אפרים׃ כיונה׃ פתה׃ אין׃ לב׃ מצרים׃ קראו׃ אשור׃ הלכו׃ 12 כאשר׃ אפרוש׃ עליהם׃ רשתי׃ אורידם׃ כעוף׃ השמים׃ איסרם׃ כשמע׃ עדתם׃ 13 אוי׃ להם׃ כי נדדו׃ מהם׃ שד׃ בם׃ כי פשעו׃ בי׃ ואני׃ אפדם׃ ואם׃ דברו׃ עלי׃ כזבים׃ 14 ולא׃ זעקו׃ אלי׃ בלבבם׃ כי׃ יתגודדו׃ על׃ דגן׃ ותירוש׃ יתרדו׃ בי׃ 15 אני׃ יסרתי׃ חזקתי׃ זרועתם׃ ואלי׃ יחשבו׃ רע׃ 16 שבו׃ לא׃ על׃ על׃ כן׃ יפלו׃ בחרב׃ שריהם׃ מזעם׃ לשונם׃ זאת׃ לעג׃ בארץ׃ מצרים׃

8 אל׃ חכך׃ כנשר׃ יהוה׃ כי׃ עברו׃ בריתי׃ ועל׃ תורתי׃ פשעו׃ 2 לי׃ יזעקו׃ אלהי׃ ישראל׃ ידענוך׃ 3 זנח׃ ישראל׃ טוב׃ אויב׃ ירדפו׃ 4 המליכו׃ ולא׃ מני׃ שרים׃ והיו׃ לי׃ כספם׃ וזהבם׃ עשו׃ לעצבים׃ למען׃ יכרת׃ 5 זנח׃ עגלך׃ שמרון׃ חרה׃ אפי׃ בהם׃ עד׃ לא׃ יוכלו׃ נקיון׃ 6 כי׃ מן׃ ישראל׃ והם׃ חרשים׃ עגל׃ לא׃ אלהים׃ 7 כי׃ רוח׃ יזרעו׃ וסערה׃ יקצרו׃ קמה׃ אין׃ בו׃ צמח׃ לא׃ יעשה׃ קמח׃ אם׃ יעשה׃ זרים׃ בלעוהו׃ 8 נבלע׃ ישראל׃ עתה׃ היו׃ בגוים׃ כלי׃ לא׃ חפץ׃ בו׃ 9 כי׃ הם׃ עלו׃ אשור׃ פרא׃ בודד׃ אפרים׃ אהבים׃ 10 גם׃ כי׃ יתנו׃ בגוים׃ עתה׃ אקבצם׃ וחלו׃ מעט׃ משא׃ מלך׃ שרים׃ 11 כי׃ הרבה׃ אפרים׃ מזבחות׃ לחטא׃ היו׃ לו׃ מזבחות׃ לחטא׃ 12 אכתב׃ לו׃ רבו׃ תורתי׃ כמו׃ זר׃ נחשבו׃ 13 זבחי׃ הבי׃ בשר׃ ויאכלו׃ יהוה׃ לא׃ רצם׃ עתה׃ יזכר׃ עונם׃ ויפקד׃ חטאתם׃ הם׃ מצרים׃ ישובו׃ 14 ויבן׃ ישראל׃ את׃ עשיו׃ ויבן׃ יהודה׃ ערים׃ בצרות׃ ושלחתי׃ אש׃ בעריו׃ ואכלה׃ ארמנותיה׃

9 אל׃ תשמח׃ ישראל׃ אל׃ גיל׃ כעמים׃ כי׃ זנית׃ מאלהיך׃ אהבת׃ אתנן׃ על׃ כל׃ גרנות׃ דגן׃ 2 ותירוש׃ לא׃ ירעם׃ ותירוש׃ יכחש׃ בה׃ 3 לא׃ ישבו׃ ארץ׃ יהוה׃ ואפרים׃ מצרים׃ ובאשור׃ הם׃ יאכלו׃ טמא׃ 4 לא׃ יערכו׃ ליהוה׃ יין׃ נסכיהם׃ לא׃ ערבו׃ לו׃ זבחיהם׃ כלחם׃ אבלים׃ כל׃ אכליו׃ יטמאו׃ כי׃ לחמם׃ לנפשם׃ לא׃ יבא׃ בית׃ יהוה׃ 5 מה׃ תעשו׃ ליום׃ מועד׃ וליום׃ חג׃ יהוה׃ 6 הנה׃ הלכו׃ משד׃ מצרים׃ תקבצם׃ מף׃ תכבדם׃ חרול׃ תירשם׃ קמיר׃ אהליהם׃ 7 באו׃ ימי׃ פקדה׃ באו׃ ימי׃ שלם׃ ידעו׃ אולת׃ הנביא׃ משגע׃ האיש׃ המרוח׃ על׃ רב׃ עונך׃ ורבה׃ מורה׃ 8 אפרים׃ צופה׃ אלהי׃ נביא׃ פח׃ יקוש׃ על׃ כל׃ דרכיו׃ מרורה׃ בבית׃ אלהיו׃ 9 השחיתו׃ עמקו׃ כימי׃ גבעה׃ יזכר׃ עונם׃ יפקד׃ חטאתם׃ 10 כענבים׃ במדבר׃ מצאתי׃ ישראל׃ כבכורה׃ בתאנה׃ בראשיתה׃ ראיתי׃ אבתיכם׃ הם׃ באו׃ אל׃ בעל׃ פעור׃ ויפרדו׃ אל׃ הבשת׃ והיו׃ שקצים׃ כאהבם׃ 11 אפרים׃ כעוף׃ יתעופף׃ כבודם׃ מלדת׃ ומבטן׃ ומהרון׃ ומעבר׃ לא׃ יהיה׃ 12 כי׃ אם׃ יגדלו׃ בניהם׃ ושכלתים׃ מאדם׃ גם׃ כי׃ אשורם׃ מהם׃ 13 אפרים׃ כאשר׃ ראיתי׃ לצור׃ נטוע׃ בנעים׃ ואפרים׃ יוציא׃ אל׃ הרג׃ בניו׃ 14 תן׃ יהוה׃ מה׃ תתן׃ תן׃ להם׃ רחם׃ משכלת׃ ושדים׃ צחים׃ 15 כל׃ רעתם׃ בגלגל׃ שם׃ שנאתים׃ על׃ רוב׃ מעלליהם׃ מביתי׃ אגרשם׃ לא׃ אוסיף׃ אהבתם׃ כל׃ שריהם׃ סרי׃ סוררים׃ 16 הוכה׃ אפרים׃ שרשם׃ יבש׃ פרי׃ בלתי׃ יעשה׃ גם׃ כי׃ יולידון׃ והמיתי׃ מחמדי׃ בטן׃ 17 מאסם׃ אלהי׃ כי׃ לא׃ שמעו׃ לו׃ והיו׃ נדדים׃ בגוים׃

10 בקר׃ יבקע׃ ישראל׃ גפן׃ בקיר׃ פרי׃ הרבה׃ לו׃ כרבות׃ פריו׃ הרבה׃ המזבחות׃ לפי׃ טובו׃ היטיב׃ מצבותיו׃ 2 חלק׃ לבם׃ עתה׃ יאשמו׃ הוא׃ יערף׃ מזבחותם׃ ישחית׃ מצבותם׃ 3 כי׃ עתה׃ יאמרו׃ אין׃ מלך׃ לנו׃ כי׃ לא׃ יראנו׃ יהוה׃ והמלך׃ מה׃ יעשה׃ לנו׃ 4 דברו׃ דברים׃ אלות׃ כרות׃ ברית׃ ופרח׃ כראש׃ שדי׃ 5 יגורו׃ שכני׃ שמרון׃ עגלות׃ בית׃ און׃ כי׃ אבל׃ עליו׃ עמו׃ וכמריו׃ עליו׃ יגילו׃ על׃ כבודו׃ כי׃ גלה׃ ממנו׃ 6 גם׃ הוא׃ לאשור׃ יובל׃ מלך׃ ירב׃ אפרים׃ יקח׃ עצה׃ ובושה׃ יקח׃ ישראל׃ 7 נדמה׃ שמרון׃ מלכה׃ כקצף׃ על׃ פני׃ מים׃ 8 ונשמדו׃ במות׃ און׃ חטאת׃ ישראל׃ קוץ׃ יעלה׃ על׃ מזבחותם׃ ואמרו׃ אל׃ ההרים׃ כסו׃ אותנו׃ ולגבעות׃ נפלו׃ עלינו׃ 9 מימי׃ הגבעה׃ חטאת׃ ישראל׃ שם׃ עמדו׃ לא׃ השיגם׃ בגבעה׃ מלחמה׃ 10 בבני׃ עולה׃ אסרם׃ ונכנסו׃ עליהם׃ עמים׃ באסרם׃ לשתי׃ עונותם׃ 11 אפרים׃ עגלה׃ מלמדת׃ אני׃ עברתי׃ על׃ טוב׃ צוארה׃ אעביר׃ אפרים׃ יחרש׃ יהודה׃ יעבד׃ יעקב׃ לו׃ 12 זרעו׃ לצדקה׃ קצרו׃ לפי׃ חסד׃ נירו׃ לכם׃ ניר׃ דרשו׃ את׃ יהוה׃ עד׃ אשר׃ יבא׃ וירה׃ צדק׃ לכם׃ 13 חרשתם׃ רשע׃ קצרתם׃ עולה׃ אכלתם׃ פרי׃ כחש׃ כי׃ בדרכך׃ בדרך׃ גבורתיך׃ 14 ויקם׃ שאון׃ בעמך׃ וכל׃ מבצריך׃ ישדד׃ כשלמן׃ את׃ בית׃ ארבאל׃ ביום׃ המלחמה׃ אם׃ על׃ בנים׃ 15 כן׃ עשה׃ לכם׃ בית׃ אל׃ מפני׃ רעת׃ מעלליכם׃ בשחר׃ יומם׃ נדמה׃ מלך׃ ישראל׃

11 כי׃ נער׃ ישראל׃ ואהבהו׃ ומן׃ מצרים׃ קראתי׃ לבני׃ 2 ככן׃ קראו׃ לו׃ כן׃ הלכו׃ מפניהם׃ לבעלים׃ יזבחו׃ ולפסלים׃ יקטירו׃ 3 ואנכי׃ תרגלתי׃ לאפרים׃ קחם׃ על׃ זרועתיו׃ ולא׃ ידעו׃ כי׃ רפאתים׃ 4 בחבלי׃ אדם׃ אמשכם׃ בעבותות׃ אהבה׃ והיה׃ להם׃ כרמים׃ אל׃ לחיהם׃ ואט׃ אליו׃ אוכיל׃ 5 לא׃ ישוב׃ אל׃ ארץ׃ מצרים׃ ואשור׃ הוא׃ מלכו׃ כי׃ מאנו׃ לשוב׃ 6 וחלה׃ חרב׃ בעריו׃ וכלתה׃ בדיו׃ ואכלה׃ מן׃ מועצותיהם׃ 7 ועמי׃ תלוים׃ למשובתי׃ אל׃ על׃ יקרא׃ יחדו׃ לא׃ ירים׃ 8 איך׃ אתן׃ אפרים׃ אגן׃ ישראל׃ איך׃ אתן׃ כאדמה׃ אשימך׃ כצבויים׃ נהפך׃ לבי׃ יחד׃ נכמרו׃ נחומי׃ 9 לא׃ אעשה׃ חרון׃ אפי׃ לא׃ אשוב׃ לשחת׃ אפרים׃ כי׃ אל׃ אנכי׃ ולא׃ איש׃ בקרבך׃ ולא׃ אבוא׃ בעיר׃ 10 אחרי׃ יהוה׃ ילכו׃ כאריה׃ כי׃ הוא׃ ישאג׃ כי׃ אם׃ שאג׃ ויחרדו׃ בנים׃ מים׃ 11 יחרדו׃ כצפור׃ ממצרים׃ וכיונה׃ מארץ׃ אשור׃ והושבתים׃ על׃ בתיהם׃ נאם׃ יהוה׃ 12 סבבוני׃ בכחש׃ אפרים׃ ובמרמה׃ בית׃ ישראל׃ ויהודה׃ עוד׃ רד׃ עם׃ אל׃ ונאמן׃ עם׃ קדושים׃

12 אפרים׃ רעה׃ רוח׃ וקדים׃ כל׃ היום׃ כזב׃ ושד׃ ירבה׃ וברית׃ עם׃ אשור׃ יכרתו׃ ושמן׃ למצרים׃ יובל׃ 2 ריב׃ ליהוה׃ ופקד׃ על׃ יעקב׃ כדרכיו׃ כמעלליו׃ ישיב׃ לו׃ 3 בבטן׃ עקב׃ את׃ אחיו׃ ובאונו׃ שרה׃ אל׃ 4 ויאבק׃ אל׃ מלאך׃ ויכל׃ בכה׃ ויתחנן׃ לו׃ בבית׃ אל׃ ימצאנו׃ ושם׃ ידבר׃ אתנו׃ 5 יהוה׃ אלהי׃ צבאות׃ יהוה׃ זכרו׃ 6 ואתה׃ אל׃ תשמח׃ ישראל׃ אל׃ גיל׃ כעמים׃ כי׃ זנית׃ מאלהיך׃ אהבת׃ אתנן׃ על׃ כל׃ גרנות׃ דגן׃ 7 ותירוש׃ לא׃ ירעם׃ ותירוש׃ יכחש׃ בה׃ 8 לא׃ ישבו׃ ארץ׃ יהוה׃ ואפרים׃ מצרים׃ ובאשור׃ הם׃ יאכלו׃ טמא׃ 9 לא׃ יערכו׃ ליהוה׃ יין׃ נסכיהם׃ לא׃ ערבו׃ לו׃ זבחיהם׃ כלחם׃ אבלים׃ כל׃ אכליו׃ יטמאו׃ כי׃ לחמם׃ לנפשם׃ לא׃ יבא׃ בית׃ יהוה׃ 10 מה׃ תעשו׃ ליום׃ מועד׃ וליום׃ חג׃ יהוה׃ 11 הנה׃ הלכו׃ משד׃ מצרים׃ תקבצם׃ מף׃ תכבדם׃ חרול׃ תירשם׃ קמיר׃ אהליהם׃ 12 באו׃ ימי׃ פקדה׃ באו׃ ימי׃ שלם׃ ידעו׃ אולת׃ הנביא׃ משגע׃ האיש׃ המרוח׃ על׃ רב׃ עונך׃ ורבה׃ מורה׃ 13 אפרים׃ צופה׃ אלהי׃ נביא׃ פח׃ יקוש׃ על׃ כל׃ דרכיו׃ מרורה׃ בבית׃ אלהיו׃ 14 השחיתו׃ עמקו׃ כימי׃ גבעה׃ יזכר׃ עונם׃ יפקד׃ חטאתם׃ 15 כענבים׃ במדבר׃ מצאתי׃ ישראל׃ כבכורה׃ בתאנה׃ בראשיתה׃ ראיתי׃ אבתיכם׃ הם׃ באו׃ אל׃ בעל׃ פעור׃ ויפרדו׃ אל׃ הבשת׃ והיו׃ שקצים׃ כאהבם׃ 16 אפרים׃ כעוף׃ יתעופף׃ כבודם׃ מלדת׃ ומבטן׃ ומהרון׃ ומעבר׃ לא׃ יהיה׃ 17 כי׃ אם׃ יגדלו׃ בניהם׃ ושכלתים׃ מאדם׃ גם׃ כי׃ אשורם׃ מהם׃ 18 אפרים׃ כאשר׃ ראיתי׃ לצור׃ נטוע׃ בנעים׃ ואפרים׃ יוציא׃ אל׃ הרג׃ בניו׃ 19 תן׃ יהוה׃ מה׃ תתן׃ תן׃ להם׃ רחם׃ משכלת׃ ושדים׃ צחים׃ 20 כל׃ רעתם׃ בגלגל׃ שם׃ שנאתים׃ על׃ רוב׃ מעלליהם׃ מביתי׃ אגרשם׃ לא׃ אוסיף׃ אהבתם׃ כל׃ שריהם׃ סרי׃ סוררים׃

21 אבל אם אדם אחר, אבל לא אדם
אחר, ואם אדם אחר, אבל לא אדם
אחר, ואם אדם אחר, אבל לא אדם
אחר, וא

1

אמלאכה אנשים אלאמלאח אחרת פראיבלים פנולמה פנלמה 2 אנחנו אמלה אחרת אחיות אנשים אבל אחרת לעבד אנשים אבל אל אנשים אמלאל אל אלה אל אל אלה אמלאל 3 אמשנה אלאמלאח אחרת אבל אבל אמלאל מה אנחנו אל אמלאל 4 נבחר אנשים אבל אחרת אחיות אלאמלאח אחרת אנשים אל אלאמלאח 5 אמלאל אחיות, אמרתי אנשי אלאמלאח אחרת אנשים אבל אל אל אלה אמלה אל אנשים אנחנו אנשים אל אל אנשים אבל אנשים אל אל אנשים אנחנו אמלה אל אל אנשים אל אל אנשים אל אל אנשים

5 ܗܠ ܐܝܟܐ ܕܝܢ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܬܝܢܐ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܥܠ ܐܪܥܐ ܡܢ ܩܕܡ ܕܢܗܘܐ ܠ

د-هګلیسمه

1 هغه هغه وخت چې ګرځنده ګډوالۍ د خپرېدلو
له مخې د هغه ځای ته ورسېدل چې هلته د یهودانو
عبادت ځای وو. 2 هغه هغه ځای ته ننوتل او
د سبت د ورځې په اړه یې د خلکو سره خبرې
کولې. 3 خلکو هغه ته وکتل او هغه ته یې
وویل: څرګند شه چې ته څوک یې او ستا
ګډوالۍ څه شی دی. 4 مګر هغه خپل ځای
ته ولاړ او د خپلو ملګرو سره یې وویل:
ما ته ګورئ چې زما ګډوالۍ څه شی دی.
5 بیا یې وویل: زما ګډوالۍ ستاسو لپاره
ګټوره ده، ځکه زما ګډوالۍ د ټولو
ګډوالو د ګټې لپاره ده. 6 او هغه وویل:
زما ګډوالۍ د ګټې لپاره ده. 7 او
زما ګډوالۍ د ګټې لپاره ده. 8 او
هغه د هغه ځای څخه ولاړ او د ګډوالۍ
د ګټې لپاره یې د ګډوالۍ ځای ته
ورننوتل. 9 او هغه د ګډوالۍ د ګټې لپاره
د هغه ځای څخه ولاړ او د ګډوالۍ د ګټې
لپاره یې د ګډوالۍ ځای ته ورننوتل. 10 (aiōnios g166)
او د ګډوالۍ د ګټې لپاره یې د ګډوالۍ
ځای ته ورننوتل او د ګډوالۍ د ګټې
لپاره یې د ګډوالۍ ځای ته ورننوتل.
11 او د ګډوالۍ د ګټې لپاره یې د ګډوالۍ
ځای ته ورننوتل او د ګډوالۍ د ګټې
لپاره یې د ګډوالۍ ځای ته ورننوتل.
12 او د ګډوالۍ د ګټې لپاره یې د ګډوالۍ
ځای ته ورننوتل او د ګډوالۍ د ګټې
لپاره یې د ګډوالۍ ځای ته ورننوتل.
13 او د ګډوالۍ د ګټې لپاره یې د ګډوالۍ
ځای ته ورننوتل او د ګډوالۍ د ګټې
لپاره یې د ګډوالۍ ځای ته ورننوتل.
14 او د ګډوالۍ د ګټې لپاره یې د ګډوالۍ
ځای ته ورننوتل او د ګډوالۍ د ګټې
لپاره یې د ګډوالۍ ځای ته ورننوتل.
15 او د ګډوالۍ د ګټې لپاره یې د ګډوالۍ
ځای ته ورننوتل او د ګډوالۍ د ګټې
لپاره یې د ګډوالۍ ځای ته ورننوتل.
16 او د ګډوالۍ د ګټې لپاره یې د ګډوالۍ
ځای ته ورننوتل او د ګډوالۍ د ګټې
لپاره یې د ګډوالۍ ځای ته ورننوتل.
17 او د ګډوالۍ د ګټې لپاره یې د ګډوالۍ
ځای ته ورننوتل او د ګډوالۍ د ګټې
لپاره یې د ګډوالۍ ځای ته ورننوتل.

2 او د ګډوالۍ د ګټې لپاره یې د ګډوالۍ
ځای ته ورننوتل او د ګډوالۍ د ګټې
لپاره یې د ګډوالۍ ځای ته ورننوتل.
2 او د ګډوالۍ د ګټې لپاره یې د ګډوالۍ
ځای ته ورننوتل او د ګډوالۍ د ګټې
لپاره یې د ګډوالۍ ځای ته ورننوتل.
3 او د ګډوالۍ د ګټې لپاره یې د ګډوالۍ
ځای ته ورننوتل او د ګډوالۍ د ګټې
لپاره یې د ګډوالۍ ځای ته ورننوتل.
4 او د ګډوالۍ د ګټې لپاره یې د ګډوالۍ
ځای ته ورننوتل او د ګډوالۍ د ګټې
لپاره یې د ګډوالۍ ځای ته ورننوتل.
5 او د ګډوالۍ د ګټې لپاره یې د ګډوالۍ
ځای ته ورننوتل او د ګډوالۍ د ګټې
لپاره یې د ګډوالۍ ځای ته ورننوتل.
6 او د ګډوالۍ د ګټې لپاره یې د ګډوالۍ
ځای ته ورننوتل او د ګډوالۍ د ګټې
لپاره یې د ګډوالۍ ځای ته ورننوتل.
7 او د ګډوالۍ د ګټې لپاره یې د ګډوالۍ
ځای ته ورننوتل او د ګډوالۍ د ګټې
لپاره یې د ګډوالۍ ځای ته ورننوتل.
8 او د ګډوالۍ د ګټې لپاره یې د ګډوالۍ
ځای ته ورننوتل او د ګډوالۍ د ګټې
لپاره یې د ګډوالۍ ځای ته ورننوتل.
9 او د ګډوالۍ د ګټې لپاره یې د ګډوالۍ
ځای ته ورننوتل او د ګډوالۍ د ګټې
لپاره یې د ګډوالۍ ځای ته ورننوتل.
10 او د ګډوالۍ د ګټې لپاره یې د ګډوالۍ
ځای ته ورننوتل او د ګډوالۍ د ګټې
لپاره یې د ګډوالۍ ځای ته ورننوتل.
11 او د ګډوالۍ د ګټې لپاره یې د ګډوالۍ
ځای ته ورننوتل او د ګډوالۍ د ګټې
لپاره یې د ګډوالۍ ځای ته ورننوتل.
12 او د ګډوالۍ د ګټې لپاره یې د ګډوالۍ
ځای ته ورننوتل او د ګډوالۍ د ګټې
لپاره یې د ګډوالۍ ځای ته ورننوتل.
13 او د ګډوالۍ د ګټې لپاره یې د ګډوالۍ
ځای ته ورننوتل او د ګډوالۍ د ګټې
لپاره یې د ګډوالۍ ځای ته ورننوتل.
14 او د ګډوالۍ د ګټې لپاره یې د ګډوالۍ
ځای ته ورننوتل او د ګډوالۍ د ګټې
لپاره یې د ګډوالۍ ځای ته ورننوتل.
15 او د ګډوالۍ د ګټې لپاره یې د ګډوالۍ
ځای ته ورننوتل او د ګډوالۍ د ګټې
لپاره یې د ګډوالۍ ځای ته ورننوتل.
16 او د ګډوالۍ د ګټې لپاره یې د ګډوالۍ
ځای ته ورننوتل او د ګډوالۍ د ګټې
لپاره یې د ګډوالۍ ځای ته ورننوتل.
17 او د ګډوالۍ د ګټې لپاره یې د ګډوالۍ
ځای ته ورننوتل او د ګډوالۍ د ګټې
لپاره یې د ګډوالۍ ځای ته ورننوتل.

3 او د ګډوالۍ د ګټې لپاره یې د ګډوالۍ
ځای ته ورننوتل او د ګډوالۍ د ګټې
لپاره یې د ګډوالۍ ځای ته ورننوتل.
2 او د ګډوالۍ د ګټې لپاره یې د ګډوالۍ
ځای ته ورننوتل او د ګډوالۍ د ګټې
لپاره یې د ګډوالۍ ځای ته ورننوتل.
3 او د ګډوالۍ د ګټې لپاره یې د ګډوالۍ
ځای ته ورننوتل او د ګډوالۍ د ګټې
لپاره یې د ګډوالۍ ځای ته ورننوتل.

1 בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ׃ 2 והארץ היתה תהו ובהו וחשך על־פני תהום ורוח אלהים מרחפת על־פני המים׃ 3 ויאמר אלהים יהי אור ויהי־אור׃ 4 וירא אלהים את־האור כי־טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך׃ 5 ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי־ערב ויהי־בקר יום אחד׃ 6 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים והי מבדיל בין מים למים׃ 7 ויעש אלהים את־הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן׃ 8 ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי־ערב ויהי־בקר יום שני׃ 9 ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל־מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן׃ 10 ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי־טוב׃ 11 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ פרי עשה פרי אשר זרעו־בו למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 12 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה־פרי אשר זרעו־בו למינו וירא אלהים כי־טוב׃ 13 ויהי־ערב ויהי־בקר יום שלישי׃ 14 ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים׃ 15 והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על־הארץ ויהי כן׃ 16 ויעש אלהים את־שני המארת הגדלים את־המאור הגדול לממשלת היום ואת־המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים׃ 17 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על־הארץ׃ 18 ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי־טוב׃ 19 ויהי־ערב ויהי־בקר יום רביעי׃ 20 ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על־הארץ על־פני רקיע השמים׃

2 ויברא אלהים את־התנינם הגדלים ואת כל־נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל־עוף כנף למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 2 ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את־המים בימים והעוף ירב בארץ׃ 3 ויהי־ערב ויהי־בקר יום חמישי׃ 4 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו־ארץ למינה ויהי כן׃ 5 ויעש אלהים את־חיתו־הארץ למינה ואת־הבהמה למינה ואת כל־רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 6 ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל־הארץ ובכל־הרמש הרמש על־הארץ׃ 7 ויברא אלהים את־האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם׃ 8 ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את־הארץ וכבשוה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל־חיה הרמשת על־הארץ׃ 9 ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את־כל־עשב זרע זרע אשר על־פני כל־הארץ ואת כל־העץ אשר־בו־פרי־עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה׃ 10 ולכל־חיתו הארץ ולכל־עוף השמים ולכל רומש על־הארץ אשר־בו נפש חיה את־כל־ירק עשב לאכלה ויהי כן׃ 11 וירא אלהים את־כל־אשר עשה והנה־טוב מאד ויהי־ערב ויהי־בקר יום הששי׃

3 ויכלו השמים והארץ וכל־צבאם׃ 2 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל־מלאכתו אשר עשה׃ 3 ויברך אלהים את־יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל־מלאכתו אשר־ברא אלהים לעשות׃ 4 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים׃ 5 וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם צמח כי לא המטיר יהוה אלהים על־הארץ ואדם אין לעבד את־האדמה׃ 6 ואד יעלה מן־הארץ והשקה את־כל־פני האדמה׃ 7 ויצר יהוה אלהים את־האדם עפר מן־האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃ 8 ויטע יהוה אלהים גן־בעדן מקדם ושם שם את־האדם אשר יצר׃ 9 וצמח יהוה אלהים מן־האדמה כל־עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃ 10 ונהר יצא מעדן להשקות את־הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים׃ 11 שם האחד פישון הוא הסבב את־כל־ארץ החוילה אשר שם הזהב׃ 12 וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם׃ 13 ושם־נהר השני גיחון הוא הסבב את־כל־ארץ כוש׃ 14 ושם־הנהר השלישי חדקל הוא הולך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת׃ 15 ויקח יהוה אלהים את־האדם ויניחהו בגן־עדן לעבדה ולשמרה׃ 16 ויצו יהוה אלהים על־האדם לאמר מכל עץ־הגן אכל תאכל׃ 17 ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות׃ 18 ויאמר יהוה אלהים לא־טוב היות האדם לבדו אעשה־לו עזר כנגדו׃ 19 ומן־האדמה יצר יהוה אלהים כל־חית השדה ואת כל־עוף השמים ויבא אל־האדם לראות מה־יקרא־לו וכל אשר יקרא־לו האדם נפש חיה הוא שמו׃ 20 ויקרא האדם שמות לכל־הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא־מצא עזר כנגדו׃ 21 ויפל יהוה אלהים תרדמה על־האדם ויישן ולקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה׃ 22 ויבן יהוה אלהים את־הצלע אשר־לקח מן־האדם לאשה ויביאה אל־האדם׃ 23 ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה־זאת׃ 24 על־כן יעזב איש את־אביו ואת־אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד׃ 25 והיו שניהם ערומים האדם והאשתו ולא יתבשׁשו׃

4 והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל־האשה אף כי־אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן׃ 2 ותאמר האשה אל־הנחש מפרי עץ־הגן נאכל׃ 3 ומפרי העץ אשר בתוך־הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן־תמתון׃ 4 ויאמר הנחש אל־האשה לא־מות תמתון׃ 5 כי יודע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והיתם כאלהים ידעי טוב ורע׃ 6 ותרא האשה כי־טוב העץ למאכל וכי־תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם־לאישה עמה ויאכל׃ 7 ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ותתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת׃ 8 וישמעו את־קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם והאשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן׃ 9 ויקרא יהוה אלהים אל־האדם ויאמר לו איכה׃ 10 ויאמר את־קולך שמעתי בגן ואירא כי־עירם אנכי ואתחבא׃ 11 ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן־העץ אשר צויתיך לבלתי אכל־ממנו אכלת׃ 12 ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי הוא נתנה־לי מן־העץ ואכל׃ 13 ויאמר יהוה אלהים לאשה מה־זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל׃ 14 ויאמר יהוה אלהים אל־הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל־הבהמה ומכל חית השדה על־גחנך תלך ועפר תאכל כל־ימי חייך׃ 15 ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב׃ 16 אל־האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל־אישך תשוקתך והוא ימשל־בך׃ 17 ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן־העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך׃ 18 וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את־עשב השדה׃ 19 בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל־האדמה כי ממנה לקחת כי־עפר אתה ואל־עפר תשוב׃ 20 ויקרא האדם שם אשתו חוה כי־היא היתה אם כל־חי׃ 21 ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור והלבישם׃ 22 ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן־ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם׃ 23 ויגרשהו יהוה אלהים מגן־עדן לעבד את־האדמה אשר לקח משם׃ 24 וגרש את־האדם וישכן מקדם לגן־עדן את־הכרובים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את־דרך עץ החיים׃

5 זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו׃ 2 זכר ונקבה בראם וברך אתם ויקרא את־שמם אדם ביום הבראם׃ 3 ויחי אדם שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את־שמו שת׃ 4 וימי אדם אחרי הולידו את־שת שמנה מאות שנה וילד בנים ובנות׃ 5 ויהי כל־ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה וימת׃ 6 וחי שת חמש שנים ומאת שנה והולד את־אנוש׃ 7 ויחי שת אחרי הולידו את־אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה וילד בנים ובנות׃ 8 ויהי כל־ימי שת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת׃ 9 וחי אנוש תשעים שנה והולד את־קינן׃ 10 ויחי אנוש אחרי הולידו את־קינן חמש עשרה שנה ושמנה מאות שנה וילד בנים ובנות׃ 11 ויהי כל־ימי אנוש חמש שנים ותשעים שנה וימת׃ 12 וחי קינן שבעים שנה והולד את־מהללאל׃ 13 ויחי קינן אחרי הולידו את־מהללאל ארבעים שנה ושמנה מאות שנה וילד בנים ובנות׃ 14 ויהי כל־ימי קינן עשר שנים ותשע מאות שנה וימת׃ 15 וחי מהללאל חמש וששים שנה והולד את־ירד׃ 16 ויחי מהללאל אחרי הולידו את־ירד שלשים שנה ושמנה מאות שנה וילד בנים ובנות׃ 17 ויהי כל־ימי מהללאל חמש ותשעים שנה ושמנה מאות שנה וימת׃ 18 וחי ירד שתים וששים שנה ומאת שנה והולד את־חנוך׃ 19 ויחי ירד אחרי הולידו את־חנוך שמנה מאות שנה וילד בנים ובנות׃ 20 ויהי כל־ימי ירד שתים וששים שנה ותשע מאות שנה וימת׃ 21 וחי חנוך חמש וששים שנה והולד את־מתושלח׃ 22 והתהלך חנוך את־האלהים אחרי הולידו את־מתושלח שלש מאות שנה וילד בנים ובנות׃ 23 ויהי כל־ימי חנוך חמש וששים שנה ושלש מאות שנה׃ 24 ויתהלך חנוך את־האלהים ואיננו כי־לקח אתו אלהים׃ 25 וחי מתושלח שבע ושמנים שנה ומאת שנה והולד את־למך׃ 26 ויחי מתושלח אחרי הולידו את־למך שתים ושמנים שנה ושבע מאות שנה וילד בנים ובנות׃ 27 ויהי כל־ימי מתושלח תשע וששים שנה ותשע מאות שנה וימת׃ 28 וחי למך שתים ושמנים שנה ומאת שנה וילד בן׃ 29 ויקרא את־שמו נח לאמר זה ינחמנו מן־המעשה ומעצבון ידינו מן־האדמה אשר אררה יהוה׃ 30 ויחי למך אחרי הולידו את־נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה וילד בנים ובנות׃ 31 ויהי כל־ימי למך שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת׃ 32 ויהי נח בן־חמש מאות שנה ויולד נח את־שם את־חם ואת־יפת׃

ואל תבאנו לידי נסיון כי אם הצילנו מן הרע
כי לך הממלכה והגבורה והתפארת לעולם ועד
אמן 14 כי אם תסלחו לבני אדם חטאיהם
יסלח לכם אביכם שבשמים 15 ואם לא תסלחו
לבני אדם חטאיהם לא יסלח אביכם חטאיכם
16 וכאשר תצומו אל תהיו כעצובים כצבועים
אשר משחיתים פניהם למען יראה לבני אדם
כי צומים הם אמן אני אומר לכם כי שכרם
כבר לקחו 17 ואתה כאשר תצום רחץ ראשך
ופנך 18 למען לא יראה לבני אדם כי צום
אתה אם אל אביך אשר בסתר ואביך אשר
רואה בסתר ישלם לך 19 אל תאספו לכם
אוצרות בארץ אשר יאכלו בה העש והחלודה
ואשר בה יחתרו גנבים וגנבו 20 אך אספו
לכם אוצרות בשמים אשר לא יאכלו בה לא
העש ולא החלודה ואשר בה לא יחתרו גנבים
ולא יגנבו 21 כי אשר אוצרכם שם שם יהי
לבבכם 22 עין הגוף היא הנר אם עינך
בריאה כל גופך יהיה אור 23 ואם עינך
רעה כל גופך יהיה חשך אם האור אשר
בך חשך כמה החשך הזה 24 אין איש יכול
לעבוד שני אדונים כי יאהב את האחד
ויתעב את השני או יכבד את האחד
ויבזה את השני לא תוכלו לעבוד אל
ומון 25 לכן אני אומר לכם אל תדאגו
לנפשכם מה תאכלו ומה תשתו ולא
לגופכם במה תלבשו הלא הנפש יותר
מן המאכל והגוף יותר מן הלבוש
26 הביטו אל עופות השמים כי לא
יזרעו ולא יקצרו ולא יאספו אל אסמים
ואביכם שבשמים מפרנסם הלא אתם
יותר מהם 27 ומי מכם אם ידאג יוסיף
לאריכת ימיו אמה אחת 28 ולבושים
מדוע אתם דואגים הביטו נא אל שושנת
השדה איך תצמח לא תיגעו ולא תטוה
29 ואולם אני אומר לכם גם שלמה
בכל כבודו לא היה לבוש כאחת מאלה
30 ואם עשב השדה אשר היום הוא
ומחר יטלנו אל תנור הלא יותר מכם
יתלבש אתם מעטי האמונה 31 אל
תדאגו לאמר מה נאכל ומה נשתה ומה
נתכסה 32 כי אחרי כל אלה יבקשו
הגויים כי אביכם יודע כי אתם
צריכים לכל אלה 33 אך בקשו תחילה
את מלכות אלהים וצדקתו וכל אלה
יוסיפו לכם 34 אל תדאגו אפוא
למחר כי המחר ידאג לעצמו די לכל
יום רעתו

6

1 הזהרו מעשות צדקתכם לפני בני
אדם לבל יראוכם ואם לא תזהרו לא
תקבלו שכר מאביכם שבשמים 2 לכן
כאשר תתן צדקה אל תתקע לפניך
כאשר עשו הצבועים בבתי הכנסת
וברחובות לכבוד בני אדם אמן אני
אומר לכם כי הם קבלו את שכרם
3 ואתה כאשר תתן צדקה אל תדע
שמאלך מה עשתה ימינך 4 למען
תהיה צדקתך בסתר ואביך אשר
רואה בסתר ישלם לך 5 וכאשר
תתפללו אל תהיו כעצובים כצבועים
אשר אהבו להתפלל בבתי הכנסת
ובפינות הרחובות לראות בני אדם
אמן אני אומר לכם כי הם קבלו את
שכרם 6 ואתה כאשר תתפלל בא אל
חדרך וסגור דלתך ותתפלל אל אביך
אשר בסתר ואביך אשר רואה בסתר
ישלם לך 7 וכאשר תתפללו אל תרבו
דברים כגויים אשר יחשבו כי בריבוי
דבריהם יענו אל תדמו אפוא אליהם
כי אביכם יודע מה אתם צריכים
8 לפני שתבקשו מאתו כבר ידע אביכם
מה אתם צריכים 9 ואולם אם אתם
מתפללים אל תלכו אל אביכם כאשר
עשו הגויים אבל אתם כה אמרו אבינו
שבשמים יתקדש שמך 10 תבוא מלכותך
יעשה רצונך כאשר בשמים כן בארץ
11 לחם חקנו תן לנו היום 12 וסלח
לנו חובותינו כאשר סלחנו לחייבינו
13 ואל תביאנו לידי נסיון כי אם הצילנו
מן הרע כי לך הממלכה והגבורה
והתפארת לעולם ועד אמן 14 כי אם
תסלחו לבני אדם חטאיהם יסלח לכם
אביכם שבשמים 15 ואם לא תסלחו
לבני אדם חטאיהם לא יסלח אביכם
חטאיכם 16 וכאשר תצומו אל תהיו
כעצובים כצבועים אשר משחיתים
פניהם למען יראה לבני אדם כי צומים
הם אמן אני אומר לכם כי שכרם
כבר לקחו 17 ואתה כאשר תצום רחץ
ראשך ופנך 18 למען לא יראה לבני
אדם כי צום אתה אם אל אביך אשר
בסתר ואביך אשר רואה בסתר
ישלם לך 19 אל תאספו לכם
אוצרות בארץ אשר יאכלו בה העש
והחלודה ואשר בה יחתרו גנבים
וגנבו 20 אך אספו לכם אוצרות
בשמים אשר לא יאכלו בה לא העש
ולא החלודה ואשר בה לא יחתרו
גנבים וגנבו 21 כי אשר אוצרכם שם
שם יהי לבבכם 22 עין הגוף היא
הנר אם עינך בריאה כל גופך יהיה
אור 23 ואם עינך רעה כל גופך יהיה
חשך אם האור אשר בך חשך כמה
החשך הזה 24 אין איש יכול לעבוד
שני אדונים כי יאהב את האחד
ויתעב את השני או יכבד את האחד
ויבזה את השני לא תוכלו לעבוד אל
ומון 25 לכן אני אומר לכם אל תדאגו
לנפשכם מה תאכלו ומה תשתו ולא
לגופכם במה תלבשו הלא הנפש יותר
מן המאכל והגוף יותר מן הלבוש
26 הביטו אל עופות השמים כי לא
יזרעו ולא יקצרו ולא יאספו אל אסמים
ואביכם שבשמים מפרנסם הלא אתם
יותר מהם 27 ומי מכם אם ידאג יוסיף
לאריכת ימיו אמה אחת 28 ולבושים
מדוע אתם דואגים הביטו נא אל שושנת
השדה איך תצמח לא תיגעו ולא תטוה
29 ואולם אני אומר לכם גם שלמה
בכל כבודו לא היה לבוש כאחת מאלה
30 ואם עשב השדה אשר היום הוא
ומחר יטלנו אל תנור הלא יותר מכם
יתלבש אתם מעטי האמונה 31 אל
תדאגו לאמר מה נאכל ומה נשתה ומה
נתכסה 32 כי אחרי כל אלה יבקשו
הגויים כי אביכם יודע כי אתם
צריכים לכל אלה 33 אך בקשו תחילה
את מלכות אלהים וצדקתו וכל אלה
יוסיפו לכם 34 אל תדאגו אפוא
למחר כי המחר ידאג לעצמו די לכל
יום רעתו

1

פאולוס הקורא מטעם ישוע המשיח בדעת אלוהים
ושותף אחינו סוסתנס אל כנסיית אלוהים בקורינתוס 2 אל
המקודשים בישוע המשיח ואל כל אלה אשר בכל מקום
אל אלוהינו ואל אדוננו ישוע המשיח, אל אדוניהם
ואל אדוננו. 3 חסד ושלום יהיו לכם מאת אלוהינו אבינו
ומאת אדוננו ישוע המשיח. 4 אני מודה לאלוהי בעבורכם
תמיד, בעבור חסדו אשר נתן לכם בישוע המשיח. 5 כי
בו נתעשרתם בכל דבר, בכל מלה ובכל דעת. 6 כי
עדות המשיח אומתה בתוככם, עד כי לא חסר לכם
דבר בכל מתנה. 7 אך כאשר תגלה אדוננו ישוע המשיח
אל כל אנשיו הקדושים, אל כל אלה אשר מאמינים בו
ומקבלים ממנו מתנות, 8 אל כל אלה אני מודה לאלוהי
בעבורכם. כי אלוהים בחר בכם לעבוד אותו ולהיות
בני בריתו. 9 אמת הדבר, אלוהים הוא נאמן ומי
שבחר בכם לחיות בחברת בנו, ישוע המשיח אדוננו,
הוא יגלה לכם את אמת דרכיו.

2

10 אך אני מבקש מכם, אחים יקרים, בשם אדוננו ישוע
המשיח, שתהיו כולכם אחים ואל תהיה ביניכם מחלוקת
ואל תהיו מפולגים, אלא תהיו מאוחדים בדעתכם ובמחשבתכם.
11 אחים יקרים, אני יודע כי אנשי בית חלוא אמרו לי
כי יש ביניכם מריבות. 12 אני מתכוון לדברים אלה
כי אחד מכם אומר: אני שייך לפאולוס, ואחר אומר:
אני שייך לאפלוס, ואחר אומר: אני שייך לכיפא,
ואחר אומר: אני שייך לישוע המשיח. 13 האם נחלק
המשיח? האם פאולוס נצלב בעבורכם? האם נטבלתם
בשם פאולוס? 14 אני מודה לאלוהים שלא טבלתי
אף אחד מכם, מלבד קרספוס וגיי. 15 אם אומר אני
שנטבלתי בשם פאולוס, הרי אני שקר. 16 אמנם
טבלתי גם את בית אסטפנס. אולם אינני זוכר
שטבלתי אדם אחר. 17 כי לא שלח אותי המשיח
לטבול אנשים, אלא לבשר את הבשורה. אין
אני מדבר בחכמת מלים, פן יאבד כוחו של
הצלב.

18 אמת, הדבר שמדברים אל הצלב הוא
שטות לאבדים, אבל לנו, הנושעים, הוא כוח
אלוהים. 19 כי כתוב בספרי הנביאים: אבדן
אבדן אני מביא על חכמי העולם, ובינתם
אני מבטל. 20 איה חכם? איה סופר? איה
חוקר? הלא אלוהים הראה כי חכמת העולם
אינה חכמה. 21 אלוהים ידע כי העולם לא
יגלה אותו בחכמתו, ולכן בחר אלוהים
בדרך אחרת: הוא בחר בדרך הבשורה, כדי
לגאול את המאמינים בו. 22 היהודים דורשים
אות, ואילו היוונים מבקשים חכמה. 23 אולם
אנו מטיפים לעם את אדוננו, ישוע המשיח,
אשר נצלב. בעבור היהודים הדבר הוא
מכשול, ובעבור הגויים הוא שטות. 24 אולם
לכל אלה אשר נקראו, יהודים ויוונים, ישוע
המשיח הוא כוח אלוהים וחכמת אלוהים.
25 אמת, מה שנראה כשטות אצל אלוהים
חכם מן האדם, ומה שנראה כחולשה אצל
אלוהים חזק מן האדם. 26 אחים יקרים,
הביטו בעצמכם ובמי אתם. לא רבים
מבינים כי אתם חכמים לפי מדת העולם,
לא רבים אתם בעלי כוח, לא רבים אתם
אצילים. 27 אולם אלוהים בחר בכם, הבורים
בעולם, כדי לבייש את החכמים; בחר בכם,
החלשים בעולם, כדי לבייש את החזקים;
28 בחר בכם, הנבזים בעולם, הנרמסים,
הנחשבים לאין ערך, כדי לבטל את הנחשבים
לגדולים. 29 אין אדם רשאי לומר לאלוהים
כי הוא גדול ממנו. 30 אלוהים בחר בכם
בעבור אחדותו עם ישוע המשיח. ישוע
המשיח הוא חכמת אלוהים, הוא הצדקתנו,
הוא קדושתנו, הוא גאולתנו. 31 כך כתוב
בספרי הנביאים: המתהלל, יתהלל בה'.

3

אני, אחים יקרים, לא דיברתי אליכם
כאל אנשים רוחניים, אלא כאל אנשים
בשרניים, כאל תינוקות בישוע המשיח.
2 הרי נתתי לכם חלב ולא מאכל, כי
לא יכולתם לאכול. אמת, גם עתה אינכם
יכולים, 3 כי עדיין אתם בשרניים. הרי
אם יש בינכם קנאה ומריבות, הרי אתם
בשרניים ונוהגים כבני אדם. 4 אם אומר
אני שייך לפאולוס ואחר אומר שייך
לאפלוס, הרי אינכם אלא בני אדם.
5 מי הוא אפלוס? ומי הוא פאולוס? אנו
משרתים אשר בעזרתם הגיעו אל האמונה
בישוע המשיח. כל אחד מאתנו עשה
את תפקידו כפי שנתן לו אלוהים.
6 אני נטעתי, אפלוס השקה, אלוהים
הצמיח. 7 לכן לא הנוטע ולא המשקה
חשובים, אלא אלוהים הצומח. 8 הנוטע
והמשקה אינם אלא כלי עבודה, ואלוהים
ישלם לכל אחד לפי עבודתו. 9 אנו
עובדים יחד בשרות אלוהים, ואתם
שדה אלוהים, בניין אלוהים.
10 לפי חסד אלוהים אשר נתן לי, הנחתי
יסוד כבנאי חכם. אחר בונה על היסוד
הזה. אולם כל אחד יזהר כיצד הוא בונה
עליו. 11 אין אדם יכול לשים יסוד אחר
מלבד זה שכבר הונח, הלא הוא ישוע
המשיח. 12 אם יבנה אדם על היסוד
הזה בית מזהב, בכסף, באבני יקר,
בעצים, בקש, בגבבות, 13 יגלה יום
הדין את מעשיו. אש תגלה אם מעשיו
עמדו בבחינה. 14 אם עמד בבחינה
מעשה בונהו, יקבל שכר. 15 אם נשרף
מעשה בונהו, יפסיד שכרו. אולם הוא
עצמו יינצל, אך כמו מתוך אש.
16 הלא אתם בית אלוהים, ורוח אלוהים
שוכנת בתוכם. 17 אם מי מכם יפגע
בבית אלוהים, אלוהים יפגע בו. כי
בית אלוהים הוא קדוש, ואתם בית
אלוהים.

18 אל יטעה אדם בעצמו. אם אדם
מכם חושב כי הוא חכם בעולם הזה,
יהיה לו לטיפש, כדי שיהיה חכם
באמת. 19 כי חכמת העולם הזה
שטות היא לאלוהים. כתוב בספרי
איוב: הוא תופס חכמים בערמתם.
20 ובמקום אחר כתוב: אלוהים יודע
את מחשבות החכמים, כי הן הבל.
21 אין, לפי, לשבח בני אדם. הכל
שייך לכם, אם אתם שייכים לישוע
המשיח. 22 אם אתם שייכים לפאולוס
ולאפלוס ולכיפא, אם לעולם הזה
ולחיים ולמוות, אם לעתיד ולעבר,
הכל שייך לכם. 23 אתם שייכים
לישוע המשיח, ישוע המשיח שייך
לאלוהים. 24 אל יחשב אדם כי אנו
מנהיגים אותכם. אנו עבדי ישוע המשיח
ומנהלי אוצרות אלוהים. 25 ומעתה
נדרש מן המנהלים שיהיו נאמנים.
26 אני, פאולוס, אינני שופט אותכם
בדבר זה. אינני שופט אפילו את עצמי.
27 אמנם אינני יודע דבר נגדי, אך
לא בכך אני צודק. אלוהים הוא שופטי.
28 לכן אל תשפטו דבר בטרם עת,
עד שיבוא אדוננו. הוא יגלה את אור
הנסתר, ויגלה את מחשבות הלב. אז
יקבל כל אחד מאתנו שבח מאלוהים.
29 אני, אחים יקרים, הרי אני מדבר
בדוגמת אפלוס ובדוגמת כיפא, כדי
שתלמדו מהם לא לחשוב יותר מדי
על עצמכם. אל תחשבו שאתם יותר
חכמים מן האחרים. 30 אל תתגאו
בחכמתכם. 31 אל תתגאו בכוחכם.
אל תתגאו בעושרכם. אל תתגאו
בחכמתכם. אל תתגאו בכל אלה
אשר אתם מחזיקים בהם. אם אתם
מתגאים, אל תתגאו בגלל אדם אחר.
32 אל תתגאו בגלל אדם אחר, אלא
בגלל אלוהים. אל תתגאו בגלל אדם
אחר, אלא בגלל אלוהים. 33 אל
תתגאו בגלל אדם אחר, אלא בגלל
אלוהים. אל תתגאו בגלל אדם אחר,
אלא בגלל אלוהים. אל תתגאו בגלל
אדם אחר, אלא בגלל אלוהים.

4

אל יחשבו אנשים אל אנו, אל
אלה אשר אנו מנהיגים אותם, אל
אלה אשר אנו מנהלים אותם, אל
אלה אשר אנו מנהלים אותם, אל
אלה אשר אנו מנהל

12 אשרבאתיכם אשר לא אמר אמרו, מעתה הנו מקנאים אתם
מקנאים אתכם בו ואתם אתו 13 מקצתם אל תיראו בי מקנאים
אני אתכם אמרו אלהים, מעתה אתה אתיו ואת מקצת אתו
מל הנה נגעו אתיכם אשרבאתם אשר מקנאים אתם 14 ואלהים
אמר אשר אל מעתה יאמרו בני אתו אתי 15 ,מעולם אמרתי אתכם
אשר אתם אתי אל אמרתם נגעו נגעים 16 בכתב אלה לנפלאות
אלה, אמר אמרו אתי אל אמרתם נגעו נגעים אל אמרתם
נגעו לא מה בי ואם, הנה 17 אתם אמר אמר נגעו אמרתם אמר
אם אתי בגלותיו אמר אמרתם אמרתם מלכותם אלהיהם ואם
מלכותכם נגעו אמר אמר אל אם, הנה אני מגיע 18 ואיננו אמרתם
אמר הנה 19 (aiōn g165) אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם מלו אמרתם
מל אם מלכותיהם 20 מגיעים אלהיהם מלכותם אמרתם
לפניהם 21 אמרתם מלכותכם מגיע בה מלכותם בי מקצתם מגיעים מלכותם
מגיעים מלכותם אמרתם נגעו נגעים אלה אמרתם אמרתם אמר לנו לכתוב
אמרו בה אמרתם נגעו אמר 22 אמר אמרתם אמרתם מגיעים מלכותם
אמר אמר אמרתם

מלאכי

1 משא דבר־יהוה אל־ישראל ביד מלאכי׃ 2 אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלוא־אח עשו
נאם־יהוה ואהב את־יעקב׃ 3 ואת־עשו שנאתי ואשים את־הריו שמה ונחלתו לתנים מדבר׃ 4 כי־תאמר אדום
רוששנו ונשוב ונבנה חרבות כה אמר יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרוס ונקרא להם גבול רשע והעם אשר־זעם
יהוה עד־עולם׃ 5 ועיניכם תראנה ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל לגבול ישראל׃ 6 בן יכבד־אב ועבד אדניו
אם־אב אני איה כבודי ואם־אדנים אני איה יראתי אמר יהוה צבאות אליכם הכהנים בזי שמי ואמרתם
במה בזינו את־שמך׃ 7 מגיש על־מזבחי לחם מטמא ואמרתם במה גאלנוך אמרכם שלחן יהוה הוא׃
8 וכי־תגישון עור עור לזבח הלוא רע הוא וכי־תגישו פסח וחלה הלוא־רע הקריבהו־נא לפחתך הרצך
אם־ישא פניך אמר יהוה צבאות׃ 9 ועתה חלו־נא את־פני אל ויחנן־לנו מידכם היתה־זאת אם־ישא מפניכם
אמר יהוה צבאות׃ 10 מי־גם־בכם ויסגר דלתים ולא־תאירו מזבחי חנם אין חפץ בכם אמר יהוה צבאות
ומנחה לא־ארצה מידכם׃ 11 כי ממזרח־שמש ועד־מבואו גדול שמי בגוים ובכל־מקום מקטר מגש
לשמי ומנחה טהורה כי־גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות׃ 12 ואתם מחללים אותו באמרכם שלחן אדני
הוא מגואל ונציו נבזה אכלו׃ 13 ואמרתם הנה מה־מלאה ונפחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם
הגזול והפסח והבאתם את־הקרבן הארצה אם־אקח מידכם אמר יהוה׃ 14 וארור נוכל אשר־יש בעדרו זכר
ונדר ומזבח לאדני מום כי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים׃

2 ועתה אליכם הכהנים המצוה הזאת׃ 2 אם־לא תשמעו ואם־לא תשימו על־לב לתת כבוד לשמי אמר
יהוה צבאות ושלחתי בכם את־המארה ואת־ברכתיכם ארה וגם ארתיה כי אינכם שמים על־לב׃
3 הנני גערה את־הזרע לכם וזריתי פרש על־פניכם פרש חגיכם׃ 4 וידעתם כי־שלחתי אליכם את־המצוה
הזאת להיות בריתי את־לוי אמר יהוה צבאות׃ 5 בריתי היתה אתו החיים והשלום ואתנם לו מורא
ויירא אותי ומפני שמי נחת הוא׃ 6 תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו בשלום והישר
הלך אתי ורבים השיב מעון׃ 7 כי שפתי כהן ישמרו־דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה צבאות
הוא׃ 8 ואתם סרתם מן־הדרך הכשלתם רבים בתורה שחתתם ברית לוי אמר יהוה צבאות׃
9 וגם־אני נתתי אתכם נבזים ושפלים לכל־העם כפי אשר־אינם שמרים את־דרכי ונשאים פנים בתורה׃
10 הלא אב־אחד לכלנו הלא אל־אחד בראנו מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית אבתינו׃
11 בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלם כי חלל יהודה קדש אהבת יהוה אשר אהב
ובעל בת־אל נכר׃ 12 יכרת יהוה לאיש אשר־יעשנה ער ועונה מאהלי יעקב והמגיש מנחה ליהוה צבאות׃
13 וזאת שנית תכסו דמעות את־מזבח יהוה בבכי ואנקה מאין עוד פנות אל־המנחה ולקחת רצון מידכם׃
14 ואמרתם על־מה על־כי יהוה העיד בינך ובין אשת נעוריך אשר אתה בגדת בה ואת־היא חברתך
ואשת בריתך׃ 15 הלא־אחד עשה ושאר רוח לו ומה־האחד מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם
ואיש אל־אשת נעוריו אל־תבגד׃ 16 כי־שנא שלח אמר יהוה אלהי־ישראל וכסה חמס על־לבושו
אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו׃ 17 הוגעתם יהוה בדבריכם ואמרתם במה הוגענו
באמרכם כל־עשה רע טוב הוא בעיני יהוה ובהם הוא חפץ או איה אלהי המשפט׃

3 הנני שלח מלאכי ופנה־דרך לפני והאדון אשר אתם מבקשים יבא אל־היכלו׳ ומלאך הברית אשר אתם
חפצים הנה בא אמר יהוה צבאות׃ 2 ומי מכיל את־יום בואו ומי העמד בהראותו כי הוא כאש צורף
וכבורסי מכבסים׃ 3 וישב צורף וטהר כסף וטהר את־בני לוי וזקק אותם כזהב וככסף והיו ליהוה
מגישי מנחה בצדקה׃ 4 וערבה יהוה מנחת יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים קדמוניות׃
5 וקרבתי אליכם למשפט והיה מהר בעד־כשפים ובעד־מנאפים ובעד־נשבעים לשקר ובעד עושקי
שכר־שכיר אלמנה ויתום והטי גר ולא יראו־אותי אמר יהוה צבאות׃ 6 כי אני יהוה לא שניתי
ואתם בני־יעקב לא כליתם׃ 7 למימי אבתיכם סרתם מחקי ולא שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם
אמר יהוה צבאות ואמרתם במה נשוב׃ 8 היקבע אדם אלהים כי אתם קבעים אותי ואמרתם במה
קבעתיך המעשר והתרומה׃ 9 בארה אתם נארים והגוי כלו קבעים אותי׃ 10 הבו את־כל־המעשר
אל־בית האוצר ויהי־טרף בביתי והבחנו־נא בזאת אמר יהוה צבאות אם־לא אפתח לכם את־ארבות
השמים והריקתי לכם ברכה עד־בלי די׃ 11 וגערתי בעבורכם ולא־ישחת לכם את־פרי האדמה ולא
תשכל גפנכם בשדה אמר יהוה צבאות׃ 12 ואשרוכם כל־הגוים כי תהיו אתם ארץ חפץ אמר יהוה
צבאות׃ 13 חזקו עלי דבריכם אמר יהוה ואמרתם מה־נדברנו עליך׃ 14 אמרתם שוא עבד אלהים
ומה־בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו קדרנית מפני יהוה צבאות׃ 15 ועתה אנחנו מאשרים זדים
גם נבנו עשי רשעה גם בחנו אלהים ויפלטו׃ 16 אז נדברו יראי יהוה איש אל־רעהו ויקשב יהוה
וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה ולחשבי שמו׃ 17 והיו לי אמר יהוה צבאות ביום אעשה
segulah והמלתי אותם כאשר יחמל איש על־בנו העבד אשר עבדו׃ 18 ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע
בין עבד אלהים לאשר לא עבדו׃

ܡܬܬܝܐ

1 ܦܬܓܡܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܒܪܗ ܕܐܒܪܗܡ׃ 2 ܐܒܪܗܡ ܝܠܕ ܠܝܨܚܩ
ܘܝܨܚܩ ܝܠܕ ܠܝܥܩܘܒ ܘܝܥܩܘܒ ܝܠܕ ܠܝܗܘܕܐ ܘܠܐܚܘܗܝ׃ 3 ܘܝܗܘܕܐ ܝܠܕ
ܠܦܪܨ ܘܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪܐ׃ ܦܪܨ ܝܠܕ ܠܚܨܪܘܢ ܘܚܨܪܘܢ ܝܠܕ
ܠܪܥܘܢ׃ 4 ܘܪܥܘܢ ܝܠܕ ܠܥܡܝܢܕܒ ܘܥܡܝܢܕܒ ܝܠܕ ܠܢܚܫܘܢ
ܡܪܝܐ ܕܝܗܘܕܐ ܘܢܚܫܘܢ ܡܪܝܐ ܕܒܝܬ ܠܚܡ׃ 5 ܘܒܥܙܐ ܕܢܚܫܘܢ
ܝܠܕ ܠܣܠܡܘܢ ܘܣܠܡܘܢ ܝܠܕ ܠܒܥܙ ܡܢ ܪܚܒ׃ 6 ܘܒܥܙ ܝܠܕ ܠܝܫܝ
ܘܝܫܝ ܝܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ׃ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܠܫܠܡܘܢ
ܕܐܢܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ׃ 7 ܘܫܠܡܘܢ ܝܠܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܕ
ܠܒܘܙܝ ܘܒܘܙܝ ܝܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬܐ׃ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܠܝܫܝ
ܘܝܫܝ ܝܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ׃ 8 ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܠܫܠܡܘܢ
ܕܐܝܬܝܬ ܠܗ ܐܢܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ׃ 9 ܘܫܠܡܘܢ ܝܠܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ
ܝܠܕ ܠܒܘܙ ܘܒܘܙ ܝܠܕ ܠܥܘܒܝܕ׃ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ
ܝܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ׃ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܠܫܠܡܘܢ
ܕܐܝܬܝܬ ܠܗ ܐܘܪܝܐ׃ 10 ܘܫܠܡܘܢ ܝܠܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܕ ܠܒܘܙ
ܘܒܘܙ ܝܠܕ ܠܥܘܒܝܕ׃ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ
ܝܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ׃ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܠܫܠܡܘܢ
ܕܐܝܬܝܬ ܠܗ ܐܘܪܝܐ׃ 11 ܘܫܠܡܘܢ ܝܠܕ ܠܡܪܚܒܥܡ ܘܡܪܚܒܥܡ
ܝܠܕ ܠܒܘܙ ܘܒܘܙ ܝܠܕ ܠܥܘܒܝܕ׃ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܠܝܫܝ
ܘܝܫܝ ܝܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ׃ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܠܫܠܡܘܢ
ܕܐܝܬܝܬ ܠܗ ܐܘܪܝܐ׃ 12 ܘܐܚܪܝ ܕܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ ܐܬܝܘ ܫܠܬܝܠ
ܘܙܪܒܒܠ ܝܠܕ ܠܐܒܝܘܕ׃ 13 ܘܐܒܝܘܕ ܝܠܕ ܠܐܠܝܩܝܡ ܘܐܠܝܩܝܡ ܝܠܕ
ܠܐܙܘܪ׃ 14 ܘܐܙܘܪ ܝܠܕ ܠܨܕܘܩ ܘܨܕܘܩ ܝܠܕ ܠܐܟܝܢ ܘܐܟܝܢ
ܝܠܕ ܠܐܠܝܥܙܪ׃ ܘܐܠܝܥܙܪ ܝܠܕ ܠܡܬܢ ܘܡܬܢ ܝܠܕ ܠܝܥܩܘܒ׃
15 ܘܝܥܩܘܒ ܝܠܕ ܠܝܘܣܦ ܒܥܠܗ ܕܡܪܝܡ ܕܐܬܝܠܕ ܒܗ ܝܫܘܥ
ܕܡܬܩܪܐ ܡܫܝܚܐ׃ 16 ܟܠܗ ܗܝܢ ܕܪܘܬܐ ܡܢ ܐܒܪܗܡ ܥܕܡܐ ܕܕܘܝܕ
ܬܠܬܝܣܪܥܣܪ ܪܘܚ (aiōnios g166)׃ ܘܡܢ ܕܕܘܝܕ ܥܕܡܐ ܕܓܠܘܬܐ
ܕܒܒܠ ܬܠܬܝܣܪܥܣܪ ܪܘܚ׃ 17 ܟܠܗ ܗܝܢ ܕܪܘܬܐ ܡܢ ܐܒܪܗܡ ܥܕܡܐ
ܕܕܘܝܕ ܬܠܬܝܣܪ ܪܘܚ ܘܡܢ ܕܕܘܝܕ ܥܕܡܐ ܕܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ
ܬܠܬܝܣܪ ܪܘܚ׃ 18 ܗܕܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܕܝܠܕܘܬܗ
ܕܡܪܝܡ ܐܡܗ ܠܝܘܣܦ ܟܕ ܐܬܚܫܒܘ ܠܡܬܬܠ ܗܘܬ ܐܫܬܟܚܬ
ܡܢ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ׃ 19 ܘܝܘܣܦ ܒܥܠܗ ܕܡܪܝܡ ܗܘܐ ܨܕܝܩܐ
ܘܠܐ ܨܒܐ ܠܡܦܪܣܗ ܒܥܠܝܬ ܠܡܫܕܪܗ ܒܛܝܡܘܬܐ׃ 20 ܗܘܝܢ ܕܗܘܐ
ܡܬܚܫܒ ܠܡܫܕܪܗ ܒܛܝܡܘܬܐ ܗܐ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܐܬܪܐܐ ܠܗ
ܒܚܠܡܐ ܠܡܡܪ ܝܘܣܦ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܠܐ ܬܕܚܠ ܕܬܣܒܠ ܠܡܪܝܡ
ܐܢܬܬܟ ܡܪܝܡ ܕܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܗܝ׃ 21 ܘܬܝܠܕ ܒܪܐ ܘܩܪܝܬ ܫܡܗ ܝܫܘܥ
ܡܛܠ ܕܗܘ ܡܫܘܙܒ ܠܥܡܗ ܡܢ ܚܛܗܘܗܝ׃ 22 ܟܠܗ ܗܢܐ ܗܘܐ ܕܡܬܡܠܝ
ܡܪܝܐ ܒܦܘܡܐ ܕܢܒܝܐ ܕܐܡܪ׃ 23 ܗܐ ܒܬܘܠܬܐ ܢܗܘܐ ܒܟܪܣܐ
ܘܢܝܠܕ ܒܪܐ ܘܩܪܝܢ ܫܡܗ ܥܡܢܘܐܝܠ׃ 24 ܘܩܡ ܝܘܣܦ ܡܢ ܫܢܬܐ
ܘܥܒܕ ܐܝܟ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܠܗ׃ 25 ܘܠܐ ܝܕܥ ܠܗ ܥܕܡܐ ܕܝܠܕܬ
ܒܪܗ ܩܕܡܝܐ׃

ברית

1 בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ׃ 2 והארץ היתה תהו ובהו וחשך על־פני תהום ורוח אלהים מרחפת על־פני המים׃ 3 ויאמר אלהים יהי אור ויהי־אור׃ (aiōn g165) 4 וירא אלהים את־האור כי־טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך׃ 5 ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי־ערב ויהי־בקר יום אחד׃ 6 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים והי מבדיל בין מים למים׃ 7 ויעש אלהים את־הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי־כן׃ 8 ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי־ערב ויהי־בקר יום שני׃ 9 ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל־מקום אחד ותראה היבשה ויהי־כן׃ 10 ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי־טוב׃ 11 ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ־פרי עשה פרי למינו אשר זרעו־בו על־הארץ ויהי־כן׃ 12 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה־פרי אשר זרעו־בו למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 13 ויהי־ערב ויהי־בקר יום שלישי׃ 14 ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים׃ 15 והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על־הארץ ויהי־כן׃ 16 ויעש אלהים את־שני המארת הגדלים את־המאור הגדול לממשלת היום ואת־המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים׃ 17 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על־הארץ׃ 18 ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי־טוב׃ 19 ויהי־ערב ויהי־בקר יום רביעי׃ 20 ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על־הארץ על־פני רקיע השמים׃ 21 ויברא אלהים את־התנינם הגדלים ואת כל־נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל־עוף כנף למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 22 ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את־המים בימים והעוף ירב בארץ׃ 23 ויהי־ערב ויהי־בקר יום חמישי׃ 24 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו־ארץ למינה ויהי־כן׃ 25 ויעש אלהים את־חיתו־הארץ למינה ואת־הבהמה למינה ואת כל־רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 26 ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל־הארץ ובכל הרמש הרמש על־הארץ׃ 27 ויברא אלהים את־האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם׃ 28 ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את־הארץ וכבשוה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל־חיה הרמשת על־הארץ׃ 29 ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את־כל־עשב זרע זרע אשר על־פני כל־הארץ ואת כל־העץ אשר־בו־פרי־עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה׃ 30 ולכל־חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על־הארץ אשר־בו נפש חיה את כל־ירק עשב לאכלה ויהי־כן׃ 31 וירא אלהים את־כל־אשר עשה והנה־טוב מאד ויהי־ערב ויהי־בקר יום הששי׃

2 ויכלו השמים והארץ וכל־צבאם׃ 2 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל־מלאכתו אשר עשה׃ 3 ויברך אלהים את־יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל־מלאכתו אשר־ברא אלהים לעשות׃ 4 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים׃ 5 וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם צמח כי לא המטיר יהוה אלהים על־הארץ ואדם אין לעבד את־האדמה׃ 6 ואד יעלה מן־הארץ והשקה את־כל־פני האדמה׃ 7 ויצר יהוה אלהים את־האדם עפר מן־האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃ 8 ויטע יהוה אלהים גן־בעדן מקדם ושם שם את־האדם אשר יצר׃ 9 וצמח יהוה אלהים מן־האדמה כל־עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃ 10 ונהר יצא מעדן להשקות את־הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים׃ 11 שם האחד פישון הוא הסבב את כל־ארץ החוילה אשר שם הזהב׃ 12 וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם׃ 13 ושם־נהר השני גיחון הוא הסבב את כל־ארץ כוש׃ 14 ושם־הנהר השלישי חדקל הוא הולך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת׃ 15 ויקח יהוה אלהים את־האדם ויניחהו בגן־עדן לעבדה ולשמרה׃ 16 ויצו יהוה אלהים על־האדם לאמר מכל עץ־הגן אכל תאכל׃ 17 ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות׃ 18 ויאמר יהוה אלהים לא־טוב היות האדם לבדו אעשה־לו עזר כנגדו׃ 19 ויצר יהוה אלהים מן־האדמה כל־חית השדה ואת כל־עוף השמים ויבא אל־האדם לראות מה־יקרא־לו וכל אשר יקרא־לו האדם נפש חיה הוא שמו׃ 20 ויקרא האדם שמות לכל־הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא־מצא עזר כנגדו׃ 21 ויפל יהוה אלהים תרדמה על־האדם ויישן ולקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה׃ 22 ויבן יהוה אלהים את־הצלע אשר־לקח מן־האדם לאשה ויביאה אל־האדם׃ 23 ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה־זאת׃ 24 על־כן יעזב איש את־אביו ואת־אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד׃ 25 והיו שניהם ערומים האדם והאשתו ולא יתבשׁשו׃

3 והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל־האשה אף כי־אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ־הגן׃ 2 ותאמר האשה אל־הנחש מפרי עץ־הגן נאכל׃ 3 ומפרי העץ אשר בתוך־הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן־תמתון׃ 4 ויאמר הנחש אל־האשה לא־מות תמתון׃ 5 כי יודע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והיתם כאלהים ידעי טוב ורע׃ 6 ותרא האשה כי־טוב העץ למאכל וכי־תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם־לאישה עמה ויאכל׃ 7 ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת׃ 8 וישמעו את־קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם והאשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן׃ 9 ויקרא יהוה אלהים אל־האדם ויאמר לו איכה׃ 10 ויאמר את־קולך שמעתי בגן ואירא כי־עירם אנכי ואתחבא׃ 11 ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן־העץ אשר צויתיך לבלתי אכל־ממנו אכלת׃ 12 ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי הוא נתנה־לי מן־העץ ואכל׃ 13 ויאמר יהוה אלהים לאשה מה־זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל׃ 14 ויאמר יהוה אלהים אל־הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל־הבהמה ומכל חית השדה על־גחנך תלך ועפר תאכל כל־ימי חייך׃ 15 ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב׃ 16 אל־האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והריונך בעצב תלדי בנים ואל־אישך תשוקתך והוא ימשל־בך׃ 17 ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן־העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל־ימי חייך׃ 18 וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את־עשב השדה׃ 19 בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל־האדמה כי ממנה לקחת כי־עפר אתה ואל־עפר תשוב׃ 20 ויקרא האדם שם אשתו חוה כי־היא היתה אם כל־חי׃ 21 ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור והלבישם׃ 22 ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן־ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם׃ 23 וישלחהו יהוה אלהים מגן־עדן לעבד את־האדמה אשר לקח משם׃ 24 וגרש את־האדם וישכן מקדם לגן־עדן את־הכרובים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את־דרך עץ החיים׃

5 ܗܘܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܝܠܕ ܘܟܠ ܕܡܚܒܐ ܠܐܒܐ ܡܚܒܐ ܠܒܪܗ ܕܝܠܕ ܢܬܝܕܥ ܕܟܠ ܕܥܒܕ ܠܒܪܗ ܕܝܠܕ ܡܢܗ ܗܘܐ ܡܚܒܐ ܠܒܢܝܗ ܕܐܠܗܐ ܟܕ ܡܚܒܝܢ ܠܐܠܗܐ ܘܡܨܛܪܝܢ ܠܦܩܘܕܘܬܗ ܠܝܬ ܗܢܘܢ ܩܫܝܐ ܗܘܝܢ ܠܢ ܡܨܘܬܗ ܠܝܬ ܡܟܒܪܐ ܠܡܢ ܕܝܠܕ ܡܢ ܐܠܗܐ ܡܢܨܚ ܠܥܠܡܐ ܗܕܐ ܐܦܠܐ ܗܝ ܡܗܝܡܢܘܬܢ ܕܝܠܢ ܗܝ ܕܡܨܚ ܠܥܠܡܐ ܐܦܠܐ ܗܝ ܡܗܝܡܢܘܬܢ ܕܝܠܢ ܗܘ ܕܡܨܚ ܠܥܠܡ ܡܢ ܡܢ ܕܡܚܕܐ ܠܗ ܕܝܫܘܥ ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܕܐܬܐ ܒܡܝܐ ܘܒܕܡܐ ܘܒܪܘܚܐ ܠܐ ܒܡܝܐ ܒܠܚܕܝܗ ܐܠܐ ܒܡܝܐ ܘܒܕܡܐ ܘܒܪܘܚܐ ܗܘ ܕܡܣܗܕ ܠܗ ܡܪܝܐ ܕܡܫܝܚܐ ܠܐ ܒܡܝܐ ܒܠܚܕܝܗ ܐܠܐ ܒܡܝܐ ܘܒܕܡܐ ܘܒܪܘܚܐ ܕܡܣܗܕܝܢ ܠܗ ܬܠܬܐ ܡܣܗܕܝܢ ܒܫܡܝܐ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܘܐܠܝܢ ܬܠܬܐ ܡܣܗܕܝܢ ܒܐܪܥܐ ܪܘܚܐ ܘܡܝܐ ܘܕܡܐ ܘܬܠܬܝܗܘܢ ܠܚܕ ܡܣܗܕܝܢ ܗܢܘܢ ܬܠܬܐ ܕܡܣܗܕܝܢ ܒܡܝܐ ܘܒܕܡܐ ܘܒܪܘܚܐ ܗܢܘܢ ܬܠܬܐ ܕܡܣܗܕܝܢ ܠܚܕ ܡܢ ܕܡܣܗܕ ܒܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ ܒܡܝܐ ܘܒܕܡܐ ܘܒܪܘܚܐ ܠܐ ܒܡܝܐ ܒܠܚܕܝܗ ܐܠܐ ܒܡܝܐ ܘܒܕܡܐ ܘܒܪܘܚܐ ܗܢܘܢ ܬܠܬܐ ܕܡܣܗܕܝܢ ܠܚܕ ܡܢ ܕܡܣܗܕ ܒܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬ

7 מכתבו אל, וגם כי נתן לו רשות לבקר אצל
אביו ואמו ולא עצר בו לבלתי שלחו לדרך
ויהי אז 8 בחזקת הזמן
ויבא אל בית אביו ואל אמו ויבכו אל יאבל אב ואיש
אמו ובכו אל אחיו ואל אחותו ויבכו אל אחיו ואל
אחותו ויבכו אל בני אביו ובני אמו, ומי יודע אם לא 9 אלוה אמתו
ואמונתו אל אמתו ואמונתו, ומי יודע אם לא
ויגמר אלה אין בכל אבל אמונה אמונה אמונה
ויגמר 10 אבל אחר אמר אל אל אלו אמונה אמונה אם לא
אחר ואם אמונה ואם אמונה אל אל אמונה אמונה אין אמונה
אל אמונה אל אל אמונה אמונה אל אל אמונה אמונה אל אל אמונה

הנה אל־אדם כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה
פן־ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים וחי לעלם׃
23 ויגרשהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את־
האדמה אשר לקח משם׃ 24 וגרש את־האדם
וישכן מקדם לגן עדן את־הכרבים ואת־להט
החרב המתהפכת לשמר את־דרך עץ החיים׃

11 1 ויהי כל־הארץ שפה אחת ודברים
אחדים׃ 2 והי בנסעם מקדם וימצאו בקעה
בארץ־שנער וישבו שם׃ 3 ויאמרו איש אל־
רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה
ותהי להם הלבנה לאבן והחמר היה להם לחמר׃
4 ויאמרו הבה־לנו נבנה־לנו עיר ומגדל וראשו
בשמים ונעשה־לנו שם פן־נפוץ על־פני כל־
הארץ׃ 5 וירד יהוה לראות את־העיר ואת־
המגדל אשר בנו בני האדם׃ 6 ויאמר יהוה
הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות
ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות׃
7 הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא
ישמעו איש שפת רעהו׃ 8 ויפץ יהוה אתם
משם על־פני כל־הארץ ויחדלו לבנת העיר׃
9 על־כן קרא־שמה בבל כי־שם בלל יהוה
שפת כל־הארץ ומשם הפיצם יהוה על־פני
כל־הארץ׃ 10 אלה תולדת שם שם בן־מאת
שנה והולד את־ארפכשד שנתים אחר המבול׃
11 וחי שם אחרי הולדו את־ארפכשד חמש
מאות שנה והולד בנים ובנות׃ 12 וארפכשד
חי חמשה ושלשים שנה והולד את־שלח׃
13 וחי ארפכשד אחרי הולדו את־שלח שלש
שנים וארבע מאות שנה והולד בנים ובנות׃
14 ושלח חי שלשים שנה והולד את־עבר׃
15 וחי שלח אחרי הולדו את־עבר שלש שנים
וארבע מאות שנה והולד בנים ובנות׃
16 וחי עבר ארבע ושלשים שנה והולד את־
פלג׃ 17 וחי עבר אחרי הולדו את־פלג
שלשים שנה ותרבע מאות שנה והולד בנים
ובנות׃ 18 וחי פלג שלשים שנה והולד את־
רעו׃ 19 וחי פלג אחרי הולדו את־רעו תשע
שנים ומאתים שנה והולד בנים ובנות׃
20 וחי רעו שתים ושלשים שנה והולד את־
שרוג׃ 21 וחי רעו אחרי הולדו את־שרוג
שבע שנים ומאתים שנה והולד בנים ובנות׃
22 וחי שרוג שלשים שנה והולד את־נחור׃
23 וחי שרוג אחרי הולדו את־נחור מאתים
שנה והולד בנים ובנות׃ 24 וחי נחור תשע
ועשרים שנה והולד את־תרח׃ 25 וחי נחור
אחרי הולדו את־תרח תשע עשרה שנה
ומאת שנה והולד בנים ובנות׃ 26 וחי תרח
שבעים שנה והולד את־אברם את־נחור ואת־
הרן׃ 27 ואלה תולדת תרח תרח הוליד
את־אברם את־נחור ואת־הרן והרן הוליד
את־לוט׃ 28 וימת הרן על־פני תרח אביו
בארץ מולדתו באור כשדים׃ 29 ויקח אברם
ונחור להם נשים שם אשת אברם שרי ושם
אשת נחור מלכה בת־הרן אבי מלכה ואבי
יסכה׃ 30 ותהי שרי עקרה אין לה ולד׃
31 ויקח תרח את־אברם בנו ואת־לוט בן־
הרן בן־בנו ואת־שרי כלתו אשת אברם בנו
ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען
ויבאו עד־חרן וישבו שם׃ 32 וימי תרח
חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן׃
12 ויאמר יהוה אל־אברם לך־לך מארצך
וממולדתך ומבית אביך אל־הארץ אשר אראך׃
2 ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך
והיה ברכה׃ 3 ואברכה מברכיך ומקללך
אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה׃
4 וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך
אתו לוט ואברם בן־חמש שנים ושבעים שנה
בצאתו מחרן׃ 5 ויקח אברם את־שרי אשתו
ואת־לוט בן־אחיו וא֣ת כל־רכושם אשר רכשו
ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת
ארצה כנען ותבאנה ארצה כנען׃ 6 ויעבר
אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה
והכנעני אז בארץ׃ 7 וירא יהוה אל־אברם
ויאמר לזרעך אתן את־הארץ הזאת ויבן שם
מזבח ליהוה הנראה אליו׃ 8 ויעתק משם
ההרה מקדם לבית־אל ויט אהלה בית־אל
מים ועי קדמה ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא
בשם יהוה׃ 9 ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה׃
10 והי רעב בארץ וירד אברם מצרים לגור
שם כי־כבד הרעב בארץ׃ 11 והי כאשר הקריב
לבוא מצרים ויאמר אל־שרי אשתו הנה־נא
ידעתי כי־אשה יפת־מראה את׃ 12 והי כי־
יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו
אתי ואתך יחיו׃ 13 אמרי־נא את־אחתי את
למען יטב־לי בעבורך וחיתה נפשי בגלל
אתך׃ 14 והי כבוא אברם מצרים וראו
המצרים את־האשה כי־יפה היא מאד׃
15 וראו אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל־
פרעה ותקח האשה אל־בית פרעה׃
16 ולאברם היטיב בעבורה ויהי־לו צאן
ובקר וחמרים ועבדים ושפחות ואתנים וגמלים׃
17 ויגע יהוה אתו נגעים גדלים ואת־ביתו
על־דבר שרי אשת אברם׃ 18 ויקרא פרעה
לאברם ויאמר מה־זאת עשית לי למה לא
הגדת לי כי אשתך היא׃ 19 למה אמרת
אחתי היא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה
אשתך קח ולך׃ 20 וצו עליו אנשים את־
אשתו ואת־כל־אשר־לו׃
13 ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל־
אשר־לו ולוט עמו הנגבה׃ 2 ואברם כבד
מאד במקנה בכסף ובזהב׃ 3 וילך למסעיו
מנגב ועד־בית־אל עד המקום אשר היה־שם
אהלה בתחלה בין בית־אל ובין העי׃
4 אל־מקום המזבח אשר עשה שם בראשנה
ויקרא שם אברם בשם יהוה׃ 5 וגם־ללוט
הלך את־אברם היה צאן־ובקר ואהלים׃
6 ולא־נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי־היה
רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו׃
7 ויהי־ריב בין רעי מקנה־אברם ובין רעי
מקנה־לוט והכנעני והפרזי אז יושב בארץ׃
8 ויאמר אברם אל־לוט אל־נא תהי־מריבה
בינתי וביניך ובין רעי וברעי כי אנשים
אחים אנחנו׃ 9 הלא כל־הארץ לפניך הפרד
נא מעלי אם־השמאל ואימינה ואם הימין
ואשמאילה׃ 10 וישא־לוט את־עיניו וירא
את־כל־ככר הירדן כי־משקה היא לפני
שחת יהוה את־סדם ואת־עמרה כגן־יהוה
כארץ מצרים בבאך צער׃ 11 ויבחר־לו לוט
את־כל־ככר הירדן ויסע לוט קדמה ויפרדו
איש מעל אחיו׃ 12 אברם ישב בארץ כנען
ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד־סדם׃
13 ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד׃
14 ויהוה אמר אל־אברם אחרי הפרד לוט
מעמו שא־נא עיניך וראה מן־המקום אשר
אתה שם צפונה ונגבה וקדמה וים׃
15 כי את־כל־הארץ אשר אתה רואה לך
אתננה ולזרעך עד עולם׃ 16 ושמתי את־
זרעך כעפר הארץ אשר אם־יוכל איש למנות
את־עפר הארץ גם זרעך יימנה׃
17 קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי
לך אתננה׃ 18 ויאהל אברם ויבא וישב
באלני ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח
ליהוה׃
14 ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך
מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל
מלך גוים׃ 2 עשו מלחמות את־ברע מלך
סדם ואת־ברשע מלך עמרה שנאב מלך
אדמה ושמאבר מלך צבויים ומלך בלע
הוא צוער׃ 3 כל־אלה חברו אל־עמק
השדים הוא ים המלח׃ 4 שתים עשרה
שנה עבדו את־כדרלעמר ובשלשה עשרה
שנה מרדו׃ 5 ובארבע עשרה שנה בא
כדרלעמר ואת־המלכים אשר אתו ויכו את־
רפאים בעשתרת קרנים ואת־הזוזים בהם
ואת־האימים בשוה קריתים׃ 6 ואת־החרי
בהר שעיר עד אל־פארן אשר על־המדבר׃
7 ויפנו וילכו אל־עין משפט הוא קדש
ויכו את־כל־שדה העמלקי וגם את־האמרי
היושב בחצצן תמר׃ 8 ויצא מלך־סדם
ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צבויים
ומלך בלע הוא צוער ויערכו אתם מלחמה
בעמק השדים׃ 9 את כדרלעמר מלך עילם
ותדעל מלך גוים ואמרפל מלך שנער
אריוך מלך אלסר ארבעה מלכים את
החמשה׃ 10 ועמק השדים באר בארת
בארת׃ ומלך סדם ועמרה נפלו שמה
והנשארים הר נסו׃ 11 ויקחו את־כל־
רכוש סדם ועמרה ואת־כל־אכלם וילכו׃
12 ויקחו את־לוט ואת־רכושו בן־אחי
אברם וילך׃ 13 ויבא הפליט ויגד לאברם
העברי והוא שכן באלני ממרא האמרי
אחי אשכל ואחי ענר׃ 14 וישמע אברם
כי נשבה אחיו וירק את־חניכיו ילידי
ביתו שמנה עשר ושלש מאות ויר֥דף עד־
דן׃ 15 ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו
ויכם וירדפם עד־חובה אשר משמאל לדמשק׃
16 וישב את־כל־הרכש וגם את־לוט אחיו
ורכושו השיב וגם את־הנשים ואת־העם׃
17 ומלך סדם יצא לקראתו אחרי שובו
מהכות את־כדרלעמר ואת־המלכים אשר
אתו אל־עמק שוה הוא עמק המלך׃
18 ומלכי־צדק מלך שלם הוצא לחם ויין
והוא כהן לאל עליון׃ 19 ויברכהו ויאמר
ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ׃
20 וברוך אל עליון אשר מגן צרריך בידך
ויתן־לו מעשר מכל׃ 21 ויאמר מלך־סדם
אל־אברם תן־לי הנפש והרכש קח־לך׃
22 ויאמר אברם אל־מלך סדם הרימתי
ידי אל יהוה אל עליון קנה שמים וארץ׃
23 אם־מחוט ועד־שרוך סנל ואם־אקח
מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי
את־אברם׃ 24 בלעדי רק אשר אכלו הנערים
וחלק האנשים אשר־הלכו אתי ענר אשכל
וממרא הם יקחו חלקם׃
15 אחר הדברים האלה היה דבר־יהוה
אל־אברם במחזה לאמר אל־תירא אברם
אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד׃
2 ויאמר אברם אדני יהוה מה־תתן־לי
ואנכי הולך ערירי ובן־משק ביתי הוא
דמשק אליעזר׃ 3 ויאמר אברם הן לי לא
נתת זרע והנה בן־ביתי יורש אתי׃
4 והנה דבר־יהוה אליו לאמר לא יירשך
זה כי אם־אשר יצא ממעיך הוא יירשך׃
5 ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט־נא השמים
וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם
ויאמר לו כה יהיה זרעך׃ 6 והאמן
ביהוה והשב־לו צדקה׃ 7 ויאמר אליו
אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים
לתת־לך את־הארץ הזאת לרשתה׃
8 ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה
׃ 9 ויאמר אליו קחה־לי עגלה משלשת
ועז משלשת ואיל משלש ותור וגוזל׃
10 ויקח־לו את־כל־אלה ויבתר אתם בתוך
ואת־הצפר לא בתר׃ 11 וירד העיט על־
הפגרים ויבא אברם׃ 12 והי השמש לבוא
ותרדמה נפלה על־אברם והנה אימה חשכה
גדלה נפלת עליו׃ 13 ויאמר לאברם ידע
תדע כי־גר יהיה זרעך בארץ לא להם
ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה׃
14 וגם את־הגוי אשר יעבדו דן אנכי
ואחרי־כן יצאו ברכש גדול׃ 15 ואתה
תבוא אל־אבתיך בשלום תקבר בשיבה
טובה׃ 16 ודור רביעי ישובו הנה כי לא
שלם עון האמרי עד־הנה׃ 17 והי השמש
באה והי־עלטה והנה תנור עשן ולפיד
אש אשר עבר בין הגזרים׃ 18 ביום
ההוא כרת יהוה את־אברם ברית לאמר
לזרעך נתתי את־הארץ הזאת מנהר
מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת׃
19 את־הקני ואת־הקנזי ואת־הקדמני׃
20 ואת־החתי ואת־הפרזי ואת־הרפאים׃
21 ואת־האמרי ואת־הכנעני ואת־הגרגשי
ואת־היבוסי׃
16 ושרי אשת אברם לא ילדה לו ולה
שפחה מצרית ושמה הגר׃ 2 ותאמר שרי
אל־אברם הנה־נא עצרני יהוה מלדת בא־
נא אל־שפחתי אולי אבנה ממנה ויעש
אברם לקול שרי׃ 3 ותקח שרי אשת אברם
את־הגר המצרית שפחתה מקץ עשר שנים
לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם
אישה׃ 4 ויבא אל־הגר ותהר ותרא כי־
הרתה ותקל גברתה בעיניה׃ 5 ותאמר
שרי אל־אברם חמסי עליך אנכי נתתי
שפחתי בחיקך ותרא כי־הרתה ואקל בעיניה
ישפט יהוה ביני וביניך׃ 6 ויאמר אברם
אל־שרי הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב
בעיניך ותענה שרי ותברח מפניה׃
7 ומצאה מלאך יהוה על־עין המים במדבר
על־העין בדרך שור׃ 8 ויאמר הגר שפחת
שרי אי־מזה באת ואי־מזה תלכי ותאמר
מפני שרי גברתי אנכי ברחת׃ 9 ויאמר
לה מלאך יהוה שובי אל־גברתך והתעני
תחת ידיה׃ 10 ויאמר לה מלאך יהוה
הרבה ארבה את־זרעך ולא יספר מרב׃
11 ויאמר לה מלאך יהוה הנך הרה וילדת
בן וקרא שמו ישמעאל כי־שמע יהוה אל־
עניך׃ 12 והוא יהיה פרא אדם ידו בכל
ויד כל־בו׃ ועל־פני כל־אחיו ישכן׃
13 ותקרא שם־יהוה הדבר אליה אתה אל־
ראי כי אמרה הגם־הלם ראיתי אחרי
ראי׃ 14 על־כן קרא לבאר באר לחי
ראי הנה בין־קדש ובין־ברד׃
15 ותלד הגר לאברם בן ויקרא אברם
שם־בנו אשר ילדה הגר ישמעאל׃
16 ואברם בן־שמנים ושש שנה בהולד
הגר את־ישמעאל לאברם׃
17 ויהי אברם בן־תשע שנים ותשעים
שנה ויראה יהוה אל־אברם ויאמר אליו
אני אל־שדי התהלך לפני והיה תמים׃
2 ואתנה בריתי ביני וביניך וארבה אתך
במאד מאד׃ 3 ויפל אברם על־פניו
וידבר אתו אלהים לאמר׃ 4 אני הנה
בריתי אתך והיית לאב המון גוים׃
5 ולא יקרא עוד את־שמך אברם והיה
שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך׃
6 והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים
ומלכים ממך יצאו׃ 7 והקימתי את־
בריתי ביני וביניך ובין זרעך אחריך
לדרתם לברית עולם להיות לאלהים לך
ולזרעך אחריך׃ 8 ונתתי לך ולזרעך
אחריך את־ארץ מגריך את כל־ארץ כנען
לאחזת עולם והיתי להם לאלהים׃
9 ויאמר אלהים אל־אברהם ואתה את־
בריתי תשמר אתה וזרעך אחריך לדרתם׃
10 זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם
ובין זרעך אחריך המול לכם כל־זכר׃
11 ונמלתם את־בשר ערלתכם והיה לאות
ברית ביני וביניכם׃ 12 בן־שמנת ימים
יומל לכם כל־זכר לדרתיכם יליד בית
ומקנת־כסף מכל בן־נכר אשר לא מזרעך
הוא׃ 13 המול יומל ילד ביתך ומקנת
כספך והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם׃
14 וערל זכר אשר לא־יומל את־בשר
ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את־
בריתי הפר׃ 15 ויאמר אלהים אל־אברהם
שרי אשתך לא תקרא את־שמה שרי כי
שרה שמה׃ 16 וברכתי אתה וגם נתתי
ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים
מלכי עמים ממנה יהיו׃ 17 ויפל אברהם
על־פניו וצחק ויאמר בלבו הלבן־מאה
שנה יולד ואם־שרה הבת־תשעים שנה
תלד׃ 18 ויאמר אברהם אל־האלהים לו
ישמעאל יחיה לפניך׃ 19 ויאמר אלהים
אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקרא את־
שמו יצחק והקמתי את־בריתי אתו לברית
עולם לזרעו אחריו׃ 20 ולישמעאל שמעתיך
הנה ברכתי אתו והפרתי אתו והרביתי
אתו במאד מאד שנים עשר נשיאים יולד
והשמתיו לגוי גדול׃ 21 ואת־בריתי
אקים את־יצחק אשר תלד לך שרה למועד
הזה בשנה האחרת׃ 22 ויכל לדבר אתו
ויעל אלהים מעל אברהם׃ 23 ויקח אברהם
את־ישמעאל בנו ואת כל־יליד ביתו ואת
כל־מקנת כספו כל זכר באנשי בית אברהם
וימל את־בשר ערלתם בעצם היום הזה
כאשר דבר אתו אלהים׃ 24 ואברהם בן
תשע ותשעים שנה בהמלו בשר ערלתו׃
25 וישמעאל בנו בן־שלש עשרה שנה
בהמלו את־בשר ערלתו׃ 26 בעצם היום
הזה נמול אברהם וישמעאל בנו׃ 27 וכל
אנשי ביתו יליד בית ומקנת־כסף מאת בן־
נכר נמלו אתו׃

ܐܝܟ ܕܠܐ 20 ܐܡܪܬܝ ܠܟܘܢ ܕܫܡܝܐ ܕܠܐ ܠܐܪܥܐ ܘܠܐܪܥܐ
ܕܠܐ ܬܗܘܝܢ ܫܝܢܐ ܐܝܟܢܐ ܕܢܦܠܬܘܢ ܡܢ ܦܘܡܐ ܕܡܪܝܐ ܕܫܡܝܐ
ܘܠܐܪܥܐ ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܢܥܒܪܘܢ ܡܢ ܢܡܘܣܐ ܕܬܬܐ ܐܝܬ ܠܟܘܢ
ܟܠܡܐ ܕܚܝܐ ܘܠܐ ܡܝܬܐ ܠܝܠܝܐ ܘܠܝܡܡܐ ܕܠܐ ܢܥܒܪܘܢ 22 ܡܢ ܫܘܫܦܐ ܡܢ
ܫܡܝܐ ܕܢܬܬܠܘܢ ܠܗ ܠܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܢܬܬܠܘܢ ܠܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܡܪܝܐ ܘܡܠܟܘܬܐ ܘܚܝܠܐ ܘܫܘܠܛܢܐ ܕܡܠܬܐ ܕܟܠܗ ܒܥܠܡܐ
ܕܐܬܐ 23 ܘܡܠܟܘܬܐ ܕܡܬܩܝܡ ܒܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܢܦܠ ܠܥܠܡ
ܘܠܥܠܡ ܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܢܬܩܝܡ ܠܥܠܡ ܥܠܡܐ 24 ܘܐܝܟ ܕܡܢ ܕܡܬܩܛܠ
ܘܕܡܢ ܕܡܬܩܛܠ ܠܡܬܩܛܠ ܠܡܢ ܕܢܬܩܛܠ ܠܡܢ ܕܢܬܩܛܠ ܠܡܢ
ܕܢܬܩܛܠ ܠܡܢ ܕܢ

1 משא דבר יהוה אל ישראל ביד מלאכי׳

2 אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו
הלא אח עשו ליעקב נאם יהוה ואוהב את יעקב
3 ואת עשו שנאתי ואשים את הריו שמה ואת נחלתו
לתנים מדבר׳ 4 כי תאמר אדום רוששנו ונשוב
ונבנה חרבות כה אמר יהוה צבאות המה יבנו
ואני אהרוס ונקרא להם גבול רשע והעם אשר זעם
יהוה עד עולם׳ 5 ועיניכם תראנה ואתם תאמרו
יגדל יהוה מעל גבול ישראל׳ 6 בן יכבד עבד
אדניו ואם אב אי היכן כבודי ואם אדנים אי
היכן יראתי אמר יהוה צבאות אליכם הכהנים
בזי שמי ואמרתם במה בזינו את שמך׳ 7 מגיש
על מזבחי לחם ואמרתם במה גאלנוך׳ בדברכם
שלחן יהוה הוא נבזה׳ 8 וכי תגישון עור לזבח
אין רע וכי תגישו פסח וחולה אין רע הקריבהו
נא לפחתך הרצך אם יקבלך אמר יהוה צבאות׳
9 ועתה חלו נא את פני אל ויחנן אתנו מיד
היתה זאת לא ישא פניכם אמר יהוה צבאות׳
10 מי גם בכם ויסגר דלתים ואל תאירו מזבחי
חנם אין חפץ בכם אמר יהוה צבאות ומנחה לא
ארצה מידכם׳ 11 כי ממזרח שמש ועד מבואו
גדול שמי בגוים ובכל מקום מקטר מגש לשמי
ומנחה טהורה׳ כי גדול שמי בגוים אמר יהוה
צבאות׳ 12 ואתם מחללים אותו באמרכם שלחן
יהוה הוא מגאל ונובו נבזה׳ 13 ואמרתם הנה
מלאכה זו ונפחתם אותו אמר יהוה צבאות
והבאתם הגזול והפסח והבאתם את המנחה
הארצה מידכם׳ 14 וארור נוכל אשר יש בעדרו
זכר ונדר ומזבח לאדני׳ כי מלך גדול אני אמר
יהוה צבאות ושמי נורא בגוים׳

2 ועתה אליכם הכהנים המצוה הזאת׳
2 אם לא תשמעו ואם לא תשימו על לב לתת כבוד
לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם את המארה
ואת ברכתיכם ארה׳ גם ארתיה כי אין שם על לב׳
3 הנני גערה לכם את הזרע וזרתי פרש על פניכם
פרש חגיכם ונשא אתכם אליו׳ 4 וידעתם כי שלחתי
אליכם את המצוה הזאת להיות בריתי את לוי
אמר יהוה צבאות׳ 5 בריתי היתה אתו החיים
והשלום ואתנם לו מורא ויירא אותי הוא נחת
מפני שמי נחת׳ 6 תורת אמת היתה בפיו ועולה
לא נמצא בשפתיו בשלום והלך אתי ונכחים
רבים השיב מעון׳ 7 כי שפתי כהן ישמרו דעת
ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא׳
8 ואתם סרתם מן הדרך הכשלתם רבים בתורה
שחתתם ברית לוי אמר יהוה צבאות׳ 9 גם אני
נתתי אתכם נבזים ושפלים לכל העם כפי אשר
אינכם שמרים את דרכי ונשאתם פנים בתורה׳
10 הלא אב אחד לכלנו הלא אל אחד בראנו
מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית אבתינו׳
11 בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל
ובירושלים כי חלל יהודה קדש יהוה אשר אהב
ובעל בת אל נכר׳ 12 יכרת יהוה לאיש אשר יעשנה
ער ועונה מאהלי יעקב ומגיש מנחה ליהוה צבאות
13 זאת שנית תכסו דמעות את מזבח יהוה בבכי
ואנקה מאין עוד פנות אל המנחה ולקחת רצון
מידכם׳ 14 ואמרתם על מה׳ על כי יהוה העיד
בינך ובין אשת נעוריך אשר אתה בגדת בה
וזאת חברתך ואשת בריתך׳ 15 הלא אחד עשה
ושאר רוח לו ומה האחד מבקש זרע אלהים
ונשמרתם ברוחכם ואיש אל אשת נעוריו אל
תבגד׳ 16 כי שנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל
וכסה חמס על לבושו אמר יהוה צבאות׳
ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו׳ 17 הוגעתם יהוה
בדבריכם ואמרתם במה הוגענו׳ באמרכם כל
עשה רע טוב הוא בעיני יהוה ובהם הוא חפץ
או איה אלהי המשפט׳

4 ج ه‌ه‌م ه‌ل ه‌ه‌ك‌ه‌ه‌ه‌ ه‌ه‌ت‌ه‌ه‌ ه‌ه‌ه‌ ه‌ه‌ه‌ ه

1

ܦܘܠܘܣ ܫܠܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܝܫܘܥ ܥܠ ܨܒܝܢܐ ܕܐܠܗܐ ܘܐܚܝܢܐ ܕܫܡܝܐ ܕܥܡܗ ܗܘܝܢ ܠܩܕܝܫܐ ܕܒܐܦܣܘܣ ܘܠܡܗܝܡܢܐ ܒܡܫܝܚܐ ܝܫܘܥ ܢܫܠܡ ܠܟܘܢ ܡܢ ܐܠܗܢ ܐܒܘܢ ܘܡܢ ܡܪܝܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܬܘܒ ܠܟܘܢ ܫܠܡܐ ܘܚܝܐ ܕܠܥܠܡ ܠܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ܗܘ ܕܐܬܝ ܡܢ ܫܡܝܐ ܥܡ ܚܝܠܬܗ ܕܡܪܝܐ ܒܫܘܠܛܢܗ ܕܐܠܗܐ ܐܒܘܢ ܕܐܦ ܠܗ ܫܘܒܚܐ ܘܬܫܒܚܬܐ ܕܐܠܗ ܡܫܬܠܛ ܒܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܗܘ ܕܢܬܠ ܠܢ ܫܘܠܛܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܘܠܝܩܪܐ ܕܫܡܗ

ומבאר לנו הכתוב, מעורר הנשמה לב הגיהנם, ומשגיח
הקיץ בתחתיות הארץ. 13 מטה הרבה לבב הבינה לה דרך
הלא. 14 הלבבות אבד לב הנשגבות מן מעה הלבבות
הלא. 15 נפש הבשר הלא. לבב הנעלמות הלא הם לבב הגיהנם
הנמוכים הנפש הנשגבה הגיהנם לבב הנמוכים הלבבות הנבאה
הנשגבים הנבחרים הנבחרים הגיהנם לב הלבב לבב הבל הבל
הנמוכים הנבחרים הנבחרים לבב הנה הנה בר 16 הנעלמים
הקבר הנה הנמוכים הנבחר הבל הנה הנה הלבב הלבבות
הנבחרים הנה הנמוכים הנבחר הבל הנה הנה הלבב. 17 הבר הבר
לבב, ם הגיה 17 הנשגבים הגיהנם הנבחרים הלבבות הבלים
הנבחר בם הנה בר לא הנבחר הבלים הנבחרים הנבחר הבר
הגיהנם הנשגבים הבר הבל 18 הנבחר הנבחר הבר הבר הלא הגיהנם
הנמוכים הנבחרים הבלים הנבחר הגיהנם הנבחר הבר הבר הבר
הנבחר הגיהנם הנבחר הבר הבר הבר הנבחר הגיהנם הנבחר הבר
הנבחר, בם הנשגבים הגיהנם הנבחר הבר הבר הבר 19 הבר הבר הנבחר
הנבחר הגיהנם הנבחר הבר הבר הבר הנבחר הגיהנם הנבחר הב

ב-אמיל

1 אחר אמיל אשר אחרי מעלה הדבר אמיל
אל אשר אחרי הדבר אמיל אל אמיל אל אמיל
אל אמיל אל אמיל אל

ובכל בתרה מל תרמשתרו ארתרבש ועיר פולרם ארבש ובעיר
תעיר מלעיר מלם לב בשב ללה מתוך ר בשלבו ארבעיר 16
ובעיר ארפלם ארון מלעיר מלם ארבאשל מעשה נגדה בשב
תכל ארבזו ארתרה מלמל בתרו עיר בשל מרבבה מרבשם ארם
מרבו ובתעיר מרגם בר בבשב לבשם ובתעיר 17 ובמלו ארבבר
ארון מלעיר ארתשלך יתה ובתעיר מלאר בר ארבלון ובבשבו מיך
מרוזתרה בו ובתעים 18 ובלבו ארבשם בה ובלתה ובעיר מרבש
ארבר ארמלעזם ארשבה בבשב בפיבם ובזו ארתבבבם ארתבבלה
(aiōn מרבר ארבלב בבלבם בלבבם ארשם תרר ארתעבבתה מלו
g165)

מלאכים

1 הקדמה אם אשר כי ראם, מתאוננים אמן לבן הבטחנו
אמרנו אם אשר אלינו, מתאוננים אם מדברים לבן ם ומבטיח
2 ראשון ראלנו, מתאוננים אם מדברים לבן ם ומבטיח אשר ראשון
אמן הלהל שם לבן מבוזנים מאשם אמן אלנו אחר ראשון
3 מדבר (aiōnios g166) ל אלנו אחרי ראה אם אמן ומבטיחים
בבר ראשונים אבן לבן ראמרו לבן אבר מבוזנים אמרנו אמן
4 ראשונים נבאר מים מבר ראה בר מתאוננים אמן אל אחרים
5 ראמרו ראשונים ראמרו לבן אמרנו אלנו מבר אמן
אם ראמרו ראמרו לבן ומבטיח אמרנו אמן אמר מבוזנים אמרנו
ם, מבטיח אמרנו אמן אמר מבוזנים אמרנו אמן אמר מבוזנים אמרנו
6 אל אחר ראשונים אמרנו לבן ם ראמרו אמן אל אמר
7 אם אם ראמרו ראמרו אמן אל אמר ראמרו אמן אל אמר
אמרנו אמן אמר מבוזנים אמרנו אמן אמר מבוזנים אמרנו אמן אמר
8 אמר אמרנו לבן אמר אמרנו אמן אל אמר ראמרו אמן אל אמר
9 אם אם ראמרו אמן אל אמר אמרנו אמן אל אמר אמרנו אמן אל אמר
אמרנו אמן אל אמר אמרנו אמן אל אמר אמרנו אמן אל אמר אמרנו אמן
10 אל אמר אמרנו אמן אל אמר אמרנו אמן אל אמר אמרנו אמן אל אמר

2 אם אמר אמר אל אמר אמר לבן אמר אמר אמר אל אמר אמר
אמר אמר אל אמר אמר לבן אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר
2 אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר
אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר
3 אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר
4 אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר
אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר
5 אם אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר
אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר
6 אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר
אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר
7 אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר
אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר
8 אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר
אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר
9 אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר
אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר
10 אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר
אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר
11 אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר
אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר
12 אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר
אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר
13 אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר
אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר
14 אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר
אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר
15 אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר
אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר
16 אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר
אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר
17 אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר
אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר
18 אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר
אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר
19 אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר
אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר
20 אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר
אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר
21 אל אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר
אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר
22 אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אל אמר

19 מדבר דרך מבצר לא תיפקדם לא תשבר מעגל אלף מלאך
מי מלאך יהוה צבאות הוא לא תבקש תורה מפיהו כי אם
יהוה אל-מלאכיו הוא 18 אם לא ברית היתה את-לוי אמר
יהוה צבאות 17 הוגעתם יהוה בדבריכם ואמרתם במה הוגענו
באמרכם כל-עשה רע טוב בעיני יהוה הוא בהם הוא חפץ
אי-זה אלהי המשפט 16 אז נדברו יראי יהוה איש אל-רעהו
וקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה
ולחשבי שמו 17 והיו לי אמר יהוה צבאות ליום אעשה סגלה
והחמלתי עליהם כאשר יחמל איש על-בנו העבד אותו 18 ושבתם
וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו
אותו 19 כי-הנה היום בא בער כתנור והיו כל-זדים וכל-עשה
רשע קש ולהט אתם היום הבא אמר יהוה צבאות אשר לא-יעזב
להם שרש וענף 20 ולכם יראי שמי תזרח שמש צדקה ומרפא
בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק 21 ועסותם רשעים כי
יהיו אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר אני עשה אמר
יהוה צבאות

5 הנה אנכי שלח את-מלאכי ופנה דרך לפני והפתאם יבוא
אל-היכלו האדון אשר אתם מבקשים והמלאך הברית אשר אתם
חפצים הנה בא אמר יהוה צבאות 2 ומי מכיל את יום בואו
ומי העמד בהראותו כי הוא כאש צורף וכבורסי מכבסים
3 וישב צורף וטהר כסף וטהר את-בני לוי וזקק אותם כזהב
וככסף והיו ליהוה מגישי מנחה בצדקה 4 וערבה ליהוה מנחת
יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים קדמוניות 5 וקרבתי אליכם
למשפט והיתי עד מהר לבעלי כשפים ועל-מנאפים ועל-נשבעים
לשקר ועל עושקי שכר שכיר אלמנה ויתום והטי גר ולא יראו
אותי אמר יהוה צבאות 6 כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני
יעקב לא כליתם 7 למן-ימי אבתיכם סרתם מחקי ולא שמרתם
שובו אלי ואשובה אל-יהוה צבאות ואמרתם במה נשוב 8 היאקבע
אדם אלהים כי אתם קבעים אותי ואמרתם במה קבעתיך
המעשר והתרומה 9 בנדה אתם נארים ואתי אתם קבעים
הגוי כולו 10 הבאו את-כל-המעשר אל-בית האוצר ויהי-טרף
בביתי ובחנו-נא בזאת אמר יהוה צבאות אם לא אפתח לכם
את-ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד-בלי די 11 וגערתי
בעבורכם ולא-ישחת לכם את-פרי האדמה ולא-תשכל לכם
הגפן בשדה אמר יהוה צבאות 12 ואשרוכם כל-הגוים כי
תהיו אתם ארץ חפץ אמר יהוה צבאות 13 חזקו עלי דבריכם
אמר יהוה ואמרתם מה-נדברנו עליך 14 אמרתם שוא עבד
אלהים ומה-בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו קדרנית
מפני יהוה צבאות 15 ועתה אנחנו מאשרים זדים גם נבנו
עשי רשעה גם בחנו אלהים ויפלטו 16 אז נדברו יראי יהוה
איש אל-רעהו והקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו
ליראי יהוה ולחשבי שמו 17 והיו לי אמר יהוה צבאות ביום
אעשה סגלה והחמלתי עליהם כאשר יחמל איש על-בנו
העבד אותו 18 ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד
אלהים לאשר לא עבדו אותו

20 מלאכי

20 הנה יום יהוה בא עז חלק לי ולכם אמר יהוה צבאות
ואל-אשתך בברית 21 ואם-לא אמרתי לך אם-לא אמרתי
לך אם-לא אמרתי לך אם-לא אמרתי לך אם-לא אמרתי לך

ב-ג יוחנן

1 בראשית היה הדבר ואת הדבר היה אל האלהים
ואלהים היה הדבר הוא היה בראשית אל האלהים
(aiōn לעולם, מתוך הבנה כי הנבואה הזאת הייתה לעולם) 2 הוא היה
בראשית אל האלהים 3 הכל נברא דרכו והבלעדיו לא נברא דבר מכל
(g165) אשר נברא 4 בו היה החיים והחיים היו אור
בני האדם 5 ואור בחשך יאיר וחשך לא השיגו
אור הנבואה הזאת היה האור האמיתי המאיר לכל אדם
בא אל העולם 6 היה בעולם ועולם נברא בו ועולם לא הכיר
אותו 7 בא אל שלו ושלו לא קבלו אותו 8 ואשר קבלו
אותו נתן להם כח להיות בני אלהים לכל המאמינים
בשמו 9 אשר לא מדם ולא מרצון בשר ולא מרצון
איש מאמינים הנבואה הזאת הם מן אל אמת ואמונה מאמינים
בשמו הבטחת הנבואה הזאת עד מה 10 מן אור הבטחה הבטיחה
הבטיחה לו לו, גם הנבואה, מאמינים לו הנבואה לו הנבואה
הבטיחה לו לו, גם הנבואה, מאמינים לו הנבואה לו הנבואה
11 מן 12 הבטיחה, מהבטחה הם הבטיחה לו, גם מן הבטיחה הבא הם
הבטיחה לו הבטיחה הבטיחה לו לבטיחה לו הם אור הבטיחה לו הבטיחה
הבטיחה אור הבטיחה הבטיחה הבטיחה אור הבטיחה לו הבטיחה
הבטיחה הבטיחה הבטיחה 13 הבטיחה הבטיחה הבטיחה אור הבטיחה
הבטיחה הבטיחה הבטיחה הבטיחה הבטיחה הבטיחה

מלכים-ב

1 מואב לא־עבד מרד ישראל אחר מות אחאב׃ 2 ויפל אחזיה
בעד־חלון עליתו אשר בשמרון ויחל לאמר אלהם לכו דרשו
בבעל זבוב אלהי עקרון אם־אחיה מן־המחלה הזאת׃ 3 ומלאך יהוה
דבר אל־אליה התשבי קום עלה לקראת מלאכי מלך־שמרון
ואמרת אלהם הלוא־מאין אלהים בישראל אתם הולכים לדרש
בבעל זבוב אלהי עקרון׃ 4 ועתה כה אמר יהוה המטה אשר עלית
שם לא תרד כי־מות תמות׃ 5 וילכו המלאכים אליו ויאמר אליהם
מדוע־שבתם תשבון׃ 6 ויאמרו אליו איש עלה לקראתנו ויאמר אלהם
לכו שבו אל־האיש אשר עלה לקראתכם׃ 7 ויאמר אליהם מה־משפט
האיש אשר עלה לקראתכם׃ 8 ויענו אתו איש בעל־שער וחגר עור
מתניו ויאמר אליהו התשבי׃ 9 ויפן אליו שר־חמשים עם־חמשיו
ויעל אליו והנה יושב על־הר ויאמר אליו איש האלהים המלך
אמר רד׃ 10 ויען אליהו ויאמר אל־שר חמשים אם־איש אלהים אנכי
תרד־אש מן־השמים ותאכל אתך ואת חמשיך׃ ותרד־אש מן־השמים
ותאכל אתו ואת חמשיו׃ 11 ויסף עוד שלח אליו שר חמשים
אחר עם־חמשיו ויען ויאמר אליו איש האלהים כה־אמר המלך
מהר רד׃ 12 ויען אליהו ויאמר אליהם אם־איש אלהים אנכי תרד־אש
מן־השמים ותאכל אתך ואת חמשיך׃ ותרד־אש מן־השמים ותאכל
אתו ואת חמשיו׃ 13 ויסף עוד שלח שר־חמשים שלישי ויעל
השלישי ויכרע על־ברכיו נגד אליהו ויתחנן אליו ויאמר אליו
איש האלהים תיקר־נא נפשי ונפש עבדיך אלה החמשים בעיניך׃
14 הנה ירדה־אש מן־השמים את שני שרי־החמשים הראשנים
ואת־חמשיהם ועתה תיקר־נא נפשי בעיניך׃

ܡܪܩܘܣ

1 ܡܬܩܠܐ ܕܐܝܢܐ ܕܫܘܪܐ ܕܐܠܗܐ ܒܪܝܫܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܫܡܝܐ
ܘܐܪܥܐ 2 ܘܐܪܥܐ ܗܘܬ ܬܗܘܡܐ ܘܚܫܘܟܐ ܥܠ ܦܪܝܣܘܬܐ ܕܬܗܘܡܐ
ܘܪܘܚܐ ܕܐܠܗܐ ܡܪܚܦܐ ܥܠ ܦܪܝܣܘܬܐ 3 ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܬܗܘܐ ܢܗܝܪܐ
ܘܗܘܐ ܢܗܝܪܐ 4 ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܠܢܗܝܪܐ ܕܛܒܐ ܘܦܪܫ ܐܠܗܐ
ܒܝܢ ܢܗܝܪܐ ܘܒܝܢ ܚܫܘܟܐ 5 ܘܩܪܐ ܐܠܗܐ ܠܢܗܝܪܐ ܝܘܡܐ ܘܠܚܫܘܟܐ
ܩܪܐ ܠܠܝܐ ܘܗܘܐ ܡܨܪܝܢܐ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܚܕ ܝܘܡܐ 6 ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ
ܬܗܘܐ ܪܩܝܥܐ ܒܡܨܥܬܐ ܕܡܝܐ ܘܢܦܪܫ ܡܝܐ ܡܢ ܡܝܐ 7 ܘܥܒܕ ܐܠܗܐ
ܪܩܝܥܐ ܘܦܪܫ ܐܠܗܐ ܠܪܩܝܥܐ ܕܡܬܚܬ ܠܪܩܝܥܐ ܘܡܢ ܡܝܐ
ܕܥܠ ܪܩܝܥܐ ܗܘܐ ܐܦ ܐܝܟܢܐ 8 ܘܩܪܐ ܐܠܗܐ ܠܪܩܝܥܐ ܫܡܝܐ ܘܗܘܐ
ܨܦܪܐ ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܕܛܒ 9 ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܢܬܟܢܫܘܢ ܡܝܐ ܕܬܚܬ
ܫܡܝܐ ܠܐܬܪ ܚܕ ܘܬܚܙܐ ܝܒܫܬܐ ܘܗܘܐ ܐܦ ܗܝܟܢܐ 10 ܘܩܪܐ
ܐܠܗܐ ܠܝܒܫܬܐ ܐܪܥܐ ܘܠܡܟܢܫܐ ܕܡܝܐ ܩܪܐ ܝܡܐ ܘܚܙܐ
ܐܠܗܐ ܕܛܒ 11 ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܬܦܩ ܐܪܥܐ ܕܥܫܒܐ ܙܪܥ ܙܪܥ
ܒܙܪܥܗ ܥܠ ܐܪܥܐ ܕܥܒܕ ܦܪܝ ܕܙܪܥܗ ܒܗ ܠܓܢܣܗ ܥܠ ܐܪܥܐ
ܘܗܘܐ ܗܟܢܐ 12 ܘܢܦܩܬ ܐܪܥܐ ܥܫܒܐ ܕܙܪܥ ܙܪܥ ܒܙܪܥܗ ܠܓܢܣܗ
ܕܛܒ ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܕܛܒ ܘܗܘܐ ܡܪܡܝܐ ܘܨܦܪܐ ܚܕ ܝܘܡܐ
ܬܠܝܢܝܐ ܘܫܬܝܢܝܐ ܝܘܡܐ ܫܠܝܬܝܐ 13 ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܬܗܘܐ
ܪܩܝܥܐ ܒܡܨܥܬܐ ܕܡܝܐ ܘܢܗܘܐ ܡܦܪܫܢܐ ܒܝܢ ܡܝܐ ܠܡܝܐ
ܘܗܘܐ ܗܟܢܐ 14 ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܢܗܘܢ ܢܗܝܪܐ ܒܪܩܝܥܐ ܕܫܡܝܐ
ܕܢܦܪܫ ܒܝܢ ܝܘܡܐ ܘܒܝܢ ܠܠܝܐ ܘܢܗܘܢ ܠܐܬܘܬ ܘܠܙܒܢܐ
ܘܠܝܘܡܝܐ ܘܠܫܢܝܢ 15 ܘܢܗܘܘܢ ܢܗܝܪܐ ܒܪܩܝܥܐ ܕܫܡܝܐ ܕܢܢܗܪ
ܥܠ ܐܪܥܐ ܗܟܢܐ ܘܗܘܐ ܡܫܬܠܝܢ ܒܝܘܡܐ ܘܒܠܝܐ ܘܚܙܐ
ܐܠܗܐ ܕܛܒ 16 ܘܥܒܕ ܐܠܗܐ ܬܪܬܝܢ ܢܗܝܪܐ ܪܒܐ ܠܡܫܠܛܢܐ
ܒܝܘܡܐ ܘܢܗܝܪܐ ܙܥܘܪܐ ܠܡܫܠܛܢܐ ܒܠܝܐ ܘܠܟܘܟܒܐ ܕܐܝܬܘܗܝ
ܒܪܩܝܥܐ ܕܫܡܝܐ ܕܢܢܗܪ ܥܠ ܐܪܥܐ 17 ܘܫܠܛܢ ܒܝܘܡܐ
ܘܒܠܝܐ ܘܠܦܪܫ ܒܝܢ ܢܗܝܪܐ ܘܒܝܢ ܚܫܘܟܐ ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ
ܕܛܒ 18 ܘܗܘܐ ܡܪܡܝܐ ܘܨܦܪܐ ܚܕ ܝܘܡܐ ܪܒܝܥܝܐ
ܘܗܘܐ ܢܗܝܪܐ ܒܪܩܝܥܐ ܕܫܡܝܐ ܕܢܢܗܪ ܥܠ ܐܪܥܐ ܘܠܡܫܠܛ
ܒܝܘܡܐ ܘܒܠܝܐ ܘܠܦܪܫ ܒܝܢ ܢܗܝܪܐ ܘܒܝܢ ܚܫܘܟܐ ܘܚܙܐ
ܐܠܗܐ ܕܛܒ 19 ܘܗܘܐ ܡܪܡܝܐ ܘܨܦܪܐ ܪܒܝܥܝܐ 20 ܘܐܡܪ
ܐܠܗܐ ܢܦܩܘܢ ܡܝܐ ܫܪܨܐ ܢܦܫܐ ܚܝܬܐ ܘܥܦܬܐ ܕܦܪܚܐ ܥܠ
ܦܬܚ ܫܡܝܐ ܕܫܡܝܐ 21 ܘܒܪܝܬ ܐܠܗܐ ܬܢܝܢܐ ܪܒܐ ܘܟܠ ܢܦܫܐ
ܚܝܬܐ ܕܡܬܪܡܫܐ ܕܡܝܐ ܠܡܝܢܗܘܢ ܘܟܠ ܥܦܬܐ ܕܦܪܚܐ ܠܡܝܢܗ
ܕܛܒ 22 ܘܒܪܟ ܐܠܗܐ ܠܗܘܢ ܠܡܝܪܘ ܘܣܓܘܢܘ ܘܡܠܘ ܠܝܡܐ
ܕܒܝܡܐ ܘܥܦܬܐ ܢܣܓܐ ܒܐܪܥܐ 23 ܘܗܘܐ ܡܪܡܝܐ ܘܨܦܪܐ ܚܕ ܝܘܡܐ
ܪܒܝܥܝܐ 24 ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܬܦܩ ܐܪܥܐ ܢܦܫܐ ܚܝܬܐ ܠܡܝܢܗ
ܒܗܝܡܬܐ ܘܪܡܫܐ ܘܚܝܘܬܐ ܕܐܪܥܐ ܠܡܝܢܗ ܘܗܘܐ ܐܦ ܗܝܟܢܐ
25 ܘܥܒܕ ܐܠܗܐ ܠܚܝܘܬܐ ܕܐܪܥܐ ܠܡܝܢܗ ܘܠܒܗܝܡܬܐ ܕܒܗܝܡܬܐ
ܘܠܟܠ ܪܡܫܐ ܕܐܪܥܐ ܠܡܝܢܗ ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܕܛܒ ܠܡܐܡܪ
ܢܥܒܕ ܐܢܫܐ ܒܨܠܡܢ ܕܕܡܘܬܢ ܘܢܫܠܛܘܢ ܒܢܘܢܐ ܕܒܝܡܐ
ܘܒܥܘܦܐ ܕܫܡܝܐ ܘܒܒܗܝܡܬܐ ܘܒܟܠ ܐܪܥܐ ܘܒܟܠ ܪܡܫܐ
ܕܪܡܫ ܥܠ ܐܪܥܐ (aiōn g165) ܒܨܠܡܗ ܕܐܠܗܐ

1

ܡܬܝܐ ܫܠܝܚܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܒܪܗ ܕܐܒܪܗܡ׃
2 ܐܒܪܗܡ ܝܠܕ ܠܝܨܚܩ ܘܝܨܚܩ ܝܠܕ ܠܝܥܩܘܒ ܘܝܥܩܘܒ ܝܠܕ ܠܝܗܘܕܐ ܘܠܐܚܘܗܝ׃
3 ܘܝܗܘܕܐ ܝܠܕ ܠܦܪܨܘܢ ܘܠܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ ܘܦܪܨܘܢ ܝܠܕ ܠܐܪܡ׃
4 ܘܐܪܡ ܝܠܕ ܠܥܡܝܢܕܒ ܘܥܡܝܢܕܒ ܝܠܕ ܠܢܚܫܘܢ ܪܫܐ ܕܒܢܝ ܝܗܘܕܐ׃
5 ܘܢܚܫܘܢ ܝܠܕ ܠܣܠܡܘܢ ܘܣܠܡܘܢ ܝܠܕ ܠܒܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܥܙ ܝܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܠܝܫܝ׃
6 ܘܝܫܝ ܝܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܠܫܠܡܘܗ ܡܢ ܐܢܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ׃
7 ܘܫܠܡܘܗ ܝܠܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܕ ܠܐܒܝܐ ܘܐܒܝܐ ܝܠܕ ܠܐܣܐ׃
8 ܘܐܣܐ ܝܠܕ ܠܝܗܘܫܦܛ ܘܝܗܘܫܦܛ ܝܠܕ ܠܝܘܪܡ ܘܝܘܪܡ ܝܠܕ ܠܥܘܙܝܐ׃
9 ܘܥܘܙܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܬܡ ܘܝܘܬܡ ܝܠܕ ܠܐܚܙ ܘܐܚܙ ܝܠܕ ܠܚܙܩܝܐ׃
10 ܘܚܙܩܝܐ ܝܠܕ ܠܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܠܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܝܠܕ ܠܝܐܫܝܐ׃
11 ܘܝܐܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܟܢܝܐ ܘܐܚܘܗܝ ܒܙܒܢ ܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ׃
12 ܘܡܢ ܒܬܪ ܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ ܝܠܕ ܠܙܪܒܒܠ ܘܙܪܒܒܠ ܝܠܕ ܠܐܒܝܘܕ ܘܐܒܝܘܕ ܝܠܕ ܠܐܠܝܩܝܡ ܘܐܠܝܩܝܡ ܝܠܕ ܠܥܙܘܪ׃
13 ܘܥܙܘܪ ܝܠܕ ܠܨܕܘܩ ܘܨܕܘܩ ܝܠܕ ܠܐܟܝܡ ܘܐܟܝܡ ܝܠܕ ܠܐܠܝܘܕ׃
14 ܘܐܠܝܘܕ ܝܠܕ ܠܐܠܥܙܪ ܘܐܠܥܙܪ ܝܠܕ ܠܡܬܢ ܘܡܬܢ ܝܠܕ ܠܝܥܩܘܒ׃
15 ܘܝܥܩܘܒ ܝܠܕ ܠܝܘܣܦ ܒܥܠܗ ܕܡܪܝܡ ܕܐܝܬܝܗ ܝܫܘܥ ܕܡܬܩܪܐ ܡܫܝܚܐ׃
16 ܡܪܝܡ ܝܠܕ ܠܝܫܘܥ ܕܡܬܩܪܐ ܡܫܝܚܐ׃
17 ܟܠܗ ܗܝܕܝ ܕܡܢ ܐܒܪܗܡ ܥܕܡܐ ܕܕܘܝܕ ܬܠܬܝܗܝܢ ܘܡܢ ܕܕܘܝܕ ܥܕܡܐ ܕܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ ܬܠܬܝܗܝܢ ܘܡܢ ܕܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ ܥܕܡܐ ܕܡܫܝܚܐ ܬܠܬܝܗܝܢ׃
18 ܗܕܐ ܕܝܠܕܘܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܗܘܬ ܠܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܝܫܘܥ ܡܐܪܪܬܐ ܠܝܘܣܦ ܩܕܡ ܕܢܣܒܘܢ ܐܫܬܟܚܬ ܡܢ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܬܐ׃
19 ܘܝܘܣܦ ܒܥܠܗ ܕܡܪܝܡ ܙܕܝܩܐ ܗܘܐ ܘܠܐ ܨܒܐ ܕܢܦܠܝܗ ܠܗ ܒܛܝܡܘܬܐ ܒܥܠ ܡܠܬܐ׃
20 ܗܘܐ ܗܢܐ ܕܡܬܚܫܒ ܠܗ ܗܐ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܒܚܠܡܐ ܐܡܪ ܠܗ ܠܝܘܣܦ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܠܐ ܬܕܚܠ ܕܬܣܒ ܠܡܪܝܡ ܐܢܬܬܟ ܡܛܠ ܕܒܗ ܕܐܝܬܝܗ ܡܢ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܬܐ׃
21 ܘܬܝܠܕ ܒܪܐ ܘܬܩܪܝܢ ܫܡܗ ܝܫܘܥ ܗܘ ܡܫܘܙܒ ܠܥܡܗ ܡܢ ܚܛܝܗܘܢ׃
22 ܗܕܐ ܟܠܗ ܕܗܘܐ ܕܡܬܡܠܝ ܥܠ ܡܪܝܐ ܕܐܡܪ ܗܢܐ׃
23 ܗܐ ܒܬܘܠܬܐ ܬܗܘܐ ܒܟܪܣܐ ܘܬܝܠܕ ܒܪܐ ܘܩܪܝܢ ܫܡܗ ܥܡܢܘܐܝܠ ܕܦܫܪܗ ܥܡܢܘ ܐܠܗܐ׃
24 ܘܩܡ ܝܘܣܦ ܡܢ ܫܢܬܐ ܘܥܒܕ ܐܝܟ ܕܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܠܗ ܘܩܒܠ ܠܢܫܬܗ׃
25 ܘܠܐ ܝܕܥ ܠܗ ܥܕܡܐ ܕܝܠܕܬ ܒܪܗ ܩܠܝܐ׃

2

1 ܕܝܠܕ ܝܫܘܥ ܒܒܝܬ ܠܚܡ ܒܝܗܘܕܝܐ ܒܝܡܘܗܝ ܕܗܪܘܕܣ ܡܠܟܐ ܗܢܐ ܐܬܘ ܡܓܘܣܐ ܡܢ ܡܕܢܚܐ ܠܝܪܘܫܠܡ׃
2 ܘܐܡܪܝܢ ܐܝܟܐ ܕܝܠܕ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܗܢܐ ܠܢ ܚܙܝܢ ܟܘܟܒܐ ܕܡܫܝܚܐ ܒܡܕܢܚܗ ܘܐܬܝܢ ܠܡܣܓܕ ܠܗ׃
3 ܗܢܘܢ ܕܡܠܟܐ ܫܡܥܘ ܐܬܪܥܫ ܘܟܠܗ ܝܪܘܫܠܡ ܥܡܗ׃
4 ܘܟܢܫ ܟܠܗ ܡܪܝܐ ܟܗܢܐ ܪܒܐ ܘܣܦܪܐ ܕܥܡܐ ܫܐܠ ܠܗܘܢ ܐܝܟܡܐ ܕܡܫܝܚܐ ܢܗܘܐ׃
5 ܘܐܡܪܘ ܠܗ ܒܒܝܬ ܠܚܡ ܒܝܗܘܕܝܐ ܡܛܠ ܗܟܢܐ ܟܬܝܒ ܒܢܒܝܐ׃
6 ܘܐܢܬ ܒܝܬ ܠܚܡ ܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܠܐ ܙܥܘܪܬ ܐܢܬ ܒܪܝܫ ܡܠܟܢܐ ܕܝܗܘܕܐ׃ ܡܢܟ ܢܦܩ ܡܠܟܐ ܕܢܪܥܐ ܥܡܝ ܠܝܫܪܝܠ׃
7 ܗܝܕܝܢ ܩܪܐ ܗܪܘܕܣ ܠܡܓܘܣܐ ܫܦܝܪ ܡܢܗ ܙܒܢ ܕܟܘܟܒܐ ܕܐܬܚܙܝ׃
8 ܘܫܕܪ ܠܗܘܢ ܠܒܝܬ ܠܚܡ ܐܙܠ ܒܥܘ ܫܦܝܪ ܠܡܫܟܚ ܠܛܠܝܐ ܕܒܪܝܐ ܘܡܛܠ ܕܬܫܟܚܘܢ ܐܬܐ ܠܝ ܕܐܦ ܐܢܐ ܐܙܠ ܠܡܣܓܕ ܠܗ׃
9 ܗܢܘܢ ܕܡܠܟܐ ܫܡܥܘ ܐܙܠܘ ܘܗܐ ܟܘܟܒܐ ܕܚܙܝܘܗܝ ܒܡܕܢܚܗ ܩܕܡܘܗܝ ܥܕܡܐ ܕܐܬܐ ܘܩܡ ܥܠ ܐܬܪܐ ܕܗܘܐ ܛܠܝܐ׃
10 ܘܚܕܘ ܠܗ ܚܕܘ ܫܓܝܐܐ ܒܣܓܝܐ׃
11 ܘܥܠܘ ܠܒܝܬܐ ܘܚܙܘ ܠܛܠܝܐ ܥܡ ܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܝܠܕܬܗ ܘܢܦܠܘ ܠܩܕܡܘܗܝ ܘܦܬܚܘ ܓܢܙܝܗܘܢ ܘܩܪܒܘ ܠܗ ܩܘܪܒܢܐ ܕܕܗܒ ܘܠܒܘܬܐ ܘܡܪܐ׃
12 ܘܐܬܬܪܥܘ ܒܚܠܡܐ ܕܠܐ ܬܗܦܟܘܢ ܠܘܬ ܗܪܘܕܣ ܘܐܙܠܘ ܒܐܪܚܐ ܐܚܪܬܐ ܠܐܬܪܗܘܢ׃
13 ܗܘ ܕܐܙܠܘ ܗܐ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܠܝܘܣܦ ܒܚܠܡܐ ܐܡܪ ܩܘܡ ܣܒ ܠܛܠܝܐ ܘܠܐܡܗ ܘܪܗ ܠܡܨܪܝܡ ܘܩܥ ܬܡܢ ܥܕܡܐ ܕܐܡܪ ܠܟ׃ ܡܛܠ ܕܗܪܘܕܣ ܒܥܐ ܕܛܠܝܐ ܠܡܚܒܠܗ׃
14 ܗܘ ܩܡ ܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܪܗ ܠܡܨܪܝܡ׃
15 ܘܗܘܐ ܬܡܢ ܥܕܡܐ ܕܗܪܘܕܣ ܕܡܝܬ׃ ܕܬܡܝܬ ܡܠܬܐ ܕܡܪܝܐ ܥܠ ܢܒܝܐ ܕܐܡܪ ܡܢ ܡܨܪܝܡ ܩܪܝܬ ܠܒܪܝ׃
16 ܗܝܕܝܢ ܗܪܘܕܣ ܟܕ ܚܙܐ ܕܐܬܬܪܥܝ ܥܠ ܓܒܪܐ ܕܡܓܘܣܐ ܫܓܝܐ ܠܚܡܬܗ ܘܫܕܪ ܩܛܠܐ ܒܟܠ ܬܚܘܡܐ ܕܒܝܬ ܠܚܡ ܘܒܟܠ ܬܚܘܡܗ ܕܩܪܝܒ ܠܗ ܡܢ ܫܢܬܐ ܕܡܛܠ ܙܒܢܐ ܕܫܠܝܛ ܥܡ ܡܓܘܣܐ׃
17 ܗܝܕܝܢ ܐܬܬܠܝܡ ܡܠܬܐ ܕܐܡܪ ܥܠ ܝܪܡܝܐ ܢܒܝܐ׃
18 ܩܠܐ ܒܪܡܬܐ ܫܡܥܬ ܒܪܡܬܐ ܒܟܝܐ ܘܢܝܚܐ ܣܓܝܐ׃ ܪܚܝܠ ܠܡܬܒܟܝ ܒܢܝܗ ܘܠܐ ܨܒܬ ܕܬܬܢܚܡ ܥܠ ܒܢܝܗ׃
19 ܗܝܕܝܢ ܟܕ ܡܛܘ ܬܪܬܝܗܘܢ ܒܢܝ ܐܢܫܐ ܐܬܐ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܠܝܘܣܦ ܒܡܨܪܝܡ׃
20 ܘܐܡܪ ܩܘܡ ܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ׃ ܡܛܠ ܕܡܝܘ ܕܒܥܝ ܢܦܫܐ ܕܛܠܝܐ׃
21 ܗܘ ܩܡ ܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ׃
22 ܐܠܐ ܟܕ ܫܡܥ ܕܐܪܟܠܘܣ ܡܠܟ ܒܝܗܘܕܐ ܬܚܬ ܐܒܘܗܝ ܕܗܪܘܕܣ ܠܡܙܠܓ ܬܡܢ ܠܗ ܠܡܐܙܠ ܬܡܢ ܐܙܠ ܠܬܡ ܓܠܝܠܐ׃
23 ܘܐܬܐ ܘܣܟܢ ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܩܪܝܐ ܢܨܪܬ׃ ܕܡܬܡܠܝ ܥܠ ܢܒܝܐ ܕܐܡܪ ܕܢܬܩܪܐ ܢܨܪܝܐ׃

3

1 ܒܝܘܡܬܐ ܗܢܘܢ ܐܬܐ ܝܘܚܢܢ ܡܥܡܕܢܐ ܒܡܕܒܪܐ ܕܝܗܘܕܐ׃
2 ܘܡܟܪܙ ܘܐܡܪ ܬܒܘ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܩܪܒܬ׃
3 ܗܢܘ ܕܐܡܪ ܩܠܗ ܕܩܪܐ ܒܡܕܒܪܐ ܡܫܘܐ ܦܢܘ ܐܪܚܐ ܕܡܪܝܐ ܫܘܘܝܘ ܫܒܝܠܘܗܝ׃
4 ܘܗܘ ܠܒܘܫܗ ܕܥܪ ܓܡܠܐ ܘܙܘܪ ܥܠ ܟܪܣܝܗ ܘܡܐܟܠܬܗ ܗܘܬ ܛܪܝܐ ܘܕܒܫܐ ܕܕܒܫܐ׃
5 ܗܝܕܝܢ ܢܦܩ ܠܘܬܗ ܝܪܘܫܠܡ ܘܟܠܗ ܝܗܘܕܐ ܘܟܠ ܐܬܪܐ ܕܡܬܪܒܝܐ ܡܢ ܝܪܕܢܐ׃
6 ܘܡܬܡܪܝܢ ܒܝܪܕܢܐ ܡܢ ܚܛܝܗܘܢ׃
7 ܘܟܕ ܚܙܐ ܠܦܪܝܫܐ ܘܠܨܕܘܩܝܐ ܕܡܬܐܬܝܢ ܠܡܥܡܕܗ ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܡܢ ܗܘܐ ܐܪܡܐ ܕܚܘܝܐ ܕܡܬܪܚܩ ܡܢ ܪܓܙܐ ܕܡܬܐܬܐ׃
8 ܗܒܘ ܠܗ ܦܐܪܐ ܕܬܒܘܬܐ ܕܡܬܚܙܝ ܒܬܪ ܕܬܒܘܬܟܘܢ׃
9 ܘܠܐ ܬܐܡܪܘܢ ܒܠܒܟܘܢ ܡܢ ܫܪܪܐ ܐܒܐ ܠܢ ܐܝܬ ܠܢ ܐܒܪܗܡ׃ ܡܛܠ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܕܡܫܟܚ ܐܠܗܐ ܡܢ ܐܒܢܐ ܗܠܝܢ ܠܒܢܝ ܐܒܪܗܡ׃
10 ܗܐ ܕܩܪܝܢ ܠܫܪܫܐ ܕܐܝܠܢܐ׃ ܟܠ ܐܝܠܢܐ ܕܠܐ ܥܒܕ ܦܐܪܐ ܛܒܬܐ ܬܬܩܛܥ ܘܢܬܪܡܐ ܠܢܘܪܐ׃
11 ܐܢܐ ܡܥܡܕܢܟܘܢ ܒܡܝܐ ܠܬܒܘܬܐ׃ ܕܡܢ ܕܐܬܐ ܒܬܪܝ ܫܪܝܪ ܡܢܝ ܠܡܫܬܚܘܬܗ׃ ܗܘ ܢܥܒܕ ܒܪܘܚܐ ܩܕܝܫܬܐ ܘܒܢܘܪܐ׃
12 ܕܡܪܘܚܗ ܒܝܕܗ ܕܬܪܝܢ ܠܡܕܘܪܗ ܘܢܦܢܐ ܠܐܝܕܪܐ׃ ܘܠܚܛܐ ܢܣܦ ܒܢܘܪܐ ܕܠܐ ܡܬܟܒܝܐ׃
13 ܗܝܕܝܢ ܐܬܐ ܝܫܘܥ ܡܢ ܓܠܝܠܐ ܠܘܬ ܝܘܪܕܢܐ ܠܡܬܥܡܕ ܠܘܬ ܝܘܚܢܢ׃
14 ܘܡܟܠܐ ܠܗ ܡܢܥ ܗܘ ܐܡܪ׃ ܐܢܐ ܡܬܥܝܢ ܐܢܐ ܡܢ ܝܕܟ ܘܐܢܬ ܐܬܐܬ ܠܘܬܝ׃
15 ܘܥܢܐ ܝܫܘܥ ܘܐܡܪ ܠܗ׃ ܫܒܘ ܗܫܐ׃ ܡܛܠ ܕܢܫܠܡ ܠܢ ܟܠܗ ܨܒܝܢܢ׃ ܗܝܕܝܢ ܫܒܩ ܠܗ׃
16 ܘܡܬܥܡܕ ܝܫܘܥ ܡܢ ܡܝܐ׃ ܘܗܐ ܫܡܝܐ ܐܬܦܬܚܘ ܠܗ׃ ܘܚܙܐ ܪܘܚܐ ܕܐܠܗܐ ܢܚܬܐ ܕܝܘܢܐ ܘܐܬܐ ܥܠܘܗܝ׃
17 ܘܗܐ ܩܠܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܡܪ׃ ܗܢܐ ܒܪܝ ܚܒܝܒܐ׃ ܕܒܗ ܨܒܝܬܝ׃
4 ܘܐܬܐ ܠܗ ܫܝܛܢܐ ܒܡܕܒܪܐ׃ ܘܐܬܢܣܝ ܠܗ ܡܠܐܟܐ׃
2 ܘܐܬܐ ܠܗ ܫܝܛܢܐ ܒܡܕܒܪܐ׃ ܘܐܬܢܣܝ ܠܗ ܡܠܐܟܐ׃
3 ܘܐܡܪ ܠܗ ܫܝܛܢܐ׃ ܐܢ ܒܪܐ ܐܢܬ ܕܐܠܗܐ׃ ܐܡܪ ܠܗܢܐ ܟܦܐ ܕܢܗܘܢ ܠܚܡܐ׃
4 ܘܥܢܐ ܝܫܘܥ ܘܐܡܪ ܠܗ׃ ܟܬܝܒ ܗܘ׃ ܕܠܐ ܒܠܚܡܐ ܠܒܕܗ ܢܚܐ ܒܪܢܫܐ׃ ܐܠܐ ܒܟܠ ܡܠܬܐ ܕܡܢ ܦܘܡܗ ܕܐܠܗܐ׃
5 ܘܩܒܠ ܠܗ ܫܝܛܢܐ ܒܩܕܫܬܐ ܕܡܕܝܢܬܐ׃ ܘܩܡ ܠܗ ܥܠ ܪܝܫ ܡܕܪܫܐ׃
6 ܘܐܡܪ ܠܗ׃ ܐܢ ܒܪܐ ܐܢܬ ܕܐܠܗܐ׃ ܫܕܪ ܢܦܫܟ ܠܬܚܬܐ׃ ܡܛܠ ܕܟܬܝܒ ܗܘ׃ ܕܠܡܠܐܟܘܗܝ ܢܦܩܘܢ ܠܟ׃ ܘܥܠ ܐܝܕܝܗܘܢ ܢܣܒܘܢܟ׃ ܕܠܡܐ ܬܬܩܠ ܪܓܠܟ ܒܐܒܢܐ׃
7 ܐܡܪ ܠܗ ܫܝܛܢܐ׃ ܟܬܝܒ ܗܘ׃ ܕܠܐ ܬܢܣܐ ܠܡܪܝܟ׃ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ׃ ܠܗ ܬܫܡܫ׃
8 ܘܢܣܒ ܠܗ ܫܝܛܢܐ ܠܪܡܐ ܪܒܐ ܘܡܪܝܡ ܠܗ ܟܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܘܫܘܒܚܗ׃
9 ܘܐܡܪ ܠܗ׃ ܗܠܝܢ ܟܠܗ ܐܬܝܗܒ ܠܟ׃ ܐܢ ܬܦܠ ܘܬܣܓܕ ܠܝ׃
10 ܗܝܕܝܢ ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ׃ ܙܠ ܫܝܛܢܐ׃ ܡܛܠ ܕܟܬܝܒ ܗܘ׃ ܠܡܪܝܐ ܐܠܗܟ ܬܣܓܕ׃ ܘܠܗ ܠܚܘܕܝ ܬܦܠܚ׃
11 ܗܝܕܝܢ ܫܒܩ ܠܗ ܫܝܛܢܐ׃ ܘܗܐ ܡܠܐܟܐ ܩܪܒܘ ܘܡܫܡܫܘ ܠܗ׃
12 ܗܝܕܝܢ ܟܕ ܫܡܥ ܕܐܬܬܝܗܒ ܠܝܘܚܢܢ׃ ܐܬܐ ܠܓܠܝܠܐ׃
13 ܘܫܒܩ ܠܢܨܪܬ׃ ܘܐܬܐ ܠܟܦܪܢܚܘܡ׃ ܕܥܠ ܬܪܥ ܝܡܐ׃ ܒܬܚܘܡ ܙܒܘܠܘܢ ܘܢܦܬܠܝ׃
14 ܕܬܬܩܝܡ ܕܐܡܪ ܐܫܥܝܐ ܢܒܝܐ׃
15 ܙܒܘܠܘܢ ܐܪܥܐ ܕܢܦܬܠܝ׃ ܘܐܪܥܐ ܕܒܪ ܝܪܕܢܐ׃ ܓܠܝܠ ܕܥܡܡܝܐ׃
16 ܥܡܐ ܕܝܬܒܝܢ ܒܚܫܘܟܐ׃ ܚܙܘ ܢܗܪܐ ܪܒܐ׃ ܘܠܝܬܒܝܢ ܒܐܬܪ ܘܒܛܠܠܐ ܕܡܘܬܐ׃ ܢܗܪܐ ܢܦܩ ܠܗܘܢ׃
17 ܡܢ ܗܝܕܝܢ ܫܪܐ ܝܫܘܥ ܠܡܟܪܙ ܘܠܡܐܡܪ׃ ܬܒܘ׃ ܡܛܠ ܕܡܛܐ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ׃
18 ܘܗܘ ܕܗܠܟ ܠܓܒܪ ܝܡܐ ܕܓܠܝܠܐ׃ ܚܙܐ ܬܪܝܢ ܐܚܐ׃ ܫܡܥܘܢ ܕܦܛܪܘܣ׃ ܘܐܢܕܪܝܐ ܐܚܘܗܝ׃ ܕܪܡܝܢ ܒܝܡܐ׃ ܕܗܘ ܨܝܕܐ׃
19 ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ׃ ܬܐܬܘ ܒܬܪܝ׃ ܘܐܥܒܕ ܠܟܘܢ׃ ܕܬܗܘܘܢ ܨܝܕܐ ܕܒܢܝ ܐܢܫܐ׃
20 ܗܢܘܢ ܗܝܕܝܢ ܫܒܩܘ ܠܪܡܐ׃ ܘܐܬܘ ܒܬܪܗ׃
21 ܘܥܒܪܘ ܡܢܬܗܢ ܬܪܝܢ ܐܚܐ׃ ܝܥܩܘܒ ܕܒܪ ܙܒܕܝ׃ ܘܝܘܚܢܢ ܐܚܘܗܝ׃ ܕܒܐܦܝ ܐܒܝܗܘܢ׃ ܒܣܦܝܢܐ׃ ܘܩܪܐ ܠܗܘܢ׃
22 ܗܢܘܢ ܗܝܕܝܢ ܫܒܩܘ ܠܣܦܝܢܐ׃ ܘܐܒܝܗܘܢ׃ ܘܐܬܘ ܒܬܪܗ׃
23 ܘܐܬܐ ܠܟܠܗ ܓܠܝܠܐ׃ ܘܡܠܦ ܒܒܝܬܗܘܢ׃ ܘܒܟܪܙܐ׃ ܘܐܫܬܪܪ ܒܥܡܐ׃
24 ܘܐܬܐ ܠܟܠ ܣܘܪܝܐ׃ ܘܩܪܒܘ ܠܗ ܟܠ ܚܠܝܐ׃ ܘܟܠ ܐܝܠܢܐ׃ ܕܚܠܝܢ ܒܟܠ ܡܪܥ׃ ܘܡܫܬܪܪ׃ ܘܐܫܬܒܩ ܠܗ׃
25 ܘܣܓܝܐ ܐܬܐ ܠܗ׃ ܡܢ ܓܠܝܠ׃ ܘܡܢ ܥܣܪܪ׃ ܘܡܢ ܝܪܘܫܠܡ׃ ܘܡܢ ܝܗܘܕܐ׃ ܘܡܢ ܥܒܪ ܝܪܕܢܐ׃
26 ܘܡܢ ܨܝܕܘܢ׃ ܘܡܢ ܛܘܪ׃ ܕܐܬܘ ܠܡܫܡܥ ܠܗ׃ ܘܠܡܐܣܝܐ ܡܪܝܐ׃ ܘܡܫܬܒܩ ܠܗ׃
27 ܗܘ ܕܩܡ ܠܗ׃ ܡܢ ܒܝܬ ܡܟܣܐ׃ ܕܩܪܝ ܠܗ׃ ܠܡܬܝ׃
28 ܐܡܝܢ׃ ܐܡܪ ܠܟܘܢ׃ ܕܠܐ ܢܬܩܒܠ ܢܒܝܐ׃ ܒܡܕܝܢܬܗ׃
29 ܘܐܢ ܕܠܐ׃ ܡܢ ܒܝܬ ܐܒܘܗܝ׃ ܐܢ ܕܠܐ׃ ܡܢ ܒܝܬ ܐܒܘܗܝ׃ ܐܦܠ ܠܗ׃ ܠܡܬܝ׃

ἐν τῷ ὑπερουρανίῳ· 7 οὗ ἕνεκεν ἐγὼ ἀεὶ μνείαν ὑμῶν
ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, 8 ἵνα ὁ θεὸς
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῆς δόξης,
δῴη ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως ἐν τῇ
ἐπιγνώσει αὐτοῦ, 9 πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς
τῆς καρδίας ὑμῶν εἰς τὸ εἰδέναι τίς ἐστιν ἡ ἐλπὶς
τῆς κλήσεως αὐτοῦ, τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς
κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις, 10 καὶ τί τὸ
ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς
τοὺς πιστεύοντας κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους
τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, 11 ἣν ἐνήργησεν ἐν τῷ Χριστῷ
ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν καὶ καθίσας ἐν δεξιᾷ
αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, 12 ὑπεράνω πάσης
ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως καὶ κυριότητος
καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου οὐ μόνον ἐν τῷ
νῦν αἰῶνι ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μελλοντι· 13 καὶ πάντα
ὑπέταξεν ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ καὶ αὐτὸν
ἔδωκεν κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ, 14 ἥτις
ἐστὶν τὸ σῶμα αὐτοῦ, πλήρωμα τοῦ τὰ πάντα ἐν
πᾶσιν πληρουμένου. 15 Καὶ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς
τοῖς παραπτώμασιν καὶ ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν, 16 ἐν
αἷς ποτε περιεπατήσατε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου
τούτου, κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος,
τοῦ πνεύματος τοῦ νῦν ἐνεργοῦντος ἐν τοῖς υἱοῖς
τῆς ἀπειθείας· 17 ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεστράφημεν
ποτὲ ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν, ποιοῦντες
τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν, καὶ ἡμεθα
τέκνα φύσει ὀργῆς ὡς καὶ οἱ λοιποί· 18 ὁ δὲ θεὸς
πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ
ἣν ἠγάπησεν ἡμᾶς, 19 καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς
παραπτώμασιν συνεζωοποίησεν τῷ Χριστῷ· χάριτί
ἐστε σεσωσμένοι· 20 καὶ συνήγειρεν καὶ συνεκάθισεν
ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, 21 ἵνα ἐνδείξηται
ἐν τοῖς αἰῶσιν τοῖς ἐπερχομένοις τὸ ὑπερβάλλον
πλοῦτος τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· 22 τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι
διὰ πίστεως· καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν, θεοῦ τὸ δῶρον·

4 οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μή τις καυχήσηται. 10 αὐτοῦ γὰρ
ἐσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ
ἔργοις ἀγαθοῖς οἷς προητοίμασεν ὁ θεός, ἵνα ἐν
αὐτοῖς περιπατήσωμεν. 11 Διὸ μνημονεύετε ὅτι
ποτὲ ὑμεῖς τὰ ἔθνη ἐν σαρκί, οἱ λεγόμενοι
ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς ἐν σαρκὶ
χειροποιήτου, 12 ὅτι ἦτε τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς
Χριστοῦ, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ
Ἰσραὴλ καὶ ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας,
ἐλπίδα μὴ ἔχοντες καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ.
13 Νυνὶ δὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὑμεῖς οἱ ποτὲ ὄντες
μακρὰν ἐγενήθητε ἐγγὺς ἐν τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ.
14 Αὐτὸς γάρ ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ
ἀμφότερα ἕν καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας,
τὴν ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, 15 τὸν νόμον τῶν
ἐντολῶν ἐν δόγμασιν καταργήσας, ἵνα τοὺς δύο
κτίσῃ ἐν αὐτῷ εἰς ἕνα καινὸν ἄνθρωπον ποιῶν
εἰρήνην, 16 καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους
ἐν ἑνὶ σώματι τῷ θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ, ἀποκτείνας
τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ· 17 καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσατο
εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν καὶ εἰρήνην τοῖς
ἐγγύς· 18 ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ
ἀμφότεροι ἐν ἑνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα.
19 Ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ παροίκοι, ἀλλὰ
συμπολῖται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ θεοῦ,
20 ἐπῳκοδομημένοι ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων
καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Χριστοῦ
Ἰησοῦ, 21 ἐν ᾧ πᾶσα οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη
αὐξάνει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν κυρίῳ, 22 ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς
συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ θεοῦ ἐν
πνεύματι.

5 Τούτου χάριν ἐγὼ Παῦλος ὁ δέσμιος τοῦ
Χριστοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἐθνῶν, 2 εἴγε
ἠκούσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ
τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς, 3 ὅτι κατὰ ἀποκάλυψιν
ἐγνωρίσθη μοι τὸ μυστήριον, καθὼς προέγραψα
ἐν ὀλίγῳ, 4 πρὸς ὃ δυνάμενοι ἀναγινώσκοντες
νοῆσαι τὴν σύνεσιν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ
Χριστοῦ, 5 ὃ ἑτέραις γενεαῖς οὐκ ἐγνωρίσθη τοῖς
υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς
ἁγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ προφήταις ἐν πνεύματι,
6 εἶναι τὰ ἔθνη συνκληρονόμα καὶ σύσσωμα καὶ
συμμέτοχα τῆς ἐπαγγελίας ἐν τῷ Χριστῷ διὰ τοῦ
εὐαγγελίου, 7 οὗ ἐγενήθην διάκονος κατὰ τὴν
δωρεὰν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ τῆς δοθείσης μοι
κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. 8 Ἐμοὶ
τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις
αὕτη, τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι τὸ ἀνεξιχνίαστον
πλοῦτος τοῦ Χριστοῦ, 9 καὶ φωτίσαι πάντας τίς
ἡ οἰκονομία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀπεκρυμμένου
ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ θεῷ τῷ τὰ πάντα κτίσαντι·
10 ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις
ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διὰ τῆς ἐκκλησίας ἡ πολυποίκιλος
σοφία τοῦ θεοῦ, 11 κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων ἣν
ἐποίησεν ἐν τῷ Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν,
12 ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παρρησίαν καὶ τὴν προσαγωγὴν
ἐν πεποιθήσει διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ· 13 ὅθεν
αἰτοῦμαι μὴ ἐκκακεῖν ἐν τοῖς θλίψεσίν μου ὑπὲρ
ὑμῶν, ἥτις ἐστὶν δόξα ὑμῶν.

6 Τούτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν
πατέρα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, 2 ἐξ οὗ
πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται,
ἵνα δῴη ὑμῖν κατὰ τὸ πλοῦτος τῆς δόξης αὐτοῦ
δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ εἰς
τὸν ἔσω ἄνθρωπον, 3 κατοικῆσαι τὸν Χριστὸν διὰ
τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐν ἀγάπῃ
ἐρριζωμένοι καὶ τεθεμελιωμένοι, 4 ἵνα ἐξισχύσητε
καταλαβέσθαι μετὰ πάντων τῶν ἁγίων τί τὸ πλάτος
καὶ μῆκος καὶ βάθος καὶ ὕψος, 5 γνῶναί τε τὴν
ὑπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ,
ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν πλήρωμα τοῦ θεοῦ. 6 Τῷ δὲ
δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπερεκπερισσοῦ
ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν κατὰ τὴν δύναμιν τὴν
ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν, 7 αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ
ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς πάσας τὰς
γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων· ἀμήν.

7 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν κυρίῳ
ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε,
2 μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος,
μετὰ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ,
3 σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἑνότητα τοῦ πνεύματος
ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης· 4 ἓν σῶμα καὶ ἓν
πνεῦμα, καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς
κλήσεως ὑμῶν· 5 εἷς κύριος, μία πίστις, ἓν βάπτισμα,
6 εἷς θεὸς καὶ πατὴρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων καὶ διὰ
πάντων καὶ ἐν πᾶσιν ἡμῖν. 7 Ἑνὶ δὲ ἑκάστῳ ἡμῶν
ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸν τρόπον τῆς δωρεᾶς τοῦ
Χριστοῦ· 8 διὸ λέγει· Ἀναβὰς εἰς ὕψος ἠχμαλώτευσεν
αἰχμαλωσίαν, ἔδωκεν δόματα τοῖς ἀνθρώποις.
9 Τὸ δὲ ἀνέβη τί ἐστιν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη εἰς τὰ
κατώτερα μέρη τῆς γῆς; 10 ὁ καταβὰς αὐτός ἐστιν
καὶ ὁ ἀναβὰς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν,
ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα. 11 Καὶ αὐτὸς ἔδωκεν τοὺς
μὲν ἀποστόλους, τοὺς δὲ προφήτας, τοὺς δὲ
εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους,
12 πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων εἰς ἔργον
διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ,
13 μέχρις οὗ καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν
ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ
τοῦ θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας
τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ· 14 ἵνα μηκέτι ὦμεν
νήπιοι, κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ
ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας ἐν τῇ κυβείᾳ τῶν ἀνθρώπων,
ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδείαν τῆς πλάνης·
15 ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀγάπῃ αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν
πάντα, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλή, Χριστός, 16 ἐξ οὗ πᾶν
τὸ σῶμα συναρμολογούμενον καὶ συνβιβαζόμενον
διὰ πάσης ἁφῆς τῆς ἐπιχορηγίας κατ' ἐνέργειαν
ἐν μέτρῳ ἑνὸς ἑκάστου μέρους τὴν αὔξησιν τοῦ
σώματος ποιεῖται εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ.
17 Τοῦτο οὖν λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν κυρίῳ, μηκέτι
ὑμᾶς περιπατεῖν καθὼς καὶ τὰ ἔθνη περιπατεῖ ἐν
ματαιότητι νοὸς αὐτῶν, 18 ἐσκοτωμένοι τῇ διανοίᾳ
ὄντες, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ θεοῦ διὰ τὴν
ἄγνοιαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς διὰ τὴν πώρωσιν τῆς
καρδίας αὐτῶν· 19 οἵτινες ἀπηλγηκότες ἑαυτοὺς
παρέδοσαν τῇ ἀσελγείᾳ εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας
πάσης ἐν πλεονεξίᾳ. 20 Ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως
ἐμάθετε τὸν Χριστόν, 21 εἴγε αὐτὸν ἠκούσατε καὶ
ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε καθώς ἐστιν ἀλήθεια ἐν τῷ
Ἰησοῦ· 22 ἀπαλλάγητε κατὰ τὴν προτέραν ἀναστροφὴν
τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς
ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης, 23 ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ
πνεύματι τοῦ νοὸς ὑμῶν, 24 καὶ ἐνδύσασθαι τὸν
καινὸν ἄνθρωπον τὸν κατὰ θεὸν κτισθέντα ἐν
δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας.

5 ܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܡܬܟܢܫܝܢ ܒܟܠܗܘܢ

אשר יבוא אמר אל ישוע אשר בדרך אמר 5 אליו אשר תלמיד אזור
הם אל ישוע אם לו אשר תלמידיו אמרו בדרך אמרו
אמר אל ישוע אל אמר תלמיד 6 אלמלא לאמר אמר מה
אמר אל אשר אמר מאמינים אמרתם אילו אמר אשר אמר לאשר
אמר אל אמר אמר אמר אמר אל אמר אמר אמר אמר

7 (g166) ואמר אליו לא כאמור אמרתי לך עד שבע פעמים
אבל אמר לו עד שבעים פעמים שבע׃ 8 לכן נמשל
מלכות השמים לאדם מלך אשר רצה לחשב
את עבדיו׃ 9 ובעת החל בחשבון הובא אליו
אחד חייב לו אלפים כיכר׃ 10 ואין לו
לשלם ויצו אדונו למכרו הוא ואשתו וילדיו
וכל אשר לו לשלם׃ 11 ויפל העבד ויתחנן
לפניו לאמר אדוני אל תכלה אותי ואת כל
אשר לי׃ 12 ויחמל אדון העבד ויעזבהו
ויסלח לו את חובו׃ 13 ויצא העבד ויפגש
אחד מעבדיו אשר חייב לו מאה כסף
ויתפשהו בגרונו לאמר שלם לי את אשר
לי׃ 14 ויפל עבדו לרגליו ויתחנן אליו
לאמר אל תכלה אותי עד אשר אשלם לך
את אשר לי׃ 15 ויאבה ויצא ויתן אותו
אל בית הסוהר עד אשר ישלם את אשר
לו׃ 16 ויראו עבדיו אשר נעשה ויתמלאו
חרון ויבאו ויגידו לאדון׳ 17 אז
קרא אליו אדון העבד ויאמר אליו עבד
רע אשר לך אמרתי לך אל תכלה אותי
אם לא חמלת גם אתה על עבדך׃ 18 ויחר
אדון העבד ויסגר אותו אל המאסרים
עד אשר ישלם את אשר לו׃ 19 כן יעשה
אביי השמים לכם אם לא תשובו איש
לאחיו מלב׃ 20 ויהי אחרי הדברים
אלה ויסע ישוע מגליל ויבא אל גבול
יהודה אל עבר הירדן׃ 21 ורבו אליו
המון עם ויתרפא שם׃ 22 ויגשו אליו
הפרושים לנסות אותו ויאמרו אליו
האם יתר לאדם לגרש אשתו בכל
אשר יאנה׃ 23 ויען ויאמר אליהם
הלוא קראתם אשר בראם מראשית
בראם זכר ונקבה׃ 24 ויאמר אל
אשר יעזב אדם את אביו ואת אמו
ודבק באשתו והיו לבשר אחד׃
25 ואם כן אין עוד שתים כי אם
בשר אחד׃ 26 ומה אשר אלהים
חברו אל יפרד אדם׃ 27 ויאמרו
אליו הלא כתוב בתורת משה
לתת לאשה ספר כריתות
ולגרשה׃ 28 ויען ויאמר אליהם
אל אמת כי משה הרשה לכם
לגרש נשיכם מפני קשי לבבכם
ומראשית הדור לא כן היה׃
29 ואני אומר לכם כי כל אשר
יגרש אשתו בלתי על דבר
זנות ונשא אחרת ונאף
ונשא גרושה נאף׃ 30 ויאמרו
אליו תלמידיו אם כן אין
לאדם לקנות אשה׃ 31 ויען
ויאמר אליהם לא כל הדבר
הזה יכלו לקבל כי אם
אשר נתן לו׃ 32 כי יש
סרסים אשר נולדו מבטן
אמם ויש סרסים אשר
סורסו בידי אדם ויש
סרסים אשר סרסו
עצמם בעבור מלכות
השמים׃ 33 ויאמר אליהם
הלוא כתוב בתורת משה
לא תנאף׃ 34 ואני אומר
לכם כי כל אשר ינאף
באשתו ונשא אחרת
ונשא גרושה נאף׃
35 ויאמרו אליו תלמידיו
אם כן אין לאדם
לקנות אשה׃ 36 ויען
ויאמר אליהם לא כל
הדבר הזה יכלו לקבל
כי אם אשר נתן לו׃
37 ויאמר אליהם
אל אמת כי אם
אשר נתן לו
מאת אביו
שמים׃ 38 ויען
ויאמר אליהם
אל אמת כי
אם אשר
נתן לו
מאת אביו
שמים׃
39 ויאמר אליהם
הלוא כתוב בתורת
משה לא תנאף׃
40 ואני אומר לכם
כי כל אשר ינאף
באשתו ונשא
אחרת ונשא
גרושה נאף׃
41 ויאמרו
אליו תלמידיו
אם כן אין
לאדם לקנות
אשה׃ 42 ויען
ויאמר אליהם
לא כל הדבר
הזה יכלו לקבל
כי אם אשר
נתן לו׃
43 ויאמר
אליהם
אל אמת
כי אם
אשר
נתן לו
מאת
אביו
שמים׃
44 ויען
ויאמר
אליהם
אל אמת
כי אם
אשר
נתן לו
מאת
אביו
שמים׃
45 ויאמר
אליהם
הלוא
כתוב
בתורת
משה
לא תנאף׃
46 ואני
אומר
לכם
כי כל
אשר
ינאף
באשתו
ונשא
אחרת
ונשא
גרושה
נאף׃
47 ויאמרו
אליו
תלמידיו
אם כן
אין
לאדם
לקנות
אשה׃
48 ויען
ויאמר
אליהם
לא כל
הדבר
הזה
יכלו
לקבל
כי אם
אשר
נתן לו
מאת
אביו
שמים׃
49 ויאמר
אליהם
אל אמת
כי אם
אשר
נתן לו
מאת
אביו
שמים׃
50 ויען
ויאמר
אליהם
אל אמת
כי אם
אשר
נתן לו
מאת
אביו
שמים׃
51 ויאמר
אליהם
הלוא
כתוב
בתורת
משה
לא תנאף׃
52 ואני
אומר
לכם
כי כל
אשר
ינאף
באשתו
ונשא
אחרת
ונשא
גרושה
נאף׃
53 ויאמרו
אליו
תלמידיו
אם כן
אין
לאדם
לקנות
אשה׃
54 ויען
ויאמר
אליהם
לא כל
הדבר
הזה
יכלו
לקבל
כי אם
אשר
נתן לו
מאת
אביו
שמים׃
55 ויאמר
אליהם
אל אמת
כי אם
אשר
נתן לו
מאת
אביו
שמים׃
56 ויען
ויאמר
אליהם
אל אמת
כי אם
אשר
נתן לו
מאת
אביו
שמים׃
57 ויאמר
אליהם
הלוא
כתוב
בתורת
משה
לא תנאף׃
58 ואני
אומר
לכם
כי כל
אשר
ינאף
באשתו
ונשא
אחרת
ונשא
גרושה
נאף׃
59 ויאמרו
אליו
תלמידיו
אם כן
אין
לאדם
לקנות
אשה׃
60 ויען
ויאמר
אליהם
לא כל
הדבר
הזה
יכלו
לקבל
כי אם
אשר
נתן לו
מאת
אביו
שמים׃
61 ויאמר
אליהם
אל אמת
כי אם
אשר
נתן לו
מאת
אביו
שמים׃
62 ויען
ויאמר
אליהם
אל אמת
כי אם
אשר
נתן לו
מאת
אביו
שמים׃
63 ויאמר
אליהם
הלוא
כתוב
בתורת
משה
לא תנאף׃
64 ואני
אומר
לכם
כי כל
אשר
ינאף
באשתו
ונשא
אחרת
ונשא
גרושה
נאף׃
65 ויאמרו
אליו
תלמידיו
אם כן
אין
לאדם
לקנות
אשה׃
66 ויען
ויאמר
אליהם
לא כל
הדבר
הזה
יכלו
לקבל
כי אם
אשר
נתן לו
מאת
אביו
שמים׃
67 ויאמר
אליהם
אל אמת
כי אם
אשר
נתן לו
מאת
אביו
שמים׃
68 ויען
ויאמר
אליהם
אל אמת
כי אם
אשר
נתן לו
מאת
אביו
שמים׃
69 ויאמר
אליהם
הלוא
כתוב
בתורת
משה
לא תנאף׃
70 ואני
אומר
לכם
כי כל
אשר
ינאף
באשתו
ונשא
אחרת
ונשא
גרושה
נאף׃
71 ויאמרו
אליו
תלמידיו
אם כן
אין
לאדם
לקנות
אשה׃
72 ויען
ויאמר
אליהם
לא כל
הדבר
הזה
יכלו
לקבל
כי אם
אשר
נתן לו
מאת
אביו
שמים׃
73 ויאמר
אליהם
אל אמת
כי אם
אשר
נתן לו
מאת
אביו
שמים׃
74 ויען
ויאמר
אליהם
אל אמת
כי אם
אשר
נתן לו
מאת
אביו
שמים׃
75 ויאמר
אליהם
הלוא
כתוב
בתורת
משה
לא תנאף׃
76 ואני
אומר
לכם
כי כל
אשר
ינאף
באשתו
ונשא
אחרת
ונשא
גרושה
נאף׃
77 ויאמרו
אליו
תלמידיו
אם כן
אין
לאדם
לקנות
אשה׃
78 ויען
ויאמר
אליהם
לא כל
הדבר
הזה
יכלו
לקבל
כי אם
אשר
נתן לו
מאת
אביו
שמים׃
79 ויאמר
אליהם
אל אמת
כי אם
אשר
נתן לו
מאת
אביו
שמים׃
80 ויען
ויאמר
אליהם
אל אמת
כי אם
אשר
נתן לו
מאת
אביו
שמים׃
81 ויאמר
אליהם
הלוא
כתוב
בתורת
משה
לא תנאף׃
82 ואני
אומר
לכם
כי כל
אשר
ינאף
באשתו
ונשא
אחרת
ונשא
גרושה
נאף׃
83 ויאמרו
אליו
תלמידיו
אם כן
אין
לאדם
לקנות
אשה׃
84 ויען
ויאמר
אליהם
לא כל
הדבר
הזה
יכלו
לקבל
כי אם
אשר
נתן לו
מאת
אביו
שמים׃
85 ויאמר
אליהם
אל אמת
כי אם
אשר
נתן לו
מאת
אביו
שמים׃
86 ויען
ויאמר
אליהם
אל אמת
כי אם
אשר
נתן לו
מאת
אביו
שמים׃
87 ויאמר
אליהם
הלוא
כתוב
בתורת
משה
לא תנאף׃
88 ואני
אומר
לכם
כי כל
אשר
ינאף
באשתו
ונשא
אחרת
ונשא
גרושה
נאף׃
89 ויאמרו
אליו
תלמידיו
אם כן
אין
לאדם
לקנות
אשה׃
90 ויען
ויאמר
אליהם
לא כל
הדבר
הזה
יכלו
לקבל
כי אם
אשר
נתן לו
מאת
אביו
שמים׃
91 ויאמר
אליהם
אל אמת
כי אם
אשר
נתן לו
מאת
אביו
שמים׃
92 ויען
ויאמר
אליהם
אל אמת
כי אם
אשר
נתן לו
מאת
אביו
שמים׃
93 ויאמר
אליהם
הלוא
כתוב
בתורת
משה
לא תנאף׃
94 ואני
אומר
לכם
כי כל
אשר
ינאף
באשתו
ונשא
אחרת
ונשא
גרושה
נאף׃
95 ויאמרו
אליו
תלמידיו
אם כן
אין
לאדם
לקנות
אשה׃
96 ויען
ויאמר
אליהם
לא כל
הדבר
הזה
יכלו
לקבל
כי אם
אשר
נתן לו
מאת
אביו
שמים׃
97 ויאמר
אליהם
אל אמת
כי אם
אשר
נתן לו
מאת
אביו
שמים׃
98 ויען
ויאמר
אליהם
אל אמת
כי אם
אשר
נתן לו
מאת
אביו
שמים׃
99 ויאמר
אליהם
הלוא
כתוב
בתורת
משה
לא תנאף׃
100 ואני
אומר
לכם
כי כל
אשר
ינאף
באשתו
ונשא
אחרת
ונשא
גרושה
נאף׃
101 ויאמרו
אליו
תלמידיו
אם כן
אין
לאדם
לקנות
אשה׃
102 ויען
ויאמר
אליהם
לא כל
הדבר
הזה
יכלו
לקבל
כי אם
אשר
נתן לו
מאת
אביו
שמים׃
103 ויאמר
אליהם
אל אמת
כי אם
אשר
נתן לו
מאת
אביו
שמים׃
104 ויען
ויאמר
אליהם
אל אמת
כי אם
אשר
נתן לו
מאת
אביו
שמים׃
105 ויאמר
אליהם
הלוא
כתוב
בתורת
משה
לא תנאף׃
106 ואני
אומר
לכם
כי כל
אשר
ינאף
באשתו
ונשא
אחרת
ונשא
גרושה
נאף׃
107 ויאמרו
אליו
תלמידיו
אם כן
אין
לאדם
לקנות
אשה׃
108 ויען
ויאמר
אליהם
לא כל
הדבר
הזה
יכלו
לקבל
כי אם
אשר
נתן לו
מאת
אביו
שמים׃
109 ויאמר
אליהם
אל אמת
כי אם
אשר
נתן לו
מאת
אביו
שמים׃
110 ויען
ויאמר
אליהם
אל אמת
כי אם
אשר
נתן לו
מאת
אביו
שמים׃
111 ויאמר
אליהם
הלוא
כתוב
בתורת
משה
לא תנאף׃
112 ואני
אומר
לכם
כי כל
אשר
ינאף
באשתו
ונשא
אחרת
ונשא
גרושה
נאף׃
113 ויאמרו
אליו
תלמידיו
אם כן
אין
לאדם
לקנות
אשה׃
114 ויען
ויאמר
אליהם
לא כל
הדבר
הזה
יכלו
לקבל
כי אם
אשר
נתן לו
מאת
אביו
שמים׃
115 ויאמר
אליהם
אל אמת
כי אם
אשר
נתן לו
מאת
אביו
שמים׃
116 ויען
ויאמר
אליהם
אל אמת
כי אם
אשר
נתן לו
מאת
אביו
שמים׃
117 ויאמר
אליהם
הלוא
כתוב
בתורת
משה
לא תנאף׃
118 ואני
אומר
לכם
כי כל
אשר
ינאף
באשתו
ונשא
אחרת
ונשא
גרושה
נאף׃
119 ויאמרו
אליו
תלמידיו
אם כן
אין
לאדם
לקנות
אשה׃
120 ויען
ויאמר
אליהם
לא כל
הדבר
הזה
יכלו
לקבל
כי אם
אשר
נתן לו
מאת
אביו
שמים׃

15

ויהי אחרי הדברים האלה ויבא ישוע
מגליל אל גבול יהודה אל עבר הירדן׃ 2 ויקהלו
אליו המון עם רב ויתרפא שם׃ 3 ויגשו
אליו הפרושים לנסות אותו ויאמרו אליו
האם יתר לאדם לגרש אשתו בכל אשר
יאנה׃ 4 ויען ויאמר אליהם הלוא קראתם
אשר בראם מראשית בראם זכר ונקבה׃
5 ויאמר אל אשר יעזב אדם את אביו ואת
אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד׃
6 ואם כן אין עוד שתים כי אם בשר
אחד׃ 7 ומה אשר אלהים חברו אל יפרד
אדם׃ 8 ויאמרו אליו הלא כתוב בתורת
משה לתת לאשה ספר כריתות ולגרשה׃
9 ויען ויאמר אליהם אל אמת כי משה
הרשה לכם לגרש נשיכם מפני קשי לבבכם
ומראשית הדור לא כן היה׃ 10 ואני אומר
לכם כי כל אשר יגרש אשתו בלתי על דבר
זנות ונשא אחרת ונשא גרושה נאף׃
11 ויאמרו אליו תלמידיו אם כן אין לאדם
לקנות אשה׃ 12 ויען ויאמר אליהם לא
הדבר הזה יכלו לקבל כי אם אשר נתן
לו׃ 13 ויגשו אליו ילדים לברך אותם
ויגערו בתלמידים׳ 14 ויאמר ישוע
אל תגערו בילדים לבוא אלי כי לכם
ילדים׃ 15 ויברך אותם ויסע משם׃
16 ויבא אל גבול יהודה אל עבר הירדן
ויקהלו אליו המון עם רב׃ 17 ויגש
אליו אדון אחד לאמר אדוני הטוב
מה אעשה לחיות חיי עולם׃ 18 ויען
ויאמר אליו מה אתה קורא לי טוב
אין טוב כי אם אל אחד׃ 19 אם
תרצה לבוא אל החיים שמר מצות
אלה׃ 20 ויאמר אליו אלה כל
אשר שמרתי מנעורי׃ 21 ויאמר
אליו אם תרצה לבוא אל הקצה
הטוב לך מכר אשר יש לך ותן
לעני׳ 22 ויבן אדון הנער
ויעזב אותו׃ 23 ויאמר ישוע
אל תלמידיו אמן אמר אני לכם
כי קשה יבוא עשיר אל מלכות
השמים׃ 24 ויבן תלמידיו
ויאמר אליהם אל אמת אמר אני
לכם כי קשה יבוא עשיר אל
מלכות אלהים׃ 25 ויבן
תלמידיו ויאמר אליהם
אל אמת אמר אני לכם
כי קשה יבוא עשיר
אל מלכות אלהים׃
26 ויבן תלמידיו
ויאמר אליהם
אל אמת אמר אני
לכם כי קשה
יבוא עשיר
אל מלכות
אלהים׃
27 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
28 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
29 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
30 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
31 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
32 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
33 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
34 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
35 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
36 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
37 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
38 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
39 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
40 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
41 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
42 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
43 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
44 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
45 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
46 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
47 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
48 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
49 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
50 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
51 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
52 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
53 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
54 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
55 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
56 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
57 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
58 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
59 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
60 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
61 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
62 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
63 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
64 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
65 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
66 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
67 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
68 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
69 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
70 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
71 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
72 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
73 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
74 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
75 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
76 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
77 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
78 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
79 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
80 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
81 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
82 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
83 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
84 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
85 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
86 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
87 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
88 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
89 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
90 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
91 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
92 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
93 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
94 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
95 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
96 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
97 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
98 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
99 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
100 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
101 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
102 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
103 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
104 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
105 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
106 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
107 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
108 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
109 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
110 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
111 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
112 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
113 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
114 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
115 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
116 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
117 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
118 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
119 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃
120 ויבן
תלמידיו
ויאמר
אליהם
אל אמת
אמר אני
לכם כי
קשה יבוא
עשיר אל
מלכות
אלהים׃

16

ולא הבינו תלמידיו אשר דבר אליהם
כי אם אשר אמר לו׃ 2 ויאמר אל אמת
אמר אני לכם כי אם לא תשובו
אל תלמידים כמו ילדים לא תבואו
אל מלכות השמים׃ 3 ואני אומר לכם
כי כל אשר יגרש אשתו בלתי על דבר
זנות ונשא אחרת ונאף׃ 4 ואם אדם
יגרש אשתו ונשא אחרת ונאף׃
5 ואם אדם יגרש אשתו ונשא אחרת
ונאף׃ 6 ואם אדם יגרש אשתו ונשא
אחרת ונאף׃ 7 ואם אדם יגרש אשתו
ונשא אחרת ונאף׃ 8 ואם אדם יגרש
אשתו ונשא אחרת ונאף׃ 9 ואם אדם
יגרש אשתו ונשא אחרת ונאף׃
10 ואם אדם יגרש אשתו ונשא אחרת
ונאף׃ 11 ואם אדם יגרש אשתו ונשא
אחרת ונאף׃ 12 ואם אדם יגרש אשתו
ונשא אחרת ונאף׃ 13 ואם אדם יגרש
אשתו ונשא אחרת ונאף׃ 14 ואם אדם
יגרש אשתו ונשא אחרת ונאף׃
15 ואם אדם יגרש אשתו ונשא אחרת
ונאף׃ 16 ואם אדם יגרש אשתו ונשא
אחרת ונאף׃ 17 ואם אדם יגרש אשתו
ונשא אחרת ונאף׃ 18 ואם אדם יגרש
אשתו ונשא אחרת ונאף׃ 19 ואם אדם
יגרש אשתו ונשא אחרת ונאף׃
20 ואם אדם יגרש אשתו ונשא אחרת
ונאף׃ 21 ואם אדם יגרש אשתו ונשא
אחרת ונאף׃ 22 ואם אדם יגרש אשתו
ונשא אחרת ונאף׃ 23 ואם אדם יגרש
אשתו ונשא אחרת ונאף׃ 24 ואם אדם
יגרש אשתו ונשא אחרת ונאף׃
25 ואם אדם יגרש אשתו ונשא אחרת
ונאף׃ 26 ואם אדם יגרש אשתו ונשא
אחרת ונאף׃ 27 ואם אדם יגרש אשתו
ונשא אחרת ונאף׃ 28 ואם אדם יגרש
אשתו ונשא אחרת ונאף׃ 29 ואם אדם
יגרש אשתו ונשא אחרת ונאף׃
30 ואם אדם יגרש אשתו ונשא אחרת
ונאף׃ 31 ואם אדם יגרש אשתו ונשא
אחרת ונאף׃ 32 ואם אדם יגרש אשתו
ונשא אחרת ונאף׃ 33 ואם אדם יגרש
אשתו ונשא אחרת ונאף׃ 34 ואם אדם
יגרש אשתו ונשא אחרת ונאף׃
35 ואם אדם יגרש אשתו ונשא אחרת
ונאף׃ 36 ואם אדם יגרש אשתו ונשא
אחרת ונאף׃ 37 ואם אדם יגרש אשתו
ונשא אחרת ונאף׃ 38 ואם אדם יגרש
אשתו ונשא אחרת ונאף׃ 39 ואם אדם
יגרש אשתו ונשא אחרת ונאף׃
40 ואם אדם יגרש אשתו ונשא אחרת
ונאף׃ 41 ואם אדם יגרש אשתו ונשא
אחרת ונאף׃ 42 ואם אדם יגרש אשתו
ונשא אחרת ונאף׃ 43 ואם אדם יגרש
אשתו ונשא אחרת ונאף׃ 44 ואם אדם
יגרש אשתו ונשא אחרת ונאף׃
45 ואם אדם יגרש אשתו ונשא אחרת
ונאף׃ 46 ואם אדם יגרש אשתו ונשא
אחרת ונאף׃ 47 ואם אדם יגרש אשתו
ונשא אחרת ונאף׃ 48 ואם אדם יגרש
אשתו ונשא אחרת ונאף׃ 49 ואם אדם
יגרש אשתו ונשא אחרת ונאף׃
50 ואם אדם יגרש אשתו ונשא אחרת
ונאף׃ 51 ואם אדם יגרש אשתו ונשא
אחרת ונאף׃ 52 ואם אדם יגרש אשתו
ונשא אחרת ונאף׃ 53 ואם אדם יגרש
אשתו ונשא אחרת ונאף׃ 54 ואם אדם
יגרש אשתו ונשא אחרת ונאף׃
55 ואם אדם יגרש אשתו ונשא אחרת
ונאף׃ 56 ואם אדם יגרש אשתו ונשא
אחרת ונאף׃ 57 ואם אדם יגרש אשתו
ונשא אחרת ונאף׃ 58 ואם אדם יגרש
אשתו ונשא אחרת ונאף׃ 59 ואם אדם
יגרש אשתו ונשא אחרת ונאף׃
60 ואם אדם יגרש אשתו ונשא אחרת
ונאף׃ 61 ואם אדם יגרש אשתו ונשא
אחרת ונאף׃ 62 ואם אדם יגרש אשתו
ונשא אחרת ונאף׃ 63 ואם אדם יגרש
אשתו ונשא אחרת ונאף׃ 64 ואם אדם
יגרש אשתו ונשא אחרת ונאף׃
65 ואם אדם יגרש אשתו ונשא אחרת
ונאף׃ 66 ואם אדם יגרש אשתו ונשא
אחרת ונאף׃ 67 ואם אדם יגרש אשתו
ונשא אחרת ונאף׃ 68 ואם אדם יגרש
אשתו ונשא אחרת ונאף׃ 69 ואם אדם
יגרש

אשר נשבע לאבותיו לתת להם ארץ זבת חלב ודבש כיום הזה׃ 16 ועתה
הנה בני־ראובן ובני־גד ומחצית שבט־המנשה עברו חמשים ואלף
חלוצי צבא לפני יהוה׃ 17 ויצוו אתם לאמר׳ אתם תעברו חלוצים לפני אחיכם
כל־גבורי־חיל׳ ועזרתם׃ 18 עד אשר־יניח יהוה לאחיכם׳ כאשר־לכם׳ וירשו גם־הם׳ את־הארץ
אשר יהוה אלהיכם נתן להם׳ ושבתם׳ איש לנחלתו׳ אשר־ירשו׃ 19 כי־אם׳ נשים וטפנו׳ ומקנינו׳
ישבו בערי־נתיו׳ אשר נתתי׳ לפניכם׃ 20 ויאמר׳ אליהם׳ אם־תעשון׳ את־הדבר׳ הזה׳
אם־תכונו׳ לפני יהוה׳ למלחמה׃ 21 ועבר׳ אתכם׳ כל־חלוץ׳ חמש׳ לפני יהוה׳ עד׳
הורישו׳ את־אויביו׳ מפניו׃ 22 ואחר׳ יכבש׳ הארץ׳ לפני יהוה׳ ואחר׳ תשבו׳ ונקיתם׳
מיהוה׳ ומישראל׳ והיתה׳ הארץ׳ הזאת׳ לכם׳ לאחוזה׳ לפני יהוה׃ 23 ואם׳ לא׳ תעשון׳ כן׳
הנה חטאתם׳ ליהוה׳ וידעו׳ את־חטאתכם׳ אשר תמצא׳ אתכם׃ 24 בנו׳ ערים׳ לטפכם׳ וגדרות׳
לצאנכם׳ ואשר׳ יצא׳ מפי׳ עשיתם׃

19

ויגשו׳ אל־יהודה׳ בני־גד׳ ובני־ראובן׳ ויאמרו׳ אליו׳ לאמר׳ 2 אדני׳
צוה׳ את־עבדיך׳ לתת׳ את־הארץ׳ לאחוזה׳ ואל־תעבירנו׳ את־הירדן׃ 3 ויאמר׳ משה׳ לבני־גד׳
ולבני־ראובן׳ הלא׳ אחיכם׳ יבאו׳ למלחמה׳ ואתם׳ תשבו׳ פה׳ 4 ולמה׳ תניאון׳ את־לב בני־ישראל׳
מעבור׳ אל־הארץ׳ אשר׳ נתן׳ להם׳ יהוה׃ 5 ויאמרו׳ אליו׳ לאמר׳ אם־נמצאנו׳ חן׳ בעיניך׳
יתן׳ את־הארץ׳ הזאת׳ לעבדיך׳ לאחוזה׳ אל־תעבירנו׳ את־הירדן׃ 6 ויאמר׳ משה׳
לבני־גד׳ ולבני־ראובן׳ הלא׳ אחיכם׳ יבאו׳ למלחמה׳ ואתם׳ תשבו׳ פה׃ 7 ולמה׳ תניאון׳
את־לב בני־ישראל׳ מעבור׳ אל־הארץ׳ אשר׳ נתן׳ להם׳ יהוה׃ 8 כה׳ עשו׳ אבותיכם׳ בשלחי׳
אותם׳ מקדש־ברנע׳ לראות׳ את־הארץ׃ 9 ויעלו׳ עד־נחל׳ אשכול׳ וירא׳ אתה׳ ויניאו׳
את־לב בני־ישראל׳ לבלתי׳ עבור׳ אל־הארץ׳ אשר׳ נתן׳ להם׳ יהוה׃ 10 ויחר־אף׳ יהוה׳ ביום׳
ההוא׳ וישבע׳ לאמר׳ 11 אם־יראו׳ האנשים׳ העלים׳ מצרים׳ מבן׳ עשרים׳ שנה׳ ומעלה׳
את־האדמה׳ אשר׳ נשבעתי׳ לאברהם׳ ליצחק׳ וליעקב׳ כי׳ לא׳ מלאו׳ אחרי׳ 12 זולתי׳
כלב׳ בן־יפנה׳ הקני׳ ויהושע׳ בן־נון׳ כי׳ מלאו׳ אחרי׳ יהוה׃ 13 ויחר־אף׳ יהוה׳ בישראל׳
ויעם׳ אותם׳ במדבר׳ ארבעים׳ שנה׳ עד־תם׳ כל־הדור׳ העשה׳ הרע׳ בעיני׳ יהוה׃ 14 והנה׳ קמתם׳
תחת׳ אבותיכם׳ תרבות׳ אנשים׳ חטאים׳ לחרון׳ אף־יהוה׳ עוד׳ על׳ ישראל׃ 15 כי׳ תשובון׳
מאחרי׳ הוה׳ ויסף׳ עוד׳ להניח׳ במדבר׳ הזה׳ ושחתם׳ את־כל־העם׳ הזה׳ 16 ויגשו׳ אליו׳
ויאמרו׳ גדרות׳ נבנה׳ לצאננו׳ פה׳ וערים׳ לטפנו׳ 17 ואנחנו׳ נחלץ׳ חלוצים׳ לפני בני־ישראל׳
עד׳ אשר׳ הבאתים׳ אל־מקומם׳ וטפנו׳ ישבו׳ בערי־המבצר׳ מפני׳ יושבי׳ הארץ׃ 18 לא׳ נשוב׳ אל־בתינו׳
עד׳ התנחל׳ בני־ישראל׳ איש׳ נחלתו׳ 19 כי׳ לא׳ נירש׳ אתם׳ מעבר׳ לירדן׳ ומעלה׳
כי׳ בא׳ נחלתנו׳ אלינו׳ מעבר׳ לירדן׳ ומזרחה׃ 20 ויאמר׳ אליהם׳ משה׳ אם־תעשון׳ את־הדבר׳
הזה׳ אם־תכונו׳ לפני יהוה׳ למלחמה׃ 21 ועבר׳ אתכם׳ כל־חלוץ׳ את־הירדן׳ לפני יהוה׳ עד׳
הורישו׳ אויביו׳ מפניו׃ 22 ונכבש׳ הארץ׳ לפני יהוה׳ ואחר׳ תשובו׳ ונקיתם׳ מיהוה׳ ומישראל׳
והיתה׳ הארץ׳ הזאת׳ לכם׳ לאחוזה׳ לפני יהוה׃ 23 ואם׳ לא׳ תעשון׳ כן׳ חטאתם׳ ליהוה׳
ודעו׳ חטאתכם׳ אשר׳ תמצא׳ אתכם׃ 24 בנו׳ לכם׳ ערים׳ לטפכם׳ וגדרות׳
לצאנכם׳ ואשר׳ יצא׳ מפיכם׳ עשיתם׃

ראשון ראשון בחודש ראשון תהיה לך פר בן בקר תמים לחטא הקדש
11 ויעשו הכהנים את עולתו ואת נסכיו ואת מנחתו כמשפט ואת
12 ונסכיו ונסך שמן לאיפה לפר ואיפה לאיל יעשה ונסכו שמן
13 ומנחה תעשה לכבש מתת יהוה עולה תמיד יעשה לו בבקר בבקר
14 ומנחתו תעשה לו בבקר בבקר שלישית עשרון לאיפה ושמן
15 שלישית ההין לבלל סלת ומנחה תמיד תמיד עולת עולם
16 כה אמר אדני יהוה אם יתן איש מתנה לבניו מנחלתו
17 היא לבניו תהיה אחזת בנים היא אם מנחלת עבדו יתנה
18 ושבה לו אך לשנת הדרור תשוב אל אדוניו כי אם בנחלתו
19 היא לבניו תהיה אחזתו אחרי אשר יקדיש איש מבני עבדיו
20 ויתנה לו עד שנת הדרור ושבה אל אדוניו כי אם בנחלתו
21 היא לבניו תהיה אחזתו אחרי אשר יקדיש איש מבני עבדיו
22 ויתנה לו עד שנת הדרור ושבה אל אדוניו כי אם בנחלתו
23 היא לבניו תהיה אחזתו אחרי אשר יקדיש איש מבני עבדיו
24 ויתנה לו עד שנת הדרור ושבה אל אדוניו כי אם בנחלתו
25 היא לבניו תהיה אחזתו אחרי אשר יקדיש איש מבני עבדיו
26 ויתנה לו עד שנת הדרור ושבה אל אדוניו כי אם בנחלתו
27 היא לבניו תהיה אחזתו אחרי אשר יקדיש איש מבני עבדיו
ויתנה לו עד שנת הדרור ושבה אל אדוניו כי אם בנחלתו

22

1 ומנחת מנחה תעשה לכבש לעולה ולזבח לשלמים לעשות
2 כפר בעדו נאם אדני יהוה ויעשו כל עם הארץ תרומה
3 לכל עם הארץ תהיה לנשיא בנשיא לישראל יהיה ונשיא
4 בתוכם יעשה לעולה ולמנחה ולנסך בחגים ובחדשים
5 ובשבתות בכל מועדי בית ישראל הוא יעשה חטאת
6 ומנחה ועולה ונסכים לכל חגי בית ישראל כה אמר אדני
7 יהוה בראשון בחדש תקח פר בן בקר תמים וחטאת
8 את המקדש ונתן הכהן מדם החטאת ונתן על מזוזות
9 הבית ועל ארבע פנות אזרת המזבח ועל מזוזות שער
10 הפנימית כה אמרתי אל בית ישראל לאמר רבו נשיאים
11 בארץ ומשפט וצדקה עשו הרימו גרשותיכם מעם עמי
12 נאם אדני יהוה מאזני צדק ואיפת צדק ובת צדק
13 יהיו לכם איפה ובת שוים יכיל עשרון האיפה
14 ובת עשרון ההין חקם ההין מנה שקל עשרים
15 עשרים שקל חמשה עשר המנה תהיה לכם ואת
16 התרומה תרימו לנשיא בישראל לעולה ולמנחה
17 ולנסך בחגים ובחדשים ובשבתות בכל מועדי בית
18 ישראל הוא יעשה חטאת ומנחה ועולה ונסכים לכפר
19 בעד בית ישראל כה אמר אדני יהוה בראשון בחדש
20 תקח פר בן בקר תמים וחטאת את המקדש ונתן
21 הכהן מדם החטאת ונתן על מזוזות הבית ועל ארבע
22 פנות אזרת המזבח ועל מזוזות שער הפנימית
23 כה אמר אדני יהוה בחג השבעת ימים יעשה לעולה
24 ליהוה פרים שבעת ימים ואיל אחד יעשה חטאת
25 ומנחת עשרה לפר ומנחת עשרה לאיל ושמן לעשרה
26 לאיפה בחדש השביעי בחג יעשה כדברים האלה
27 לחטאת לעולה ולמנחה ולשמן

23

1 כה אמר אדני יהוה שער חצר הפנימית הפנה
2 קדים יהיה סגור ששת ימי המלאכה וביום השבת
3 יפתח וביום חדש יפתח ונשיא בתוכו יבוא דרך
4 אולם השער מחוץ ועמדו על מזוזת השער והכהנים
5 יעשו עולתו ושלמיו והשתחוה על מפתן השער
6 ויצא ושער לא יסגר עד הערב ועם הארץ יבוא
7 פתח השער הזה בשבתות ובחדשים לפני יהוה
8 עולה ונשיא בתוכם יבוא דרך אולם השער
9 ובצאתו יצא ובבוא עם הארץ לפני יהוה
10 בחגים הדרך צפון יבא לשתחות הדרך נגב
11 יצא ואשר יבא בשער הזה ויצא דרך נגב
12 לא ישוב דרך השער אשר בא בו כי אם נגדו
13 יצא ונשיא בתוכם בבוא יבא ובצאתו יצא
14 ומנחה תעשה לכבש בבקר בבקר עולת תמיד
15 תעשה אותו בבקר בבקר ומנחת תעשה אותו
16 בבקר בבקר שלישית העשרון לבלל סלת
17 לאיפה ושמן שלישית ההין לבלל סלת
18 לנסך אל יהוה חקות עולם תמיד יעשו
19 את הכבש ואת המנחה ואת השמן בבקר בבקר
20 עולת תמיד כה אמר אדני יהוה בראשון בחדש
21 אחד תקח פר בן בקר לחטאת ובשלו את
22 הבשר בבית המקדש ונתן הכהן מדם החטאת
23 ונתן על מזוזות הבית ועל ארבע פנות אזרת
24 המזבח ועל מזוזות שער הפנימית ובשבעת
25 הימים אשר יחגו חג ליהוה שבעת ימים
26 יעשה חטאת כל יום ופר בן בקר ואיל
27 מן הצאן תמימים יעשו ומנחה ושמן לאיפה
לפר ולאיל תעשה

𐤀𐤋𐤄 𐤔𐤌𐤄 𐤀𐤕𐤓𐤀 𐤀𐤌𐤓𐤄 𐤕 𐤓𐤔𐤕 𐤀𐤕 𐤔𐤌𐤔𐤗 𐤕𐤀𐤓𐤔 𐤔𐤌𐤔𐤗 𐤕𐤀𐤓𐤔𐤗 𐤔𐤌𐤔𐤗𐤀
𐤀𐤓𐤔𐤀 𐤔𐤓𐤔𐤗 𐤓𐤗 𐤀𐤌𐤓𐤗 𐤔𐤓𐤔𐤗 𐤀𐤌 𐤗𐤓𐤗 𐤔𐤓𐤔𐤗 𐤀𐤕 𐤀𐤗𐤓 𐤀𐤋𐤀 𐤗𐤓𐤔𐤀 𐤔𐤓𐤔𐤗 𐤀𐤕
𐤀𐤌𐤓 𐤓𐤔𐤗 𐤀𐤔𐤔𐤀 𐤓𐤔𐤗 𐤀𐤌𐤓 𐤔𐤀 𐤓𐤔𐤗 𐤔𐤓𐤗 𐤔𐤓𐤔𐤗 𐤓𐤔𐤗 𐤓𐤔𐤗
21:2,3 𐤔𐤓𐤗

Reader's Guide

ܥܠܝܢܐ at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Glossary

ܥܠܡܐ at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12
Greek: proper noun, place
Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses
Meaning:
Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios g126
Greek: adjective
Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6
Meaning:
Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165
Greek: noun
Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses
Meaning:
A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166
Greek: adjective
Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses
Meaning:
From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653
Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular
Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32
Meaning:
To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possiblity, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067
Greek: proper noun, place
Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses
Meaning:
Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86
Greek: proper noun, place
Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses
Meaning:
Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442
Greek: proper noun, place
Usage: Phrase 5 times in the New Testament
Meaning:
Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585
Hebrew: proper noun, place
Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses
Meaning:
The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020
Greek: proper noun, place
Usage: 1 time in 2 Peter 2:4
Meaning:
Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Aramaic---Syriac-Peshitta/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

31:8 ܥܡܩܐ
7:10 ܡܬܗܘܡܐ
1:9 ܫܘܬܐ
2:9 ܫܘܬܐ
11:9 ܫܘܬܐ
7:11 ܫܘܬܐ
8:17 ܫܘܬܐ
1:20 ܫܘܬܐ
3:20 ܫܘܬܐ

aïdios

20:1 ܡܬܗܘܡܐ
6:1 ܡܠܘܡ

aiōn

32:12 ܥܠܡ
22:13 ܥܠܡ
39:13 ܥܠܡ
40:13 ܥܠܡ
49:13 ܥܠܡ
19:21 ܥܠܡ
3:24 ܥܠܡ
20:28 ܥܠܡ
29:3 ܥܡܝܩܐ
19:4 ܥܡܝܩܐ
30:10 ܥܡܝܩܐ
14:11 ܥܡܝܩܐ
33:1 ܥܡܩܐ
55:1 ܥܡܩܐ
70:1 ܥܡܩܐ
8:16 ܥܡܩܐ
30:18 ܥܡܩܐ
34:20 ܥܡܩܐ
35:20 ܥܡܩܐ
14:4 ܫܡܐ
51:6 ܫܡܐ
58:6 ܫܡܐ
35:8 ܫܡܐ
51:8 ܫܡܐ
52:8 ܫܡܐ
32:9 ܫܡܐ
28:10 ܫܡܐ
26:11 ܫܡܐ
34:12 ܫܡܐ
8:13 ܫܡܐ
16:14 ܫܡܐ
21:3 ܫܠܛܢܐ
18:15 ܫܠܛܢܐ
25:1 ܡܬܗܘܡܐ
5:9 ܡܬܗܘܡܐ
36:11 ܡܬܗܘܡܐ
2:12 ܡܬܗܘܡܐ
27:16 ܡܬܗܘܡܐ
20:1 ܡܫܘܝܐܢܐ-ܐ
6:2 ܡܫܘܝܐܢܐ-ܐ
7:2 ܡܫܘܝܐܢܐ-ܐ
8:2 ܡܫܘܝܐܢܐ-ܐ
18:3 ܡܫܘܝܐܢܐ-ܐ
13:8 ܡܫܘܝܐܢܐ-ܐ
11:10 ܡܫܘܝܐܢܐ-ܐ
4:4 ܡܫܘܝܐܢܐ-ܕ
9:9 ܡܫܘܝܐܢܐ-ܕ
31:11 ܡܫܘܝܐܢܐ-ܕ
4:1 ܡܢܗܪܐ
5:1 ܡܢܗܪܐ
21:1 ܡܣܬܐ
2:2 ܡܣܬܐ
7:2 ܡܣܬܐ
9:3 ܡܣܬܐ
11:3 ܡܣܬܐ
21:3 ܡܣܬܐ
12:6 ܡܣܬܐ
20:4 ܡܣܬܠܝܐ
26:1 ܡܣܬܐ
17:1 ܥܡܪܟܢܐ-ܐ
17:6 ܥܡܪܟܢܐ-ܐ
10:4 ܥܡܪܟܢܐ-ܕ
18:4 ܥܡܪܟܢܐ-ܕ
12:2 ܥܠܡܐ
2:1 ܡܬܩܢ
8:1 ܡܬܩܢ
6:5 ܡܬܩܢ
5:6 ܡܬܩܢ
20:6 ܡܬܩܢ
17:7 ܡܬܩܢ
21:7 ܡܬܩܢ
24:7 ܡܬܩܢ
28:7 ܡܬܩܢ
26:9 ܡܬܩܢ
3:11 ܡܬܩܢ
8:13 ܡܬܩܢ
21:13 ܡܬܩܢ
23:1 ܥܝܠܦ-ܐ
25:1 ܥܝܠܦ-ܐ
11:4 ܥܝܠܦ-ܐ
11:5 ܥܝܠܦ-ܐ
18:3 ܥܝܠܦ-ܕ
17:2 ܫܡܪ-ܐ
2:1 ܫܡܪ-ܕ
13:1 ܡܠܘܡ
25:1 ܡܠܘܡ
6:1 ܫܘܬܐ
18:1 ܫܘܬܐ
9:4 ܫܘܬܐ
10:4 ܫܘܬܐ
13:5 ܫܘܬܐ
12:7 ܫܘܬܐ
6:10 ܫܘܬܐ
15:11 ܫܘܬܐ
11:14 ܫܘܬܐ
7:15 ܫܘܬܐ
3:19 ܫܘܬܐ
10:20 ܫܘܬܐ
5:22 ܫܘܬܐ

aiōnios

8:18 ܥܠܡ
16:19 ܥܠܡ
29:19 ܥܠܡ
41:25 ܥܠܡ
46:25 ܥܠܡ
29:3 ܥܡܝܩܐ
17:10 ܥܡܝܩܐ
30:10 ܥܡܝܩܐ
25:10 ܥܡܩܐ
9:16 ܥܡܩܐ
18:18 ܥܡܩܐ
30:18 ܥܡܩܐ
15:3 ܫܡܐ
16:3 ܫܡܐ
36:3 ܫܡܐ
14:4 ܫܡܐ
36:4 ܫܡܐ
24:5 ܫܡܐ
39:5 ܫܡܐ
27:6 ܫܡܐ
40:6 ܫܡܐ
47:6 ܫܡܐ
54:6 ܫܡܐ
68:6 ܫܡܐ

28:10 [illegible]
25:12 [illegible]
50:12 [illegible]
2:17 [illegible]
3:17 [illegible]
46:13 [illegible]
48:13 [illegible]
7:2 [illegible]
21:5 [illegible]
22:6 [illegible]
23:6 [illegible]
25:16 [illegible]
26:16 [illegible]
17:4 [illegible]
18:4 [illegible]
1:5 [illegible]
8:6 [illegible]
9:1 [illegible]
16:2 [illegible]
16:1 [illegible]
12:6 [illegible]
16:6 [illegible]
9:1 [illegible]
10:2 [illegible]
2:1 [illegible]
7:3 [illegible]
15:1 [illegible]
9:5 [illegible]
2:6 [illegible]
12:9 [illegible]
14:9 [illegible]
15:9 [illegible]
20:13 [illegible]
10:5 [illegible]
11:1 [illegible]
2:1 [illegible]
25:2 [illegible]
15:3 [illegible]
11:5 [illegible]
13:5 [illegible]
20:5 [illegible]
7:1 [illegible]
21:1 [illegible]
6:14 [illegible]

eleēsē

32:11 [illegible]

Geenna

22:5 [illegible]
29:5 [illegible]
30:5 [illegible]
28:10 [illegible]
9:18 [illegible]
15:23 [illegible]
33:23 [illegible]
43:9 [illegible]
45:9 [illegible]
47:9 [illegible]
5:12 [illegible]
6:3 [illegible]

Hadēs

23:11 [illegible]
18:16 [illegible]
15:10 [illegible]
23:16 [illegible]
27:2 [illegible]
31:2 [illegible]
55:15 [illegible]
18:1 [illegible]
8:6 [illegible]
13:20 [illegible]
14:20 [illegible]

Limnē Pyr

20:19 [illegible]
10:20 [illegible]
14:20 [illegible]
15:20 [illegible]
8:21 [illegible]

Sheol

35:37 Genesis
38:42 Genesis
29:44 Genesis
31:44 Genesis
30:16 Numbers
33:16 Numbers
22:32 Deuteronomy
6:2 1 Samuel
6:22 2 Samuel
6:2 1 Kings
9:2 1 Kings
9:7 Job
8:11 Job
13:14 Job
13:17 Job
16:17 Job
13:21 Job
19:24 Job
6:26 Job
5:6 Psalms
17:9 Psalms
10:16 Psalms
5:18 Psalms
3:30 Psalms
17:31 Psalms
14:49 Psalms
15:49 Psalms
15:55 Psalms
13:86 Psalms
3:88 Psalms
48:89 Psalms
3:116 Psalms
8:139 Psalms
7:141 Psalms
12:1 Proverbs
5:5 Proverbs
27:7 Proverbs
18:9 Proverbs
11:15 Proverbs
24:15 Proverbs
14:23 Proverbs
20:27 Proverbs
16:30 Proverbs
10:9 Ecclesiastes
6:8 Song of Solomon
14:5 Isaiah
11:7 Isaiah
9:14 Isaiah
11:14 Isaiah
15:14 Isaiah
15:28 Isaiah
18:28 Isaiah
10:38 Isaiah
18:38 Isaiah
9:57 Isaiah
15:31 Ezekiel
16:31 Ezekiel
17:31 Ezekiel
21:32 Ezekiel
27:32 Ezekiel
14:13 Hosea
2:9 Amos
2:2 Jonah
5:2 Habakkuk

Tartaroō

4:2 [illegible]

Questioned

17:2 [illegible]

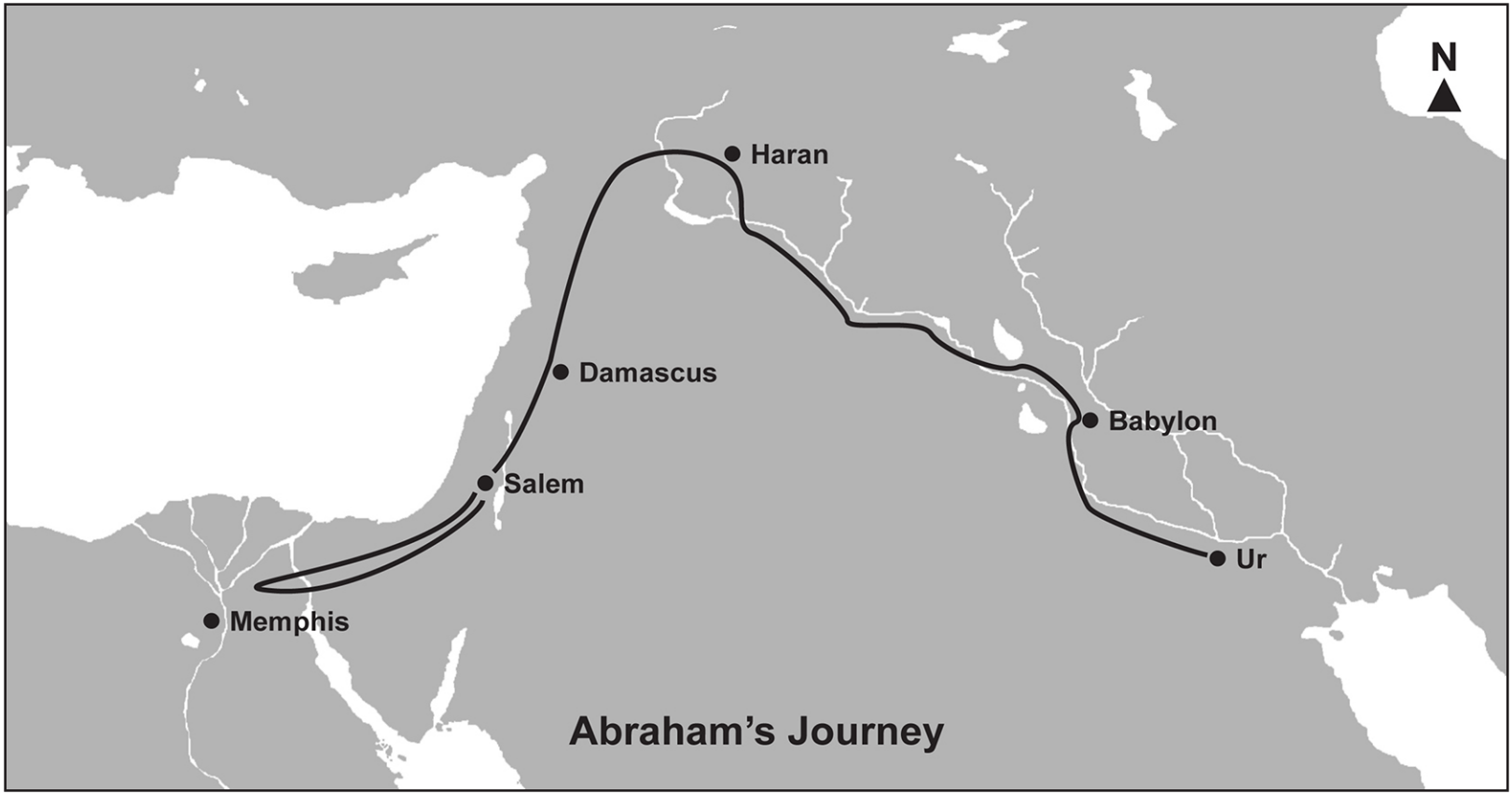

11:8 ركّحت - لإبر ركبرل ردم حبر كل جر مقبر ركهمهزل حصبر ردم بهجبر ردم ربهبرل مدهبر حجهبعر زمهبر جر حمزحبر ركهمحبصمح

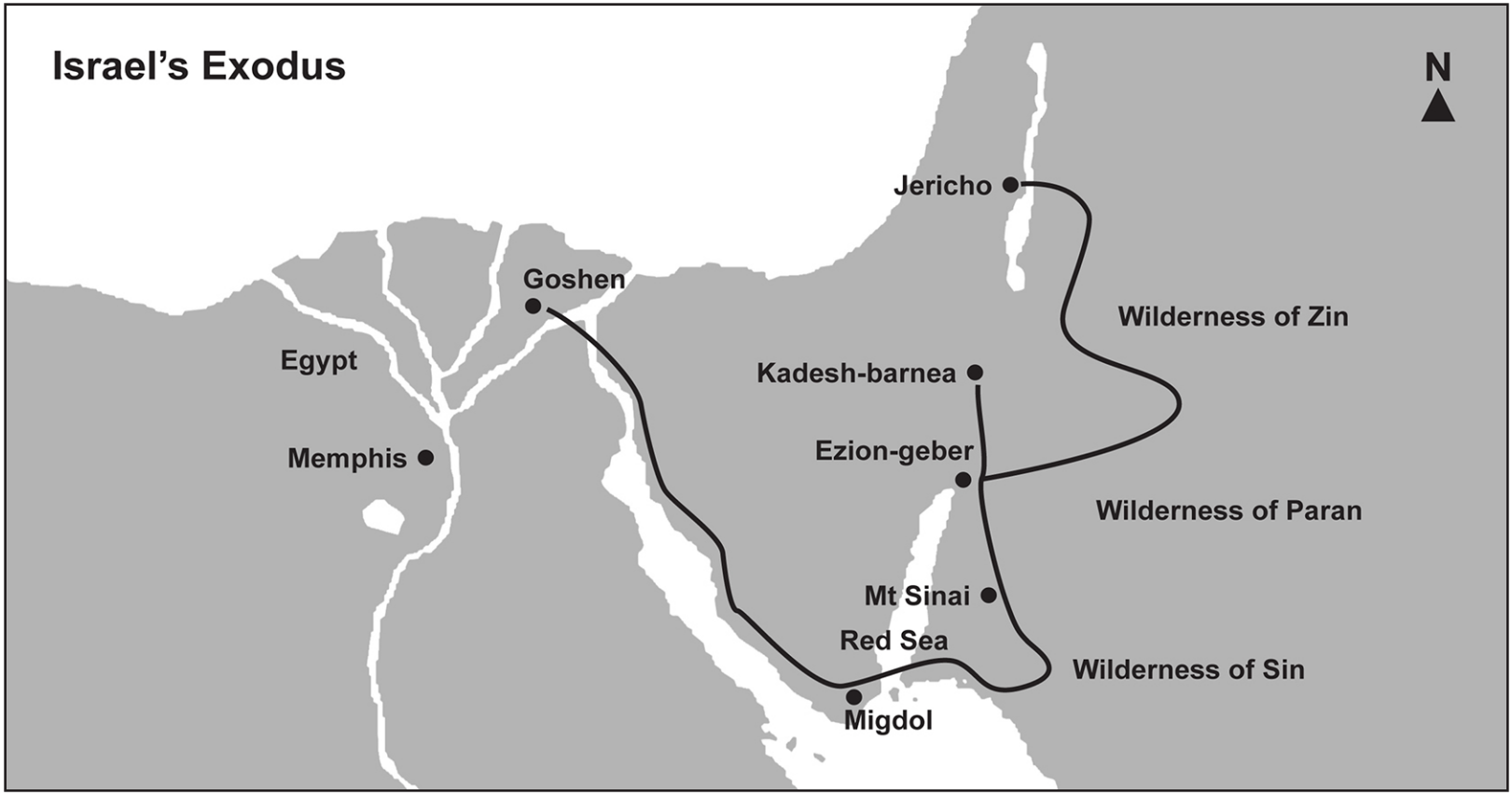

"When Pharaoh had let the people go, God didn't lead them by the way of the land of the Philistines, although that was near; for God said, 'Lest perhaps the people change their minds when they see war, and they return to Egypt'" Exodus 13:17

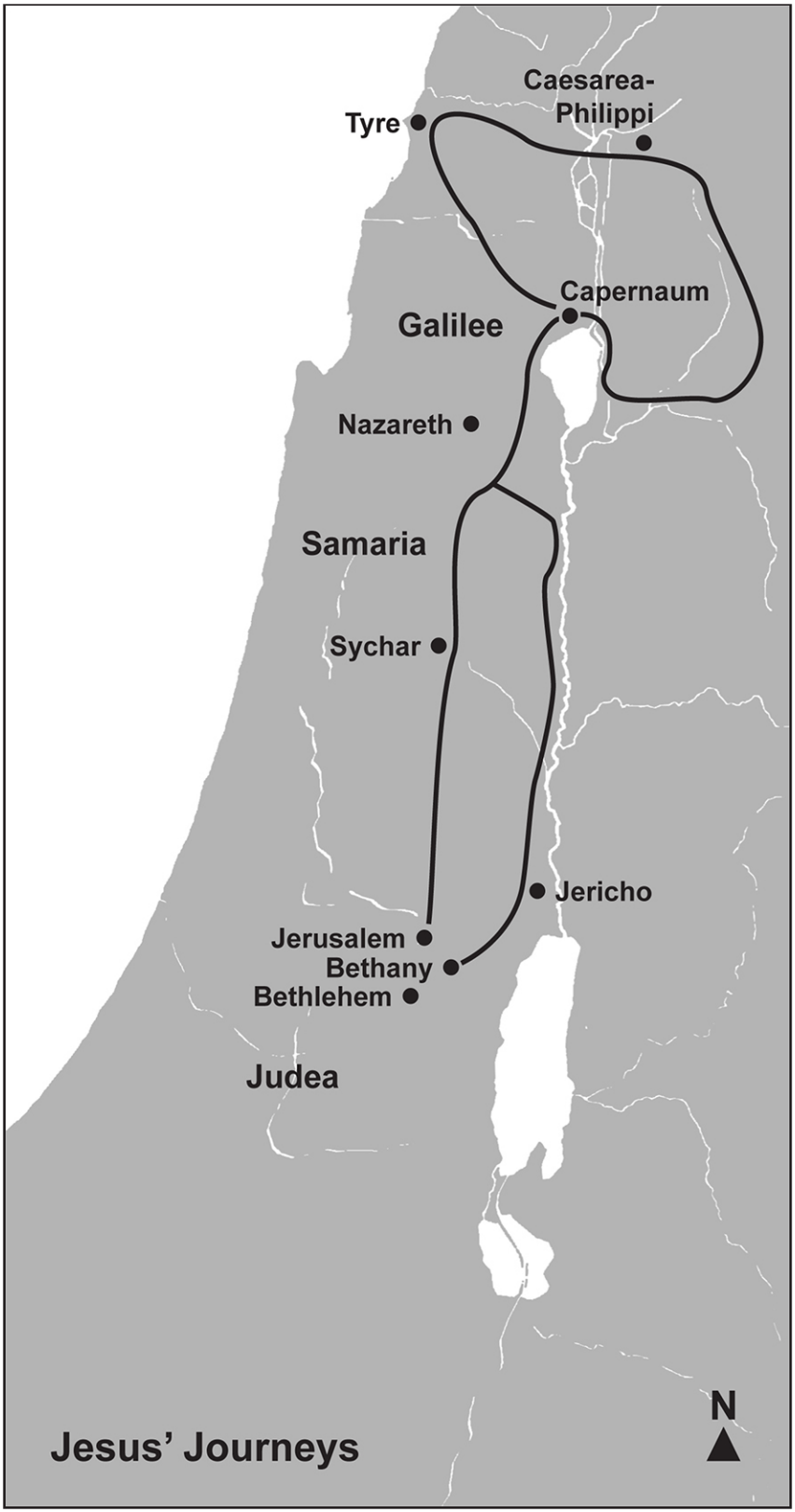

10:45 ܡܪܝܡ ܕܠܐ ܡܫܬܡܫ ܐܠܐ ܕܢܫܡܫ ܘܢܬܠ ܢܦܫܗ ܦܪܘܝܐ ܠܣܓܝܐܢ ܠܟܠܗܘܢ ܐܢܫܐ

1:1 ܡܬܬܝܐ - ܡܬܬܝ ܒܫܘܠܝܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܒܪܗ ܕܐܒܪܗܡ

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

	Christ returns for his people
1956	Jim Elliot martyrd in Ecuador
1830	John Williams reaches Polynesia
1731	Zinzendorf leads Moravian mission
1614	Japanese kill 40,000 Christians
1572	Jesuits reach Mexico
1517	Martin Luther leads Reformation
1455	Gutenberg prints first Bible
1323	Franciscans reach Sumatra
1276	Ramon Llull trains missionaries
1100	Crusades tarnish the church
1054	The Great Schism
997	Adalbert marytyrd in Prussia
864	Bulgarian Prince Boris converts
716	Boniface reaches Germany
635	Alopen reaches China
569	Longinus reaches Alodia / Sudan
432	Saint Patrick reaches Ireland
397	Carthage ratifies Bible Canon
341	Ulfilas reaches Goth / Romania
325	Niceae proclaims God is Trinity
250	Denis reaches Paris, France
197	Tertullian writes Christian literature
70	Titus destroys the Jewish Temple
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Thomas reaches Malabar, India
39	Peter reaches Gentile Cornelius
33	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we?			Genesis 1:26 - 2:3		Mankind is created in God's image, male and female He created us				
How are we sinful?			Romans 5:12-19		Sin entered the world through Adam and then death through sin				
Where are we?			**When are we?**						
			Innocence		Fallen				Glory
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.	Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
		Son			John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	
		Holy Spirit			Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people		Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				
		Deceased believing			Luke 16:22 Blessed in Paradise				
		Deceased unbelieving			Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
	Angels	Holy			Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
		Imprisoned		Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels	2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
		Fugitive			1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			Revelation 20:13 Thalaasa	
		First Beast						Revelation 19:20 Lake of Fire	
		False Prophet							
		Satan						Revelation 20:2 Abyss	
Why are we?			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7		For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all				

Destiny

ܥܠܡܐܝܘܬܐ at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarrantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, *"You did not choose me, but I chose you," John 15:16*. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

لله جميعا ۝ وَلَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْحَكِيمُ ۝ - سورة الشورى 42:49